

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **84** Ljubljana, petek **6. 11. 2015**

ISSN **1318-0576** Leto **XXV**

DRŽAVNI ZBOR

3304. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o avdiovizualnih medijskih storitvah (ZAvMS-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o avdiovizualnih medijskih storitvah (ZAvMS-A)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o avdiovizualnih medijskih storitvah (ZAvMS-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 27. oktobra 2015.

Št. 003-02-8/2015-23

Ljubljana, dne 4. novembra 2015

Borut Pahor l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O AVDIOVIZUALNIH MEDIJSKIH STORITVAH (ZAvMS-A)

1. člen

V Zakonu o avdiovizualnih medijskih storitvah (Uradni list RS, št. 87/11) se v 3. členu tretja alineja 20. točke spremeni tako, da se glasi:

»– dela, ki nastanejo v koprodukciji v okviru sporazumov, ki jih je Evropska unija na avdiovizualnem področju sklenila s tretjimi državami, v katerih avdiovizualna dela držav članic Evropske unije niso predmet diskriminatornih ukrepov, in ki izpolnjujejo pogoje iz vsakega od teh sporazumov.«.

Četrta alineja 22. točke se spremeni tako, da se glasi:

»– skupni obseg avdiovizualnih del (v minutah), ki jih je v preteklem koledarskem letu izdelala po naročilu posameznega izdajatelja televizijskega programa, ne presega 50 odstotkov skupnega obsega njenih avdiovizualnih del (v minutah), izdelanih v preteklem koledarskem letu.«.

2. člen

V 4., 5., 33. in 39. členu se beseda »jurisdikcija« oziroma »jurisdikcijo« nadomesti z besedo »pristojnost« v ustreznih sklonih.

3. člen

Šesti odstavek 4. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Če se za ponudnika ne morejo uporabiti določbe prejšnjih odstavkov in če ponudnik ne sodi pod pristojnost druge države članice Evropske unije, se šteje, da je pod pristojnostjo Republike Slovenije ponudnik, ki:

– uporablja satelitsko zemeljsko postajo, ki je na ozemlju Republike Slovenije;

– ne uporablja satelitske zemeljske postaje iz prejšnje alineje, vendar uporablja satelitske zmogljivosti, ki pripadajo Republikli Sloveniji.«.

4. člen

V prvem odstavku 5. člena se besedilo »Agencija za pošto in elektronske komunikacije« nadomesti z besedilom »Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije«.

5. člen

6. člen se spremeni tako, da se glasi:

»6. člen

(sodelovanje med regulatornimi organi držav članic Evropske unije)

Agencija drugi državi članici Evropske unije ali Evropski komisiji na njuno zahtevo predloži informacije oziroma podatke, potrebne za izvedbo postopkov po 4., 5. ali 12. členu tega zakona.«.

6. člen

Prvi odstavek 7. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Z namenom natančne seznanitve gledalcev oziroma uporabnikov avdiovizualnih medijskih storitev, kdo je odgovoren za vsebino avdiovizualnih medijskih storitev, mora ponudnik omogočiti enostaven, neposreden in stalen dostop do naslednjih podatkov (v nadaljnjem besedilu: impresum):

– firma in sedež ponudnika,

– elektronski naslov ali naslov spletne strani ponudnika, ki uporabniku omogoča hitro navezovanje stika s ponudnikom,

– osebno ime odgovornega urednika oziroma odgovornih urednikov in osebna imena urednikov posameznih programskih sklopov, kadar je to v skladu z notranjo organizacijo uredništva,

– naziv, sedež, elektronski naslov in naslov spletne strani organa, pristojnega za nadzor nad določbami tega zakona.«.

V petem odstavku se v prvi, drugi, peti in šesti alineji besedilo »ime in priimek« nadomesti z besedama »osebno ime«, v tretji alineji pa se beseda »izvor« nadomesti z besedama »država izvora.«.

7. člen

12. člen se spremeni tako, da se glasi:

»12. člen

(svoboda sprejemanja avdiovizualnih medijskih storitev iz drugih držav članic Evropske unije)

Republika Slovenija zagotavlja svobodo sprejemanja avdiovizualnih medijskih storitev iz drugih držav članic Evropske unije in ne omejuje njihovega prenašanja na svojem ozemlju, razen v primerih, določenih v 3. in 4. členu Direktive 2010/13/EU.«.

8. člen

V četrtem odstavku 14. člena se besedilo »po 21. uri« nadomesti z besedilom »po 20. uri«.

V devetem odstavku se za besedo »zaščite« doda vejica in besedilo »načine njihovega razvrščanja in označevanja«.

9. člen

15. člen se spremeni tako, da se glasi:

»15. člen

(zaščita otrok in mladoletnikov v avdiovizualnih medijskih storitvah na zahtevo)

(1) Programske vsebine, ki bi lahko resno škodovale telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok in mladoletnikov, so lahko prek avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo dostopne le tako, da so omejene s tehnično zaščito, ki zagotavlja, da jih otroci in mladoletniki praviloma ne bodo mogli slišati ali videti.

(2) Tehnična zaščita iz prejšnjega odstavka pomeni omejitve dostopa do programske vsebine za izključno polnoletne osebe prek dodeljenega PIN kodnega sistema ali druge enakovredne zaščite. Dostop mora biti privzeto zaklenjen, uporabnik pa mora biti seznanjen z namenom tehnične zaščite in z natančnimi navodili za njeno uporabo ter imeti možnost nastavitve dostopa do programske vsebine.

(3) Programske vsebine v avdiovizualnih medijskih storitvah na zahtevo, ki utegnejo škodovati telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok in mladoletnikov, morajo biti opremljene z ustreznim akustičnim in vizualnim opozorilom ter ustreznim vizualnim simbolom iz sedmega odstavka prejšnjega člena, da niso primerne za otroke in mladoletnike različnih starostnih skupin, kot določa osmi odstavek prejšnjega člena.

(4) Za zagotovitev tehnične zaščite iz prvega in drugega odstavka tega člena ter objavo ustreznih vizualnih simbolov iz prejšnjega odstavka je odgovoren ponudnik avdiovizualne medijske storitve na zahtevo.

(5) Operater elektronskih komunikacij ali ponudnik avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo morata pri ponujanju avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo, ki so plačljive, zagotoviti takšno razčlenitev računa, da so za posamezno obračunsko obdobje razvidna naročila in plačila posamezne storitve, vključno z zneskom, datumom in časom nakupa, ogle-da ali poslušanja.

(6) Razčlenitev računa v skladu s prejšnjim odstavkom se naročnikom pošlje brezplačno in ob izstavitvi vsakega računa, razen če naročnik obvesti operaterja elektronskih komunikacij oziroma ponudnika avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo, da razčlenitve računa ne želi prejemati.«.

10. člen

Sedmi odstavek 16. člena se črta.

Dosedanja osmi in deveti odstavek postaneta sedmi in osmi odstavek.

11. člen

V petem odstavku 17. člena se besedilo »televizijske programe, ki so namenjeni avtohtoni italijanski ali madžarski

narodni skupnosti« nadomesti z besedilom »televizijska programa Radiotelevizije Slovenija, ki sta namenjena avtohtoni italijanski in madžarski narodni skupnosti«.

12. člen

Prvi odstavek 18. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Izdajatelj televizijskega programa mora vsako leto do konca meseca februarja ministrstvu, pristojnemu za medije, in agenciji poslati razčlenjene podatke o doseženem deležu evropskih avdiovizualnih del v letnem oddajnem času za preteklo leto. Znotraj tega deleža morajo biti posebej prikazani podatki o obsegu letnega oddajnega časa, na podlagi katerega se izračuna delež slovenskih avdiovizualnih del, in podatki o obsegu letnega oddajnega časa, na podlagi katerega se izračuna delež evropskih avdiovizualnih del, podatki o deležu slovenskih avdiovizualnih del in avdiovizualnih del neodvisnih producentov ter podatki o deležu novih avdiovizualnih del iz drugega odstavka 17. člena tega zakona.«.

V tretjem odstavku se besedilo »v postopku inšpekcijskega nadzora« črta.

13. člen

V prvem odstavku 22. člena se pika nadomesti z vejico in doda besedilo »če ni s tem zakonom določeno drugače.«.

V drugem odstavku se besedi »zdravstvene dejavnosti« nadomestita z besedama »zdravstveno dejavnost«, za besedo »prepovedana« pa se vejica nadomesti s piko, besedilo »če ni s posebnim zakonom določeno drugače« pa črta.

14. člen

Prvi odstavek 25. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Sponzoriranje poročil in informativnih programskih vsebin je prepovedano.«.

15. člen

30. člen se spremeni tako, da se glasi:

»30. člen

(prepoved televizijske prodaje)

(1) Televizijska prodaja zdravil, ki imajo dovoljenje za promet v skladu s predpisi, ki urejajo zdravila, in televizijska prodaja zdravstvenih storitev sta prepovedani.

(2) Televizijska prodaja tobaka in tobačnih izdelkov ter alkoholnih pijač je prepovedana.«.

16. člen

Četrti odstavek 32. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Prvi in drugi odstavek tega člena se ne uporabljata za napovedi, ki jih izdajatelj televizijskega programa predvaja v svojih programih v zvezi s svojimi programskimi vsebinami in pomožnimi proizvodi, ki izhajajo neposredno iz njih (tj. proizvodi, ki so posebej namenjeni temu, da poslušalcem oziroma gledalcem omogočijo vse koristi od takšnih programskih vsebin ali interakcijo z njimi), z napovedmi sponzorstva in s promocijskim umeščanjem izdelkov.«.

17. člen

Tretji odstavek 33. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Za kratko poročanje po tem členu se šteje enkratno predvajanje največ 90 sekund dolgega izseka iz signala izdajatelja televizijskega programa, ki ekskluzivno prenaša dogodek. Izsek se lahko uporabi samo v splošoinformativnih oddajah in najpozneje naslednji dan po končanju dogodka. Izsek se lahko ponudi prek avdiovizualne medijske storitve le v primeru, če isti ponudnik ponudi isto programsko vsebino s časovnim zamikom.«.

18. člen

Drugi odstavek 34. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Za neplačljivi televizijski program se šteje program, za spremljanje katerega ni potrebno dodatno plačilo, pri čemer plačilo prispevka za programe Radiotelevizije Slovenija in plačilo storitev vzdrževanja izvajalcem storitev distribucije televizijskih vsebin končnim uporabnikom ne štejejo za dodatno plačilo. Za prenos se štejeta neposreden prenos dogodka ali kasnejši prenos, v celoti ali delno, kadar je to potrebno iz objektivnih razlogov ali je v interesu javnosti.«.

Četrty in peti odstavek se črtata.

19. člen

Za 34. členom se doda nov 34.a člen, ki se glasi:

»34.a člen

(način in merila za oblikovanje seznama pomembnejših dogodkov za televizijski prenos)

(1) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) na predlog Sveta za radiodifuzijo sprejme seznam pomembnejših dogodkov za televizijski prenos iz prejšnjega člena (v nadaljnjem besedilu: seznam) in v zvezi s tem izvaja druge ustrezne ukrepe v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

(2) Na seznam se lahko uvrsti dogodek, ki izpolnjuje najmanj dve od naslednjih meril:

- dogodek je predmet najširšega interesa javnosti in pritegne zanimanje tudi pri osebah, ki običajno ne spremljajo tovrstnih dogodkov;
- dogodek ima poseben kulturni pomen in vlogo pri utrjevanju nacionalne kulturne identitete;
- dogodek vključuje sodelovanje nacionalne reprezentance v določeni športni panogi na pomembnem mednarodnem turnirju oziroma tekmovanju;
- dogodek se je običajno predvajal na neplačljivem televizijskem programu in imel veliko gledanost.

(3) Svet za radiodifuzijo pri oblikovanju osnutka seznama povabi k sodelovanju naslednje zainteresirane strani:

- izdajatelj televizijskih programov, ki izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega člena za prenos pomembnejših dogodkov,
- predstavnika Republike Slovenije v stalnem odboru Evropske konvencije o čezmejni televiziji,
- Olimpijski komite Slovenije,
- Nacionalni svet za kulturo,
- ministrstvo, pristojno za šport,
- ministrstvo, pristojno za kulturo,
- agencijo,
- Medijsko zbornico.

(4) Svet za radiodifuzijo pripravi osnutek seznama, ki ga pošlje v pregled zainteresiranim stranem iz prejšnjega odstavka. Te se lahko v roku 30 dni po prejemu gradiva pisno opredelijo do osnutka seznama in predlagajo spremembe oziroma dopolnitve.

(5) Svet za radiodifuzijo v roku 30 dneh od poteka roka iz prejšnjega odstavka skliče posvetovanje z zainteresiranimi stranmi iz tretjega odstavka tega člena in na podlagi izida posvetovanja pripravi predlog seznama, ki ga pošlje v sprejem vladi.

(6) Svet za radiodifuzijo na vsake tri leta pregleda seznam in pripravi predlog njegovih sprememb oziroma dopolnitev.«.

20. člen

Za 35. členom se doda nov 35.a člen, ki se glasi:

»35.a člen

(tematski televizijski program)

(1) Tematski televizijski program je televizijski program, ki je namenjen specifičnemu segmentu gledalcev in prek katerega se razširjajo izključno tematsko oziroma žanrsko istovrstne programske vsebine.

(2) Agencija določi vrsto tematskega televizijskega programa v dovoljenju za izvajanje televizijske dejavnosti na podlagi vloge izdajatelja in ob smiselni uporabi zakona, ki ureja medije, o dovoljenju za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti.

(3) Za tematske televizijske programe ne veljajo obveznosti o doseganju programskih deležev, kot jih določa zakon, ki ureja medije.

(4) Agencija v soglasju z ministrstvom, pristojnim za kulturo, v splošnem aktu določi vrste tematskih televizijskih programov, njihove značilnosti oziroma programske vsebine, ki jih ti programi lahko razširjajo, in programske zahteve, ki jih mora izdajatelj določiti v vlogi, ter pogoje, pod katerimi jih lahko spreminja.«.

21. člen

Prvi, drugi in tretji odstavek 36. člena se spremenijo tako, da se glasijo:

»(1) Ponudnik avdiovizualne medijske storitve na zahtevo mora svojo storitev, njeno spremembo ali prenehanje prijaviti agenciji.

(2) V obvestilu iz prejšnjega odstavka morajo biti navedeni podatki, ki jih agencija potrebuje za obdelovanje uradne evidence ponudnikov storitev in za njihov nadzor po tem zakonu, in sicer:

- ime storitve in njena identifikacija,
- osebno ime, naslov in davčna številka za fizične osebe,
- firma, sedež, davčna številka, matična številka in zakoniti zastopnik za pravne osebe,
- vrsta storitve in njen kratek opis,
- datum začetka, spremembe ali prenehanja zagotavljanja storitve.

(3) Spremembo podatkov iz prejšnjega odstavka mora ponudnik agenciji sporočiti v 30 dneh od nastanka spremembe.«.

22. člen

37. člen se spremeni tako, da se glasi:

»37. člen

(uradne evidence)

(1) Agencija upravlja naslednji uradni evidenci:

- evidenco imetnikov dovoljenj za izvajanje televizijske dejavnosti;
- evidenco ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo.

(2) Uradni evidenci iz prejšnjega odstavka agencija upravlja kot med seboj povezano informatizirano bazo.

(3) V uradni evidenci imetnikov dovoljenj za izvajanje televizijske dejavnosti agencija obdeluje naslednje podatke:

- ime televizijskega programa in njegova identifikacija,
- osebno ime, naslov in davčna številka za fizične osebe,
- firma, sedež, davčna številka, matična številka in zakoniti zastopnik za pravne osebe,
- datum začetka veljavnosti dovoljenja,
- številka odločbe o dovoljenju,
- poravnavanje obveznosti imetnika odločbe o dovoljenju, ki izvirajo iz tega zakona,
- kaznovanje imetnika odločbe o dovoljenju zaradi kršitev določb tega zakona.

(4) V uradni evidenci ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo agencija obdeluje naslednje podatke:

- ime storitve in njena identifikacija,
- osebno ime, naslov in davčna številka za fizične osebe,
- firma, sedež, davčna številka, matična številka in zakoniti zastopnik za pravne osebe,
- obvestilo o začetku zagotavljanja storitve,
- datum začetka, spremembe ali prenehanja zagotavljanja storitve,
- poravnavanje obveznosti ponudnikov, ki izvirajo iz tega zakona,
- kaznovanje zaradi kršitev določb tega zakona.

(5) Agencija obdeluje osebne podatke iz tega člena z namenom izvajanja nadzora nad določbami tega zakona.

(6) Agencija podatke iz tega člena pridobiva tudi iz uradnih evidenc drugih državnih organov in z neposredno računalniško oziroma elektronsko povezavo.

(7) Agencija obdeluje podatke iz tega člena, dokler izdajatelj izvaja televizijsko dejavnost oziroma dokler ponudnik zagotavlja svojo storitev, nato pa jih hrani trajno.«.

23. člen

V šestem odstavku 40. člena se za besedo »dneh« doda besedilo »od nastanka okvare«.

24. člen

Šesti odstavek 41. člena se črta.

25. člen

43. člen se spremeni tako, da se glasi:

»43. člen

(1) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. prek avdiovizualne medijske storitve prizadene telesni, duševni ali moralni razvoj otrok in mladoletnikov (drugi odstavek 10. člena);

2. prek avdiovizualne medijske storitve otroka ali mladoletnika izpostavlja samovoljnemu ali nezakonitemu vmešavanju v njegovo zasebno življenje, družino ali dom, ali nezakonitim napadom zoper njegovo čast in ugled (tretji odstavek 10. člena);

3. prek televizijskega programa predvaja programske vsebine, ki bi lahko resno škodovale telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok in mladoletnikov, zlasti takšne vsebine, ki vsebujejo pornografijo ali neupravičeno prikazujejo nasilje (prvi odstavek 14. člena);

4. prek televizijskega programa predvaja vsebine, ki bi utegnile škodovati telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok in mladoletnikov tako, da predvajanje teh vsebin s primerno izbranim časom predvajanja oziroma s tehničnimi sredstvi ni omejeno tako, da otroci in mladoletniki v normalnih razmerah do takšnih vsebin nimajo dostopa (drugi odstavek 14. člena);

5. prek televizijskega programa predvaja programske vsebine iz drugega odstavka 14. člena tega zakona v nasprotju s časovnimi omejitvami iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona;

6. pred začetkom predvajanja programskih vsebin iz drugega odstavka 14. člena tega zakona, katerih predvajanje prek televizijskega programa ni omejeno s tehnično zaščito, ne objavi ustreznega akustičnega in vizualnega opozorila oziroma če med njihovim predvajanjem niso ves čas označene z ustreznim vizualnim simbolom (sedmi odstavek 14. člena);

7. v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 15. člena tega zakona prek svoje avdiovizualne medijske storitve na zahtevo ponuja programske vsebine, ki bi lahko resno škodovale telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok in mladoletnikov;

8. programskih vsebin v svoji avdiovizualni medijski storitvi na zahtevo, ki utegnejo škodovati telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok in mladoletnikov, ne označi v skladu s tretjim odstavkom 15. člena tega zakona;

9. delež evropskih avdiovizualnih del ne obsega najmanj 50 odstotkov letnega oddajnega časa njegovega televizijskega programa (prvi odstavek 16. člena);

10. delež evropskih avdiovizualnih del ne obsega najmanj deset odstotkov programskih vsebin v katalogu njegove avdiovizualne medijske storitve na zahtevo (drugi odstavek 16. člena);

11. v primeru, da ne izpolnjuje deleža iz drugega odstavka 16. člena tega zakona, za produkcijo ali pridobitev pravic do evropskih avdiovizualnih del, ki jih ponuja prek svoje avdiovi-

zualne medijske storitve na zahtevo, v posameznem koledarskem letu ne nameni finančnega prispevka v višini najmanj enega odstotka vseh prihodkov iz naslova svoje avdiovizualne medijske storitve v tem istem koledarskem letu (tretji odstavek 16. člena);

12. ne dosega najmanj desetodstotnega deleža evropskih avdiovizualnih del neodvisnih producentov v letnem oddajnem času njegovega televizijskega programa (prvi odstavek 17. člena);

13. vsaj polovica evropskih avdiovizualnih del neodvisnih producentov iz prvega odstavka 17. člena tega zakona v njegovem televizijskem programu ni izdelana v zadnjih petih letih (drugi odstavek 17. člena);

14. z razširjanjem avdiovizualnih komercialnih sporočil škodljivo vpliva na spoštovanje človekovega dostojanstva ali pa ta vsebujejo ali spodbujajo kakršno koli diskriminacijo na podlagi spola, rase ali etnične pripadnosti, državljanstva, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti ali spodbujajo vedenje ali dejanja, ki škodujejo zdravju ali varnosti ljudi, zaščitni okolja ali kulturne dediščine (20. člen);

15. z razširjanjem avdiovizualnih komercialnih sporočil povzroči telesno, moralno ali duševno škodo mladoletnikom, zlasti tako, da s tem spodbuja mladoletnike, da bi zaradi svoje neizkušenosti ali lahkovernosti kupovali ali najemali proizvode ali storitve; ali da s tem spodbuja mladoletnike, da bi prepričevali svoje starše ali druge, naj kupujejo oglaševano blago ali storitve; ali da s tem izkorišča zaupanje mladoletnikov v starše, učitelje ali druge osebe; ali da s tem nepremišljeno prikazuje mladoletnike v nevarnih situacijah (21. člen);

16. skupni obseg televizijskega oglaševanja in televizijske prodaje v televizijskem programu pravne osebe presega največji skupni obseg, ki je določen v prvem in drugem odstavku 32. člena.

(2) Z globo od 3.000 do 30.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo 600 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti.

(4) Z globo 300 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.«.

26. člen

Za 43. členom se doda nov 43.a člen, ki se glasi:

»43.a člen

(1) Z globo od 3.000 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. razširja avdiovizualna komercialna sporočila, ki niso povsem jasno prepoznavna kot taka (prvi odstavek 19. člena);

2. objavlja prikrita avdiovizualna komercialna sporočila (drugi odstavek 19. člena);

3. pri objavljanju avdiovizualnih komercialnih sporočil uporablja tehnične postopke, ki uporabnikom ne omogočajo zaveznega zaznavanja takšnih sporočil (tretji odstavek 19. člena);

4. razširja avdiovizualna komercialna sporočila za zdravstvene dejavnosti, zdravstvene storitve ali za izvajalce zdravstvene dejavnosti (drugi odstavek 22. člena);

5. v primeru sponzoriranja avdiovizualnih medijskih storitev ali programskih vsebin na njihovo vsebino in v primeru televizijskih programov na njihov spored vpliva tako, da bi to posegalo v odgovornost in uredniško neodvisnost ponudnika (prvi odstavek 24. člena);

6. prek avdiovizualnih medijskih storitev, ki so sponzorirane, neposredno spodbuja nakup ali najem blaga ali storitev, zlasti s posebnim navajanjem tega blaga ali storitev z namenom promocije (drugi odstavek 24. člena);

7. v sponzoriranih programskih vsebinah v nasprotju s tem zakonom promocijsko umešča izdelke, storitve ali blagovne znamke sponzorja programske vsebine (tretji odstavek 24. člena);

8. gledalca ne seznanjajo jasno o obstoju sponzorstva ali sponzorirane programske vsebine ne označi kot takšne – z navedbo sponzorjevega imena, logotipa ali katerega koli drugega njegovega simbola ali razpoznavnega znaka (četrti odstavek 24. člena);

9. v sponzorirani vsebini ne navede sponzorjevega imena, logotipa ali katerega koli drugega njegovega simbola ali razpoznavnega znaka, in sicer na začetku, po morebitnih prekinitvah in na koncu sponzorirane programske vsebine (peti odstavek 24. člena);

10. razširja oziroma ponuja sponzorirana poročila ali informativne programske vsebine (prvi odstavek 25. člena);

11. v primeru sponzoriranja avdiovizualnih medijskih storitev ali programskih vsebin s strani fizičnih ali pravnih oseb, katerih dejavnost je proizvodnja ali promet z zdravili ali izvajanje zdravstvenih storitev, promovira zdravila, ki se predpisujejo in izdajajo le na recept, oziroma če promovira zdravstvene storitve (drugi odstavek 25. člena);

12. v nasprotju s 26. členom tega zakona razširja oziroma ponuja programske vsebine, ki vsebujejo promocijsko umeščanje izdelkov;

13. predvaja televizijsko oglaševanje ali televizijsko prodajo v nasprotju s 27. ali 28. členom tega zakona;

14. prekine televizijsko programsko enoto s televizijskim oglaševanjem ali televizijsko prodajo v nasprotju z 29. členom tega zakona;

15. predvaja televizijsko prodajo zdravil, ki imajo dovoljenje za promet v skladu s predpisi, ki urejajo zdravila, ali predvaja televizijsko prodajo zdravstvenih storitev (prvi odstavek 30. člena);

16. predvaja televizijsko prodajo tobaka in tobačnih izdelkov ali alkoholnih pijač (drugi odstavek 30. člena);

17. pri predvajanju televizijske prodaje ne spoštuje meril iz 21. člena tega zakona ali s predvajanjem televizijske prodaje ponuja mladoletnikom možnost sklepanja pogodb za nakup ali najem blaga ali storitev (prvi odstavek 31. člena);

18. v času med 18. in 23. uro v posameznem televizijskem programu predvaja TV prodajna okna (tretji odstavek 32. člena);

19. izdajatelju televizijskega programa ne omogoči pravice do kratkega poročanja v skladu z določbami 33. člena tega zakona;

20. na podlagi pridobljenih izključnih pravic prenaša dogodek iz 34. člena tega zakona na način, zaradi katerega je pomembnemu delu gledalcev na tem območju onemogočeno spremljanje tega dogodka na neplačljivem televizijskem programu (prvi odstavek 34. člena);

21. prek svojega televizijskega programa, ki ga lahko spremlja manj kot 75 odstotkov prebivalcev Republike Slovenije ali pa je za sprejemanje tega programa potrebno dodatno plačilo (plačljiva TV), prenaša dogodek iz prvega odstavka 34. člena tega zakona na podlagi izključno pridobljenih pravic (tretji odstavek 34. člena);

22. ne hrani posnetkov oziroma podatkov iz prvega do petega odstavka 40. člena tega zakona v skladu z navedenimi določbami.

(2) Z globo od 1.500 do 15.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo 500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti.

(4) Z globo 250 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.«.

27. člen

44. člen se spremeni tako, da se glasi:

»44. člen

(1) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. v svoji avdiovizualni medijski storitvi ne omogoči enostavnega, neposrednega in stalnega dostopa do podatkov (impresum) v skladu s prvim odstavkom 7. člena tega zakona;

2. v primerih, ko njena avdiovizualna medijska storitev vsebuje kazalo ali razvid po katalogu programskih vsebin, ta ne vsebuje navedbe, kje se nahaja impresum (drugi odstavek 7. člena);

3. identifikacija njegove avdiovizualne medijske storitve ne izpolnjuje pogojev iz tretjega odstavka 7. člena tega zakona;

4. ne zagotovi stalne objave identifikacije na vidnem mestu v svojem televizijskem programu oziroma avdiovizualni medijski storitvi na zahtevo (četrti odstavek 7. člena);

5. v svojem televizijskem programu na ustreznih mestih vsake programske vsebine ne objavi podatkov iz petega odstavka 7. člena tega zakona;

6. v primeru objave sporeda svojega televizijskega programa na spletni strani, teletekstu ali na drugih mestih v programu ne navede tudi podatkov iz šestega odstavka 7. člena tega zakona;

7. predvaja kinematografsko delo zunaj terminov, dogovorjenih z imetniki avtorskih pravic (drugi odstavek 8. člena);

8. ne pošlje letnega poročila o doseženih deležih v skladu s prvim oziroma drugim odstavkom 18. člena tega zakona;

9. ne oblikuje pravil ravnanja v skladu s prvim in drugim odstavkom 23. člena tega zakona in jih javno ne objavi (prvi odstavek 23. člena);

10. kot pogodbeni partner naročnika oglaševalskih vsebin deluje tudi kot njegov zastopnik pri naročanju blaga in storitev (drugi odstavek 31. člena);

11. prek televizijskega programa, namenjenega izključno oglaševanju in televizijski prodaji, in prek televizijskega programa, namenjenega izključno samooglaševanju, razširja običajne programske vsebine, kot so poročila in druge informativne vsebine, športni dogodki, filmi, dokumentarni filmi ali druge podobne programske vsebine (peti odstavek 31. člena).

(2) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo 300 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti.

(4) Z globo 150 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.«.

28. člen

45. člen se spremeni tako, da se glasi:

»45. člen

(1) Z globo od 500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. pri ponujanju svoje avdiovizualne medijske storitve na zahtevo, ki je plačljiva, ne zagotovi takšne razčlenitve računa, da so za posamezno obračunsko obdobje razvidna naročila in plačila posamezne storitve, vključno z zneskom, datumom in časom nakupa, ogleda ali poslušanja (peti odstavek 15. člena);

2. razčlenitve računa iz petega odstavka 15. člena tega zakona ne pošlje naročnikom v skladu s šestim odstavkom 15. člena tega zakona;

3. kopije pravil ravnanja ne pošlje pristojnemu ministrstvu in agenciji v 15 dneh od njihovega sprejetja ali jih v enakem

roku ne obvesti o vsaki njihovi spremembi (tretji odstavek 23. člena);

4. agenciji ne priglasijo svoje storitve, njene spremembe ali prenehanja (prvi odstavek 36. člena);

5. v obvestilu iz prvega odstavka 36. člena tega zakona ne navede podatkov iz drugega odstavka 36. člena tega zakona;

6. agenciji ne sporoči spremembe podatkov iz drugega odstavka 36. člena tega zakona v 30 dneh od nastanka spremembe (tretji odstavek 36. člena);

7. v primeru tehnične okvare, zaradi katere ni shranila določenega dela predvajane zvočne ali avdiovizualne vsebine, v treh dneh od nastanka okvare pisno ne obvesti agencije o okvari in obsegu neposnete predvajane ali ponujene programske vsebine (šesti odstavek 40. člena);

8. agenciji ne pošlje resničnih in popolnih podatkov iz prvega odstavka 41. člena tega zakona;

9. agenciji ne omogoči neomejenega dostopa do programskih vsebin in storitev v skladu z drugim odstavkom 41. člena tega zakona;

10. agenciji ne pošlje ali da na voljo podatkov ter programskih vsebin in storitev v obsegu in v roku, določenem v pisni zahtevi agencije (tretji odstavek 41. člena);

11. agenciji ne pošlje posnetkov programskih vsebin oziroma podatkov, za katere velja obveznost hrambe po 40. členu tega zakona (peti odstavek 41. člena).

(2) Z globo od 500 do 2.500 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo 150 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti.

(4) Z globo 100 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.«.

29. člen

46. člen se spremeni tako, da se glasi:

»46. člen

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

30. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Uredba o načinu in kriterijih za oblikovanje seznama najpomembnejših dogodkov (Uradni list RS, št. 105/01 in 87/11 – ZAvMS).

(2) Vlada na predlog Sveta za radiodifuzijo sprejme seznam iz prvega odstavka 34.a člena zakona v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

(3) Agencija v soglasju z ministrstvom, pristojnim za kulturo, sprejme splošni akt iz četrtega odstavka 35.a člena zakona v roku enega leta od uveljavitve tega zakona.

31. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 010-02/15-18/16

Ljubljana, dne 27. oktobra 2015

EPA 722-VII

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Milan Brglez l.r.
Predsednik

3305. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o infrastrukturi za prostorske informacije (ZIPI-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o infrastrukturi za prostorske informacije (ZIPI-A)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o infrastrukturi za prostorske informacije (ZIPI-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 27. oktobra 2015.

Št. 003-02-8/2015-25

Ljubljana, dne 4. novembra 2015

Borut Pahor l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O INFRASTRUKTURI ZA PROSTORSKE INFORMACIJE (ZIPI-A)

1. člen

V Zakonu o infrastrukturi za prostorske informacije (Uradni list RS, št. 8/10) se drugi odstavek 1. člena spremeni tako, da se glasi:

»(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) (UL L št. 108, z dne 25. 4. 2007, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom Direktive 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) (UL L št. 365 z dne 19. 12. 2014, str. 165), (v nadaljnjem besedilu: direktiva INSPIRE).«.

2. člen

V prvem odstavku 4. člena se tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

»– so hranjene s strani ali v imenu:

a) osebe javnega prava, če jih je pripravila ali prejela oseba javnega prava, oziroma jih ta oseba upravlja ali posodablja in spadajo v področje njenih nalog javnega značaja,

b) tretje osebe, ki ji je bila omogočena vzpostavitev povezave v državno komunikacijsko omrežje iz 14. člena tega zakona.«.

Drugi odstavek se črta.

Dosedanji tretji odstavek postane drugi odstavek.

3. člen

Prvi odstavek 13. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Za zbirke prostorskih podatkov in storitve v zvezi s prostorskimi podatki, za katere so bili ustvarjeni metapodatki v skladu s tem zakonom, upravljavci zagotovijo naslednje storitve, dostopne na svetovnem spletu ali drugem ustreznem telekomunikacijskem omrežju (v nadaljnjem besedilu: omrežne storitve):

– storitve iskanja, ki omogočajo iskanje zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki

na podlagi vsebine metapodatkov ter prikazovanje vsebine metapodatkov,

– storitve pregledovanja, ki omogočajo minimalno prikazovanje, krmarjenje, povečanje oziroma pomanjšanje, panoramski pregled ali prosojno prekrivanje zbirk prostorskih podatkov ter prikazovanje vsebin metapodatkov v skladu z 8. členom tega zakona,

– storitve prenosa, ki omogočajo prenos izvodov zbirk ali delov zbirk prostorskih podatkov in neposredni dostop, kadar je izvedljivo,

– storitve preoblikovanja, ki omogočajo spreminjanje zbirk prostorskih podatkov zaradi zagotavljanja medopravičnosti,

– storitve, ki omogočajo priklic drugih storitev v zvezi s prostorskimi podatki.«.

4. člen

V prvem odstavku 14. člena se besedilo »javnim organom« nadomesti z besedilom »osebam javnega prava«.

V drugem odstavku se v prvem stavku črta beseda »lahko«.

5. člen

15. člen se spremeni tako, da se glasi:

»15. člen

(omejitev javnega dostopa)

(1) Upravljavci lahko omejijo javni dostop do zbirk prostorskih podatkov in omrežnih storitev iz prve alineje prvega odstavka 13. člena tega zakona za podatke, glede katerih je na podlagi zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, mogoče zavrniti zahtevo za dostop do informacij javnega značaja iz razloga, ker gre za podatek, ki je na podlagi zakona, ki ureja tajne podatke, opredeljen kot tajen.

(2) Upravljavci lahko omejijo javni dostop do zbirk prostorskih podatkov in omrežnih storitev iz druge, tretje, četrte in pete alineje prvega odstavka 13. člena tega zakona za naslednje podatke, glede katerih je na podlagi zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, mogoče zavrniti zahtevo za dostop do informacij javnega značaja:

– podatek, ki je na podlagi zakona, ki ureja tajne podatke, opredeljen kot tajen;

– podatek, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe;

– osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov;

– podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi kazenskega pregona ali v zvezi z njim, ali postopka s prekrški in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi;

– podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi upravnega postopka, in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi;

– podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi pravnega, nepravdnega ali drugega sodnega postopka, in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena prosilec lahko zahteva dostop do zbirk prostorskih podatkov in storitev iz prve alineje prvega odstavka 13. člena tega zakona s sklicevanjem na prevladujoči javni interes za razkritje. Če upravljavec zahtevi ugodni, ne izda posebne odločbe, temveč o tem napravi uradni zaznamek. Če upravljavec zahtevo za dostop delno ali v celoti zavrne, o tem izda pisno odločbo, zoper katero ima prosilec pravico do pritožbe. O pritožbi odloča pooblaščenec za dostop do informacij javnega značaja, zoper odločbo pooblaščenca pa je mogoče začeti upravni spor.

(4) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena se dostop do zbirk prostorskih podatkov in storitev iz prvega in drugega odstavka tega člena dovoli, če gre za podatke glede emisij v okolje, odpadkov, nevarnih snovi v obratu ali

podatke iz varnostnega poročila in druge podatke, za katere tako določa zakon, ki ureja varstvo okolja.«.

6. člen

17. člen se spremeni tako, da se glasi:

»17. člen

(souporaba podatkov in storitev)

(1) Upravljavci morajo osebam javnega prava zagotoviti dostop do zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki ter izmenjavo in uporabo teh zbirk in storitev (v nadaljnjem besedilu: souporaba podatkov in storitev) za opravljanje nalog, ki sodijo v delovno področje osebe javnega prava, oziroma nalog, za katere je bila oseba javnega prava ustanovljena (v nadaljnjem besedilu: naloge javnega značaja), ki lahko vplivajo na okolje. Souporaba podatkov in storitev je za osebe javnega prava za opravljanje nalog javnega značaja brezplačna. Zagotavljanje souporabe podatkov in storitev za opravljanje nalog javnega značaja je med osebami javnega prava brez omejitev.

(2) Upravljavci lahko omejijo souporabo podatkov in storitev za naslednje podatke, glede katerih je na podlagi zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, mogoče zavrniti zahtevo za dostop do informacij javnega značaja:

– podatek, ki je na podlagi zakona, ki ureja tajne podatke, opredeljen kot tajen ali

– podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi pravnega, nepravdnega ali drugega sodnega postopka, in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi.

(3) Podatki iz zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki, ki jih osebe javnega prava posredujejo institucijam in organom Evropske skupnosti za izpolnitev obveznosti poročanja na podlagi predpisov Evropske skupnosti, povezanih z okoljem, se ne zaračunavajo.

(4) Upravljavci lahko javnim organom drugih držav iz 9. točke 3. člena direktive INSPIRE (v nadaljnjem besedilu: javni organi drugih držav) ter institucijam in organom Evropske skupnosti souporabo podatkov in storitev zaračunajo. Pri zaračunavanju souporabe podatkov in storitev morajo biti pristojbine ohranjene na minimumu, potrebnem za zagotovitev ustrezne kakovosti in zagotavljanja zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki skupaj z razumno donosnostjo naložbe. Pristojbine morajo ustrezati splošnemu cilju olajševanja skupne uporabe zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki med javnimi organi. Pristojbino za souporabo podatkov in storitev določijo upravljavci v stroškovniku.

(5) Vlada predpiše podrobnejša merila in pogoje za določanje pristojbine iz prejšnjega odstavka.

(6) Ne glede na določbo četrtega odstavka tega člena upravljavci omogočijo javnim organom drugih držav ter institucijam in organom Evropske skupnosti souporabo podatkov in storitev za namene opravljanja nalog javnega značaja, ki lahko vplivajo na okolje, na podlagi dogovora o souporabi podatkov in storitev. Pogoje za sklepanje dogovorov in besedila dogovorov morajo upravljavci objaviti na geoportalu za prostorske informacije.

(7) Organizacijam, ustanovljenim z mednarodnimi sporazumi, katerih pogodbenice so Evropska skupnost in države članice, se za izvajanje nalog, ki lahko vplivajo na okolje, omogoči souporaba podatkov in storitev na podlagi dogovora o souporabi podatkov in storitev, ob upoštevanju načela vzajemnosti in enakosti.

(8) Upravljavci omogočijo tretjim osebam souporabo podatkov in storitev za namene opravljanja nalog javnega značaja, ki lahko vplivajo na okolje, na podlagi dogovora o souporabi podatkov in storitev.

(9) Če upravljavec zaračunava souporabo podatkov in storitev, mora objaviti stroškovnik iz četrtega odstavka tega

člena v svojem katalogu informacij javnega značaja in na geoportalu za prostorske informacije ter ga dati na vpogled vsakemu prosilcu, in zagotoviti pogoje iz šestega odstavka prejšnjega člena.«.

7. člen

V prvem odstavku 19. člena se za besedo »ter« doda besedilo »Evropski komisiji in«.

8. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 800-01/15-6/10

Ljubljana, dne 27. oktobra 2015

EPA 690-VII

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Milan Brglez l.r.
Predsednik

3306. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o železniškem prometu (ZZeIP-J)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o železniškem prometu (ZZeIP-J)

Razglasšam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o železniškem prometu (ZZeIP-J), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 27. oktobra 2015.

Št. 003-02-8/2015-26

Ljubljana, dne 4. novembra 2015

Borut Pahor l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ŽELEZNIŠKEM PROMETU (ZZeIP-J)

1. člen

V Zakonu o železniškem prometu (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo in 63/13) se v 1. členu za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ta zakon se ne uporablja za:

– proge, ki so funkcionalno ločene od preostalega železniškega omrežja in so predvidene samo za opravljanje lokalnega, mestnega ali primestnega potniškega prometa,

– prevoznike, ki izvajajo dejavnost samo na omrežjih iz prejšnje alineje;

– zasebno železniško infrastrukturo in vozila, ki jih uporablja izključno njen lastnik za lastne prevoze blaga.«.

V dosedanem drugem odstavku, ki postane nov tretji odstavek, se črtajo prva, druga in tretja alineja.

Dosedanja četrta alineja postane prva alineja.

V dosedanji peti alineji, ki postane druga alineja se za besedilom »str. 51« črtata podpičje in besedilo »v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2007/59/ES«.

Doda se nova tretja alineja, ki se glasi:

»– Direktive 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o vzpostavitvi enotnega evropskega železniškega območja (UL L št. 343 z dne 14. 12. 2012, str. 32; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2012/34/EU);«.

Doda se nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) S tem zakonom se določi pristojni organ za izvajanje Uredbe 1077/2012 z dne 16. novembra 2012 o skupni varnostni metodi za nadzor, ki ga izvajajo nacionalni varnostni organi po izdaji varnostnega spričevala ali varnostnega pooblastila (UL L št. 320 z dne 17. 11. 2012, str. 3).«.

2. člen

2. člen se spremeni tako, da se glasi:

»2. člen

(pomen izrazov)

(1) V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. »čezmejni sporazum« pomeni vsako mednarodno pogodbo, sklenjeno med dvema ali več državami članicami Evropske unije ali med državami članicami Evropske unije in tretjimi državami, katere namen je olajšati opravljanje storitev čezmejnega železniškega prometa;

2. »dostop na javno železniško infrastrukturo« je pravica do njene uporabe pod določenimi pogoji;

3. »investicija v javno železniško infrastrukturo« je nadgradnja obstoječe ali graditev nove javne železniške infrastrukture;

4. »licenca« pomeni dovoljenje, ki ga licenčni organ izda prevozniku in s katerim se prizna njegova sposobnost, da kot prevoznik v železniškem prometu opravlja storitve železniškega prevoza; ta sposobnost je lahko omejena na opravljanje posebnih vrst storitev;

5. »licenčni organ« je organ, pristojen za izdajanje licenc iz prejšnje točke;

6. »mednarodne storitve prevoza blaga« so prevozne storitve, pri katerih vlak prečka najmanj eno državno mejo države članice Evropske unije, lahko je sestavljen in/ali deljen, njegovi deli pa imajo lahko različne odhodne in namembne postaje, vagon pa mora prečkati najmanj eno državno mejo;

7. »mednarodne storitve potniškega prometa« so storitve potniškega prometa, pri katerih vlak prečka najmanj eno mejo države članice Evropske unije, pri čemer je glavni namen storitve prevoz potnikov med postajami, ki se nahajajo v različnih državah članicah; vlak je lahko sestavljen kot celota in/ali deljen, njegovi deli pa imajo lahko različne odhodne ali namembne postaje, pod pogojem, da vsi vagoni prečkajo najmanj eno državno mejo;

8. »mestni ali primestni promet« pomeni prevozne storitve, katerih glavni namen je zadovoljevanje prevoznih potreb mestnega središča ali urbane aglomeracije, vključno s čezmejno aglomeracijo, in prevoznih potreb med takim središčem ali urbano aglomeracijo in okoliškimi območji;

9. »incident« pomeni katerikoli dogodek, razen resne nesreče in nesreče, ki je povezan s prometom vlakov in vpliva na varnost železniškega prometa;

10. »nadgradnja« je sprememba železniškega podsistema ali dela podsistema, ki izboljša celotno delovanje podsistema;

11. »nadomestna proga« pomeni drugo progo med istima izhodno in končno postajo, kadar sta progi zamenljivi za name-ne tovornega ali potniškega prometa, ki ga opravlja prevoznik v železniškem prometu;

12. »nesreča« pomeni nehoteni ali nenamerni nepričakovani dogodek ali posebni niz takih dogodkov, ki imajo škodljive posledice; nesreče se razvrščajo v naslednje kategorije: trčenja, iztirjenja, nesreče na nivojskih prehodih, nesreče, ki

jih povzročijo vozna sredstva med gibanjem in v katerih so udeležene osebe, požari in druge;

13. »objekt za izvajanje železniških storitev« pomeni naravno, vključno z zemljiščem, stavbo in opremo, ki je bila v celoti ali deloma posebej prilagojena za zagotavljanje ene ali več storitev iz točk 2 do 4 Priloge II Direktive 2012/34/EU;

14. »okvirna pogodba« pomeni pogodbo, ki določa pravice in obveznosti prosilca in upravljavca v zvezi z infrastrukturnimi zmogljivostmi, ki se bodo dodeljevale in uporabnina, ki se bodo zaračunavale v obdobju, ki je daljše od obdobja veljave voznega reda omrežja;

15. »prevozne storitve« v železniškem prometu so prevoz potnikov in/ali blaga v notranjem in mednarodnem železniškem prometu;

16. »prevoznik v železniškem prometu (v nadaljnjem besedilu: prevoznik)« je pravna ali fizična oseba, ki samostojno opravlja gospodarsko dejavnost, katere glavna dejavnost je izvajanje prevoznih storitev prevozov blaga oziroma potnikov v železniškem prometu in ima za zagotavljanje omenjenih storitev licenco, pri čemer mora ta prevoznik zagotoviti vleko vlakov, ali pravna ali fizična oseba, ki samostojno opravlja gospodarsko dejavnost, ki zagotavlja le vleko vlakov;

17. »prevoznik Evropske unije« je prevoznik, ki ima licenco izdano v državi članici Evropske unije;

18. »preiskovalni organ« je stalni organ za preiskavo nesreč in incidentov, ki je v primeru nesreče ali incidenta pristojen opravljati funkcijo glavnega preiskovalca skladno s tem zakonom in zakonom, ki ureja varnost železniškega prometa;

19. »program omrežja« pomeni podrobno obrazložitev splošnih pravil, rokov, postopkov in meril v zvezi z ureditvijo zaračunavanja uporabnina in dodeljevanja infrastrukturnih zmogljivosti; vsebuje tudi dodatne informacije, potrebne za vložitev prošelj za dodelitev infrastrukturnih zmogljivosti, kot so na primer informacije o infrastrukturnih zmogljivostih javne železniške infrastrukture ter možnih dodatnih in pomoznih storitvah;

20. »prosilec« je prevoznik, mednarodno združenje prevoznikov v železniškem prometu ali druga pravna ali fizična oseba, ki zaradi javnega (država, lokalna skupnost, izvajalec gospodarske javne službe) ali komercialnega (prevozniki tovarna, špediterji in prevozniki v kombiniranem prometu) interesa potrebuje vlakovno pot;

21. »regulatorni organ« je organ, ki skrbi za enakopravno obravnavo vseh deležnikov na trgu storitev v železniškem prometu in svobodno konkurenco med ponudniki storitev v železniškem prometu in je pristojen za reševanje pritožb zoper odločitve in ravnanja upravljavca, prevoznikov ali upravljavcev objektov za izvajanje železniških storitev ter opravlja druge naloge, ki jih določa zakon;

22. »resna nesreča« pomeni katerokoli trčenje ali iztirjenje vlakov, katerega posledice so smrt ene ali več oseb ali resne poškodbe petih ali več oseb ali velika škoda na voznih sredstvih, infrastrukturi ali v okolju, in vsaka druga podobna nesreča, ki ima očitni vpliv na ureditev varnosti na železnici ali na upravljanje varnosti. Velika škoda v tem primeru pomeni škodo, ki jo lahko preiskovalni organ oceni takoj in ki znaša vsaj 2 milijona evrov;

23. »subjekt usposabljanja« je pravna ali fizična oseba, ki jo varnostni organ pooblasti za izvajanje postopkov strokovnega usposabljanja, izpopolnjevanja in preverjanja usposobljenosti delavcev za delovno mesto izvršilnega železniškega delavca;

24. »tranzit Republike Slovenije« pomeni prečkanje ozemlja Republike Slovenije brez natovarjanja ali raztovarjanja blaga in/ali brez vstopanja ali izstopanja potnikov na ozemlju Republike Slovenije;

25. »tranzit Unije« pomeni prečkanje ozemlja Evropske unije brez natovarjanja ali raztovarjanja blaga in/ali brez vstopanja ali izstopanja potnikov na ozemlju Unije;

26. »upravljavec javne železniške infrastrukture (v nadaljnjem besedilu: upravljavec)« je pravna oseba, ki je pristojna oziroma odgovorna zlasti za upravljanje, gospodarjenje in vzdrževanje železniške infrastrukture, vključno z upravljanjem prometa, vodenjem-upravljanjem ter signalizacijo, dodeljevanjem vlakovnih poti in zaračunavanjem ter pobiranjem uporabnina;

27. »upravljavec objekta za izvajanje železniških storitev« pomeni vsako pravno ali fizično osebo, ki opravlja gospodarsko dejavnost, odgovorno za upravljanje enega ali več objektov za izvajanje železniških storitev, ali zagotavljanje prevoznikom v železniškem prometu ene ali več storitev iz točk 2 do 4 Priloge II Direktive 2012/34/ES;

28. »infrastrukturna zmogljivost« pomeni možnost načrtovanja zahtevanih vlakovnih poti za en del javne železniške infrastrukture za določeno obdobje;

29. »vlakovna pot« je infrastrukturna zmogljivost, potrebna za vožnjo vlaka med dvema krajema ob določenem času;

30. »vlakovna pot za določen namen (ad hoc vlakovna pot)« je vlakovna pot iz prejšnje točke, ki se dodeli za posamezne vožnje vlaka glede na proste zmogljivosti infrastrukture;

31. »varnostni organ« je organ, pristojen za naloge v zvezi z varnostjo v železniškem prometu v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja varnost železniškega prometa;

32. »varnostni regulativni okvir« so predpisi, ki vsebujejo varnostne zahteve za železniški promet in veljajo za več kot enega prevoznika, ne glede na to, kateri organ jih je izdal;

33. »vozni red« je tehnološki načrt prevoznika za določeno voznoredno obdobje, ki je izdelan na podlagi voznega reda omrežja;

34. »vozni red omrežja« je akt upravljavca, ki določa vse načrtovane vožnje vlakov in železniškega voznega parka na javni železniški infrastrukturi v obdobju, za katerega velja.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo enak pomen, kot ga določa zakon, ki ureja varnost železniškega prometa.«.

3. člen

Za 2.d členom se dodaja novo poglavje ter nova 2.e in 2.f člen, ki se glasijo:

»I.b NEODVISNOST UPRAVLJANJA

2.e člen

(Neodvisnost prevoznikov v železniškem prometu in upravljavcev infrastrukture)

(1) Prevozniki, ki so neposredno ali posredno v lasti ali pod nadzorom Republike Slovenije, so neodvisni glede upravljanja, vodenja in notranjega nadzora na področju upravnih, ekonomskih in računovodskih zadev. Ti prevozniki skladno z zakonodajo neodvisno razpolagajo zlasti s svojim premoženjem, proračunom in računovodstvom, ki so ločeni od premoženja, proračuna in računovodstva države.

(2) Upravljavec je odgovoren za svoje lastno upravljanje in vodenje ter notranji nadzor.

2.f člen

(Upravljanje prevoznikov v skladu s poslovnimi načeli)

(1) Prevozniki delujejo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(2) Prevozniki samostojno predvsem:

- določijo svojo notranjo organiziranost;
- nadzorujejo dobavo in trženje storitev ter določajo njihovo ceno;
- sprejemajo odločitve v zvezi z osebjem, premoženjem in nabavo;

– širijo svoj tržni delež, razvijajo nove tehnologije in nove storitve ter sprejemajo inovativne tehnike upravljanja;
– vzpostavijo nove dejavnosti na področjih, povezanih s poslovanjem v železniškem prometu.

(3) Družbeniki prevoznikov v javni lasti ali pod javnim nadzorom lahko v aktih družbe določijo, da se za večje poslovne odločitve zahteva njihovo soglasje ali soglasje organa nadzora družbe.«.

4. člen

Pred besedilom prvega odstavka 10. člena se doda oznaka »(1)«.

Druga alineja se spremeni tako, da se glasi:

»– tiri in progovno telo, vključno s povezovalnimi tiri, nasi-pi, useki, drenažami, odvodnimi jarki in kanali, obložnimi zidovi, nasadi za zaščito pobočij itd.;«.

V peti alineji se za besedo »klančine« doda vejica in besedilo »vključno s tistimi na tovornih terminalih«.

Deseta alineja se spremeni tako, da se glasi:

»– električna razsvetljava za zagotavljanje vodenja pro-meta in varnosti;«

Na koncu trinajste alineje se pika nadomesti s podpičjem in doda nova štirinajsta alineja, ki se glasi:

»– postajne zgradbe, postaje in postajališča, razen stan-ovanj.«.

5. člen

Na koncu drugega odstavka 11. člena se doda besedilo »Pogodba mora vsebovati vse elemente, določene v Prilogi V Direktive 2012/34/EU, sklone pa se za obdobje najmanj petih let. O vsebini pogodbe in strukturi plačil, ki so namenjena za financiranje upravljavca, se dogovor sklone vnaprej za celotno pogodbeno obdobje.«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Upravljavec vzpostavi in vodi informacijski sistem vodenja obnov javne železniške infrastrukture, ki vsebuje podatke in dokumentacijo o vseh fazah obnov, pri tem pa mora ministrstvu zagotoviti možnost neposrednega vpogleda v stanje obnov in dokumentacijo, ki se vodi v okviru informacijskega sistema. Upravljavec vodi tudi evidenco podatkov o izdatkih za obnove javne železniške infrastrukture.«.

6. člen

V drugem odstavku 11.a člena se druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»– zagotavljanje podatkov in informacij za pripravo strokovnih podlag za investicije na javni železniški infrastrukturi;«.

Za drugo alinejo se doda nova tretja alineja, ki se glasi:

»– pripravo strokovnih podlag za nove projekte, povezane z izvajanjem nalog upravljavca iz tega člena in 11. ter 11.b člena tega zakona;«.

Dosedanja tretja alineja postane nova četrta alineja.

Besedilo na koncu odstavka »Prihodki ustvarjeni z gospodarjenjem iz četrte alineje tega odstavka se namensko uporabijo za vzdrževanje javne železniške infrastrukture.« se črta.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Za gospodarjenje z javno železniško infrastrukturo se smiselno uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo ravnanje s stvarnim premoženjem države, v delu, ki se nanaša na načela in postopke ravnanja s stvarnim premoženjem države.«.

7. člen

11.b člen se spremeni tako, da se glasi:

»11.b člen

(druge naloge upravljavca)

(1) Upravljavec poleg nalog iz 11. in 11.a člena tega zakona opravlja še naslednje naloge:

1. nadzor nad izvajanjem vseh del na obstoječi javni železniški infrastrukturi zaradi zagotavljanja varnosti železniškega prometa;

2. izdaja soglasij za posege v progovni in varovalni progovni pas v skladu z zakonom, ki ureja varnost železniškega prometa;

3. izdelava in objava programa omrežja;

4. dodeljevanje vlakovnih poti;

5. določanje višine uporabnine, zaračunavanje in pobiranje uporabnine;

6. izdelava, sprejem, uveljavitev in objava voznega reda omrežja;

7. zagotavljanje učinkovitosti mednarodnih vlakovnih poti;

8. zagotavljanje konkurenčnosti mednarodnega tovarnega prometa;

9. upravljanje z železniškimi postajnimi poslopji in stanovanji v lasti Republike Slovenije, ki so v postajnih poslopih.

(2) Upravljavec opravlja naloge iz tega člena in naloge iz 11.a člena tega zakona na podlagi pogodbe iz drugega odstavka 11. člena tega zakona.«.

8. člen

11.c člen se spremeni tako, da se glasi:

»11.c člen

(obveznosti in neodvisnost upravljavca)

(1) Če upravljavec opravlja svojo dejavnost znotraj koncerna, v katerem je eden ali več prevoznikov v železniškem prometu v celoti ali delno v lasti istega podjetja kakor upravljavec, jo opravlja kot samostojen gospodarski subjekt.

(2) Naloge upravljavca izvaja odvisna družba družbe Slovenske železnice, d.o.o..

(3) Upravljavec ima svoj tričlanski nadzorni svet. Člane nadzornega sveta, ki niso predstavniki delavcev, imenuje Vlada RS od tega enega člana na predlog ustanovitelja.

(4) Upravljavec mora podatke o poslovnih in finančnih razmerjih z drugimi družbami v koncernu dati na voljo regulatornemu organu na njegovo zahtevo.

(5) Zaradi preprečevanja navzkrižja interesov člani nadzornega sveta upravljavca in člani poslovodstva upravljavca ne smejo biti imenovani v organe vodenja in nadzora drugih odvisnih družb, ki opravljajo storitve v notranjem in mednarodnem železniškem prometu, niti ne smejo biti zaposleni kot vodilni delavci v kateri od teh družb. V organe vodenja in nadzora upravljavca tudi ne morejo biti imenovane osebe, ki so bili člani organa vodenja ali nadzora družbe, ki opravlja storitve v notranjem in mednarodnem železniškem prometu, najmanj eno leto po koncu mandata v organu družbe. V nadzorni svet upravljavca je lahko imenovanih le toliko članov obvladujoče družbe oziroma družb v koncernu, da ti ob upoštevanju minimalnega dovoljenega kvoruma ne dosežejo večine pri glasovanju. V nadzorni svet ne smejo biti imenovani predstavniki družb, ki opravljajo storitve v notranjem in mednarodnem železniškem prometu.

(6) Nadzor nad izvajanjem prejšnjega odstavka opravlja regulatorni organ.

(7) Nadzorni svet upravljavca preverja pravilnost izvajanja finančne preglednosti in pravila ločenosti ter varnega in varovanega dostopa do informacijskega sistema.

(8) Sestava nadzornega sveta upravljavca in natančnejši pogoji, ki jih morajo izpolnjevati člani nadzornega sveta, se določijo v aktu o ustanovitvi upravljavca.

(9) Če ne pride do navzkrižja interesov in je zagotovljena zaupnost informacij, ki predstavljajo poslovno skrivnost po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, lahko upravljavec za določena dela, ki niso povezana z dodeljevanjem vlakovnih poti in določanjem uporabnine, sklone pogodbo s katero koli pravno ali fizično osebo, pri čemer ohrani pravico za sprejemanje pomembnih odločitev o teh delih.

(10) Upravljavca, člani posloводства in člani nadzornega sveta upravljavca ne smejo imeti nobenih neposrednih ali posrednih poslovnih deležev v kateri koli odvisni družbi družbe Slovenske železnice, d.o.o., ki opravlja storitve v notranjem in mednarodnem železniškem prometu.

(11) Upravljavca mora zagotoviti omejenost dostopa do svojega informacijskega sistema, ki se nanaša na dodeljevanje vlakovnih poti, zaračunavanje uporabnine, izdelavo voznega reda in vodenja prometa, od informacijskih sistemov obvladujoče in odvisnih družb, ki opravljajo storitve v notranjem in mednarodnem železniškem prometu.

(12) Upravljavca mora pred sprejetjem poslovnega načrta prosilcem, na prošnjo pa tudi potencialnim prosilcem omogočiti dostop do ustreznih informacij o njegovi vsebini in možnost, da mu sporočijo svoje mnenje v zvezi s pogoji za dostop do javne železniške infrastrukture, za njeno uporabo ter v zvezi z njenimi značilnostmi, zagotavljanjem in razvojem.

(13) Upravljavca mora vsaj en mesec pred podpisom pogodbe iz drugega odstavka 11. člena tega zakona na svoji spletni strani objaviti osnutek pogodbe ali vsaj bistvene elemente pogodbe tako, da lahko prosilci pred podpisom podajo svoje mnenje. Upravljavca mora sklenjeno pogodbo objaviti na svoji spletni strani najpozneje v enem mesecu po njeni sklenitvi.

(14) Vlada Republike Slovenije z ustreznim načinom financiranja opravljanja nalog upravljavca po pogodbi iz drugega odstavka 11. člena tega zakona zagotovi, da izkaz uspeha upravljavca infrastrukture, pod normalnimi pogoji poslovanja in v primernem obdobju, ki ni daljše od petih let, vsaj uravnoteži prihodke upravljavca iz uporabnine, presežkov iz drugih komercialnih dejavnosti, nepovratnih prihodkov iz zasebnih virov in proračunskih sredstev, vključno s predplačili države, kadar je to v skladu z zakonodajo, ki ureja področje javnih financ, z odhodki upravljavca za opravljanje njegove dejavnosti. Vlada Republike Slovenije lahko od upravljavca zahteva, da v primeru, ko je železniški promet konkurenčen drugim načinom prometa, uravnoteži svoje prihodke in odhodke s prihodki iz uporabnine brez financiranja iz državnega proračuna.«.

9. člen

13. člen se spremeni tako, da se glasi:

»13. člen

(strategija razvoja javne železniške infrastrukture)

(1) Cilji in naloge strategije razvoja javne železniške infrastrukture in vzdrževanja javne železniške infrastrukture se po posvetovanju z zainteresiranimi stranmi natančneje določijo v strategiji razvoja javne železniške infrastrukture, samostojno ali v okviru razvoja celotnega področja prometa (v nadaljnjem besedilu: strategija razvoja), ki jo sprejme Vlada Republike Slovenije za obdobje najmanj petih let in se objavi na spletni strani.

(2) S strategijo razvoja se v zvezi z investicijami v javno železniško infrastrukturo in vzdrževanjem javne železniške infrastrukture podrobneje določijo vrstni red prednostnih nalog investicij v javno železniško infrastrukturo in vzdrževanja javne železniške infrastrukture, viri sredstev za njihovo uresničitev ter dinamika in obseg uresničevanja posameznih nalog v načrtovalnem obdobju. Določitev prednostnih nalog mora temeljiti na prometno-političnih in razvojnih ciljih ob upoštevanju objektivnih prometnih, tehničnih, ekonomsko-financijskih in okolje-varstvenih merilih.

(3) Na podlagi strategije razvoja na predlog upravljavca ministrstvo sprejme letni načrt obnov in vzdrževanja javne železniške infrastrukture za koledarsko leto.

(4) Letni načrt investicij javne železniške infrastrukture na predlog gospodarske družbe iz prvega odstavka 13.a člena tega zakona sprejme ministrstvo.

(5) Inženiring v javno železniško infrastrukturo, potreben za izvajanje strategije razvoja javne železniške infrastrukture, obsega zlasti:

- pripravo, organiziranje in koordinacijo investicij v vseh fazah investicijskega procesa;
- organiziranje in izvajanje revizij projektne dokumentacije.«.

10. člen

Naslov 13.a člena se spremeni tako, da se glasi: »(investicije)«.

V prvem odstavku 13.a člena se prvi stavek spremeni tako, da se glasi: »Inženiring iz petega odstavka prejšnjega člena za investitorja izvaja gospodarska družba, ki jo določi Vlada Republike Slovenije, da kot notranji izvajalec za državo, njene organe in pravne osebe javnega prava opravlja storitve investicijskega inženiringa.«.

11. člen

13.b člen se črta.

12. člen

V prvem odstavku 14. člena se beseda »dogradnja« nadomesti z besedo »nadgradnja«, besedilo »z nacionalnim programom razvoja železniške infrastrukture« se nadomesti z besedilom »s strategijo razvoja«.

V drugem odstavku se beseda »dogradnja« nadomesti z besedo »nadgradnja«, besedilo »prvega odstavka 27.c člena zakona« se nadomesti z besedilom »11.c člena tega zakona«.

V četrtem odstavku se besedilo »prvega odstavka 27.c člena« nadomesti z besedilom »11.c člena tega zakona«, za besedama »četrtga odstavka« se črta besedilo »tega člena« in doda besedilo »11. člena tega zakona«.

13. člen

V prvem odstavku 15. člena se beseda »odobrena« nadomesti z besedo »dodeljena«, zadnji stavek pa se črta.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Pravice do uporabe vlakovne poti, ki je dodeljena prosilcu, ni dovoljeno prenesti na drugega prevoznika ali jo uporabiti za drugo storitev.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) V kolikor prevoznik trguje z vlakovno potjo v nasprotju s prejšnjim odstavkom, ga upravljavca izključi iz postopka dodeljevanja vlakovnih poti za tekoče in naslednje voznoredno obdobje.«.

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane peti odstavek se beseda »Agencija« nadomesti z besedo »Upravljavca«, besedi »Evropske skupnosti« pa se nadomestita z besedama »Evropske unije«.

V dosedanjem petem odstavku, ki postane šesti odstavek, se beseda »agencija« v vseh sklonih v vseh primerih nadomesti z besedo »upravljavca« v ustreznem sklonu.

Doda se nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Vloga za dodelitev vlakovnih poti iz prejšnjega odstavka se vložijo po elektronski poti v spletno aplikacijo upravljavca. Dostop do uporabe spletne aplikacije se omogoči na podlagi pisne vloge prosilca upravljavcu, ki uporabniku dodeli uporabniško ime in geslo. Upravljavca odloči o dodelitvi vlakovne poti v spletni aplikaciji. Odločitev se šteje za vročeno prosilcu, ko je vnesena v spletno aplikacijo. Za postopek dodeljevanja vlakovnih poti se upravna taksa ne zaračuna. Vlakovne poti na železniških tovornih koridorjih, vzpostavljenih na podlagi Uredbe 913/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2010 o evropskem železniškem omrežju za konkurenčen tovorni promet (UL L št 276 z dne 20. 10. 2010, str. 22), se dodeljujejo v skladu s to uredbo.«.

V dosedanjem šestem odstavku, ki postane osmi odstavek, se beseda »agencija« nadomesti z besedo »upravljavca«.

in črta tretja alineja, dosedanje četrta do šesta alineja pa postanejo tretja do peta alineja.

Dosedanji sedmi odstavek postane deveti odstavek.

V dosedanjem osmem odstavku, ki postane deseti odstavek, se beseda »Agencija« nadomesti z besedo »Upravljavec«.

V dosedanjem devetem odstavku, ki postane enajsti odstavek, se beseda »šestega« nadomesti z besedo »osmega«.

14. člen

V prvem odstavku 15.a člena se črta besedi »agencijo ter«.

15. člen

Prvi, drugi in tretji odstavek 15.b člena se spremenijo tako, da se glasijo:

»(1) Prevozniki Evropske unije imajo pod pravičnimi, nediskriminatorskimi in preglednimi pogoji pravico dostopa do javne železniške infrastrukture v Republiki Sloveniji z namenom opravljanja vseh vrst storitev prevoza blaga. Ta pravica vključuje dostop do infrastrukture, ki povezuje pristanišča in druge objekte za izvajanje železniških storitev iz 2. točke Priloge II Direktive 2012/34/EU, ter do infrastrukture, ki jo uporablja ali bi jo lahko uporabljal več kot en končni porabnik.

(2) Upravljavec vsem prevoznikom Evropske unije na nediskriminatorski način zagotavlja minimalni paket dostopa do infrastrukture, določen v tretjem odstavku 15.d člena tega zakona.

(3) Prevozniki Evropske unije imajo pravico dostopa do javne železniške infrastrukture v Republiki Sloveniji, z namenom izvajanja mednarodnih storitev potniškega prometa, pri čemer lahko potniki vstopajo in izstopajo na katerikoli postaji na mednarodni progi, vključno s postajami na območju Republike Slovenije. Pri tem mora biti glavni namen storitve prevoz potnikov med postajami, ki so v različnih državah članicah. Ta pravica vključuje dostop do infrastrukture, ki povezuje objekte za izvajanje železniških storitev iz 2. točke Priloge II Direktive 2012/34/EU. Na zahtevo pristojnega organa, ki je podelil pravico za opravljanje javne službe prevoza potnikov, upravljavca ali zainteresiranih prevoznikov regulatorni organ odloči, ali je glavni namen storitve prevoz potnikov med postajami, ki so v različnih državah članicah.«.

V petem odstavku se beseda »agencija« v vseh primerih nadomesti z besedo »upravljavec«.

16. člen

V prvem odstavku 15.c člena se besedi »določeni progi« nadomestita z besedilo »določenem delu javne železniške infrastrukture«.

Četrta in peti odstavek se spremenita tako da se glasita:

»(4) Odločitev regulatornega organa iz prejšnjega odstavka lahko zahtevajo:

– pristojni organ ki je podelil pravico z opravljanje javne službe;

– upravljavec;

– prevoznik v železniškem prometu, ki izvaja javno službo;

– prevoznik v železniškem prometu, ki je zaprosil za dostop.

(5) Subjekti iz prejšnjega odstavka so regulatornemu organu dolžni posredovati vse informacije, potrebne za njegovo odločitev. Regulatorni organ preuči prejete informacije, po potrebi zaprosi za dodatne informacije in se po potrebi o njih posvetuje z vsemi vpletenimi stranmi v roku enega meseca od prejema zahteve iz prejšnjega odstavka. Regulatorni organ izda obrazloženo odločbo v roku šestih tednov od prejema vseh potrebnih informacij.«.

17. člen

V tretjem odstavku 15.č člena se besedi »Evropske skupnosti« nadomestita z besedama »Evropske unije«.

V četrtem odstavku se besedilo »Direkcija za vodenje investicij v javno železniško infrastrukturo« nadomesti z besedo »ministrstvo«, besedi »Evropske skupnosti« pa se nadomestita z besedama »Evropske unije«.

18. člen

15.d člen se spremeni tako, da se glasi:

»15.d člen

(uporabnina)

(1) Za uporabo javne železniške infrastrukture prevoznik plačuje upravljavcu uporabnino, ki je enakovredna in nediskriminatorska za prevoznike v železniškem prometu, ki opravljajo enakovredne prevozne storitve na podobnem delu trga. Uporabnina je namenjena kritju stroškov opravljanja dejavnosti upravljavca.

(2) Uporabnina za minimalni paket storitev dostopa do javne železniške infrastrukture iz tretjega odstavka tega člena in za dostop do infrastrukture, ki povezuje objekte iz četrtega odstavka tega člena mora biti enaka stroškom, ki nastanejo neposredno pri izvajanju storitve železniškega prevoza.

(3) Minimalni paket storitev dostopa do javne železniške infrastrukture obsega:

– obravnavo prošenj za dodelitev železniških infrastrukturnih zmogljivosti;

– pravico do uporabe dodeljenih zmogljivosti;

– uporabo železniške infrastrukture, vključno s kretnicami in tirnimi zvezami;

– vodenje- upravljanje in signalizacijo z urejanjem, odpravo ter sporočanjem in zagotavljanjem informacij o voznjih vlakov;

– uporabo napajalnega sistema za električno vleko, kjer je na voljo;

– vse druge informacije, potrebne za izvajanje ali opravljanje prevoznih storitev, za katere so bile zmogljivosti dodeljene.

(4) Objekti za izvajanje železniških storitev do katerih je potrebno omogočiti dostop so:

– potniške postaje, njihova poslopja in druge naprave, vključno s prikazovalniki potovalnih informacij in primernimi prostori za izdajo vozovnic;

– tovorni terminali;

– ranžirne postaje in naprave za sestavo vlakov, vključno z napravami za ranžiranje;

– odstavni tiri;

– naprave za vzdrževanje, z izjemo večjih vzdrževalnih naprav, namenjenih za hitre vlake ali druge vrste voznega parka, ki potrebujejo posebne naprave;

– druge tehnične naprave, vključno z napravami za čiščenje in pranje;

– naprave v morskih pristaniščih in pristaniščih v notranjosti držav, povezane z železniškimi dejavnostmi;

– naprave za podporo;

– naprave za oskrbo z gorivom in oskrba z gorivom, za katere se uporabnina na računih prikaže ločeno.

(5) Uporabnina za minimalni paket storitev dostopa do javne železniške infrastrukture iz tretjega odstavka tega člena in za dostop do infrastrukture, ki povezuje objekte iz prejšnjega odstavka se lahko:

– poveča za dajatve, ki odražajo nezadostno infrastrukturno zmogljivost na določenem odseku v času preobremenjenosti infrastrukture;

– poveča za stroške vplivov železniškega prometa na okolje, vendar samo če se ti stroški zaračunavajo tudi cestnemu tovornemu prometu skladno s pravom EU, pri čemer mora biti zagotovljena sledljivost izvora in zaračunavanja teh stroškov;

– poveča za pribitke na podlagi učinkovitih, preglednih in nediskriminatorskih načel. Preden se lahko naložijo pribitki, mora upravljavec oceniti njihov pomen na specifične tržne se-

gumente in pri tem morajo biti upoštevani najmanj pari iz točke 1 Priloge VI Direktive 2013/34/EU. Seznam tržnih segmentov se objavi v programu omrežja največ za pet let, ki mora biti spremljan s strani regulatornega organa;

– poveča za posebne investicijske projekte ali posebne investicijske projekte, ki so bili dokončani po letu 1988 na podlagi dolgoročnih stroškov takšnih projektov, če ti povečujejo učinkovitost ali stroškovno učinkovitost, in jih drugače ni mogoče ali jih ni bilo mogoče izvesti ter lahko vključuje tudi delitev tveganja, povezanega z novimi naložbami ali;

– zmanjša zaradi uporabe železniških koridorjev opredeljenih v Odločbi Komisije z dne 22. julija 2009 o spremembi Odločbe 2006/679/ES o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi s podsistemom vodenje-upravljanje in signalizacija vseevropskega železniškega sistema za konvencionalne hitrosti (UL L št. 194 z dne 25. 7. 2009, str. 60), ki spodbuja prevoznike, da opremijo vozila z različico sistema ETCS iz Odločbe Komisije z dne 23. aprila 2008 o spremembi Priloge A k Odločbi 2006/679/ES o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi s podsistemom vodenje-upravljanje in signalizacija vseevropskega železniškega sistema za konvencionalne hitrosti ter Priloge A k Odločbi 2006/860/ES o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi s podsistemom vodenje – upravljanje in signalizacija vseevropskega železniškega sistema za visoke hitrosti (UL L št. 136 z dne 24. 5. 2008, str. 11).

(6) Upravljavca v programu omrežja določi način obračunavanja uporabnine.

(7) Za uporabo objekta za izvajanje železniških storitev se uporabnika plačuje upravljavcu objekta, ki jo uporablja za financiranje svoje dejavnosti.

(8) Upravljavca mora prosilcu zaračunati dajatev za rezervacijo vlakovnih poti, kadar prosilec, ki mu je bila vlakovna pot dodeljena, vlakovne poti ali njenega dela ne uporablja. Merila in način zaračunavanja takšnih dajatev določi upravljavec v programu omrežja.

(9) Vlada predpiše vrednotenje kriterijev za določanje višine uporabnine, varščine, postopek poračunavanja varščine in uporabnine, način plačevanja in evidentiranja vplačil, oprostitve plačevanja, nadzor nad plačevanjem ter sankcioniranje neplačevanja uporabnine.«.

19. člen

Prvi odstavek 15.e člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Upravljavca in prosilec lahko skleneta okvirno pogodbo, v kateri določita značilnosti infrastrukturnih zmogljivosti za obdobje, ki je daljše od veljavnosti voznega reda omrežja. Okvirna pogodba ne določa podrobnosti posamezne infrastrukturne zmogljivosti, ampak je oblikovana tako, da navaja upravičene komercialne potrebe prosilca.«.

V drugem odstavku se beseda »Agencija« nadomesti z besedo »Upravljavca«.

V tretjem odstavku se beseda »petega« nadomesti z besedo »šestega«.

V desetem odstavku se beseda »Agencija« nadomesti z besedo »Upravljavca«.

Dvanajsti odstavek se črta.

20. člen

Za 15.e členom se dodajo novi 15.f, 15.g, 15.h in 15.i člени, ki se glasijo:

»15.f člen

(spodbude in režim učinkovitosti)

(1) Upravljavcu se s pogodbo iz drugega odstavka 11. člena tega zakona določijo spodbude za zniževanje stroškov zagotavljanja infrastrukture in višine uporabnine, kadar upravljavec izboljša varnost, vzdrževanje in infrastrukturne storitve.

(2) Režim učinkovitosti je akt upravljavca, s katerim se spodbuja zmanjševanje motenj v železniškem prometu in iz-

boljševanje kakovosti železniških storitev. Določijo se tudi kazni za vsa ravnanja, ki motijo delovanje omrežja in denarna nadomestila v primeru motenj.

15.g člen

(čezmejni sporazumi)

Čezmejni sporazumi v železniškem prometu, ki jih sklepa Republika Slovenija, skladno s predpisi, ki urejajo sklepanje mednarodnih pogodb, ne smejo diskriminirati prevoznikov v železniškem prometu. Ministrstvo mora pred sklenitvijo novega ali spreminjanjem obstoječega sporazuma o tem obvestiti Evropsko komisijo, se z njo posvetovati in jo o pogajanjih redno obveščati. Za sklenitev sporazuma mora Republika Slovenija pridobiti soglasje Evropske komisije.

15.h člen

(spremljanje obsega trga)

Zaradi spremljanja razvoja trga železniškega prevoza v Evropski uniji ministrstvo v sodelovanju z upravljavcem, regulatornim organom, agencijo in prevozniki letno predloži Evropski komisiji potrebne informacije o uporabi omrežja in razvoju okvirnih pogojev na področju železniškega prometa, zlasti o:

- zaračunavanju uporabnin za železniško infrastrukturo;
- dodeljevanju infrastrukturnih zmogljivosti;
- naložbah v železniško infrastrukturo;
- spreminjanju cen in kakovosti storitev železniškega prometa;
- storitvah železniškega prometa iz 6. člena tega zakona;
- izdaji licenc in stopnji odprtosti trga;
- ovirah, ki preprečujejo večjo učinkovitost storitev v železniškem prometu;
- zaposlovanju in socialnih razmerah v železniškem sektorju, ki se pripravijo po posvetovanju s socialnimi partnerji.

15.i člen

(dostop do objektov za izvajanje železniških storitev)

Upravljavca objektov za izvajanje železniških storitev prevoznikom Evropske unije na nediskriminatorski način zagotavlja dostop do objektov, navedenih v četrtem odstavku 15.d člena tega zakona, vključno z dostopom do železniških tirov in storitev, ki se izvajajo v teh objektih. Kadar upravljavca takšnega objekta neposredno ali posredno nadzira organ ali gospodarski subjekt, katerega dejavnost je tudi upravljanje objektov za izvajanje železniških storitev in ima prevladujoč položaj na trgu storitev železniškega prevoza, za katerega se objekt uporablja, mora biti upravljavec tega objekta organiziran tako, da je organizacijsko in glede sprejemanja odločitev neodvisen od tega organa oziroma gospodarskega subjekta. Ta neodvisnost se lahko zagotovi z ustrezno organizacijsko strukturo z ločenimi oddelki v okviru istega pravnega subjekta. Upravljavca in organ oziroma gospodarski subjekt vodita ločene poslovne račune, vključno z ločenimi bilanci, in izkaz uspeha za vse objekte za izvajanje železniških storitev iz četrtega odstavka 15.d člena tega zakona.«.

21. člen

16. člen se spremeni tako, da se glasi:

»16. člen

(licenca in pogoji za njeno pridobitev)

(1) Za izvajanje prevoznih storitev mora prevoznik pridobiti licenco. Licenca ne daje pravice dostopa do železniške infrastrukture.

(2) Agencija izda licenco prevozniku, ki ima sedež v Republiki Sloveniji. Za pridobitev licence mora prevoznik izpolnjevati pogoje glede:

- dobrega ugleda,
- finančne sposobnosti,
- strokovne usposobljenosti in
- kritja svoje civilnopravne odgovornosti.

(3) Prevoznik izpolnjuje pogoj dobrega ugleda, če:

- član posloводства ni bil pravnomočno obsojen na zaporno kazen v trajanju enega ali več let, zaradi storitve kaznivega dejanja zoper gospodarstvo, kaznivega dejanja ogrožanja posebnih vrst javnega prometa ali kaznivega dejanja zoper delovno razmerje in socialno varnost,
- ni v stečajnem postopku.

(4) Zahteve v zvezi s finančno sposobnostjo so izpolnjene, ko prevoznik dokaže, da bo v obdobju 12 mesecev lahko izpolnjeval svoje obveznosti iz naslova dejavnosti, za katero želi pridobiti licenco. Finančna sposobnost se preveri zlasti z letnimi izkazi prevoznika, kadar prevozniki teh listin ne morejo predložiti pa z bilanco stanja. Prevoznik licenčnemu organu predloži vsaj informacije, ki so navedene v Prilogi III Direktive 2012/34/EU, na njegovo zahtevo pa tudi revizijska poročila, dokumente bank, hranilnic, računovodske, revizorske in druge dokumente. Šteje se, da prevoznik ni finančno sposoben, če je v obdobju zadnjega leta pred vložitvijo vloge za izdajo licence najmanj trikrat zamudil s plačili davkov ali plačil za socialno varnost za najmanj 90 dni.

(5) Prevoznik izpolnjuje pogoj strokovne usposobljenosti, če izkaže, da ima oziroma bo imel vzpostavljen sistem vodenja, v katerem bodo sodelovale osebe z znanjem ali izkušnjami za varno in zanesljivo izvajanje dejavnosti, ter nadzora nad postopki in osebjem, ki zagotavljajo varno in zanesljivo izvajanje dejavnosti, katerih vrsta je opredeljena v licenci.

(6) Prevoznik izpolnjuje pogoj kritja svoje civilnopravne odgovornosti, če je zmožen kriti morebitno odškodnino, ki bi jo utrpeli potniki, prtljaga, tovor, pošta ali tretje osebe, zaradi opravljanja njegove dejavnosti tako, da dokaže, da je ustrezno zavarovan za kritje svoje odgovornosti v primeru nesreče ali da predloži druga ustrezna jamstva.

(7) Prevozniku se podeli licenca oziroma se podaljša veljavnost začasne licence, če izpolnjuje pogoje za njeno pridobitev. Pogoje za pridobitev licence mora prevoznik izpolnjevati ves čas njene veljavnosti.

(8) Agencija javno objavi postopke za izdajo licenc in o tem obvesti Evropsko komisijo.

(9) Agencija o vlogi za izdajo licence odloči čim prej, vendar najpozneje v treh mesecih od predložitve popolne vloge. Odločitev o izdaji ali zavrnitvi, licenčni organ utemelji in takoj sporoči prevozniku, ki je zaprosil za licenco.

(10) Zoper odločitev agencije ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.

(11) Prevoznik ne potrebuje licence za izvajanje prevoznih storitev, kadar je njegova poslovna dejavnost izključno omejena na:

- železniški potniški promet na samostojni lokalni in regionalni železniški infrastrukturi;
- mestni ali primestni železniški potniški promet;
- železniški tovorni promet na območju postaje.«.

22. člen

17. člen se spremeni tako, da se glasi:

»17. člen

(veljavnost licence)

(1) V Republiki Sloveniji velja licenca, ki jo izda agencija. Veljajo tudi licence, ki jih izdajajo licenčni organi držav članic Evropske unije.

(2) Licenca velja toliko časa, dokler prevoznik izpolnjuje pogoje in zahteve, ki jih predpisuje ta zakon in na njegovi podlagi izdani predpisi.

(3) Licenčni organ opravlja redni nadzor nad izpolnjevanjem pogojev iz 16. člena tega zakona najmanj vsakih pet let. Če licenčni organ resno dvomi, ali prevoznik izpolnjuje pogoje in zahteve za podelitev licence, določene v tem zakonu in na njegovi podlagi izdanih predpisih, lahko kadar koli preveri, ali jih dejansko izpolnjuje. Če ugotovi, da imetnik licence ne izpolnjuje pogojev za njeno pridobitev, licenco začasno ali trajno odvzame. Licenčni organ začasno odvzame licenco, če ugotovi, da imetnik licence ne izpolnjuje pogojev za njeno pridobitev, razen v primeru iz osmega odstavka tega člena. Če imetnik v roku, ki ga določi licenčni organ pri začasnem odvzemu licence, ne more izpolniti vseh pogojev za njeno pridobitev, mu licenčni organ trajno odvzame licenco. V primeru resnega dvoma, da imetnik licence, ki jo je izdal licenčni organ druge države članice Evropske unije, ne izpolnjuje pogojev za pridobitev licence, mora licenčni organ o tem nemudoma obvestiti licenčni organ države članice, ki je licenco izdal.

(4) Če je licenca začasno ali trajno odvzeta zaradi neizpolnjevanja finančne sposobnosti iz četrtega odstavka prejšnjega člena, lahko licenčni organ izda začasno licenco pod pogojem, da varnost prometa ni ogrožena. Začasna licenca lahko velja največ šest mesecev od dneva njene izdaje.

(5) Če prevoznik ne izvaja prevoznih storitev v železniškem prometu vsaj šest mesecev ali jih ne začne izvajati šest mesecev od njene podelitve, lahko licenčni organ ponovno preveri izpolnjevanje pogojev za njeno pridobitev in jo lahko začasno odvzame. Prevoznik lahko v primeru, če začne dejavnost izvajanja prevoznih storitev v železniškem prometu, zaprosi za določitev daljšega roka. Licenčni organ lahko odobri podaljšanje roka glede na naravo izvajanja storitev.

(6) O statusnih spremembah mora prevoznik najpozneje v osmih dneh po prejemu sklepa registrskega sodišča obvestiti licenčni organ. Licenčni organ, če gre za združitev ali prevzem, lahko odloči, da mora prevoznik ponovno zaprositi za licenco. Od vložitve ponovnega zaprosila za licenco do odločitve licenčnega organa lahko prevoznik opravlja prevozne storitve v železniškem prometu v obsegu, kot mu to dovoljuje veljavna licenca, razen če licenčni organ zaradi ogrožanja varnosti prometa trajno odvzame licenco.

(7) Če namerava prevoznik spremeniti ali razširiti svojo dejavnost železniškega prevoza, za katero mu je bila podeljena licenca in bi to vplivalo na varnost železniškega prometa, mora licenco predložiti licenčnemu organu v ponovni pregled. V tem primeru licenčni organ ponovno preveri izpolnjevanje pogojev za pridobitev licence. V kolikor prevoznik izpolnjuje pogoje za pridobitev licence, licenčni organ izda odločbo, s katero spremeni že izdano odločbo o podelitvi licence, v primeru neizpolnjevanja pogojev za pridobitev licence pa licenco začasno oziroma trajno odvzame.

(8) Agencija trajno odvzame licenco prevozniku, zoper katerega je pristojno sodišče izdalo pravnomočen sklep o začetku stečajnega postopka.

(9) Če agencija prevozniku licenco začasno ali trajno odvzame ali izda novo licenco oziroma podaljša njeno veljavnost, mora nemudoma o tem obvestiti Evropsko železniško agencijo.«.

23. člen

V drugem odstavku 18.c člena se besedna zveza »Evropske skupnosti« nadomesti z besedno zvezo »Evropske unije«.

Peti odstavek se črta.

Dosedanji šesti odstavek, ki postane peti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Zoper odločitev agencije o varnostnem spričevalu in varnostnem pooblastilu ni dovoljena pritožba, dopusten je upravni spor.«.

24. člen

Za 18.c členom se doda nov 18.č člen, ki se glasi:

»18.č člen

(regulatorni organ)

(1) Naloge regulatornega organa po tem zakonu opravlja Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: AKOS).

(2) Regulatorni organ je organizacijsko, funkcionalno, pravno, finančno in pri odločanju neodvisen od upravljavca, agencije, prosilcev in od katerega koli pristojnega organa, udeleženega v postopku sklenitve pogodbe za opravljanje obvezne gospodarske javne službe s področja železniškega prometa.

(3) Direktor AKOS in njegovi namestniki (v nadaljnjem besedilu: predstavnik vodstva) za zagotovitev svoje neodvisnosti od kakršnih koli interesov na trgu železniškega prometa, vsako leto predložijo svetu AKOS izjavo o nezdržljivosti v kateri so navedeni vsi neposredni ali posredni interesi, ki bi utegnili vplivati na njihovo neodvisnost in opravljanje nalog. Predstavnik vodstva se izloči iz postopka sprejemanja odločitev v primerih, ki se nanašajo na prevoznika, s katerim je imel neposreden ali posreden odnos v letu pred začetkom postopka. Po koncu mandata v regulatornem organu najmanj eno leto ne smejo imeti poklicne funkcije ali odgovornosti v katerem koli reguliranem prevozniku ali subjektu v železniškem prometu.

(4) Če ta zakon ne določa drugače, se za vodenje, poslovanje in delovanje regulatornega organa uporabljajo zakon, ki ureja elektronske komunikacije, in notranji akti regulatornega organa.

(5) Regulatorni organ vodi postopek in izdaja posamične akte po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, če ta zakon ne določa drugače.

(6) Zoper posamične akte regulatornega organa ni dovoljena pritožba, dopusten pa je upravni spor. Regulatorni organ lahko na zahtevo stranke zadrži izvršitev svoje odločitve, zoper katero je bila vložena tožba v upravnem sporu, če bi ji lahko takojšnji učinek odločitve povzročil nepopravljivo ali očitno čezmerno škodo. Ne glede na prejšnji stavek, ohrani upravno sodišče pristojnost za odločanje o zadržanju izvršitve dokončne odločitve regulatornega organa v skladu s predpisi, ki urejajo upravni spor.

(7) Posamični akti regulatornega organa se objavijo na njegovi spletni strani, v obliki, ki upošteva prepoved objave osebnih podatkov, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, ali poslovnih skrivnosti.«

25. člen

18.d člen se spremeni tako, da se glasi:

»18.d člen

(naloge regulatornega organa)

(1) Prosilec za vlakovno pot ima pravico vložiti pritožbo pri regulatornem organu, če meni, da je bil nepravilno obravnavan, diskriminiran ali kako drugače oškodovan, še zlasti proti odločitvam upravljavca, ali proti odločitvam prevoznika ali upravljavca objektov za izvajanje železniških storitev v zvezi s:

- programom omrežja;
- v programu omrežja vsebovanimi merili;
- postopkom dodeljevanja vlakovnih poti in odločitvami v tem postopku;
- ureditvijo določanja in zaračunavanja uporabnine;
- ureditvijo dostopa v skladu s 15. členom tega zakona;
- dostopom do storitev in njihovim zaračunavanjem v skladu s 15. členom tega zakona.

(2) Regulatorni organ preuči vsako pritožbo in po potrebi zahteva ustrezne informacije ter začne posvetovanje z vsemi strankami v postopku v enem mesecu od prejema pritožbe. O vsaki pritožbi odloči najpozneje v šestih tednih od prejema vseh potrebnih informacij.

(3) Regulatorni organ brez poseganja v pristojnost organa, pristojnega za konkurenco, po uradni dolžnosti spremlja konkurenčne razmere na trgu storitev v železniškem prometu, predvsem tako, da preverja pogoje iz prvega odstavka tega člena, z namenom preprečevanja diskriminacije prosilcev. V primeru diskriminacije prosilcev, izkrivljanja trga ali druge oblike nezaželenega razvoja dogodkov na tem trgu, zlasti v zvezi z akti, postopki in odločitvami, navedenimi v prvem odstavku tega člena, sprejme ukrepe za njihovo odpravo oziroma preprečitev.

(4) Regulatorni organ zagotavlja, da so uporabnine, ki jih določi upravljavec, v skladu z drugim oddelkom četrtega poglavja Direktive 2012/34/EU nediskriminatorne. Pogajanja o višini uporabnin za uporabo javne železniške infrastrukture med prosilci in upravljavcem so dovoljena le, če potekajo pod nadzorom regulatornega organa. Regulatorni organ posreduje, če je verjetno, da bodo v pogajanjih kršene določbe tega zakona.

(5) Regulatorni organ lahko odobri nadaljnje zaračunavanja povišane uporabnine, ki vsebuje dajatev, ki odraža nezadostnost infrastrukturnih zmogljivosti na določenem odseku v obdobjih preobremenjenosti infrastrukture, če:

- načrta povečanja infrastrukturnih zmogljivosti ni mogoče uresničiti zaradi razlogov, na katere upravljavec nima vpliva, ali
- razpoložljive možnosti niso ekonomsko ali finančno izvedljive.

(6) Regulatorni organ je pristojen, da izvaja revizijo ali zahteva zunanjo revizijo nad upravljavcem, upravljavcem objektov za izvajanje železniških storitev ali prevozniki, da bi preveril izvajanje določb o ločevanju poslovnih računov iz 15.i in 22.a člena tega zakona. Od subjektov, nad katerim se izvaja revizija, ima pravico zahtevati vse ustrezne informacije, zlasti vse ali nekatere računovodske informacije, ki so navedene v Prilogi VIII Direktive 2012/34/EU in so podrobne do zadostne mere, za katero se presodi, da je potrebna in sorazmerna. Če regulatorni organ ugotovi pomanjkljivosti v zvezi z dodeljevanjem državnih pomoči, o tem obvesti ministrstvo, pristojno za finance.

(7) Regulatorni organ ima pravico od upravljavca, agencije, prosilcev in vsake prizadete tretje stranke zahtevati potrebne informacije. Zahtevane informacije se predložijo v razumnem roku, ki ga določi regulatorni organ in ne presega enega meseca, razen v izjemnih okoliščinah, ko regulatorni organ odobri podaljšanje za največ dva tedna. Informacije, ki se predložijo regulatornemu organu, vključujejo vse podatke, ki jih zahteva v okviru svoje pritožbene funkcije in naloge spremljanja konkurenčnih razmer na trgih storitev železniškega prometa v skladu s tem zakonom. Med te informacije spadajo tudi informacije, potrebne za statistične namene in namen spremljanja trga.

(8) Regulatorni organ se redno, najmanj pa vsaki dve leti, posvetuje s predstavniki uporabnikov storitev železniškega tovornega in potniškega prevoza, da se upoštevajo njihovi pogledi na trg v železniškem prometu.

(9) Regulatorni organ v sodelovanju z varnostnim in licenčnim organom vzpostavi okvir za izmenjavo informacij in medsebojno sodelovanje, z namenom preprečitve škodljivih vplivov na konkurenco ali varnost na trgu storitev v železniškem prometu. Ta okvir vključuje mehanizem, s katerim regulatorni organ zagotavlja varnostnemu in licenčnemu organu priporočila o vprašanih, ki lahko vplivajo na konkurenco na trgu storitev v železniškem prometu, varnostni organ pa regulatornemu in licenčnemu organu pošilja priporočila o vprašanih, ki lahko vplivajo na varnost. Posamezen organ v okviru svojih pristojnosti pred sprejetjem odločitve prouči vsa tovrstna priporočila. Če ta organ odloči, da ne bo upošteval teh priporočil, svojo odločitev utemelji.

(10) Regulatorni organ daje nezavezujoče mnenje o osnutku poslovnega načrta upravljavca, osnutku pogodbe iz drugega odstavka 11. člena tega zakona in o načrtu razširitve zmogljivosti, v katerem se navede zlasti, ali navedeni

dokumenti ustrezajo konkurenčnim razmeram na trgih storitev železniškega prometa.«.

26. člen

Za 18.e členom se doda nov 18.f člen, ki se glasi:

»18.f člen

(sodelovanje z regulatornimi organi držav članic Evropske unije)

(1) Regulatorni organ sodeluje v mreži regulatornih organov držav članic Evropske unije z namenom, da si z njimi izmenjuje informacije o delu, načelih in praksi odločanja ter o težavah pri razlagi prenesene zakonodaje Evropske unije o železnicah.

(2) Regulatorni organ sodeluje z regulatornimi organi drugih držav članic Evropske unije tudi v okviru delovnih dogovorov zaradi zagotavljanja medsebojne pomoči pri izvajanju nalog spremljanja trga, obravnavanja pritožb ali v postopkih po uradni dolžnosti.

(3) V primeru pritožbe ali postopka po uradni dolžnosti glede vprašanja dostopa do javne železniške infrastrukture ali zaračunavanja uporabnine v zvezi z mednarodno vlakovno potjo ter pri spremljanju konkurence na trgu storitev mednarodnega železniškega prevoza se regulatorni organ posvetuje z regulatornimi organi vseh drugih držav članic Evropske unije, čez katere teče zadevna mednarodna vlakovna pot, in po potrebi z Evropsko komisijo ter od njih zahteva vse informacije, ki jih potrebuje pred sprejetjem odločitve. Regulatorni organ zagotovi drugim regulatornim organom držav članic Evropske unije, s katerimi se posvetuje, vse informacije, če zanje zaprosijo. Te informacije se lahko uporabijo samo za namen, za katerega so bile zahtevane.«.

27. člen

21. člen se spremeni tako, da se glasi:

»21. člen

(javna agencija za železniški promet in njene naloge)

(1) Za opravljanje nalog iz tega člena, vlada ustanovi javno agencijo za železniški promet.

(2) Za izvrševanje javnih pooblastil izdaja agencija splošne akte in upravne odločbe na podlagi tega zakona in zakona, ki ureja varnost v železniškem prometu.

(3) Agencija opravlja naloge:

- varnostnega organa,
- certifikacijskega organa,
- ocenjevalnega organa in
- licenčnega organa.

(4) Člani sveta agencije ne smejo biti zaposleni pri imetnikih tirnih vozil, proizvajalcih železniških podsistemov ali delov podsistemov, prevozniki, subjektih pristojnih za vzdrževanje, upravljavci, nosilci bistvenih funkcij upravljavca in drugih fizičnih oseb, ki so kakor koli neposredno povezane z nadgradnjami ali investicijami v javno železniško infrastrukturo in oskrbovalnimi službami, za katere obstaja zaradi njihovih povezav možnost konflikta med njihovimi zasebnimi interesi in javnimi interesi, ki jih zasleduje agencija. Z aktom o ustanovitvi agencije se določijo natančnejši pogoji, ki jih morajo izpolnjevati člani sveta agencije.

(5) Agencija sodeluje z varnostnimi, certifikacijskimi, licenčnimi in ocenjevalnimi organi drugih držav članic Evropske unije zaradi uskladitve svojih meril odločanja z merili v Evropski uniji in z Evropsko železniško agencijo.«.

28. člen

Naslov VI. poglavja se spremeni tako, da se glasi: »NALOGE VARNOSTNEGA, LICENČNEGA, INŠPEKCIJSKEGA IN PREISKOVALNEGA ORGANA.«.

29. člen

24. člen se spremeni tako, da se glasi:

»24. člen

(naloge varnostnega organa)

(1) Varnostni organ opravlja naslednje naloge:

1. izdaja, podaljšanje, sprememba in preklic varnostnega spričevala ali njegovega dela;

2. izdaja, podaljšanje, sprememba in preklic varnostnih pooblastil;

3. nadzor nad izpolnjevanjem pogojev za pridobitev varnostnih spričeval in varnostnih pooblastil;

4. izdaja dovoljenj za začetek obratovanja strukturnih podsistemov, v skladu z zakonom, ki ureja varnost v železniškem prometu;

5. preverjanje ali podsistemi, ki jim je izdano dovoljenje za začetek obratovanja, obratujejo in se vzdržujejo v skladu z bistvenimi zahtevami;

6. nadzor nad skladnostjo strukturnih podsistemov ali delov podsistema z bistvenimi zahtevami, določenimi z zakonom, ki ureja varnost v železniškem prometu;

7. nadzor nad ustreznostjo registracije tirnih vozil ter pravilnostjo in posodobljenostjo varnostnih informacij v nacionalnem registru, vzpostavljenem v skladu z zakonom, ki ureja varnost v železniškem prometu;

8. spremljanje, pospeševanje, uveljavljanje in razvijanje varnostno regulativnega okvira in sistema nacionalnih varnostnih predpisov, kar vključuje pripravo predlogov podzakonskih predpisov s področja varnosti železniškega prometa;

9. izdelava letnih poročil o svojem delu za Evropsko železniško agencijo;

10. začasni preklic in odvzem dovoljenj za strojevodje ter pošiljanje zahtevkov za začasni preklic spričeval drugim organom držav članic, ki izdajajo dovoljenja za strojevodje;

11. zagotavljanje, da so vse dejavnosti, povezane z usposabljanjem, ocenjevanjem sposobnosti, posodabljanjem dovoljenj in spričeval, stalno nadzorovane v skladu s sistemom standardov kakovosti, razen dejavnosti, ki so že zajete v sistemu varnega upravljanja;

12. izdaja, posodobitev, zagotavljanje dvojnikov, začasni preklic in odvzem dovoljenja za strojevodjo;

13. nadzor nad rednim preverjanjem psihofizičnih sposobnosti in stalnim strokovnim usposabljanjem strojevodij;

14. izdaja, začasni preklic ali odvzem pooblastila subjektom usposabljanja in subjektom preverjanja v skladu z zakonom, ki ureja varnost v železniškem prometu;

15. vodenje, objava in posodabljanje registra izdanih dovoljenj za strojevodjo ter registra subjektov usposabljanja in subjektov preverjanja;

16. kontrola izdanih dovoljenj in spričeval za strojevodje na celotnem področju javne železniške infrastrukture v Republiki Sloveniji;

17. javna objava opisa postopka in drugih potrebnih informacij za pridobitev dovoljenja za strojevodjo;

18. pošiljanje informacij o statusu dovoljenj za strojevodjo pristojnim organom drugih držav članic, Evropski železniški agenciji ali delodajalcu strojevodij na njihovo utemeljeno zahtevo;

19. vodenje in posodabljanje nacionalnega registra železniških vozil;

20. zagotavljanje informacij o nacionalnih predpisih Evropski železniški agenciji, za vodenje nacionalnega referenčnega dokumenta;

21. obveščanje Evropske železniške agencije o izdanih, spremenjenih, preklicanih, odvzetih varnostnih spričevalih, varnostnih pooblastilih in dovoljenjih za začetek obratovanja strukturnih podsistemov;

22. presojanje, ali je treba na podlagi varnostnega priporočila preiskovalnega organa, sprožiti dodatne aktivnosti;

23. pošiljanje priporočil regulatornemu in licenčnemu organu, ki se nanašajo na varnost železniškega prometa;

24. sodelovanje z regulatornim organom zaradi uresničevanja priporočil regulatornega organa, ki lahko vplivajo na konkurenco na trgu storitev v železniškem prometu;

25. obveščanje certifikacijskih, licenčnih in varnostnih organov drugih držav članic Evropske unije v primeru utemeljenega suma kršitve, ki izhaja iz nalog nadzora;

26. priznavanje upravljavca ali prevoznika za opravljanje nalog ocenjevalnega organa;

27. preverjanje usposobljenosti priglašениh organov na podlagi zakona, ki ureja varnost v železniškem prometu;

28. preverja usposobljenost imenovanih organov na podlagi zakona, ki ureja varnost v železniškem prometu.

(2) Varnostni organ je pristojni organ za izvajanje Uredbe 1077/2012 z dne 16. novembra 2012 o skupni varnostni metodi za nadzor, ki ga izvajajo nacionalni varnostni organi po izdaji varnostnega spričevala ali varnostnega pooblastila (UL L št. 320 z dne 17. 11. 2012, str. 3).

(3) Naloge varnostnega organa se ne smejo prenesti na upravljavca, prevoznika ali oskrbovalno službo. Varnostni organ mora biti organizacijsko, finančno, pravno in pri odločanju neodvisen od katerega koli prevoznika v železniškem prometu, upravljavca železniške infrastrukture, prosilca in oskrbovalnih služb.

(4) Varnostni organ opravlja svoje naloge na odprt, nediskriminatoren in pregleden način. Pri opravljanju svojih nalog lahko zahteva tehnično pomoč upravljavca, prevoznika ali drugih za to usposobljenih organov. Upravljavec ali prevoznik mora varnostnemu organu omogočiti in zagotoviti nemoteno opravljanje nadzora v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, mu dovoliti vstop v poslovne prostore ter mu dati na razpolago vse zahtevane podatke, listine in druge dokumente, ki se nanašajo na predmet nadzora.

(5) Varnostni organ vsem udeleženi stranem omogoči, da dajo svojo izjavo in pojasnijo svoja stališča. Varnostni organ brez odlašanja odgovori na zahteve in vloge ter sporoči svoje zahteve glede informacij, ki jih potrebuje za odločitve. Varnostni organ sprejme vse svoje odločitve v štirih mesecih po predložitvi vseh zahtevanih informacij, razen izdaje dovoljenj za strojevodje, ki jih mora izdati v enem mesecu od prejema popolne vloge.

(6) Med razvojem varnostnega regulativnega okvira se varnostni organ posvetuje z vsemi vpletenimi in zainteresiranimi stranmi, vključno z upravljavcem, prevozniki v železniškem prometu, vzdrževalci, uporabniki in predstavniki delavcev.

(7) Vsako leto varnostni organ objavi letno poročilo o dejavnostih v prejšnjem letu in ga pošlje Evropski železniški agenciji najpozneje do 30. septembra. Poročilo mora vsebovati informacije o:

– razvoju varnosti na železnici, vključno z združevanjem skupnih varnostnih kazalnikov iz Priloge I Direktive 2004/49/ES na ravni držav članic;

– pomembnih spremembah zakonodaje in ureditve v zvezi z varnostjo na železnici;

– spremembah pri podeljevanju varnostnega spričevala in varnostnega pooblastila;

– ugotovitvah in izkušnjah v zvezi z nadzorom nad upravljavci železniške infrastrukture in prevozniki v železniškem prometu;

– odstopanjih od sistema podeljevanja spričeval subjektom, pristojnim za vzdrževanje tovornih vagonov;

– izkušnjah predlagateljev pri uporabi skupne varnostne metode za ovrednotenje in oceno tveganja, po potrebi pa tudi o svojih lastnih izkušnjah v zvezi uporabe te metode.

(8) Šteje se, da veljavno varnostno spričevalo iz druge alineje četrtega odstavka 18. člena tega zakona, ki ga prevozniku izda varnostni organ sosednje države, velja tudi na

območju javne železniške infrastrukture od državne meje do postaj izmenjave upravljavcev, določenih v sporazumu, ki ureja mejni železniški promet, sklenjenem med upravljavcem in upravljavci železniških infrastruktur sosednjih držav, v katerem se določijo zahteve za izvajanje mejnega železniškega prometa.

(9) Varnostni organ sodeluje z varnostnimi organi drugih držav članic Evropske unije zaradi uskladitve svojih meril odločanja z merili v vsej Evropski uniji. Cilj sodelovanja je zlasti poenotenje in usklajevanje podeljevanja varnostnih spričeval prevoznikom v železniškem prometu, ki so jim dodeljene mednarodne vlakovne poti v skladu s postopkom iz v skladu s postopkom iz 15. člena Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2001/14/ES z dne 26. februarja 2001 o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (UL L št. 75 z dne 15. 3. 2001, str. 29).«

30. člen

Za 24. členom se doda novi 24.a člen, ki se glasi:

»24.a člen

(naloge licenčnega organa)

(1) Licenčni organ opravlja naslednje naloge:

– izdaja, začasni odvzem, trajni odvzem ali sprememba licenc;

– izdaja, in odvzem začasne licence;

– nadzor nad veljavnostjo in izpolnjevanjem pogojev za izdano licenco;

– sodelovanje z licenčnimi organi drugih držav članic Evropske unije zaradi izmenjave izkušenj;

– obveščanje tujih licenčnih organov, če nosilec licence v naši državi krši pogoje in zahteve, ki jih mora izpolnjevati, za izdano licenco;

– sodeluje z varnostnim in regulatornim organom za izmenjavo informacij ali priporočil, namenjenih preprečevanju škodljivih vplivov na konkurenco ali varnost na trgu storitev v železniškem prometu;

– obveščanje Evropske železniške agencije o izdanih, spremenjenih, odvzetih in začasnih licencah.

(2) Licenčni organ ne sme opravljati storitev železniškega prevoza in mora biti neodvisen od prevoznikov.«

31. člen

V prvem odstavku 30. člena se v prvi alineji beseda »šesti« nadomesti z besedo »osmi«, v drugi alineji pa se beseda »šesti« nadomesti z besedo »sedmi«.

32. člen

Prvi odstavek 31. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Z globo od 5.000 do 25.000 eurov se kaznuje za prekršek upravljavec objektov, če ne zagotavlja ločenega vodenja računov za upravljanje objektov za izvajanje železniških storitev iz 15.i člena tega zakona.«

33. člen

Prvi odstavek 32.a člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Z globo od 2.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

– takoj oziroma v določenem roku ne zagotovi zahtevanih informacij regulatornemu organu (sedmi odstavek 18.d člena tega zakona);

– ne ravna po izvršljivi odločbi regulatornega organa, s katero mu je bila naložena določena obveznost (drugi in tretji odstavek 18.d člena tega zakona).«

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

34. člen

(prenos nalog agencije na upravljavca)

(1) Z agencije na upravljavca, se na podlagi 11.b člena zakona, najkasneje v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona, opravi prenos dela in nalog dodeljevanja vlakovnih poti, določanja, zaračunavanja in pobiranja uporabnine, izdelave, sprejema, uveljavitve in objave voznega reda omrežja, zagotavljanja učinkovitosti mednarodnih vlakovnih poti, zagotavljanja konkurenčnosti mednarodnega tovarnega prometa ter ustrezno programsko opremo v skladu s sklenjenimi pogodbami.

(2) Agencija opravlja naloge iz prejšnjega odstavka do njihovega prenosa na upravljavca.

35. člen

(sporočanje podatkov Evropski komisiji)

Ministrstvo Evropski komisiji prvič sporoči podatke iz 15.h člena zakona najkasneje do 16. junija 2016 oziroma, ko bo Evropska komisija zahtevala potrebne podatke.

36. člen

(uskladitev podzakonskih predpisov)

Vlada Republike Slovenije v treh mesecih od uveljavitve tega zakona uskladi določbe Uredbe o dodeljevanju vlakovnih poti in uporabnini na javni železniški infrastrukturi (Uradni list RS, št. 113/09 in 73/12) ter Uredbe o izdelavi voznega reda omrežja javne železniške infrastrukture (Uradni list RS, št. 73/12) z določbami tega zakona.

37. člen

(določitev uporabnine)

(1) Upravljavec določi višino uporabnine v prvem programu omrežja, ki se objavi po uveljavitvi podzakonskega predpisa, ki ureja dodeljevanje vlakovnih poti in uporabnino, v skladu s prejšnjim členom tega zakona.

(2) Do določitve višine uporabnine v programu omrežja iz prejšnjega odstavka se uporablja Akt o določitvi uporabnine za uporabo javne železniške infrastrukture Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 105/13).

38. člen

(zagotavljanje učinkovitosti)

(1) Način zagotavljanja učinkovitosti v železniškem prometu, na podlagi drugega odstavka 15.f člena zakona, se objavi po uveljavitvi podzakonskega predpisa, ki ureja dodeljevanje vlakovnih poti in uporabnino, v skladu s 36. členom tega zakona.

(2) Do določitve načina zagotavljanja učinkovitosti v železniškem prometu iz prejšnjega odstavka se uporablja Akt o načinu zagotavljanja učinkovitosti v železniškem prometu (Uradni list RS, št. 108/13 in 57/15).

39. člen

(uskladitev akta o ustanovitvi upravljavca)

Ustanovitelj družbe uskladi Akt o ustanovitvi družbe Slovenske železnice – Infrastruktura, družba za upravljanje in vzdrževanje železniške infrastrukture ter vodenje železniškega prometa, d. o. o. s tem zakonom v šestih mesecih od njegove uveljavitve.

40. člen

(uskladitev sklepa o ustanovitvi agencije)

Vlada Republike Slovenije uskladi Sklep o ustanovitvi Javne agencije za železniški promet (Uradni list RS, št. 30/03,

59/03, 54/07, 76/08, 37/10, 67/11, 22/11 in 63/13) s tem zakonom v 90 dneh od njegove uveljavitve.

41. člen

(veljavnost obstoječih pogodbenih razmerij z agencijo)

Upravljavec, agencija in prevozniki sklenejo dodatke k obstoječim pogodbam o dostopu na javno železniško infrastrukturo in pogodbam o plačevanju uporabnine, s katerimi se prenesejo obveznosti plačila uporabnine agenciji na upravljavca v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

42. člen

(odvzem statusa javnega dobra zemljišč)

(1) V primeru, da je bilo na podlagi izločitve premoženja pravnih prednikov Slovenskih železnic, d. o. o. po stanju na dan 31. december 1999 zemljišče ali objekt vpisan v zemljiško knjigo kot del javne železniške infrastrukture, čeprav niso izpolnjeni pogoji iz 10. člena Zakona o železniškem prometu (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo in 63/13), Vlada Republike Slovenije na predlog upravljavca z odločbo odvzame zemljišču ali objektu status javnega dobra. K predlogu mora upravljavec priložiti ustrezna pisna dokazila.

(2) Kadar je delu javne železniške infrastrukture odvzet status grajenega javnega dobra na podlagi odločbe iz prejšnjega odstavka, ga vlada prenese v last tisti odvisni družbi družbe Slovenske železnice, d. o. o., ki opravlja dejavnost, ki je vsebinsko povezana s prenesenim premoženjem, kar upravljavec dokaže s pisnimi dokazi.

43. člen

(sprememba Zakona o varnosti v železniškem prometu)

V Zakonu o varnosti v železniškem prometu (Uradni list RS, št. 56/13 – uradno prečiščeno besedilo in 91/13) se 6. točka prvega odstavka 5. člena spremeni tako, da se glasi:

»6.«incident« pomeni katerikoli dogodek, razen resne nesreče in nesreče, ki je povezan s prometom vlakov in vpliva na varnost železniškega prometa«.

44. člen

(prenehanje veljavnosti podzakonskih aktov)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Uredba o postopku za ugotavljanje izpolnjevanja pogojev za izdajo licence za opravljanje prevoznih storitev v železniškem prometu, njen odvzem ali podaljšanje in postopek obveščanja tujih licenčnih organov (Uradni list RS, št. 34/01 in 122/07).

45. člen

(prenehanje veljavnosti taksne tarife)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati 2. točka pod a) tarifne številke 35, Taksne tarife Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 106/10 – uradno prečiščeno besedilo in 14/15 – ZUUJFO).

46. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 326-03/15-11/17

Ljubljana, dne 27. oktobra 2015

EPA 695-VII

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Milan Brglez l.r.
Predsednik

3307. Resolucija o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških 2015–2020 (ReNPEMŽM15–20)

Na podlagi 15. člena Zakona o enakih možnostih žensk in moških (Uradni list RS, št. 59/02 in 61/07 – ZUNEO-A) in 169.a člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) je Državni zbor na seji dne 27. oktobra 2015 sprejel

RESOLUCIJO**o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških 2015–2020 (ReNPEMŽM15–20)****1 UVOD**

Resolucija o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških je strateški dokument vlade, ki določa cilje in ukrepe ter ključne nosilce politik za uresničevanje enakosti spolov na posameznih področjih življenja žensk in moških v Republiki Sloveniji za obdobje od 2015 do 2020.

Gre za drugi tovrsten dokument v Republiki Sloveniji. Prva resolucija o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških, ki jo je Vlada RS sprejela leta 2005, je zajemala obdobje od 2005 do 2013 in je prvič celovito opredelila politike enakosti spolov na šestih prednostnih področjih: integracija oziroma vključevanje načela enakosti spolov, delo, družba znanja, družbena blaginja, odnosi med spoloma in procesi odločanja. Za vsako od področij so bili opredeljeni splošni in posebni cilji ter posamezni ukrepi za doseg posebnih ciljev, ki so pomenili podlago za natančnejše izvedbene akte oziroma periodične načrte. Pripravljeni so bili štiri periodični načrti (za leta 2006–2007, 2008–2009, 2010–2011 in 2012–2013). Za vsak posamezen periodični načrt je bilo pripravljeno poročilo o njihovem izvajanju, ki ga je obravnaval Državni zbor.

Tako kot prejšnji tudi novi nacionalni program določa splošna prednostna področja za izboljšanje položaja žensk in moških oziroma zagotavljanje trajnostnega razvoja enakosti spolov v Republiki Sloveniji ter opredeljuje ključne izzive in probleme za obdobje 2015–2020. Gradi na izkušnjah prejšnjega dokumenta in jih nadgrajuje z ugotovitvami iz Vrednotenja izvajanja Resolucije o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških (2005–2013) o tem, kako so se z izvedbo ukrepov in dejavnosti uresničevali cilji, opredeljeni v nacionalnem programu 2005–2013, in kakšni so bili rezultati ter učinki teh procesov.

V novem nacionalnem programu je poudarek na osmih prednostnih področjih: enaka ekonomska neodvisnost, usklajevanje poklicnega in zasebnega oziroma družinskega življenja, družba znanja brez spolnih stereotipov, socialna vključenost, zdravje, uravnotežena zastopanost žensk in moških, nasilje nad ženskami ter enakost spolov v zunanji politiki in mednarodnem razvojnem sodelovanju. Na vseh teh področjih so predstavljene temeljne dejavnosti in statistični trendi v obdobju prejšnjega nacionalnega programa ter opredeljeni cilji in ukrepi, ki pomenijo ključne izzive tudi v prihodnje.

Na dveh prednostnih področjih – nasilje nad ženskami in družba znanja – smo se želeli izogniti podvajanju ciljev in ukrepov, ki so predvideni oziroma podrobneje opredeljeni v specifičnih strateških in izvedbenih dokumentih: *Resolucija o nacionalnem programu preprečevanju nasilja v družini in Akcijski načrti za preprečevanje nasilja v družini, Akcijski načrti medresorske delovne skupine (MDS) za boj proti trgovini z ljudmi in Akcijski načrt za izboljšanje kariernih možnosti za raziskovalce v vseh obdobjih kariere in zagotavljanje načela enakih možnosti spolov (na podlagi Resolucije o raziskavah in inovacijski strategiji Slovenije 2011–2020)*. Zato smo na področju nasilja nad ženskami opredelili le splošni cilj, in sicer zmanjšanje pojavnosti nasilja nad ženskami, ki vključuje predvsem ukrepe, nanašajoče se na dejavnosti za boljše ozaveščenost in informiranost o vseh oblikah nasilja nad ženskami, na področju znanosti pa smo dali poudarek predvsem povečanju udeležbe žensk v znanosti ter izboljšanju njihovega položaja.

Tudi *Resolucija o nacionalnem programu za mladino 2013–2020* vključuje ukrepe za zagotavljanje enakih možnosti med spoloma in preprečevanje diskriminacije, predvsem ukrepe za lažje usklajevanje poklicnega in družinskega življenja mladih, odpravo diskriminacije zaradi starševstva in materinstva ter spodbujanje politične participacije mladih ob upoštevanju uravnotežene zastopanosti spolov, zato teh specifičnih ukrepov v našem nacionalnem programu ne navajamo.

1.1 Namen in cilji nacionalnega programa 2015–2020

Namen nacionalnega programa je določiti ključne cilje in ukrepe Vlade RS za uresničevanje enakosti spolov v Republiki Sloveniji na posameznih področjih v obdobju od 2015 do 2020. Kljub napredku na nekaterih področjih in na zakonodajni ravni, ki je prikazan tudi v poročilih o izvajanju nacionalnega programa 2005–2013 in vrednotenju nacionalnega programa 2005–2013, enakost žensk in moških namreč še vedno ni udeležena v praksi. Vrzeli med spoloma obstajajo in ostajajo na številnih področjih življenja.

Resolucija o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških 2015–2020 vključuje cilje in ukrepe, katerih poglaviti namen je zmanjšati neenakost med spoloma na posameznem področju. Opredeljeni cilji temeljijo na analizi položaja žensk in moških na posameznem področju ter prepoznavanju ključnih problemov, ki jih je treba obravnavati. Ker so na nekaterih opredeljenih področjih sprejeti nacionalni programi in akcijski načrti, ki opredeljujejo cilje in ukrepe, pomembne tudi za enakost spolov, jih nacionalni program ne vključuje, saj bi šlo za nepotrebno podvajanje. V teh primerih so navedene zgolj ključne usmeritve in opredeljeni splošni cilji, izvajanje ukrepov pa prepuščeno področnim nacionalnim programom in akcijskim načrtom. Pri tem bo treba na nekaterih področjih oziroma v okviru nekaterih nacionalnih programov in akcijskih načrtov vidik spola okrepiti, saj ta ni zadostno vključen.

Splošen cilj nacionalnega programa, ki je hkrati tudi pomemben družbeni cilj in prvi pogoj za pošteno in pravično družbo, je enakost žensk in moških. Enakost spolov pomeni enako prepoznavnost, enako moč in enako udeležbo obeh spolov na vseh področjih javnega in zasebnega življenja. Pomeni, da imajo ženske in moški enake možnosti za uresničevanje svojih potencialov, s katerimi prispevajo k nacionalnemu, političnemu, ekonomskemu, družbenemu in kulturnemu razvoju, od rezultatov pa enake koristi. Enakost spolov je družbeni koncept, ki ga najenostavneje razložimo kot opis stanja, v katerem spol ne nastopa kot dejavnik vpliva na dostop do pravic, možnosti in udeležbe v rezultatih družbenega razvoja.

Enakost žensk in moških je ena izmed temeljnih človekovih pravic in načelo demokratičnih družb. Načelo enakosti pred zakonom je zapisano v Ustavi Republike Slovenije (Uradni list RS/I, št. 33/91) kot prvo izmed načel človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Ustava določa, da so v Republiki Sloveniji vsakomur zagotovljene enake človekove pravice in temeljne svoboščine, ne glede na narodnost, raso, spol, jezik, vero, politično ali drugo prepričanje, gmotno stanje, rojstvo, izobrazbo, družbeni položaj ali katero koli drugo osebno okoliščino. Prav tako so načelo enakosti in načini njegovega uresničevanja zapisani v številnih dokumentih in deklaracijah Združenih narodov in Sveta Evrope, ki mednarodnopravno zavezujejo tudi Republiko Slovenijo. Enakost

med ženskami in moškimi je tudi eno temeljnih načel prava Evropske unije, katerega cilji so zagotoviti enake možnosti in enako obravnavanje moških in žensk ter boj proti vsem oblikam diskriminacije na podlagi spola.

Nacionalni program je kot strateški dokument prvenstveno namenjen uveljavitvi enakosti med ženskami in moškimi ob upoštevanju dejstva, da sta ženske in moški heterogeni skupini in da obstajajo tudi posameznice in posamezniki, ki so s svojo spolno identiteto ali spolnim izrazom pozicionirani prek binarne spolne sheme. Zato je treba pri reševanju kompleksne družbene neenakosti uporabiti t. i. intersekcijski pristop.

Nacionalni program opredeljuje ključne cilje, s katerimi želimo doseči:

- odpravo neravnovesij med spoloma ter spolne segregacije na področju zaposlovanja in odpravljanje brezposelnosti,
- izboljšanje položaja žensk in moških na področju socialne vključenosti,
- odpravo ovir za doseganje lažjega usklajevanja poklicnega in družinskega oziroma zasebnega življenja,
- odpravo vrzeli med spoloma in spolne segregacije v izobraževanju,
- odpravo neenakosti v znanosti in visokem šolstvu,
- odpravo stereotipov v družbi, zlasti v medijih, kulturi in športu,
- izboljšanje zdravja žensk in moških,
- odpravo ovir za doseganje uravnotežene zastopanosti žensk in moških na različnih področjih političnega in družbenega življenja,
- ničelno strpnost do nasilja nad ženskami,
- okrepitev vključevanja vidika spola v slovenske razvojne, mirovne in druge zunanje-politične pobude.

V nacionalnem programu opredeljeni cilji in ukrepi pomenijo smernice ministrstvom in drugim vladnim organom za načrtovanje in izvajanje njihovih področnih politik ter programov z vidika enakosti spolov oziroma uresničevanja enakosti spolov. Posamezni ukrepi za doseganje ciljev bodo podrobneje razčlenjeni in predstavljeni v periodičnih načrtih, ki bodo pripravljene za obdobje dveh let.

Za doseganje ciljev in uresničenje enakosti spolov v praksi se bosta uporabila dva osnovna pristopa, ki se medsebojno dopolnjujeta:

1. posebni ukrepi in
2. integracija načela enakosti spolov v vse politike in programe (*gender mainstreaming*).

Posebni ukrepi se uvajajo in izvajajo na področjih, kjer so moški in ženske neuravnoteženo zastopani ali pa sta spola v neenakem položaju; z njimi se usmerimo na tisti spol, ki je v slabšem položaju, ob pogoju, da je tak ukrep utemeljen in sorazmeren glede na namen posebnega ukrepa.

Integracija načela enakosti spolov je strategija, s katero je enakost spolov postala del vsakdanje politike in k uporabi katere nas zavezujejo mednarodni dokumenti; pomeni, da pri pripravljanju in načrtovanju, odločanju, izvajanju in ovrednotenju političnih usmeritev in ukrepov upoštevamo specifični položaj žensk oziroma moških. Z integracijo načela enakosti spolov se vse načrtovane politike, ukrepi, zakoni ali programi presodijo z vidika vpliva na ženske in moške, in sicer na vseh področjih in na vseh ravneh. Politike in programi v vseh političnih, ekonomskih in družbenih sferah se oblikujejo, izvajajo in vrednotijo tako, da imajo ženske in moški od njih enake koristi in da se odpravlja neenakost med spoloma.

1.2 Priprava nacionalnega programa: temeljna priporočila in smernice

Nacionalni program se je pripravljajal na temelju analize stanja in ocene napredka glede uresničevanja enakosti spolov v Republiki Sloveniji ter Vrednotenja izvajanja Resolucije o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških, 2005–2013, ki jo je opravila skupina strokovnjakinj (Kanjuo Mrčela, Filipovič Hrast, Humer, 2013).

V obdobju izvajanja prvega nacionalnega programa je bilo načrtovanih in izvedenih veliko dejavnosti za izboljšanje položaja žensk in moških ter doseganje enakosti spolov na opredeljenih področjih. Na podlagi poročil o izvajanju periodičnih načrtov ugotavljamo, da je bil na številnih področjih dosežen napredek pri preseganju neenakosti med ženskami in moškimi, vendar pa marsikateri ključni problemi in izzivi ostajajo, ponekod se je stanje celo zaostriilo. Na počasnejšo dinamiko sprememb v zvezi z zastavljenimi cilji je marsikje pomembno vplivala tudi finančna in gospodarska kriza. Nekatere analize protikriznih ukrepov na položaj žensk in moških v Sloveniji opozarjajo, da bodo posledice krize in protikriznih ukrepov trajne prizadele ženske, zlasti določene skupine žensk, kot so starejše ženske, ženske v enostarševskih družinah, ženske iz srednjega razreda in ženske iz etničnih manjšin (Protikrizni ukrepi in enakost spolov, Humer, Roksandič, 2013).

Končno poročilo oziroma vrednotenje nacionalnega programa 2005–2013 je pokazalo, da so v obdobju izvajanja prvega nacionalnega programa nastali nekateri pomembni premiki: povečali sta se vidnost in občutljivost do vprašanj enakosti spolov v družbi, opravljenega je bilo veliko raziskovalnega dela, na nekaterih področjih je prišlo do zakonodajnih sprememb in uvajanja novih praks, narejeni so bili koraki k večji enakosti spolov. Hkrati je bilo ugotovljeno, da obstajajo pomanjkljivosti, ki bi jih bilo treba odpraviti ter s tem zmanjšati nevarnost, da opredeljeni cilji in ukrepi ne bi bili uresničeni v praksi.

Pri pripravi novega nacionalnega programa smo skušali kar najbolj upoštevati ključne konceptualne in vsebinske pripombe oziroma smernice, navedene v vrednotenju nacionalnega programa 2005–2013. V zvezi s potrebo po večji jasnosti in konkretizaciji ciljev ter ustreznosti ukrepov in kazalnikov smo upoštevali stališče, da velja razmisliti o drugačni umestitvi integracije načela enakosti spolov v dokument. Ta zdaj ni več opredeljena kot posebno področje, ampak je vključena v posamezna področja. Ciljev je v novem nacionalnem programu manj, a so bolj konkretizirani, izpuščeno je dvostopenjsko podvajanje ciljev (strateški in posebni cilji), saj to ne prispeva k njihovem učinkovitejšemu uresničevanju. Tudi ukrepi so manj splošni in bolj konkretizirani. Kazalniki so bolj usmerjeni na merjenje sprememb pri doseganju enakosti moških in žensk oziroma učinkovitosti zastavljenih ciljev in ne toliko na merjenje samega izvajanja ukrepov, pri čemer je njihovo število manjše in natančneje opredeljeno ter v jasnejšem razmerju z zadevnimi ukrepi.

V zvezi s predlogi, danimi v vrednotenju nacionalnega programa 2005–2013 glede usmeritev novega nacionalnega programa, nov nacionalni program bolj upošteva intersekcijsko dimenzijo, ki omogoča analizo presečišč dejavnikov družbene neenakosti (položaj žensk in moških v povezavi z drugimi osebnimi okoliščinami, kot so starost, invalidnost, nacionalna pripadnost, verska pripadnost, spolna usmerjenost, spolna identiteta itd.). Izhajajoč iz ocen stanja in razpoložljivih podatkov, je na določenih področjih dan večji poudarek na zapostavljenih oziroma izključenih skupinah, kot so ženske iz etničnih manjšin, ženske v ruralnih okoljih, ženske z nižjim socialno-ekonomskim statusom, istospolno usmerjeni moški itd. Gre za skupine, ki jih moramo obravnavati s še posebno občutljivostjo in pozornostjo v povezavi s konkretnimi ukrepi na posameznih področjih.

Področje enakosti spolov zahteva horizontalen oziroma interdisciplinaren pristop, zato smo od samega začetka v proces priprave nacionalnega programa vključevali različne akterje: posamezna ministrstva in vladne službe, ki se ukvarjajo s področji, ki jih naslavlja nacionalni program, nevladne organizacije, ki pokrivajo bodisi posamezne segmente bodisi celostno problematiko enakosti spolov; strokovnjake ter strokovnjakinje s področja enakosti spolov ter druge sodelavce in sodelavke. Pri pripravi nacionalnega programa smo gradili na izkušnjah prvega dokumenta, saj smo izhajali iz načela vključevanja različnih deležnikov, relevantnih za področje enakosti spolov. Svoje predloge in ideje so predstavili že na konferenci Enakost spolov se obrestuje!, ki jo je 15. januarja 2014 organiziralo Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti na Brdu pri Kranju. K oblikovanju ciljev in predlogov ukrepov so pomembno prispevale tudi razprave v okviru mednarodne konference Ženske 20 let po Pekingu (13. in 14. november 2014), na kateri so bile obravnavane teme in vsebine posameznih področij nacionalnega programa ter sprejeti zaključki in sklepi, pri katerih so sodelovali predstavniki in predstavnice nevladnega sektorja, raziskovalne sfere, strokovnih združenj, ministrstev, lokalnih skupnosti itd.

V skladu s priporočili poročila o vrednotenju prejšnjega nacionalnega programa smo osnutek nacionalnega programa, ki je bil pripravljen na podlagi medresorskega sodelovanja s pristojnimi ministrstvi in uradi, poslali v usklajevanje in dopolnitev nekaterim relevantnim nevladnim organizacijam, socialnim partnerjem ter predstavnikom in predstavnicam stroke. Osnutek nacionalnega programa je obravnaval tudi Strokovni svet za enakost spolov, posvetovalno telo MDDSZ.

Neposredna pravna podlaga za pripravo in izvajanje nacionalnega programa je Zakon o enakih možnostih žensk in moških (ZEMŽM; Uradni list RS, št. 59/02). Za razvoj slovenske politike enakosti spolov in zakonodaje je izredno pomembno tudi sodelovanje na mednarodni ravni. Izmenjava informacij in izkušenj med različnimi državami pripomore k nacionalnim prizadevanjem na tem področju. Politika enakosti spolov Evropske unije je zajeta v številnih specifičnih in splošnih dokumentih, med drugim smo sledili tudi priporočilom in ciljem, zajetim v strategiji Evropa 2020. Pri oblikovanju nacionalne politike enakosti spolov in nacionalnega programa za enakost žensk in moških 2015–2020 so upoštevana tudi priporočila mednarodnih teles za enakost spolov, zlasti Odbora ZN za odpravo diskriminacije žensk, in cilji, opredeljeni v Izhodiščih za ukrepanje s konference v Pekingu.

1.3 Izvajanje nacionalnega programa

Nacionalni program za enake možnosti žensk in moških določa cilje in ukrepe za uresničenje enakosti spolov v obdobju od 2015 do 2020, ki so široko in strateško zastavljeni. Da ti cilji in ukrepi ne bi ostali le neuresničene programske usmeritve, Zakon o enakih možnostih žensk in moških določa, da se za izvajanje nacionalnega programa sprejmejo dvoletni periodični načrti.

V obdobju 2015–2020 bodo pripravljene trije periodični načrti oziroma izvedbeni akti, ki bodo opredelili posamezne naloge in dejavnosti za izvajanje ciljev in ukrepov na posameznih področjih. Predlog vsakokratnega periodičnega načrta bo na podlagi poročil o preteklem dvoletnem obdobju in morebitnih dodatnih predlogov posameznih ministrstev in vladnih služb pripravilo MDDSZ ter ga predložilo v sprejetje Vladi RS.

1.4 Nacionalni mehanizem za enakost spolov

Za učinkovito oblikovanje in izvajanje politike enakosti spolov je nujno, da ima država mehanizem za enakost spolov, ki razpolaga z zadostnimi kadrovskimi in finančnimi viri ter je ustrezno umeščen v vladno organizacijsko strukturo. Do leta 2012 je naloge na tem področju opravljal Urad za enake možnosti, ki je deloval kot relativno samostojna vladna strokovna služba. Z reorganizacijo vlade je te naloge prevzelo Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve oziroma Služba za enake možnosti in evropsko koordinacijo. Leta 2013 se je ministrstvo preimenovalo v Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, naloge s področja enakosti spolov pa je prevzel Sektor za enake možnosti. Ministrica je leta 2014 ustanovila strokovni svet za enakost spolov kot posebni svetovadni organ ministrice o zadevah s področja enakosti žensk in moških. Sestavljajo ga strokovnjakinje in strokovnjaki, ki delujejo na področju enakosti spolov in človekovih pravic v okviru akademskih ustanov in nevladnih organizacij.

Vrednotenje prejšnjega nacionalnega programa poudarja, da je za promocijo politike, koordinacijo dela in izvedbo načrtovanih ukrepov ključnega pomena nacionalno vladno telo za enakost spolov. Na podlagi analize dokumentov, rezultatov spletne ankete in ekspertnih intervjujev ugotavlja tudi, da sta ukinitve Urada za enake možnosti in vključitev njegovega delovnega področja v okvir MDDSZ prinesli več negativnih kot pozitivnih posledic, zato bi veljalo razmisliti o drugačni institucionalni umestitvi akterja, odgovornega za koordinacijo politik na področju enakosti spolov. Sedanja umestitev področja za enakost spolov v okvir MDDSZ naj bi implicirala vezanost tega področja le na delokrog ministrstva in ne na spodbujanje uresničevanja integracije načela enakosti v vse politike. Optimalno bi bilo, če bi bila za področje enakosti spolov kot glavna skrbnica pristojna institucija, ki ima finančno in organizacijsko avtonomijo.

Da bi zagotovili večjo avtonomijo in učinkovitejše delovanje nacionalnega mehanizma za enakost spolov, je treba pristojni organ okrepiti in mu zagotoviti vplivno mesto v hierarhiji oziroma organizacijski strukturi vlade. Organ mora imeti jasna pooblastila v razmerju do resornih politik, strokovno avtonomijo in hkrati jasno politično odgovornost ter pristojnosti, da bo lahko uveljavljal načelo enakosti spolov v vseh resorjih in državnih institucijah. Zagotoviti mu je treba tudi ustrezen proračun, ki bo omogočal učinkovito izvajanje politike enakosti spolov. Pri tem mora biti izražena tudi jasna podpora delovanju nevladnih organizacij na področju enakosti spolov, njihovem mreženju in vključevanju v oblikovanje politik na tem področju.

1.5 Vključitev vidika enakosti spolov v področne politike

Politika enakosti spolov je horizontalna politika in zajema vsa področja oziroma politike, ki jih pokrivajo posamezna ministrstva in vladne službe. V preteklih letih je bil storjen napredek pri integraciji načela enakosti spolov v področne politike, zlasti kar se tiče usposabljanj in razvoja orodij. Še vedno pa se vidik spola redko vključuje v celotni proces oblikovanja, izvajanja in vrednotenja politik. Enakost spolov in nediskriminacija sta sestavni del nekaterih področnih zakonov, prav tako je vidik spola vključen v nekatere strateške dokumente vlade, kot so nacionalni programi, akcijski načrti itd. Dokumentov, ki vključujejo vidik spola, pa je še vedno malo, zato bo treba okrepiti prizadevanja za vključitev načela enakosti spolov v vse politike. Nujno je vključevanje vidika enakosti spolov v vse procese oblikovanja, izvajanja in vrednotenja politik.

Za usklajevanje in izvajanje nalog, ki jih imajo ministrstva na področju enakih možnosti žensk in moških, delujejo v ministrstvih koordinatori in koordinatorice za enake možnosti žensk in moških. Glede na to, da vidik spola še vedno ni dovolj vključen v resorne

politike, je v prihodnje treba okrepiti tudi njihovo vlogo, pri čemer je treba te naloge dodeliti osebam z zadostno močjo in vplivom oziroma odgovornost za izvajanje nalog prenesti na osebe z možnostjo vpliva na sprejemanje političnih odločitev. Za učinkovitejše izvajanje nalog so potrebni tudi močnejša podpora vlade in ministrov oziroma ministric, jasno opredeljene naloge in pristojnosti ter možnost dostopa do informacij in procesov, pomembnih za krepitev enakosti spolov. Pripraviti je treba tudi smernice, ki bodo jasno opredelile njihovo delovne naloge, položaj v okviru ministrstva in odgovornost.

Področni strateški dokumenti opredeljujejo cilje in ukrepe na tistih področjih, ki so ključna za napredek pri doseganju enakosti spolov. Zato je treba na teh področjih pri oblikovanju politik upoštevati položaj ter vloge žensk in moških, cilje in ukrepe pa oblikovati tako, da bodo prispevali k zmanjšanju in odpravljanju razlik med ženskami in moškimi in s tem spodbujali enakost spolov. Glede na intenziteto integriranja vidika spola jih lahko razvrstimo v več skupin. V prvo skupino spadajo nacionalni programi in akcijski načrti, ki v veliki meri integrirajo vidik spola pri določanju ciljev in njihovem izvajanju z ukrepi in drugimi dejavnostmi na področjih, kjer je to relevantno. V drugo skupino bi lahko umestili nacionalne programe in akcijske načrte, ki na posameznih področjih opredeljujejo cilje in ukrepe, pomembne za enakost spolov, vendar vidika spola ne vključujejo v zadostni meri. Nekateri med njimi enakost spolov ustrezno navajajo pri ciljih, ne navajajo pa posebnih ukrepov, ki bi eksplicitno upoštevali potrebe in položaj posameznih ciljnih skupin, razčlenjenih po spolu; nekateri enakost spolov omenjajo kot načelo ali vidik, ki ga moramo upoštevati, vendar ga ne upoštevajo ne pri predstavitvi stanja ne pri opredeljevanju ciljev in ukrepov. V tretjo skupino pa spadajo tisti, ki so popolnoma t. i. spolno slepi, saj spola niti ne omenjajo.

Ne glede na to, v katero skupino lahko omenjene dokumente razvrstimo, jih bo treba v prihodnje še okrepiti z vidika spola tako pri načrtovanju kot izvajanju. Ministrstva morajo zagotoviti, da bodo v teh dokumentih podatki prikazani po spolu, da se lahko oceni, ali na nekem področju obstajajo pomembne razlike med spoloma. Na tej podlagi morajo biti oblikovani ukrepi, ki odpravljajo ugotovljena nesorazmerja in spodbujajo enakost spolov. Številne tuje dobre prakse so pokazale, da so ukrepi, ki že v fazi načrtovanja vključijo vidik spola, bolj ciljno usmerjeni in zato učinkovitejši. Primere takih dobrih praks najdemo na številnih področjih: od prometnih politik do energetike, kar je posebej poudarjeno v dokumentih EU, ki se nanašajo na strategijo Evropa 2020.

Potrebujemo torej celovitejšo analizo vidika vključenosti enakosti spolov v strateške dokumente na posameznih področjih, ki bi obsegala tako oceno ciljev in ukrepov, kot tudi spolno občutljive statistike, načrtovanja finančnih sredstev itd., kar bi morala biti ena od nalog koordinatorjev in koordinatoric za enake možnosti žensk in moških.

V nadaljevanju so predstavljeni ključni dokumenti, pomembni z vidika spolov. Za vsak dokument je na kratko navedeno, ali in kako vključuje vidik spola ter v povezavi s katerimi cilji in ukrepi:

- *Akcijski načrt za izvajanje resolucije VS ZN 1325 in 1820 (MZZ) o ženskah, miru in varnosti*

V akcijskem načrtu so podrobneje opredeljeni ukrepi za krepitev vloge žensk pri preprečevanju in reševanju oboroženih spopadov ter graditvi in ohranjanju miru. Poleg tega so opredeljeni tudi ukrepi za preprečevanje spolnega nasilja nad ženskami in deklicami ter njihovo zaščito med oboroženim spopadom in po njem. Namen akcijskega načrta je povezati sedanje dejavnosti v Republiki Sloveniji in mednarodni skupnosti v okviru širše tematike dejavne vloge žensk pri zagotavljanju miru in varnosti, ki smo jih preoblikovali v specifične in uresničljive politične zaveze v merljivimi cilji. Akcijski načrt razvršča omenjene ukrepe v tri glavne cilje in opredeljuje politične, operativne in kadrovske zaveze Vlade RS za njihovo izvajanje. V njem so navedene mednarodne in nacionalne zaveze, pristojnosti posameznih resorjev ter načini preverjanja učinkovitosti izvajanja ciljev.

- *Okvirni program mednarodnega razvojnega sodelovanja in humanitarne pomoči Republike Slovenije za obdobje 2013 do 2015 (izvedbeni akt Resolucije o mednarodnem razvojnem sodelovanju za obdobje do leta 2015)*

Okvirni program določa krepitev vloge žensk in skrb za dobro otrok kot eno izmed treh prednostnih področij, na katero se osredotoča razvojno sodelovanje. Okvirni program je konkreten izvedbeni dokument Resolucije o mednarodnem razvojnem sodelovanju za obdobje do leta 2015, kjer je zagotavljanje enakih možnosti opredeljeno kot ena izmed horizontalnih oblik pomoči.

- *Resolucija o nacionalnem programu preprečevanja nasilja v družini in Akcijski načrti za preprečevanje nasilja v družini*

Nacionalni program preprečevanja nasilja v družini je temeljni strateški dokument, ki določa cilje, ukrepe in ključne nosilce politik za preprečevanje in zmanjševanje nasilja v družini v Republiki Sloveniji od leta 2009 do 2014. Temeljna cilja tega dokumenta sta povezati ukrepe različnih resorjev in zagotoviti učinkovite dejavnosti za zmanjšanje nasilja v družini, in sicer na ravni njegovega prepoznavanja in preprečevanja. Konkretno naloge in dejavnosti za doseganje ciljev in izvajanje posameznih ukrepov so opredeljene v Akcijskem načrtu za preprečevanje nasilja v družini 2012–2013. Dokument temelji na dejstvu, da nasilje v družini izhaja iz neenakomerne porazdelitve moči med spoloma in upošteva posebne potrebe žrtev, med katerimi prevladujejo ženske, in njihove osebne okoliščine. Eden od ključnih ciljev je spreminjanje družbenih in kulturnih vzorcev vedenja obeh spolov za odstranitev predsodkov, običajev in druge prakse, ki temelji na ideji nadrejenosti oziroma podrejenosti spolov ter na stereotipnih vlogah moških in žensk. Nova resolucija, ki bo zajela tudi druge oblike nasilja nad ženskami, je v pripravi.

- *Akcijski načrti Medresorske delovne skupine (MDS) za boj proti trgovini z ljudmi*

Najpogostejša in prepoznavna opredelitev trgovine z ljudmi zaradi spolne zlorabe in izkoriščanja je trgovina z ženskami in otroki kot posebej občutljivimi kategorijami oseb. Akcijski načrt MDS za obdobje 2012–2013 je zasnovan kot nadaljevanje dobre prakse predvsem tistih projektov, ki so se izkazali za učinkovite, zaradi narave dela pa zahtevajo kontinuiteto. Dodatno so razčlenjene dejavnosti predvsem na preventivnem področju in mednarodnem ter regionalnem sodelovanju.

- *Resolucija o raziskavah in inovacijski strategiji Slovenije 2011–2020*

Resolucija o raziskavah in inovacijski strategiji Slovenije 2011–2020 vključuje načelo enakosti spolov v okviru poglavja o krepitevi človeških virov oziroma v povezavi s ciljem doseganja večje razvitosti človeških virov. Ugotavlja, da je treba zmanjšati vertikalno segregacijo, pri čemer je za sprejetje ukrepov za enakost spolov, spremembo zakonodaje in usmeritev pozornosti na

vlogo spolov v raziskavah, pedagoškem delu in pri upravljanju institucij pomembna podpora odločitvene ravni. Prvi pogoj za tako podporo je dobra informiranost o pomembnosti enakosti spolov, zato bo Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport (MIZŠ) podpiralo promocijske dejavnosti in sledilo načelu uravnoveženega zastopanja obeh spolov pri imenovanju delovnih teles v pristojnosti MIZŠ ter pri pripravi pravnih aktov in drugih strateških dokumentov. Področja in dejavnosti za izboljšanje kariernih možnosti za raziskovalce in raziskovalke v vseh obdobjih kariere in zagotavljanje načela enakih možnosti spolov bodo opredeljene v Akcijskem načrtu za izboljšanje kariernih možnosti za raziskovalce in raziskovalke v vseh obdobjih kariere in zagotavljanje načela enakih možnosti spolov.

- *Resolucija o nacionalnem programu za mladino 2013–2020*

Resolucija o nacionalnem programu za mladino 2013–2020 opredeljuje načela, ključne usmeritve in krovne smernice za izvajanje in oblikovanje mladinskih politik, pri čemer je posebna pozornost posvečena zagotavljanju enakih možnosti med spoloma in preprečevanju diskriminacije. Podatki so dosledno razčlenjeni po spolu, pri stanju se upošteva specifični položaj mladih žensk, navedeni so cilji, ki eksplicitno spodbujajo enakost spolov, in konkretni ukrepi za njihovo uresničevanje. Pri tem se nacionalni program osredotoča predvsem na ukrepe za lažje usklajevanje poklicnega in družinskega življenja, odpravo diskriminacije zaradi starševstva in materinstva ter spodbujanje politične participacije mladih ob upoštevanju uravnovežene zastopnosti spolov.

- *Resolucija o nacionalnem programu duševnega zdravja 2011–2016 (predlog)*

Resolucija o nacionalnem programu duševnega zdravja 2011–2016 je prvi strateški dokument za področje duševnega zdravja v Republiki Sloveniji, katerega poslanstvo je ohraniti in izboljšati zdravstveno stanje celotne populacije s posebnim poudarkom na podpori ranljivih skupin, s končnim ciljem dvigniti kakovost življenja prebivalcev in prebivalk Slovenije. Eno temeljnih načel, iz katerih izhaja, je načelo pozitivne diskriminacije ranljivih skupin prebivalstva, tj. tistih družbenih skupin, pri katerih obstaja večja verjetnost razvoja duševne motnje in samomorilnega vedenja. Posebna pozornost je posvečena obravnavi treh temeljnih skupin prebivalstva: otrok in mladih, delovno aktivnega prebivalstva ter starejših. Vidik spola je upoštevan pri opredelitvi ranljivih oziroma rizičnih skupin, za katere je večja verjetnost razvoja duševnih motenj ali samomorilnosti (npr. ženske v poporodnem obdobju, moški v srednjih letih).

- *Strategija preprečevanja in obvladovanja okužbe s HIV za obdobje 2010–2015*

Strategija preprečevanja in obvladovanja okužbe s HIV za obdobje 2010–2015 pomeni nadaljevanje in nadgradnjo dosedanjih dejavnosti za preprečevanje in obvladovanje okužbe s HIV/aidsom. Temelji na treh stebrih: na preprečevanju okužb s HIV, zagotavljanju zgodnjega prepoznavanja okužb, preprečevanju prenosa in zdravljenju ter zmanjšanju osebne in socialne vpliva okužb s HIV. Pri tem je ključna usmeritev v preprečevanje okužbe in preventivo. Pomemben cilj za naslednje obdobje je tako tudi omejevanje diskriminacije in stigmatizacije okuženih in ranljivih skupin ter dosledno spoštovanje človekovih pravic, navedene so ciljne skupine po spolu ter posebni ukrepi, ki upoštevaajo položaj in potrebe teh skupin s ciljem destigmatizacije in preprečevanja diskriminacije, naštetih kazalnikih pa so razčlenjeni po spolu.

- *Resolucija o nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2013–2020*

Nacionalni program socialnega varstva za obdobje 2013–2020 se nanaša na razvoj sistema socialnega varstva v navedenem obdobju. V ta namen opredeljuje osnovna izhodišča za razvoj sistema, cilje in strategije razvoja socialnega varstva, določa mrežo javne službe socialnovarstvenih storitev in javnih socialnovarstvenih programov ter opredeljuje način njihovega izvajanja in spremljanja ter odgovornost posameznih akterjev na različnih področjih. Med pomembnimi vodili, ki jih je treba upoštevati pri storitvah in programih, navaja tudi enakost spolov, ki je opredeljena kot upoštevanje vidika enakosti spolov ter specifičnih potreb žensk in moških. Kot enega od treh ključnih ciljev navaja zmanjševanje tveganja revščine in povečevanje socialne vključenosti socialno ogroženih in ranljivih skupin prebivalstva, pri čemer je kot posebni cilj znotraj tega cilja predviden razvoj novih (inovativnih) ukrepov za zmanjševanje revščine, socialno vključevanje skupin in ranljivih skupin (otroci, starejši, enostarševske družine, starejše samske ženske ipd.) ter spremljanje učinkov različnih ukrepov na te skupine.

- *Načrt za izvajanje ukrepov aktivne politike zaposlovanja za leti 2013 in 2014 (izvedbeni dokument, pripravljen na podlagi Smernic za izvajanje ukrepov APZ)*

Smernice za izvajanje ukrepov APZ so strateški dokument, ki ga Vlada RS po predhodnem posvetovanju s socialnimi partnerji sprejme za plansko obdobje na podlagi programa državnih razvojnih prioritet in investicij ter drugih strateških dokumentov Republike Slovenije. V smernicah za izvajanje ukrepov APZ se opredelijo zlasti namen in cilji izvajanja ukrepov APZ, okvirni obseg in viri sredstev po posameznih ukrepih, kazalniki za spremljanje in vrednotenje učinkovitosti ukrepov APZ ter cilji strateških dokumentov Republike Slovenije in EU, ki jih je treba doseči z izvajanjem ukrepov APZ.

- *Akcijski program za invalide 2014–2021*

Namen programa za invalide je spodbujati, varovati in zagotavljati polnopravno in enakovredno uživanje človekovih pravic invalidov in invalidk ter spodbujati spoštovanje njihovega dostojanstva. Program obsega trinajst temeljnih ciljev z ukrepi, ki celovito urejajo vsa področja življenja invalidov in invalidk. Temeljni cilji se nanašajo na ozaveščanje in informiranje, bivanje in vključevanje, dostopnost, vzgojo in izobraževanje, delo in zaposlovanje, finančno-socialno varnost, zdravje in zdravstveno varstvo, kulturno udejstvovanje, šport in prostochasne dejavnosti, versko in duhovno življenje, samoorganiziranje invalidov in invalidk, nasilje in diskriminacijo ter na staranje z invalidnostjo. V zvezi s ciljem ozaveščanje in informiranje program posebej poudarja, da je treba pozornost nameniti tudi ozaveščanju o stereotipih, povezanih s spolom; v zvezi s ciljem zdravje in zdravstveno varstvo omenja, da je treba zagotoviti boljšo dostopnost do zdravstvenih storitev in programov ne glede na spol; v zvezi s ciljem nasilje in diskriminacija, da je treba posebno pozornost nameniti ženskam, starejšim in otrokom kot še posebej izpostavljenim skupinam. Navedeni so tudi nekateri ukrepi, ki upoštevaajo vidik spola in intersekcijsko perspektivo.

- *Resolucija o nacionalnem programu za kulturo 2014–2017*

Resolucija o nacionalnem programu za kulturo je strateški dokument razvojnega načrtovanja kulturne politike, ki prinaša razvojne cilje in ukrepe, s katerimi skuša spodbuditi razvojne potencialne na vseh področjih kulturnega ustvarjanja in kulturo vzpostaviti kot enega ključnih dejavnikov razvoja posameznika oziroma posameznice in družbe. Vprašanj enakosti spolov nacionalni program za kulturo ne obravnava oziroma ne povezuje neposredno s cilji resolucije.

- *Resolucija nacionalnega stanovanjskega programa 2013–2022*

Resolucija nacionalnega stanovanjskega programa 2013–2022 je temeljni dokument, ki določa splošne cilje na področju stanovanjske oskrbe oziroma prihodnjega razvoja stanovanjskega področja. Ti cilji so: uravnotežena ponudba primernih stanovanj na stanovanjskem trgu, zagotavljanje lažje dostopnosti do stanovanj za vse prebivalce in prebivalke, zagotavljanje kakovostnih in funkcionalnih stanovanj ter spodbujanje prebivalcev in prebivalk k večji stanovanjski mobilnosti. Zagotavljanje večje dostopnosti stanovanj za ranljivejše skupine prebivalstva se bo osredotočilo na iskalce in iskalke prvega stanovanja, enostarševske družine, velike družine in enočlanska gospodinjstva starejših od 65 let, osebe s posebnimi potrebami (gibalno ovirane) in osebe v težkem socialnem položaju (brezdomce/brezdomke, žrtve nasilja, etnične manjšine, migrante/migrantke, begunce/begunke, bivše kaznjence/kaznjenke, osebe s dolgotrajnimi duševnimi motnjami). Med ciljnimi skupinami, ki jim je treba nameniti posebno pozornost, spol kot kategorija ni posebej izpostavljen (specifične potrebe žensk ali moških), je pa v opredelitvi ranljivih skupin posredno upoštevan (npr. enostarševske družine, enočlanska gospodinjstva starejših od 65 let).

- *Resolucija o nacionalnem programu visokega šolstva 2011–2020*

Resolucija o nacionalnem programu visokega šolstva je strateški dokument, ki opredeljuje ukrepe za nadaljnji razvoj visokošolskega izobraževanja. Osnovni cilji slovenskega visokošolskega prostora v letu 2020 so kakovost in odličnost, raznovrstnost ter dostopnost s podpornimi instrumenti internacionalizacije, diverzifikacije, študijske strukture in financiranja visokega šolstva. Pri navajanju ukrepov za doseganje teh ciljev vidik spola ni eksplicitno omenjen, prav tako ni posebnih ukrepov, namenjenih ženskam ali moškim. Kot enega od svojih ključnih ciljev pa resolucija navaja vključenost manj zastopanih skupin prebivalstva in vzpostavljanje enakih možnosti, še posebej na področju terciarnega izobraževanja; v ta namen bo opravljena analiza ciljne skupine, da bi se ugotovila zastopanost posameznih skupin in prepoznale manj zastopane skupine prebivalstva v visokem šolstvu ter oblikovale spodbude za dodatno podporo vključevanju teh skupin prebivalstva v visoko šolstvo.

- *Resolucija o nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023*

Poslanstvo nacionalnega programa športa 2014–2023 je soustvarjati pogoje za razvoj športa kot pomembnega dejavnika razvoja posameznika oziroma posameznice in družbe ter prispevati k zmanjševanju neenakosti na področju dostopnosti do športne vadbe. Nacionalni program športa opredeljuje javni interes, ki ga udeležajo nosilci oziroma nosilke in izvajalci oziroma izvajalke slovenskega športa, opredeljuje konkretne cilje za povečanje deleža športno dejavnih odraslih in ukrepe za doseganje le-teh. Načela enakosti spolov nacionalni program ne integrira v svoje politike, saj razen omembe pomembne vloge žensk kot mater oziroma njihovega vpliva na preživljanje prostega časa družine v rekreativnem športu in prizadevanj za povečanje njihove športne dejavnosti ni specifičnih ciljev in ukrepov, ki bi neposredno naslavljali položaj žensk oziroma upoštevali vidik enakosti spolov. Skupine, ki jim nacionalni program posveča posebno pozornost, so otroci in mladostniki, invalidne osebe ter starejši.

- *Resolucija o nacionalnem programu ukrepov za Rome Vlade RS za obdobje 2010–2015*

Nacionalni program ukrepov za Rome opredeljuje ukrepe za izboljšanje položaja in konkretizacijo uresničevanja posebnih pravic romske skupnosti. Med pomembnejšimi cilji navaja izboljšanje izobrazbene strukture romskega prebivalstva, povečanje njihove zaposlenosti in znižanje brezposelnosti, izboljšanje bivalnih razmer, zdravstvenega varstva, ohranjanje in razvoj različnih oblik romskega jezika, kulture ter informativne in založniške dejavnosti, vključevanje Romov v družbeno in politično življenje ter ozaveščanje večinskega in manjšinskega prebivalstva o obstoju diskriminacije in boju proti njej. Vidik spola je delno integriran v ukrepe, ki se nanašajo na aktivne politike zaposlovanja in v tem okviru novim pristopom za zagotavljanje enakosti spolov, krepitev in varovanje zdravja romske populacije ter ustvarjanje pogojev za usposabljanje in zaposlovanje Romov na kulturnem področju.

- *Program razvoja podeželja 2014–2020 (predlog)*

Program razvoja podeželja (PRP) je skupni programski dokument posamezne države članice EU in Evropske komisije, ki je programska osnova za črpanje finančnih sredstev iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja. Program zajema nacionalne prednostne naloge, ki jih država članica opredeli na podlagi analize danosti in stanja kmetijstva, živilstva in gozdarstva, pa tudi vpetosti teh gospodarskih panog v dogajanje na podeželju in celotnem prostoru. Program ne opredeljuje posebnih ukrepov, namenjenih spodbujanju enakosti spolov, poudari pa ponekod ukrepe, namenjene obema spoloma, na primer »spodbujanje inovativnosti pri mladih nosilcih in nosilkah kmetijskih gospodarstev«. Čeprav vsebuje nekaj podatkov, razčlenjenih po spolu, na primer delež gospodaric oziroma upraviteljic družinskih kmetij, je večina podatkov spolno slepa. Ko govori o izvajanju programa, pa dokument navaja, da bodo v nadzornem odboru PRP 2014–2020 zastopani tudi organi in organizacije, pristojne za varovanje okolja in enakost spolov, zagotovljeno pa bo tudi obveščanje organov, vključenih v spodbujanje enakosti med moškimi in ženskami.

Poleg zgoraj omenjenih dokumentov so za udeležanje enakosti spolov v praksi še posebej pomembni temeljni strateški dokumenti, kot so *Strategija razvoja Slovenije 2014–2020*, *Operativni program za izvajanje EKP 2014–2020* in *Program državnih razvojnih prioritet in investicij*. Ti dokumenti so temelj za oblikovanje področnih politik, zato bo treba tudi pri njihovem oblikovanju in izvajanju okrepiti vidik spola.

- *Strategija razvoja Slovenije 2014–2020 (predlog)*

Slovenija je pristopila k pripravi novega strateškega dokumenta – dolgoročne strategije razvoja Slovenije. Namen nove strategije, ki predstavlja eno od prioritet Vlade RS, je pripraviti pregledni dokument, ki bo jasno definiral dolgoročno vizijo razvoja

Slovenije, obenem pa začrtal njeno razvojno pot v naslednjih desetletjih. V strategijo bodo smiselno vključeni cilji trajnostnega razvoja, katerih glavni namen je uresničevanje trajnostnega gospodarskega razvoja, odprava revščine in izboljšanje kvalitete življenja prebivalcev Slovenije, kot tudi vidik enakih možnosti žensk in moških. Proces priprave strategije bo vključujoč in transparenten, saj bo SRS dolgoročni dokument, ki mora biti sprejet ob čim širšem družbenem konsenzu. SRS bo predvidoma pripravljena v letu 2016.

- *Operativni program za izvajanje EKP 2014–2020*

V dokumentu so navedene prednostne osi izbranih prednostnih naložb, kamor bo Slovenija vlagala sredstva evropske kohezijske politike v programskem obdobju 2014–2020 za doseganje nacionalnih ciljev v okviru ciljev EU 2020.

Na ravni operativnega programa se bo enakost spolov zagotavljala horizontalno kot integracija načela enakosti spolov (*gender mainstreaming*) in vertikalno z ukrepi določenih prednostnih osi. Uresničevanje enakosti spolov kot horizontalnega načela se bo, v skladu s cilji kohezijske politike za spodbujanje enakosti žensk in moških na vseh ravneh izvajanja, spremljanja in vrednotenja, zagotavljalo z naslednjimi mehanizmi: zagotovljena bodo usposabljanja in krepitev zmogljivosti upravljavcev skladov za spodbujanje enakosti spolov in integracijo načela enakosti spolov, vključno s t. i. vključevanjem vidika spola v proračun (*gender budgeting*); vzpostavljena bo podporna struktura/organ, ki bo dajal usmeritve in podporo za izvajanje enakosti spolov v okviru operativnega programa. Podporna struktura bo pokrivala tudi področje enakih možnosti in nediskriminacije in bo vključena v upravljanje in izvajanje; predstavniki/-ce organov, pristojnih za spodbujanje enakosti spolov, ter strokovnjaki/-nje s področja enakosti spolov bodo vključeni v nadzorne organe skladov in operativnega programa; poleg zagotavljanja podatkov, ločenih po spolu, bo zagotovljeno, da bodo tudi finančni kazalniki, kazalniki učinka in rezultatov kar najbolj upoštevali vidik spola; v nadzornih organih skladov in operativnega programa se bo zagotavljala uravnotežena zastopanost žensk in moških.

1.6 Finančna sredstva

Ukrepi za doseganje ciljev nacionalnega programa se bodo večinoma izvajali kot sestavni del načrtovanih politik na zadevnih družbenih področjih, ki so v pristojnosti posameznih ministrstev in vladnih služb ter drugih deležnikov. Ministrstva bodo ukrepe izvajala predvsem z integracijo načela enakosti spolov v vse relevantne programe in aktivnosti v okviru njihovih pristojnosti. Na nekaterih področjih pa bo za izvajanje ukrepov potrebno predvideti posebne aktivnosti, za katere bodo ministrstva v okviru svojih proračunov namenila posebna sredstva. Finančna sredstva se bodo zagotavljala iz državnega proračuna in iz sredstev EU.

Sredstev za izvajanje ukrepov na posameznih področjih resornih ministrstev ni mogoče za celotno obdobje natančno opredeliti, ker je njihova višina odvisna od sprejetih novih programov in smernic. Bodo pa ta sredstva po posameznih ukrepih, ki se bodo v določenem obdobju izvajali, opredeljena v vsakokratnih dvoletnih periodičnih načrtih. V nadaljevanju navajamo programe, v okviru katerih se bodo zagotavljala sredstva, namenjena posameznim ukrepom na posameznih področjih, za nekatere ukrepe pa so že v tej fazi posamezna ministrstva opredelila višino sredstev, ki se bodo zagotavljala v letu 2015.

Na področju enake ekonomske neodvisnosti se bo večina ukrepov, namenjenih spodbujanju zaposlovanja žensk, odpravljanju stereotipov pri odločanju za poklic, zmanjšanju segregacije itd. izvajala v okviru obstoječih programov APZ. Sredstva bodo zagotovljena v okviru nove finančne perspektive za obdobje 2014–2020. Sredstva za izvajanje ukrepa Spodbujanje zaposlovanja ženske v okviru APZ se bodo zagotavljala v okviru programov, kot so Usposabljanje in izobraževanje za zaposlitev, Spodbude delodajalcem za odpiranje novih delovnih mest in zaposlovanje težje zaposljivih oseb ter Spodbude za zaposlitev brezposelnih oseb, za katere je v letu 2015 predvidenih 23,5 MIO EUR (MDDSZ, PP 4282 – Usposabljanje in izobraževanje za zaposlitev, PP 3595 – Spodbude delodajalcem za odpiranje novih delovnih mest in zaposlovanje težje zaposljivih oseb, PP 3551 – Spodbude za zaposlitev brezposelnih oseb). Dejavnostim priprave analiz za spodbujanje zaposlovanja, ki se bodo izvajali v okviru Zavoda RS za zaposlovanje, je v letu 2015 namenjenih 10.000 EUR (MDDSZ, PP 4432 – Dejavnosti Zavoda RS za zaposlovanje).

Za izvajanje ukrepov na področju poklicnega in zasebnega oziroma družinskega življenja je za programe v podporo družinam, vključno z izvajanjem vsebin, ki prispevajo h krepitvi enakih možnosti in odpravi stereotipov, za leto 2015 namenjenih 300.000 EUR (MDDSZ, PP 4071 – Programi v podporo družin). Dejavnosti za posodabljanje ureditve družinske zakonodaje se bodo izvajale iz sredstev za izvajanje zakonov s področja družine. Dejavnosti za ozaveščanje in informiranje stroke o družinskih razmerjih bodo financirane iz sredstev, zagotovljenih za promocijo ukrepov družinske politike.

Na področju socialne vključenosti se bodo ukrepi izvajali v okviru projektov ESS – 9. os socialno vključevanje in zmanjševanje tveganja revščine, v okviru katerih bodo posebna sredstva namenjena opolnomočenju ciljnih skupin za približevanje trgu dela.

Za programe varovanja in krepitve zdravja žensk in moških se bodo sredstva zagotavljala v okviru rednih nalog, iz sredstev ZZZS in iz sredstev norveškega finančnega mehanizma. Za analize zdravja in raziskovanje stališč do zdravja in uporabe zdravstvenih storitev pri moških in ženskah bo v letu 2015 zagotovljenih 40.000 EUR (MZ, PP 7075 – Raziskovalne naloge in študije). Za aktivnosti, ki se nanašajo na programe varovanja zdravja in zdravstvene vzgoje, je namenjenih v letu 2015 7.000 EUR (MZ, PP 7083 – Programi varovanja zdravja in zdravstvene vzgoje).

Dejavnosti za izvajanje ukrepov za zagotavljanje krepitve vloge žensk in enakosti spolov v zunanjepolitičnih pobudah RS, vključno z večjo vlogo žensk pri zagotavljanju mednarodnega miru in varnosti ter zaščite žensk v konfliktnih situacijah, bodo delno financirane iz načrtovanih sredstev letnega proračuna Direktorata za globalne zadeve in politično multilateralo, ukrepi za zagotavljanje krepitve vloge žensk in enakosti spolov na področju mednarodnega razvojnega sodelovanja pa se bodo izvajali v okviru načrtovanih sredstev letnega proračuna Direktorata za mednarodno razvojno sodelovanje.

Dejavnosti in projekti za boljšo ozaveščenost in informiranost o nasilju nad ženskami se bodo večinoma financirali iz sredstev Progress, iz sredstev za izvajanje zakonov s področja družine ter iz sredstev, namenjenih preventivnim projektom obravnavi nasilja v družini. Za te dejavnosti bo v letu 2015 namenjenih 237.946 EUR (MDDSZ, PP 140043 – Progress slovenska udeležba, PP 140044 – Progress EU, PP 7140 – Stroški izvajanja zakonov s področja družine).

Za sofinanciranje projektov nevladnih organizacij, ki delujejo na področju enakih možnosti žensk in moških, bo v letu 2015 namenjenih 16.000 EUR (MDDSZ, PP 130089 – Nevladne ženske organizacije). V letu 2015 je za dejavnosti spodbujanja uravnotežene zastopanosti spolov na najvišjih položajih v gospodarstvu namenjenih 148.074 EUR (MDDSZ, PP 927210 – Progress slovenska udeležba enakost spolov in nediskriminacija, PP 925810 – Progress EU enakost spolov in nediskriminacija) in za uravnoteženje odnosov moči med spoloma 250.658 EUR (MDDSZ, PP 130091 – Norveški finančni mehanizem za enakost spolov slovenska udeležba, PP 130090 – Norveški finančni mehanizem za enakost spolov norveška sredstva).

2 CILJI IN UKREPI POLITIKE ENAKIH MOŽNOSTI ŽENSK IN MOŠKIH

2.1 ENAKA EKONOMSKA NEODVISNOST

2.1.1 Položaj, trendi in izzivi

Trg dela in zaposlovanje

Povečanje zaposlenosti žensk in moških ter zmanjšanje brezposelnosti in delovne neaktivnosti sta ključnega pomena za napredovanje k pametni, trajnostni in vključujoči rasti. Dolgoročen in trajen gospodarski razvoj je mogoče le, če je obema spoloma omogočeno uresničevanje njunega potenciala in zagotovljena enaka ekonomska neodvisnost. Ta ni le pogoj za dejanski nadzor nad življenjem in možnost resnične izbire, temveč tudi odločilno prispeva k zmanjšanju tveganja revščine. Razlike med spoloma v stopnji zaposlenosti, brezposelnosti in samozaposlenosti, plačah za enako delo ali delo enake vrednosti, zaposlitvah za določen čas ter horizontalna in vertikalna segregacija na trgu dela so kazalniki ekonomske neenakosti in diskriminacije na podlagi spola.

Vizija pametnega, trajnostnega in vključujočega gospodarstva, ki zagotavlja visoko stopnjo zaposlenosti, produktivnost in socialno kohezijo, je predstavljena v strategiji EU za gospodarsko rast in delovna mesta Evropa 2020. Cilj strategije Evropa 2020 na področju zaposlovanja je 75-odstotna stopnja zaposlenosti žensk in moških v starosti od 20 do 64 let. Kljub višanju stopnje zaposlenosti žensk v zadnjih letih ostaja v EU povprečna stopnja zaposlenosti žensk še vedno precej nižja od stopnje zaposlenosti moških, pri čemer so še zlasti daleč od doseganja ciljev evropske strategije nekatere ranljive oziroma izključene skupine žensk. V EU je stopnja zaposlenosti žensk, ki so tujke, nižja od 50%, medtem ko je stopnja brezposelnosti romskih žensk štirikrat večja kot pri splošnem ženskem prebivalstvu (Letno poročilo Evropske komisije o enakosti žensk in moških, 2010).

V skladu s strategijo Evropa 2020 si je Slovenija za cilj do leta 2020 postavila povečati stopnjo delovne aktivnosti na 75% prebivalk in prebivalcev v starosti od 20 do 64 let (Nacionalni reformni program 2011–2012). Ker je stopnja zaposlenosti žensk (63,0%) nižja od stopnje zaposlenosti moških (71,2%), bo treba posebno pozornost posvetiti večjemu vključevanju žensk, zlasti mlajšim in starejšim (Eurostat, 2013).

Ženske v Sloveniji so tako kot moški večinoma zaposlene za polni delovni čas: v primerjavi z marsikatero evropsko državo je njihov položaj bolj izenačen s položajem moških in razlike med spoloma so manjše, saj v času, ko imajo majhne otroke, v glavnem ne prekinjajo delovnih karier in ne ostajajo doma, se pa povečuje delež žensk, ki delajo s krajšim delovnim časom v obdobju, ko imajo majhne otroke. Zavedati se moramo, da ima delo s krajšim delovnim časom, če ga v praksi opravljajo samo ženske, negativen vpliv na njihov položaj na trgu dela. Slovenija ima med državami članicami EU eno najvišjih stopenj zaposlenosti žensk z otroki. Razlika v plačah med ženskami in moškimi na splošno v Sloveniji ni visoka, čeprav ne smemo spregledati vrzeli med spoloma, ki obstajajo v posameznih sektorjih in dejavnostih, kjer razlike v plačah za delo enake vrednosti dosegajo celo 20% in več.

Kljub omenjenim pozitivnim kazalnikom tudi v Sloveniji potrebujemo še dodatne spodbude za zaposlovanje in povečanje delovne aktivnosti žensk, še posebej mladih žensk s terciarno izobrazbo. Tu je neravnovesje med spoloma največje, povrh vsega dela začasno več žensk kot moških. Za ustvarjanje novih delovnih mest je treba spodbujati tudi žensko podjetništvo, saj je Slovenija na repu evropskih držav po deležu novih in novoustanovljenih podjetij, ki jih ustanovijo ženske (Poročilo GEM – Slovenija 2012). Tako kot druge v Evropi se spopadamo s težavami zaradi izrazite vertikalne in horizontalne segregacije na trgu dela, strukturne brezposelnosti nekaterih skupin žensk, diskriminacije zaradi spola v praksi in nekaterih drugih ovir, ki preprečujejo polno in enakovredno sodelovanje žensk in moških na trgu dela.

Ena od glavnih ovir za neenako sodelovanje žensk na trgu dela je nesorazmerna porazdelitev skrbi za otroke, starejše in druge pomoči potrebne družinske člane in članice med ženskami in moškimi. Kljub izrecni prepovedi vsakršne vrste diskriminacije zaradi spola v slovenski delovni zakonodaji praksa pokaže, da so ženske zaradi vnaprejšnjih, s spolnimi stereotipi pogojenih pričakovanj in prepričanj pogosteje neenako obravnavane pri zaposlovanju in delu. Največ primerov diskriminacije je povezanih prav s potencialnim materinstvom. To zahteva stalni nadzor nad izvajanjem delovne in druge zakonodaje ter boljšo ozaveščenost delavk in delavcev o različnih oblikah diskriminacije, njihovih pravicah in postopkih. Analize kažejo, da so ženske pogosteje tudi žrtve spolnega in drugega nadlegovanja ter trpinčenja na delovnem mestu. To ustvarja delovno okolje, v katerem prevladujejo zastrašujoči, sovražni in ponižujoči delovni odnosi, kar zavira produktivnost in ogroža zdravje, integriteto oziroma dostojanstvo zaposlenih.

Ključne naloge na trgu dela in strateški cilji, ki se uresničujejo z ukrepi in v njih opredeljenimi dejavnostmi, so določeni v programih APZ, ki se financirajo tudi iz Evropskega socialnega sklada. Učinkovito spopadanje z zgoraj omenjenimi težavami zahteva, da že pri načrtovanju, nato pa pri izvajanju in spremljanju teh programov sistematično vključujemo vidik spola. To pomeni, da morajo biti politike in programi ciljno usmerjeni na različne in specifične vidike ter potrebe žensk in moških, pri čemer morajo upoštevati tudi dinamiko razlik med spoloma med ranljivimi skupinami prebivalstva. Le tako bomo povečali uspešnost in učinkovitost politik za odpravljanje spolnih vrzeli in neravnovesij na trgu dela. Za zagotavljanje polne vključenosti žensk in moških na trgu dela je torej nujno uporabiti kombinacijo dveh temeljnih pristopov za izvajanje politik enakost spolov: posebnih ukrepov, namenjenih spodbujanju zaposlovanja ranljivih oziroma izključenih skupin žensk, in integracijo načela enakosti spolov v zaposlitvene politike.

Osnovni trendi v obdobju prejšnjega nacionalnega programa

Gospodarska kriza in način njenega reševanja sta zavrla napredek oziroma celo poslabšala doseganje nekaterih ključnih ciljev, kot je spodbujanje zaposlovanja oziroma zmanjševanje brezposelnosti žensk in moških, začrtanih že v lizbonski strategiji. V Sloveniji se stopnja zaposlenosti žensk in moških v zadnjih letih tega obdobja ni višala, ampak nižala in posledično se je višala stopnja brezposelnosti.

Stopnja zaposlenosti žensk in moških v starostni skupini od 20 do 64 let se je v obdobju prejšnjega nacionalnega programa (2005–2013) znižala pri obeh spolih. Nekoliko bolj se je znižala pri moških (4,6 odstotne točke) kot pri ženskah (3,2 odstotne točke) (Eurostat). Stopnja brezposelnosti se je v tem obdobju povečala in ostala višja pri ženskah (11,0%) kot pri moških (9,5%) (Eurostat, 2013).

V obravnavanem obdobju se je najbolj izrazito znižala stopnja zaposlenosti mladih, predvsem mladih žensk v starosti od 25 do 29 let (za 11,9 odstotne točke), kar je povečalo vrzel med spoloma, ki je leta 2013 znašala 10,7 odstotne točke. Hkrati je v tej starostni skupini veliko hitreje naraščala brezposelnost žensk in je leta 2013 znašala 20,0%, kar nas uvršča na sam vrh držav EU z najvišjo stopnjo brezposelnosti žensk v tej starostni skupini (Eurostat).

V obdobju 2005–2012 je skokovito narasel delež visoko izobraženih brezposelnih žensk, saj se je povečal za skoraj 16 odstotnih točk oziroma 2,5-krat, medtem ko se je delež moških povečal za 3 odstotne točke oziroma 1,3-krat (SURS).

Edina starostna kategorija, pri kateri se je v obdobju 2005–2013 stopnja zaposlenosti povečala, so starejše ženske. V starostni skupini od 55 do 64 let se je stopnja zaposlenosti žensk povečala za 6,7 odstotne točke, medtem ko se je stopnja zaposlenosti moških znižala za 1,2 odstotne točke (Eurostat). To je prispevalo k zmanjševanju sicer še zelo velike razlike po spolu. Hkrati se je v tej starostni kategoriji povečala stopnja brezposelnosti pri obeh spolih in je nekoliko višja pri ženskah kot pri moških.

Podatki o segregaciji po spolu kažejo, da se je ta nekoliko znižala po poklicih in nekoliko povečala po sektorjih.

Primerjava samozaposlenih po spolu pokaže, da je v tem obdobju naraslo tako število samozaposlenih žensk kot moških, vendar ostaja stopnja samozaposlenosti nižja za ženske. Po deležu samozaposlenih žensk (15,2%) in moških (22%) presegamo povprečje EU, pri moških za 3,2 odstotne točke, pri ženskah za 3,7 odstotne točke (Eurostat, 2013). Nekoliko se je zmanjšala razlika med spoloma, ko gre za zaposlitve za določen čas, vendar je v primerjavi s povprečjem EU v Sloveniji delež žensk s pogodbami za določen čas precej višji (ženske v Sloveniji 16,6%, ženske v EU 13,5%) (Eurostat, 2013).

Razlika med spoloma se je povečala pri zaposlovanju s krajšim delovnim časom, saj je delež s tako obliko zaposlitve v obravnavanem obdobju narasel predvsem med ženskami z 9% na 12% (Eurostat).

Razlika v plačah med spoloma se je po podatkih Eurostata v obravnavanem obdobju še zmanjšala (z 4,9% leta 2007 na 3,2% leta 2013) in je bistveno nižja od povprečja EU. Razlike v nekaterih panogah so bistveno višje od povprečja: npr. na področju financ in zavarovalništva zaslužijo ženske povprečno 20,6% manj kot moški, na področju zdravja in socialnega dela 15,7% manj in na področju izobraževanja 8,3% manj kot moški.

Izvedene dejavnosti in napredek v obdobju prejšnjega nacionalnega programa

Na področju trga dela so bila v ospredju prizadevanja za zagotavljanje enakosti med spoloma pri zaposlovanju in delu, predvsem v okviru Operativnega programa razvoja človeških virov za obdobje 2007–2013 in Programa ukrepov APZ za obdobje 2007–2013. Izrazila so se predvsem v obliki možnosti prijave in izbora na vseh stopnjah izvajanja programov s ciljem vključiti vsaj 55% žensk. Med drugim so se izvajali programi Spodbujanje zaposlovanja dolgotrajno brezposelnih oseb 2009/2010, Usposabljanje na delovnem mestu in Zaposli.me, namenjeni spodbujanju zaposlovanja težje zaposljivih brezposelnih oseb. MDDSZ je z izvajanjem programov za spodbujanje zaposlovanja in delovne aktivnosti brezposelnih oseb iz sredstev Evropskega socialnega sklada pripomoglo k povečanju zaposlitvenih možnosti žensk ter njihove konkurenčnosti na trgu dela.

Ministrstvo za gospodarstvo in Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve sta v sodelovanju z nekaterimi drugimi ministrstvi in skladi izvajala tudi programe, ki so spodbujali nove zaposlitvene možnosti s spodbujanjem samozaposlovanja žensk in ženskega podjetništva (npr. Program poklicnega uveljavljanja žensk ter drugi programi razvoja zaposlitvenih možnosti Evropskega socialnega sklada).

V večino od izvedenih programov je bilo vključenih več žensk kot moških. Leta 2012 je bilo v dejavnosti Operativnega programa razvoja človeških virov vključenih 191.789 oseb, od tega 64% žensk. Med vključenimi je bilo 21,2% mladih, med njimi pa je bilo 56,5% žensk. Delež žensk (61,3%) je bil višji od deleža moških tudi med vključenimi osebami z invalidnostjo (MDDSZ). V programe APZja so se vključevali tudi Rominje in Romi, med katerimi je bilo nekaj več Romov.

Za odpravljanje neenakosti žensk in moških na trgu dela so bili organizirani različni dogodki, s katerimi se je opozarjalo na problem, ozaveščalo javnost, izmenjevalo poglede, seznanjalo z dobrimi praksami itd.

Okrepljen je bil nadzor nad diskriminacijo zaradi spola pri zaposlovanju s strani Inšpektorata RS za delo. S tem se je povečala občutljivost za prepoznavanje diskriminatornih praks. Posebej okrepljen je bil tudi nadzor v zvezi s spolnim in drugim nadlegovanjem ter trpinčenjem na delovnem mestu. V zvezi s tem so imele pomembno preventivno vlogo tudi druge izvedene dejavnosti, na primer razvoj orodij za spremljanje njegove pojavnosti in obravnave ter usposabljanja za svetovalce oziroma svetovalke, in različne akcije ozaveščanja. Tako je bil v okviru projektov in programov, ki so se financirali na podlagi Operativnega programa razvoja človeških virov, del projektnih dejavnosti namenjen spodbujanju delodajalcev k odpravi diskriminatornih praks pri zaposlovanju.

Leta 2009 je vlada sprejela Uredbo o ukrepih za varovanje dostojanstva zaposlenih v organih državne uprave, ki vsebuje ukrepe za preprečevanje spolnega in drugega nadlegovanja ali trpinčenja ter ukrepe za primere, ko že pride do spolnega in drugega nadlegovanja ali trpinčenja. Potekala so tudi usposabljanja za svetovalke oziroma svetovalce, ki jih je izvajal nekdanji Urad za enake možnosti, zdaj MDDSZ, udeležilo pa se jih je že okoli 500 oseb. Pripravljene so bile tudi Smernice za zaščito zaposlenih pred spolnim in drugim nadlegovanjem ali trpinčenjem na delovnem mestu.

Ključni izzivi in usmeritve v obdobju novega nacionalnega programa 2015–2020

Podatki o položaju žensk in moških na trgu dela kažejo, da smo uspeli ohraniti nekatere primerjalne prednosti glede položaja žensk in moških na trgu dela, na nekaterih področjih pa celo zmanjšati vrzeli med spoloma (npr. stopnja zaposlenosti starejših žensk, razlike med spoloma v plačah). Kljub temu in kljub povprečno višji izobrazbi pa se ženske spopadajo s številnimi težavami, pri katerih pomeni njihov spol še dodatno oviro: težje najdejo zaposlitev, se redkeje samozaposlujejo in odločajo za podjetništvo, zasedajo nižja delovna mesta in imajo pogosto manjše karijerne možnosti kot moški. V prihodnje bomo zato nadaljevali nekatere dejavnosti in ukrepe, ki so se izkazali za uspešne, obenem pa bomo več pozornosti namenili tistim problemom, kjer so potrebni posebni, bolj ciljno usmerjeni ukrepi. Ti se bodo osredotočili predvsem na določene kategorije oziroma skupine žensk, za katere se je med gospodarsko krizo položaj še dodatno poslabšal oziroma ki so bile med krizo zaradi svoje ranljivosti še dodatno ogrožene.

V Sloveniji ženske vse bolj prevladujejo v terciarnem izobraževanju in nadaljuje se trend preseganja števila moških z enako izobrazbo. Kljub temu so na trgu dela v slabšem položaju od moških zlasti mlade ženske z visoko izobrazbo. Največji problem je razkorak v stopnji brezposelnosti žensk in moških, predvsem med mladimi iskalkami in iskanci prve zaposlitve z visoko izobrazbo. Ta se celo povečuje, kar dokazuje, da so prehodi mladih žensk s terciarno izobrazbo na trg dela bistveno težji kot prehodi mladih moških. Spodbujanje zaposlenosti te kategorije žensk bo v ospredju naših prizadevanj. Ker si Slovenija ne more privoščiti, da bi ta potencial, ki ga ima v mladih ženskah s terciarno izobrazbo, ki ne najdejo zaposlitve, po koncu krize izgubljala še naprej, potrebujemo posebne začasne ukrepe, osredotočene posebej na to ciljno skupino.

Tudi nasploh občutijo ženske več negativnih posledic na področju zaposlitve, saj so pogosteje ravno one tiste, ki se prilagajajo potrebam in pričakovanjem družine. Kljub okrepljenemu nadzoru nad diskriminacijo zaradi spola pri zaposlovanju ter večji ozaveščenosti na tem področju so pogosteje kot moški žrtve diskriminacije, zlasti v povezavi z materinstvom oziroma starševstvom ter predsodki, povezanimi s skrbjo za družino in otroke. Zato je nujno nadaljevati okrepljen inšpekcijski nadzor ter odpravljati vzroke, ki pogojujejo diskriminatorno obnašanje nekaterih delodajalcev na trgu dela.

Vertikalna in horizontalna segregacija sta še vedno prisotni v številnih panogah in poklicih. Usmerjanje k izbiri netradicionalnih poklicev ostaja tako eden ključnih izzivov. Gre za tiste poklice, v katerih zaradi različnih, družbeno pogojenih razlogov in stereotipov izrazito prevladuje eden od spolov.

Področje dela v novi resoluciji določajo naslednji osnovni cilji: povečanje stopnje zaposlenosti žensk, zlasti žensk s terciarno izobrazbo in pripadnic zapostavljenih skupin, zmanjšanje vertikalne in horizontalne segregacije in boj proti diskriminaciji zaradi spola pri zaposlovanju in delu ter zagotovitev ustreznega delovnega okolja, brez spolnega in drugega nadlegovanja ter trpinčenja na delovnem mestu.

2.1.2 Cilji in ukrepi

I. ZMANJŠANJE RAZLIK V STOPNJI ZAPOSLENOSTI ŽENSK IN MOŠKIH

Cilj 1:

Povečanje stopnje zaposlenosti žensk, zlasti mladih žensk s terciarno izobrazbo in drugih ranljivih oziroma zapostavljenih skupin žensk

Stanje:

Med moškimi, starimi od 20 do 64 let, je stopnja zaposlenosti 71,2%, med ženskami pa 63,0% (Eurostat, 2013). Stopnja brezposelnosti znaša pri moških 9,5% in pri ženskah 10,9% (Eurostat, 2013). V decembru 2013 je bilo na Zavodu RS za zaposlovanje prijavljenih 124.015 brezposelnih oseb, med njimi je bilo 47,9% žensk. Stopnja registrirane brezposelnosti za ženske je znašala 14,2% (za moške 13,0%). Največ registriranih brezposelnih žensk je bilo starih od 30 do 39 let (26,6%). Med zaposlenimi v Sloveniji je bilo konec leta 2013 najmanj žensk v dejavnostih gradbeništvo (9,1%) in rudarstvo (12,6%), največ pa jih je bilo v zdravstvu in socialnem varstvu (81,1%) ter izobraževanju (79,2%) (SURs).

Na 100 moških s terciarno izobrazbo pride 157 žensk, vendar je stopnja zaposlenosti žensk v starostni skupini od 20 do 64 let s terciarno izobrazbo nižja od stopnje zaposlenosti moških (84,7% pri moških in 80,8% pri ženskah) (Eurostat, 2013). Največji razkorak v stopnji zaposlenosti je med mladimi ženskami in moškimi, saj je med osebami, starimi od 25 do 29 let, stopnja zaposlenosti žensk 65,3%, moških pa 76,0% (Eurostat, 2013). V tej starostni skupini je tudi najvišja stopnja brezposelnosti žensk (20% ženske, 12,6% moški) (Eurostat, 2013), največji razkorak pa je med ženskami in moškimi z univerzitetno izobrazbo, saj je med registrirano brezposelnimi osebami kar 76,4% žensk (Zavod RS za zaposlovanje, januar 2014).

Večji delež začasnih zaposlitev je med mladimi. V starostni skupini od 20 do 29 let je začasno zaposlenih 53,3% žensk in 41,3% moških. Po razširjenosti začasne zaposlitve mladih se uvrščamo na prvo mesto držav EU (Eurostat, 2013). Tako stanje negativno vpliva na možnost osamosvojitve in odločitve o oblikovanju družine ter povečuje tveganje revščine.

Samozaposlovanje je lahko pomemben spodbujevalec podjetništva in ustvarjanja delovnih mest. Pri tem je pomembno, da ne gre za podjetja, ki jih ljudje ustanavljajo iz nuje oziroma t. i. prisilne s. p. in prekarne oblike dela. Med samozaposlenimi je več moških kot žensk. Med zaposlenimi ima status samozaposlene osebe 22,0% moških in 15,2% žensk (Eurostat, 2013).

Leta 2013 je bilo delovno aktivnih 30.344 oseb z invalidnostjo. Med njimi je bilo 47,3% žensk (SURs).

V Sloveniji je zaposlenost moških s tujim državljanstvom (85%) višja od povprečne zaposlenosti moških (72%), medtem ko je zaposlenost žensk s tujim državljanstvom (42%) bistveno nižja od povprečja zaposlenosti žensk (65%). Stopnja brezposelnosti žensk s tujim državljanstvom je 25%, moških s tujim državljanstvom pa 6% (Eurostat, 2011).

Ukrepi:

- spodbujanje zaposlovanja žensk v okviru APZ in drugih programov ob upoštevanju njihovega položaja na trgu dela
- priprava analiz in po potrebi oblikovanje programov za spodbujanje zaposlovanja mladih žensk, zlasti s terciarno izobrazbo, v okviru APZ in drugih programov
- priprava analiz in po potrebi oblikovanje programov za spodbujanje zaposlovanja zapostavljenih skupin žensk (Rominj, invalidk, priseljenk) v okviru APZ in drugih programov
- spodbujanje ženskega podjetništva
- vključevanje vidika spola pri načrtovanju, izvajanju in vrednotenju programov in projektov za povečanje zaposlenosti tako, da se izhaja iz razlik v položaju žensk in moških na trgu dela ter oblikujejo taki programi in projekti, ki spodbujajo enakost spolov in zmanjšujejo neenakost med ženskami in moškimi

Kazalniki:

- stopnja zaposlenosti žensk in razlika med spoloma
- stopnja zaposlenosti mladih žensk in razlika med spoloma
- stopnja zaposlenosti mladih žensk s terciarno izobrazbo in razlika med spoloma
- število in obseg projektov, ukrepov in programov, ki spodbujajo zaposlovanje zapostavljenih skupin žensk, ter število udeleženi po spolu in število zaposlenih po udeležbi v programih in projektih po spolu
- stopnja zaposlenosti žensk s tujim državljanstvom in razlika med spoloma
- število zaposlenih invalidk in razlika med spoloma
- delež podjetnic
- stopnja zgodnje podjetniške aktivnosti in razlika med spoloma
- število projektov, ukrepov in programov, ki spodbujajo žensko podjetništvo, ter število udeleženi po spolu
- število programov, ukrepov in projektov, ki upoštevajo integracijo načela enakosti spolov

Nosilci:

MDDSZ, MGRT

Sodelujoči organi:

MNZ, Urad za narodnosti, Urad za mladino (MIZŠ)

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

II. ZMANJŠANJE VERTIKALNE IN HORIZONTALNE SEGREGACIJE

Cilj 1:

Povečanje deleža žensk in moških v poklicih in dejavnostih, kjer so manjšinsko zastopani

Stanje:

Glede na poklic je bil delež žensk leta 2013 višji od deleža moških med strokovnjaki oziroma strokovnjakinjami (60,2%), v uradniških poklicih (56,2%), storitvah in prodaji (61,9%) in poklicih za preprosta dela (57,7%), najmanj pa jih je v poklicih za neindustrijski način dela (10,3%). Med zaposlenimi po dejavnostih ženske prevladujejo na področju zdravstva in socialne varnosti (80,8%), izobraževanja (78,9%), gostinstva (64,1%), najmanj pa jih je na področju gradbeništva (11,7%), prometa in skladiščenja (17,1%) in oskrbe z električno energijo, plinom in paro (20,5%). Na področju informacijskih in komunikacijskih dejavnosti je delež žensk 29,9% (SURS).

Ukrepi:

– dejavnosti za odpravo spolnih stereotipov pri odločanju za poklic ter izvajanje projektov in programov za spodbujanje žensk in moških k izbiri netradicionalnih poklicev in zaposlovanju, še posebej v perspektivnih panogah
– vključevanje vidika spola pri načrtovanju, izvajanju in vrednotenju programov in projektov za zmanjšanje segregacije tako, da se izhaja iz razlik v položaju žensk in moških po posameznih panogah in poklicnih skupinah ter oblikujejo taki programi in projekti, ki spodbujajo enakost spolov in zmanjšujejo neenakost med ženskami in moškimi

Kazalniki:

– delež zaposlenih žensk po panogah in poklicnih skupinah
– število programov, ukrepov in projektov, namenjenih spodbujanju žensk in moških k izbiri netradicionalnih poklicev
– število programov, ukrepov in projektov, namenjenih spodbujanju žensk in moških k izbiri netradicionalnih poklicev v perspektivnih sektorjih, kot so energetika, okoljske politike, informacijsko-komunikacijske tehnologije itd.
– število programov, ukrepov in projektov, ki upoštevajo integracijo načela enakosti spolov

Nosilci:

MDDSZ, MIZŠ, MI, Zavod RS za zaposlovanje

Sodelujoči organi:

MGRT

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

III. BOJ PROTI DISKRIMINACIJI ZARADI SPOLA PRI DELU

Cilj 1:

Boljše informiranje o pravicah in nadzor nad izvajanjem določb o prepovedi diskriminacije pri zaposlovanju in delu ter prepovedi spolnega in drugega nadlegovanja ter trpinčenja na delovnem mestu

Stanje:

Inšpektorji in inšpektorice za delo so v letu 2013 ugotovili 9 kršitev prepovedi diskriminacije, od tega se jih je 7 nanašalo na diskriminacijo pri zaposlovanju, 2 pa na diskriminacijo med trajanjem delovnega razmerja. Kršitev določb o varovanju dostojanstva delavca oziroma delavke pri delu je bilo 123, pri čemer se jih je večina nanašala na sprejetje oziroma upoštevanje ustreznih ukrepov za zaščito delavcev in delavk, nekaj pa tudi na obveščanje delavcev in delavk o teh ukrepih (Letno poročilo Inšpektorata RS za delo, 2013).

Ukrepi:

– dejavnosti za boljše informiranje in ozaveščanje o pravicah, ki se nanašajo na prepoved diskriminacije, spolnega in drugega nadlegovanja ter trpinčenja na delovnem mestu
– okrepljen inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb, ki urejajo prepoved diskriminacije pri zaposlovanju in delu, ter nad izvajanjem določb v zvezi z varovanjem dostojanstva delavcev oziroma delavk pri delu

Kazalniki:

– število izvedenih dejavnosti za boljše informiranje zaposlenih o pravicah, ki se nanašajo na prepoved diskriminacije, spolnega in drugega nadlegovanja ter trpinčenja pri zaposlovanju in delu
– število inšpekcijskih pregledov nad izvajanjem določb, ki urejajo prepoved diskriminacije pri zaposlovanju in delu ter nad izvajanjem določb v zvezi z varovanjem dostojanstva delavcev oziroma delavk pri delu

Nosilci:

Inšpektorat RS za delo, MDDSZ

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

2.2 USKLAJEVANJE POKLICNEGA IN ZASEBNEGA OZIROMA DRUŽINSKEGA ŽIVLJENJA

2.2.1 Položaj, trendi in izzivi

Družina in partnerstvo

Usklajevanje poklicnega in zasebnega oziroma družinskega življenja je eden najpomembnejših pogojev za uveljavljanje enakih možnosti žensk in moških v družbi ter doseganje enake ekonomske neodvisnosti. Poklicno in družinsko življenje naj bi se

dopolnjevala in ne izključevala. Zato moramo zaposlenim ženskam in moškim omogočiti lažje usklajevanje poklicnih in družinskih obveznosti. Lažje usklajevanje pomeni, da zaposleni usklajevanja obeh področij ne bodo doživljali kot nenehen konflikt ali breme, ki ga je vsakdo prisiljen reševati na svoj način, pogosto celo neuspešno, ampak kot normalen sestavni del zasebnega in poklicnega življenja. S tem bomo uresničevali tudi enega najpomembnejših ciljev družinske politike v Republiki Sloveniji, namreč ustvarjanje pogojev za enake možnosti osebnega razvoja vseh članov in članic družine.

Evropske politike usklajevanja poklicnega, zasebnega in družinskega življenja se v zadnjem času vse bolj osredotočajo na ukrepe, ki dejavno spodbujajo enakost spolov. Zavedajo se, da cilja večje zaposlenosti žensk ne bo mogoče doseči, če obenem ne bomo omogočili lažjega usklajevanja delovnih in družinskih obveznosti – težave pri usklajevanju najbolj občutijo prav ženske. Zaradi prepočasnega spreminjanja vzorcev na tem področju čedalje več držav uvaja ukrepe za enakovrednejšo delitev družinskih obveznosti med moškimi in ženskami v smislu izrabe dela starševskega dopusta in dopusta za nego bolnega otroka kot neprenosljive pravice, torej pravice, ki je ni mogoče prenesti na drugega partnerja oziroma partnerico. V državah, za katere je značilna prekinitve karier žensk z majhnimi otroki in delo s skrajšanim delovnim časom kot tipične oblike »ženskega dela«, uvajajo ukrepe, ki bi ženskam olajšali ponoven vstop na trg dela in zaposlitev za polni delovni čas. V državah, kjer pomeni veliko oviro slabo razvita in cenovno nedostopna mreža vrtcev, pa posvečajo veliko pozornosti ukrepom za povečanje kakovosti in dostopnosti vrtcev. Velik del odgovornosti za boljše usklajevanje družinskega in poklicnega življenja je na ramenih delodajalcev, zato so se v zadnjih letih okrepila prizadevanja za uvajanje družini prijaznih politik v javna podjetja in institucije. Zaradi spremenjenih demografskih trendov so vse bolj v ospredju tudi ukrepi, ki olajšujejo skrb za ostarele člane in članice družine, ki je v družinah še vedno pretežno na ramenih žensk.

V Sloveniji je delovna aktivnost žensk tradicionalno visoka in nad evropskim povprečjem. Kljub intenzivnemu sodelovanju žensk na trgu dela pa se tradicionalne predstave o vlogah spolov v zvezi z gospodinjstvom in skrbjo za otroke ter druge odvisne člane in članice družine niso veliko spremenile. Zaradi globoko zakoreninjenih družbenih norm in vrednot v zvezi s spolom se zaposleni starši srečujejo s številnimi težavami glede usklajevanja kariere in družinskega življenja. Pogosto so ravno ženske tiste, ki so se pripravljene odpovedati nekaterim poklicnim možnostim, da bi jim ostalo več časa za družino, ter se hitreje prilagajati vsakokratnim pričakovanjem v zvezi z družino. Družinske obveznosti oziroma izzivi pri usklajevanju poklicnega in zasebnega življenja so tudi ena od ključnih ovir, da se ženske težje odločajo za karierno pot in za položaje odločanja v gospodarstvu, javnem sektorju ali politiki.

V Sloveniji še vedno prevladuje tradicionalni tip družin, pri katerem je skrb za otroke in odvisne družinske člane in članice ter gospodinjstvo domena žensk, moški pa občasno le »pomagajo«. To kažejo tudi podatki o izrabi starševskega dopusta, delu s krajšim delovnim časom zaradi otrok in odsotnosti z dela zaradi nege bolnega družinskega člana oziroma članice. Počasi se uveljavlja tip družin, v katerem moški enakovrednejše sodelujejo pri skrbi za otroke, medtem ko so gospodinjstva dela še vedno pretežno domena žensk. Prehod v tip družin, za katerega je značilna enakovredna ali deljena skrb za otroke in za gospodinjstvo, pa je še vedno precej oddaljen, čeprav tudi v Sloveniji obstajajo različne družinske oblike in se klasične delitve spolnih in generacijskih vlog rahljajo. Da bi lahko ženske enakovredno in polno sodelovale na trgu dela, potrebujemo bolj sorazmerno porazdeljene starševske obveznosti in skrbi za starejše in pomoči potrebne družinske člane in članice ter gospodinjstvih opravil med moškimi in ženskami. Treba je odpravljati stereotipe o delitvi dela v zasebni sferi in spreminjati spolne vloge, kaj je »žensko« in kaj »moško« delo. S sprejemanjem zakonskih in drugih ukrepov ter z dejavnostmi za odpravljanje stereotipov se lahko ustvarijo pogoji za pospešitev tega počasnega procesa za spodbujanje dejanske enake udeležbe obeh spolov pri delitvi družinskih obveznosti.

Koncept usklajevanja moramo razumeti kot širši mehanizem, ki lahko vključuje zelo različne ukrepe. Nanj neposredno vplivajo temeljne družinske in socialne politike, kot so politike v zvezi z otroškim varstvom in dolgotrajno oskrbo starejših ter drugih odvisnih družinskih članov in članic, ustrezno urejen plačni materinski in očetovski dopust ter starševski dopust kot individualni in neprenosljivi pravici ter dobra urejenost zakonodaje v zvezi z nadomestilom za odsotnost z dela v primeru boleznih otrok, pomembna je tudi ustrezna politika države na področju preživnin za otroke, ki krepi odgovorno in kakovostno starševstvo.

K lažjemu usklajevanju poklicnih in družinskih nalog lahko pripomorejo tudi prožnejše oblike zaposlovanja, vendar je treba biti pri njihovem uvajanju previden, zlasti kadar postanejo »prisila« in edina možna izbira, vezana skoraj izključno na enega od spolov. Pomembna je tudi dejavna vloga države pri spodbujanju moških pri skrbi za otroke in večji izrabi starševskega in očetovskega dopusta ter ukrepi, ki uvajajo družini prijazne politike v podjetja in organizacije.

Osnovni trendi v obdobju prejšnjega nacionalnega programa

Podatki kažejo, da se je med trajanjem prvega nacionalnega programa povečalo število moških, ki izrabijo očetovski dopust. Leta 2005 je plačanih 15 dni izrabilo 11.308 očetov, leta 2013 pa 16.625 očetov. Vse več očetov izrabi tudi več kot 15 dni dopusta, in sicer ga je leta 2006 izrabilo 1.441 očetov, leta 2013 pa 3.141 očetov (MDDSZ).

Povečalo se je tudi število očetov, ki izrabijo del starševskega dopusta, in sicer z 921 leta 2006 na 1.496 leta 2013, kar pa je še vedno izredno nizek delež, saj je bilo leta 2013 v povprečju na mesec okoli 21.000 upravičenk oziroma upravičencev do starševskega nadomestila (MDDSZ).

Po evropski raziskavi o kakovosti življenja porabijo slovenski zaposleni moški 15 ur na teden za skrb za otroke, medtem ko zaposlene ženske porabijo 25 ur. Za hišna opravila in kuhanje porabijo moški 10 ur in ženske 14 ur na teden (Eurofond, 2012). V primerjavi z letom 2007 se je število ur, ki jih porabijo zaposlene ženske in moški za otroke, znižalo, in sicer pri ženskah za 1 uro in pri moških za 4 ure. Pri ženskah se je za 2 uri znižalo število ur na teden, ki jih porabijo za hišna opravila in kuhanje, pri moških pa se je čas za tovrstna opravila zvišal za 1 uro (Eurofond, 2007, 2012).

Bolniški dopust zaradi nege družinskega člana oziroma članice v večini izrabijo ženske. Ženske so leta 2005 izrabile 85, 3% vseh dni za nego bolnega družinskega člana oziroma članico, leta 2012 pa 82,2% (NIJZ).

Izvedene dejavnosti in napredek v obdobju prejšnjega nacionalnega programa

V preteklih obdobjih izvajanja periodičnih načrtov je bila večina dejavnosti na področju spodbujanja enakosti spolov v družinskem življenju in partnerstvu namenjena izobraževanju, informiranju in ozaveščanju za spodbujanje aktivne starševske vloge moških (npr. medijska kampanja »Očka, aktiviraj se!«), enakovredni delitvi družinskega dela in starševstva med partnerjema ter preseganju družbenih stereotipov (raziskave, analize, konference, promocijske akcije itd.). Z vključitvijo teh vsebin v izobraževanje in usposabljanje strokovnih delavk in delavcev v vzgoji in izobraževanju so se okrepile njihove kompetence in znanje na tem področju. Pri izvajanju omenjenih dejavnosti so imeli ključno vlogo MDDSZ, MZZ, MIZKŠ, MŠŠ, MP, nekdanji UEM in nekatere raziskovalne ustanove ter fakultete in zavodi.

Glede na pozitivne statistične kazalnike lahko sklepamo, da so omenjeni ukrepi in dejavnosti pozitivno vplivali na odločitve moških, saj se je število porabnikov očetovskega in starševskega dopusta povečalo.

Poleg omenjenih dejavnosti je bila posebna pozornost namenjena tudi usposabljanju strokovnjakov in strokovnjakinj, ki se ukvarjajo z družinskimi zadevami, upoštevanjem načela enakosti spolov pri obravnavi partnerjev pri razvezah, dodeljevanjem otrok, urejanjem preživnin in stikov z otroki. S tem je bil dosežen cilj nadgradnje strokovnega znanja in usposobljenosti mediatorjev in mediatork za področje družinskih sporov ter boljša usposobljenost sodstva na področju družinskega prava.

Positivne rezultate beležijo tudi projekti, ki so spodbujali večjo odgovornost delodajalcev do staršev. Izvedeni projekti na temo usklajevanja poklicnega in družinskega življenja, na primer v okviru pobude skupnosti EQUAL, so pripomogli k boljšemu prepoznavanju slovenskih razmer glede usklajevanja poklicnega in družinskega življenja zaposlenih. Promocija družini prijaznih ukrepov med delodajalci je naletela na pozitiven odmev, saj se je v postopek za pridobitev certifikata »Družini prijazno podjetje« vključilo večje število podjetij. Vključitev novih podjetij in organizacij v ta postopek ter drugi posamezni projekti, namenjeni boljšemu usklajevanju poklicnega in družinskega življenja, so pomembno prispevali k zagotavljanju takega delovnega okolja, ki omogoča lažje usklajevanje poklicnega z družinskim in zasebnim življenjem.

Zaradi gospodarske krize in za zagotavljanje stabilnega in vzdržnega domačega makroekonomskega okolja so bili sprejeti ukrepi, s katerimi se je znižalo porodniško, očetovsko in starševsko nadomestilo. Ti so bolj vplivali na položaj žensk kot moških, saj so še vedno ženske tiste, ki bolj kakor moški izrabijo starševski dopust.

Leta 2014 je bil sprejet novi Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih, ki je 260 dni starševskega dopusta opredelil kot individualno pravico očeta v trajanju 130 dni in individualno pravico mame v trajanju 130. Mati lahko na očeta prenese 100 dni, oče pa na mater 130 dni. Istočasno se je 15-dnevni očetovski dopust (za katerega so očetje upravičeni do očetovskega nadomestila) podaljšal na 30 dni in ukinil 75-dnevni očetovski dopust, za katerega se očetom plačajo prispevki socialnega zavarovanja v višini minimalne plače. Ta pravica se bo uvedla postopno. Prvotni predlog, da bi tudi oče lahko prenesel na mater oziroma drugega starša le 100 dni starševskega dopusta, je bil zaradi burnega odziva dela javnosti, češ da se posega v možnost izbire in se staršema vsiljuje način izrabe starševskega dopusta, umaknjen.

Ključni izzivi in usmeritve v obdobju novega nacionalnega programa 2015–2020

V zasebnem življenju še vedno močno prevladujejo tradicionalne delitve vlog med ženskami in moškimi. Kljub vedno dejavnemu vključevanju moških v družinsko delo, predvsem v skrb in vzgojo otrok, ki se kaže tudi v visokem številu moških na očetovskem dopustu, ženske še vedno opravijo večino družinskega dela, tj. gospodinjskega dela, skrbi za otroke in ostarele družinske članice in člane. Zato bomo še naprej izvajali ukrepe in dejavnosti za spodbujanje dejavnega očetovstva ter odpravljanje ovir za enakovrednejšo porazdelitev družinskih obveznosti med oba starša, tudi s spodbujanjem ustreznih zakonskih sprememb.

Ker je število moških, ki izrabijo 15-dnevni plačani očetovski dopust, visoko (izrabita ga dve tretjini očetov), medtem ko ostaja delež moških, ki izrabijo starševski dopust kljub rahlemu povečanju še naprej izredno nizek, je eden ključnih izzivov enakomernejša izraba tega dopusta. V prvem letu po rojstvu otroka se v družini vzpostavijo vzorci delitve dela in odgovornosti, ki se v partnerski zvezi ohranjajo naprej, prenašajo pa se tudi na otroke, ki se spolnih vlog najprej učijo od staršev.

Neenaka je tudi delitev skrbi za bolne otroke, saj dopust za nego bolnega družinskega člana ali članico oziroma »bolniško« za otroka izrabijo predvsem ženske. Potreben je razmislek o ukrepih za večjo delitev dopusta za nego in varstvo bolnega družinskega člana ali članice med staršema.

Doseganje odgovornejšega starševstva zahteva tudi spremembo prakse na področju določanja stikov in zaupanja v varstvo in vzgojo otrok po razvezi zakonske zveze ter določanju preživnin, vključno z boljšo seznanitvijo upravičenk in upravičencev v zvezi z njihovimi pravicami in postopki pred sodiščem.

Raziskave so pokazale, da so spremembe počasnejše pri delitvi skrbi za otroke tudi zaradi trdovratnih prepričanj samih žensk o njihovi vlogi in »nenadomestljivosti« kot mater, da so samo one primerne oziroma primernejše za izvajanje nekaterih nalog. Zato moramo v prihodnje še več pozornosti nameniti ukrepom, namenjenim odpravljanju stereotipov in kulturnih ovir, ki določajo vloge spolov v družbi in družini.

Eden bistvenih problemov je skrb za starejše, ki postajajo vse številčnejši in pomembnejši segment prebivalstva. Ker velik del skrbi zanje prevzemajo družine, med njimi predvsem ženske, je treba izboljšati dostopnost in zagotoviti kakovost takih storitev dolgotrajne oskrbe, ki jih bodo razbremenile, ter povečati skrbstveno vlogo moških.

Ko gre za možnosti usklajevanja poklicnega in družinskega življenja, so zaradi podaljševanja obdobja izobraževanja in poznejšega vstopa na trg dela ter prevlade negotovih oblik zaposlitve mladi v posebno težkem položaju. V težjem položaju so tudi enostarševske družine, med katerimi prevladujejo materinske enostarševske družine.

Raziskava o usklajevanju dela in zasebnega življenja mladih staršev v Sloveniji (Kanjuo Mrčela, Černigoj Sadar, 2005/2006) je pokazala, da je v Sloveniji treba še naprej dvigovati kulturo odgovornosti do staršev pri delodajalcih, ki se tako čedalje bolj zavedajo, da s podporo dobrim praksam na tem področju dvigujejo učinkovitost, produktivnost in predanost svojih zaposlenih. Na ta način pripomoremo tudi k odpravi prikrite diskriminacije žensk.

V nacionalnem programu opredeljeni cilji na področju politike usklajevanja poklicnega in družinskega oziroma zasebnega življenja bodo prispevali k doseganju lažjega usklajevanja družinskega oziroma zasebnega in poklicnega življenja, odpravljanju obstoječih stereotipov o vlogah žensk in moških v družini in partnerstvu za doseganje enakovrednejše porazdelitve družinskega dela ter starševskih in skrbstvenih odgovornosti med partnerjema.

2.2.2 Cilji in ukrepi

I. LAŽJE USKLAJEVANJE POKLICNEGA IN ZASEBNEGA OZIROMA DRUŽINSKEGA ŽIVLJENJA

Cilj 1:

Povečanje družbene odgovornosti in podpornih storitev za zagotavljanje usklajevanja poklicnega in družinskega življenja

Stanje:

Za povečanje družbene odgovornosti podjetij je bil v Sloveniji vpeljan projekt, ki podjetjem omogoča pridobitev certifikata Družini prijazno podjetje. Certifikat je pridobilo že več kot 190 slovenskih podjetij in organizacij, imetniki certifikata pa zaposlujejo čez 68.000 ljudi. Njegov namen je zagotavljati kratkoročne in dolgoročne pozitivne učinke usklajevanja poklicnega in zasebnega življenja zaposlenih, ki se kažejo v zmanjšanju fluktuacije, kvote bolniških odsotnosti, kvote nege, števila nezgod ipd. ter zvečanju

zadovoljstva, motivacije in pripadnosti zaposlenih, kar pomeni jasne pozitivne ekonomske učinke. Mreža javnih in zasebnih vrtcev se je v zadnjih letih okrepila in omogoča usklajevanje poklicnega in družinskega življenja, potrebne pa so še dodatne oblike varstva otrok zunaj odpiralnega časa vrtcev, v času okrevanju po bolezni, zagotavljanje dostopnih oblik počitniškega in občasnega varstva itd.

Ukrepi:

– vzpostavitev in okrepitev podpornih storitev (občasno varstvo otrok, počitniško varstvo, dejavno preživljanje prostega časa družin, informacijska točka za družine, gospodinjska pomoč, hrana v službah in šolah itd.) za zagotavljanje usklajevanja poklicnega in družinskega življenja, s posebno občutljivostjo in pozornostjo do enostarševskih družin

– izvedba projektov in programov za povečanje družbene odgovornosti podjetij do družini prijaznih politik

Kazalniki:

– število programov, ukrepov in projektov za povečanje družbene odgovornosti ter podpornih storitev za zagotavljanje usklajevanja poklicnega in družinskega življenja

– število programov, ukrepov in projektov za povečanje družbene odgovornosti ter podpornih storitev za zagotavljanje usklajevanja poklicnega in družinskega življenja, namenjenih enostarševskim družinam

– število podjetij in organizacij, vključenih v projekte in programe, ki povečujejo družbeno odgovornost podjetij do družini prijaznih politik

– število novih podpornih institucij – centrov za družine

– število in delež vključenih v programe podpornih institucij – centrov za družine

Nosilci:

MDDSZ, MIZŠ

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

II. ENAKOVREDNEJŠA PORAZDELITEV STARŠEVSKIH OBVEZNOSTI MED PARTNERJEMA

Cilj 1:

Povečanje deleža očetov, ki izrabijo starševski dopust, dopust za nego bolnih družinskih članov in članic ter delo s krajšim delovnim časom zaradi starševstva

Stanje:

Po podatkih za leto 2013 je bila najvišja stopnja zaposlenosti v starostni skupini od 25 do 49 let (82,9%) tako pri ženskah (79,9%) kot pri moških (85,8%). Čeprav se Slovenija v tej starostni skupini umešča nad povprečno stopnjo zaposlenosti v EU, je v zadnjih letih zaznati trend upadanja stopnje zaposlenosti, in to bolj pri ženskah kot pri moških. To je tudi starostno obdobje, ko si ljudje po navadi ustvarjajo družine. V tej starostni skupini je pri tistih, ki nimajo otrok, stopnja zaposlenosti žensk 76,3% in pri moških 79,5%. Pri moških z enim otrokom do starosti 6 let je stopnja zaposlenosti 92,9%, pri ženskah 76,1%; pri moških z dvema otrokoma je 94,1%, pri ženskah 81,4% in pri moških s tremi ali več otroki je 91,9%, pri ženskah 71,6% (Eurostat).

Po podatkih Ankete o delovni sili (2010) je 15-dnevni očetovski dopust ob rojstvu najmlajšega otroka v gospodinjstvu izrabilo 75% očetov. Dopust za nego in varstvo otrok pa je izrabilo 7% moških in kar 93% žensk. Očetje, ki so izrabili dopust za nego in varstvo otroka, na tem dopustu niso vztrajali dolgo; dve tretjini teh očetov sta izrabili največ tri mesece tega dopusta, le tretjina pa 7–12 mesecev. Med materami pa je bilo 80% takih, ki so izrabile 7–12 mesecev tega dopusta. Tudi pravico do dela s krajšim delovnim časom zaradi starševstva izrabijo večinoma matere. Leta 2010 je zaradi varstva in nege otroka delalo vsaj mesec dni manj časa kot običajno 44.000 oseb. Med njimi je veliko več žensk kot moških (72%) (SURs).

Ukrepi:

– izvajanje dejavnosti za spodbujanje enakovrednejše izrabe starševskega dopusta, dela s krajšim delovnim časom zaradi starševstva in dopusta za nego bolnega družinskega člana oziroma članice med staršema

– promocijske dejavnosti za spodbujanje dejavnega očetovstva

Kazalniki:

– število dejavnosti, ki prispevajo k enakovrednejši vlogi obeh staršev, lažjemu usklajevanju dela in družine ter izboljšanju podpornih storitev za zagotavljanje usklajevanja poklicnega in družinskega življenja

– delež očetov, ki izrabijo starševski dopust

– delež očetov, ki delajo s krajšim delovnim časom zaradi starševstva

– delež moških, ki izrabijo dopust za nego bolnega družinskega člana oziroma članice

Nosilci:

MDDSZ, MZ

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

Cilj 2:

Spodbujanje enakovrednejše vloge obeh staršev po razvezi

Stanje:

V zadnjih letih je povprečno število razvez zakonskih zvez nekaj čez 2.000 na leto. Od tega jih je polovica takih z otroki (SURs). V večini primerov se otroci dodelijo ob razvezah v varstvo in vzgojo materam. V letu 2013 je bilo 61% takih primerov.

Čeprav naraščata delež dodelitve otrok očetom (17%) in delež skupnega skrbništva (22%) (SURS, 2013), je večje finančno in časovno breme še vedno na ramenih žensk.

Po podatkih MDDSZ je do prejemanja prežिवnin upravičenih 59.745 otrok. V večini primerov (90,91%) so zavezanci za plačilo očetje. Višina prežिवnin znaša od 0,01 do 1.562,11 EUR, v povprečju 131,73 EUR (MDDSZ, 2014). Natančnih podatkov o neplačanih prežिवninah ni. Po oceni nevladne organizacije (Društvo Ostržek), ki deluje na tem področju, naj bi kar v tretjini primerov prihajalo do neplačevanja ali nerednega plačevanja prežिवnin. Po podatkih Javnega jamstvenega, prežिवninskega in invalidskega sklada RS pa je bilo od začetka njihovega delovanja do leta 2011 za 11.555 otrok vloženi zahtevki za nadomestilo prežिवnine. V zadnjih letih je zaznati trend naraščanja zahtevkov. Čeprav je prežिवninski sklad vedno bolj uspešen pri izterjavi, terjatve do dolžnikov znašajo nekaj več kot 41 milijonov EUR.

Ukrepi:

- posodobitev ureditve o zaupanju otrok v varstvo in vzgojo ob razvezah, stikov z otroki ob razvezah, določanju in izterjavi prežिवnin, vključno z določitvijo minimalnega zneska prežिवnine
- dejavnosti za ozaveščanje in informiranje o zaupanju otrok v varstvo in vzgojo ob razvezah, stikih z otroki ob razvezah ter pravicah in postopkih v zvezi s prežिवninami

Kazalniki:

- število sprejetih predpisov, ki prispevajo k učinkovitejšemu obravnavanju glede zaupanja otrok v varstvo in vzgojo, stikov z otroki, plačevanja in izterjave prežिवnin
- število dejavnosti za ozaveščanje in informiranje o zaupanju otrok v vzgojo in varstvo, stikih z otroki ob razvezah ter pravicah in postopkih v zvezi s prežिवninami

Nosilci:

MDDSZ

Sodelujoči organi:

MP

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

III. ENAKOVREDNEJŠA PORAZDELITEV GOSPODINJSKEGA IN SKRBTSTVENEGA DELA

Cilj 1:

Odprava stereotipov o vlogah žensk in moških v družbi, družini in partnerstvu ter enakovrednejša delitev skrbstvenega in gospodinjskega dela

Stanje:

Pri številu ur (plačanega in neplačanega) dela obstaja velika razlika med spoloma, saj 17,3% moških in kar 41% žensk dela več kot 70 ur na teden (Eurofond, 2012). Zaposlene ženske z otroki porabijo 25 ur na teden za skrb za otroke, moški 15 ur, za kuhanje in gospodinjska opravila porabijo ženske 14 ur na teden, moški 9 ur in za pomoč ter skrb drugim pomoči potrebnim osebam porabijo ženske 10 ur in moški 13 ur na teden (Eurofond, 2012).

Raziskava o uresničevanju načela enakosti spolov v družinskem življenju in v partnerskih odnosih (MDDSZ, 2012) je pokazala, da so vsakodnevna opravila za dom v veliki večini domena žensk (v več kakor dveh tretjinah primerov je to večinoma domena ženske): ženske tako veliko pogosteje kakor moški ali kakor pari skupaj pripravljajo hrano, pomivajo posodo ali jo zlagajo v pomivalni stroj, perejo perilo, čistijo stanovanje in likajo. Pri občasnih opravilih je delo glede na spol bolj porazdeljeno: medtem ko moški večinoma poskrbijo za manjša popravila v stanovanju ali hiši in za urejanje okolice hiše ter skrbijo za avto, je delo na vrtu enakomerno porazdeljeno med partnerice in partnerje, o urejanju ali obnovi stanovanja oziroma gradnji ali obnovi hiše se pari v slabih dveh tretjinah odločajo skupaj, kadar pa se ne, to približno petkrat pogosteje počnejo moški. Odločanje o vsakdanjih stvareh glede življenja v partnerski skupnosti je nekaj, kar pari večinoma počnejo skupaj (kdo kdaj uporablja družinski avto, kaj jesti ob posebnih priložnostih, s kom se par druži v prostem času, kako bo preživljala prosti čas cela družina) – izjema sta vprašanji, kdaj je stanovanje dovolj čisto in pospravljeno ter kaj bo za večerjo, o katerih pogosteje odločajo ženske. Tudi pri opravilih, povezanih z otroki, se je pokazalo precej stereotipov. Kadar par tega ne opravlja skupaj, so ženske tiste, ki se pogosteje igrajo in družijo z otroki, nadzorujejo šolske obveznosti otrok, poskrbijo za obiske otrok pri zdravnici ali zdravniku, za oblačenje otrok, za urejanje administrativnih zadev za otroke, organizacijo varstva otrok v nujnih primerih in za organizacijo prevoza otrok na priložnostne dejavnosti.

Ukrepi:

- izvajanje projektov in programov za odpravljanje stereotipov ter spreminjanje vzorcev obnašanja glede vlog žensk in moških v družini in partnerstvu ter v gospodinjstvu
- okrepitev skupnostnih storitev za starejše in druge odvisne družinske člane in članice

Kazalniki:

- število in obseg programov, ukrepov in projektov, ki prispevajo k odpravi stereotipov o vlogah žensk in moških v družini in partnerstvu
- poraba časa za gospodinjska opravila in razlike med spoloma
- poraba časa za skrb za otroke in razlike med spoloma
- poraba časa za pomoč odvisnim družinskim članom in članicam in razlike med spoloma
- število dejavnosti za okrepitev skupnostnih storitev za starejše in druge odvisne družinske člane in članice

Nosilci:

MDDSZ

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

2.3 DRUŽBA ZNANJA BREZ SPOLNIH STEREOTIPOV

2.3.1 Položaj, trendi in izzivi

Izobraževanje, kultura, šport, znanost in visoko šolstvo

O današnji družbi govorimo kot o družbi znanja, saj sta razvoj in uporaba znanja ključnega pomena za njen napredek. V središču konkurenčne in na znanju temelječe družbe je človeški kapital oziroma polno izkoriščenje vseh razpoložljivih potencialov. Krepitev človeških virov ima v Sloveniji prednostno mesto tudi v srednjeročnih in nacionalnih raziskovalnih in razvojnih programih. Zato si ne smemo več privoščiti, da ostajajo ženske še naprej eden najbolj neizkoriščenih potencialov v družbi. Kot dokazujejo tudi najnovejši podatki in raziskave, njihovo znanje namreč ni ustrezno uporabljeno in ne zrcali njihove dejanske izobraženosti in sposobnosti, njihove možnosti za poklic in kariero pa so omejene.

Cilji strategije Evropa 2020 določajo, da naj bi do leta 2020 vsaj 40% mladih, starih od 30 do 34 let, zaključilo terciarno izobraževanje in da naj bi se delež mladih, ki predčasno opustijo šolanje in usposabljanje, zmanjšal pod 10%. Trenutno šolanje povsod v Evropi opušča več fantov, medtem ko mlade ženske dosegajo višjo stopnjo izobrazbe kot moški v skoraj vseh državah članicah in prevladujejo med novimi univerzitetno diplomiranimi osebami. V EU je bil leta 2012 delež deklet med mladimi osipniki in ospinicami za 24% manjši kot delež fantov, za ženske je tudi za 27% bolj verjetno, da bodo pridobile visokošolsko izobrazbo (Eurostat). Kljub temu je segregacija v poklicih še vedno visoka in večina žensk je zaposlena v pogosto slabše plačanih sektorjih.

Slovenija si je za doseganje ciljev evropske strategije Evropa 2020 postavila dva glavna cilja: da delež zgodnjih osipnikov ne bo presegel 5% in da bo 40% mlade generacije, stare od 30 do 34 let, imelo diplomno terciarnega izobraževanja.

Tudi v Sloveniji je med osipniki več fantov kot deklet, vendar je ta delež v primerjavi z drugimi evropskimi državami nizek, tako da smo zastavljeni evropski cilj že dosegli in prizadevati si moramo predvsem, da se položaj ne poslabša. Tudi evropski cilj na področju terciarnega izobraževanja je Slovenija leta 2013 že dosegla, toda neravnovesje med spoloma ostaja veliko: Slovenija spada celo med države z največjimi razlikami med spoloma (razlika oziroma vrzel med spoloma je večja samo še v Latviji in Estoniji). To pomeni, da ženske v Sloveniji cilj strategije Evropa 2020 ne le dosegajo, ampak celo presegajo, v primerjavi z ženskami pa so moški v Sloveniji še daleč od 40% cilja izobraženih s končano terciarno izobrazbo.

Ne glede na to, da ne moremo govoriti o velikih razlikah v sposobnostih in nadarjenostih fantov in deklet za posamezne predmete, kar ne nazadnje dokazujejo tudi različna mednarodna tekmovanja, pa se to ne odraža v njihovih študijskih in poklicnih izbirah. Že na začetku samega izobraževanja se tako dekleta kot fantje spopadajo s predsodki in stereotipi, ki omejujejo njihove možnosti izbire pri odločanju za nekatere študijske smeri in poklice. Gre za stereotipne predstave o ženskih in moških vlogah ter za ženske in moške primernih poklicih, ki vplivajo na spolno zaznamovane izbire in odločitve, čeprav te niso v skladu s potrebami in razvojnimi trendi sodobne družbe. Zato je treba boj proti segregaciji glede na spol začeti zgodaj, pri čemer se ne smemo osredotočiti samo na ženske, ampak tudi na izbor študija fantov in moških ter na tista področja, kjer so manjšinsko zastopani. Oboji se namreč soočajo z na videz enakimi, v resnici pa omejenimi izbirami študijskih smeri in poklicev.

Ženske so na ravni izobraževanja na dodiplomski in podiplomski stopnji ter posledično med zaposlenimi v raziskovalno-razvojni dejavnosti izrazito skoncentrirane na področjih izobraževanja, zdravstva in sociale, družboslovja in humanistike, moški pa prevladujejo na področjih računalniških in tehniških ved.

Stereotipne predstave pa ne vplivajo le na spolno segregirane študijske izbire, temveč povečujejo tudi ekonomsko neenakost, saj preprečujejo ljudem, da bi polno uresničili svoje potenciale in s tem več prispevali k razvoju družbe. To se kasneje odraža tudi na trgu dela in pri možnostih napredovanja na položaje odločanja.

Te prevladujoče predstave pogosto ohranjajo in reproducirajo različni sistemi, organizacije in ustanove, od vzgojno-izobraževalnih in znanstvenoraziskovalnih do medijskih in oglaševalskih. Po drugi strani lahko ravno ti sistemi, če postanejo občutljivi za enakost spolov, veliko prispevajo k preseganju stereotipov. Zato je pomembno, da je vzgoja za enakost spolov sestavni del tako učnih vsebin v celotnem izobraževalnem sistemu kot rednih usposabljanj vzgojno-izobraževalnega kadra.

Tudi v znanosti se ženske srečujejo s stereotipiziranjem in prikrito diskriminacijo, ki otežuje njihovo akademsko kariero ter vpliva na njihovo raziskovalno produktivnost in akademsko raziskovanje. Diskriminacijo težko zasledimo v eksplicitnih uradnih izjavah ali pravnih dokumentih, pogosteje nanjo naletimo v implicitnih politikah in ravnanjih institucij, na primer v politiki zaposlovanja, napredovanja, nagrajevanja ter podeljevanja priznanj in časti itd. To pomeni veliko oviro za razvoj znanosti same in je tesno povezano tudi s problemom neenake zastopnosti na položajih odločanja. Kot kažejo analize in raziskave, delež žensk v akademskih ustanovah sicer narašča, toda njihovo napredovanje v višje nazive je počasno, zlasti ko gre za položaje na vrhu akademske kariere lestvice.

Osnovni trendi v obdobju prejšnjega nacionalnega programa

V tem obdobju se je izobrazbena raven žensk in moških zviševala, delež diplomantk in diplomantov v starosti od 30 do 34 let je naraščal tako med ženskami kot med moškimi. Delež moških se je povečal za 10,1 odstotne točke (z 19,4% leta 2005 na 29,5% leta 2012), delež žensk pa kar za 19,5 odstotne točke (z 30,1% leta 2005 na 49,6% leta 2012). Med ženskami je bilo diplomantk z univerzitetno izobrazbo več kot 40% (cilj strategije EU 2020) že leta 2010, medtem ko moški zaostajajo za 10,5 odstotne točke (Eurostat).

Manj pa se je spremenil delež žensk po področjih izobraževanja, saj ostaja približno enak. Ženske se še naprej izobražujejo predvsem na naslednjih področjih: izobraževanje, umetnost in humanistika, družbene vede, poslovne vede in pravo, zdravstvo in sociala ter storitve. Izredno malo jih je še naprej na področju tehnike, proizvodne in predelovalne tehnologije in gradbeništva (25,05% leta 2012). Opazno izboljšanje pa je zaznati pri deležu žensk na področju znanosti, matematike in računalništva, saj se je s 33,4% leta 2005 povečal na 41,0% leta 2011 (SURs).

Med doktorji in doktoricami znanosti je razmerje med spoloma zadnja leta približno enako, rahlo v korist moških. V letu 2013 je bilo med tistimi, ki so pridobili doktorski naziv, 47,4% žensk, leta 2005 47,6% (SURs).

Naraščal je tudi delež žensk med visokošolskimi učitelji in učiteljicami ter raziskovalci in raziskovalkami.

Izvedene dejavnosti in napredek v obdobju prejšnjega nacionalnega programa

V obdobju prvega nacionalnega programa so bile izvedene dejavnosti, ki so ustvarile podlago za sistematično vključevanje vidika enakosti spolov v izobraževalne kurikule, programe in gradiva na vseh ravneh vzgoje in izobraževanja. Tako so bili razviti kazalniki za spremljanje enakih možnosti spolov v vzgoji in izobraževanju, pripravljene strokovne podlage za presojo gradiv v okviru dejavnosti Zavoda RS za šolstvo in oblikovani vzorčni modeli s priporočili za vključevanje vzgoje za enake možnosti spolov v kurikule, programe in učna gradiva ter predlogi študijskih programov in programov profesionalnega usposabljanja pedagoškega in svetovalnega kadra. Z izobraževanjem in usposabljanjem vzgojno-izobraževalnega kadra, oblikovanjem in izvajanjem priporočil, smernic in navodil za vzgojiteljice in vzgojitelje ter učiteljice in učitelje o vključevanju vzgoje za enakost spolov pri posameznih predmetih ter drugimi izvedenimi dejavnostmi so bile ustvarjene tudi podlage za sistematično izobraževanje in nadaljnje usposabljanje pedagoškega in svetovalnega kadra za enakost spolov. Tako so potekala tudi usposabljanja in izobraževanja o raznolikih metodah za spodbujanje deklet in fantov k enaki udeležbi v šolskih in obšolskih dejavnostih, v katerih je tradicionalno zastopan en ali drugi spol. Izvajali so se projekti, ki omogočajo osnovnošolkam vpogled v tipično moške poklice in spodbujajo vpis deklet na srednje šole, kjer prevladujejo fantje.

Na znanstvenem področju so bili izpeljani projekti, ki so pomembno prispevali k vključevanju načela enakosti spolov v znanstvenoraziskovalne programe, politike in organizacije. Velika pozornost je bila namenjena tudi dejavnostim za zmanjševanje horizontalne in vertikalne segregacije zaradi spola v znanosti in za zagotavljanje uravnotežene zastopanosti žensk in moških v procesih odločanja v znanosti ter pri nominacijah za znanstvene nagrade. V ta namen se je dejavno spodbujalo ustanove, ki predlagajo kandidate in kandidatke na razpisih za članstvo v posameznih telesih znanstvenih ustanov in za znanstvene nagrade, k doslednemu spoštovanju načela uravnotežene zastopanosti spolov. Prav tako se je podpiralo dejavnosti za načrtno vključevanje mladih in še posebej deklet za študij naravoslovnih in tehničnih ved. Pri tem je bila pozornost namenjena tudi razvijanju pristopov, ki so prilagojeni predvsem populaciji deklet. Na znanstvenem področju so bile organizirane tudi razprave in tematske konference v podporo raziskavam glede študij spolov in integracije načela enakosti spolov v znanstvenoraziskovalne programe, politike in organizacije.

Na kulturnem področju so bile izvedene dejavnosti, ki so promovirale kulturno-umetniško ustvarjanje umetnic in umetniških dogodkov, s katerimi se je najširšo javnost opozarjalo na neuravnoteženo zastopanost žensk v umetnosti in kulturi. Posebna pozornost je bila posvečena tudi uravnoteženi zastopanosti žensk in moških v strokovnih komisijah. Ministrstvo za kulturo je v Pravilnik o strokovnih komisijah dodalo določbo o uravnoteženi zastopanosti spolov pri sestavi komisij za potrebe vseh javnih pozivov in razpisov.

Na športnem področju so bile v okviru prizadevanj Komisije za ženski šport pri OKS izvedene dejavnosti, ki so ženske spodbudile k večji športni dejavnosti in večji zastopanosti na mestih odločanja v izvršnem odboru OKS in drugih športnih organizacijah. Tako je bilo v zadnjih letih opaziti izrazito pozitiven trend pri večji vključenosti žensk v rekreativnih dejavnostih, v okviru OKS pa se je glede na sedanje stanje kot spodnja meja zastopanosti uveljavila 10-odstotna zastopanost.

Ključni izzivi in usmeritve v obdobju novega nacionalnega programa 2015–2020

Na vzgojno-izobraževalnem področju bomo še naprej posvečali pozornost oblikovanju in izvajanju ukrepov za načrtno in sistematično odpravljanje neenakosti in preseganje stereotipnih družbenih vlog spolov na različnih področjih skozi celoten sistem vzgoje in izobraževanja. Pri tem nas bodo zanimala tako izobraževalne vsebine in programi kot poklicne in študijske usmeritve. Da bo podajanje vsebin lahko učinkovito, ukrepi pa trajnostno naravnani, potrebujemo dobro usposobljen pedagoški in svetovalni kader za enakost spolov.

Čeprav se delež žensk na vseh stopnjah izobraževanja počasi povečuje, so za pospešitev procesa uravnoteženja žensk in moških potrebne ciljno usmerjene politike in spodbude. Eden ključnih izzivov bo upiranje spolnim stereotipom pri izbiri študijske smeri in izbiri poklica. Ker dekleta ostajajo v »tipičnih ženskih študijih« in na splošno prevladujejo v pedagoških, humanističnih, družboslovnih, socialnih in zdravstvenih programih, medtem ko je za fante značilna prevlada v t. i. naravoslovno-tehniških programih, je treba vzpostaviti sistem, ki bo mlade bolj usmerjeno seznanjal z možnostmi netradicionalne izbire in spodbujal k nadaljnjemu izobraževanju v tistih smereh in poklicih, kjer so po spolu v manjšini in ki pomenijo poklice prihodnosti, zanimive z vidika trga dela.

Pri tem bo posebna pozornost posvečena nekaterim študijskim smerem, ki so posebnega pomena z vidika družbe znanja prihodnosti in ki prispevajo k premagovanju stereotipov v tistih sektorjih, ki so z vidika razvoja visoko vrednoteni in ki jih posebej izpostavlja tudi strategija EU 2020, npr. nove informacijske tehnologije in upravljanje energije. Industrija informacijsko-komunikacijskih tehnologij (IKT) prispeva četrtino k celotni rasti EU in 4% delovnih mest, kljub temu pa primanjkuje usposobljenega kadra. Raziskave kažejo, da se ženske bolje odzivajo na varčevanje z energijo, pa vendar se ne odločajo za zaposlitve v sektorjih, povezanih z energijo. Zato je izredno pomembno spodbujanje mladih za izobraževanje v sektorju visokih tehnologij, pri čemer so ženske velik potencial, izziv ostaja tudi povečanje deleža žensk na trgu dela, ki bo zagotavljal Evropo, gospodarno z energetskimi viri.

Na znanstvenem področju si moramo še bolj prizadevati za spodbujanje vloge žensk v znanosti, zlasti na tistih smereh, kjer so v manjšini, spodbujanju vidika enakosti spolov v raziskavah in odpravljanju ovir v akademskih karierah žensk. Nadaljevale se bodo torej dejavnosti za zmanjšanje segregacije zaradi spola, za integracijo načela enakosti spolov v znanstvenoraziskovalne programe ter preseganje spolnih stereotipov v znanosti. Z nalogo, da obravnava vprašanja enakosti spolov in uveljavitve vloge žensk v znanosti v Sloveniji, je na MIZŠ ustanovljena Komisija za ženske v znanosti. Komisija sodeluje s Helsinško skupino o spolih v raziskavah in inovacijah pri Evropski komisiji. V skladu z Resolucijo o raziskovalni in inovacijski strategiji Slovenije 2011–2020, ki predvideva sprejetje ukrepov za enakost spolov, za spremembo zakonodaje in usmeritev pozornosti na vlogo spolov v raziskavah, pri pedagoškem delu in upravljanju institucij, komisija obravnava različne pobude in dokumente ter v zvezi z njimi daje informacije, mnenja in stališča. Ministrstvo bo s pomočjo komisije podpiralo promocijske dejavnosti, sledilo načelu uravnoteženega zastopanja obeh spolov pri imenovanju delovnih teles v pristojnosti ministrstva ter pri pripravi pravnih aktov in drugih strateških dokumentov. Poleg navedenega si je aktualna komisija v svoj program dela zadala tudi obravnavo ocenjevalnih postopkov v znanosti in etike v raziskavah in pri raziskovalkah ter raziskovalcih. Javno spodbujanje enakosti spolov v znanosti je ključna naloga komisije, ki temelji na sistematičnem spremljanju in odpravljanju virov spolne diskriminacije v znanosti, spremljanju indikatorjev spolne enakosti v znanosti ter refleksijah o številnih virih diskriminacije pri oblikovanju znanstvenih politik nasploh. Komisija pri tem zlasti poudarja pomen spremenjenega odnosa do jezika, večjo informiranost javnosti in vključevanje v mednarodne dejavnosti na področju žensk v znanosti.

Na znanstvenem področju bo ministrstvo sledilo ciljem in ukrepom iz Resolucije o raziskovalni in inovacijski strategiji 2011–2020 ter priporočilom Evropske komisije v zvezi z zagotavljanjem enakosti spolov v raziskovanju, ki jih bo opredelilo v Akcijskem načrtu za izboljšanje kariernih možnosti za raziskovalce v vseh obdobjih kariere in zagotavljanje načela enakih možnosti spolov.

Kot članica EU se je Slovenija zavezala, da bo odpravila zakonodajne in druge ovire za izboljšanje kariernih možnosti žensk v skladu z načeli enakih možnosti spolov, izboljšala spolno neuravnoteženost v odločanju ter okrepila spolne dimenzije v vsebinah raziskovalnih programov in projektov. Zato bodo potrebne strukturne spremembe v institucionalizaciji znanstvenega raziskovanja, ki se morajo izražati v sprejetih programih spodbujanja spolne enakosti v organizacijah, ki financirajo in izvajajo znanstvenoraziskovalno dejavnost. Sprejem in izvajanje navedenega Akcijskega načrta in programov spodbujanja spolne enakosti sta vezana na zakonodajne spremembe raziskovalne dejavnosti v Sloveniji.

Vidik enakosti spolov je pomembno vključevati tudi v vse politike in programe na področju kulture, medijev ter športa, pri čemer moramo posebno pozornost nameniti podpori projektom in programom, ki spodbujajo odpravljanje stereotipov in podpirajo cilje enakih možnosti oziroma enakosti spolov. Pri tem bo posebna pozornost posvečena ustvarjalnosti in potencialu zapostavljenih družbenih skupin žensk in moških.

Spolno občutljiva raba jezika je eden od dejavnikov, ki prispevajo k enakosti spolov. Zato je treba dati večji poudarek uporabi obeh spolnih slovničnih oblik.

2.3.2 Cilji in ukrepi

I. ZMANJŠANJE NEENAKOSTI, PRESEGANJE STEREOTIPNIH DRUŽBENIH VLOG V VZGOJI, IZOBRAŽEVANJU IN ŠPORTU TER ZMANJŠANJE SEGREGACIJE ZARADI SPOLA V VZGOJNO-IZOBRAŽEVALNIH PROGRAMIH NA VSEH STOPNJAH TER V RAZLIČNIH ŠOLSKIH IN OBŠOLSKIH DEJAVNOSTIH

Cilj 1:

Sistematično vključevanje vsebin o enakosti spolov v kurikule, učna gradiva in programe strokovnega izpopolnjevanja na področju vzgoje in izobraževanja

Stanje:

Pri vzgoji in izobraževanju si v Sloveniji prizadevamo za dejavno uveljavljanje enakosti spolov na podlagi kurikulov. Glavni in splošni namen je predvsem spoprijemanje s tradicionalnimi in trdovratnimi spolnimi vlogami in stereotipi. Kurikul za vrtce med načeli uresničevanja ciljev navaja načelo enakih možnosti. V osnovnošolskem programu je enakost spolov in nediskriminacija vključena v različne predmete: v nižjih razredih se z enakostjo spolov učenci in učenke seznanjajo pri predmetu spoznavanje okolja, v višjih razredih pri predmetu etika in družba, gospodinjstva in v srednji šoli pri predmetu sociologija.

Ukrepi:

- vzpostavitev standardiziranega postopka za vključevanje vsebin o enakosti spolov v vzgojno-izobraževalne programe in učna gradiva ter njihovo preverjanje z vidika nestereotipnega prikazovanja žensk in moških
- posodabljanje učnih načrtov osnovne šole in gimnazije ter študijskih programov z vidika enakosti spolov in opredelitev ključnih vsebin
- nadaljnji razvoj kompetenc pedagoškega kadra na področju enakih možnosti spolov in diskriminacije zaradi spola, prepoznavanja spolnih stereotipov ter prikritega kurikula
- izvajanje programov in projektov, ki upoštevajo in spodbujajo enake možnosti žensk in moških v športu

Kazalniki:

- sprejeti standardizirani postopek za vključevanje vsebin o enakosti spolov v učna gradiva ter njihovo preverjanje z vidika nestereotipnega prikazovanja žensk in moških
- število posodobljenih učnih načrtov
- število projektov in programov, ki upoštevajo in vključujejo vidik enakosti spolov, prepoznavajo spolne stereotipe in jih spreminjajo
- število usposabljanj za razvoj kompetenc pedagoškega kadra na področju enakih možnosti spolov in diskriminacije zaradi spola, prepoznavanja spolnih stereotipov ter prikritega kurikula
- število posebnih programov za spodbujanje enakih možnosti žensk in moških v športu

Nosilci:

MIZŠ

Sodelujoči organi:

Zavod RS za šolstvo, Center za poklicno izobraževanje, Andragoški center, Šola za ravnatelje, Državni izpitni center, Pedagoški inštitut

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

Cilj 2:

Povečanje deleža deklet in fantov v izobraževalnih programih in usmeritvah, kjer so izrazito manjšinsko zastopani

Stanje:

V srednješolskem izobraževanju je bila spolna neuravnoteženost najbolj prisotna na področju naravoslovja, matematike in računalništva, kjer prevladujejo dijaki (96,5%), tehnike, proizvodne tehnologije in gradbeništva (93,6% dijakov) ter področju izobraževalnih ved in izobraževanja učiteljev in učiteljic, kjer prevladujejo dijakinje (93,3%). Tako kot v preteklih letih ženske še naprej prevladujejo na višjih in visokih šolah ter fakultetah, ki izobražujejo za področje zdravstva in socialnega dela ter za pedagoško delo, moški pa prevladujejo na področju tehnike, proizvodne in predelovalne tehnologije in gradbeništva. Do spremembe je prišlo le pri izobraževanju za področje znanosti, matematike in računalništva, kjer se je delež študentk od leta 2004 do leta 2011 povečal za skoraj 10 odstotnih točk (SURS).

V visokošolskem izobraževanju ženske prevladujejo na višjih in visokih šolah ter fakultetah, ki izobražujejo za področje zdravstva in socialnega dela ter za pedagoško delo. Slovenija je evropski cilj, 40-odstotni delež prebivalstva, starega od 30 do 34 let s terciarno izobrazbo, dosegla leta 2013 (med ženskami 49,6% in med moškimi 31,1%). Med spoloma obstaja velika razlika (168:100) in je večja samo še v Latviji (185:100) in Estoniji (179:100) (Eurostat).

Ukrepi:

– spodbujanje dejavnosti in projektov za seznanjanje in usmerjanje učenk in učencev ter dijakov in dijakinj v vzgojno-izobraževalne programe ter šolske in obšolske dejavnosti, kjer izrazito prevladuje nasprotni spol, s posebnim poudarkom na usmerjanju deklet v izobraževalne programe na področju naravoslovnih in tehničnih usmeritev

Kazalniki:

– število dejavnosti in projektov, namenjenih seznanjanju in usmerjanju učenk in učencev ter dijakov in dijakinj v vzgojno-izobraževalne programe ter šolske in obšolske dejavnosti, kjer izrazito prevladuje nasprotni spol
– delež dijakinj poklicnega in srednješolskega izobraževanja po področjih izobraževanja
– delež žensk diplomantk terciarnega izobraževanja po področjih izobraževanja

Nosilci:

MIZŠ, MDSSZ, Zavod RS za zaposlovanje

Sodelujoči organi:

Zavod RS za šolstvo, Center za poklicno izobraževanje, Andragoški center, Šola za ravnatelje, Državni izpitni center, Pedagoški inštitut

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

II. ZMANJŠANJE NEENAKOSTI MED ŽENSKAMI IN MOŠKIMI V ZNANOSTI

Cilj 1:

Povečanje udeležbe žensk v znanosti in visokem šolstvu in izboljšanje njihovega položaja

Stanje:

Na podiplomskem študiju sta spola skoraj izenačena. Leta 2013 je bil delež žensk med prejemniki in prejemnicami doktorskega naziva 47,4% (SURŠ). To pa se ne izraža v deležu raziskovalk z doktoratom, kjer jih je 31%, na najvišjih raziskovalnih položajih, kot je na primer status redne profesorice, pa jih je 20% (Evropska komisija, 2013). Nizek je tudi delež žensk v odborih, ki imajo vpliv na razdeljevanje finančnih sredstev za raziskave, saj znaša le 23% (Evropska komisija 2013). Ženske kasneje v karieri vodijo samostojen nacionalni projekt (v 10 letih po doktoratu 33% žensk in kar 43% moških), redkeje se usposablja v tujini (zaradi družinskih razlogov) in tudi pogosteje menijo, da v raziskovanju prihaja do diskriminacije zaradi spola (34% žensk in le 6% moških) (Komisija za ženske v znanosti, 2011). Pogoji napredovanja so bolj prilagojeni moškim. Prihaja tudi do razlik v plačah, nagradah in častnih nazivih. Med dobitniki najvišjih nagrad za znanost, Zoisove nagrade za življenjsko delo, v času med letoma 2000 in 2012 ni bilo nobene ženske. Seznam častnih doktoratov Univerze v Ljubljani od leta 1929, odkar se podeljuje ta naslov, do leta 2010 pokaže, da je bilo podeljenih 72 častnih doktoratov in ta naziv so dobile le štiri ženske. Med vsemi dobitniki oziroma dobitnicami naziva »častni senator« Univerze v Ljubljani, ki se podeljuje od leta 1997, ni bilo do zdaj še nobene ženske.

Trenutni delež žensk med raziskovalci in raziskovalkami za Slovenijo znaša 34%, kar presega povprečje EU (30%). Kljub temu je bilo leta 2007 v akademskem sektorju med rednimi profesoricami le 17% žensk. V program Mladi raziskovalci se vključuje vse več žensk, zlasti v biotehničnih vedah, medicini, družboslovju in humanistiki.

Ukrepi:

– sprejem usmeritev in strategij za odpravljanje ovir v akademski karieri žensk
– spodbujanje programov in projektov, ki promovirajo ženske v znanosti

Kazalniki:

– število usmeritev in strategij za odpravljanje ovir v akademski karieri žensk
– število programov, ukrepov in projektov, ki promovirajo ženske v znanosti

Nosilci:

MIZŠ

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

III. BOLJŠA OPREMLJENOST S PODATKI, ANALIZAMI IN RAZISKAVAMI O ENAKOSTI SPOLOV

Cilj 1:

Povečanje števila znanstvenih raziskav in analiz o enakosti spolov

Stanje:

Znanstvenih analiz in raziskav o enakosti spolov je v Sloveniji malo. Izvajajo se nesistematično in večinoma je le od prizadevanj posameznikov in posameznic, ki so zainteresirani za tovrstne raziskave, odvisno, ali jim bo uspelo pridobiti sredstva za tovrstne teme. V zadnjih letih je bilo nekaj tovrstnih raziskav sofinanciranih v okviru Ciljnih razvojnih programov, ki jih razpisuje Javna agencija za raziskovalno dejavnost.

Ukrepi:

- spodbujanje in podpora raziskavam in študijam o enakosti spolov
- vključitev vidika spola v relevantne analize in raziskave

Kazalniki:

- število financiranih raziskav in analiz o enakosti spolov
- število analiz in raziskav, ki vključujejo vidik spola

Nosilci:

MIZŠ – ARRS

Sodelujoči organi:

vsa ministrstva, vsi uradi

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

IV. ODPRAVLJANJE STEREOTIPNE PODOBE SPOLOV IN SPODBUJANJE ENAKIH MOŽNOSTI ŽENSK IN MOŠKIH V KULTURI IN MEDIJIH

Cilj 1:

Povečanje števila projektov in programov, ki prispevajo k odpravljanju stereotipov in spodbujanju enakosti spolov v kulturi in medijih

Stanje:

Za oceno stanja manjkajo podatki o javnih sredstvih, dodeljenih kulturnim ustvarjalkam in ustvarjalcem ter projektom in programom, ki prispevajo k spodbujanju enakosti spolov, zato potrebujemo tudi več analiz o medijskih vsebinah in programih, ki odpravljajo stereotipe in spodbujajo enakost spolov, vključno s pripadnicami manjšinskih etničnih skupnosti.

Ukrepi:

- izdelava analiz o položaju žensk in moških v kulturi in medijih ter razlikah med spoloma
- podpora projektom, ki odpravljajo stereotipne podobe spolov in promovirajo načelo enakosti spolov v medijih ter na spletu, vključno s stereotipnimi podobami pripadnic manjšinskih etničnih skupnosti
- usklajevanje zakonskih in podzakonskih aktov s sprejetimi načeli enakih možnosti žensk in moških
- podpora projektom na področju manjšinskih etničnih skupnosti, ki vključujejo ženske ali so namenjeni tudi ženskam, pripadnicam manjšinskih etničnih skupnosti

Kazalniki:

- število analiz o položaju žensk in moških v kulturi in medijih ter razlikah med spoloma
- število projektov, ki odpravljajo stereotipne podobe spolov in promovirajo ustavno načelo enakosti spolov, vključno s stereotipnimi podobami pripadnic manjšinskih etničnih skupnosti
- število usklajenih zakonskih in podzakonskih aktov s sprejetimi načeli enakih možnosti žensk in moških
- število projektov na področju manjšinskih etničnih skupnosti, ki vključujejo ženske ali so namenjeni tudi ženskam, pripadnicam manjšinskih etničnih skupnosti

Nosilci:

MK, MDDSZ

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

V. SPOLNO OBČUTLJIVA RABA JEZIKA

Cilj 1:

Povečanje spolno občutljive rabe jezika

Stanje:

Jezik ima temeljno vlogo pri oblikovanju družbene identitete posameznika in posameznice ter je medsebojno povezan z družbenim obnašanjem in kulturo. Uporaba jezika, v katerem se zapovedujejo prisotnost, enak položaj in vloge žensk in moških v družbi, zgovorno zrcali, ali so deklince in dečki, ženske in moški obravnavani enako, enako prepoznavni v družbi in ali imajo enako vrednost in dostojanstvo. Toda v govorjenem in pisnem izražanju dajemo še vedno prednost moški slovnični obliki, pri čemer predpostavljamo, da velja za nevtrarno in da zatorej vključuje ženske in moške. S spolno nediskriminatorno (»neseksistično«) rabo jezika je mogoče uskladiti jezik z družbenimi in kulturnimi spremembami, ki zaznamujejo življenje žensk in moških, ter prispevati k udejanjanju enakosti spolov. Zato je treba vse – zlasti šolstvo, medije, pristojne organe (državni organi, nosilci javnih pooblastil itd.) – spodbuditi k uporabi obeh spolnih slovničnih oblik.

K uporabi obeh spolnih slovničnih oblik nas trenutno zavezuje Poslovnik državnega zbora (115. člen), ki določa, da se mora v besedilu členov smiselno uporabiti ženski in moški spol v tistih prvih členih oziroma poglavjih predloga zakona, ki določajo temeljne subjekte predloga zakona, z navedbo, da se v nadaljnjem besedilu uporabi naslavljanje v moškem spolu.

Ukrepi:

- spodbujanje spolno občutljive rabe jezika v strokovnih, pravnih, upravno-administrativnih, vzgojno-izobraževalnih in političnih besedilih
- spodbujanje spolno občutljive jezikovne prakse v javni upravi, javnih medijih ter v vzgoji in izobraževanju

Kazalniki:

- število pobud in besedil, ki upoštevajo spolno občutljivo rabo jezika v strokovnih, pravnih, upravno-administrativnih, vzgojno-izobraževalnih in političnih besedilih
- sprejete smernice za spodbujanje spolno občutljive jezikovne prakse v javni upravi, javnih medijih ter v vzgoji in izobraževanju

Nosilci:

MK, MDDSZ, MJU, MIZŠ, MP

Sodelujoči organi:

ministrstva, samoupravne lokalne skupnosti, vzgojno-izobraževalni zavodi

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

2.4 SOCIALNA VKLJUČENOST**2.4.1 Položaj, trendi in izzivi**Zmanjšanje revščine in socialne izključenosti

Uspešna moderna družba temelji na vključevanju vseh posameznikov, posameznikov in družbenih skupin v njeno družbeno okolje ter v politične, ekonomske in družbene procese, s čimer se omogoči njihova polna participacija v družbi.

Boj proti revščini in socialni izključenosti je v zadnjih letih postal eden glavnih ciljev številnih držav, ki se spopadajo z gospodarsko krizo in njenimi posledicami. Revščina v EU ogroža več kot 80 milijonov ljudi, med njimi je četrtnina otrok. Kot ugotavlja raziskava Eurobarometra Revščina in socialna izključenost (Poročilo Evropske komisije, 2010), je gospodarska kriza te razmere še poslabšala in s tem dodatno ogrozila ranljive skupine prebivalstva, ki so se že doslej težje vključevale na trg dela in v različne podporne mreže. To ne prinaša zgolj deprivacije, temveč drsenje v izgubljanje vitalnih socialnovarstvenih pravic in revščino. Vključevanje ranljivih skupin v središče naše družbe in trga dela ter zmanjševanje revščine pa je ključnega pomena za trajnostno in vključujočo rast.

Da bi se na ravni EU učinkoviteje spopadli z revščino in socialno izključenostjo, je bila vzpostavljena Evropska platforma za boj proti revščini in socialni izključenosti, ki je ena izmed sedmih vodilnih pobud programa Evropa 2020 za pametno, trajnostjo in vključujočo gospodarsko rast. Njen cilj je v državah članicah EU pred revščino in socialno izključenostjo obvarovati 20 milijonov ljudi. Evropska platforma proti revščini in socialni izključenosti vsebuje štiri ključne ukrepe: spodbujanje inovacij v socialni politiki, čim boljše izkoriščanje vseh skladov EU, zlasti Evropskega socialnega sklada, učinkovitejšo socialno zaščito in storitve, ki ustrezajo novim družbenim potrebam, ter pritegnitev širšega kroga partnerjev v boj proti izključenosti.

Področje socialne vključenosti je tesno povezano z drugimi področji, zlasti s področjem dela in socialno politiko. Ključna strategija preprečevanja in zmanjševanja revščine ter spodbujanja socialne vključenosti je namreč povečanje zaposlitvenih možnosti, zlasti najbolj ranljivih skupin prebivalstva. Zaposlitev je najučinkovitejši način, da se ljudem zagotovi samostojnost, finančna varnost in občutek pripadnosti. Da bi ženskam in moškim, ki živijo v revščini in so socialno izključeni, omogočili, da živijo dostojanstveno in dejavno sodelujejo v družbi, potrebujemo poleg dodatnih prizadevanj za povečanje zaposlitvenih možnosti tudi spodbujanje vseživljenjskega učenja, krepitev sistemov socialne varnosti ter celovito in aktivno politiko socialne vključenosti. To lahko spodbudimo le s sinergijo ukrepov, ki bodo ustvarili nove priložnosti za ljudi v novih življenjskih obdobjih in jih obvarovali pred socialno izključenostjo in tveganjem revščine. Vsi ti ukrepi morajo spodbujati tudi enakost spolov.

Pri oblikovanju predlogov in politik za spopadanje z revščino in socialno izključenostjo je treba poudariti pomembnost obravnavanja razlik med spoloma, saj je stopnja tveganja revščine pri ženskah višja kot pri moških. Največja vrzel obstaja med starejšimi ženskami in moškimi, pri čemer najbolj izstopajo samske ženske, starejše od 65 let. V zelo slabem položaju so tudi enostarševska gospodinjstva z vsaj enim vzdrževanim otrokom, pri čemer glavnino teh gospodinjstev tvorijo matere z otroki.

Strategija Evropa 2020 ugotavlja, da je nujno dejavno spodbujati socialno podjetništvo in družbene inovacije v podporo najbolj ranljivim skupinam ljudi. Pri tem je treba posebno pozornost nameniti tudi ženskam iz etničnih manjšin, zlasti romskim ženskam, ki so bolj izpostavljene revščini kot druge ženske. Med bolj ranljivimi skupinami žensk oziroma bolj izpostavljenimi tveganju revščine so tudi invalidne ženske, priseljenke oziroma migrantke ter ženske iz ruralnih predelov oziroma kmečke ženske.

Slovenija spada med države s podpovprečnim tveganjem revščine in socialne izključenosti, vendar pa je trend na tem področju zaskrbljujoč, saj se tveganje revščine povečuje hitreje kot v drugih evropskih državah. S tem smo se še dodatno oddaljili od cilja EU na tem področju. Slovenija si bo prizadevala za doseganje cilja EU 2020 glede revščine in socialne izključenosti z zavezo, ki jo je dala že v Nacionalnem reformnem programu (2010), in sicer, da bo zmanjšala število tistih, ki se srečujejo s tveganjem revščine za 40.000 oseb, glede na izhodiščno vrednost 360.000 iz leta 2008. Ker se je to število v letu 2012 še povečalo, se je Slovenija od tega cilja še oddaljila.

Ženske in moški revščino in socialno izključenost doživljajo na različne načine, različno pa se z njima tudi spopadajo. Zato je za oblikovanje ustreznih programov in ukrepov za zmanjševanje tveganja revščine in socialne izključenosti ranljivih družbenih skupin žensk in moških pomembno ugotavljati in spremljati razlike ločeno glede na spol ob upoštevanju dejstva, da ženske ali moški niso homogena skupina. Oblikovanje in izvajanje socialnovarstvenih storitev bo toliko bolj uspešno, kolikor bolj bodo ukrepi in programi prilagojeni različnim potrebam različnih skupin žensk in moških z večjim tveganjem revščine in socialne izključenosti.

Osnovni trendi v obdobju prejšnjega nacionalnega programa

Stopnja tveganja revščine (z dohodkom v naravi) se je od leta 2005 naprej zniževala in se pred začetkom gospodarske krize v letu 2007 znižala na najnižjo raven 10,9%, nato je začela naraščati in leta 2013 je znašala 13,5%. Vseskozi je višja pri ženskah kot pri moških. Leta 2005 je tveganje revščine za ženske znašalo 13,2% za moške pa 9,6%, leta 2013 pa je bila stopnja tveganja revščine za ženske 14,6% in 12,5% za moške. Najvišja stopnja tveganja revščine je med brezposelnimi osebami, kjer je v obdobju od 2005 do 2013 narasla za 20,5 odstotne točke in znaša 45,9% (pri ženskah 44,8% in pri moških 47%). Glede na tip gospodinjstva je stopnja tveganja revščine najvišje pri enočlanskih gospodinjstvih oseb, starejših

od 65 let. Pri ženskah je znašala stopnja revščine leta 2013 42,1%, pri moških 33,2%. V primerjavi z letom 2005 se je pri ženskah znižala za 6,5 odstotne točke, pri moških pa zvišala za 7,2 odstotne točke. Poseben problem so tudi enostarševska gospodinjstva z vsaj enim vzdrževanim otrokom, saj je stopnja tveganja revščine leta 2013 znašala 30,1% in se je v enem letu povišala za 4,2 odstotne točke (SURs).

V letu 2013 sta v primerjavi z letom 2005 za oba spola večji tudi stopnja materialne prikrajšanosti in preobremenjenost s stanovanjskimi stroški. Glede stopnje materialne prikrajšanosti so od leta 2005 do 2011 v slabšem položaju ženske, leta 2012 se je položaj obrnil, vendar je leta 2013 stopnja materialne prikrajšanosti spet višja pri ženskah (6,6% moški in 6,7% ženske) (SURs).

Podatki o prejemnikih in prejemnicah socialne pomoči kažejo, da je bilo leta 2012 v povprečju mesečno 46.304 prejemnikov in prejemnic socialne pomoči, leta 2005 pa 91.700 (MDDSZ). Glavni razlog za zmanjšanje števila prejemnikov in prejemnic socialne pomoči je spremenjena zakonodaja.

Izvedene dejavnosti in napredek v obdobju prejšnjega nacionalnega programa

V tem obdobju so se izvajale dejavnosti za zagotavljanje dostopnosti in kakovosti storitev za zmanjševanje socialne izključenosti in tveganja revščine, prilagojene posebnim potrebam ranljivih skupin, med njimi tudi ranljivim skupinam žensk, ter posebni programi za izboljšanje zaposljivosti in socialne vključenosti ranljivejših skupin prebivalstva.

V okviru Operativnega programa razvoja človeških virov so bili izvedeni javni razpisi za izbiro projektov in programov, ki so vključeni osebam, med njimi tudi ženskam, omogočili boljšo in intenzivno podporo njihovi delovni in socialni integraciji ter hkrati vplivali na ozaveščanje delodajalcev ter odpravljanje predsodkov, povezanih z zaposlovanjem ranljivih skupin na trgu dela.

Med ranljivimi skupinami, ki so še posebej izpostavljene tveganju revščine, je bila posebna pozornost namenjena tudi kmečkim ženskam in ženskam na podeželju. S ciljem izboljšati kakovost življenja in pogoje dela na podeželju so bila v okviru prizadevanj Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, društev na podeželju in kmetijske svetovalne službe organizirane dejavnosti za ozaveščanje članstva o vlogi in prizadevanjih kmečkih žensk za izboljšanje položaja.

Ministrstvo za okolje je v sodelovanju s Stanovanjskim skladom RS spodbujalo pridobivanje neprofitnih stanovanj prednostno za ranljive skupine žensk in moških, s čimer se je povečala dostopnost do neprofitnih stanovanj in ugodnih stanovanjskih kreditov za te skupine. Pri tem se je posebej spodbujalo delovanje in medsebojno sodelovanje nevladnih organizacij, ki delujejo na tem področju.

Ključni izzivi v obdobju novega nacionalnega programa 2015–2020

Slovenija si je v Strategiji razvoja Slovenije 2014–2020, ki je v pripravi, kot kvantitativni cilj na tem področju postavila zmanjšati število oseb z visokim tveganjem revščine ali socialne izključenosti s 386.000 na 321.000 oseb. Pri tem si je kot cilj zadala zmanjšanje tveganja revščine in povečanje socialne vključenosti vseh ogroženih in ranljivih skupin prebivalstva. Resolucija o nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2013–2020 pa med temeljnimi načeli omenja tudi načelo enakosti spolov oziroma nujnost upoštevanja vidika enakosti spolov pri izvedbi ukrepov, pri čemer posebej izpostavlja visoko stopnjo tveganja revščine pri starejših ženskah, zlasti pri tistih, ki živijo same.

Operativni program za izvajanje evropske kohezijske politike 2014–2020 med ključne politike boja proti revščini in socialni izključenosti uvršča vključevanje in povečanje zaposljivosti neaktivnih, dolgotrajno brezposelnih in dolgotrajnih prejemnikov in prejemnic socialnih pomoči. Pomembno je tudi razvijanje novih storitev dolgotrajne oskrbe, vlaganje v spodbujanje aktivnega in zdravega življenjskega sloga v celotnem življenjskem obdobju, vključno z zmanjšanjem neenakosti v zdravju, ter spodbujanje socialne vključenosti z dostopom.

Povečanje socialne vključenosti in zmanjšanje tveganja revščine najbolj ranljivih oziroma izključenih skupin je zaradi učinkov gospodarske krize na ženske in moške med najpomembnejšimi cilji nacionalnega programa v naslednjem obdobju. Pri tem se bomo osredotočili predvsem na najbolj ranljive oziroma izključene skupine žensk, ki so izpostavljene največjemu tveganju revščine in socialni izključenosti, to pa so starejše ženske, ki živijo same, ženske v enostarševskih materinskih družinah in zapostavljene skupine žensk.

Sprejeta je bila Resolucija o nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2013–2020, ki določa, da je treba pri storitvah in programih upoštevati načelo enakosti spolov. Med strategijami za zmanjšanje tveganja revščine, povečanje socialne vključenosti socialno ogroženih in ranljivih skupin prebivalstva je naveden razvoj novih (inovativnih) ukrepov za zmanjšanje revščine in socialno vključevanje skupin, kot so otroci, starejši, enostarševske družine, starejše samske ženske itd.

2.4.2 Cilji in ukrepi

I. ZMANJŠANJE NEENAKOSTI MED SPOLOMA GLEDE IZPOSTAVLJENOSTI TVEGANJU REVŠČINE

Cilj 1:

Povečanje socialne vključenosti in zmanjšanje tveganja revščine žensk, zlasti starejših žensk, ki živijo same, in enostarševskih družin ter zapostavljenih skupin žensk

Stanje:

V letu 2013 je bila stopnja tveganja revščine 14,5% in se je v primerjavi z letom prej zvišala za 1 odstotno točko. Stopnja tveganja revščine je višja pri ženskah (15,4% v 2013) kot pri moških (13,5% v 2013), predvsem pri ženskah, starejših od 60 let (ženske 22,1%, moški 12,1% v 2013), in ženskah, starejših od 65 let, ki živijo same (ženske 42,1%, moški 33,2% v 2013). Tveganje revščine je višje tudi v enostarševskih družinah (30,1% v 2013); večina le-teh so materinske enostarševske družine (SURs). Ženske prevladujejo tudi med dolgotrajno revnimi osebami.

Največja neravnovesja med spoloma v stopnji tveganja revščine obstajajo pri starejših in s starostjo naraščajo.

Posebna skupina žensk, ki je pogostejše v položaju socialne izključenosti, so kmečke ženske, ki imajo omejene možnosti pri izkoriščanju nekaterih socialnih pravic ter slabšo dostopnost do različnih storitev.

Med ranljivejše družbene skupine pa se uvrščajo tudi Romi in še posebej Rominje, invalidi in invalidke ter priseljenci in priseljenke. Med tujimi državljani, starimi od 20 do 64 let, je bila leta 2011 stopnja tveganja revščine 44,0% in med tujimi državljanke 50,0% (Eurostat).

Ukrepi:

- izvajanje projektov in programov za povečanje socialne vključenosti in zmanjšanje tveganja revščine žensk
- posebni programi za povečanje socialne vključenosti in zmanjšanje tveganja revščine, zlasti starejših žensk, ki živijo same, in enostarševskih družin
- vzpostavitev načina spremljanja (nenehno spremljanje – podatki) in analize o socialni izključenosti in izpostavljenosti tveganju revščine zapostavljenih skupin žensk
- posebni programi in projekti, namenjeni večji socialni vključenosti zapostavljenih skupin žensk

Kazalniki:

- stopnja tveganja revščine žensk in razlika med spoloma
- stopnja tveganja revščine starejših žensk (nad 65 let) in razlika med spoloma
- stopnja tveganja revščine enostarševskih družin
- podatki in analize o socialni vključenosti in izpostavljenosti tveganju revščine zapostavljenih skupin žensk
- število udeleženk delavnic, posvetov in drugih prireditev v okviru stanovskega, interesnega in drugega povezovanja, namenjenih spodbujanju večje socialne vključenosti zapostavljenih skupin žensk

Nosilci:

MDDSZ, MKGP

Sodelujoči organi:

Urad za narodnosti

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

2.5 ZDRAVJE ŽENSK IN MOŠKIH

2.5.1 Položaj, trendi in izzivi

Varovanje spolnega in reproduktivnega zdravja, skrb za duševno zdravje ter odprava neenakosti v zdravju

Razlike v zdravju med ženskami in moškimi so izraz razlike v razmerju moči med spoloma, bioloških značilnosti, reproduktivnih značilnosti, načina življenja in izpostavljenosti dejavnikom tveganja ter so pogojene tudi z različnimi spolnimi vlogami v družbi.

Slabo gospodarsko stanje v družbi praviloma povečuje neenakosti v zdravju in negativno vpliva na zdravje žensk in moških. Družba, ki ima težave z naraščajočo revščino in socialno izključenostjo, mora zagotoviti pogoje za solidarnost in enakost. Veliko pozornosti mora posvečati dolgoročno najbolj učinkovitim in dostopnim, preventivnim in promocijskim ukrepom, zlasti pri preprečevanju in zgodnjem odkrivanju kroničnih bolezni ter vlaganju v spodbujanje aktivnega in zdravega življenjskega sloga v celotnem življenjskem obdobju, vključno z zmanjševanjem neenakosti v zdravju. To so ukrepi, ki lahko pomembno pripomorejo k večji kohezivnosti družbe.

Zdravstvena strategija EU Skupaj za zdravje opozarja na razlike v zdravju med spoloma in poudarja odpravo neenakosti v zdravju med različnimi družbenimi skupinami. Podpira splošno strategijo Evropa 2020, s katero naj bi se EU razvila v pametno, trajnostno in vključujoče gospodarstvo, ki bo omogočalo napredek vsem. Nujen pogoj za to je zdravo prebivalstvo.

Pričakovana življenjska doba ob rojstvu se je v državah članicah EU v zadnjih letih podaljševala, medtem ko se je prezgodnja umrljivost izrazito zmanjšala. Pričakovati je, da lahko človek več kot tri četrtine življenja preživi pri dobrem zdravju. K podaljšanju življenjske dobe so skozi zgodovino znatno prispevali izboljšanje življenjskih in delovnih razmer ter uvedba zdravju prijaznejšega življenjskega sloga ljudi, veliko pa naj bi k temu pripomogel tudi napredek v zdravstveni oskrbi.

Tako kot v drugih evropskih državah je tudi v Sloveniji pričakovano trajanje življenja daljše pri ženskah kot pri moških. Zelo pomembna kazalnika zdravja sta obolevnost in umrljivost prebivalstva. Najpogostejši razlogi za prezgodnjo umrljivost so: rak, nezgode in nasilne smrti, srčno-žilne bolezni in bolezni prebavil, ki so pred 65. letom starosti veliko pogostejši pri moških kot pri ženskah.

Kljub temu, da ženske živijo dlje kot moški, pa večji del svojega življenja preživijo v slabem zdravju zaradi kroničnih bolezni in manjših zmožnosti. Slovenija se po kazalniku let zdravega življenja uvršča na sam rep držav EU. Delež življenja brez oviranosti je tako za moške kot za ženske tretji najmanjši v EU. Številne družbene vloge, ki jih ženske izpolnjujejo, so povezane z njihovo veliko obremenjenostjo, kar se med indikatorji zdravja kaže s slabšim ocenjevanjem lastnega zdravja, večjo obremenjenostjo s stresom in tudi več izostajanja z dela zaradi bolezni in nege družinskih članov in članic. Kljub večjim obremenitvam s stresom pri ženskah so moški bolj ogroženi zaradi prezgodnje umrljivosti zaradi samomora. Pri moških je tudi petkrat višja kot pri ženskah prezgodnja umrljivost zaradi nezgod.

Področje, kjer obstajajo pomembne razlike med spoloma in je povezano z različnimi zdravstvenimi izidi, je duševno zdravje. Duševno zdravje je pomembno za posameznika, posameznico in družbo. Duševno zdravje omogoča posamezniku oziroma posameznici udejanjanje njegovih/njenih umskih in čustvenih zmožnosti ter mu/ji omogoča, da najde in izpolni svojo vlogo v poklicnem, družbenem in zasebnem življenju. Za družbo je dobro duševno zdravje podlaga za družbeno kohezijo in večjo blaginjo. Slabše duševno zdravje se pojavlja pri dekletih že v mladostniškem obdobju. Med odraslimi pa se ženske pogosteje kot moški čutijo napete, pod stresom ali velikim pritiskom in to tudi težje in slabše obvladujejo. Ženske pogosteje doživljajo stres zaradi težav v družini, slabih odnosov med sodelavci in sodelavkami ter osamljenosti, moški pa zaradi obremenitev na delovnem mestu.

Pomemben kazalnik uresničevanja enakosti žensk in moških na področju zdravja je dostopnost zdravstvenega varstva ter uporaba in prilagojenost storitev potrebam žensk in moških. Zdravstveno varstvo na primarni ravni uporabljajo ženske v zgodnejših obdobjih življenja pogosteje kot moški, kar je povezano tudi z njihovo reproduktivno vlogo. Pri ženskah opažamo večjo sprejemljivost za ponujene preventivne storitve in programe. Podatki za državni program odkrivanja raka debelega črevesja in danke, ki je enako dostopen za moške in ženske, kažejo, da se ženske značilno boljše odzivajo za sodelovanje v programu in s tem učinkovito zmanjšujejo tveganje obolevanja in smrti zaradi te vrste raka.

Temelj politike varovanja spolnega in reproduktivnega zdravja celotne populacije je varovanje spolnih in reproduktivnih pravic žensk in moških. Spolne in reproduktivne pravice se zagotavljajo z dobro dostopnostjo ter možnostjo izbire različnih oblik storitev, s poudarkom na zagotavljanju dostopnosti do brezplačne kontracepcije in splava, storitev v času nosečnosti, poroda in poporodnega obdobja ter zgodnjem odkrivanju bolezni reproduktivnega sistema.

Izobraževanje, informiranje, ozaveščanje in svetovanje o spolnem in reproduktivnem zdravju in pravicah v vseh življenjskih obdobjih povečujejo možnosti izbire ter prispevajo k varovanju reproduktivnega zdravja žensk in moških in k zgodnjemu odkrivanju ter obravnavi s tem povezanih bolezni in stanj.

Osnovni trendi v obdobju prejšnjega nacionalnega programa

Pričakovano trajanje življenja ob rojstvu je za ženske precej višje kot za moške (82,9 leta za ženske in 77 let za moške leta 2012), pri čemer se v zadnjih letih hitreje povišuje pri moških. V primerjavi z letom 2005 se je pri moških povišalo za 2,2 leta in pri ženskah za 1 leto (SURs).

Če pri pričakovanem trajanju življenja velja, da je za ženske daljše, pa je bilo leta 2012 pričakovati, da bodo moški preživeli 0,9 leta več brez oviranosti, medtem ko je razlika leta 2005 znašala 3,7 leta v korist žensk. Ker ženske živijo dlje kot moški, je relativni kazalnik za ženske še toliko slabši – ob rojstvu je pričakovati, da bo ženska preživela 66,7% življenja brez oviranosti (2005: 74,3%), moški pa 73,3% (2005: 76,3%) (SURs).

Umrljivost zaradi samomora in prometnih nezgod pada pri obeh spolih. Število samomorov se je od leta 2005 do 2012 znižalo za 60 primerov (pri ženskah za 32 in pri moških za 28 primerov, število smrti zaradi prometnih nezgod pa za 120 (pri ženskah za 36, pri moških za 84 primerov). Umrljivost raste zaradi zastupitve (s prepovedanimi drogami in alkoholom) tako pri moških kot pri ženskah. Pri ženskah narašča tudi stopnja hospitalizacij zaradi zastupitev s psihotropnimi zdravili, kar vse kaže na slabo duševno zdravje pri obeh spolih in bolezni odvisnosti (NIJZ).

V zadnjih letih je raba hormonske kontracepcije stabilna, raba intrauterine kontracepcije pa se je povečala, kar se kaže tudi v zniževanju stopnje dovoljene splavnosti. V obdobju od 2005 do 2012 se je stopnja dovoljene splavnosti znižala za 11,7 na 8,7. Znižala se je v vseh starostnih skupinah (NIJZ).

Različni kazalniki zdravja nosečnic, porodnic in novorojenčkov so stabilni in za zdaj ne kažejo pomembnega izboljševanja stanja. Sicer je v večini držav EU še vedno prisoten trend izboljšanja. Stopnja maternalne umrljivosti je v obdobju od 2005 do 2009 znašala 15 maternalnih smrti ali 15,0 na 100.000 živorojenih otrok (NIJZ). V obdobju 2009–2011 pa je bila stopnja maternalne umrljivosti nižja. Za zdaj še ni mogoče na podlagi teh podatkov sklepati o trendu, saj gre za majhne absolutne številke in prekratko obdobje.

Za uspešno zmanjšanje rakavih bolezni je sprejet Državni program obvladovanja raka v Sloveniji 2010–2015; Državni program zgodnjega odkrivanja raka na materničnem vratu (ZORA) uspešno poteka že od leta 2003 in kaže dobre rezultate, saj je incidenca raka na materničnem vratu pomembno upadla.

Pojavnosti raka dojke se že več kot dvajset let povečuje. Od leta 2008 deluje tudi nacionalni presejalni program za zgodnje odkrivanje raka dojke. Že več kot deset let poteka oportuno presejanje raka dojke, kar pomeni, da se presejalne mamografije za zgodnje odkrivanje raka dojke lahko udeleži vsaka ženska v starosti 50 do 69 let, torej takrat, ko je ta rak najpogostejši in zato izvedba presejalne mamografije upravičena. Že od leta 2008 se postopno ta sistem nadgrajuje tako, da vsaka ženska dobi osebno vabilo za sodelovanje in da se sama obravnava žensk izvaja po enotnih, evropskih standardih kakovosti. Ta organizirani presejalni program trenutno že poteka v območnih enotah Ljubljana in Maribor. Nosilec programa je v zaključni fazi priprave natančnega načrta širitve organiziranega programa, ki se bo po celotni Sloveniji izvajal po najvišjih standardih kakovosti. Vendar pa je na območjih, kjer organiziran program še ni vpeljan, ženskam do njegove vzpostavitve seveda še naprej na razpolago oportuno presejanje.

Izvedene dejavnosti in napredek v obdobju prejšnjega nacionalnega programa

V Sloveniji se v okviru zdravstvenega varstva v skladu s Pravilnikom za izvajanje preventivnega zdravstvenega varstva na primarni ravni (Uradni list RS, št. 19/98, 47/98, 26/00, 67/01, 33/02, 37/03, 117/04, 31/05, 83/07, 22/09 in 17/15) izvajajo naslednje vrste preventivnih pregledov: pregledi žensk v reproduktivni dobi, za preprečevanje srčno-žilnih bolezni, preventivni pregledi novorojenčkov, predšolskih in šolskih otrok, mladine in študentov.

Ministrstvo za zdravje redno sofinancira programe na temo krepitev zdravja, kjer je poseben poudarek na zmanjševanju neenakosti v zdravju. V okviru javnih razpisov za programe varovanja in krepitev zdravja so bila razpisana sredstva namenjena pomoči ranljivim skupinam v reproduktivnem obdobju (materam med nosečnostjo, po porodu, partnerjem, svojcem), programom za preprečevanje okužbe s HIV in varnejšo spolnosti med moškimi, ki imajo spolne odnose z moškimi, ter med drugimi ciljnim skupinami, predvsem mladimi z bolj tveganim spolnim vedenjem.

Pri preprečevanju spolno prenosljivih okužb se uspešno izvaja program testiranja moških, ki imajo spolne odnose z moškimi, na HIV in druge spolno prenosljive okužbe. Testiranje poteka izven zdravstvenih ustanov.

V tem obdobju so bili programi namenjeni tudi ranljivim skupinam žensk, ki imajo pogosto težave z dostopnostjo do različnih storitev in informacij s področja zdravja in zdravstvenega varstva.

Izvedba posebnih programov (ZORA, DORA) s poudarkom na zgodnjem odkrivanju raka na materničnem vratu in raka dojke je pomembno prispevala k izboljšanju reproduktivnega zdravja žensk oziroma zmanjšanju pojavnosti razširjenega raka na materničnem vratu in zmanjšanju umrljivosti zaradi raka na dojkah.

S programom zgodnjega odkrivanja raka debelega črevesa in danke (SVIT) se je povečal delež zgodaj odkritih rakov in zmanjšalo število umrlih za tem rakom.

Glavni nosilci izvedenih projektov in programov so bili MZ, IVZ, OI, nevladne organizacije in javni zavodi na področju zdravja, MDDSZ (duševno zdravje), MKGP, društva na podeželju in kmetijske svetovalne službe (kmečke ženske).

Sprejet je bil Zakon o duševnem zdravju (2008), ki določa sistem zdravstvene in socialnovarstvene skrbi na področju duševnega zdravja, nosilce oziroma nosilke te dejavnosti, pravice osebe med zdravljenjem ter postopke sprejema. Na njegovi podlagi je bila sprejeta Resolucija o nacionalnem programu duševnega zdravja 2011–2016, ki upošteva razlike med spoloma ter specifične potrebe žensk in moških.

Sprejeta sta bila tudi Zakon o preprečevanju nasilja v družini (2008) in Resolucija o nacionalnem programu preprečevanja nasilja v družini, ki določa še bolj okrepljeno medsektorsko sodelovanje za učinkovitejšo prepoznavo in obravnavo žrtev nasilja v družini. Zdravstveni delavci in delavke imajo izjemno pomembno vlogo pri prepoznavanju žrtev nasilja in ustreznem ukrepanju ter nudenju pomoči žrtvam, saj so tisti strokovnjaki in strokovnjakinje, s katerimi se bodo žrtve nasilja najverjetneje srečale. Izpostavljenost nasilju pomembno vpliva na zdravje žrtve, tako na telesno kot na duševno, in posledice izpostavljenosti so dolgotrajne.

Ključni izzivi v obdobju novega nacionalnega programa 2015–2020

Zagotavljanje in izboljšanje spolnih in reproduktivnih pravic žensk in moških ostaja ključni izziv na področju zdravja. Poudarek bo na dobri dostopnosti ter možnosti izbire različnih oblik storitev, s poudarkom na zagotavljanju dostopnosti do kontracepcije, storitev v času nosečnosti, poroda in poporodnega obdobja ter zgodnjem odkrivanju bolezni reproduktivnega sistema.

Na Nacionalnem inštitutu za javno zdravje se izvaja projekt Skupaj za zdravje, financiran iz sredstev Norveškega finančnega mehanizma. Projekt je posvečen celoviti analizi izvajanja zdravstvenega varstva ter pripravi izhodišč za izvajanje integrirane preventive kroničnih bolezni in zmanjševanje neenakosti v zdravju pri odraslih prebivalcih Slovenije. Projekt je usmerjen tudi na populacijo otrok in mladostnikov s posebnim poudarkom na preventivnem zdravstvenem varstvu in zmanjševanju neenakosti v zdravju. Rezultat projekta bodo predlogi sistemskih ukrepov za lažji dostop ranljivih skupin do zdravstvenega zavarovanja in zdravstvenega varstva ter predlogi za nadgradnjo sedanjega programa zdravstvenega varstva otrok in mladostnikov, tako da bo zagotovljen pravičen in enak dostop do kakovostnih zdravstvenih storitev in zdravstveno vzgojnih intervencij vsem otrokom in mladostnikom.

V okviru programa Norveškega finančnega mehanizma se na področju pobud za javno zdravje izvajajo tudi projekti, namenjeni zmanjševanju razlik v zdravju med skupinami uporabnikov.

Posebno skrb je treba posvetiti spolnemu in reproduktivnemu zdravju in pravicam (SRZP) mladostnic in mladostnikov ter jim zagotoviti stalen in sistemski pristop do ustrezne informiranosti in do pridobivanja veščin za odgovorno odločanje v zvezi s SRZ ter do mladim prijaznega reproduktivnega zdravstvenega varstva. Zato je treba v šolah zagotoviti vzgojo za zdravo spolnost.

Analize kazalnikov perinatalnega zdravja, ki so bile opravljene v zadnjih letih, so pokazale, da so kljub teoretično univerzalno zagotovljenemu preventivnemu in kurativnemu zdravstvenemu varstvu v nosečnosti in ob porodu izidi nosečnosti pri ženskah z nižjim socialno-ekonomskim položajem slabši. Zato je treba v okviru obporodnega zdravstvenega varstva posebno skrb nameniti ženskam z nižjim socialno-ekonomskim položajem ter posebej ranljivim oziroma izključenim skupinam (priseljence, žrtve nasilja v družini itd.). Več pozornosti je treba nameniti celoviti obravnavi nosečnic in otročnic s posebnim poudarkom na duševnem zdravju.

V naslednjem obdobju je treba zagotoviti tudi dostopnost programa zgodnjega odkrivanja raka dojke DORA na ravni celotne države in s tem enako obravnavo vseh žensk v Sloveniji.

Podatki kažejo, da je ogroženo zdravje moških, ki imajo spolne odnose z moškimi. Ti imajo večjo možnost za okužbo s katero od spolnih bolezni (HIV, sifilis, HBV, gonoreja) in potrebujejo oskrbo, prilagojeno specifičnim potrebam, ki jih imajo zaradi svojega življenjskega sloga in spolnih navad. Zdravstveno osebe je treba izobraževati o njihovih specifičnih potrebah in odpravljati ovire, ki preprečujejo odločitev za obisk zdravnika ali zdravnice, med katerimi je najpomembnejši razlog strah pred stigo in diskriminacijo.

2.5.2 Cilji in ukrepi

I. VAROVANJE IN KREPITEV ZDRAVJA ŽENSK IN MOŠKIH

Cilj 1:

Izboljšati zdravje in zmanjšati razlike v zdravju med ženskami in moškimi

Stanje:

Čeprav moški umirajo mlajši, večina raziskav kaže, da ženske pogosteje obolevajo in večji delež svojega življenja preživijo v bolezni. Tretjina žensk med 20. in 64. letom ima kakšno dolgotrajno bolezen ali zdravstveno težavo, okoli 7% pa jih svoje splošno zdravstveno stanje ocenjuje kot slabo ali zelo slabo. Zdravnika oziroma zdravnico obiščejo večkrat kot moški, med glavnimi vzroki so akutne okužbe dihal in sečil, bolezni ženskih spolnih organov in skeletno-mišične bolezni, pri mlajših tudi poškodbe in po 50. letu starosti srčno-žilne bolezni, predvsem zvišan krvni tlak. Pogosti so tudi preventivni pregledi, predvsem zaradi presejanja raka materničnega vratu, kontracepcijskega svetovanja in pregledov v nosečnosti. Vodilni razlogi za odsotnost z dela žensk so skeletno-mišične bolezni, poškodbe, akutne okužbe dihal in duševne motnje, pri mlajših beležimo tudi zelo pogoste in dolge bolniške odsotnosti med nosečnostjo ter pogoste odsotnosti zaradi nege družinskega člana oziroma članice. Pri moških so najpogostejši razlogi za odsotnost z dela bolezni dihal, poškodbe in zastupitve izven dela, skeletno-mišične bolezni, infekcijske in parazitske bolezni. Ženske v starosti od 20 do 64 let so pogosteje kot moški zdravljene v bolnišnici, vendar gre razlika na račun mlajših žensk in njihove reproduktivne vloge. Glavni razlogi za hospitalizacijo so namreč pri ženskah do 40. leta nosečnost in porod ter nevtetne bolezni spolnih organov. Slednje zavzemajo vodilno mesto vse do 60. leta starosti. Med pomembnejšimi vzroki hospitalizacij so še benigne in maligne neoplazme, bolezni prebavil, predvsem žolčnika, poškodbe ter bolezni obtočil in mišično-skeletnega sistema (NIJZ).

Ukrepi:

- dejavnosti za zmanjšanje neenakosti glede dostopa in obravnave pri zdravstvenih storitvah ter uvajanje ustreznih ukrepov v zdravstvenem sistemu in medresorskih politikah
- razvoj in izvajanje preventivnih programov z novimi pristopi za izboljšanje odzivnosti moških

Kazalniki:

- pričakovano trajanje življenja žensk in moških
- pričakovano trajanje življenja v zdravju žensk in moških
- odzivnost na preventivne programe po spolu
- samoocene zdravja po spolu

Nosilci:

MZ, NIJZ

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

Cilj 2:

Izboljšati spolno in reproduktivno zdravje žensk in moških

Stanje:

Preskrbljenost žensk z ginekologom oziroma ginekologinjo na primarni ravni je bila leta 2012 povprečno 6.500 žensk, starih 13 ali več let na enega ginekologa oziroma ginekologinjo, kar presega strokovni normativ. Razlike ostajajo po regijah. Najboljša preskrbljenost je na območju Notranjsko-kraške regije, najslabša pa v Obalno-kraški regiji.

Podatki *Registra raka* za Slovenijo 2010 kažejo, da je pri ženskah na prvem mestu rak dojk, dobra petina primerov vseh rakov (20,9%), pri moških pa rak prostate (18% vseh primerov). Med najpogostejše spolno prenosljive okužbe se uvrščajo klamidijske okužbe, gonoreja, nespecifični uretritis, genitalni herpes in genitalne bradavice, zaslediti pa je tudi primere sifilisa. V letu 2012 je bilo okuženih več moških kot žensk. Med prijavljenimi primeri okužbe s HIV prevladujejo moški. Leta 2012 je bilo med njimi 42 moških in 3 ženske. Za aidsom je zbolelo 11 moških in 1 ženska (NIJZ).

V obdobju od 2000 do 2009 je bilo od 0 do 5 maternalnih smrti na leto. Tako znaša povprečna stopnja maternalne umrljivosti v tem obdobju 13,3 na 100.000 živorojenih otrok. Zato je zagotovljeno stalno spremljanje in posodabljanje dejavnosti na področju zmanjševanja maternalne obolevnosti in umrljivosti.

Ukrepi:

- priprava predloga mreže primarnega reproduktivnega zdravstvenega varstva in strategije varovanja spolnega in reproduktivnega zdravja
- posodobitev vsebine preventivnih programov za varovanje spolnega in reproduktivnega zdravja, upoštevajoč tudi različnost potreb glede na spol
- krepitev kapacitet na nacionalni ravni za spremljanje in razvoj kazalnikov reproduktivnega zdravja
- razširitev preventivnih programov varovanja spolnega in reproduktivnega zdravja na celotno državo
- razvoj in izvajanje programov ozaveščanja in informiranja o spolnem in reproduktivnem zdravju in pravicah, vključno z vzgojo za zdravo spolnost v šolah
- izobraževanje zdravnikov in zdravnic na primarni in sekundarni ravni o nediskriminatorni obravnavi in posebnih potrebah specifičnih skupin moških oziroma žensk
- povečanje dostopnosti do ginekologov in ginekologinj na primarni ravni, s posebno pozornostjo in občutljivostjo do mlado- stnic in zapostavljenih skupin žensk
- izobraževanje zdravstvenih delavk in delavcev za učinkovitejšo obravnavno nasilja v družini v zdravstveni dejavnosti
- programi psihosocialne pomoči ženskam po izkušnjah nasilja in drugih travmatskih dogodkih
- izobraževanje strokovnjakov in strokovnjakinj v primarnem zdravstvu in drugih strokovnjakov in strokovnjakinj za prepoznavo duševnih stisk in samomorilnosti

Kazalniki:

- število posodobljenih preventivnih programov za varovanje spolnega in reproduktivnega zdravja
- stopnja maternalne umrljivosti
- stopnja mrtvorojenosti
- stopnja perinatalne umrljivosti
- število in obseg programov za ozaveščanje, krepitev in izboljšanje spolnega in reproduktivnega zdravja
- pregledanost v programih ZORA in DORA ter umrljivosti zaradi raka materničnega vratu in raka dojke
- delež zgodnjih diagnoz okužbe s HIV
- število usposobljenih zdravstvenih delavcev in delavk za učinkovitejšo obravnavno nasilja v družini v zdravstveni dejavnosti
- število uporabnic programov psihosocialne pomoči ženskam po izkušnjah nasilja in drugih travmatskih dogodkih
- število usposobljenih strokovnjakov in strokovnjakinj v primarnem zdravstvu in drugih strokovnjakov in strokovnjakinj na področju prepoznave duševnih stisk in samomorilnosti

Nosilci:

MZ, NIJZ, Onkološki inštitut

Sodelujoči organi:

MIZŠ

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije in Norveškega finančnega mehanizma.

2.6 URAVNOTEŽENA ZASTOPANOST ŽENSK IN MOŠKIH NA POLOŽAJIH ODLOČANJA

2.6.1 Položaj, trendi in izzivi

Položaji odločanja v politiki, gospodarstvu in na drugih področjih družbenega življenja

Neenaka udeležba žensk in moških pri političnem odločanju ostaja eden glavnih izzivov današnjih demokratičnih družb. Je pokazatelj t. i. demokratičnega deficita in znak nekredibilnosti tistih institucij, ki iz procesov odločanja izključujejo predstavnice polovice prebivalstva. Spremembe na tem področju so nujne, saj država še naprej izgublja dragocen človeški kapital, sodelovanje pri odločanju pa je okrnjeno in osiromašeno za izkušnje in vsebine, ki so povsod tam, kjer so ženske presegle t. i. kritično mejo zastopnosti, prinesle spremembe v prednostnih vsebinah in načinu političnega delovanja.

Delež žensk na ključnih političnih in ekonomskih položajih se v Evropi dolgo ni bistveno spreminjal, zato so začele države sprejemati bolj zavezujoče ukrepe. Nekatere, med njimi tudi Slovenija, so z zakonom predpisale minimalni delež vsakega od spolov na kandidatnih listah političnih strank. Slovenija je bila dolgo država z velikim demokratičnim deficitom pri političnem odločanju, saj so bile kljub visoki izobraženosti in s tem velikemu potencialu ženske praktično odsotne v politiki. Zato je po spremembi ustave

uvedla t. i. minimalni delež za vsakega od spolov na kandidatnih listah, najprej za volitve v Evropski parlament (2004; ciljni delež: 40%), nato v občinske in mestne svete (2005; ciljni delež: 40%) in nazadnje za volitve v Državni zbor (2006; ciljni delež: 35%). Po omenjenih spremembah volilne zakonodaje je postopoma prišlo do resničnega napredka tudi zaradi pojava novih strank, ki so se izredno dobro odrezale na volitvah in so v izvoljive okraje postavile tudi ženske. Toda ta preboj ni bil dosežen hkrati na vseh ravneh in ponekod ne dovolj. Delež županij ostaja še naprej nizek, prav tako delež žensk v vladi in Državnem svetu. Eden glavnih »krivcev« za počasen napredek je, da je moškocentričnost v vodstvih strank še vedno preveč izrazita, boj s stereotipi in predsodki pa je težaven – ti ustvarjajo številne prepreke, ki ženskam otežujejo in/ali onemogočajo prodreti na položaje odločanja ter tudi v vrh najvišjih odločevalskih struktur samih političnih strank.

Prepočasen je tudi napredek na področju odločanja v gospodarstvu. Ker je veliko gospodarskih družb le počasi odpravljalo neravnovesje med spoloma, so nekatere evropske države v ta namen sprejele zakone in uvedle kvote za enakost spolov v upravnih odborih gospodarskih družb. Tudi Evropska komisija je v svojem poročilu (marec 2012) ugotovila, da ostaja napredek glede prisotnosti žensk na vodilnih položajih v podjetjih pod pričakovanji. Ker je v vodilnih evropskih podjetjih samo vsak sedmi član oziroma članica upravnega odbora ženskega spola, bi potrebovali najmanj 40 let, da bi dosegli vsaj približno uravnoteženo zastopnost spolov. Evropska komisija je zato novembra 2012 predstavila zakonodajni predlog za bolj uravnoteženo zastopnost žensk in moških v upravnih odborih podjetij. Predlagana direktiva EU o zagotavljanju uravnotežene zastopnosti spolov na direktorskih mestih družb, ki kotirajo na borzi, in povezanih ukrepih določa minimalni 40-odstotni ciljni delež predstavnic oziroma predstavnikov nezadostno zastopanege spola na neizvršnih direktorskih mestih upravnih odborov, ki ga morajo družbe, ki kotirajo na borzi, doseči do leta 2020, javna podjetja, ki kotirajo na borzi, pa do leta 2018.

V zadnjih letih se število žensk na menedžerskih položajih v Sloveniji sicer povečuje, vseeno pa za ženske vodilna mesta v gospodarstvu še zmeraj pomenijo izziv: na najvišjih upravnih položajih gospodarskih družb številne ženske še vedno naletijo na stekleni strop oziroma stekleno arhitekturo, ki ovira in zavira njihovo napredovanje. Ženske se morajo dokazovati bistveno bolj kot moški, saj v skladu s prevladujočimi predstavami nimajo »same po sebi« sposobnosti in lastnosti, ki se zahtevajo na visokih mestih odločanja, poleg tega jih nenehno ocenjujejo in presojujejo po drugačnih merilih.

Prizadevanj za doseganje uravnotežene zastopnosti spolov ne smemo omejiti zgolj na politiko in gospodarstvo, saj za vsa področja brez izjeme velja, da višje, kot se vzpenjamo po družbeni lestvici, manj je žensk. Žensk je malo tudi na najvišjih položajih v akademskih in raziskovalnih ustanovah in še danes v večini evropskih držav cilj Evropske komisije, zastavljen že v Strategiji za enakost žensk in moških 2010–2015, namreč 25% žensk na mestih odločanja v raziskovanju, ni bil dosežen, čeprav je izredno pomemben za izboljšanje konkurenčnosti in inovativnega potenciala današnjih družb. Podatki o poklicnih in akademskih statusih znanstvenic kažejo, da v večini EU obstaja še vedno velika spolna segregacija: tako horizontalna kot vertikalna. Horizontalna segregacija pomeni podprezentiranost žensk v določenih vedah in poklicnih kategorijah ter koncentracijo žensk v drugih. Vertikalna segregacija pomeni neenakomerno zastopnost žensk na najvišjih položajih in odločevalskih pozicijah v znanosti in visokem šolstvu. Tudi v odločevalskih strukturah nekaterih kulturnih ustanov in medijskih hiš, nacionalnih športnih organizacij in drugih ustanovah je žensk bistveno manj od moških.

Osnovni trendi v obdobju prejšnjega nacionalnega programa

V Sloveniji se je v zadnjem obdobju opazno izboljšalo stanje glede zastopnosti žensk v politiki, razen zastopnosti žensk na mestih županij in v Državnem svetu. Po spremembi zakonodaje oziroma uvedbi t. i. spolnih kvot se je delež izvoljenih žensk sčasoma povišal tako za volitve v Državni zbor in Evropski parlament kot za volitve v mestne in občinske svete na lokalni ravni. Do opaznega povišanja je prišlo predvsem v zadnjem obdobju izvajanja nacionalnega programa.

Leta 2005 so bile sprejete spremembe Zakona o lokalnih volitvah, ki so postopno uvedle 40-odstotno zastopnost spolov na kandidatnih listah in sistem zadrge s proporcionalnim volilnim sistemom. Po lokalnih volitvah leta 2006, ko je bila uvedena 20-odstotna kvota, je bilo izvoljenih 22% žensk. Na volitvah leta 2010 je prišlo do rahlega povišanja, saj je bilo izvoljenih 23,26% mestnih in občinskih svetnic. Tako na lokalnih volitvah leta 2006 in 2010 je bila zakonsko določena zastopnost obeh spolov na kandidatnih listah presežena. Zakon o lokalnih volitvah v 40. členu določa 40-odstotno zastopnost obeh spolov, ki je učinkovala šele ob rednih lokalnih volitvah leta 2014, v prehodnem obdobju pa je bilo treba zagotoviti za leto 2006 20-odstotno, za leto 2010 pa 30-odstotno zastopnost (SURS).

Delež kandidat na listah za mesta svetnic v mestnih in občinskih svetih je po uvedbi kvot narasel, prav tako delež izvoljenih svetnic. Izrazilo nizkega pa ostaja delež županij, ki je na lokalnih volitvah leta 2010 dosegel komaj 5%.

Leta 2006 so začele veljati tudi spremembe Zakona o volitvah v državni zbor, ki postopno uvajajo 35-odstotno zastopnost spolov na kandidatnih listah. Na volitvah v Državni zbor leta 2008, ko je bila obvezna zastopnost vsakega od spolov vsaj 25 odstotkov, je bilo izvoljenih le 12 žensk ali 13,33%, kar je bilo še vedno precej pod evropskim povprečjem. Toda na predčasnih volitvah leta 2011 se je delež poslank v Državni zbor že občutno povečal: žensk na kandidatnih listah je bilo že 43,15%, izvoljenih pa je bilo 29 žensk ali 32,22%. S tem smo dosegli t. i. kritično maso in presegli povprečje EU, ki znaša 24%.

V primerjavi s sestavo predstavnikega telesa pa pri sestavi Vlade RS načelo uravnotežene zastopnosti spolov ni bilo upoštevano. Ob vzpostavitvi Vlade RS leta 2008 je bilo v vladi pet ministric oziroma 27,8%, po izrednih volitvah leta 2011 se je delež žensk v vladi znižal na 18%, ob sestavi nove vlade leta 2013 pa se je povišal na 20%.

V Evropskem parlamentu je bila v mandatu 2009–2014 zastopnost slovenskih parlamentark in parlamentarcev uravnotežena. Slovenija je imela 4 poslanke in 4 poslance, s čimer je občutno preseгла povprečje zastopnosti žensk v Evropskem parlamentu.

Ženske, čeprav v povprečju dosegajo višjo izobrazbeno stopnjo od moških, v manjšem številu kot moški zasedajo najvišja in najbolj plačana delovna mesta (visoke uradnice in uradniki, menedžerke in menedžerji, zakonodajalke in zakonodajalci). Leta 2012 je bil delež žensk na teh delovnih mestih 39,0%. Ta delež se je v primerjavi z letom 2005 (34,2%) sicer nekoliko povišal (SURS).

Na drugih družbenih področjih je bil napredek glede deleža žensk na najvišjih položajih odločanja premajhen. Na področju visokega šolstva in raziskovanja je delež žensk med visokošolskimi učitelji in učiteljicami v tem obdobju sicer narastel, povečal se je tudi delež žensk med raziskovalnim osebjem, vendar pa se je delež žensk med visokošolskimi učitelji in učiteljicami ter raziskovalci in raziskovalkami z najvišjimi nazivi le minimalno povečal. Izrazilo neenakomerna ostaja tudi zastopnost žensk na odločevalskih in vodstvenih položajih visokošolskih in akademskih ustanov. Na kulturnem področju je položaj žensk na najvišjih položajih podoben kot v visokem šolstvu in znanosti. Podatki o zastopnosti spolov v različnih komisijah in svetih Ministrstva za kulturo kažejo, da se je v tem obdobju povečal delež žensk v komisijah in na predsedniških funkcijah v komisijah.

Izvedene dejavnosti in napredek v obdobju prejšnjega nacionalnega programa

V Sloveniji je bila v začetku tega obdobja sprejeta zakonodaja, ki določa minimalni delež žensk in moških na kandidatnih listah za volitve v Evropski parlament, Državni zbor in občinske svete. Vpeljava t. i. spolnih kvot v volilno zakonodajo je vplivala na povečanje deleža žensk na kandidatnih listah (stranke, če so želele nastopiti s svojo listo kandidatov in kandidatke, so morale obvezno in brez izgovorov na liste uvrstiti ženske kot kandidatke) in postopoma povečalo njihovo izvoljivost.

Za krepitev ženskih skupin v strankah in posledično mreže žensk, ki bi spodbujala ženske v političnih strankah h kandidiranju in prevzemanju najodgovornejših položajev, so bile pripravljene različne pobude, med njimi tudi možnost financiranja ženskih skupin oziroma skupin za enake možnosti, ki delujejo znotraj političnih strank. Pobuda je bila vključena v Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o političnih strankah, ki ga je julija 2013 sprejela Vlada RS. Zakona določa, da lahko ženske organizacije v političnih strankah, ki imajo status organizacije v javnem interesu na področju enakosti spolov, pridobivajo javna sredstva za sofinanciranje projektov in programov v skladu s predpisi, ki urejajo javni interes na področju enakosti spolov.

Da bi se povečale možnosti za izvolitev žensk v Državni zbor, je bila leta 2010 pripravljena sprememba Zakona o volitvah v Državni zbor, ki bi uvedla ukrepe za zagotavljanje uravnotežene zastopanosti žensk in moških na kandidatnih listah, in sicer z odpravo volilnih okrajev in spremembo ciljnega deleža za zastopnost na kandidatnih listah (40- namesto 35-odstotnega) ter izmenično razporeditvijo kandidatov in kandidatke v prvi polovici kandidatne liste po spolu, pri čemer morajo biti v štirih (od skupno osmih) volilnih enotah na prvem mestu kandidatne liste osebe enega spola, v drugih štirih pa osebe drugega spola. Po umiku predloga iz nadaljnje obravnave je leta 2013 skupina poslank in poslancev vložila Predlog sprememb in dopolnitev Zakona o volitvah v Državni zbor, ki določa najmanj 40-odstotno zastopnost obeh spolov na kandidatnih listah. Prav tako naj bi bila vsaka kandidatna lista sestavljena tako, da so kandidati in kandidatke na prvi polovici kandidatne liste razporejeni izmenično po spolu, pri čemer morajo biti v polovici volilnih enot na prvem mestu istoimenske kandidatne liste osebe enega spola, v drugi polovici volilnih enot pa osebe drugega spola. Pri istoimenskih listah kandidatov in kandidatke, ki so vložene v neprimernem številu volilnih enot, je lahko razlika med spoloma na prvem mestu liste kandidatov in kandidatke največ za ena. Tudi ta predlog ni bil sprejet.

Poleg sprememb volilne zakonodaje so bile izvedene tudi številne dodatne dejavnosti, ki so prispevale k boljšemu razumevanju in s tem razvijanju podlag za odpravljanje številnih in raznovrstnih ovir, ki ženskam preprečujejo enakovredno udeležbo v procesih odločanja. Potekale so dejavnosti ozaveščanja in informiranja o koristih in prednostih uravnotežene zastopanosti spolov za različne ciljne skupine, ki so prispevale k dvigu politične kulture in ustvarjanju političnega ozračja, bolj naklonjenega politikam enakosti spolov. Tudi raziskave o možnih ukrepih za zagotavljanje bolj uravnotežene zastopanosti spolov v političnem odločanju ter analize volitev z vidika uravnotežene zastopanosti žensk in moških, katerih cilj je bil proučiti vpliv kvot na uravnoteženo zastopnost spolov na kandidatnih listah ter na izvoljivost in zastopnost žensk, so pokazale, kje je bil storjen velik napredek in kje so izzivi, ki ostajajo. Ta napredek ne bi bil mogoč brez nenehnega izvajanja pritiska civilne družbe na strankina vodstva, da ženskam omogočijo kandidate v izvoljivih volilnih okrajih in na izvoljivih mestih na listah. Večji ozaveščenosti in podpori raziskavam o pomenu uravnotežene zastopanosti spolov v političnem odločanju je sledil in dosegel tudi projekt Uravnotežimo odnose moči med spoloma, ki se v okviru Norveškega finančnega mehanizma izvaja še do konca leta 2015 (MDDSZ).

Nekateri projekti, kot je bil na primer pilotni projekt mentoriranja mladih žensk za vstop v politiko, so pokazali, kateri načini in metode dela oziroma strategije so se izkazali za uspešne pri spodbujanju žensk za vstop v politiko, kje so potrebne spremembe in kako v prihodnje učinkoviteje razvijati politične kompetence, spodbujati mreženje ter odpravljati stereotipe in predsodke na tem področju.

V zadnjem obdobju izvajanja nacionalnega programa so bile dejavnosti usmerjene v spodbujanje uravnotežene zastopanosti spolov na položajih odločanja v gospodarstvu. V okviru programa Finančnega mehanizma Evropskega gospodarskega prostora in Norveškega finančnega mehanizma so se začeli izvajati projekti, ki krepijo ozaveščenost o pomenu uravnoteženih odnosov moči med ženskami in moškimi ter enakosti spolov v družbi ter znanja o položaju menedžerk in menedžerjev in o ovirah za uravnoteženo zastopnost spolov na položajih odločanja v gospodarstvu. V tem okviru je bila opravljena tudi raziskava med skoraj 800 največjimi podjetji v Sloveniji o zastopanosti žensk na mestih odločanja, podjetja pa so bila pozvana k podpisu Izjave o večji zastopanosti žensk v upravah evropskih podjetij, ki jo je pripravila Evropska komisija. Ti projekti so prispevali k prepoznavanju problema, niso pa prispevali k dejanskemu povečanju deleža žensk na mestih odločanja v gospodarstvu. Zato potrebujemo bolj zavezujoče ukrepe.

Ključni izzivi in usmeritve v obdobju novega nacionalnega programa 2015–2020

Rezultati zadnjih volitev so pokazali, da so pozitivni ukrepi zanesljivo pripomogli k višji zastopanosti žensk na kandidatnih listah, vendar bi bile za doseganje večje izvoljivosti žensk potrebne še dodatne spremembe volilne zakonodaje. Ciljni delež bi moral biti za vse volitve najmanj 40% za vsakega od spolov, prizadevati pa si bi bilo treba tudi za uveljavitev izmeničnega umeščanja kandidatke in kandidatov na kandidatne liste za evropske volitve in volitve v Državni zbor, kar bi bilo za volitve v Državni zbor mogoče ob spremembi volilnega sistema oziroma odpravi volilnih okrajev. Hkrati je potrebna uvedba tudi manj tehničnih ukrepov in dejavnosti, usmerjenih v tvorjenje politične kulture, ki je odprta za spolno uravnoteženo zastopnost na položajih odločanja. Nujno bi bilo nameniti več pozornosti tudi tistim ravnam političnega odločanja, kjer doslej ni prišlo do znatnih sprememb v spolni strukturi odločevalskih teles.

Delež žensk v največjih gospodarskih družbah ostaja nizek, napredek pa je počasen. In to kljub temu, da enaka udeležba moških in žensk pri odločanju v gospodarstvu prinaša večjo konkurenčnost, učinkovitost in produktivnost gospodarskih družb. Podporni ukrepi in programi ter posveti in raziskave, ki so se izvajali zadnja leta, so prispevali k prepoznavanju problema, niso pa prispevali k povečanju deleža žensk na mestih odločanja v gospodarstvu. Zato potrebujemo bolj zavezujoče ukrepe, ki bodo določili minimalni delež žensk na položajih odločanja v gospodarstvu.

V prihodnje bo več pozornosti namenjeno zakonodajnim ukrepom za doseganje uravnotežene zastopanosti spolov v gospodarstvu.

V naslednjem obdobju bomo na podlagi analize izvajanja Uredbe o kriterijih za upoštevanje načela uravnotežene zastopanosti spolov sprejeli in okrepiли dejavnosti nadzora, ki bodo pristojna telesa in organe, ki jih uredba zadeva, bolj zavezale k spoštovanju uravnotežene sestave glede na spol.

Posebno pozornost bomo namenili uravnoteženi zastopanosti spolov predvsem v tistih kulturnih organizacijah, ki odločajo o razdelitvi javnih sredstev s kulturnega področja, nagradah, štipendijah, določajo kulturne politike oziroma imajo pomemben vpliv na spodbujanje kulturnega ustvarjanja različnih, zlasti zapostavljenih družbenih skupin. K spoštovanju načela uravnotežene zastopanosti žensk in moških ter spodbujanju programskih vsebin, ki podpirajo cilje enakih možnosti oziroma enakosti spolov, bi se morale zavezati tudi javne medijske organizacije oziroma sveti in upravni odbori, ki določajo usmeritve najpomembnejših medijskih ustanov. Na športnem področju si bomo prizadevali za doseganje večje zastopanosti žensk pri odločanju v najpomembnejših športnih organizacijah.

Področje procesov odločanja v novem nacionalnem programu obravnavajo štirje osnovni cilji: povečanje deleža žensk na vseh ravneh političnega odločanja, povečanje deleža žensk na vodilnih položajih v gospodarstvu, povečanje deleža žensk v vladnih telesih, strokovnih svetih in javnih podjetjih ter povečanje deleža žensk na vodilnih položajih v organizacijah javnega interesa.

2.6.2 Cilji in ukrepi

I. URAVNOTEŽENA ZASTOPANOST ŽENSK IN MOŠKIH NA POLOŽAJIH ODLOČANJA V POLITIKI

Cilj 1:

Povečanje deleža žensk na vseh ravneh političnega odločanja

Stanje:

Sprememba zakonodaje oziroma uvedbi t. i. spolnih kvot je vplivala na delež izvoljenih žensk. Na predčasnih volitvah v Državni zbor leta 2014 je bilo izvoljenih 32 žensk ali 35,6%, kar je največ doslej. Povišal se je tudi delež mestnih in občinskih svetnic. Na volitvah leta 2010 je bilo med svetniki oziroma svetnicami 23,26% žensk, po zadnjih volitvah 2014 pa 31,8%. Med slovenskimi poslanci in poslankami v Evropskem parlamentu so v mandatu 2014–2019 3 poslanke in 5 poslancev (SURs).

Nizek ostaja delež županij in delež žensk v Državnem svetu. Leta 2010 je bilo na 208 županskih mest izvoljenih 10 žensk ali 5%. Na volitvah leta 2014 je bilo na 212 županskih mest izvoljenih 16 žensk ali 7,5%. Na volitvah leta 2010 je bila med 18 izvoljenimi romskimi svetniki in svetnicami ena romska svetnica oziroma 5,5%, leta 2014 pa je delež žensk med romskimi svetnicami in svetniki 12,1%. V Državnem svetu so bile po zadnjih volitvah leta 2012 od skupaj 40 članic in članov v svet izvoljene le tri ženske (7,5%).

Leta 2013 je Slovenija prvič dobila predsednico vlade. V Vladi RS je bilo 20% žensk. Po izrednih volitvah leta 2014 pa je bilo v vladi 41,2% žensk.

Ukrepi:

- sprememba zakonodaje za povečanje minimalnega deleža vsakega od spolov na kandidatnih listah za volitve v Državni zbor na 40%, odprava volilnih okrajev in izmenično umeščanje kandidatov in kandidatke na kandidatne liste
- zagotovitev finančne podpore opolnomočenju in usposabljanju žensk v političnih strankah
- izvajanje projektov in programov za spodbujanje žensk za vstop v politiko in ozaveščanja o pomenu uravnotežene zastopanosti spolov v politiki na nacionalni in lokalni ravni, s posebno pozornostjo in občutljivostjo do mladih žensk, Rominj, žensk iz nacionalnih manjšin in drugih zapostavljenih skupin

Kazalniki:

- nove zakonske določbe v volilni zakonodaji
- delež finančnih sredstev, namenjen opolnomočenju in usposabljanju žensk v političnih strankah
- število in obseg izvedenih projektov in programov za spodbujanje žensk za vstop v politiko in ozaveščanja o pomenu uravnotežene zastopanosti spolov v politiki na nacionalni in lokalni ravni ter število udeležencev po spolu
- delež žensk na položajih odločanja v politiki, v zakonodajni in izvršilni oblasti, na nacionalni in lokalni ravni

Nosilci:

MJU, MDDSZ

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

II. URAVNOTEŽENA ZASTOPANOST ŽENSK IN MOŠKIH NA POLOŽAJIH ODLOČANJA V GOSPODARSTVU

Cilj 1:

Povečanje deleža žensk na vodstvenih in vodilnih položajih v gospodarstvu

Stanje:

V Sloveniji je v upravnih odborih 15,3% žensk, kar je več od evropskega povprečja in še precej oddaljeno od 30-odstotnega deleža, ki naj bi ga ženske dosegle do leta 2015 oziroma 40-odstotnega deleža v letu 2020 (Evropska komisija, 2013).

Zadnji podatki kažejo, da delež žensk na mestih odločanja v gospodarstvu ostaja nizek in da je napredek počasen. Še vedno jih je bistveno manj kot moških. 20 največjih podjetij, ki kotira na borzi, ima 5% predsednic, 19% izvršnih in 22% neizvršnih direktoric (Eurostat, 2013).

Raziskava Urada za enake možnosti, opravljena leta 2011 med skoraj 800 največjimi podjetji v Sloveniji o zastopanosti žensk na mestih odločanja, je pokazala, da je na najvišjem mestu odločanja 21,8% žensk. Med njimi prevladujejo organizacije s finančnega in zavarovalniškega področja ter trgovine in predelovalne dejavnosti. Organizacij, ki bi imele sprejet interni akt ali ukrep za uravnoteženo zastopanost spolov, je bilo 2,8%. Med glavnimi razlogi, da ne dosegajo uravnotežene zastopanosti žensk in moških na mestih odločanja, so podjetja navedla, da gre za panogo, kjer je en spol zastopan izrazito številčneje (40,2%) in da celotno skupino najvišjega menedžmenta predstavlja samo ena oseba (28,6%). Da so še vedno prisotni tudi predsodki, pa so pokazali odgovori, da med ženskami ni dovolj izkušenih in primernih kandidatke (5,6%) in da za napredovanje moški izbirajo moške.

Ukrepi:

- sprejem zakonodaje, ki spodbuja uravnoteženo zastopanost spolov na mestih odločanja v gospodarskih družbah
- izvajanje programov in projektov za spodbujanje žensk za prevzem najvišjih položajev v gospodarskih družbah in ozavešanje o pomenu uravnotežene zastopanosti na najvišjih položajih v gospodarstvu

Kazalniki:

- nove zakonske določbe, ki spodbujajo uravnoteženo zastopanost spolov na mestih odločanja v gospodarskih družbah
- število projektov in programov za spodbujanje žensk za prevzem najvišjih položajev v gospodarskih družbah in ozavešanje o pomenu uravnotežene zastopanosti na najvišjih položajih v gospodarstvu ter število udeleženk
- delež žensk na položajih odločanja v gospodarstvu, predvsem na izvršnih in neizvršnih direktorskih mestih v večjih gospodarskih družbah, ki kotirajo na borzi

Nosilci:

MDDSZ, MGRT

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

III. URAVNOTEŽENA ZASTOPANOST ŽENSK IN MOŠKIH V VLADNIH TELESIH, STROKOVNIH SVETIH IN OSEBAH JAVNEGA PRAVACilj 1:

Povečanje deleža podprezentiranega spola v vladnih telesih, strokovnih svetih in osebah javnega prava

Stanje:

Uredba o kriterijih za upoštevanje načela uravnotežene zastopanosti spolov (Uradni list RS, št. 103/2004), podrobneje določa izvajanje 14. člena Zakona o enakih možnostih žensk in moških (Uradni list RS, št. 59/2002), ki zavezuje Vlado RS, da upošteva načelo uravnotežene zastopanosti spolov pri sestavi posvetovalnih in usklajevalnih organov, drugih delovnih teles ter delegacij, ki jih ustanovi Vlada RS po zakonu in po svojem poslovniku, ter pri imenovanju ali predlaganju predstavnic in predstavnikov Vlade RS v osebah javnega prava, razen če to iz objektivnih razlogov ni mogoče. Uredba za vsa naštetá telesa oziroma organe določa upoštevanje načela uravnotežene zastopanosti žensk in moških, to je najmanj 40-odstotno zastopanost enega spola, ter način predlaganja sestave teles oziroma organov.

Ukrepi:

- analiza izvajanja uredbe z vidika uravnotežene zastopanosti spolov v zadevnih organih in po potrebi predlog sprememb

Kazalniki:

- delež članic in članov v vladnih delovnih telesih, strokovnih svetih in osebah javnega prava

Nosilci:

MDDSZ

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

IV. URAVNOTEŽENA ZASTOPANOST ŽENSK IN MOŠKIH NA POLOŽAJIH ODLOČANJA V ORGANIZACIJAH JAVNEGA INTERESACilj 1:

Povečanje deleža žensk pri odločanju v izobraževalnih, znanstvenih, visokošolskih, kulturnih, medijskih, športnih in drugih organizacijah

Stanje:

Podobno kot v politiki in gospodarstvu je tudi v raziskovalnih, kulturnih, medijskih, športnih in drugih organizacijah po spolu neuravnotežena sestava na mestih odločanja.

Med dekanji in dekanji je manj kot 10% dekanj, med rednimi in izrednimi člani in članicami SAZU pa 5% akademikinj (Arsenjuk, 2012). Med asistenti in asistentkami je 51% žensk, med docenti in docentkami 46% žensk, med izrednimi profesorji in profesoricami 31% žensk ter med rednimi profesorji in profesoricami le 20% žensk. Zanimiv je primer na naravoslovnem področju – med doktorandkami je 50% žensk, med rednimi profesorji in profesoricami pa le 7% žensk.

Delež žensk, vključenih v procese odločanja v medijih, je nižji od deleža moških. Na strateški ravni (glavni izvršni direktor oziroma direktorica) je 20% žensk, na nižjih operativnih ravneh pa je delež žensk 41%. Med člani in članicami svetov javnih medijskih hiš je žensk 14%, med člani in članicami svetov zasebnih medijskih hiš pa 50% (EIGE, 2013).

Ukrepi:

- dejavnosti za spodbujanje uravnotežene zastopanosti spolov na različnih področjih: znanost in visoko šolstvo, kultura, mediji, športne in druge organizacije nacionalnega pomena

Kazalniki:

- delež žensk in moških na vodilnih mestih v izobraževalnih in raziskovalnih ustanovah
- delež žensk in moških na vodilnih mestih v nacionalnih športnih organizacijah
- delež žensk in moških na vodilnih mestih v medijih
- delež žensk in moških na vodilnih mestih v kulturnih ustanovah

Nosilci:

MDDSZ, MK, MIZŠ

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

2.7 NASILJE NAD ŽENSKAMI**2.7.1 Položaj, trendi in izzivi**Fizično, psihično, spolno in ekonomsko nasilje nad ženskami

Nasilje nad ženskami je ena najbolj razširjenih kršitev človekovih pravic in oblika diskriminacije na podlagi spola, ki izhaja iz neenakovrednih družbenih odnosov med spoloma. Je oblika nasilja, ki krepi neenakost med moškimi in ženskami ter ogroža zdravje, dostojanstvo, varnost in avtonomijo žrtev, ki so mu izpostavljene. Ker je ovira za polno sodelovanje žensk v gospodarskem, družbenem, političnem in kulturnem življenju, pomeni enega ključnih problemov in temeljnih vzrokov neenakosti med spoloma.

Na področju nasilja v kontekstu neenakosti med spoloma ne obravnavamo vseh oblik nasilja, ampak nasilje zaradi spola, torej nasilje, ki nesorazmerno prizadeva osebe določenega spola. Ker vse mednarodne in nacionalne raziskave kažejo, da nasilje zaradi spola nesorazmerno prizadeva ženske in da predstavlja enega od ključnih problemov, ki jih je treba odpraviti za dosego dejanske enakosti med ženskami in moškimi, se je v mednarodni skupnosti, vseh relevantnih dokumentih in strokovni javnosti uveljavil izraz nasilje nad ženskami. Kljub temu ne smemo spregledati, da so lahko žrtve nasilja, vključno z nasiljem v družini, tudi moški in dečki, kar je pogosto tabuizirana tema. Nasilno vedenje izvira iz kulturnega okolja in sistema vzgoje, je največkrat naučeno in se prenaša iz generacije v generacijo. Njegov cilj je doseči nadzor nad drugimi osebami z uporabo sile, zastraševanja in manipulacije.

Poznamo različne oblike nasilja nad ženskami: nasilje v družini oziroma v domačem okolju in partnerskih odnosih, trgovina z ženskami in dekljami, spolno izkoriščanje in drugo kršenje spolnih in reproduktivnih pravic, nasilje v oboroženih konfliktih in spopadih, nasilje v obliki različnih tradicionalnih in kulturnih praks ipd. Revščina in socialna izključenost med gospodarsko krizo še zvišujeta tveganje nasilja in drugih oblik izkoriščanja.

Nasilje nad ženskami se velikokrat dogaja v domačem okolju oziroma v partnerskem odnosu, zato je bilo v preteklosti v glavnem razumljeno kot zasebni in ne družbeni (ekonomski, zdravstveni, socialni, politični) problem. Nasilje v domačem okolju in partnerskih odnosih je bolj prikrito, zato ga je težje prepoznati in preprečevati. Med žrtvami je največ žensk, ki so s povzročiteljem v zakonskem ali zunajzakonskem razmerju. Po ocenah nevladnih organizacij, ki delujejo na področju preprečevanja in odpravljanja posledic nasilja nad ženskami, je v Sloveniji delež neprijavljenega nasilja, zlasti ko gre za nasilje v domačem okolju in partnerskih odnosih, mnogo višji od uradnih podatkov.

Grob poseg v dostojanstvo in spolno integriteto posameznika oziroma posameznice in s tem kršitev temeljnih človekovih pravic je spolno nasilje, katerega najpogostejša žrtev so ženske in otroci. Žal se v sodobni globalizirani družbi pogosto srečujemo tudi s pojavom trgovine z ljudmi, obliko modernega suženjstva, ki pogosteje prizadeva ženske in otroke iz revnih okolij, pri čemer so posebej ranljiva dekleta oziroma mlade ženske. Mnoge med njimi so žrtve prisilne prostitucije in pornografije, prisilnih porok in drugih oblik nasilja ter izkoriščanja v okviru spolne industrije.

Ženske niso homogena skupina in osebne okoliščine, kot so rasa, etnična pripadnost, vera ali politično prepričanje, zdravje, stanovanjski ali priseljenjski status, starost, invalidnost, družbeni razred, zakonski stan itd. so tisti dejavniki, ki vplivajo na to, kakšno obliko nasilja doživlja posamezna ženska in kako jo doživlja. Določene skupine žensk so zaradi tega bolj ranljive tarče različnih vrst diskriminacije oziroma nasilja. Pripadnicam ranljivih oziroma izključenih družbenih skupin, kot so starejše ženske, invalidke, ženske iz etničnih manjšin itd., je pogosto onemogočen dostop do pravne in zdravniške pomoči, največkrat zaradi različnih administrativnih ovir, pa tudi kampanje ozaveščanja jih pogosto ne dosežejo kot ciljno populacijo. Med njimi so izredno ranljive za izkoriščanje in zlorabo tudi migrantke, ki doživljajo najbolj grobe oblike nasilja, od omejevanja gibanja in stradanja do posiljevanja, siljenja v prostitucijo. Zaradi pogosto nelegalnega statusa v državi, v kateri so, so v veliki nevarnosti, da postanejo žrtve trgovine z ljudmi.

Raziskave kažejo, da je nasilje nad ženskami izjemno razširjen pojav tako v svetu kot pri nas. Po ocenah študij o nasilju nad ženskami je približno 20 do 25% žensk v Evropi vsaj enkrat v odrasli dobi žrtev fizičnega nasilja, več kot 10% pa je bila žrtev spolnega nasilja, pri katerem je bila uporabljena sila. Kar 45% žensk je doživelo kakšno obliko nasilja: 12 do 15% je žrtev nasilja v družini in zaradi njega v EU vsak dan umre sedem žensk.

V Sloveniji je žrtev psihičnega nasilja, kot so zmerjanje, kričanje in poniževanje, vsaka druga ženska, vsaka peta ženska pa doživlja fizično nasilje. Ženske pogosto doživljajo tudi spolno in ekonomsko nasilje. Nevladne organizacije v Sloveniji ocenjujejo, da je nasilje prisotno v vsaki peti družini v Sloveniji, da je posiljena vsaka sedma ženska in le 5% vseh žensk z izkušnjo nasilja išče kakršnokoli pomoč. Pomoč nudijo številne nevladne organizacije, centri za socialno delo, policija, varne hiše in krizni centri.

Prvi mednarodni pravni instrument, ki celovito določa obveznosti pogodbenic za preprečevanje nasilja nad ženskami, vključno z nasiljem v družini, je Konvencija Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima, ki je bila sprejeta aprila leta 2011 in je začela veljati avgusta 2014. Slovenija je pogodbo podpisala septembra 2011 in jo decembra 2014 tudi ratificirala.

Slovenija je že naredila pomembne korake na področju preprečevanja nasilja nad ženskami, skupaj z nevladnimi organizacijami in državnimi institucijami. V zadnjih letih smo bistveno izboljšali zakonodajo in podrobneje opredelili ukrepe za zaščito žrtev, pa tudi storilcev, predvsem z ukrepi, kot so prepoved približevanja in ukrep pridržanja kršilcev, ki kršijo prepoved približanja. Ob povečani medijski, strokovni in politični pozornosti je nasilje nad ženskami postalo prepoznan družbeni problem, vendar cilja, da bi celoten sistem preprečevanja nasilja nad ženskami v domačem okolju in partnerskih odnosih temeljil na ničelni strpnosti, še nismo uspeli doseči. V primerjavi z nekaterimi drugimi evropskimi državami je ozaveščenost strokovne in laične javnosti do te oblike nasilja še vedno na nizki ravni. To se kaže v vrednostnem sistemu družbe in ravnanju, kjer obstaja prikrita toleranca do storilcev nasilnih dejanj. Za vzpostavitev ničelne tolerance do nasilja bo treba še naprej

rušiti mite o nasilju nad ženskami, ki zamegljujejo oceno obsega problematike in ščitijo storilce – pri tem moramo vključevati medije, politične, kulturne in izobraževalne ustanove. Nujno je tudi sistematično, nenehno in načrtno ter ciljno usmerjeno ozaveščanje javnosti o problematiki nasilja v domačem okolju in partnerskih odnosih ter o tem, da je delovanje proti tovrstnemu nasilju skupna odgovornost celotne družbe ter konec koncev vsake posameznice in posameznika, ki bi lahko nasilje preprečil, pa raje molči. Za usklajen in učinkovit način delovanja proti nasilju nad ženskami ter ustrezen razvoj politik preprečevanja in obravnave nasilja nad ženskami je nujno vključevanje nevladnih organizacij, služb in strokovnjakinj ter strokovnjakov s področja sociale, policije, zdravstva in izobraževanja.

Osnovni trendi v obdobju prejšnjega nacionalnega programa

Podatki o nasilju nad ženskami, trgovini z ljudmi in spolnem izkoriščanju zaradi prostitucije in spolnem nasilju vključujejo le tista kazniva dejanja nasilja, ki so bila prijavljena kot kazniva dejanja, zato ne kažejo realne slike o razsežnosti tovrstnih dejanj. Neprijavljen ostaja zlasti velik del nasilja v domačem okolju in partnerskih odnosih, in to kljub temu, da je policija pridobila večje pristojnosti pri posredovanju v primerih nasilja v družini.

Po podatkih MNZ je policija v obdobju od 2008 do 2012 izdala 4.682 ukrepov prepovedi približevanja določenemu kraju oziroma osebi. Največ ukrepov prepovedi približevanja je bilo izdanih leta 2009, in sicer 1.121, najmanj, 556, pa leta 2008. Število prekrškov, ki so kvalificirani kot nasilje v družini, je upadlo, in sicer z 5.064 (od skupno 32.785 prekrškov zoper javni red in mir ali 15,4%) v letu 2008 na 3.453 (od skupno 25.799 prekrškov zoper javni red in mir ali 13%) v letu 2012. Eden od razlogov je, da se del dejanj, ki so bila prej opredeljena kot prekršek, zdaj obravnava kot kaznivo dejanje nasilja v družini. Se je pa v obdobju od 2008 do 2012 povečal delež žensk, žrtev prekrškov zoper javni red in mir, in sicer s 44,3% na 54,8%. Med žrtvami nasilja v družini je bilo od konca leta 2008, ko je začel veljati nov Kazenski zakonik, ki je uvedel kaznivo dejanje nasilja v družini, do leta 2012 87,9% žensk. Skoraj v vseh primerih (99,4%) je bil storilec moški. V obdobju od 2008 do 2012 se je zgodilo v povprečju okoli 50 posilstev na leto. V 98% primerov so bile žrtev ženske. V vseh primerih, razen enem, so bili storilci moški. Tudi v primerih spolnega nasilja so bile v navedenem obdobju žrtve večinoma ženske (95,2%) in storilci večinoma moški, razen v enem primeru. Med žrtvami umorov je bilo v obdobju od 2008 do 2012 46% žensk, storilci so bili v 92% moški. V družini je bilo storjenih 74 umorov/ubojev. V obdobju od 2008 do 2012 je bilo po podatkih policije 41 oškodovank in 4 oškodovanci kaznivega dejanja trgovine z ljudmi, 4 oškodovanke in 3 oškodovanci kaznivega dejanja spravljanja v suženjsko razmerje in 51 oškodovank in 4 oškodovanci kaznivega dejanja zlorabe prostitucije.

Izvedene dejavnosti in napredek v obdobju prejšnjega nacionalnega programa

V začetnem obdobju izvajanja akcijskih načrtov je bil poudarek na izboljšanju pravne ureditve za preprečevanje nasilja v domačem okolju in partnerskih odnosih ter razvijanju in vzpostavljanju mehanizmov za njeno učinkovito izvajanje in ocenjevanje.

Sprejeta je bila ustrezna zakonodaja in strateški dokumenti: Zakon o preprečevanju nasilja v družini (2008), Resolucija o nacionalnem programu za preprečevanje nasilja v družini 2009–2014 in štirje podzakonski akti, ki se nanašajo na ravnanje različnih organov in služb v zvezi z obravnavo nasilja v družini. Poleg tega so bila pripravljena tudi različna navodila in smernice za delovanje institucij na področju boja proti nasilju v družini. Leta 2008 je bil sprejet tudi nov Kazenski zakonik, ki nasilje v družini opredeljuje kot kaznivo dejanje, leta 2013 pa Zakon o nalogah in pooblastilih policije, ki je dopolnil policijsko pooblastilo v primerih odreditve prepovedi približevanja tudi s pridržanjem kršilca oziroma kršilke, ki ne spoštuje take prepovedi. Vsi ti normativni ukrepi so prispevali k izboljšanju sistemske ureditve preprečevanja in boja proti nasilju nad ženskami.

Izvedeni so bili projekti, zlasti s sofinanciranjem nevladnih organizacij, ki so prispevali k izboljšanju celostne obravnave žensk z izkušnjo nasilja in povzročiteljev nasilja, ter projekti za širitev mreže kriznih centrov, materinskih domov in varnih hiš po celi Sloveniji. Število kapacitet za nastanitev žrtev nasilja v družini se je povečalo.

Na področju preprečevanja in obravnave nasilja nad ženskami so bile izvedene preventivne dejavnosti ozaveščanja za strokovno in širšo javnost. K boljšemu in učinkovitejšemu delu z ženskami, žrtvami nasilja, so pripomogli tudi programi pomoči žrtvam ter izobraževanja in usposabljanja za policijo, centre za socialno delo, nevladne organizacije, pedagoški in svetovalni kader, ki se srečujejo z različnimi oblikami nasilja nad ženskami (družinsko nasilje, spolno nasilje, trgovina z ljudmi). Pri teh dejavnostih je imelo poleg ključnih nosilcev, kot so MDDSZ, MNZ-P, MIZŠ, pomembno vlogo sodelovanje nevladnih organizacij. Izvedene dejavnosti so pripomogle k izboljšanju sistemske obravnave žensk z izkušnjo nasilja in storilcev nasilnih dejanj, s posebnim poudarkom na zaščiti ranljivih družbenih skupin, ter okrepile medresorsko in interdisciplinarno sodelovanje. Opravljene so bile tudi raziskave in analize o učinkih sprejete zakonodaje na delo institucij pri obravnavanju nasilja, o pojavnosti nasilja v zasebni sferi in partnerskih odnosih, ki so pokazale, da narašča število primerov nasilja v družini, ki jih institucije zaznajo, prepoznajo in obravnavajo.

Usmerjenost na različne cilje skupine (dekllice in dečki, mladostnice in mladostniki, gibalno ovirane ženske, starostniki in starostnice, osebe z motnjami in duševnem zdravju itd.) je prispevala k izboljšanju obravnave žensk z izkušnjo nasilja in posebnih potreb žensk z izkušnjo nasilja.

Z izvajanjem in podporo programov in projektov usposabljanj za strokovne kadre, policijo itd., ki delajo na področju preprečevanja nasilja ter obravnave žensk z izkušnjo nasilja in storilcev nasilnih dejanj, je bila dosežena boljša usposobljenost in večja dovednost stroke na tem področju. Z dejavnostmi ozaveščanja o problematiki nasilja nad ženskami, namenjenimi širši javnosti, je bila dosežena boljša informiranost širše javnosti o različnih vidikih te oblike nasilja. Na področju vzgoje in izobraževanja so bili razviti kurikuli z vidika vsebin preprečevanja nasilja in načinov nenasilnega reševanja sporov, te vsebine pa vključene v nadaljnje izobraževanje in usposabljanje strokovnih delavcev in delavk.

Izvajale so se dejavnosti preprečevanja trgovine z ljudmi in spolnega nasilja, opredeljene v akcijskih načrtih Medresorske delovne skupine za boj proti trgovini z ljudmi, ki so pripomogli k izboljšanju sistemske obravnave preprečevanja trgovine z ljudmi in spolnega izkoriščanja zaradi prostitucije in pornografije. Posebni projekti na tem področju, na primer programi usposabljanja policistov in policistk ter strokovnega pedagoškega kadra, so pripomogli k boljši ozaveščenosti in informiranosti o problematiki trgovine z ljudmi in spolnega izkoriščanja zaradi prostitucije in pornografije. Izvedeni so bili tudi posebni programi za prepoznavanje in pomoč žrtvam trgovine z ljudmi in spolnega nasilja, vključno s programi reintegracije žrtev trgovine z ljudmi. MDDSZ in MNZ sta financirala programe oskrbe žrtev trgovine z ljudmi, ki jih izvajata nevladni organizaciji.

Izvedba programov in projektov ozaveščanja in informiranja o spolnem nasilju za različne ciljne skupine in programov psihosocialne pomoči žrtvam in storilcem spolnega nasilja je prispevala k izboljšanju sistemske obravnave spolnega nasilja, krepitvi medresorskega in interdisciplinarnega sodelovanja ter ničelni strpnosti do spolnega nasilja.

Ključni izzivi v obdobju novega nacionalnega programa 2015–2020

V pripravi je nova Resolucija o nacionalnem programu preprečevanja nasilja v družini in nasilja nad ženskami, strateški dokument, temelječ na Zakonu o preprečevanju nasilja v družini, ki določa cilje, ukrepe in ključne nosilce politik za preprečevanje in zmanjševanje nasilja v družini v Republiki Sloveniji. Konkretna naloga in dejavnosti za doseganje ciljev in izvajanje posameznih ukrepov bodo opredeljene v akcijskih načrtih, ki bodo izdelani vsaki dve leti ter bodo natančno določali časovne roke in izvedbene načine. V obdobju 2014–2020 se bodo izvajale dejavnosti akcijskih načrtov s ciljem povezati ukrepe različnih resorjev in zagotoviti učinkovite dejavnosti za zmanjšanje nasilja v družini, in sicer na ravni njegovega prepoznavanja in preprečevanja.

Ozaveščenost o nasilju nad ženskami v domačem okolju in partnerskih odnosih ter povečanje občutljivosti okolice in širše družbe za nasilje v zasebni sferi je ključnega pomena za preprečevanje in odpravo vseh vrst nasilja, zato bomo te dejavnosti nadaljevali. Nadaljevali bomo programe usposabljanj in izobraževanj za strokovnjake in strokovnjakinje, ki se srečujejo z nasiljem nad ženskami v družini ter spolnim nasiljem (policija, pravosodje, šolstvo). Za doseganje cilja ničelne tolerance do nasilja se bodo izvajale dejavnosti informiranja in ozaveščanja širše javnosti, in sicer z vključevanjem različnih tematik, kot so nesprejemljivost nasilja, nenasilni načini reševanja konfliktov, spoštovanje človekovih pravic ter razvoja osebnih in družbenih vrednot v šolske programe.

V zvezi s problematiko trgovine z ljudmi se bodo izvajale dejavnosti preprečevanja trgovine z ljudmi in spolnega nasilja, opredeljene v akcijskih načrtih Medresorske delovne skupine za boj proti trgovini z ljudmi.

2.7.2 Cilji in ukrepi

I. NIČELNA STRPNOST DO NASILJA NAD ŽENSKAMI

Cilj 1:

Zmanjšanje pojavnosti nasilja nad ženskami

Stanje:

V obdobju od 2008 do 2011 je bila opravljena prva nacionalna raziskava o nasilju v zasebni sferi in v partnerskih odnosih z naslovom Pojavnost nasilja in odzivnost na nasilje v zasebni sferi in partnerskih odnosih. Podatki o nasilju so bili zbrani na reprezentativnem vzorcu žensk, starih od 18 do 80 let. Po podatkih raziskave naj bi vsaka druga ženska (56,6%) od dopolnjenega 15. leta starosti doživela eno od oblik nasilja. Najpogostje so doživljale psihično nasilje (49,3%), sledi fizično (23%), premoženjsko (14,1%), omejevanje gibanja (13,9%) in spolno nasilje (6,5%). Med tistimi ženskami, ki so nasilje doživele v zadnjem letu, jih je največ doživelo psihično nasilje (49,9%), manj pa fizično (5,9%), spolno (1,5%) in premoženjsko nasilje (7%) ter omejevanje svobode (6,1%). Če ne upoštevamo psihičnega nasilja, je v zadnjem letu vsaka peta ženska doživela eno od naštetih oblik nasilja. Raziskava je tudi pokazala, da so ženske, ki doživljajo nasilje, manj zdrave od žensk v splošni populaciji. Pogosteje doživljajo stres, tesnobo, prebavne motnje, izgubo teka, želodčne težave, glavobol, motnje spanja, slabo koncentracijo itd. Opravljena je bila tudi analiza izrečenih ukrepov prepovedi približevanja s strani policije v obdobju od 2005 do 2010, ki je pokazala, da je bilo 97% storilcev moških, žrtve so bile najpogosteje žene in zunajzakonske partnerice nasilneža (48%), sledijo jim starši povzročitelja nasilja (19%), mladoletni otroci (15%), bivši partnerji (7%), polnoletni otroci (5%) in drugi sorodniki (6%). V 28% zadev je policija izrekla prepoved približevanja zaradi psihičnega nasilja (različnih oblik groženj), ki mu ni bilo pridruženo tudi fizično nasilje.

Ukrepi:

- izvajanje dejavnosti in projektov za promocijo politike enakosti spolov ter boljšo ozaveščenost in informiranost o nasilju nad ženskami, zlasti nasilju nad ženskami v domačem okolju in partnerskih odnosih, trgovini z ženskami in spolnim nasiljem, s posebno pozornostjo in občutljivostjo do ranljivih oziroma izključenih skupin žensk
- izvajanje in podpora programov usposabljanj strokovnih kadrov v različnih organizacijah, ki delajo na področju preprečevanja nasilja ter obravnave žensk z izkušnjo nasilja in storilcev nasilnih dejanj
- zagotovitev usklajenih in mednarodno primerljivih podatkov po spolu

Kazalniki:

- število dejavnosti in projektov za boljšo ozaveščenost in informiranost o nasilju nad ženskami
- število in obseg izvedenih usposabljanj ter število udeleženih strokovnih kadrov po spolu iz različnih organizacij
- statistični podatki o kaznivih dejanjih nasilja po spolu

Nosilci:

MDDSZ, MP

Sodelujoči organi:

MNZ-P

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

2.8 ENAKOST SPOLOV V ZUNANJI POLITIKI IN MEDNARODNEM RAZVOJNEM SODELOVANJU

2.8.1 Položaj, trendi in izzivi

Mednarodne dejavnosti Republike Slovenije za opolnomočenje žensk in udejanjenje ciljev enakosti spolov

Kljub številnim mednarodnim sporazumom in velikemu napredku se ženske po vsem svetu še vedno spopadajo z diskriminacijo, nasiljem, neenakimi možnostmi za izobraževanje in sodelovanje v družbenem in gospodarskem življenju.

Pomemben segment zunanje politike Republike Slovenije je varovanje in promocija človekovih pravic. Slovenija si za enakost spolov in opolnomočenje žensk v svojih zunanjepolitičnih prizadevanjih na bilateralni in multilateralni politični ravni prizadeva na različne načine. Intenzivno spremlja problematiko v okviru vseh relevantnih mednarodnih forumov, pri čemer opozarja na vključene

vanje posameznih vprašanj enakosti spolov v resolucije, deklaracije, akcijske načrte, kot tudi pri oblikovanju mednarodnopravnih instrumentov na različnih področjih, pri čemer se povezuje s podobno mislečimi državami.

V okviru mehanizma Univerzalnega periodičnega pregleda stanja človekovih pravic, kjer se v štiriletnem ciklu periodično pregleda stanje človekovih pravic po vseh državah članicah OZN, Slovenija v svojih izjavah v interaktivnih dialogih s pregledanimi državami redno obravnava tudi problematiko enakosti spolov in opolnomočenja žensk.

Kot članica EU Slovenija sodeluje pri oblikovanju skupne zunanje in varnostne politike EU, katere pomemben sestavni del je promocija in varstvo človekovih pravic. EU to svojo politiko izvaja na podlagi smernic EU, v dialogih in konzultacijah s tretjimi državami, z vpenjanjem človekovih pravic v druge segmente zunanje politike ter z dejavnostjo v mednarodnih forumih, predvsem Svetu OZN za človekove pravice in 3. odboru Generalne skupščine OZN. Smernice EU glede nasilja nad ženskami in boja proti vsem vrstam diskriminacije nad njimi izražajo jasno prednostno usmeritev v vprašanje nasilja nad ženskami in deklicami kot eni od glavnih kršitev človekovih pravic v današnjem svetu.

Enakost spolov in opolnomočenje žensk imata pomembno mesto v mednarodnem razvojnem sodelovanju, saj sta prepoznana kot ključna za uresničevanje mednarodnih razvojnih ciljev, vključno razvojnih ciljev tisočletja (MDGs). Sta temelj za spoštovanje človekovih pravic in zagotavljanje družbene pravičnosti. Ekonomsko in politično opolnomočenje žensk ni samo vodilna sila za uresničevanje enakosti spolov, temveč tudi osnova za uresničevanje ekonomske rasti in zmanjševanje revščine. V vseh družbah so ženske močne akterke pri promociji trajnostnega razvoja, prav tako zastopnice miru in demokracije, posebej v konfliktnih in post-konfliktnih situacijah. Enakost spolov in opolnomočenje žensk bosta pomemben element nove razvojne agende po letu 2015.

Enakost spolov in opolnomočenje žensk je pomembna samostojna in presečna tema mednarodnega razvojnega sodelovanja EU. EU ostaja zavezana k hitrejšemu doseganju razvojnih ciljev tisočletja in pomoči pri doseganju standardov, določenih v Konvenciji ZN o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk, Izhodiščih za ukrepanje pekinške konference in akcijskem programu iz Kaira. V okviru EU so bili do zdaj sprejeti številni dokumenti, ki slednjo zavezujejo, da enakost spolov kot močno komponento vključuje v vse svoje politike in prakse ter v njene odnose z državami v razvoju. Vrsta dokumentov s ciljem krepitve vloge žensk v razvoju je bila sprejeta tudi v okviru OECD.

Mednarodno razvojno sodelovanje je uvrščeno med slovenske zunanjepolitične prednostne usmeritve. Slovenija se dejavno vključuje v razprave in oblikovanje politik mednarodnega razvojnega sodelovanja v okviru mednarodnih organizacij in forumov. V okviru priprav na pogajanja o agendi po letu 2015 Slovenija poudarja pomen vključevanja enakosti spolov in opolnomočenja žensk kot samostojnega cilja v okvir nove agende in njenega hkratnega obravnavanja kot presečne tematike. Okvirni program mednarodnega razvojnega sodelovanja in humanitarne pomoči Republike Slovenije določa krepitev vloge žensk in skrb za dobro otrok kot eno izmed treh tematskih prednostnih področij, na katero se osredotoča razvojno sodelovanje. Skladno s tem si bo Slovenija prizadevala usmerjati del sredstev za mednarodno razvojno sodelovanje tudi v vsebine in projekte, ki pomembno prispevajo k opolnomočenju žensk ter izboljšanju njihovega ekonomskega in socialnega položaja, še posebej v partnerskih državah.

Slovenija pri sodelovanju v mednarodnih operacijah in misijah izhaja iz temeljnih načel in vrednot, to je krepitev demokracije ter spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kamor spada tudi spodbujanje enakosti spolov in opolnomočenje žensk. Različni vlogi moških in žensk v povezavi z oboroženimi spopadi terjata od vseh, ki si prizadevajo za mirno reševanje konfliktov, raznolik pristop pred spopadi, med njimi in po njih, za kar je potrebno načrtno spodbujanje kulture miru in načela enakosti spolov. Resolucija Varnostnega sveta OZN 1325 izhaja iz načel, na podlagi katerih je ženskam priznana pomembna vloga pri preprečevanju in reševanju konfliktov, v mirovnih pogajanjih, mirovni operacijah in misijah, humanitarnih dejavnostih in dejavnostih v pokonfliktnih obdobjih.

Osnovni trendi v obdobju prejšnjega nacionalnega programa

Enakost spolov je področje, ki ga je Slovenija že od začetka vključevala v zunanjepolitične dejavnosti, izredno dejavna je bila na multilateralni ravni. Z vključevanjem in sodelovanjem v številnih mednarodnih dogodkih in delovnih skupinah različnih mednarodnih institucij je okrepila prepoznavnost Slovenije kot dejavne promotorka tem, povezanih z opolnomočenjem žensk in enakostjo spolov. V skladu s tem je bila dejavna tudi na področju promocije opolnomočenja žensk in enakosti spolov v povezavi s preprečevanjem in razreševanjem konfliktov in pokonfliktno obnovo kot zaščito žensk in deklic v ranljivih družbah.

V obdobju 2005–2013 je bilo v mednarodne civilne misije skupaj napotenih 95 policistov in 12 policistk (12,6%). V obdobju 2005–2014 je bilo v mednarodne mirovne operacije in misije skupaj napotenih 4541 pripadnikov in 352 pripadnic slovenske vojske (7,75%).

MZZ je skladno s sprejetimi zavezami del sredstev za mednarodno razvojno sodelovanje namenilo tudi za vsebine in projekte, namenjene opolnomočenju žensk in izboljšanju njihovega položaja. V obdobju 2010–2014 je MZZ iz sredstev, namenjenih mednarodnemu razvojnemu sodelovanju, financiralo 29 projektov (od tega 16 na Zahodnem Balkanu, 11 v Afriki in 2 v Afganistanu) v skupni vrednosti 1.082.856 EUR.

Izvedene dejavnosti in napredek v obdobju prejšnjega nacionalnega programa

Slovenija je dejavno promovirala vpenjanje načela enakosti spolov v arhitekturo OZN in se zavzemala za oblikovanje novega mehanizma ZN za enakost moških in žensk v nacionalnih zakonodajah. Bila je pomemben akter pri vzpostavljanju Delovne skupine Sveta ZN za človekove pravice za odpravo diskriminacije žensk v zakonodaji in praksi (2010), organizirala je mednarodno konferenco o enakosti spolov (2010), katere namen je bil prispevati k razpravam Sveta OZN za človekove pravice o novem mehanizmu za spodbujanje enakosti žensk in moških v nacionalnih zakonih in njenega uresničevanja.

Slovenija si je tudi dejavno prizadevala za vzpostavitev Agencije ZN za ženske (UN Women). Ustanovitev Telesa OZN za enakost spolov in opolnomočenje žensk je pomemben dosežek pri institucionalni ureditvi tega področja. Agencija ZN za ženske je postala osrednje telo ZN tako pri pomoči državam pri oblikovanju in izvajanju standardov (pri tem, če je potrebno, nudi tehnično in finančno pomoč) kot pri podpori medvladnim telesom, kot je npr. Komisija za status žensk, pri oblikovanju politik, globalnih standardov in norm ter skrbi za koherentnost delovanja sistema ZN na področju enakosti spolov.

Leta 2010 je bil sprejet nacionalni akcijski načrt za izvajanje Resolucije VS OZN 1325 in 1820 o ženskah, miru in varnosti v obdobju 2010–2015, ki je nastal na predlog MZZ in ob tesnem sodelovanju drugih ministrstev, predvsem MO, MNZ, MP, MZ in MDDSZ ter UEM. Slovenija je v skladu z zavezami iz akcijskega načrta promovirala enakost spolov in varstvo pravic žensk na različnih dogodkih tako v okviru OZN (Generalne skupščine, Sveta OZN za človekove pravice in VS) kot v okviru Nata in OVSE. Slovenija je tudi sponzorirala resolucije Varnostnega sveta OZN o ženskah, miru in varnosti ter se pridružila dejavnostim za odpravo spolnega nasilja v spopadih.

MZZ si je v celotnem obdobju prizadevalo za vključevanje vidika spola in pomena participacije žensk v druge dogodke in svoji organizaciji. Skupaj z Veleposlaništvom Čila je organiziralo okroglo mizo o nasilju nad ženskami, ki je vključevalo tudi vidik nasilja zaradi spola v kontekstu oboroženih spopadov, z Argentino in tremi organizacijami civilne družbe je ob robu 58. zasedanja Komisije OZN za status žensk gostila dogodek Starejše ženske štejejo: Naslavljanje enakosti spolov skozi življenjske cikle v strategiji Post 2015; v okviru 8. strateškega foruma Bled 2013 je panel o mednarodnem kazenskem pravosodju obravnaval tudi problematiko nasilja nad ženskami. Slovenija v okviru svojih prioritete izpostavlja tudi pomen mediacije ter vlogo in aktivnosti žensk v le-tej. Marca 2014 je na Brdu v okviru iniciative »Mediacija v Sredozemlju« organizirala seminar na temo 'Spodbujanje kulture mediacije in preprečevanja konfliktov v Sredozemlju', na katerem je potekala tudi razprava o krepitvi vloge žensk v mediaciji.

Na področju enakosti spolov in opolnomočenja žensk je bila Slovenija dejavna tudi v odprti delovni skupini za cilje trajnostnega razvoja. Zavzemala se je za oblikovanje samostojnega cilja na področju enakosti spolov in opolnomočenja žensk v okviru agende po letu 2015. Prav tako je podprla upoštevanje vidika spola v podciljih in kazalnikih vseh relevantnih ciljev. Slovenija je bila ena izmed gostiteljic stranskega dogodka ob robu zasedanja Mednarodne komisije za prebivalstvo in razvoj.

Prepoznavnost Slovenije na področju enakosti med spoloma in opolnomočenja žensk je krepilo tudi članstvo slovenske strokovnjakinje v Odboru OZN za odpravo diskriminacije žensk (CEDAW) v obdobju 2007–2014.

Slovenija je v preteklosti finančno podpirala tudi delovanje skladov in entitet OZN na področju enakosti spolov in zaščite pravic žensk, in sicer Agencije ZN za ženske ter njenih predhodnic, Razvojnega sklada OZN za ženske (UNIFEM) in Sklada OZN za odpravo nasilja nad ženskami (UNTFEVAW). Prispevek Slovenije (Razvojni sklad OZN za ženske) je bil v letu 2011 namenjen podpori pri vzpostavljanju centrov za pomoč ženskam, žrtvam nasilja v Afganistanu. MZZ je leta 2012 finančno podprlo sodelovanje v okviru prostovoljcev Združenih narodov za opravljanje nalog na področju enakosti spolov in okolja na Zelenortskih otokih. Slovenija je v preteklosti finančno podpirala tudi delovanje skladov in entitet OZN na področju enakosti spolov in zaščite pravic žensk, in sicer UN-Women ter njenih predhodnic, Razvojnega sklada OZN za ženske (UNIFEM) in Sklada OZN za odpravo nasilja nad ženskami (UNTFEVAW).

Na področju mednarodnega razvojnega sodelovanja je MZZ sofinanciralo različne projekte, namenjene opolnomočenju žensk (Zahodni Balkan, Afrika in srednja Azija), ki so naslavljali problem nizke stopnje zaposlenosti žensk, ekonomsko neodvisnost, brezposelnost in neozaveščenost o njihovih pravicah v zvezi z nasiljem in reproduktivnim zdravjem ter jih usmerjali v pridobivanje praktičnih veščin in znanj.

Slovenija je zelo dejavna v okviru EU. Med predsedovanjem EU je objavila publikacijo EU o ključnih mednarodnih dokumentih s področja človekovih pravic, relevantnih za evropsko varnostno in obrambno politiko ter pripravila študijo o razvojni politiki EU glede žensk v oboroženih spopadih.

Dejavnosti Slovenije so se nadaljevale tudi na področju žensk, miru in varnosti. V skladu zavezami iz Akcijskega načrta RS za izvajanje resolucije Varnostnega sveta 1325 in 1820 o ženskah, miru in varnosti je v celotnem obdobju promovirala enakost spolov in varstvo pravic žensk na različnih dogodkih tako v okviru OZN (Generalne skupščina, Sveta OZN za človekove pravice in VS) kot Nata in OVSE. Pridružila se je Deklaraciji o odpravi spolnega nasilja v spopadih (2013).

Slovenija se je s pobudami in predlogi dejavno vključevala v delo Evropskega inštituta za enakost spolov (EIGE), predvsem v okviru članstva v upravnem odboru in ekspertnem forumu ter v različnih delovnih skupinah.

Ključni izzivi in usmeritve v obdobju novega nacionalnega programa 2015–2020

Ne glede na številne napore, usmerjene za doseganje napredka na področju enakosti spolov, ostaja neenakomerna porazdelitev moči, virov in priložnosti, ki le še spodbujajo neenakost spolov, realnost tako na nacionalni kot tudi na globalni ravni. Zato je potreba po zavzemanju za celovit in povezovalen pristop med notranjo in zunanjo politiko na področju enakosti spolov še toliko pomembnejša. Tesno povezovanje med nacionalno in globalno ravni je logična posledica horizontalnega pristopa k politiki enakosti spolov, ki zagotavlja usklajenost različnih aktivnosti Slovenije, in posledično večjo učinkovitosti slovenskih politik. To pa vodi k večjemu ugledu in kredibilnosti Slovenije na mednarodni ravni, kar na dolgi rok pomeni več priložnosti za Slovenijo in različne deležnike.

Eden od stebrov slovenske zunanje politike je uveljavljanje in varstvo človekovih pravic. Prednostne usmeritve so pravice in opolnomočenje žensk ter varstvo pravic ranljivih skupin, kot so pravice otrok, starejših, manjšin in invalidnih oseb. Ta tematika je tudi ena izmed prostovoljnih zavez Slovenije v kandidaturi za članstvo v Svetu OZN za človekove pravice za obdobje 2016–2018.

V mednarodnem dialogu o enakosti med spoloma in opolnomočenju žensk si bo Slovenija še naprej prizadevala za vključevanje vidika spola v delo mednarodnih organizacij (t. i. *gender mainstreaming*) in različne mednarodne dokumente.

Slovenija se bo dejavno vključevala v razprave in oblikovanje politik mednarodnega razvojnega sodelovanja v okviru mednarodnih organizacij in forumov. Med prednostnimi vsebinami bo tudi spoštovanje človekovih pravic žensk in otrok ter opolnomočenje žensk. Slovenija si bo prizadevala povečati delež sredstev v okviru uradne razvojne pomoči, namenjenih projektom in programom mednarodnega razvojnega sodelovanja s področja enakosti spolov in krepitve vloge žensk.

Razprava o oblikovanju nove razvojne agende izhodiščno izvira iz potrebe po nadomestitvi razvojnih ciljev tisočletja, ki se iztečejo leta 2015. MZZ je leta 2014 začelo priprave na pogajanja o agendi po letu 2015. Vlada RS se je seznanila z Okvirnimi izhodišči RS za medvladni proces za oblikovanje agende po letu 2015, ki so podlaga za dejavnosti slovenske delegacije v pogajanjih za agendo po 2015 in se bodo dopolnjevala glede na nove razprave v mednarodni skupnosti. Slovenija bo v medvladnem procesu delovala za namenom odpravljanja revščine in uresničevanja trajnostnega razvoja ter skladno s pristopom, ki temelji na človekovih pravicah. Med vsebinskimi prednostnimi usmeritvami je tudi enakost spolov in opolnomočenje žensk.

Slovenija bo v mednarodnih dejavnostih poudarjala vključevanje presečnih tematik, med njimi tudi enakost spolov in opolnomočenje žensk, enakopravnost oziroma načelo enake obravnave. Prednostna področja so: upoštevanje vidika spola pri oblikovanju mednarodnih dokumentov in spoštovanje že sprejetih skupnih norm; preprečevanje vseh oblik nasilja nad deklicami in ženskami v vseh življenjskih obdobjih, vključno z odpravo škodljivih tradicionalnih praks, kot so tudi otroške, zgodnje oziroma prisilne poroke; opolnomočenje, izobraževanje žensk in deklic, vključno z izobraževanjem o človekovih pravicah; zagotavljanje ekonomske neodvisnosti (zaposlovanje, dostojno delo, enako plačilo za enako delo) in odprava revščine; vključevanje v procese odločanja v politiki, gospodarstvu in javnem življenju; boj proti vsem oblikam diskriminacije v zakonodaji in praksi; vključevanje moških in dečkov v odpravo vseh oblik diskriminacije žensk in deklic; zagotovitev spolnega in reproduktivnega zdravja in pravic, vključno z zagotavljanjem kakovostnih in univerzalno dostopnih storitev reproduktivnega in spolnega zdravja; zaščita žensk, vključno pred spolnim nasiljem v konfliktih, in promocija participacije žensk pri preprečevanju in mirnem reševanju konfliktov.

2.8.2 Cilji in ukrepi

I. VKLJUČEVANJE ENAKOSTI SPOLOV V ZUNANJEPOLITIČNE POBUDE

Cilj 1:

Večja prepoznavnost Slovenije kot pobudnice in promotorke idej in projektov na različne teme, povezane z enakostjo spolov, na bilateralni in multilateralni ravni

Stanje:

Slovenija je na področju enakosti med spoloma in opolnomočenja žensk mednarodno prepoznavna. Izpeljala je več pobud za krepitev tega področja v mednarodni skupnosti, predvsem na multilateralni ravni. Organizirala je številne mednarodne dogodke in dejavno sodelovala mednarodnih razpravah.

Ukrepi:

– podpora prizadevanjem za enakost spolov in opolnomočenje žensk na mednarodni ravni, vključno z o organizacijo dogodkov in vodenjem pobud
– zavzemanje za vključevanje slovenskih strokovnjakinj in strokovnjakov v relevantna mednarodna telesa

Kazalniki:

– število izpeljanih dogodkov in pobud
– število nacionalnih izjav v mednarodnih forumih v posameznem letu
– članstvo slovenskih strokovnjakinj in strokovnjakov v relevantnih mednarodnih telesih

Nosilci:

MZZ, MDDSZ

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

II. RAZVOJNO SODELOVANJE IN HUMANITARNA POMOČ

Cilj 1:

Opolnomočenje žensk in izboljšanje njihovega socialnega in ekonomskega položaja v državah v razvoju

Stanje:

Na javnih razpisih za izvajanje projektov na področju mednarodnega razvojnega sodelovanja in humanitarne pomoči je ekonomsko opolnomočenje žensk z namenom doseganja enakost spolov in varovanja pravic žensk ena izmed pomembnejših razpisanih tem. Na javnem razpisu, objavljenem konec leta 2013, za izvajanje projektov mednarodnega razvojnega sodelovanja in humanitarne pomoči na Zahodnem Balkanu je bilo izbranih pet projektov s področja opolnomočenja žensk (Črna gora, Makedonija, BiH in Srbija), ki z dejavnostmi krepijo vlogo žensk in njihovo ekonomsko neodvisnost. Projekti, ki jih Slovenija izvaja v Afriki (Ruanda, Uganda, Burundi, Etiopija, Burkina Faso, Sierra Leone) z izobraževanjem, usposabljanjem in ozaveščanjem, omogočajo zaposlitev, zaslužek in izboljšanje življenjskih pogojev za ženske in s tem tudi doseganje enakosti spolov in varovanje pravic ter posledično tudi politično opolnomočenje žensk.

Ukrepi:

– spodbujanje enakosti spolov in opolnomočenja žensk v državah v razvoju z javnimi razpisi za izvajanje projektov na področju mednarodnega razvojnega sodelovanja
– podpora enakosti spolov in opolnomočenja žensk v strateških in izvedbenih dokumentih na mednarodni ravni, ki vplivajo na krepitev tega področja v državah v razvoju
– usmerjanje znatnega deleža sredstev za mednarodno razvojno sodelovanje v vsebine in projekte, ki pomembno prispevajo k opolnomočenju žensk ter izboljšanju njihovega ekonomskega in socialnega položaja

Kazalniki:

– število izvedenih bilateralnih projektov, namenjenih povečanju enakosti med spoloma in opolnomočenju žensk
– delež sredstev za mednarodno razvojno sodelovanje, namenjen spodbujanju enakosti spolov in opolnomočenju žensk v partnerskih državah

Nosilci:

MZZ

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

III. OHRANJANJE IN IZGRADNJA MIRU

Cilj 1:

Večja vloga žensk pri zagotavljanju mednarodnega miru in varnosti ter zaščita žensk v konfliktnih situacijah

Stanje:

Slovenija je dejavna in prepoznavna tudi na področju žensk, miru in varnosti. Kot je bilo navedeno v zgornjih podpoglavjih, je že uspešno izpeljala več dejavnosti za krepitev tega področja v mednarodni skupnosti, predvsem na multilateralni ravni. Organizirala je mednarodne dogodke in dejavno sodelovala v mednarodnih razpravah.

Ukrepi:

- vključevanje načela enakosti spolov v politike preprečevanja in reševanja konfliktov
- večja vključenost žensk v mednarodne operacije in misije za ohranjanje ter izgradnjo miru in postopke odločanja ter ukrepanja
- preprečevanje spolnega nasilja nad deklicami in ženskami ter njihova zaščita med oboroženim spopadom in po njem

Kazalniki:

- sodelovanje pri različnih pobudah in dejavnostih glede vključevanja enakosti spolov v politike preprečevanja in reševanja konfliktov, predvsem v OZN, Nato, EU in OVSE
- delež žensk v mednarodnih operacijah in misijah ter v postopkih odločanja in ukrepanja
- število dogodkov in sodelovanje pri preprečevanju spolnega nasilja v konfliktih ter zaščite žensk in deklic med oboroženimi spopadi in po njih

Nosilci:

MZZ

Sodelujoči organi:

MO, MNZ

Finančna sredstva:

Sredstva bodo zagotovljena v okviru razpoložljivih sredstev proračuna Republike Slovenije.

3. KAZALNIKI O POLOŽAJU ŽENSK IN MOŠKIH

Na vseh področjih, ki jih zajema nacionalni program, so določeni kazalniki, s katerimi se bo spremljalo izvajanje posameznih ukrepov za doseganje opredeljenih ciljev na področju politike enakosti žensk in moških v obdobju izvajanja nacionalnega programa od 2015 do 2020.

Poleg kazalnikov za spremljanje izvajanja politike enakosti žensk in moških, kot jo določa nacionalni program, pa je treba natančno in sistematično spremljati tudi položaj in spremembe v položaju žensk in moških v družbenem in zasebnem življenju. Kazalniki o položaju žensk in moških se po posameznih področjih spremljajo na podlagi nacionalnih zbirk podatkov oziroma sprejetih kazalnikov Evropske unije, katerim se prilagaja nacionalni sistem zbiranja podatkov.

V nadaljevanju so za vsa področja, na katerih nacionalni program določa cilje in ukrepe za zagotavljanje enakih možnosti žensk in moških, opredeljeni kazalniki za spremljanje položaja žensk in moških.

Enaka ekonomska neodvisnost

- Stopnja zaposlenosti po spolu in starostnih skupinah
- Stopnja zaposlenosti glede na število in starost otrok
- Povprečno tedensko število običajno in dejansko opravljenih ur zaposlenih oseb po spolu
- Stopnja zaposlenosti s krajšim delovnim časom po spolu in starostnih skupinah
- Stopnja zaposlenosti za določen čas po spolu in starostnih skupinah
- Stopnja zaposlenosti oseb s terciarno izobrazbo po spolu in starostnih skupinah
- Stopnja samozaposlenih po spolu
- Stopnja zgodnje podjetniške aktivnosti po spolu
- Število in delež žensk med zaposlenimi invalidi
- Stopnja zaposlenih oseb s tujim državljanstvom po spolu
- Stopnja brezposelnosti po spolu in starostnih skupinah
- Delovno aktivno prebivalstvo po glavnih poklicnih skupinah
- Delež žensk med delovno aktivnim prebivalstvom po področjih dejavnosti
- Razlike v plačah med ženskami in moškimi

Usklajevanje poklicnega in zasebnega oziroma družinskega življenja

- Število ur, ki jih zaposlene osebe porabijo za skrb za otroke po spolu
- Število ur, ki jih zaposlene osebe porabijo za hišna opravila in kuhanje
- Število očetov, ki izrabijo očetovski dopust
- Delež očetov, ki izrabijo starševski dopust
- Delež očetov, ki delajo s krajšim delovnim časom zaradi starševstva
- Delež moških, ki izrabijo dopust za nego bolnega družinskega člana oziroma članico

Družba znanja brez spolnih stereotipov

- Delež zgodnjih osipnikov po spolu
- Delež oseb s terciarno izobrazbo, starih od 30 do 34 let, po spolu
- Delež dijakinj poklicnega in srednješolskega izobraževanja po področjih izobraževanja
- Delež diplomantk terciarnega izobraževanja po področjih izobraževanja
- Delež vpisanih moških v terciarnem izobraževanju
- Delež diplomantov terciarnega izobraževanja
- Delež doktorandk
- Delež žensk med raziskovalci in raziskovalkami
- Delež žensk na najvišjih raziskovalnih položajih
- Delež rednih profesorice

Socialna vključenost

- Stopnja tveganja revščine po spolu in starostnih skupinah
- Stopnja tveganja revščine glede na status aktivnosti po spolu

Stopnja tveganja revščine glede na tip gospodinjstva
 Stopnja materialne prikrajšanosti po spolu
 Število prejemnikov in prejemnic socialne pomoči
 Stopnja tveganja revščine med tujimi državljani in državljanke
Zdravje žensk in moških
 Pričakovano trajanje življenja ob rojstvu po spoli
 Pričakovano trajanje življenja v zdravju po spolu
 Obolevnost prebivalstva po vrsti bolezni in spolu
 Umrljivost prebivalstva po vzroku in spolu
 Obolevnost in umrljivost zaradi raka materničnega vratu, raka dojke in raka prostate
 Stopnja rodnosti
 Stopnja maternalne umrljivosti
 Stopnja mrtvorodenosti
 Stopnja perinatalne umrljivosti
 Stopnja dovoljene splavnosti po starostnih skupinah
 Uporaba kontracepcije po vrsti kontracepcije in starosti
 Prijavljeni primeri spolno prenosljivih okužb po spolu in starosti
 Število samomorov po spolu in starosti

Uravnovežena zastopanost žensk in moških na položajih odločanja

Delež žensk v državnem zboru
 Delež žensk v državnem svetu
 Delež ministric in državnih sekretark
 Delež občinskih in mestnih svetnic
 Delež županij
 Delež sodnic
 Delež tožilk
 Delež žensk na položajih odločanja v gospodarstvu, še posebej na izvršnih in neizvršnih direktorskih mestih v večjih gospodarskih družbah
 Delež dekanij
 Delež članic SAZU
 Delež žensk na vodstvenih mestih v izobraževalnih in raziskovalnih ustanovah
 Delež žensk na vodilnih mestih v nacionalnih športnih organizacijah
 Delež žensk na vodilnih mestih v medijih
 Delež žensk na vodilnih mestih v kulturnih ustanovah
Nasilje nad ženskami
 Kazniva dejanja zoper življenje in telo in delež žensk, žrtev teh dejanj
 Število prekrškov zoper javni red in mir, število in delež oškodovanih žensk, število in delež prekrškov z elementi nasilja v družini
Enakost spolov v zunanji politiki in mednarodnem sodelovanju
 Delež diplomatk
 Delež žensk, sodelujočih v mednarodnih operacijah in misijah ter v postopkih odločanja in ukrepanja

4. KRATICE

EU	Evropska unija
MDDSZ	Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti
MZZ	Ministrstvo za zunanje zadeve
MIZŠ	Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport
MNZ	Ministrstvo za notranje zadeve
MNZ-P	Ministrstvo za notranje zadeve – Policija
MO	Ministrstvo za obrambo
MGRT	Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo
SURS	Statistični urad RS
MI	Ministrstvo za infrastrukturo
MZ	Ministrstvo za zdravje
MP	Ministrstvo za pravosodje
MK	Ministrstvo za kulturo
MJU	Ministrstvo za javno upravo
MKGP	Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano
NIJZ	Nacionalni inštitut za javno zdravje
APZ	Aktivna politika zaposlovanja
OKS	Olimpijski komite Slovenije
ZZZS	Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije

5. VIRI

Četrta svetovna konferenca o ženskah. 1995. *Pekinska deklaracija*. Dostopno prek: http://www.mddsz.gov.si/fileadmin/mddsz.gov.si/pageuploads/dokumenti__pdf/enake_moznosti/PekinskaDeklaracija.pdf.

Evropska komisija. 2010. *Europe 2020: A Strategy for smart, sustainable and inclusive growth*. Dostopno prek: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:EN:PDF>.

Evropska komisija. 2012. *Women on the Board Pledge for Europe*. Dostopno prek: http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/leding/womenpledge/.

Ženski lobi Slovenije. 2014. *Feministični manifest 2014 in sklepi konference Ženske 20 let po Pekingu*. Ljubljana: Ženski lobi Slovenije. Dostopno prek: <http://www.zenskilobi.si/100-feministi%C4%8Dni-manifest-2014-in-sklepi-konference-%C5%BEenske-20-let-po-pekingu.html>.

Humer Ž. in Roksandič M. 2013. *Protikrizni ukrepi in enakost spolov*. Ljubljana: Ženski lobi Slovenije. Dostopno prek: http://www.mddsz.gov.si/fileadmin/mddsz.gov.si/pageuploads/dokumenti__pdf/enake_moznosti/NVO2013ProtikrizniUkrepiEnakostSpolov.pdf.

Kanjuo Mrčela A., Filipovič Hrast M. in Humer Ž. 2013. *Vrednotenje izvajanja Resolucije o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških, 2005-2013*. Ljubljana: Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. Dostopno prek: http://www.mddsz.gov.si/fileadmin/mddsz.gov.si/pageuploads/dokumenti__pdf/enake_moznosti/RENPEZMEvalvacija.pdf.

Kazenski zakonik. Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo. (KZ-1), 2008. Dostopno prek: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?sop=2008-01-2296>.

Mednarodna konvencija o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk. Uradni list SFRJ, MP. št. 11/81, 17.1992. Dostopno prek: http://www.mzz.gov.si/fileadmin/pageuploads/Zunanja_politika/CP/Zbornik/I._CEDAW__Konvencija_o_odpravi_vseh_oblik_diskriminacije_zensk.pdf.

Nacionalni program ukrepov za Rome za obdobje 2010 – 2015. Uradni list RS, št. 33/07. Dostopno prek: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=URED5100>.

Pravilnik o obravnavi nasilja v družini za vzgojno-izobraževalne zavode. Uradni list RS, št. 104/209. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/content?id=95147>.

Pravilnik o pravilih in postopkih pri obravnavanju nasilja v družini pri izvajanju zdravstvene dejavnosti. Uradni list RS, št. 38/2011. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/content?id=103778>.

Pravilnik o sodelovanju organov ter o delovanju centrov za socialno delo, multidisciplinarnih timov in regijskih služb pri obravnavi nasilja v družini. Uradni list RS, št. 31/2009. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/content?id=91824>.

Pravilnik o sodelovanju policije z drugimi organi in organizacijami pri odkrivanju in preprečevanju nasilja v družini. Uradni list RS, št. 25/10. Dostopno prek: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=PRAV9886>.

Resolucija o mednarodnem razvojnem sodelovanju Republike Slovenije za obdobje do leta 2015 (ReMRS15). Uradni list RS, št. 73/08. Dostopno prek: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=RESO58>.

Resolucija o nacionalnem programu preprečevanja nasilja v družini 2009-2014 (ReNPPND0914). Uradni list RS, št. 41/09). Dostopno prek: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=RESO29>.

Resolucija o nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2013-2020 (ReNPSV13-20). Uradni list RS, št. 39/13. Dostopno na: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=NACP68>.

Resolucija o Nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014-2023 (ReNPŠ14-23). Uradni list RS, št. 26/14. Dostopno na: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=RESO99>.

Resolucija o Nacionalnem programu visokega šolstva 2011-2020 (ReNPVŠ11-20). Uradni list RS, št. 41/11. Dostopno prek: <http://pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=RESO71>.

Resolucija o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških, 2005-2013. Uradni list RS, št. 100/05). Dostopno prek: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=RESO29>.

Resolucija o nacionalnem programu za kulturo 2014-2017 (ReNPK14-17). Uradni list RS, št. 99/13). Dostopno na: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=RESO96>.

Resolucija o Nacionalnem programu za mladino 2013-2022 (ReNPM13-22). Uradni list RS, št. 90/13. Dostopno prek: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=RESO93>.

Resolucija o nacionalnem stanovanjskem programu 2015-2025. Dostopno prek: http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=AKT_782?.

Resolucija o raziskovalni in inovacijski strategiji Slovenije 2011-2020 (ReNPEMZM). Uradni list RS, št. 43/11. Dostopno prek: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=RESO68>.

Robnik S. 2012. *Enakost spolov v družinskem življenju in partnerskih odnosih*. Ljubljana: Ministrstvo zadelo, družino in socialne zadeve, Služba za enake možnosti in evropsko koordinacijo. Dostopno prek: http://www.mddsz.gov.si/fileadmin/mddsz.gov.si/pageuploads/dokumenti__pdf/enake_moznosti/RaziskavaEnakostSpolovPartnerstvo.pdf.

Uredba o kriterijih za upoštevanje načela uravnotežene zastopanosti spolov. 2004. Uradni list RS, št. 103/2004 z dne 23. 9. 2004. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlid=2004103&stevilka=4407>.

Ustava Republike Slovenije. Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143, 47/13 – UZ148 in 47/13 – UZ90,97,99. Dostopno prek: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=USTA1>.

Vlada Republike Slovenije. 2014. *Poročilo o izvajanju Resolucije o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških za leti 2012 in 2013*. Dostopno prek: http://www.mddsz.gov.si/si/delovna_podrocja/enake_moznosti/zakonodaja_in_dokumenti/nacionalni_program_za_enake_moznosti_zensk_in_moskih_2005_2013/.

Vlada Republike Slovenije. 2006. *Periodični načrt za izvajanje Resolucije o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških za leti 2006 in 2007*. Dostopno prek: http://www.mddsz.gov.si/si/delovna_podrocja/enake_moznosti/zakonodaja_in_dokumenti/nacionalni_program_za_enake_moznosti_zensk_in_moskih_2005_2013/.

Vlada Republike Slovenije. 2008. *Periodični načrt za izvajanje Resolucije o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških za leti 2008 in 2009*. Dostopno prek: http://www.mddsz.gov.si/si/delovna_podrocja/enake_moznosti/zakonodaja_in_dokumenti/nacionalni_program_za_enake_moznosti_zensk_in_moskih_2005_2013/.

Vlada Republike Slovenije. 2008. *Poročilo o izvajanju Resolucije o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških za leti 2006 in 2007*. Dostopno prek: http://www.mddsz.gov.si/si/delovna_podrocja/enake_moznosti/zakonodaja_in_dokumenti/nacionalni_program_za_enake_moznosti_zensk_in_moskih_2005_2013/http://www.mddsz.gov.si/si/delovna_podrocja/enake_moznosti/zakonodaja_in_dokumenti/nacionalni_program_za_enake_moznosti_zensk_in_moskih_2005_2013/.

Vlada Republike Slovenije. 2010. *Periodični načrt za izvajanje Resolucije o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških za leti 2010 in 2011*. Dostopno prek: http://www.mddsz.gov.si/si/delovna_podrocja/enake_moznosti/zakonodaja_in_dokumenti/nacionalni_program_za_enake_moznosti_zensk_in_moskih_2005_2013/.

Vlada Republike Slovenije. 2010. *Poročilo o izvajanju Resolucije o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških za leti 2008 in 2009*. Dostopno prek: http://www.mddsz.gov.si/si/delovna_podrocja/enake_moznosti/zakonodaja_in_dokumenti/nacionalni_program_za_enake_moznosti_zensk_in_moskih_2005_2013/http://www.mddsz.gov.si/si/delovna_podrocja/enake_moznosti/zakonodaja_in_dokumenti/nacionalni_program_za_enake_moznosti_zensk_in_moskih_2005_2013/.

Vlada Republike Slovenije. 2012. *Poročilo o izvajanju Resolucije o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških za leti 2010 in 2011*. Dostopno prek: http://www.mddsz.gov.si/si/delovna_podrocja/enake_moznosti/zakonodaja_in_dokumenti/nacionalni_program_za_enake_moznosti_zensk_in_moskih_2005_2013/.

Vlada Republike Slovenije. 2012. *Periodični načrt za izvajanje Resolucije o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških za leti 2012 in 2013*. Dostopno na: http://www.mddsz.gov.si/si/delovna_podrocja/enake_moznosti/zakonodaja_in_dokumenti/nacionalni_program_za_enake_moznosti_zensk_in_moskih_2005_2013/.

Zakon o delovnih razmerjih (ZDR-1). Uradni list RS, št. 21/2013, 78/2013 – popr. Dostopno prek: http://www.mddsz.gov.si/si/zakonodaja_in_dokumenti/veljavni_predpisi/zdr_1/.

Zakon o duševnem zdravju (ZDZdr). Uradni list RS, št. 77/08 in 46/15 – odl. US. Dostopno prek: <http://pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO2157>.

Zakon o enakih možnostih žensk in moških. Uradni list RS, št. 59/02 in 61/07 – ZUNEO-A. Dostopno prek: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO3418>.

Zakon o lokalnih volitvah. Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/2008 in 83/2012). Dostopno prek: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO308>.

Zakon o nalogah in pooblastilih policije (ZNPPol). Uradni list RS, št. 15/13 in 23/15 – popr. Dostopno prek: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO6314>.

Zakon o političnih strankah (ZPoIS). Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo, 103/07, 99/13 in 46/14). Dostopno prek: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO359>.

Zakon o preprečevanju nasilja v družini. Uradni list RS, št. 16/2008. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/content?id=84974>.

Zakon o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (ZSDP-1). Uradni list RS, št. 26/14. Dostopno prek: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO6688>.

Zakon o uresničevanju načela enakega obravnavanja – ZUNEO-UPB1. Uradni list RS, št. 93/07 – uradno prečiščeno besedilo. Dostopno prek: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO3908>.

Zakon o volitvah poslancev iz Republike Slovenije v evropski parlament (ZVPEP). Uradni list RS, št. 40/04 – uradno prečiščeno besedilo, 41/07 – ZVRK, 109/09 in 9/14. Dostopno prek: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?sop=2002-01-4803>.

Zakon o volitvah v državni zbor. Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo in 54/2007 – odl. US) Dostopno prek: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO185>.

Št. 000-04/15-9/8

Ljubljana, dne 27. oktobra 2015

EPA 682-VII

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Milan Brglez l.r.
Predsednik

VLADA**3308. Sklep o odprtju Konzulata Republike Slovenije v Diestu, v Kraljevini Belgiji**

Na podlagi 14. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09, 80/10 – ZUTD in 31/15) na predlog ministra za zunanje zadeve Vlada Republike Slovenije izdaja

S K L E P**o odprtju Konzulata Republike Slovenije v Diestu, v Kraljevini Belgiji****I**

Opre se Konzulat Republike Slovenije v Diestu, v Kraljevini Belgiji, ki ga vodi častni konzul.

Konzularno območje konzulata obsega območje Flandrije.

Konzulat spodbuja in pomaga pri razvijanju sodelovanja na področju gospodarstva, kulture in znanosti med Republiko Slovenijo in konzularnim območjem.

II

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 50100-21/2014

Ljubljana, dne 4. decembra 2014

EVA 2014-1811-0152

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

3309. Sklep o imenovanju častnega konzula Republike Slovenije v Diestu, v Kraljevini Belgiji

Na podlagi 23. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09, 80/10 – ZUTD in 31/15) na predlog ministra za zunanje zadeve Vlada Republike Slovenije izdaja

S K L E P**o imenovanju častnega konzula Republike Slovenije v Diestu, v Kraljevini Belgiji****I**

Za častnega konzula Republike Slovenije v Diestu, v Kraljevini Belgiji se imenuje Erik Luts.

II

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 50101-63/2014

Ljubljana, dne 4. decembra 2014

EVA 2014-1811-0153

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

3310. Sklep o imenovanju generalnega konzula Republike Slovenije v Monoštru

Na podlagi prvega odstavka 23. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09, 80/10 – ZUTD in 31/15) je na predlog ministra za zunanje zadeve Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P**o imenovanju generalnega konzula Republike Slovenije v Monoštru****I**

Dr. Boris Jesih se imenuje za generalnega konzula Republike Slovenije v Monoštru.

II

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 50101-132/2015

Ljubljana, dne 3. septembra 2015

EVA 2015-1811-0174

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

MINISTRSTVA**3311. Pravilnik o prepovedi vpogleda v povzetek podatkov o pacientu v Centralnem registru podatkov o pacientih**

Na podlagi tretje alineje četrtega odstavka 14.d člena Zakona o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva (Uradni list RS, št. 65/00 in 47/15) ministrica za zdravje izdaja

P R A V I L N I K**o prepovedi vpogleda v povzetek podatkov o pacientu v Centralnem registru podatkov o pacientih****1. člen**

Ta pravilnik določa natančnejše pogoje, vsebino in postopek posredovanja pisne izjave pacienta, s katero pacient prepove vpogled v povzetek podatkov o pacientu (v nadaljnjem besedilu: prepoved) v Centralnem registru podatkov o pacientih (v nadaljnjem besedilu: CRPP).

2. člen

(1) Pacient lahko kadarkoli poda prepoved.

(2) Če pacient začasno ali trajno ni sposoben odločati o sebi, lahko prepoved poda pacientov zdravstveni pooblaščenec, ki ga je pacient za to pooblastil po zakonu, ki ureja pacientove pravice, pacientov zakoniti zastopnik ali druga oseba, ki jo pacient za to pooblasti.

(3) Prepoved lahko poda tudi pacient, ki je dopolnil 15 let starosti in je v skladu z zakonom, ki ureja pacientove pravice, sposoben razumeti pomen in posledice svoje odločitve. Za pacienta, ki še ni dopolnil 15 let starosti, lahko prepoved podajo njegovi starši ali skrbnik.

3. člen

- (1) Prepoved se poda za:
- izvajalca zdravstvene dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: izvajalec) v Republiki Sloveniji ali
 - državo izvajalca.
- (2) Prepoved vsebuje naslednje podatke o pacientu:
- osebno ime,
 - EMŠO ali ZZS številka zavarovane osebe,
 - datum in kraj podaje prepovedi,
 - podpis pacienta, če pacient sam poda prepoved.
- (3) V primeru iz drugega ali tretjega odstavka prejšnjega člena prepoved poleg podatkov iz prejšnjega odstavka vsebuje tudi naslednje podatke o osebi iz drugega ali tretjega odstavka prejšnjega člena:
- osebno ime,
 - razmerje do pacienta (pravna podlaga);
 - naslov stalnega in začasnega prebivališča,
 - EMŠO ali ZZS številka zavarovane osebe,
 - datum in kraj podaje prepovedi,
 - podpis.

4. člen

- (1) Prepoved se poda v pisni obliki in velja do njenega preklica.
- (2) Prepoved se lahko poda na spletnem mestu zVEM, z vlogo, podpisano z varnim elektronskim podpisom, overjenim s kvalificiranim potrdilom, ali s posredovanjem prepovedi osebnemu zdravniku pacienta, ki prepoved posreduje v CRPP najpozneje do konca delavnika.

5. člen

- (1) Pacient ali oseba iz drugega ali tretjega odstavka 2. člena tega pravilnika lahko prepoved prekliče na spletnem mestu zVEM, z vlogo, podpisano z varnim elektronskim podpisom, overjenim s kvalificiranim potrdilom, ali z obvestilom preklica prepovedi osebnemu zdravniku pacienta, ki preklic prepovedi posreduje v CRPP najpozneje do konca delavnika.
- (2) Preklic prepovedi vsebuje podatke iz drugega in tretjega odstavka 3. člena tega pravilnika.

6. člen

- (1) Obrazec o prepovedi je v Prilogi 1, ki je sestavni del tega pravilnika.
- (2) Obrazec o preklicu prepovedi je v Prilogi 2, ki je sestavni del tega pravilnika.

KONČNA DOLOČBA

7. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0070-58/2015/27
Ljubljana, dne 29. oktobra 2015
EVA 2015-2711-0027

Milojka Kolar Celarc l.r.
Ministrica
za zdravje

Priloga 1: Obrazec Prepoved vpogleda v povzetek podatkov o pacientu

Prepoved vpogleda v povzetek podatkov o pacientu

Podatki o pacientu

Priimek in ime:

EMŠO ali ZZZS številka zavarovane osebe

Podatki o osebi iz drugega ali tretjega odstavka 2. člena Pravilnika o prepovedi vpogleda v povzetek podatkov o pacientu v Centralnem registru podatkov o pacientih

Priimek in ime:

Razmerje do pacienta (pravna podlaga):

Naslov stalnega in začasnega prebivališča

EMŠO ali ZZZS številka zavarovane osebe

Podatki o prepovedi

Prepoved za izvajalca:

Naziv izvajalca:

Naslov:

Prepoved za državo izvajalca:

Država izvajalca:

Kraj: Datum

Podpis:

Priloga 2: Obrazec Preklic prepovedi vpogleda v povzetek podatkov o pacientu

Preklic prepovedi vpogleda v povzetek podatkov o pacientu

Podatki o pacientu

Priimek in ime:

EMŠO ali ZZZS številka zavarovane osebe

Podatki o osebi iz drugega ali tretjega odstavka 2. člena Pravilnika o prepovedi vpogleda v povzetek podatkov o pacientu v Centralnem registru podatkov o pacientih

Priimek in ime:

Razmerje do pacienta (morebitna pravna podlaga):

Naslov stalnega in začasnega prebivališča

EMŠO ali ZZZS številka zavarovane osebe

Izjava o preklicu prepovedi

Izjavljam, da preklicujem prepoved vpogleda v povzetek podatkov o pacientu.

Preklic prepovedi se nanaša na:

- naslednjega izvajalca:
- vse izvajalce, določene z vsemi prejšnjimi prepovedmi.
- naslednjo državo:
- vse države, določene z vsemi prejšnjimi prepovedmi.

Kraj: Datum

Podpis:

3312. Pravilnik o dopolnitvi in spremembi Pravilnika o izboru in sofinanciranju programov javnih del

Na podlagi petega odstavka 53. člena Zakona o urejanju trga dela (Uradni list RS, št. 80/10, 40/12 – ZUJF, 21/13, 63/13, 100/13, 32/14 – ZPDZC-1 in 47/15 – ZZSDT) izdaja ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti

PRAVILNIK
o dopolnitvi in spremembi Pravilnika o izboru in sofinanciranju programov javnih del

1. člen

V Pravilniku o izboru in sofinanciranju programov javnih del (Uradni list RS, št. 96/13) se za prvim odstavkom 6. člena doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Povračilo stroškov iz druge, tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka zavod zagotavlja v višini kot velja za javne uslužbenke.«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

2. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0072-23/2015
Ljubljana, dne 23. oktobra 2015
EVA 2015-2611-0063

dr. Anja Kopač Mrak l.r.
Ministrica
za delo, družino, socialne zadeve
in enake možnosti

3313. Odredba o spremembi vzgojno-izobraževalnega programa osnovna šola

Na podlagi 15. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 118/06 – ZUOPP-A, 36/08, 58/09, 64/09 – popr., 65/09 – popr., 20/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D in 47/15) ministrica za izobraževanje, znanost in šport izdaja

ODREDBO**o spremembi vzgojno-izobraževalnega programa osnovna šola**

1. člen

Ministrica za izobraževanje, znanost in šport je sprejela spremembo vzgojno-izobraževalnega programa osnovna šola, sprejetega z Odredbo o vzgojno-izobraževalnem programu osnovna šola (Uradni list RS, št. 16/99) in spremenjenega z Odredbo o spremembi vzgojno-izobraževalnega programa osnovna šola (Uradni list RS, št. 12/11), Odredbo o spremembi vzgojno-izobraževalnega programa osnovna šola (Uradni list RS, št. 101/11), Odredbo o spremembi vzgojno-izobraževalnega programa osnovna šola (Uradni list RS, št. 24/12), Odredbo o spremembah vzgojno-izobraževalnega programa osnovna šola (Uradni list RS, št. 17/13) in Odredbo o spremembah in dopolnitvah vzgojno-izobraževalnega programa osnovna šola (Uradni list RS, št. 14/14).

Spremembo vzgojno-izobraževalnega programa osnovna šola je določil Strokovni svet Republike Slovenije za splošno izobraževanje na seji dne 19. 2. 2015.

2. člen

S spremembo vzgojno-izobraževalnega programa iz prejšnjega člena se v predmetniku osnovne šole določi nov izbirni predmet Etnologija – kulturna dediščina in načini življenja.

Učni načrt izbirnega predmeta se objavi na spletni strani Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, uporabljati pa se začne v šolskem letu 2016/17.

3. člen

Izbirna predmeta Srečanje s kulturami in načini življenja ter Sodobnosti z razsežnostmi dediščine od šolskega leta 2016/17 dalje nista več del predmetnika osnovne šole in se prenehata izvajati, ker ju nadomesti nov izbirni predmet Etnologija – kulturna dediščina in načini življenja.

4. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0070-29/2015
Ljubljana, dne 19. oktobra 2015
EVA 2015-3330-0016

dr. Maja Makovec Brenčič l.r.
Ministrica
za izobraževanje,
znanost in šport

**DRUGI DRŽAVNI ORGANI
IN ORGANIZACIJE****3314. Koeficienti rasti cen v Republiki Sloveniji, september 2015**

Na podlagi prvega odstavka 19. člena Zakona o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95 in 9/01) objavlja Statistični urad Republike Slovenije

**KOEFICIENTE RASTI CEN
v Republiki Sloveniji, september 2015**

1. Mesečni koeficient rasti cen industrijskih proizvodov pri proizvajalcih na domačem trgu septembra 2015 v primerjavi z avgustom 2015 je bil –0,004.

2. Koeficient rasti cen industrijskih proizvodov pri proizvajalcih na domačem trgu od začetka leta do konca septembra 2015 je bil –0,009.

3. Koeficient povprečne mesečne rasti cen industrijskih proizvodov pri proizvajalcih na domačem trgu od začetka leta do konca septembra 2015 je bil –0,001.

4. Koeficient rasti cen industrijskih proizvodov pri proizvajalcih na domačem trgu septembra 2015 v primerjavi z istim mesecem prejšnjega leta je bil –0,009.

5. Mesečni koeficient rasti cen življenjskih potrebščin septembra 2015 v primerjavi z avgustom 2015 je bil –0,001.

6. Koeficient rasti cen življenjskih potrebščin od začetka leta do septembra 2015 je bil –0,002.

7. Koeficient povprečne mesečne rasti cen življenjskih potrebščin od začetka leta do septembra 2015 je bil 0,000.

8. Koeficient rasti cen življenjskih potrebščin septembra 2015 v primerjavi z istim mesecem prejšnjega leta je bil –0,006.

9. Koefficient povprečne rasti cen življenjskih potrebščin od začetka leta do septembra 2015 v primerjavi s povprečjem leta 2014 je bil -0,005.

Št. 9621-121/2015/5
Ljubljana, dne 20. oktobra 2015
EVA 2015-1522-0031

Genovefa Ružič l.r.
Generalna direktorica
Statističnega urada
Republike Slovenije

3315. Poročilo o gibanju plač za avgust 2015

Na podlagi prvega odstavka 19. člena Zakona o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95 in 9/01) objavlja Statistični urad Republike Slovenije

POROČILO **o gibanju plač za avgust 2015**

Povprečna mesečna bruto plača na zaposleno osebo v Sloveniji za avgust 2015 je znašala 1.524,44 EUR in je bila za 1,1% nižja kot za julij 2015.

Povprečna mesečna neto plača na zaposleno osebo v Sloveniji za avgust 2015 je znašala 995,85 EUR in je bila za 0,9% nižja kot za julij 2015.

Povprečna mesečna bruto plača za obdobje januar–avgust 2015 je znašala 1.535,37 EUR.

Povprečna mesečna neto plača za obdobje januar–avgust 2015 je znašala 1.001,15 EUR.

Povprečna mesečna bruto plača za obdobje junij–avgust 2015 je znašala 1.535,36 EUR.

Št. 9611-304/2015/4
Ljubljana, dne 3. novembra 2015
EVA 2015-1522-0033

Genovefa Ružič l.r.
Generalna direktorica
Statističnega urada
Republike Slovenije

3316. Poročilo o rasti cen življenjskih potrebščin na območju Slovenije za oktober 2015

Na podlagi prvega odstavka 19. člena Zakona o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95 in 9/01) objavlja Statistični urad Republike Slovenije

POROČILO **o rasti cen življenjskih potrebščin na območju Slovenije za oktober 2015**

Cene življenjskih potrebščin so bile oktobra 2015 v primerjavi s prejšnjim mesecem nespremenjene.

Št. 9621-126/2015/3
Ljubljana, dne 3. novembra 2015
EVA 2015-1522-0034

Genovefa Ružič l.r.
Generalna direktorica
Statističnega urada
Republike Slovenije

OBČINE

BREŽICE

3317. Sklep o začetku priprave sprememb in dopolnitev občinskega prostorskega načrta, PPIP Artiče sever, del ART 17 in Rajec, del RAJ 04 – skrajšani postopek

Na podlagi 57. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (ZPNačrt, Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, (109/12), 76/14 – odl. US in 14/15 – ZUUJFO) in 33. člena Statuta Občine Brežice (Uradni list RS, št. 10/09, 3/10) župan Občine Brežice sprejema

S K L E P

o začetku priprave sprememb in dopolnitev občinskega prostorskega načrta, PPIP Artiče sever, del ART 17 in Rajec, del RAJ 04 – skrajšani postopek

1. člen

(predmet SDOPN)

S tem sklepom se začne postopek priprave sprememb in dopolnitev Občinskega prostorskega načrta Občine Brežice, Uradni list RS, št. 61/14 (v nadaljevanju: SDOPN) na delu območja naselij Artič in Rajca.

a) Artiče

Določijo se posebni prostorski izvedbeni pogoji (v nadaljevanju »PPIP«) za Artiče sever za del EUP ART 17. S tem aktom se sprejme podlaga za izdajo gradbenega dovoljenja. Določijo se le tista merila in pogoji za poseganje v prostor, ki se razlikujejo od splošnih in posebnih prostorskih pogojev, določenih v OPN za namensko rabo SSe. Določila se shematsko grafično prikažejo.

b) Rajec

Po analizi prostora in določb za Sk in SSe se za del RAJ 04 določijo merila in pogoji za posege v prostor, predvsem za oblikovanje objektov.

Skladno s 53. členom ZPNačrt se spremembe in dopolnitve sprejmejo po skrajšanem postopku.

2. člen

(ocena stanja in razlogi za pripravo)

a) Artiče

Za EUP ART-17 je v OPN predpisan način urejanja z občinskim podrobnim prostorskim načrtom. Ob analizi obstoječega stanja, možne parcelne strukture in možnosti infrastrukturne opremljenosti je bilo ugotovljeno, da je bolj smiselno pristopiti k izdelavi PPIP, ki se izdela v natančnosti OPPN-ja, kar je skladno z 2. členom Pravilnika o vsebini, obliki in načinu priprave OPPN (Uradni list RS, št. 99/07).

Iz analize izhaja, da je območje primerno obravnavati s podrobnimi prostorsko izvedbenimi pogoji, saj obstoječe parcelno stanje in priključitve na gospodarsko javno infrastrukturo ponujata možnost za takojšnjo realizacijo gradnje. Zaradi umeščanja objektov v območje, kjer se na eni strani pojavljajo objekti podeželskega tipa naselja in na drugi enodružinska stanovanjske stavbe, je potrebno določiti PPIP za ustrezno oblikovanje.

Pobudnika za začetek postopka sta investitorja, ki želita graditi enostanovanjske stavbe.

b) Rajec

Po analizi grajene strukture v EUP je bilo ugotovljeno, da noben objekt nima značaja kmetije ali podeželskega naselja (podrobnejša namenska raba v OPN je SK). Zato je upravičeno

proučiti merila in pogoje, ki jih je določal PUP, na podlagi katerega so izvedeni obstoječi stanovanjski objekti, ter vzporedno smiselno preveriti v prostoru pogoje OPN tudi za SSe.

3. člen

(območje SDOPN)

a) Artiče

Območje pobude za SDOPN se nahaja na SV delu naselja Artič. SDOPN se nanaša na J krak EUP ART-17, in sicer na zemljišča parc. št. 380/2, 380/3, 380/4 k.o. 1279 – Artiče v velikosti 2915 m².

b) Rajec

Območje SDOPN zajema del zemljišč na EUP RAJ-04, na katerih je enostanovanjska gradnja in so objekti namenjeni bivanju v lasti družine pobudnice. Zajema parcele št. 485/6, del 485/1, 485/3, 485/5, 485/6, 489/1, 489/3, del 512/2, del 516/4 in del 517/4, skupaj v velikost cca 3700 m².

4. člen

(način pridobitve strokovnih rešitev)

Strokovne rešitve se pridobijo na podlagi prikaza stanja prostora, analize prostora, analize splošnih in podrobnih prostorskih izvedbenih pogojev, določenih v OPN ter izraženih razvojnih potreb, upoštevajoč smernice za načrtovanje nosilcev urejanja prostora.

a) Artiče

Za območje ni izdelanih posebnih strokovnih podlag, ki bi se vsebinsko vezale na pripravo sprememb in dopolnitev OPN, razen tistih, ki so bile izdelane za potrebe OPN in so že smiselno vključene v določila OPN (npr. Analiza poselitve). V izdelavi je strokovna podlaga za analizo območij, za katere je predpisan način urejanja prostora občinski podrobni prostorski načrt.

5. člen

(roki za pripravo OPN in njegovih posameznih faz)

Okvirni roki za pripravo OPPN:

FAZA:	ROKI (dni max):
1. Izdelava idejne zasnove območja in osnutka OPN, obveznih prilog (posebnih smernic ni potrebno pridobiti)	40
2. Pridobivanje prvega mnenja NUP in mnenja o verjetnosti pomembnejših vplivov OPN na okolje z vidika pristojnosti NUP	20
3. Opredelitev do postopka CPVO	31
4. Usklajevanje mnenj in izdelava dopolnjenega osnutka	30
5. Javna razgrnitev in javna obravnava	20
6. Priprava stališč do pripomb	15
7. Predstavitev na OS in odborom – 1. branje	(**)
8. Izdelava predloga	30
9. Pridobivanje drugih mnenj k predlogu	20
10. Priprava usklajenega predloga	10
11. Predstavitev na OS in odborom – sprejem	(**)
12. Izdelava končnega dokumenta	14
13. Objava v uradnem listu	

(**) Prilagoditev terminom zasedanj OS in odborov

Kolikor bo potrebno izvesti postopek CPVO, bo ta v skladu z določili veljavnega zakona potekal istočasno z izdelavo SDOPN, čemur se prilagodijo zgoraj navedeni roki izdelave

SDOPN. Predviden rok za sprejem akta je 6 mesecev od uvedbe v delo in je odvisen od odzivnosti nosilcev urejanja prostora in dinamike sej občinskega sveta.

6. člen

(nosilci urejanja prostora)

Pri pripravi SDOPN morajo s svojimi smernicami za načrtovanje in mnenji sodelovati naslednji nosilci urejanja prostora ter ostali udeleženci:

Nosilci urejanja prostora:

1. Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Agencija RS za okolje, Urad za upravljanje z vodami – Oddelek območja spodnje Save, Novi trg 9, Novo mesto, (varstvo voda, ogrožena območja);

2. Ministrstvo za kulturo, Direktorat za kulturno dediščino, Maistrova 10, 1000 Ljubljana, (varstvo kulturne dediščine);

3. Ministrstvo za okolje in prostor, Direktorat za prostor, Sektor za urejanje prostora na lokalni ravni, Langusova ulica 4, 1000 Ljubljana (za področje razvoja poselitve);

4. Ministrstvo za zdravje, Direktorat za javno zdravje, Štefanova ulica 5, 1000 Ljubljana;

5. Elektro Celje, PE Krško, Cesta 4. julija 32, 8270 Krško (električna energija);

6. Komunala Brežice d.o.o., Cesta prvih borcev 18, 8250 Brežice (področje vodooskrbe, odvajanja in čiščenja odpadnih vod, ravnanja z odpadki na lokalnem nivoju);

7. Komunalno stanovanjsko podjetje Brežice d.d., Cesta prvih borcev 9, 8250 Brežice (področje lokalnega cestnega omrežja, za infrastrukturno opremljanje s toplovodnim omrežjem lokalnega pomena);

8. Občina Brežice, Cesta prvih borcev 18, 8250 Brežice (razvoja gospodarstva, družbene javne infrastrukture);

Ostali vabljeni, da podajo svoja priporočila:

9. Krajevna skupnost Artiče, Artiče 38, 8253 Artiče;

10. Krajevna skupnost Velika Dolina, Velika Dolina 9, 8261 Jesenice na Dolenjskem;

11. Telekom Slovenije, PE Novo mesto, Novi trg 7a, Novo mesto, (telekomunikacije);

12. Ministrstvo za okolje in prostor, Direktorat za okolje, Sektor za CPVO, Dunajska 22, 1000 Ljubljana, (varstvo okolja).

Če se v postopku priprave OPN ugotovi, da je potrebno pridobiti smernice in mnenja organov, ki niso naštetih v prejšnjem odstavku, se le-te pridobijo v postopku.

Nosilci urejanja prostora morajo v skladu 47., 47.a in 51. člena in v povezavi s 53. členom ZPNačrt podati smernice in mnenja v 15 dneh od prejema poziva.

7. člen

(uveljavitev sklepa)

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, objavi pa se tudi na spletni strani Občine Brežice.

Št. 3500-7/2015

Brežice, dne 30. oktobra 2015

Župan
Občine Brežice
Ivan Molan l.r.

DOBJE

3318. Pravilnik o ohranjanju in spodbujanju razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Dobje za programsko obdobje 2015–2020

Na podlagi 24. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVV) in 12. člena Statuta Ob-

čine Dobje (Uradni list RS, št. 114/06) je Občinski svet Občine Dobje na 5. redni seji dne 15. 10. 2015 sprejel

P R A V I L N I K

o ohranjanju in spodbujanju razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Dobje za programsko obdobje 2015–2020

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina pravilnika)

(1) Ta pravilnik določa področje uporabe, pogoje, vrste pomoči s posameznimi ukrepi in druge ukrepe Občine Dobje za ohranjanje in spodbujanje razvoja kmetijstva in podeželja.

(2) Sredstva po tem pravilniku se dodelijo za:

– državne pomoči v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 702/2014 z dne 25. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za združljive z notranjim trgovom z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L št. 193, z dne 1. 7. 2014 str. 1–75, v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije (EU) št. 702/2014),

– pomoči de minimis v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (UL L št. 352, z dne 24. 12. 2013, str. 1–8, v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije (EU) št. 1407/2013).

2. člen

(način in višina zagotavljanja sredstev)

Sredstva za izvedbo ukrepov ohranjanja in spodbujanja razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Dobje (v nadaljevanju: občina) se zagotavljajo v proračunu občine. Višina sredstev se določi z odlokom o proračunu za tekoče leto.

3. člen

(oblika pomoči)

Sredstva za ukrepe po tem pravilniku se dodeljujejo v določeni višini za posamezne namene kot nepovratna sredstva v obliki dotacij.

4. člen

(opredelitev pojmov)

Pojmi uporabljeni v tem pravilniku imajo naslednji pomen:

1) »pomoč« pomeni vsak ukrep, ki izpolnjuje merila iz člena 107 (1) Pogodbe o delovanju Evropske unije;

2) »MSP« ali »mikro, malo in srednje podjetje« pomeni podjetje, ki izpolnjuje merila iz Priloge I Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014;

3) »kmetijski sektor« pomeni vsa podjetja, ki so dejavna v primarni kmetijski proizvodnji, predelavi in trženju kmetijskih proizvodov;

4) »kmetijski proizvod« pomeni proizvode s seznama v Prilogi I k Pogodbi, razen ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva s seznama v Prilogi I k Uredbi (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta;

5) »živila« pomenijo živila, ki niso kmetijski proizvodi in so navedena v Prilogi I k Uredbi (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta;

6) »primarna kmetijska proizvodnja« pomeni proizvodnjo rastlinskih in živalorejskih proizvodov s seznama v Prilogi I k Pogodbi brez kakršnih koli nadaljnjih postopkov, ki bi spremenili naravo takih proizvodov;

7) »predelava kmetijskih proizvodov« pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu, po katerem proizvod ostane kmetijski proizvod, razen dejavnosti na kmetiji, potrebnih za pripravo živalskega ali rastlinskega proizvoda za prvo prodajo;

8) »predelava kmetijskih proizvodov v nekmetske proizvode« pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu, katerega rezultat je proizvod, ki ni zajet v Prilogo I Pogodbe;

9) »trženje kmetijskih proizvodov« pomeni imeti na zalogi ali razstavljeni z namenom prodaje, ponujati za prodajo, dobavljati ali na kateri koli drug način dajati na trg, razen prve prodaje primarnega proizvajalca prodajnemu posredniku ali predelovalcu, ter vsake dejavnosti, s katero se proizvod pripravi za tako prvo prodajo; prodaja, ki jo opravi primarni proizvajalec končnemu potrošniku, se šteje za trženje kmetijskih proizvodov, če se opravlja v ločenih, za to namenjenih prostorih;

10) »nekmetske dejavnosti« pomeni dejavnosti, ki ne spadajo v področje uporabe člena 42 Pogodbe o delovanju EU (npr. ukrepi s področja gozdarstva, turizma, obrti in dejavnosti vezane na predelavo kmetijskih proizvodov v nekmetske proizvode);

11) »kmetijsko-gozdarski sistemi« pomenijo sisteme rabe zemljišč, na katerih na istem zemljišču rastejo drevesa in se izvaja kmetijstvo;

12) »kmetijsko gospodarstvo« pomeni enoto, ki obsega zemljišče, objekte in naprave, ki se uporabljajo za primarno kmetijsko proizvodnjo;

13) »nosilec ali nosilka kmetijskega gospodarstva« (v nadaljnjem besedilu: nosilec) je pravna ali fizična oseba, ki je pooblaščenka ali upravičena, da za kmetijsko gospodarstvo vlaga vloge iz naslova ukrepov tega pravilnika;

14) »član kmetijskega gospodinjstva« pomeni fizično ali pravno osebo ali skupino fizičnih ali pravnih oseb, ne glede na pravni status skupine in njenih članov v skladu z nacionalno zakonodajo, razen delavcev na kmetiji;

15) »drugi upravljavec zemljišč« pomeni podjetje, ki upravlja zemljišče in ni dejavno v kmetijskem sektorju;

16) »mladi kmet« pomeni osebo, ki na dan predložitve vloge za pomoč ni stara več kot 40 let, ima ustrezno poklicno znanje in kompetence ter prvič vzpostavlja kmetijsko gospodarstvo kot nosilec tega gospodarstva;

17) »aktivni kmet« pomeni aktivnega kmeta v smislu člena 9 Uredbe (EU) št. 1307/2013 (2) Evropskega parlamenta in Sveta;

18) »podjetje v težavah« pomeni podjetje v skladu s 14. točko 2. člena Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014;

19) »slabe vremenske razmere, ki jih je mogoče enačiti z naravnimi nesrečami«, pomenijo neugodne vremenske pogoje, kot so zmrzal, nevihte in toča, led, močno ali obilno deževje ali huda suša, ki uničijo več kot 30% povprečne proizvodnje, izračunane na podlagi:

a) predhodnega triletnega obdobja ali

b) triletnega povprečja, osnovanega na predhodnem petletnem obdobju, brez najvišjega in najnižjega vnosa;

20) »druge slabe vremenske razmere« pomenijo neugodne vremenske razmere, ki ne izpolnjujejo pogojev iz člena 4(19) te uredbe;

21) »škodljivi organizmi na rastlinah« pomenijo škodljive organizme, kot je opredeljeno v členu 2(1)(e) Direktive Sveta 2000/29/ES (2);

22) »naravne nesreče« pomenijo potrese, snežne plazove, zemeljske plazove in poplave, tornade, hurikane, izbruhe vulkanov in požare v naravi naravnega izvora;

23) »katastrofalni dogodek« pomeni nepredviden dogodek biotske ali abiotske narave, ki je posledica človekove dejavnosti ter povzroči znatne motnje gozdnih struktur, zaradi česar lahko nastane znatna gospodarska škoda za gozdarski sektor;

24) »opredmetena sredstva« pomenijo sredstva, ki jih sestavljajo zemljišča, stavbe in obrati, stroji in oprema;

25) »neopredmetena sredstva« pomenijo sredstva, ki nimajo fizične ali finančne oblike, kot so patenti, licence, strokovno znanje ali druga intelektualna lastnina;

26) »začetek izvajanja projekta ali dejavnosti« pomeni bodisi začetek dejavnosti ali gradbenih del, povezanih z naložbo, bodisi prvo pravno zavezujočo zavezo za naročilo opreme ali uporabo storitev ali vsako drugo zavezo, zaradi katere projekta ali dejavnosti ni več mogoče preklicati; nakup zemljišč in pripravljala dela, kot je pridobivanje dovoljenj in opravljanje študij izvedljivosti, se ne štejejo za začetek izvajanja projekta ali dejavnosti;

27) »intenzivnost pomoči« pomeni bruto znesek pomoči, izražen kot odstotek upravičenih stroškov pred odbitkom davkov ali drugih dajatev;

28) »standard Unije« pomeni obvezen standard, predpisan z zakonodajo EU, ki določa raven, ki jo morajo doseči posamezna podjetja, zlasti glede okolja, higiene in dobrobiti živali; posledično se standardi ali cilji, zastavljeni na ravni Unije, ki so zavezujoči za države članice, ne pa tudi za posamezna podjetja, ne štejejo za standarde Skupnosti;

29) »naložbe za skladnost s standardom Unije« pomenijo naložbe, ki se izvedejo za doseganje skladnosti s standardom Unije po zaključku prehodnega obdobja, določenega z zakonodajo Unije;

30) »neproizvodna naložba« pomeni naložbo, ki ne povzroči znatnega povečanja vrednosti ali donosnosti kmetijskega gospodarstva;

31) »nezahtevna agromelioracija« je agromelioracija, kot je opredeljena z veljavno zakonodajo, ki ureja področje kmetijskih zemljišč;

32) »investicijska dela« pomenijo dela, ki jih opravijo kmet osebno ali kmetovi delavci, da ustvarijo sredstva;

33) »biogorivo na osnovi hrane« pomeni biogorivo, proizvedeno iz žitaric in drugih poljščin z visoko vsebnostjo škroba, rastlin za pridelavo sladkorja in oljnjk, kot je opredeljeno v predlogu Komisije za Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 98/70/ES o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive 2009/28/ES o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (1);

34) »skupina in organizacija proizvajalcev« pomeni skupino ali organizacijo, ki je ustanovljena za dejavnosti, opredeljene v 43. točki 2. člena Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014;

35) »stalni stroški, ki nastanejo zaradi sodelovanja v shemi kakovosti« pomenijo stroške, ki nastanejo zaradi vključitve v shemo kakovosti, in letni prispevek za sodelovanje v njej, po potrebi pa tudi odhodke za preglede, ki so potrebni za ugotavljanje skladnosti s specifikacijami sheme kakovosti;

36) »transakcijski stroški« pomenijo dodatne stroške, ki so povezani z izpolnjevanjem obveznosti, vendar jih ni mogoče neposredno pripisati izvajanju teh obveznosti ali vključiti v neposredno povrnjene stroške ali neposredno povrnjen izpad dohodka in ki se lahko izračunajo na podlagi standardnih stroškov;

37) »enotno podjetje« pomeni vsa podjetja, ki so med seboj najmanj v enem od naslednjih razmerij:

a) podjetje ima večino glasovnih pravic delničarjev ali družbenikov drugega podjetja,

b) podjetje ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravnega, poslovnega ali nadzornega organa drugega podjetja,

c) podjetje ima pravico izvrševati prevladujoč vpliv na drugo podjetje na podlagi pogodbe, sklenjene z navedenim podjetjem ali določbe v njegovi družbeni pogodbi ali statutu,

d) podjetje, ki je delničar ali družbenik drugega podjetja, na podlagi dogovora z drugimi delničarji ali družbeniki navedenega podjetja, samo nadzoruje večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov navedenega podjetja.

Podjetja, ki so v katerem koli razmerju, iz prejšnjih alinij, preko enega ali več drugih podjetij, so prav tako enotno podjetje.

5. člen

(vrste pomoči in ukrepi)

Za uresničevanje ciljev ohranjanja in razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Dobje se finančna sredstva usmerjajo preko pravil za državne pomoči, ki imajo podlago v uredbah komisije EU, navedenih v drugem odstavku 1. člena tega pravilnika in omogočajo izvedbo naslednjih vrst pomoči oziroma ukrepov:

Vrste pomoči	Ukrepi
Državne pomoči po skupinskih izjemah v kmetijstvu (na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)	Ukrep 1: Pomoč za naložbe v opredmetena ali neopredmetena sredstva na kmetijskih gospodarstvih v zvezi s primarno kmetijsko proizvodnjo (14. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014); Ukrep 2: Pomoč za zaokrožitev kmetijskih in gozdnih zemljišč (15. in 43. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014); Ukrep 3: Pomoč za naložbe v zvezi s premestitvijo kmetijskih poslopij (16. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014); Ukrep 4: Pomoč za naložbe za ohranjanje kulturne in naravne dediščine na kmetijskih gospodarstvih (29. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014).
De minimis pomoči (na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013)	Ukrep 5: Pomoč za naložbe v predelavo in trženje kmetijskih in živilskih proizvodov ter naložbe v nekmetijsko dejavnost na kmetiji – de minimis; Ukrep 6: Pomoč za izobraževanje in usposabljanje na področju nekmetijskih dejavnosti na kmetiji ter predelave in trženja.

6. člen

(upravičenci do pomoči)

Upravičenci do pomoči so:

1) pravne in fizične osebe, ki ustrezajo kriterijem za mikro podjetja, dejavna v primarni kmetijski proizvodnji, oziroma, v primeru ukrepa po členu 29 Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 dejavna v kmetijskem sektorju, ter v primeru ukrepa po členu 43 Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 zasebni lastniki gozdov, ki ustrezajo kriterijem za mikro podjetja, dejavna v gozdarskem sektorju; ter so vpisane v register kmetijskih gospodarstev;

2) pravne in fizične osebe, ki ustrezajo kriterijem za mikro podjetja v primerih ukrepov za pomoči de minimis po Uredbi komisije (EU) št. 1407/2013, s proizvodno enoto na kmetijskem gospodarstvu, ki je vpisano v register kmetijskih gospodarstev in ima sedež na območju občine.

7. člen

(izvzeta področja uporabe Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)

(1) Do pomoči po tem pravilniku za ukrepe na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 niso upravičeni subjekti:

– ki so naslovniki neporavnane naloge za izterjavo na podlagi predhodnega sklepa Komisije EU, s katerim je bila pomoč razglašena za nezakonito in nezdružljivo z notranjim trgov;

– ki nimajo poravnanih zapadlih obveznosti do občine ali do države;

– ki so podjetja v težavah.

(2) Pomoči po tem pravilniku se ne uporabljajo za ukrepe na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 za:

– pomoč za dejavnosti, povezane z izvozom v tretje države ali države članice, in sicer, če je pomoč neposredno povezana z izvoženimi količinami, vzpostavitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi stroški, povezanimi z izvozno dejavnostjo;

– pomoč, ki je odvisna od prednostne uporabe domačega blaga pred uporabo uvoženega blaga.

(3) Pomoči po tem pravilniku za ukrepe na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 se ne dodeli za davek na dodano vrednost (DDV).

8. člen

(način, pogoji in merila za dodeljevanje pomoči)

(1) Državne pomoči in pomoči de minimis se dodeljujejo upravičencem na podlagi izvedenega javnega razpisa objavljenega na internetni strani in občinski oglasni deski, skladno z veljavnimi predpisi s področja javnih financ ter tem pravilnikom.

(2) V javnem razpisu se opredelijo posamezni ukrepi in višina razpoložljivih sredstev za posamezen ukrep kot to določa odlok o proračunu občine za tekoče leto.

(3) Podrobnejša merila in kriteriji za dodeljevanje državnih pomoči in pomoči de minimis ter zahtevana dokumentacija za posamezne ukrepe po tem pravilniku se podrobneje določijo v javnem razpisu.

9. člen

(spodbujevalni učinek)

(1) Za ukrepe po Uredbi komisije (EU) št. 702/2014 se pomoč lahko dodeli, če ima spodbujevalni učinek. Pomoč ima spodbujevalni učinek, če je vloga za pomoč predložena pred začetkom izvajanja projekta ali dejavnosti.

(2) Vloga za pomoč mora vsebovati najmanj naslednje podatke:

– ime in velikost podjetja;

– opis projekta ali dejavnosti, vključno z datumom začetka in konca;

– lokacijo projekta ali dejavnosti;

– seznam upravičenih stroškov;

– vrsto (nepovratna sredstva, posojilo, jamstvo, vračljivi predujem ali drugo) in znesek javnega financiranja, potrebnega za projekt ali dejavnost ter

– izjave vlagatelja:

a) da ne prejema oziroma ni v postopku pridobivanja pomoči za iste upravičene stroške iz drugih javnih virov ter

b) glede izpolnjevanja pogojev iz prvega odstavka 7. člena tega pravilnika.

10. člen

(dodelitev sredstev)

(1) Odbor za kmetijstvo v sodelovanju z občinsko upravo Občine Dobje pripravi in izvede javni razpis o dodeljevanju državnih pomoči na področju kmetijstva in podeželja v Občini Dobje (v nadaljevanju: Odbor).

(2) O dodelitvi sredstev upravičencem po tem pravilniku, na predlog Odbora odloča pooblaščen oseba občine.

(3) Zoper odločitev iz prejšnjega odstavka lahko upravičenec vložiti pritožbo županu v roku 8 dni od prejema odločbe. Odločitev župana je dokončna.

(4) Medsebojne obveznosti med občino in prejemnikom pomoči se uredijo s pogodbo.

(5) Datum dodelitve pomoči je datum pravnomočnosti odločbe.

11. člen

(izplačila sredstev)

Upravičencem se sredstva iz proračuna občine izplačajo na podlagi zahtevka posameznega upravičenca. Zahtevek mora vsebovati naslednjo dokumentacijo:

- dokazila o plačilu obveznosti (račun/situacija in potrdilo/dokazilo o plačanem računu),
- druga dokazila, določena z javnim razpisom (poročilo ali dokazilo o opravljenem delu oziroma storitvi, dokazilo o izvedbi nadzornih ukrepov ...).

12. člen

(kumulacija, 8. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)

(1) Najvišji zneski pomoči po posameznih ukrepih, določeni v členih od 13 do vključno 16 tega pravilnika, ne smejo preseči najvišjih zneskov pomoči določenih v členih 14, 15, 16, 29 in 43 Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 ne glede na to ali se podpora za projekt ali dejavnost v celoti financira iz nacionalnih sredstev ali pa se delno financira iz sredstev EU.

(2) Pomoč izvzeta z Uredbo Komisije (EU) št. 702/2014 se lahko kumulira z vsako drugo državno pomočjo v zvezi z istimi upravičenimi stroški, ki se deloma ali v celoti prekrivajo samo, če se s tako kumulacijo ne preseže najvišje intenzivnosti pomoči ali zneska pomoči, ki se uporablja za zadevno pomoč v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 702/2014.

(3) Pomoč izvzeta z Uredbo Komisije (EU) št. 702/2014, se ne kumulira s plačili iz člena 81(2) in člena 82 Uredbe (EU) št. 1305/2013 v zvezi z istimi upravičenimi stroški, če bi bila s tako kumulacijo presežena intenzivnost pomoči ali znesek pomoči, ki sta določena v Uredbi Komisije (EU) št. 702/2014.

(4) Pomoč izvzeta z Uredbo Komisije (EU) št. 702/2014 se ne sme kumulirati z nobeno pomočjo de minimis v zvezi z istimi upravičenimi stroški, če bi bila s tako kumulacijo presežena intenzivnost pomoči ali znesek pomoči, ki sta določena v Uredbi Komisije (EU) št. 702/2014.

II. UKREPI V SKLADU Z UREDBO KOMISIJE (EU) ŠT. 702/2014

13. člen

Ukrep 1: pomoč za naložbe v opredmetena ali neopredmetena sredstva na kmetijskih gospodarstvih v zvezi s primarno kmetijsko proizvodnjo (14. člen uredbe komisije (EU) št. 702/2014)

(1) Z naložbo se skuša doseči vsaj enega od naslednjih ciljev:

- izboljšanje splošne učinkovitosti in trajnosti kmetijskega gospodarstva, zlasti z zmanjšanjem stroškov proizvodnje ali izboljšanjem in preusmeritvijo proizvodnje;
- izboljšanje naravnega okolja, higienskih razmer ali standardov za dobrobit živali, če zadevna naložba presega veljavne standarde Unije;
- vzpostavljanje in izboljšanje infrastrukture, povezane z razvojem, prilagajanjem in modernizacijo kmetijstva, vključno z dostopom do kmetijskih zemljišč, komasacijo in izboljšanjem zemljišč, oskrbo in varčevanjem z energijo in vodo;
- zagotavljanje večje stopnje samooskrbe s hrano, zlasti z večanjem lokalne pridelave hrane ter podporo trženju lokalno pridelane hrane.

(2) Pomoč se ne dodeli za:

- nakup proizvodnih pravic, pravic do plačila in letnih rastlin;
- zasaditev letnih rastlin;
- dela v zvezi z odvodnjavanjem;
- nakup živali in samostojen nakup kmetijskih zemljišč;
- naložbe za skladnost s standardi Unije, z izjemo pomoči, dodeljene mladim kmetom v 24 mesecih od začetka njihovega delovanja;
- naložbe za proizvodnjo biogoriva na osnovi hrane;
- za že izvedena dela, razen za izdelavo projektne dokumentacije;

– investicije, ki so financirane iz drugih javnih virov Republike Slovenije ali EU, vključno s sofinanciranjem prestrukturiranja vinogradov;

- stroške, povezane z zakupnimi pogodbami;
- obratna sredstva.

(3) Pomoč za naložbe v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo se lahko dodeli za:

- Podukrep 1.1 Posodabljanje kmetijskih gospodarstev;
- Podukrep 1.2 Urejanje kmetijskih zemljišč in pašnikov.

Podukrep 1.1 Posodabljanje kmetijskih gospodarstev

(4) Pomoč se lahko dodeli za naložbe v živinorejsko in rastlinsko proizvodnjo na kmetijskih gospodarstvih.

(5) Upravičeni stroški:

- stroški izdelave projektne dokumentacije za novogradnjo (rekonstrukcijo) hlevov in gospodarskih poslopij na kmetijskih gospodarstvih;
- stroški gradnje, rekonstrukcije ali adaptacije hlevov in gospodarskih poslopij na kmetijskih gospodarstvih, ki služijo primarni kmetijski proizvodnji ter ureditev izpustov (stroški materiala, ki so povezani z naložbami);
- stroški nakupa ali zakupa kmetijske mehanizacije in opreme do njene tržne vrednosti;
- stroški opreme hlevov in gospodarskih poslopij;
- stroški nakupa rastlinjaka, montaže ter opreme v rastlinjaku, z izjemo namakalnih naprav;
- stroški nakupa in postavitve zaščite pred neugodnimi vremenskimi razmerami (protitočne mreže ...);
- stroški ureditve in zasaditve trajnih nasadov (razen vinogradov).

(6) Upravičenci do pomoči so kmetijska gospodarstva vpisana v register kmetijskih gospodarstev, ki imajo sedež na območju občine.

(7) Pogoji za pridobitev:

- predložitev ustreznega dovoljenja za izvedbo investicije, če je s predpisi s področja gradnje objektov to potrebno;
- projektno dokumentacijo za izvedbo naložbe ter dokazila o teh stroških, kadar so upravičeni do sofinanciranja;
- ponudbe oziroma predračun za načrtovano naložbo;
- drugi pogoji, opredeljeni z javnim razpisom.

(8) Intenzivnost pomoči:

– do 50% upravičenih stroškov naložb na kmetijskih gospodarstvih.

(9) Skupni znesek za posamezno naložbo na kmetijskem gospodarstvu lahko znaša največ 3.500 EUR.

(10) Vlogo za pomoč v okviru tega ukrepa predloži nosilec kmetijskega gospodarstva.

Podukrep 1.2 Urejanje kmetijskih zemljišč in pašnikov

(11) Pomoč se lahko dodeli za namen urejanja kmetijskih zemljišč in pašnikov

(12) Upravičeni stroški:

- stroški izdelave načrta ureditve kmetijskega zemljišča (nezahtevne agromelioracije, pašniki);
- stroški izvedbe del za nezahtevne agromelioracije;
- stroški nakupa opreme za ograditev in pregraditev pašnikov z ograjo;
- stroški nakupa opreme za ureditev napajališč za živino;
- stroški izvedbe del za preprečevanje plazjenja in sanacijo plazov na kmetijskih zemljiščih in pašnikih;
- stroški ureditve in zasaditve trajnih nasadov.

(13) Upravičenci do pomoči:

– posamezna kmetijska gospodarstva in ali več kmetijskih gospodarstev, vključenih v skupno naložbo (pašna skupnost, agrarna skupnost ...), vpisana v register kmetijskih gospodarstev, ki imajo sedež na območju občine.

(14) Pogoji za pridobitev:

– ustrezna dovoljenja oziroma projektna dokumentacija za izvedbo naložbe ter dokazila o teh stroških, kadar so upravičeni do sofinanciranja;

– predračun stroškov, za katere se uveljavlja pomoč;

– kopija katastrskega načrta in program del, ki ga pripravi pristojna strokovna služba, kadar je predmet podpore ureditev kmetijskih zemljišč ali nezahtevna agromelioracija;

– dovoljenje lastnika zemljišča za izvedbo naložbe v primeru zakupa zemljišča;

– drugi pogoji, opredeljeni z razpisom.

(15) Intenzivnost pomoči:

– do 50% upravičenih stroškov naložb na kmetijskih gospodarstvih.

(16) Skupni znesek za posamezno naložbo na kmetijskem gospodarstvu lahko znaša največ 3.500 EUR.

(17) Vlogo za pomoč v okviru tega ukrepa predloži nosilec kmetijskega gospodarstva oziroma pooblaščen oseba, ki jo pooblastijo vsi nosilci kmetijskih gospodarstev, ki so vključeni v skupno naložbo.

14. člen

Ukrep 2: Pomoč za zaokrožitev (komasacijo) kmetijskih in gozdnih zemljišč (15. člen in 43. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)

(1) Cilj pomoči je zaokrožitev kmetijskih oziroma gozdnih zemljišč za zmanjšanje razdrobljenosti in racionalnejšo rabo zemljišč.

(2) Upravičeni stroški:

– stroški pravnih in upravnih postopkov pri medsebojni menjavi kmetijskih oziroma gozdnih zemljišč, vključno s stroški pregleda.

(3) Upravičenci do pomoči so kmetijska gospodarstva vpisana v register kmetijskih gospodarstev, ki imajo sedež na območju občine.

(4) Pogoji za pridobitev:

– načrt o nameravani zaokrožitvi kmetijskih/gozdnih zemljišč;

– mnenje o upravičenosti zaokrožitve pristojne strokovne službe;

– predračun (ocena upravičenih stroškov).

(5) Intenzivnost pomoči:

– do 100% upravičenih stroškov pravnih in upravnih postopkov, vključno s stroški pregleda.

(6) Skupni znesek za posamezno naložbo na kmetijskem gospodarstvu lahko znaša največ 3.500 EUR.

(7) Vlogo za pomoč v okviru tega ukrepa predloži nosilec kmetijskega gospodarstva.

15. člen

Ukrep 3: Pomoč za naložbe v zvezi s premestitvijo kmetijskih poslopij (16. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)

(1) Cilj premestitve kmetijskih poslopij mora biti povezan z javnim interesom.

(2) Upravičeni stroški:

– razstavljanje, odstranitev in ponovno postavitve obstoječih stavb;

– razstavljanje, odstranitev in ponovno postavitve obstoječih stavb, s posledico pridobitve nadomestnega modernejšega poslopja;

– razstavljanje, odstranitev in ponovno postavitve s povečanjem proizvodne zmogljivosti.

(3) Upravičenci:

– kmetijska gospodarstva, dejavna v primarni kmetijski proizvodnji in vpisana v register kmetijskih gospodarstev, katerih naložba se izvaja na območju občine.

(4) Pogoji upravičenosti:

– premestitev na podlagi javnega interesa mora biti opredeljena v določbah občinskega akta.

(5) Intenzivnost pomoči:

– do 100% dejanskih nastalih stroškov, kadar premestitev kmetijskega poslopja zajema razstavljanje, odstranitev in ponovno izgradnjo obstoječih objektov;

– do 100% dejanskih stroškov, če se premestitev naša na dejavnost blizu podeželski naselij, katerih namen je izboljšati kakovost življenja ali povečati okoljsko učinkovitost podeželskega naselja.

– Če ima premestitev poslopja v javnem interesu za posledico modernizacijo teh objektov ali povečanje proizvodne zmogljivosti, se v zvezi s stroški, povezanimi z modernizacijo objektov ali povečanjem proizvodne zmogljivosti, uporabljajo intenzivnosti pomoči, kot veljajo za ukrep Pomoč za naložbe v opredmetena ali neopredmetena sredstva na kmetijskih gospodarstvih v zvezi s primarno kmetijsko proizvodnjo.

– Zamenjava obstoječe zgradbe ali objekta z novo sodobno zgradbo ali objektom, ki ne vključuje bistvene spremembe zadevne proizvodnje ali tehnologije, ne šteje, da je povezana z modernizacijo.

(6) Skupni znesek za posamezno naložbo na kmetijskem gospodarstvu lahko znaša največ 3.500 EUR.

(7) Vlogo za pomoč v okviru tega ukrepa predloži nosilec kmetijskega gospodarstva.

16. člen

Ukrep 4: Pomoč za naložbe za ohranjanje kulturne in naravne dediščine na kmetijskih gospodarstvih (29. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)

(1) Cilj pomoči je varovanje in ohranjanje značilnosti kulturne in naravne dediščine na kmetijskih gospodarstvih.

(2) Upravičeni stroški:

– stroški naložbe v opredmetena sredstva (stroški za nabavo materiala za obnovo, stroški za izvajanje del);

– investicijska dela.

(3) Upravičenci do pomoči:

– kmetijska gospodarstva, ki so vpisana v register kmetijskih gospodarstev ter so lastniki objektov vpisanih v register nepremične kulturne dediščine oziroma register naravne dediščine in ležijo na območju občine.

(4) Pogoji za pridobitev:

– objekt mora biti vpisan v register nepremične kulturne dediščine oziroma v register naravne dediščine, ki ju vodita pristojni ministrstvi;

– soglasje oziroma smernice pristojne inštitucije k izvedbi ter potrditev ustreznosti izvedbe;

– ustrezno dovoljenje in dokumentacija za izvedbo naložbe, kolikor je to potrebno;

– ponudba oziroma predračun stroškov;

– drugi pogoji, opredeljeni z javnim razpisom.

(5) Intenzivnost pomoči:

– do 50% upravičenih stroškov.

(6) Skupni znesek za posamezno naložbo na kmetijskem gospodarstvu lahko znaša največ do 3.500 EUR.

III. UKREPI DE MINIMIS V SKLADU Z UREDBO KOMISIJE (EU) ŠT. 1407/2013

17. člen

(splošne določbe de minimis Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013)

(1) Do de minimis pomoči v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 niso upravičena podjetja iz sektorjev:

– ribištva in akvakulture;

– primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi I k Pogodbi o delovanju Evropske unije;

– predelave in trženja kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi I k Pogodbi o delovanju Evropske unije v naslednjih primerih:

a) če je znesek pomoči določen na podlagi cene ali količine zadevnih proizvodov, ki so kupljeni od primarnih proizvajalcev ali jih zadevna podjetja dajo na trg;

b) če je pomoč pogojena s tem, da se delno ali v celoti prenese na primarne proizvajalce.

(2) Pomoč ne bo namenjena izvozu oziroma z izvozom povezane dejavnosti v tretje države ali države članice, kot je pomoč, neposredno povezana z izvoženimi količinami, z ustanovitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo.

(3) Pomoč ne bo pogojena s prednostno rabo domačih proizvodov pred uvoženimi.

(4) Do finančnih spodbud niso upravičeni tisti subjekti, ki nimajo poravnanih zapadlih obveznosti do občine ali do države.

(5) Do sredstev za razvoj niso upravičena mikro, majhna in srednje velika podjetja, ki so po Zakonu o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo) v prisilni poravnavi, stečaju ali likvidaciji ter so kapitalsko neustrezna, kar pomeni, da je izguba tekočega leta skupaj s prenesenimi izgubami dosegla polovico osnovnega kapitala družbe.

(6) Skupna vrednost pomoči, dodeljena istemu upravičencu oziroma enotnemu podjetju na podlagi pravila »de minimis« v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (Uradni list EU L 352, 24. 12. 2013) ne sme preseči 200.000,00 EUR (v primeru podjetij, ki delujejo v komercialnem cestnem tovornem prometu, znaša zgornja dovoljena meja pomoči 100.000,00 EUR) v obdobju zadnjih treh proračunskih let, ne glede na obliko in namen pomoči ter ne glede na to, ali se pomoč dodeli iz sredstev države, občine ali Unije.

(7) Če je podjetje dejavno v sektorjih iz prvega odstavka tega člena, ter je poleg tega dejavno v enem ali več sektorjih, ali opravlja še druge dejavnosti, ki sodijo na področje uporabe Uredbo Komisije (ES) št. 1407/2013, se ta uredba uporablja za pomoč, dodeljeno v zvezi s slednjimi sektorji ali dejavnostmi, če podjetje na ustrezen način, kot je ločevanje dejavnosti ali razlikovanje med stroški, zagotovi, da dejavnosti v sektorjih, ki so izključeni iz področja uporabe te uredbe, ne prejemajo pomoči de minimis na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 1407/2013.

18. člen

(kumulacija de minimis pomoči)

(1) Pomoč de minimis se ne sme kumulirati z državno pomočjo v zvezi z istimi upravičenimi stroški ali državno pomočjo za isti ukrep za financiranje tveganja, če bi se s takšno kumulacijo preseгла največja intenzivnost pomoči ali znesek pomoči.

(2) Pomoč de minimis, dodeljena v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013, se lahko kumulira s pomočjo de minimis, dodeljeno v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 360/2012 do zgornje meje, določene v uredbi št. 360/2012.

(3) Pomoč de minimis, dodeljena v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013, se lahko kumulira s pomočjo de minimis, dodeljeno v skladu z drugimi uredbami de minimis do ustrezne zgornje meje (200.000 oziroma 100.000 EUR).

19. člen

Ukrep 5: Pomoč za naložbe v predelavo in trženje kmetijskih in živilskih proizvodov ter naložbe v nekmetijsko dejavnost na kmetiji – de minimis

(1) Cilj pomoči je diverzifikacija dejavnosti na kmetijskih gospodarstvih v predelavo in trženje kmetijskih in živilskih proizvodov ter širjenje nekmetijskih dejavnosti na kmetijskih gospodarstvih.

(2) Upravičeni stroški:

– stroški izdelave projektne dokumentacije za naložbo v predelavo in trženje kmetijskih in živilskih proizvodov, ter naložbe v nekmetijske dejavnosti na kmetiji;

– stroški gradnje ali obnove objekta za dejavnosti predelave in trženja kmetijskih proizvodov ter nekmetijske dejavnosti na kmetiji;

– stroški nakupa opreme in naprav za dejavnosti predelave in trženja na kmetijah ter nekmetijske dejavnosti.

(3) Upravičenci do pomoči:

– kmetijska gospodarstva, ki se ukvarjajo s predelavo in trženjem oziroma z nekmetijskimi dejavnostmi, z naložbo na območju občine.

(4) Pogoji za pridobitev sredstev:

– dokazila o registraciji dejavnosti in izpolnjevanju pogojev za opravljanje dejavnosti, kolikor upravičenec še nima registrirane dejavnosti, jo mora registrirati v enem letu od prejema pomoči;

– dejavnost se mora izvajati na kmetiji še vsaj 5 let po zaključeni naložbi;

– predložitev ustreznega dovoljenja za izvedbo investicije, če je s predpisi s področja gradnje objektov to potrebno;

– projektno dokumentacijo za izvedbo naložbe ter dokazila o teh stroških, kadar so upravičeni do sofinanciranja;

– poslovni načrt za izvedbo naložbe s predračunom stroškov, kadar skupna vrednost naložbe presega 50.000 EUR;

– drugi pogoji, opredeljeni z javnim razpisom.

(5) Intenzivnost pomoči:

– do 50% upravičenih stroškov.

(6) Skupni znesek za posamezno naložbo lahko znaša največ 3.500 EUR.

(7) Ne glede na določilo iz prejšnje alineje se pomoč ustrezno zniža, če bi z odobreno pomočjo presegli skupni znesek de minimis pomoči iz šestega odstavka 22. člena tega pravilnika.

20. člen

Ukrep 6: Pomoč za izobraževanje in usposabljanje na področju nekmetijskih dejavnosti na kmetiji ter predelave in trženja

(1) Cilj pomoči je doseganje višje ravni strokovne izobrazitve in usposobljenosti kmetov in njihovih družinskih članov s področja nekmetijskih dejavnosti na kmetiji ter predelave in trženja kmetijskih proizvodov, ki niso proizvodi primarne kmetijske proizvodnje.

(2) Upravičeni stroški:

– stroški kotizacije in šolnin za tečaje, seminarje, predavanja in strokovne ekskurzije povezane z nekmetijskimi dejavnostmi ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov;

– stroški prevoza in stroški vstopnin za strokovne ogledе povezane z nekmetijskimi dejavnostmi ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov;

– stroški strokovnih gradiv, pomembnih za izobraževanje in usposabljanje povezano z nekmetijskimi dejavnostmi ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov;

– stroški udeležbe na sejnih, povezanih z nekmetijskimi dejavnostmi ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov.

(3) Upravičenci do pomoči:

– pravne in fizične osebe ter njihovi družinski člani, ki se ukvarjajo z nekmetijsko dejavnostjo ter predelavo ali trženjem na kmetijskem gospodarstvu, ki je vpisano v register kmetijskih gospodarstev in ima sedež na območju občine.

(4) Pogoji za pridobitev sredstev:

– račun oziroma dokazila o plačilu stroškov, za katere se uveljavlja pomoč;

– program izobraževanja oziroma usposabljanja povezanega z nekmetijskimi dejavnostmi na kmetiji, predelavo ali trženjem kmetijskih proizvodov;

– drugi pogoji, opredeljeni z javnim razpisom.

(5) Intenzivnost pomoči:

– do 50% upravičenih stroškov.

(6) Skupni znesek posameznega upravičenca iz tega ukrepa lahko znaša največ 500 EUR.

(7) Ne glede na določilo iz prejšnje alineje se pomoč ustrezno zniža, če bi z odobreno pomočjo presegli skupni znesek de minimis pomoči iz šestega odstavka 22. člena tega pravilnika.

21. člen

(obveznosti prejemnika pomoči in občine)

(1) Prejemnik podpore mora imeti za nakazilo dodeljenih sredstev odprt transakcijski račun v Republiki Sloveniji.

(2) Prejemnik mora k vlogi predložiti:

– pisno izjavo o vseh drugih pomočeh de minimis, ki jih je upravičenec oziroma enotno podjetje prejelo na podlagi te ali drugih uredb de minimis v predhodnih dveh in v tekočem proračunskem letu;

– pisno izjavo o drugih že prejetih (ali zaprošenih) pomočeh za iste upravičene stroške in zagotovil, da z dodeljenim zneskom pomoči de minimis, ne bo presežena zgornja meja de minimis pomoči ter intenzivnosti pomoči po drugih predpisih;

– seznam podjetij, s katerimi je lastniško povezan, tako da se preveri skupen znesek že prejetih de minimis pomoči za vsa, z njim povezana podjetja;

– izjavo o ločitvi dejavnosti oziroma stroškov vezano na določilo sedmega odstavka 21. člena tega pravilnika.

(3) Občina bo z odločbo pisno obvestila prejemnika:

– da je pomoč dodeljena po pravilu de minimis v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (Uradni list EU L 352, 24. 12. 2013),

– o odobrenem znesku de minimis pomoči.

IV. NADZOR IN SANKCIJE

22. člen

(nadzor in sankcije)

(1) Namensko porabo proračunskih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini, pridobljenih po tem pravilniku oziroma javnem razpisu, spremlja in preverja pri prejemnikih odbor. Namenskost porabe lahko ugotavlja tudi nadzorni odbor občine.

(2) V primeru ugotovljene nenamenske porabe sredstev mora prejemnik vrniti odobrena sredstva v celoti s pripadajočimi zakonitimi zamudnimi obrestmi, če se ugotovi:

– da so bila dodeljena sredstva delno ali v celoti nenamensko porabljena;

– da je upravičenec za katerikoli namen pridobitve sredstev navajal neresnične podatke;

– da je upravičenec za isti namen in iz istega naslova že pridobil finančna sredstva.

(3) V navedenih primerih ugotovljene nenamenske porabe sredstev, kakor v primeru, da projekta ne izvede, upravičenec izgubi pravico do pridobitve sredstev po tem pravilniku za naslednji dve leti.

V. HRAMBA DOKUMENTACIJE

23. člen

(1) Upravičenec mora hraniti vso dokumentacijo, ki je bila podlaga za odobritev pomoči po tem pravilniku, deset let od datuma prejema pomoči iz tega pravilnika.

(2) Občina mora voditi evidenco o dodeljenih pomočeh deset let od datuma dodelitve pomoči.

VI. KONČNE DOLOČBE

24. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Dobje (Uradni list RS, št. 95/07).

25. člen

(1) Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Določbe tega pravilnika se v delu, ki se nanaša na dodelitev pomoči po Uredbi Komisije (EU) št. 702/2014/EU, začnejo uporabljati po objavi obvestila župana v Uradnem listu Republike Slovenije o pridobitvi potrdila Evropske komisije o prejemu povzetka informacij o državnih pomoči z identifikacijsko številko pomoči.

Št. 007-0006/2015

Dobje, dne 15. oktobra 2015

Župan
Občine Dobje
Franc Leskovšek l.r.

DOLENJSKE TOPLICE

3319. Obvezna razlaga 139. člena v povezavi z 254. in 256. členom Odloka o prostorskem načrtu Občine Dolenjske Toplice

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Dolenjske Toplice (Uradni list RS, št. 73/07 in 42/10), skladno s 96. členom ter v povezavi s 83. členom Poslovnika Občinskega sveta Občine Dolenjske Toplice je Občinski svet Občine Dolenjske Toplice na 7. redni seji dne 28. 10. 2015 sprejel

OBVEZNO RAZLAGO

139. člena v povezavi z 254. in 256. členom Odloka o prostorskem načrtu Občine Dolenjske Toplice

(Uradni list RS, št. 90/09, 22/10 – teh. popr., 22/10 – teh. popr., 85/11 – obv. razl., 10/12 – teh. popr., 54/12 – obv. razl. in 65/13 – obv. razl., Odlok o spremembah Odloka o spremembah in dopolnitvah OPN Občine Dolenjske Toplice, 16/2014)

v naslednjem besedilu:

»V 139. členu Odloka o prostorskem načrtu Občine Dolenjske Toplice (v nadaljevanju: OPN) je za naselje Soteska določeno, da se le-to sestoji iz kompleksa gradu Soteska, večjega števila manjših zaselkov in proizvodnega območja žage ter poslovnih objektov ob Krki, ki so opredeni kot EUP SO1-V, SO2-V, SO3-V, SO4-OPPN1, SO5-PR, SO6-OPPN2 in SO-SA. EUP SO-SA se šteje za zaselek, ki ga sestavlja obstoječa gradbena parcela z zgrajenimi objekti ter stavbno (nepozidano) zemljišče. V okviru tega EUP je v povezavi z 254. členom ter prvo alinejo prvega odstavka in drugim odstavkom 256. člena OPN poleg obstoječe pozidave dovoljena gradnja nove, samostojne kmetije oziroma domačije.«

Št. 032-24/2015-3

Dolenjske Toplice, dne 28. oktobra 2015

Župan
Občine Dolenjske Toplice
Jože Muhič l.r.

3320. Odlok o Občinskem podrobnem prostorskem načrtu za del območja DP4-OPPN Meniški stelnjiki

Na podlagi 61. člena in v povezavi s prvim odstavkom 56. a člena Zakona o prostorskem načrtovanju – ZPNačrt (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 76/14 – odl. US: U-I-43/13-3 in 14/15 – ZUUJFO) ter 16. člena Statuta Občine Dolenjske Toplice je Občinski svet Občine Dolenjske Toplice na 7. redni seji dne 28. 10. 2015 sprejel

O D L O K**o Občinskem podrobnem prostorskem načrtu za del območja DP4-OPPN Meniški stelnjiki****I. UVODNE DOLOČBE****1. člen**

(podlaga za OPPN)

S tem odlokom se ob upoštevanju Odloka o prostorskem načrtu Občine Dolenjske Toplice (Uradni list RS, št. 90/09, 22/10 – teh. popr., 85/11 – obv. razlaga, 10/12 – teh. popr., 54/12 – obv. razlaga, 41/13, 65/13 – obv. razlaga in 16/14; v nadaljnjem besedilu: OPN) sprejme Občinski podrobni prostorski načrt za del območja DP4-OPPN Meniški stelnjiki (v nadaljnjem besedilu: OPPN).

2. člen

(vsebina in oblika OPPN)

(1) OPPN vsebuje tekstualni in grafični del. Izdelana sta v digitalni in analogni obliki.

(2) Tekstualni del OPPN je določen v II. poglavju tega odloka.

(3) Grafični del OPPN je sestavina vezane mape OPPN. Njegova vsebina je določena v III. poglavju tega odloka.

3. člen

(priloge OPPN)

(1) Priloge OPPN so:

1. Izvleček iz OPN
2. Prikaz stanja prostora
3. Strokovne podlage
4. Smernice in mnenja nosilcev urejanja prostora
5. Obrazložitev in utemeljitev OPPN
6. Povzetek za javnost
7. Odločba glede celovite presoje vplivov na okolje

(2) Priloge OPPN so sestavine vezane mape OPPN razen strokovnih podlag iz 3. točke prejšnjega odstavka, ki so shranjene v posebnih mapah in se hranijo na sedežu Občine Dolenjske Toplice.

II. TEKSTUALNI DEL OPPN**4. člen**

(pomen izrazov)

(1) Območje urejanja je zaokroženo območje, ki zajema območje OPPN.

(2) Ureditvena enota (UE) je sklop gradbenih parcel s skupnimi značilnostmi glede vrste dejavnosti ter urbanistično-arhitekturnih pogojev za gradnjo objektov in ostalih ureditev.

(3) Gradbena parcela je zemljišče, sestavljeno iz ene ali več zemljiških parcel ali njihovih delov, na katerem stoji oziroma je predviden objekt z urejenimi površinami, ki mu služijo.

(4) Gradbena linija je črta, na katero morajo biti z enim robom – s fasado postavljeni objekti, ki se gradijo na zemljiških ob tej črti. Dovoljeni so le manjši zamiki fasade od gradbene linije.

(5) Gradbena meja je (navidezna) črta, ki je nove počitniške in stanovanjske stavbe ne smejo preseirati, lahko pa se je dotikajo ali so od nje odmaknjeni v notranjost zemljišča.

(6) Počitniška stavba je samostojna stavba, v kateri se nahaja eno počitniško stanovanje.

(7) Stanovanjska stavba:

– samostojna stavba namenjena bivanju (ena stanovanjska enota) in sočasnemu opravljanju spremljajočih dejavnosti (storitvenimi, poslovnimi), ki dopolnjujejo osnovno turistično dejavnost na območju urejanja;

– sočasno opravljanje spremljajočih dejavnosti ne velja kot pogoj v ureditveni podenoti A1.

(8) Servisno-gostinska stavba je samostojna stavba namenjena turistični dejavnosti (gostinstvo ipd.) ter ostalim spremljajočim dejavnostim (storitvenimi, poslovnimi) na območju urejanja, skladno z dopustnimi dejavnostmi, ki so navedene v 11. členu odloka.

(9) Nezahtevni in enostavni objekti:

– majhna stavba (garaža, drvarnica, pokrita skladišča za lesna goriva, savna, fitnes, zimski vrt in podobni objekti);

– majhna stavba kot dopolnitev obstoječe pozidave (lopa, uta, nadstrešek, manjša drvarnica, senčnica, letna kuhinja, manjša savna, manjši zimski vrt, vetrolov in podobni objekti);

– ograja (varovalna ograja, sosedska ograja, igriščna ograja);

– podporni zid (podporni zid, podporni zid z ograjo);

– bazen (bazen za kopanje).

(10) Mansarda je del stavbe, katere prostori se nahajajo nad zadnjim nadstropjem in neposredno pod poševno, praviloma dvokapno streho.

(11) Kolenčni zid je višina zunanjšega fasadnega zidu v mansardi, merjeno od nosilne konstrukcije (plošče) do stika s poševno streho.

(12) Frčada je nadzidek z zasteklitvijo (okno, vrata za izhod na balkon), pokrit z dvokapno streho.

(13) Kamen položen na tradicionalen način je grobo obdelan in debelejši kamen iz domačih, dolenjskih vrst kamna in zložen tako, da je daljša stranica položena vodoravno, fuge pa so minimalne.

(14) Faktor zazidanosti gradbene parcele (FZ) je razmerje med tlorisno projekcijo zunanjih dimenzij največjih etaž nad terenom in površino gradbene parcele. Pri tlorisni projekciji se ne upoštevajo balkoni, napušči, nadstreški nad vhodom ipd., upošteva pa se tudi tlorisne projekcije nezahtevnih in enostavnih objektov, ki po obliki predstavljajo stavbe, brez utrjenih dvorišč in utrjenih dovoznih poti.

(15) Vodno zemljišče tekočih voda obsega osnovno strugo tekočih voda, vključno z bregom, do izrazite geomorfološke spremembe. Podatek o meji vodnega zemljišča se vodi v vodnem in zemljiškem katastru kot dejanska raba.

(16) Priobalno zemljišče je zemljišče, ki neposredno meji na vodno zemljišče. Zunanja meja priobalnega zemljišča sega na vodah 1. reda 15 metrov od meje vodnega zemljišča, na vodah 2. reda pa pet metrov od meje vodnega zemljišča.

1. Opis prostorske ureditve**5. člen**

(koncept urejanja prostora)

(1) Območje urejanja z OPPN (v nadaljnjem besedilu: območje urejanja) je namenjeno počitniški in turistični rabi, bivanju ter v sklopu tega tudi športu in rekreaciji. Dopustne so tudi spremljajoče dejavnosti, ki dopolnjujejo osnovno turistično rabo območja urejanja.

(2) Predvideno je urejanje obstoječih stanovanjskih, počitniških, gospodarskih objektov ter nezahtevnih in enostavnih objektov, ureditev in razširitev obstoječega turističnega kampa ter gradnja novih samostojnih stavb s počitniško, turistično in stanovanjsko rabo z dopolnilnimi dejavnostmi.

(3) Pasove pozidave prekinjajo območja zelenih površin, ki so namenjene pristočnim aktivnostim (igrišča, igrala ipd.)

ter peš – kolesarske poti za povezavo med posameznimi območji.

(4) Zgradi se prometna in ostala infrastruktura, ki je potrebna za funkcioniranje območja urejanja. Pri tem se ohranijo tudi navezave na obe turistični poti »Tek za zdravje« in »TR – Pot na Krko« ter uredi pomol/podest ob potoku Sušica, ki ob uporabi predstavljajo pomembno povezavo območja urejanja s širšim zaledjem, predvsem za namen aktivnega preživetja prostega časa.

(5) Območje urejanja se oblikuje z vključevanjem značilnosti obstoječih krajskih in naselbinskih kvalitete širšega območja s poudarkom na upoštevanju topografije ter morfoloških in tipoloških značilnosti tradicionalne poselitve s ciljem vzpostavitve identitete lokacije s prepoznavno fizično in mentalno podobo.

6. člen

(obseg in meja območja urejanja)

(1) Območje urejanja se nahaja severno od občinskega središča Dolenjske Toplice. Leži ob lokalni cesti LC 293030, odsek 293031 Dol. Toplice–D. Polje–G. Polje (v nadaljnjem besedilu: lokalna cesta) v smeri proti Dolenjemu Polju ter zahodno od naselij Dolenje in Gorenje Gradišče. Z lokalne ceste se v območje DP4-OPPN v bližini CČN Dolenjske Toplice odcepi javna pot JP 792100, odsek 792101 Meniška vas 41 (v nadaljnjem besedilu: javna pot), ki se v svojem nadaljevanju proti severozahodu naveže na nekategorizirano makadamsko pot. Severno od območja se nahaja reka Krka, vzhodno pa potok Sušica. Okoliška zemljišča predstavljajo še najboljša kmetijska zemljišča in gozd, nepozidana stavbna zemljišča ter območje CČN Dolenjske Toplice.

(2) Velikost obravnavanega območja je približno 4 ha in obsega zemljišča z naslednjimi parcelnimi številkami, ki so grafično določena na geodetskem načrtu s prikazanim stanjem zemljiških parcel: *339, *385, *460, *461, *462, *508, 3475/1, 3475/2, 3475/3, 3488, 3535/1, 3535/3, 3535/4, 3535/5, 3535/6, 3538, 3539/1, 3539/2, 3539/4, 3539/5, 3539/6, 3547, 3549, 3552/1, 3552/2, 3552/3, 3552/4, 3552/5, 3554/1, 3554/2, 3555, 3558, 3559/1, 3559/2, 3559/3, 3563/2, 3563/3, 3563/5, 3563/7, 3564, 3565, 3566, 3567/1, 3568/1, 3568/3, 3568/5, 3568/6, 3571, 3574/2, 4457, 4473, 4479 (vse k.o. Podturn).

(3) Severno mejo območja urejanja predstavlja obstoječa gruča stavb pred lesenim mostom čez reko Krko. Meja se od tu nadaljuje proti jugu ob lokalni cesti, se nasproti obstoječega kampa razširi proti potoku Sušica in se nato nadaljuje proti jugu spet ob lokalni cesti vse do večjega območja z obstoječimi počitniškimi hišicami. Tam se v križišču z javno potjo zalomi proti jugozahodu in poteka naprej ob javni poti, katere potek se zalomi proti severozahodu s potekom vse do gruče obstoječih stavb in makadamske poti. Tam se obrne nazaj proti jugovzhodu in poteka ob javni poti vse do manjše gruče obstoječih počitniških stavb, kjer se zalomi proti severovzhodu v smeri proti obstoječemu kampu ob lokalni cesti. Potek meje se zopet zalomi in poteka ob lokalni cesti proti severu. Pri tem zajame gručo obstoječih stavb ob njej in se na skrajnem severu naveže nazaj na izhodiščno točko pri mostu. Potek meje preko zemljiških parcel je razviden iz grafičnega načrta 5 (DKN s prikazom območja urejanja).

(4) Območje urejanja je določeno na podlagi enote urejanja prostora DP4-OPPN – Počitniško naselje Dolenje Polje iz OPN, ki narekuje izdelavo tega OPPN in zajema podrobnejše enote urejanja prostora DP4-OPPN-1, DP4-OPPN-2, DP4-OPPN-3 in DP4-OPPN-4, del zemljišč med lokalno cesto in javno potjo ter manjšo razširitev na namensko rabo G in V do potoka Sušica.

7. člen

(posegi izven območja urejanja)

(1) Zaradi izvedbe navezav na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro so potrebni posegi izven območja urejanja, če niso v neskladju z določili OPN, in sicer:

– rekonstrukcija lokalne ceste (cesta C1) – na zemljiščih s parc. št. 4470, 3568/6, 3568/2, 3563/4, 3560, 3544, 3539/3, 3535/2, 3487/2, 3487/1, 4479 in 3488 (vse k.o. Podturn);

– iztek javne razsvetljave, telefona, drenaže in vodovoda zaradi rekonstrukcije lokalne ceste – na zemljišču s parc. št. 4479 (k.o. Podturn);

– rekonstrukcija javne poti (cesta C2 in C3) – na zemljiščih s parc. št. 3488 in 3571 (obe k.o. Podturn);

– iztok padavinskih voda in drenaže v reko Krko – na zemljišču s parc. št. 3568/6, 4470 (obe k.o. Podturn);

– iztok padavinskih voda v potok Sušico – na zemljišču s parc. št. 3539/3, 4473 (k.o. Podturn);

– priključek kanalizacije odpadne komunalne vode (z navezavo na traso predvideno v študiji upravljavca omrežja) pri lesenem mostu čez reko Krko – na zemljišču s parc. št. 3568/2, 3568/6 in 4470 (vse k.o. Podturn);

– priključek kanalizacije odpadne komunalne vode na CČN Dolenjske Toplice – na zemljišču s parc. št. 3539/3, 3535/2, 3487/2 (vse k.o. Podturn) in v nadaljevanju (z navezavo na traso predvideno v študiji upravljavca omrežja) v območje okoljske infrastrukture s priklopom na CČN Dolenjske Toplice;

– priključek srednjenapetostnega voda s potekom preko lesenega mostu čez reko Krko do obstoječe transformatorske postaje TP Gorenje Polje 1970;

– priključek na vodovodno omrežje (predviden suhokranjski vodovod) s potekom preko lesenega mostu čez reko Krko do vasi Dolenje Polje;

– opustitev nekaterih tras infrastrukturnih vodov (vodovod, nizkonapetostni elektroenergetski vod) zaradi gradnje novih – na zemljiščih s parc. št. 3549, 3552/3, 3568/3, 3564, 3563/6, 3563/7, 3559/1 in 3559/3 (vse k.o. Podturn);

– preoblikovanje navezav obstoječih dostopov in priključkov.

(2) Posegi izven območja urejanja so razvidni iz grafičnega načrta 18 (Prikaz vplivov in povezav s sosednjimi območji).

8. člen

(ureditvene enote)

Območje urejanja je razdeljeno na naslednje ureditvene enote in podenote:

– Ureditvena enota A – območje stanovanj (podenoti A1 – površine podeželskega naselja in A2 – stanovanjske površine in površine počitniških hišic);

– Ureditvena enota B – območje površin za turizem;

– Ureditvena enota C – območje prometne infrastrukture (podenote C1 – cesta C1, C2 – cesta C2, C3 – cesta C3, C4 – cesta C4);

– Ureditvena enota D – območje zelenih (obvodnih) površin;

– Ureditvena enota E – območje (celinskih) voda;

– Ureditvena enota F – mešano območje

(podenote F1 – območje stanovanj (površine počitniških hišic), F2 – območje površin za turizem, F3 – območje prometne infrastrukture in F4 – območje zelenih površin);

– Ureditvena enota G – območje energetske infrastrukture.

2. Umestitev načrtovane ureditve v prostor

2.1 Vplivi in povezave prostorskih ureditev s sosednjimi območji

9. člen

(1) Z načrtovanimi ureditvami se posega tudi v območja lokalnega infrastrukturnega omrežja, zato je potrebno upoštevati predpisane odmike od obstoječe oziroma predvidene infrastrukture ter usmeritve upravljavcev zaradi posegov v varovalne pasove.

(2) V času izvajanja gradbenih del je potrebno zagotoviti varen promet in nemoteno komunalno-energetsko oskrbo

objektov na območju urejanja in tudi izven njega. Dovozi in dostopi do sosednjih zemljišč in objektov se ohranjajo. Če bodo zaradi gradnje le-ti začasno prekinjeni, se uredijo ustrezni nadomestni začasni dovozi in dostopi, ki morajo biti umeščeni in urejeni tako, da bodo v čim manjši meri prizadeti elementi obstoječih cest in ureditev ter bivalno in naravno okolje.

(3) Posegi na zemljišča izven območja urejanja, ki so po svoji naravi začasni posegi med gradnjo, so dopustni zaradi izvedbe nujnih zemeljskih del, ureditve začasnih dostopov in podobno, če niso v neskladju z določili OPN.

(4) Nove gradnje in ureditve ne smejo imeti škodljivega vpliva na gradbenotehnično stanje obstoječih objektov znotraj in izven območja urejanja, morebitne poškodbe pa mora investitor sanirati.

(5) Vsa z gradbenimi deli tangirana zemljišča znotraj in izven območja urejanja se po končanju del čim prej ustrezno sanirajo oziroma povrnejo v prvotno stanje.

(6) Investitor mora v času gradnje zagotoviti vse potrebne varnostne ukrepe in organizirati gradbišče tako, da bo preprečeno onesnaževanje okolja (zraka, tal, površinskih in podzemnih voda, prometnih površin itd.) zaradi emisij hrupa, transporta, skladiščenja in uporabe tekočih goriv ter drugih škodljivih snovi (npr. cementno mleko, gorivo iz gradbene mehanizacije). V primeru nezgode (npr. ob razlitju nevarnih tekočin ali razsutju drugih materialov) je treba zagotoviti takojšnje ukrepe oziroma posredovanje pristojnih služb.

(7) Območje urejanja se z ustrezno dograditvijo infrastrukture naveže na obe turistični poti »Tek za zdravje« in »TR – Pot na Krko« ter z obrežjem reke Krke in potoka Sušica.

2.2 Rešitev načrtovanih objektov in površin

10. člen

(vrste gradenj in objektov)

(1) V območju urejanja je v skladu z Uredbo o klasifikaciji vrst objektov in objektih državnega pomena (Uradni list RS, št. 109/11 in nadaljnje spremembe) dovoljeno graditi naslednje nove stavbe in gradbene inženirske objekte po CC-SI:

Ureditvena enota A

– Stanovanjske stavbe:

11100 – Enostanovanjske stavbe (hiše in počitniške hiše)

– Nestanovanjske stavbe:

12112 – Gostilne, restavracije in točilnice (velja za lokacije ob cesti C1, C2 in C4)

12120 – Druge gostinske stavbe za kratkotrajno nastanitve

12301 – Trgovske stavbe in stavbe za storitvene dejavnosti (velja za samostojne prodajalne)

12304 – Stavbe za storitvene dejavnosti (velja za frizerski, kozmetični salon in podobne stavbe)

12712 – Stavbe za rejo živali (hlev, svinjak ipd. – velja v ureditveni podenoti A1)

12713 – Stavbe za spravilo pridelka (kašča, skedenj, senik, kozolec, koruznjak ipd. – velja v ureditveni podenoti A1)

12714 – Druge nestanovanjske kmetijske stavbe (velja v ureditveni podenoti A1)

12740 – Druge stavbe, ki niso uvrščene drugje (velja za pomožne stavbe)

Ureditvena enota B

– Nestanovanjske stavbe:

12112 – Gostilne, restavracije in točilnice (velja za servisno-gostinsko stavbo ob cesti C1)

12120 – Druge gostinske stavbe za kratkotrajno nastanitve (velja za servisno-gostinsko stavbo ob cesti C1)

12740 – Druge stavbe, ki niso uvrščene drugje (velja za pomožne stavbe)

– Gradbeni inženirski objekti:

24122 – Drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas (otroška in druga javna igrišča, zelenice, piknik površine in druge urejene zelene površine)

Ureditvene enote A, B, C, D, F in G

– Gradbeni inženirski objekti:

21120 – Lokalne ceste in javne poti, nekategorizirane ceste

222 – Lokalni cevovodi, lokalni (distribucijski) elektroenergetski vodi in lokalna (dostopovna) komunikacijska omrežja

24205 – Drugi gradbeni inženirski objekti, ki niso uvrščeni drugje

Ureditvena enota E

– Gradbeni inženirski objekti:

21510 – Pristanišča in plovni kanali (velja za pomol)

22231 – Cevovodi za odpadno vodo

Ureditvena enota F

– Stanovanjske stavbe:

11100 – Enostanovanjske stavbe (velja le za počitniške hiše v ureditveni podenoti F1)

– Nestanovanjske stavbe:

12112 – Gostilne, restavracije in točilnice (velja za servisno-gostinsko stavbo ob cesti C1 in C2)

12120 – Druge gostinske stavbe za kratkotrajno nastanitve (velja za servisno-gostinsko stavbo ob cesti C1 in C2)

12740 – Druge stavbe, ki niso uvrščene drugje (velja za pomožne stavbe)

– Gradbeni inženirski objekti:

24110 – Športna igrišča (igrišča za športe na prostem, adrenalinski in plezalni parki – velja v ureditveni podenoti F4)

24122 – Drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas (otroška in druga javna igrišča, zelenice, piknik površine in druge urejene zelene površine – velja v ureditvenih podenotah F2 in F4)

(2) Dovoljena je še:

– gradnja nezahtevnih in enostavnih objektov, ki so določeni v 13. členu odloka;

– dozidava in nadzidava objekta, rekonstrukcija objekta, odstranitev objekta, vzdrževanje objekta (redna vzdrževalna dela, investicijska vzdrževalna dela, vzdrževalna dela v javno korist);

– sprememba namembnosti;

– dela v zvezi z urejanjem javnih in drugih zunanjih površin;

– dela v skladu s predpisi, ki urejajo geodetsko dejavnost.

11. člen

(vrste dejavnosti)

(1) Območje urejanja je predvideno za turizem in bivanje s spremljajočimi dejavnostmi (storitvenimi, poslovnimi), ki dopolnjujejo osnovno turistično (gostinsko, športno-rekreacijsko ipd.) dejavnost. V skladu z Uredbo o standardni klasifikaciji dejavnosti (Uradni list RS, št. 69/07, 17/08 in nadaljnje spremembe) so v objektih dopustne spodaj navedene dejavnosti po posameznih ureditvenih enotah:

Ureditvene enote A, B, F1 in F2

– PREDELOVALNE DEJAVNOSTI (Proizvodnja kruha, svežega peciva in slaščic – pekarna, slaščičarna)

– TRGOVINA (Trgovina na drobno v nespecializiranih prodajalnah, Trgovina na drobno v specializiranih prodajalnah z živili, pijačami in tobaknimi izdelki, Trgovina na drobno v specializiranih prodajalnah z oblačili, Druga trgovina na drobno v drugih specializiranih prodajalnah – spominki, izdelki domače obrti ipd., Trgovina na drobno na stojnicah in tržnicah)

– PROMET IN SKLADIŠČENJE (Obratovanje taksijev)

– GOSTINSTVO (Dejavnost počitniških domov in podobnih nastanitvenih obratov za kratkotrajno bivanje, Dejavnost avtokampov, taborov (velja le v ureditveni enoti B in v ureditveni podenoti F2), Dejavnost strežbe jedi in pijač)

– POSLOVANJE Z NEPREMIČNINAMI (Oddajanje in obratovanje lastnih ali najetih nepremičnin, Poslovanje z nepremičninami za plačilo ali po pogodbi)

– DRUGE RAZNOVRSTNE POSLOVNE DEJAVNOSTI (Dajanje lahkih motornih vozil v najem in zakup, Dajanje športne opreme v najem in zakup, Dejavnost potovalnih agencij,

organizatorjev potovanj in s potovanji povezanih dejavnosti, Dejavnost oskrbe stavb in okolice, Pisarniške dejavnosti)

– ZDRAVSTVO IN SOCIALNO VARSTVO (Alternativne oblike zdravljenja)

– KULTURNE, RAZVEDRILNE IN REKREACIJSKE DEJAVNOSTI (Kulturne in razvedrilne dejavnosti, Športne in druge dejavnosti za prosti čas)

– DRUGE DEJAVNOSTI (Druge storitvene dejavnosti (razen Pogrebna dejavnost))

– DEJAVNOST GOSPODINJSTEV Z ZAPOSLENIM HIŠNIM OSEBJEM; PROIZVODNJA ZA LASTNO RABO (Dejavnost gospodinjstev z zaposlenim hišnim osebjem, Raznovrstna proizvodnja storitev v gospodinjstvih za lastno rabo) – velja le v ureditveni enoti A.

(2) Objekt je lahko v celoti namenjen turistični dejavnosti, medtem ko so spremljajoče dejavnosti dovoljene kot dopolnitev obstoječe turistične ponudbe pod pogojem, da zavzemajo le manjši delež (manj kot polovico) ponudbe v stavbi, ne povzročajo prekomernih obremenitev okolja in so v skladu z določili tega odloka.

(3) Za pravilno funkcioniranje dejavnosti je potrebno na gradbeni parceli zagotoviti ustrezno število parkirnih mest v skladu z OPN.

(4) Razporeditev posameznih prostorov v stavbi mora biti taka, da v primeru dejavnosti omogoča njeno normalno izvajanje, nemoteče za bivanje.

2.3 Pogoji in usmeritve za projektiranje in gradnjo

12. člen

Ureditvena enota A

SPLOŠNI POGOJI ZA PRENOVO OBSTOJEČIH OBJEKTOV

(1) Ohranjajo se obstoječi stanovanjski, počitniški, gospodarski ter nezahtevni in enostavni objekti, ki so legalno zgrajeni, in sicer v sedanjih gabaritih in naklonih streh. Obstoječi nezahtevni in enostavni objekti se urejajo v skladu z določili v 13. členu odloka.

(2) Dovoljena je povečava do največjih dovoljenih gabaritov/površin, skladno s pogoji za gradnjo novih stanovanjskih, počitniških in gospodarskih stavb ter nezahtevnih in enostavnih objektov. Vsi oblikovni elementi novega in obstoječega dela objekta morajo biti medsebojno usklajeni.

Ureditvena enota A – podenota A1

(3) Obstoječe stavbe se lahko ohranjajo. Nove stavbe za bivanje in počitniško rabo se izvajajo skladno z določili za gradnjo novih stavb v ureditveni podenoti A2, medtem ko za gospodarska poslopja veljajo naslednji oblikovni pogoji:

– Horizontalni gabariti:

– obstoječa stavba se lahko poveča do največ 10% obstoječe tlorisne površine;

– Vertikalni gabariti:

– etažnost K (klet – delno vkopana) ali P (pritličje) + višina strešne konstrukcije (brez kolenčnega zidu);

– Streha:

– dvokapna, naklona 40-45° (z orientacijo slemena vzdolž daljše stranice stavbe ter orientirano čim bolj pravokotno ali vzdolžno glede na dovozno cesto ali parcelno mejo;

– kritina se izvede v oranžno – opečnih tonih (npr. bobrovec);

– dovoljena je tudi uporaba naravnih materialov (npr. slama, les) in izvedba čopov;

– frčade, strešna okna in sončni kolektorji niso dovoljeni;

– Fasada:

– fasade se pobarvajo v nevsiljivih, toplih odtenkih oziroma v sonaravnih barvah v medsebojno usklajenih barvnih kombinacijah;

– dopustna je uporaba naravnih materialov (les, kamen položen na tradicionalen način);

– kovinske in plastične fasadne obloge oziroma uporaba trajno bleščečih materialov ni dovoljena;

– ob fasadi se lahko uredi zunanje stopnišče.

Ureditvena enota A – podenota A2

(4) Dovoljeno je bivanje in počitniška raba. Obstoječe stavbe se lahko ohranjajo. Predvidene so kot samostojne stavbe, kjer je možno opravljati dejavnosti skladno z določili 11. člena.

(5) Oblikovanje posameznih tipov stavb naj bo med seboj čim bolj poenoteno glede gabaritov, barv in oblikovanja fasad in streh.

(6) Od predlagane sheme pozidave so dopustna odstopanja po pogojih, ki so določeni v tem odloku.

(7) ZASNOVA SAMOSTOJNIH STANOVANJSKIH STAVB ZA BIVANJE IN POČITNIŠKO RABO:

– Horizontalni gabariti:

– pravokotna stavba v razmerju 1:1,5 (širina x dolžina), velikosti do največ 6,0 m x 9,0 m za počitniško rabo;

– pravokotna stavba v razmerju 1:1,5 (širina x dolžina), velikosti do največ 8,0 m x 12,0 m za stanovanjsko rabo z dejavnostjo ter dopustna dozidava zaradi širitve dejavnosti v velikost do največ 50 m²;

– Vertikalni gabariti:

– etažnost do največ P (pritličje) + M (mansarda; brez kolenčnega zidu) za počitniško rabo;

– etažnost do največ P (pritličje) + M (mansarda; kolenčni zid do največ 0,8 m) za stanovanjsko rabo z dejavnostjo;

– Volumen stavbe:

– zunanji volumen pravokotne stavbe je praviloma enoten (skladen z določili glede horizontalnih gabaritov), pri čemer so dopustna odstopanja iz osnovne fasadne linije, ki so znotraj dovoljenih največjih velikosti horizontalnega gabarita (npr. oblikovanje vhoda, centralne frčade, balkona);

– odstopanja iz osnovne fasadne linije so dovoljena v obeh etažah v primeru dozidave zaradi širitve dejavnosti.

– Streha:

– dvokapna, naklona 40-45° (z orientacijo slemena vzdolž daljše stranice stavbe ter orientirano čim bolj pravokotno ali vzdolžno glede na dovozno cesto ali parcelno mejo;

– kritina se izvede v oranžno-opečnih tonih (npr. bobrovec);

– dovoljena je tudi uporaba naravnih materialov (npr. slama, les) in izvedba čopov;

– na strehi je možno namestiti frčade, strešna okna in sončne kolektorje;

– naklon strehe frčade je skladen z glavno streho;

– frčade na eni strehi morajo biti usklajene tako, da imajo enako obliko odprtini;

– na eni strešni ploskvi stavbe za stanovanjsko rabo z dejavnostjo so lahko največ tri frčade in največ ena frčada na eni strešni ploskvi stavbe za počitniško rabo;

– Fasada:

– fasade se pobarvajo v nevsiljivih, toplih odtenkih oziroma sonaravnih barvah v medsebojno usklajenih barvnih kombinacijah;

– dopustna je uporaba naravnih materialov (les, kamen položen na tradicionalen način);

– kovinske in plastične fasadne obloge oziroma uporaba trajno bleščečih materialov ni dovoljena;

– vhod v stanovanjski del in vhod v poslovni del se lahko oblikujeta ločeno;

– ob fasadi se lahko uredi zunanje stopnišče.

Ureditvena enota B

(8) Površine območja za turizem so namenjene dejavnosti kampiranja in parkiranja avtomobov z možnostjo razširitve dejavnosti kampa na površine južno od sedanje lokacije na površine Ureditvene enote F.

(9) Dopustna je postavitev šotorov in prikolic/avtomobov. Površina pod njimi se utrdi z naravnimi materiali. Območje kampa se lahko ogradi.

(10) Dopustna je tudi postavitev servisno-gostinske stavbe kot spremljajočega objekta z naslednjimi oblikovnimi pogoji:

– Horizontalni gabariti:

– pravokotna stavba v razmerju 1:1,5 (širina x dolžina), velikosti do največ 8,0 m x 12,0 m ter dopustna dozidava zaradi širitve dejavnosti v velikost do največ 50 m²;

– Vertikalni gabariti:

– etažnost do največ P (pritličje) + M (mansarda; kolenčni zid do največ 0,8 m);

– Volumen stavbe:

– zunanji volumen pravokotne stavbe je praviloma enoten (skladen z določili glede horizontalnih gabaritov), pri čemer so dopustna odstopanja iz osnovne fasadne linije, ki so znotraj dovoljenih največjih velikosti horizontalnega gabarita (npr. oblikovanje vhoda, centralne frčade, balkona);

– odstopanja iz osnovne fasadne linije so dovoljena v vseh etažah v primeru dozidave zaradi širitve dejavnosti.

– Streha:

– dvokapna, naklona 40-45° (z orientacijo slemena vzdolž daljše stranice stavbe ter orientirano čim bolj pravokotno ali vzdolžno glede na dovozno cesto ali parcelno mejo);

– kritina se izvede v oranžno – opečnih tonih (npr. bobrovec);

– dovoljena je tudi uporaba naravnih materialov (npr. slama, les) in izvedba čopov;

– na strehi je možno namestiti frčade, strešna okna in sončne kolektorje;

– naklon strehe frčade je skladen z glavno streho;

– frčade na eni strehi morajo biti usklajene tako, da imajo enako obliko odprtij;

– na eni strešni ploskvi so lahko največ tri frčade;

– Fasada:

– fasade se pobarvajo v nevsiljivih, toplih odtenkih oziroma sonaravnih barvah v medsebojno usklajenih barvnih kombinacijah;

– dopustna je uporaba naravnih materialov (les, kamen položen na tradicionalen način);

– kovinske in plastične fasadne obloge oziroma uporaba trajno bleščečih materialov ni dovoljena;

– ob fasadi se lahko uredi zunanje stopnišče.

Ureditvena enota C

(11) Pogoji urejanja prometne infrastrukture so podrobneje podani v 18. do 20. členu odloka.

Ureditvena enota D

(12) Možna je ureditev pešpoti in manjšega travnatega (sonaravno urejenega) kopališča.

Ureditvena enota E

(13) V obvodnem prostoru se uredi dostop (pešpot z uporabo naravnih materialov) do potoka Sušica, kjer se uredi lesen pomol / podest v smislu pontona v velikosti do največ 20 m² s privezi za čolne.

Ureditvena enota F

(14) Združuje več ureditvenih podenot za gradnjo počitniških hišic, širitve obstoječega kampa, ureditev zelenih površin in gradnjo prometne infrastrukture, ki so prikazana le shematsko, in sicer:

– F1 – površine novih stavb za počitniško rabo, z možnostjo gradnje servisno-gostinske stavbe, se razvijajo ob javni poti (cesti C2) in bodoči interni cesti (F3) na vsaj 30% površine ureditvene enote F;

– F2 – površine za kampiranje in parkiranje avtomobov, z možnostjo gradnje servisno-gostinske stavbe, se lahko širijo proti lokalni cesti (cesti C1) ter v povezavi z obstoječim kampom, na vsaj 15% površine ureditvene enote F;

– F3 – koridor interne dovozne ceste se prilagodi novi strukturi območja. Na to interno prometno povezavo se morajo

ustrezno navezovati vse ureditvene podenote na tem območju. Ob njej se lahko uredijo parkirne površine za funkcioniranje dejavnosti znotraj tega območja;

– F4 – zelene površine se urejajo kot povezovalne površine – zelene bariere med posameznimi podenotami znotraj tega območja ter v odnosu do sosednjih ureditvenih podenot, ki naj poživijo prostor in ga naredijo bolj atraktivnega, pri čemer se vizualno zmanjšajo območja s pozidavo. Urejajo se na vsaj 30% površine ureditvene enote F.

Znotraj te ureditvene podenote se lahko oblikujejo površine za oddih, rekreacijo in šport v travni izvedbi (igrišče; igrala ipd.).

(15) Območje se ureja skladno s tradicionalno, vaško strukturo naselij v okolici, predvsem v smislu oblikovanja mehkih, organskih oblik s posameznimi skupinami stavb, z eventualno zasnovano majhnega »vaškega središča« kot prostora za srečevanje in druženje ter z vmesnimi zelenimi površinami.

(16) Dobro prehodnost in prevoznost med posameznimi ureditvenimi enotami in podenotami se zagotovi z mrežo peš – kolesarskih povezav, ki omogočajo tudi povezave s sosednjimi območji. Ob njih se lahko oblikujejo manjša počivališča/informativne točke s turističnimi informacijami.

(17) Za podrobno ureditev območja se izdelajo variančne rešitve vsaj dveh različnih avtorjev. Izbor rešitve z eventualno optimizacijo predlogov izvede posebna komisija v sestavi najmanj urbanist/prostorski načrtovalec, arhitekt/krajski arhitekt – projektant in predstavnik občinske uprave za okolje prostor in komunalne zadeve. Končna rešitev (v obsegu najmanj polovice območja ureditvene enote F), ki mora biti skladna z ostalimi določili tega odloka in jo potrdi občinski svet s sklepom, predstavlja podlago za izdelavo projektne dokumentacije.

Ureditvena enota G

(18) Površine ob novi transformatorski postaji se delno tlakujejo oziroma se izvedejo kot monolitne. Lokacija se lahko ogradi, pri čemer se upravljavcu elektroenergetskega omrežja zagotavlja neoviran dostop.

(19) Zunanji izgled transformatorske postaje se oblikovno uskladi s tipologijo stavb na območju urejanja.

(20) Pogoji urejanja energetske infrastrukture so podrobneje podani v 21. in 22. členu odloka.

13. člen

(nezahtevni in enostavni objekti)

(1) Na območju urejanja je dopustna gradnja nezahtevnih in enostavnih objektov skladno s predpisi o razvrščanju objektov glede na zahtevnost gradnje. Poimenovanje nezahtevnih in enostavnih objektov, navedenih znotraj posameznih UE, izhaja iz Uredbe o razvrščanju objektov glede na zahtevnost gradnje (Uradni list RS, št. 18/13, 24/13, 26/13).

(2) Ureditvena podenota A1

– nezahtevni objekti: majhna stavba; podporni zid, objekt za rejo živali, pomožni kmetijsko-gozdarski objekti;

– enostavni objekti: majhna stavba kot dopolnitev obstoječe pozidave, pomožni objekt v javni rabi, ograja, podporni zid, mala komunalna čistilna naprava, nepretočna greznica, rezervoar, priključek na objekte gospodarske javne infrastrukture in daljinskega ogrevanja, kolesarska pot, pešpot, vodno zajetje in objekti za akumulacijo vode in namakanje (bazen), objekt za oglaševanje, pomožni kmetijsko-gozdarski objekt, pomožni komunalni objekt.

(3) Ureditvena podenota A2

– nezahtevni objekti: majhna stavba;

– enostavni objekti: majhna stavba kot dopolnitev obstoječe pozidave, pomožni objekt v javni rabi, ograja, podporni zid, mala komunalna čistilna naprava, nepretočna greznica, rezervoar, priključek na objekte gospodarske javne infrastrukture in daljinskega ogrevanja, kolesarska pot, pešpot, vodno zajetje in objekti za akumulacijo vode in namakanje (bazen), objekt za oglaševanje, pomožni komunalni objekt.

(4) Ureditvena podenota B

– nezahtevni objekti: majhna stavba, samostojno parkirišče;

– enostavni objekti: majhna stavba kot dopolnitev obstoječe pozidave, pomožni objekt v javni rabi, ograja, podporni zid, mala komunalna čistilna naprava, nepretočna greznica, rezervoar, priključek na objekte gospodarske javne infrastrukture in daljinskega ogrevanja, kolesarska pot, pešpot, vodno zajetje in objekti za akumulacijo vode in namakanje (bazen), objekt za oglaševanje, pomožni komunalni objekt.

(5) Ureditvena enota C

– nezahtevni objekti: pomožni objekt v javni rabi, podporni zid;

– enostavni objekti: majhna stavba kot dopolnitev obstoječe pozidave (nadstrešek nad ekološkim otokom), pomožni objekt v javni rabi, ograja, podporni zid, priključek na objekte gospodarske javne infrastrukture in daljinskega ogrevanja, kolesarska pot, pešpot, objekt za oglaševanje, pomožni komunalni objekt.

(6) Ureditvena enota D

– enostavni objekti: pomožni objekt v javni rabi (pomožni cestni objekt), priključek na objekte gospodarske javne infrastrukture in daljinskega ogrevanja, pešpot, pomožni komunalni objekt.

(7) Ureditvena enota E

– enostavni objekti: pomožni objekt v javni rabi (pomožni cestni objekt), priključek na objekte gospodarske javne infrastrukture in daljinskega ogrevanja, kolesarska pot, pešpot, pomol (le kot pomol/podest v smislu pontona), pomožni komunalni objekt.

(8) Ureditvena podenota F

– nezahtevni objekti: majhna stavba, samostojno parkirišče;

– enostavni objekti: majhna stavba kot dopolnitev obstoječe pozidave, pomožni objekt v javni rabi, ograja, podporni zid, mala komunalna čistilna naprava in nepretočna greznica (le v ureditvenih podenotah F1 in F2), rezervoar, priključek na objekte gospodarske javne infrastrukture in daljinskega ogrevanja, kolesarska pot, pešpot, športno igrišče na prostem (le utrjena travna izvedba), objekt za oglaševanje, pomožni komunalni objekt.

(9) Ureditvena enota G

– enostavni objekti: ograja, priključek na objekte gospodarske javne infrastrukture in daljinskega ogrevanja.

(10) Oblikovni pogoji za postavitev nezahtevnih in enostavnih objektov:

– majhne stavbe in majhne stavbe kot dopolnitev obstoječe pozidave:

– oblikovno se prilagodijo glavni stavbi za bivanje/dejavnost na gradbeni parceli, ki ji pripadajo, predvsem glede materialov, barve kritine in naklona strehe;

– dopustna je tudi ravna streha, ki se lahko nasuje z zemljo in ozeleni (zelena streha) ali prekrije z bakreno pločevino ali steklom;

– objekti se lahko gradijo kot samostojni ali tako, da se stikajo s skupnimi konstrukcijskimi elementi, možno jih je postaviti tik ob glavno stavbo;

– ograja: lesena, višine do največ 1,2 m;

– podporni zid: kamen položen na tradicionalen način;

– objekt za oglaševanje: višine do največ 3 m in velikosti do 5 m².

14. člen

(glavni dostopi)

Ureditvena enota A

(1) Dostopi v območje stanovanj so preko javnega cestnega omrežja, s cest C1, C2, C3 in C4. Dostopi do gradbenih parcel, ki ne mejijo neposredno na javno cestno omrežje, se uredijo preko sosednjih zemljišč oziroma gradbenih parcel (npr. s služnostjo) z navezavo na javno cestno omrežje.

(2) Z obstoječe in predvidene prometne mreže se dostopa na dvorišča posameznih stavb. Glavni vhodi v stavbe se organizirajo z orientacijo proti javnemu prostoru. Vhod v del stavbe z dejavnostjo se lahko oblikuje ločeno od vhoda v del, ki je namenjen bivanju.

Ureditvena enota B

(3) Glavni dostop do obstoječega kampa je s ceste C1. Dodaten dostop pa se lahko uredi tudi preko območja ureditvene enote F.

Ureditvena enota C

(4) Glavno prometno žilo predstavlja lokalna cesta (cesta C1), ki se dogradi s hodnikom za pešce. Prav tako se uredi javna pot (cesti C2 in C3) kot sekundarna cesta ter preoblikuje križišče le-te z lokalno cesto. Prometna mreža se dogradi s cesto C4, ki predstavlja prečno povezavo med sedanjo javno potjo in novim križiščem z lokalno cesto.

(5) Prometno omrežje se bo navezovalo tudi na peš – kolesarske poti predvidene v drugih ureditvenih enotah, kakor tudi na obe turistični poti, kar zagotavlja dobro prehodnost in prevoznost celotnega območja urejanja ter tudi povezave s širšim območjem.

Ureditveni enoti D in E

(6) Dostop do zelenih (obvodnih) površin ter do potoka Sušica je možen s ceste C1 ter nato po pešpoti do predvidenega pomola/podesta.

Ureditvena enota F

(7) Glavni dostop se uredi s ceste C2, medtem ko so dodatni dostopi možni preko hodnika za pešce ob cesti C1 ter preko obstoječega kampa.

Ureditvena enota G

(8) Dostop do transformatorske postaje je možen preko javnega prometnega omrežja, in sicer s hodnika za pešce ob cesti C1.

2.4 Parcelacija in gradbene parcele

15. člen

(1) Načrt gradbenih parcel s tehničnimi elementi za zaličbo je prikazan na grafičnem načrtu 10 (Načrt parcelacije).

(2) Pri določanju in urejanju gradbenih parcel so možna tudi odstopanja v skladu z določili 44. člena odloka.

16. člen

(usmeritve za ureditev gradbenih parcel)

Splošni pogoji

(1) V ureditvenih enotah je dovoljena vrsta gradenj in objektov skladno z 10. in 13. členom odloka.

(2) Urejanje na območju naj poteka sonaravno, v skladu z upoštevanjem naravnih oziroma krajinskih lastnosti tega območja, s prilagajanjem obstoječemu terenu ter z uporabo naravnih materialov. Za premostitev višinskih razlik je možna gradnja podpornih zidov, klančin, stopnišč ter oblikovanje brežin in teras, pri čemer ima prednost urejanje z brežinami pred gradnjo podpornih zidov, še posebej v obvodnem prostoru. Površine se v največji možni meri zatravijo in zasadijo z avtohtono vegetacijo. Kvalitetna obstoječa vegetacija se ohranja.

(3) Dopustna je ureditev tlakovanih in/ali z naravnimi materiali utrjenih peš – kolesarskih poti v širini 2–3 m, namestitve enotne urbane opreme (igral, klopi za sedenje, ambientalnih (nizkih) svetilk ter košev za smeti ipd.). Poti se navežejo na hodnik za pešce ob cesti C1 ter z ustrezno prometno signalizacijo tudi na ostale ceste ter obe turistični poti.

(4) Žive meje, ograje in podporni zidovi morajo biti od meje sosednje gradbene parcele odmaknjeni najmanj 0,5 m, nezahtevni in enostavni objekti (majhne stavbe in majhne stavbe kot dopolnitev obstoječe pozidave) pa najmanj 1,5 m, s tem da se lahko (ob pisnem soglasju lastnika ali lastnikov sosednje zemljišča) ta odmik tudi zmanjša oziroma se ti objekti lahko postavijo na mejo gradbene parcele.

Ureditvena enota A

(5) Površine za gradnjo stanovanjskih in počitniških stavb so locirane v več pasovih in grućah, nanizanih ob dostopnih cestah. Znotraj posameznega obmoćja se površina razdeli na već gradbenih parcel za gradnjo predvidenih stavb, kot je to prikazano na grafićnem naćrtu 8 (Ureditvena situacija).

(6) Na eni gradbeni parceli je dopustna gradnja ene stanovanjske stavbe/već počitniških stavb in najveć po enega istovrstnega nezahtevnega objekta – majhne stavbe ter najveć po enega istovrstnega enostavnega objekta – majhne stavbe kot dopolnitve obstojeće pozidave.

(7) Na gradbeni parceli je moŹna ureditev parkirnih in manipulativnih površin, tlakovanih ali drugaće utrjenih površin ob objektih, prav tako pa tudi zasaditev in zatravitev.

(8) Nezahtevni in enostavni objekti (majhne stavbe in majhne stavbe kot dopolnitev obstojeće pozidave) se zgradijo podrejeno v odnosu do glavne (stanovanjske, počitniške) stavbe.

(9) Stanovanjska/počitniška stavba s svojim najbolj izpostavljenim delom se gradi vzdolŹ gradbene linije (kjer je doloćena) in znotraj gradbene meje. Prva poteka vzdolŹ dovozne ceste ali vzdolŹ parcelne meje, kot je razvidno iz grafićnega naćrta 11 (Naćrt parcelacije). Druga pa je od meje sosednje gradbene parcele odmaknjena najmanj 3 m (2,5 m v primeru zelo ozkih parcel, ko ni moŹen većji odmik ter ob zagotavljanju poŹarne varnosti).

(10) Kota pritlićja stavbe se doloći z odstopanjem $\pm 0,5$ m od kote dovozne ceste pri uvozu na gradbeno parcelo.

(11) Faktor zazidanosti (FZ) na gradbenih parcelah za stanovanjsko gradnjo je 0,4, na gradbenih parcelah za počitniško gradnjo pa 0,2 (velja tudi kot priporoćilo za ureditveno podenoto F1). Zagotovi se vsaj 40% zelenih površin na parceli.

(12) Faktor zazidanosti (FZ) na gradbenih parcelah z obstojećimi stavbami se lahko ohranja, v primerih, će je većji od predpisanega s tem odlokom.

Ureditvena enota B in ureditvena podenota F2

(13) Površina za gradnjo servisno-gostinske stavbe se locira v obcestnem pasu ceste C1 pri vhodu v kamp. V primeru povećanih potreb (npr. ob širitvi kampa na obmoćju ureditvene podenote F2) se lahko zgradi dodatna servisno-gostinska stavba, in sicer ćim bliŹje cesti C1.

(14) Lokacija za urejanje obstojećega in razširjenega kampa se razdeli na već površin, skladno z vrsto ureditve (npr. površina za postavitve Źotorov, površina za parkiranje avtomov/prikolic ipd.).

(15) K eni servisno-gostinski stavbi je dopustna gradnja najveć po enega istovrstnega nezahtevnega objekta – majhne stavbe ter najveć po enega istovrstnega enostavnega objekta – majhne stavbe kot dopolnitve obstojeće pozidave.

(16) Na gradbeni parceli je moŹna ureditev parkirnih in manipulativnih površin, tlakovanih ali drugaće utrjenih površin, prav tako pa tudi zasaditev in zatravitev.

(17) Nezahtevni in enostavni objekti (majhne stavbe in majhne stavbe kot dopolnitev obstojeće pozidave) se zgradijo podrejeno v odnosu do glavne servisno-gostinske stavbe.

(18) Servisno-gostinska stavba s svojim najbolj izpostavljenim delom se gradi vzdolŹ gradbene linije in znotraj gradbene meje. Prva poteka vzdolŹ ceste C1 ali vzdolŹ parcelne meje, kot je razvidno iz grafićnega naćrta 11 (Naćrt parcelacije). Druga pa je od meje sosednje gradbene parcele odmaknjena najmanj 3 m (2,5 m v primeru zelo ozkih parcel, ko ni moŹen većji odmik ter ob zagotavljanju poŹarne varnosti).

(19) Kota pritlićja stavbe se doloći z odstopanjem $\pm 0,5$ m od kote dovozne ceste pri uvozu na gradbeno parcelo.

(20) Faktor zazidanosti (FZ) na gradbenih parcelah je 0,2. Zagotovi se vsaj 40% zelenih površin na parceli.

Ureditvena enota F

(21) Podrobnejši pogoji urejanja gradbenih parcel bodo podani na podlagi izbrane variantne rešitve, ki se upoŹteva pri urejanju obmoćja.

17. ćlen

(odstranitev obstojećih objektov)

(1) Zaradi rekonstrukcije lokalne ceste – cesta C1 je dopustna na zemljiŹkih s parc. Źt. 3568/3 in 3568/5 (obe k.o. Podturn) odstranitev (ruŹitev, prestavitve) obstojeće nestanovanjske stavbe – garaŹe. Objekt se lahko v enakem vertikalnem in horizontalnem gabaritu/površini postavi na drugi lokaciji znotraj tangirane ureditvene podenote A1 ob lokalni cesti. Eventualna odstranitev objekta se izvede v sklopu pripravljalnih del pred rekonstrukcijo ceste.

(2) Zaradi gradnje nove stavbe in urejanja gradbene parcele je na zemljiŹkih s parc. Źt.:

– *460 in 3539/2 (obe k.o. Podturn) predvidena ruŹitev obstojećega turistićnega objekta;
– 3554/1 (k.o. Podturn) predvidena odstranitev (ruŹitev, prestavitve) obeh obstojećih nadstreŹkov.

3. Zasnova projektних reŹitev in pogojev glede prikljućevanja objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro

18. ćlen

(sploŹni pogoji pri poseganju v varovalne pasove gospodarske javne infrastrukture)

(1) Gradnja gospodarske javne infrastrukture je dopustna v vseh ureditvenih enotah.

(2) Pri posegih na obmoćju urejanja in (s tem odlokom predvidenih) posegih izven tega obmoćja se upoŹteva obstojećo in predvideno gospodarsko javno infrastrukturo z omejitvami v pripadajoćih varovalnih pasovih skladno s predpisi.

(3) će se z naćrtovanimi gradnjami posega v varovalne pasove gospodarske javne infrastrukture, se v projektni dokumentaciji prikaŹe detaljne tehnićne reŹitve tangenc oziroma kriŹanj in prestavitve ob upoŹtevanju minimalnih medsebojnih odmikov, kotov kriŹanj, nivelet cestiŹa in globine infrastrukturnih vodov v skladu s predpisi in usmeritvami upravljavcev ter pridobi njihova soglasja.

(4) Pred zaćetkom zemeljskih in gradbenih del se pridobi podatke oziroma ugotovi poloŹaj in globino obstojeće infrastrukture ter pravoćasno obvesti upravljavce zaradi uskladitve posegov, zakolićbe, prestavitve ali ustrezne zaŹcite obstojećih infrastrukturnih vodov in nadzora pri vseh gradbenih delih v njihovi bliŹini.

(5) Izvedbo razlićnih vrst objektov gospodarske javne infrastrukture se naćrtuje usklajeno. će se med izvedbo ugotovi, da je treba posamezen infrastrukturni vod ustrezno zaŹčititi ali prestaviti, se to izvede v skladu s projektno reŹitvijo in soglasjem upravljavca posameznega omreŹja.

(6) će izvajalec del naleti na obstojeće infrastrukturno omreŹje ali opozorilni trak, pa na to ni bil predhodno opozorjen ali pa pride do morebitnih poŹkodb obstojeće infrastrukture, mora delo takoj prekiniti in obvestiti pristojnega upravljavca ter poŹkodbe ustrezno sanirati.

(7) Objekti se prikljućujejo na infrastrukturna omreŹja po pogojih upravljavcev. Trase infrastrukturnih vodov se v ćim većji meri naćrtujejo v javnih povrŹinah ter vzporedno z ostalo gospodarsko javno infrastrukturo.

(8) Gradnja in urejanje prometne in ostale infrastrukture se lahko izvede fazno, skladno s 43. ćlenom odloka.

3.1 Prometna infrastruktura

19. ćlen

(pogoji pri posegih v prometno omreŹje)

(1) Na obmoćju urejanja se nahajata dve obstojeći cesti, in sicer lokalna cesta LC 293030, odsek 293031 Dol. Toplice–D. Polje–G. Polje (v nadaljnjem besedilu: lokalna cesta) ter javna pot JP 792100, odsek 792101 MeniŹka vas 41 (v nadaljnjem besedilu: javna pot). Obstojeće omreŹje se dogradi z novo interno cestno mreŹo ter novimi cestnimi prikljućki, medtem ko

se obstoječa lokalna cesta in javna pot rekonstruirata. Pri tem se ohranijo obstoječi dovozi/dostopi do kmetijskih in gozdnih zemljišč, do obstoječih stavb, navezave na oba lesena mostova ter obe navezavi na turistični poti »Tek za zdravje« in »TR – Pot na Krko« (v nadaljnjem besedilu: turistični poti).

(2) Za dostope na območja izvajanja del se uporablja, če je to le mogoče, obstoječe poti in ceste.

(3) Pri gradnji novega prometnega omrežja ter ob vseh potrebnih rekonstrukcijah le-tega na območju urejanja se zagotovi ustrezne radije, ki omogočajo dovoz tudi za dostavna in interventna vozila, vozila za odvoz komunalnih odpadkov in vozila zimske službe. Elementi cest morajo ustrezati tudi za prevoz polno naloženega gozdarskega kamiona. Predvidene ceste ter površine za pešce in kolesarje morajo imeti ustrezne prečne in vzdolžne naklone ter urejeno odvodnjavanje. Vsi vozniki pasovi so v asfaltni izvedbi, površine za pešce pa lahko tudi v drugih izvedbah, vendar dvignjene od cestišča (razen na mestih za prehod preko ceste) in od njega fizično ločene z betonskim robnikom.

(4) Vse prometne površine, vključno s peš/kolesarskimi potmi, se izvedejo z elementi, ki bodo omogočali osnovne dostope in uporabo tudi za funkcionalno ovirane ljudi ter se opremijo z ustrežno prometno signalizacijo.

(5) Vode z območja urejanja ne smejo pritekati na javno cesto ali na njej zastajati, zato se uredi ustrezno odvodnjavanje.

(6) Zasaditev v območju komunalnih vodov znotraj cestnega telesa ni dovoljena. Način zasaditve površin ob cesti je potrebno prilagoditi pogojem vzdrževanja cestišča, preglednosti ceste in priključevanja, namestitve prometne signalizacije in opreme. Ob urejanju obcestnega pasu je dopustno oblikovanje brežin, izjemoma pa tudi gradnja enostavnih in nezahtevnih podpornih zidov.

(7) Postavitev novih stavb na gradbeni parceli ne sme ovirati preglednosti, varne uporabe, stabilnosti in nosilnosti cest.

(8) Postavitev objektov za reklamiranje, obveščanje in oglaševanje stavb ter dejavnosti v njih se izvede v skladu s prometnimi predpisi in določili tega odloka.

(9) Za izvajanje del v območju občinskih cest se pridobi soglasje upravljavca.

(10) Pri projektiranju in gradnji prometnega omrežja se upošteva veljavne tehnične in ostale predpise s področja urejanja prometnega omrežja.

20. člen

(nove gradnje, rekonstrukcije in ureditev križišč)

UREDITVENA ENOTA C

Cesta C1

(1) Predvidena je z rekonstrukcijo lokalne ceste na odseku med mostom čez reko Krko na severu in križiščem z javno potjo na jugu območja urejanja. Ta zajema razširitev vozišča in dograditev z enostranskim hodnikom za pešce, ki se na posameznih odsekih lahko izvede tudi tako, da se loči od vozišča z zelenim pasom z drevoredom v širini min. 1,5 m.

(2) Ob gradnji ceste C1 se izvedejo naslednji posegi:

– rekonstruira se križišče s cesto C2, navezava na leseni most čez reko Krko in odcep proti lesenemu mostu čez potok Sušica;

– preoblikujejo se obstoječi dovozi do kmetijskih in gozdnih zemljišč ter do obstoječih objektov na zemljiščih s parc. št. 3568/6, 3568/5, 3564, 3563/3, 3559/2, 3555 (se ukine po izgradnji ceste C2), 3552/5, 3552/1, 3547 in 3539/2, vse k.o. Podturn;

– oblikovanje dodatnega (novega) križišča s cesto C2 ter dostopa na pešpot, ki vodi do pomola ob potoku Sušica.

(3) Karakteristični prečni prerez ceste C1 brez zelenega pasu z drevoredom:

– bankina	1 x 0,50 = 0,50 m
– hodnik za pešce	1 x 1,50 = 1,50 m
– vozna pasova	2 x 2,50 = 5,00 m
– bankina	1 x 0,75 = 0,75 m
Skupaj	7,75 m

Cesta C2

(4) Potek ceste C2, ki zajema del obstoječe javne poti, je predviden od rekonstruiranega križišča s cesto C1 do turistične poti »Tek za zdravje«, kjer se konča v novem križišču s cestama C3 in C4.

Cesta C3

(5) Potek ceste C3, ki zajema del obstoječe javne poti, je predviden od novega križišča s cestama C2 in C4 do obstoječe makadamske poljske poti.

Cesta C4

(6) Potek ceste C4 je predviden od novega križišča s cestama C2 in C3 in novim križiščem s cesto C1.

(7) Karakteristični prečni prerez cest C2, C3, C4 in C5:

– bankina	1 x 0,75 = 0,75 m
– vozna pasova	2 x 2,00 = 4,00 m
– bankina	1 x 0,75 = 0,75 m
Skupaj	5,50 m

UREDITVENA PODENOTA F3

(8) Potek prometne infrastrukture je predviden tako, da se oblikuje novo križišče na cesti C2 ter cesta, ki z ostalimi infrastrukturnimi vodi poteka v notranjost območja Ureditvene enote F.

Peš/kolesarske poti

(9) Urejanje pešpoti in kombiniranih peš – kolesarskih poti je možno preko vseh ureditvenih enot, v pretežni meri pa po območju Ureditvene enote F. Poti se oblikujejo v širini 2–3 m. Pred priključitvijo poti na javno prometno omrežje se postavi fizično oviro za umiritev prometa pešcev in kolesarjev.

3.2 Energetska infrastruktura

21. člen

(električno omrežje)

(1) Napajanje območja urejanja z električno energijo je predvideno z gradnjo nove transformatorske postaje (v nadaljnjem besedilu: TP), ki se vključi v 20 kV DV Dolenjske Toplice. Nova TP se zgradi moči glede na dejanske potrebe odjemalcev in velikosti glede na inštalirano moč.

(2) Nove 20 kV povezave na območju urejanja naj bodo v obbetonirani elektrokabelski kanalizaciji (v nadaljnjem besedilu: EKK), ki se izvede z obbetoniranimi cevmi ter jaški standardnih dimenzij.

(3) Na vseh uvozih je potrebno EKK dodatno mehansko ojačati skladno s tehničnimi predpisi, normativi in standardi. Kablovodi se pod povoznimi površinami zaščitijo z obbetoniranimi cevmi.

(4) Zgraditi je potrebno nizkonapetostne 0,4 kV razvode od nove TP do posameznih odjemnih mest. Ta naj bodo v prostostojećih omaricah, velikosti glede na število in velikost odjema, locirane na mestih, ki omogočajo stalen dostop. Možne so skupinske omarice za več odjemnih mest.

(5) Za potrebe informatike se po celotni trasi EKK predvidi še dvojček 2 x Φ 50 mm.

(6) Pri delih v bližini elektroenergetskih vodov in naprav se upošteva veljavne varnostne in tehnične predpise.

22. člen

(razsvetljava javnih površin)

(1) Z novimi ureditvami je predvidena postavitve razsvetljave javnih površin (ceste, poti). Sestavljena je iz enocevne kabelske kanalizacije po celotni dolžini trase, napajalno-krmilnega in merilnega dela, vodnikov in drogov s svetilkami ter kabelskih vodnikov in ozemljitve.

(2) Priključitev razsvetljave javnih površin je predvidena v novo TP na območju urejanja.

(3) Medsebojna oddaljenost drogov s svetilkami ter izbor svetilk se določi v skladu s predpisi, ki urejajo mejne vrednosti svetlobnega onesnaževanja okolja.

23. člen

(plinovodno omrežje)

Za potrebe oskrbe območja je dopustna gradnja distribucijskega plinovodnega omrežja, kakor tudi postavitev rezervoarja za utekočinjeni naftni plin na posamezni gradbeni parceli. Pri tem je potrebno upoštevati predpise, ki urejajo graditev, obratovanje in vzdrževanje plinovodov ter ostale predpise, ki urejajo področje naprav za pline.

24. člen

(ogrevanje)

(1) Ogrevanje stavb je možno na lahko kurilno olje, na plin ali druga ekološko sprejemljiva goriva oziroma z izkoriščanjem drugih virov energije.

(2) Energijska učinkovitost v stavbah se zagotavlja v skladu s predpisi o učinkoviti rabi energije v stavbah. Zagotovljena mora biti tudi raba obnovljivih virov energije za delovanje sistemov v stavbi.

3.3 Komunikacijska infrastruktura

25. člen

(telekomunikacijsko omrežje)

(1) Za potrebe oskrbe območja urejanja se dogradi obstoječe primarno telekomunikacijsko (v nadaljnjem besedilu: TK) omrežje. Točka navezave je predvidena ob lokalni cesti.

(2) Nova TK kabelska kanalizacija se zgradi s pomožnimi kabelskimi jaški s tipskimi litoželeznimi pokrovi in pripadajočimi kabelskimi objekti.

(3) Naročniški kabli na relaciji pomožni kabelski jašek–naročnik se položijo v zaščitni cevi. Naročniška cev naj se zaključi neposredno v TK kabelski omari na fasadi objekta.

(4) Upošteva se minimalni horizontalni odmik drugih komunalnih vodov od TK kableske kanalizacije. Nad kabelsko kanalizacijo ni dovoljeno polaganje drugih komunalnih vodov. Nad traso TK kabla in TK kableske kanalizacije se položi opozorilni trak z napisom POZOR TELEFON. Električno zaščitno varovanje se izvede v kabelskih objektih.

(5) Pri potekih trase v cestišču in v drugih povoznih površinah se cevi dodatno ščititi.

(6) Območje urejanja se po pogojih upravljavca lahko priključi tudi na širokopasovno optično omrežje.

3.4 Okoljska infrastruktura

26. člen

(vodovodno omrežje)

(1) Na območju urejanja je zaradi dotrajanosti in poddimenzioniranosti predvidena gradnja novega vodovodnega omrežja s priključki do obstoječih in predvidenih objektov, ki se v končni fazi naveže na traso (predvidenega) suhokranjskega vodovoda v naselju Dolenje Polje, severno od območja urejanja.

(2) Nove cevovode se projektira ob zagotavljanju kritičnega pretoka (Q_{kr}) z vso pripadajočo infrastrukturo. Tlačno črto območja urejanja zagotavlja VH Gorenja Straža, na koti 222 m n.m.

(3) Sočasno z gradnjo vodovodnega omrežja je predvidena tudi izvedba nadzemnih hidrantov.

(4) Pred začetkom projektiranja vodovodnega omrežja mora projektant pridobiti projektne pogoje upravljavca.

(5) Pri projektiranju in izvedbi projekta mora investitor upoštevati določbe predpisov o oskrbi s pitno vodo ter tehničnih predpisov glede javnega vodovoda.

27. člen

(kanalizacijsko omrežje)

(1) Na območju urejanja je predvidena gradnja ločenega kanalizacijskega sistema, in sicer za odpadno komunalno vodo in odpadno padavinsko vodo.

(2) Kanalizacija mora biti zgrajena vodotesno, iz kvaliternih materialov.

(3) Pri projektiranju in izvedbi projekta se upošteva veljavne tehnične predpise in standarde o javni kanalizaciji ter predpise, ki urejajo čiščenje in odvajanje odpadne komunalne in odpadne padavinske vode (tudi z javnih cest) v vode in javno kanalizacijo.

(4) Pred začetkom projektiranja kanalizacijskega omrežja mora projektant pridobiti projektne pogoje upravljavca.

Odpadne komunalne vode

(5) Odvodnjavanje komunalnih odpadnih voda je možno preko črpališča, tlačnega voda in gravitacijskega kanala do obstoječe CČN Dolenjske Toplice.

(6) Gradnja nepretočne greznice ali male komunalne čistilne naprave praviloma ni dovoljena, razen ob soglasju upravljavca omrežja in le kot začasna rešitev do izgradnje kanalizacijskega omrežja.

Odpadne padavinske vode

(7) Predvidena je ureditev sistema odvajanja čistih padavinskih voda v kapnice (za sanitarno vodo, vodo za zalivanje ipd.) in ponikalnice (če geološka sestava tal to omogoča, se locirajo izven vpliva povoznih in manipulativnih površin) ter odvajanje viška padavinskih voda po kanalizacijskem sistemu z iztokom v naravni odvodnik – reko Krko in potok Sušica.

(8) Onesnažene padavinske vode se odvajajo preko peskolovov in standardiziranih lovilcev olj.

(9) Odvodnjavanje z vozišč in hodnikov za pešce ter s peš/kolesarskih poti se spelje v drenažni sistem s prečnimi in vzdolžnimi nakloni, z navezavo na kanalizacijski sistem z iztokom v reko Krko in potok Sušica.

(10) Odvajanje padavinskih voda na območju urejanja se predvidi v skladu z veljavno zakonodajo s področja varstva voda, in sicer na tak način, da bo v čim večji možni meri zmanjšan hipni odtok s pozidanih površin ter tako, da z gradbenih parcel posameznih objektov padavinske vode ne pritekajo na javno površino.

Vodnogospodarske ureditve

(11) Pri posegih na vodna in priobalna zemljišča je potrebno upoštevati zakonodajo in ostale predpise, ki urejajo varstvo voda.

(12) Pri načrtovanju objektov in pripadajočih ureditev se upošteva odmik od meje vodnega zemljišča. Omogočen mora biti nemoten dostop do vodotoka ter dela, ki so potrebna za njegovo vzdrževanje.

(13) Izpust padavinske vode ne sme segati v pretočni profil vodotoka. V območju izpustov se predvidi ustrezno protierozijsko zaščito struge vodotoka. Za posege v pretočni profil vodotokov je potrebno izdelati hidravlično, hidrološko študijo iz katere bo razviden vpliv na odtočni režim ob nastopu visokih voda.

(14) Višek izkopanega materiala ni dovoljeno nekontrolirano odlagati na teren in z njim zasipavati struge in poplavnega prostora vodotokov. Začasne deponije morajo biti locirane in urejene tako, da ni oviran odtok vode, imeti morajo urejen odtok padavinskih voda in morajo biti zaščitene pred erozijo in odplavljanjem materiala.

28. člen

(ravnanje z odpadki)

(1) Med gradnjo in v času obratovanja načrtovanih objektov se upošteva veljavne predpise s področja ravnanja z odpadki na splošno in s področja ravnanja z odpadki, ki nastanejo pri gradbenih delih.

(2) V času gradnje se uvede sistem ločenega zbiranja gradbenih in drugih odpadkov glede na možnosti ponovne uporabe posameznih frakcij. Odpadke se oddaja pooblaščenim organizacijam, začasno pa se jih hrani na za ta namen urejeni deponiji s predhodno določeno lokacijo. Z neuporabnimi ter morebitnimi nevarnimi odpadki se ravna v skladu s predpisi o ravnanju z (nevarnimi) odpadki.

(3) Odlaganje odpadnega gradbenega in izkopanega materiala ni dovoljeno na občutljiva območja (npr. na brežine, kjer lahko pride do zdrsa ali erozije) in na območja varovanj (npr. naravne vrednote, kulturna dediščina).

(4) Povzročitelji komunalnih odpadkov so dolžni odlagati odpadke v za to namenjene posode, katerih tip, barvo, velikost/prostornino in število določi izvajalec javne službe. Odjemna mesta se uredijo ob cestah na območju urejanja in morajo povzročiteljem omogočati neovirano odlaganje odpadkov, tudi za ločeno zbiranje (EKO-otok), hkrati pa morajo biti dostopna posebnim vozilom za odvoz odpadkov na komunalno deponijo.

(5) Stojna površina zabojnikov za odpadke se asfaltira ali tlakuje (npr. z betonskimi ploščami), lahko se nadkrije z nadstreškom, ob robu pa namesti enostavno oblikovano ograjo ter zasadi z grmičevjem. Nadstrešek in ograja se oblikovno uskladiata z grajeno strukturo na območju urejanja.

4. Rešitve in ukrepi za celostno ohranjanje kulturne dediščine

29. člen

(1) Na območju urejanja se nahaja enota nepremične kulturne dediščine: arheološko najdišče Meniška vas – Prazgodovinsko gomilno grobišče Dolgi deli (EDŠ 21414; arheološka dediščina).

(2) V času priprave projektne dokumentacije je potrebno na parc. št. 3547, k.o. Podturn izvesti predhodne arheološke raziskave v skladu z varstvenim režimom za arheološka najdišča, katerih obseg opredeli Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, pristojni minister za kulturo pa izda posebno kulturnovarstveno soglasje za raziskavo in odstranitev dediščine.

(3) Vsaj 14 dni pred začetkom zemeljskih del in arheološke raziskave morata investitor in izvajalec arheološke raziskave pisno obvestiti območno enoto Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije, in sicer zaradi strokovnega konzervatorskega nadzora, ki ga opravi odgovorni konzervator.

(4) Predhodne arheološke raziskave je potrebno izvesti skladno s predpisi o arheoloških raziskavah pred izdajo kulturnovarstvenega soglasja. Rezultate raziskave in eventualne ukrepe za varstvo arheoloških ostalin se upošteva v projektni dokumentaciji.

5. Rešitve in ukrepi za varstvo okolja in naravnih virov ter ohranjanje narave

30. člen

(splošni pogoji)

(1) Pri projektiranju, izvajanju gradbenih del, obratovanju objektov in ureditev, ob rekonstrukcijah ter pri izvajanju dejavnosti in programov na območju urejanja ne smejo biti povzročene čezmerne obremenitve okolja oziroma presežene dovoljene mejne vrednosti emisij v okolje. Upoštevati je potrebno veljavne predpise in normative s področja varstva okolja, naravnih virov in ohranjanja narave.

(2) Pri organizaciji gradbišča je na podlagi veljavnih predpisov potrebno upoštevati predpise s področja ravnanja pri izvajanju gradbenih del na gradbišču ter zahteve za gradbeno mehanizacijo in organizacijske ukrepe na gradbišču z namenom preprečevanja in zmanjševanja emisij delcev, ki pri tem nastajajo.

(3) Po končani gradnji je potrebno odstraniti vse za potrebe gradnje postavljenečasne in pomožne objekte ter odstraniti vse ostanke časasnih deponij. Vse z gradnjo prizadete površine je potrebno sanirati in krajinsko ustrezno urediti oziroma vzpostaviti prvotno stanje.

31. člen

(varstvo pred prekomernim hrupom)

(1) V času gradnje in po končanju del emisije hrupa ne smejo presežati dovoljenih mejnih ravni hrupa, ki so določene

za posamezne površine podrobnejše namenske rabe prostora v predpisih glede mejnih vrednosti kazalcev hrupa v okolju.

(2) Na mestih, kjer se gradbišče približa stanovanjskim stavbam ali objektom z nastanitvijo, se izvajanje hrupnih operacij omeji na najmanjšo možno mero. V primeru ugotovitve presežanja emisij hrupa se izvedejo ustrezni ukrepi varstva pred hrupom.

(3) Naprave, ki so vir hrupa (klima naprave ipd.), se locira tako, da ne vplivajo moteče na bivanje v objektih.

32. člen

(varstvo pred onesnaženjem zraka)

(1) Obremenitev zunanjega zraka ne sme presežati dovoljenih koncentracij po predpisih o mejnih vrednostih kakovosti zunanjega zraka.

(2) Zavezanec za izvajanje ukrepov v času gradnje je izvajalec gradbenih del, ki mora zagotoviti, da na območjih v okolici gradbišča ne bodo presežene mejne vrednosti prašnih usedlin v zraku. V ta namen je treba med gradnjo preprečevati:

- prašenje z odkritih delov gradbišča z rednim vlaženjem odkritih površin ob suhem in vetrovnem vremenu;
- nekontroliran raznos gradbenega materiala z območja gradbišča s transportnimi sredstvi na način, da se prekriva sipke tovore pri transportu z območja gradbišča na javne prometne površine.

33. člen

(varstvo pred onesnaženjem voda)

(1) Odvodnjavanje odpadnih komunalnih voda in odpadnih padavinskih voda je na območju urejanja predvideno v ločenem in vodotesno grajenem sistemu.

(2) Odpadne komunalne vode se odvajajo po kanalizacijskem sistemu, ki vodi do CČN Dolenjske Toplice. Eventualne začasne rešitve (nepretočna greznica, mala komunalna čistilna naprava) so dopustne le do izgradnje sistema, ob soglasju upravljavca omrežja.

(3) Padavinske vode s streh se odvajajo v kapnice in ponikalnice, višek vode pa po kanalizacijskem sistemu z iztokom v vodotok.

(4) Za odvodnjavanje padavinskih voda s prometnih površin se zgradi drenažni sistem z navezavo na kanalizacijsko omrežje ter z iztokom v vodotok.

(5) Onesnažene padavinske vode se pred iztokom v vodotok očistijo preko peskolovov in lovilcev olj.

(6) Morebitne tehnološke vode je potrebno pred iztokom v kanalizacijo očistiti do predpisane stopnje.

34. člen

(varstvo pred elektromagnetnim sevanjem)

Nov poseg v okolje ter rekonstrukcija objekta ali naprave, ki je vir elektromagnetnega sevanja, ne sme povzročiti čezmerne obremenitve, pri čemer je potrebno upoštevati predpise, ki se nanašajo na elektromagnetno sevanje v naravnem in življenjskem okolju.

35. člen

(osončenje fasad in odprtih površin)

Oblikovanje novih stavb, notranja organizacija prostorov ter ureditev zunanjih odprtih površin morata biti načrtovana tako, da v največji možni meri zagotavljata naravno osvetlitev ter dobro osončenost prostorov in površin.

36. člen

(varstvo krajinskih značilnosti)

(1) Urejanje okolice stavb ter odprtih površin, vključno s premestitvami višinskih razlik in utrjevanjem brežin, naj bo čim bolj sonaravno.

(2) Pri zasaditvi in zatratitvi površin na območju urejanja se upošteva krajinske značilnosti (npr. naklon terena, padec senc, bližino stavb in poti) ter uporabi avtohtono vegetacijo.

(3) Ureditev brežin ima prednost pred gradnjo podpornih zidov. Slednji se gradijo le tam, kjer je to res potrebno zaradi geoloških in hidroloških značilnosti terena in še to po možnosti v čim večji meri v kombinaciji z brežinami.

(4) Po končani gradnji se sanira morebitne poškodbe, nastale zaradi gradnje na okoliški drevesni in grmovni vegetaciji ter na poteh in začasnih gradbenih površinah.

37. člen

(varstvo plodne zemlje in tal)

(1) Zemeljska in gradbena dela naj se s časovnega in tehničnega vidika izvajajo tako, da bodo čim manj prizadete okoliške površine ter da se omeji poškodbe tal na najmanjšo možno mero (npr. ob razpiranju gradbene jame). Tla pod delovnimi stroji se ustrezno utrdijo in zaščitijo.

(2) Organizacija gradbišča mora obsegati čim manjše površine. Začasne prometne in gradbene površine se uporabi infrastrukturne površine in površine, na katerih so tla manj kvalitetna. Zčasne deponije morajo imeti urejen odtok padavinskih voda ter zaščito pred erozijo in odplavljanjem materiala.

(3) Izkopane plasti tal se deponira ločeno glede na njihovo sestavo in tako, da ne pride do onesnaženja s škodljivimi snovmi in manj kvalitetnim materialom. Nekonrolirano odlaganje izkopenega materiala ni dovoljeno. Rodovitna zemlja se uporabi pri končni ureditvi območja oziroma sanaciji gradbišča (humusiranje brežin ipd.) ali se jo odpelje na ustrezno deponijo.

38. člen

(varstvo gozda)

(1) Omogoči se gospodarjenje z gozdom in dostop do sosednjih gozdnih zemljišč pod enakimi pogoji kot doslej. Nosilnost in tehnični elementi asfaltnih poti/cest morajo ustrezati za prevoz polno naloženega gozdarskega kamiona.

(2) Objekti ob gozdu se zaradi varnosti lahko gradijo le v razdalji najmanj 10 m od gozdnega roba ali z odmikom za drevesno višino odraslega sestoja. V primeru gradnje objektov bližje gozdnemu robu, se gozd izven območja urejanja ohranja v sedanji obliki in obsegu. Ohranja se obstoječi gozdni rob, zato krčitve gozda zunaj območja urejanja niso dovoljene.

(3) Tovorna ali katerakoli druga vozila in stroji med gradnjo ne smejo voziti ali obračati na gozdnih površinah na robovih območja urejanja.

(4) Po končani gradnji je potrebno sanirati morebitne poškodbe nastale zaradi gradnje na okoliškem gozdnem drevju, na gozdnih poteh in začasnih gradbenih površinah. Teren je potrebno v delu, kjer ostaja gozd, vzpostaviti v prvotno stanje. Poseg mora biti izveden tako, da bo povzročena minimalna škoda na preostalem gozdnem rastju in tleh.

(5) V primeru morebitne sečnje gozdnega drevja se upošteva:

– drevje, predvideno za posek, se označi. Označitev opravi pooblaščen delavec Zavoda za gozdove;

– drevje se lahko poseka šele po pridobitvi ustreznega dovoljenja za gradnjo;

– šture ter odvečen odkopni material, ki bi nastal pri gradnji, se ne sme odlagati v gozd, ampak le na urejene deponije odpadnega gradbenega materiala oziroma ga je potrebno vkopati v zasip;

– določila veljavnih predpisov glede gozdov, varstva pred požarom v naravnem okolju, glede izvajanja sečnje, ravnanja s sečnimi ostanki, pravilom in zlaganjem gozdnih lesnih sortimentov ter glede gospodarjenja z gozdovi in upravljanja z divjadjo.

39. člen

(ohranjanje narave)

(1) Na območju urejanja so evidentirana naslednja območja ohranjanja narave:

– hidrološka in ekosistemska naravna vrednota državne-ga pomena – Sušica (evid. št. 4526);

– ekološko pomembno območje – Krka (ID 65100);

– posebno varstveno območje – Krka s pritoki (SI3000338).

(2) Konkretne varstvene usmeritve za ohranjanje narave na območju urejanja so:

Gradnja pomola

– upošteva se časovna omejitev del na in ob vodotoku, ki naj se izvedejo od začetka julija do konca septembra, izven drstivnega obdobja rib ter razmnoževalnega obdobja drugih na vodo vezanih živalskih vrst;

– dostop do potoka Sušica se uredi le z manjšim lesenim pomolom/podestom v smislu pontona, brez morebitnega nadkritega objekta čolnarne;

– pomol/podest naj se izvede na delu brežine, kjer ne bo potrebna odstranitev vegetacije;

– za morebitno utrditev/stabilizacijo brežine na mestu pomola naj se uporabi lesene pilote;

– hrambo čolnov naj se zagotovi v enem od pomožnih (enostavnih) objektov znotraj ureditvene enote B, izven območja ohranjanja narave;

– na območje naj se zagotavlja le peš dostop, ki naj (če je le mogoče) ostaja v travni izvedbi;

– terena na območju pomola/podesta naj se ne nasipava ali planira;

– dno potoka naj ostaja naravno in naj se ga na mestu predvidene postavitve pomola/podesta ne poglablja;

– gradbeni in odpadni gradbeni material naj se v času izvedbe del deponira izven ključnega dela varovanega območja, in sicer izven 5 m pasu potoka, da bo preprečeno spiranje in plazenje materiala v potok;

– iz struge in brežine potoka naj se po končanih delih odstrani morebitni odpadni gradbeni material, brežino pa utrdi in zatravi.

Urejanje površin za oddih, rekreacijo in šport v sklopu ureditvene podenote F4

– območje naj služi za »mehke oblike« rekreacije in športa. Nameni se poležavanju ali se ga opremi z igrali. V primeru izvedbe igrišča naj le-to ostaja v travni izvedbi;

– naj se ne postavlja objektov, za katere bi bila potrebna izvedba infrastrukturnih vodov (elektrika, kanalizacija);

– območja naj se ne ograjuje. Od ceste se ga loči z vegetativno bariero, ki naj bo iz avtohtone vegetacije;

– morebitno odvodnjavanje padavinskih vod s tega območja naj se umesti na koto najnižjih vod potoka Sušica.

Gradnja infrastrukture

– kanalizacija odpadnih komunalnih vod naj se izvede v čim večji meri v koridorju prometnih poti.

6. Rešitve in ukrepi za obrambo ter varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, vključno z varstvom pred požarom

40. člen

(varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami)

(1) Na področju hidrologije je del območja urejanja ob reki Krki in ob potoku Sušica označen kot poplavno območje z redkimi poplavami.

(2) V fazi priprave projektne dokumentacije se lahko izdelata elaborata geoloških in hidroloških raziskav, glede morebitne erozivnosti, plazovitosti ali poplavnosti ter na podlagi tega predvidi ustrezne tehnične rešitve gradenj na območju urejanja.

(3) Za zagotavljanje varnosti pred naravnimi in drugimi nesrečami se upošteva določila predpisov glede varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

41. člen

(varstvo pred požarom)

(1) Za zagotavljanje požarne varnosti ter mehanske odpornosti in stabilnosti objektov se upošteva določila predpisov

o požarni varnosti objektov in ostale predpise, ki urejajo načrtovanje, projektiranje in gradnjo objektov ter naprav, njihovo rabo in vzdrževanje.

(2) Ob načrtovanih objektih na območju urejanja morajo biti zagotovljene ustrezne prometne in delovne površine za intervencijska vozila v primeru požara ter urejeno hidrantno omrežje, ki mora zagotavljati zadosten vir za oskrbo z vodo za gašenje požara skladno s tehničnimi normativi za hidrantno omrežje. Hidranti se namestijo na medsebojni razdalji tako, da je požar na objektu možno gasiti z najmanj dveh zunanjih hidrantov.

(3) Odmiki med objekti oziroma požarna ločitev objektov mora ustrezati požarnovarstvenim predpisom, s čimer bodo zagotovljeni pogoji za omejevanje širjenja ognja ob požaru.

(4) Za omejitev hitrega širjenja požara po stavbi morajo biti uporabljeni ustrezni gradbeni materiali oziroma proizvodi.

(5) Ob požaru morajo biti zagotovljeni vsi ukrepi za varen umik, omejeno mora biti ogrožanje uporabnikov sosednjih objektov in posameznikov.

(6) Doseganje predpisane ravni požarne varnosti mora izhajati iz študije oziroma zasnove požarne varnosti, in sicer za tiste objekte, za katere je to določeno s predpisi. Študija oziroma zasnova požarne varnosti je sestavni del projektne dokumentacije za pridobitev gradbenega dovoljenja.

42. člen

(varstvo pred potresom)

(1) Načrtovani objekti in ureditve morajo biti projektirani za VIII. stopnjo MCS (Mercali-Cancani-Sieberg) lestvice oziroma za 0,175 g projektnega pospeška tal, ki velja na tem območju za trdna tla.

(2) Pri projektiranju, gradnji in vzdrževanju objektov se upošteva tudi določila predpisov glede mehanske odpornosti in stabilnosti objektov ter določila ostalih predpisov in standardov glede varstva pred potresom.

7. Etapnost izvedbe prostorske ureditve

43. člen

(1) Izvajanje posegov v posameznih ureditvenih enotah se lahko izvaja neodvisno od urejanja druge ureditvene enote ali podenote. Etape oziroma faze se lahko izvajajo posamezno ali skupaj, vedno pa morajo predstavljati posamezne zaključne funkcionalne celote. Podrobnejša opredelitev poteka gradnje se določijo v projektni dokumentaciji.

(2) S posameznimi posegi, predvsem zaradi izgradnje infrastrukturnih omrežij, se lahko ob realiziranju posamezne ureditvene enote posega tudi v sosednjo ureditveno enoto, vendar se tak poseg šteje za del posamezne etape ob urejanju izhodiščne enote.

8. Velikost dopustnih odstopanj od funkcionalnih, oblikovalskih in tehničnih rešitev

44. člen

(velikost dopustnih odstopanj)

(1) Znotraj območja urejanja so poleg odstopanj, navedenih v 12. in 16. členu, dopustna tudi naslednja odstopanja:

– odstopanja od dejavnosti, določenih v 11. členu odloka, če za to obstajajo prostorske možnosti, ob upoštevanju turističnega značaja območja urejanja ter ostalih določil tega odloka;

– postopna izvedba, zakoličba ali parcelacija s tem odlokom načrtovanih prostorskih ureditev, vendar v sklopu zaključenih funkcionalnih celot;

– v primeru, da gre za izboljšanje funkcionalne zasnove stavb oziroma območja ali ugotovljene naravne omejitve (ob upoštevanju geoloških in hidroloških značilnosti):

– odstopanja od določitve dovozov, dostopov in vhodov na gradbeno parcelo oziroma v stavbe ter pri navezavah na zemljišča izven območja urejanja;

– odstopanja od gradbene linije ob pogoju, da je predvidena stavba še vedno vzporedna z njo ter ob upoštevanju gradbene meje;

– gradnja objektov na območju urejanja brez predhodno izvedene parcelacije v primeru, da se zakoličba objekta izvede po pogojih tega odloka, da se s postavitvijo tega objekta ne ruši koncepta pozidave, da obstaja prometna, komunalna in energetska infrastruktura za obratovanje tega objekta oziroma bo le-ta zgrajena skupaj z objektom, vendar dimenzionirana po pogojih tega odloka;

– odstopanja od predlagane sheme oblik in velikosti parcel posameznih stavb, ki se lahko zmanjšajo ali povečajo, pri čemer veljajo določila tega odloka glede gradnje in oblikovanja stavb ter urejanja gradbenih parcel. Zaradi odstopanj v velikosti parcel ne sme biti ogrožena funkcionalnost posameznih parcel;

– odstopanja od zakoličbenih točk ob upoštevanju določil in meril tega odloka, ki se nanašajo na gradnjo objektov in ureditev gradbenih parcel.

(2) Odstopanja od pogojev za gradnjo gospodarske javne infrastrukture, določenih v tem odloku, je mogoče tudi v primeru, da se v fazi priprave projektne dokumentacije ali med gradnjo za to pojavijo utemeljeni razlogi zaradi lastništva zemljišč, ustrežnejše tehnološke, okoljevarstvene, geološko-geomehanske, hidrološke, prostorske in ekonomske rešitve ali zaradi drugih utemeljenih razlogov.

(3) Odstopanja ne smejo biti v nasprotju z javnimi interesi in veljavnimi predpisi, z njimi morajo soglašati pristojni upravljavci oziroma nosilci urejanja prostora, v katerih delovno področje spadajo odstopanja.

9. Usmeritve za določitev meril in pogojev po prenehanju veljavnosti OPPN

45. člen

(usmeritve za določitev meril in pogojev po prenehanju veljavnosti OPPN)

(1) Po izgradnji in predaji v uporabo s tem OPPN načrtovanih prostorskih ureditev se lahko OPPN ali njegovi funkcionalno zaključeni deli razveljavijo.

(2) Ob razveljavitvi je potrebno izvedene prostorske ureditve evidentirati v zemljiškem katastru in katastru gospodarske javne infrastrukture ter opredeliti območja varovalnih pasov gospodarske javne infrastrukture za potrebe prikaza stanja prostora v prostorskem informacijskem sistemu.

(3) Po razveljavitvi OPPN se uporabljajo določbe veljavnega OPN.

10. Drugi pogoji in zahteve za izvajanje OPPN

46. člen

(obveznosti investitorjev in izvajalcev)

(1) Investitorji so dolžni poleg načrtovanih prostorskih ureditev znotraj posameznih ureditvenih enot oziroma etap/faz gradnje sočasno izvesti tudi vso pripadajočo gospodarsko infrastrukturo (po pogojih upravljavcev in skladno s 43. členom tega odloka), ki bo omogočila funkcioniranje takega območja.

(2) Investitorji krijejo stroške predstavitev, zaščite ali novo-gradnje infrastrukturnih vodov znotraj oziroma izven območja urejanja, če je to potrebno za izvedbo načrtovanih ureditev oziroma je njena posledica.

(3) Financiranje gradnje in predstavitev infrastrukture bo potekalo v dogovoru med investitorji, upravljavci in Občino Dolenjske Toplice ob upoštevanju določb tega člena in obveznosti investitorjev v skladu z določili tega odloka. Za komunalno opremo, ki je v pristojnosti lokalne skupnosti, se sklenska pogodba o opremljanju na podlagi 78. člena ZPNačrt, v kateri se podrobneje definirajo obveznosti posameznih pogodbenih strank. Za ostalo infrastrukturo se investitorji in upravljavci v medsebojnih pogodbah podrobneje dogovorijo o pogojih financiranja.

(4) Investitor oziroma izvajalec del mora pri posegih v prostor pristojnim službam s področja gospodarske javne infrastrukture, varstva kulturne dediščine, varstva okolja in naravnih virov, ohranjanja narave ter s področja zaščite in reševanja omogočiti spremljanje stanja na terenu oziroma opravljanje strokovnega nadzora v času izvajanja zemeljskih in gradbenih del.

III. GRAFIČNI DEL OPPN

47. člen

(vsebina grafičnega dela)

Grafični del OPPN vsebuje naslednje načrte:

1. Pregledna situacija s prikazom območja urejanja v širšem prostoru	M 1:50000
2. Izsek iz kartografskega dela izvedbenega dela OPN	M 1:5000
a) – namenska raba	
b) – infrastruktura	
3. DOF s prikazom območja urejanja	M 1:2500
4. TTN s prikazom območja urejanja	M 1:2500
5. DKN s prikazom območja urejanja	M 1:1000
6. Geodetski načrt s certifikatom	M 1:500
7. Geodetski načrt s prikazom območja urejanja	M 1:1000
8. Ureditvena situacija	M 1:1000
9. Načrt ureditvenih enot	M 1:1000
10. Načrt parcelacije	M 1:1000
11. Načrt prometne infrastrukture	M 1:1000
12. Načrt komunalno-energetske infrastrukture	M 1:1000
13. Rešitve in ukrepi za varstvo okolja, ohranjanja narave in kulturne dediščine	M 1:1000
14. Rešitve in ukrepi za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami	M 1:1000
15. Karakteristični prečni prerezi cest	M 1:50
16. Prikaz vplivov in povezav s sosednjimi območji	M 1:1500

IV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

48. člen

Do izvedbe načrtovanih posegov se v območju urejanja ohranja sedanja raba prostora.

49. člen

(hramba OPPN)

OPPN se v analogni in digitalni obliki hrani na sedežu Občine Dolenjske Toplice in sedežu Upravne enote Novo mesto. V primeru odstopanj med analogno in digitalno obliko velja analogna oblika.

50. člen

(začetek veljavnosti)

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Grafični del se objavi na spletni strani Občine Dolenjske Toplice.

Št. 3505-2/2012-20

Dolenjske Toplice, dne 28. oktobra 2015

Župan
Občine Dolenjske Toplice
Jože Muhič l.r.

3321. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o proračunu Občine Dolenjske Toplice za leto 2015 II

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi – ZLS (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 27/08 – odl US, 76/08, 100/08 – odl US, 79/09, 14/10 – odl US, 51/10, 84/10 – odl US in 40/12 – ZUJF), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – UPB4 in 110/11 – ZDIU12) in 104. člena Statuta Občine Dolenjske Toplice (Uradni list RS, št. 93/07 in 42/10) je Občinski svet Občine Dolenjske Toplice na 7. redni seji dne 28. 10. 2015 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah Odloka o proračunu Občine Dolenjske Toplice za leto 2015 II

1. člen

V Odloku o proračunu Občine Dolenjske Toplice za leto 2015 (Uradni list RS, št. 8/15) se spremeni drugi odstavek 2. člena tako, da se glasi:

»V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni podkontov. Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV		
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	4.994.146
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	3.009.581
70	DAVČNI PRIHODKI	2.377.696
	700 Davki na dohodek in dobiček	1.946.151
	703 Davki na premoženje	175.445
	704 Domači davki na blago in storitve	256.000
	706 Drugi davki	100
71	NEDAVČNI PRIHODKI	631.885
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	449.835
	711 Takse in pristojbine	3.700
	712 Globe in druge denarne kazni	22.700
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	46.500
	714 Drugi nedavčni prihodki	109.150
72	KAPITALSKI PRIHODKI	335.000
	721 Prihodki od prodaje zalog	5.000
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	330.000
73	PREJETE DONACIJE	2.500
	730 Prejete donacije iz domačih virov	2.500
74	TRANSFERNI PRIHODKI	1.647.065
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	613.492
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna Evropske unije	1.033.573
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	5.023.312
40	TEKOČI ODHODKI	1.066.086
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	297.543
	401 Prisp. delodajalca za soc. varnost	47.147
	402 Izdatki za blago in storitve	699.246
	409 Rezerve	22.150

41	TEKOČI TRANSFERI	1.078.562
	410 Subvencije	104.622
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	684.500
	412 Transferi neprofitnim org. in ustanovam	89.901
	413 Drugi tekoči domači transferi	199.540
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	2.776.549
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	2.776.549
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	102.115
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	38.000
	432 Investicijski transferji proračunskim uporabnikom	64.115
III.	PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ (I.-II.)	-29.166
B	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442)	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0
C	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	0
50	ZADOLŽEVANJE	0
	500 Domače zadolževanje	0
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-29.166
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	0
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+ VII.-VIII.-XI.)	29.166
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH	663.914

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-24/2015

Dolenjske Toplice, dne 28. oktobra 2015

Župan
Občine Dolenjske Toplice
Jože Muhič i.r.

3322. Pravilnik o dodeljevanju sredstev iz občinskega proračuna za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v Občini Dolenjske Toplice

Na podlagi 7. in 16. člena Statuta Občine Dolenjske Toplice (Uradni list RS, št. 93/07 in 42/10) je Občinski svet Občine Dolenjske Toplice na 7. redni seji dne 28. 10. 2015 sprejel

P R A V I L N I K

o dodeljevanju sredstev iz občinskega proračuna za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v Občini Dolenjske Toplice

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se določijo pogoji in postopek za dodeljevanje sredstev iz občinskega proračuna za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v Občini Dolenjske Toplice, in sicer za ukrepa:

- financiranje materialnih in nematerialnih investicij;
- pospeševanje zaposlovanja.

Sredstva se dodeljujejo na podlagi razpisa, ki ga potrdi in objavi župan.

Višina sredstev, ki se zagotavljajo iz občinskega proračuna, je določena z odlokom o proračunu občine za tekoče leto.

Sredstva se dodeljuje v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (Uradni list EU L 352, 24. 12. 2013).

2. člen

V tem pravilniku zapisani izrazi, zapisani v moški slovnični obliki, so uporabljeni kot nevtralni za moške in ženske.

II. OMEJITVE

3. člen

Do de minimis pomoči niso upravičena podjetja iz sektorjev:

- ribištva in akvakulture,
- primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi I k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti,
- predelave in trženja kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi I k Pogodbi v naslednjih primerih:

– če je znesek pomoči določen na podlagi cene ali količine zadevnih proizvodov, ki so kupljeni od primarnih proizvajalcev ali jih zadevna podjetja dajo na trg,

– če je pomoč pogojena s tem, da se delno ali v celoti prenese na primarne proizvajalce.

Pomoč ne bo namenjena izvozu oziroma z izvozom povezano dejavnosti v tretje države ali države članice, kot je pomoč, neposredno povezana z izvoženimi količinami, z ustanovitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo.

Pomoč ne bo pogojena s prednostno rabo domačih proizvodov pred uvoženimi.

Skupni znesek pomoči, dodeljen enotnemu podjetju ne bo presegel 200.000,00 EUR v obdobju zadnjih treh proračunskih let, ne glede na obliko ali namen pomoči ter ne glede na to, ali se pomoč dodeli iz sredstev države, občine ali Unije (v primeru podjetij, ki delujejo v komercialnem cestnem tovornem prevozu, znaša zgornja dovoljena meja pomoči 100.000,00 EUR).

Kot »enotno podjetje« se zajema vsa podjetja, ki so med seboj najmanj v enem od naslednjih razmerij:

a) podjetje ima večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov drugega podjetja;

b) podjetje ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravnega, poslovnega ali nadzornega organa drugega podjetja;

c) podjetje ima pravico izvrševati prevladujoč vpliv na drugo podjetje na podlagi pogodbe, sklenjene z navedenim podjetjem, ali določbe v njegovi družbeni pogodbi ali statutu;

d) podjetje, ki je delničar ali družbenik drugega podjetja, na podlagi dogovora z drugimi delničarji ali družbeniki nave-

denega podjetja samo nadzoruje večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov navedenega podjetja.

Podjetja, ki so v katerem koli razmerju iz točk (a) do (d) prvega pododstavka preko enega ali več drugih podjetij, prav tako veljajo za enotno podjetje.

Pomoč ne bo namenjena za nabavo vozil za prevoz tovora v podjetjih, ki opravljajo komercialni cestni tovorni prevoz.

Glede kumulacije pomoči se upošteva naslednja pravila:

– pomoč de minimis se ne sme kumulirati z državno pomočjo v zvezi z istimi upravičenimi stroški ali državno pomočjo za isti ukrep za financiranje tveganja, če bi se s takšno kumulacijo presegla največja intenzivnost pomoči ali znesek pomoči;

– pomoč de minimis, dodeljena v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013, se lahko kumulira s pomočjo de minimis, dodeljeno v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 360/2012 do zgornje meje, določene v uredbi 360/2012;

– pomoč de minimis, dodeljena v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013 se lahko kumulira s pomočjo de minimis, dodeljeno v skladu z drugimi uredbami de minimis do ustrezne zgornje meje (200.000 oziroma 100.000 EUR).

Do finančnih sredstev po tem pravilniku, niso upravičeni subjekti, ki:

- nimajo poravnanih finančnih obveznosti do občine,
- nimajo plačanih prispevkov in poravnanih obveznosti do delavcev,
- nimajo poravnanih obveznosti do FURS-a za nosilca dejavnosti (s.p.).

III. POSPEŠEVANJE MATERIALNIH IN NEMATERIALNIH INVESTICIJ

4. člen

Ukrep financiranja materialnih in nematerialnih investicij se spodbuja preko subvencioniranja obrestnih mer, ki so namenjena za dolgoročne namenske kredite enotam malega gospodarstva. Le-te delujejo kot samostojni podjetniki posamezniki ali kot podjetje v zasebni lasti, ki bodo na ta način pridobljena sredstva vložili v razvoj in razširitev poslovanja oziroma dejavnosti, in sicer za:

- nakup, graditev, prenavo in adaptacijo poslovnih prostorov, vezano na novo investicijo;
- nakup opreme za opravljanje dejavnosti;
- odpiranje delovnih mest, povezanih z ustanavljanjem novih enot malega gospodarstva;
- nakup opreme, ki je povezana z uvajanjem sodobnih tehnologij v enote malega gospodarstva.

Upravičeni stroški so stroški nakupa poslovnih prostorov, gradbena dela in nabavna vrednost opreme. Sredstva iz tega ukrepa niso namenjena za subvencioniranje obrestnih mer namenskih kreditov za obratna sredstva.

5. člen

Za sredstva lahko zaprosijo naslednji prosilci:

- samostojni podjetnik posameznik,
- podjetje v zasebni in mešani lasti z do 50 zaposlenimi,
- občani, ki so pri pristojnem državnem upravnem organu vložili zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti oziroma na pristojnem sodišču priglasitev za vpis v sodni register, da izpolnjujejo pogoje za pridobitev uporabnega dovoljenja za opravljanje dejavnosti; izvajanje subvencioniranja se prične po predložitvi izdanega uporabnega dovoljenja,
- nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji.

Podjetja morajo izpolnjevati pogoje za majhna podjetja iz 3. člena Zakona o podpornem okolju za podjetništvo (Uradni list RS, št. 102/07, 57/12 in 82/13).

Pogoj za odobritev subvencije je, da je sedež firme in poslovni prostori na področju Občine Dolenjske Toplice in da je kraj investicije na območju Občine Dolenjske Toplice.

Do sredstev je upravičena tudi gospodarska družba, ki ima sedež dejavnosti izven Občine Dolenjske Toplice, kolikor

ima poslovno enoto v Dolenjskih Toplicah in investira na območju Občine Dolenjske Toplice.

6. člen

Subvencije se prednostno odobrijo prosilcem, ki poleg ostalih pogojev, v največji meri izpolnjujejo še naslednje kriterije:

- razširjajo obseg poslovanja in odpirajo nova delovna mesta v proizvodnih in storitvenih dejavnostih;
- ustanovljajo nove proizvodne in storitvene zmogljivosti in ustvarjajo možnosti za nove zaposlitve;
- da je naložba usmerjena v doseganje višje kvalitete proizvodov in storitev ter zagotavlja ekološko neoporečen delovni proces;
- zagotavlja boljšo oskrbo občanov.

7. člen

Iz sredstev občinskega proračuna se subvencionira obrestna mera, ki znaša največ 4,5 odstotnih točk posojilodajalca. Višina subvencije se določi na podlagi amortizacijskega načrta, glede na sprejeta sredstva v proračunu in število prosilcev.

Prosilca lahko zaprosi za subvencijo obrestne mere za posojila, ki jih odobrijo pristojne bančne institucije in ustreza namenom iz tega pravilnika, z rokom vračanja največ 5 let.

Sredstva za subvencioniranje obrestne mere se dodelijo v enkratnem znesku direktno na račun prejemalec subvencije, ta pa je dolžan finančni instituciji, ki mu je odobrila kredit, tekoče poravnati obresti, ves čas odplačevanja kredita.

IV. POSPEŠEVANJE ZAPOSLOVANJA

8. člen

Ukrep je namenjen sofinanciranju odpiranja novih zaposlitev – samozaposlitev in dodatnih zaposlitev.

Pogoji za pridobitev sredstev sofinanciranja samozaposlitve:

- samozaposlitev mora biti prijavljena s sedežem in poslovanjem v Občini Dolenjske Toplice,
 - potrjen obrazec M1 o prijavi v obvezno zdravstveno zavarovanje,
 - neprekinjena zaposlitev najmanj 24 mesecev.
- Pogoji za pridobitev sredstev sofinanciranja dodatne zaposlitve:
- sklenjena pogodba o zaposlitvi za polni delovni čas,
 - potrjen obrazec M1 o prijavi v obvezno zdravstveno zavarovanje,

- na novo odprto delovno mesto je zaposlena oseba s stalnim prebivališčem na območju Občine Dolenjske Toplice,
- zaposlitev mora biti prijavljena s sedežem in poslovanjem v Občini Dolenjske Toplice,
- neprekinjena zaposlitev najmanj 24 mesecev,
- brezposelna oseba, ki se zaposluje ni imela zadnje zaposlitve pri upravičencu ali njegovih povezanih družbah.

Finančna pomoč se dodeli v obliki nepovratnih sredstev. Vloge se ovrednotijo s 100 točkami za posamezno zaposlitev. Vrednost točke se izračuna tako, da se skupno število točk deli s skupno višino razpisanih sredstev. Samozaposleni oziroma delodajalec lahko za eno dodatno zaposlitev prejme največ 2.000,00 EUR. Upravičeni strošek je strošek plače za samozaposlitev osebe in zaposlitev brezposelne osebe.

V. POSTOPEK DODELITVE SREDSTEV

9. člen

Sredstva se dodeljujejo na podlagi javnega razpisa, ki ga objavi župan Občine Dolenjske Toplice na spletni strani Občine Dolenjske Toplice <https://www.dolenjske-toplice.si>. Obvestilo o objavi razpisa se objavi v Glasilu Občine Dolenjske Toplice. Iz razpisa mora biti razvidna višina razpisanih

subvencij, razpisni pogoji in ostala določila, ki izhajajo iz tega pravilnika.

10. člen

Prijava na razpis za ukrep financiranje materialnih in ne-materialnih investicij (subvencioniranje obrestne mere) mora vsebovati:

- kratko predstavitev prosilca;
- opis investicije s pričakovanimi učinki;
- dokazilo o namenski rabi kredita;
- dokazilo o registraciji obrtnika, samostojnega podjetnika oziroma družbe; dokazilo o začetem postopku pridobivanja dovoljenja za opravljanje dejavnosti oziroma registracije na sodišču oziroma;

– overjeno fotokopijo ali original pogodbe o odobrenem namenskem kreditu za pospeševanje razvoja malega gospodarstva;

- amortizacijski načrt posojilodajalca;
- ter drugo, kar se zahteva z javnim razpisom.

Prijava na razpis za ukrep pospeševanja zaposlovanja mora vsebovati zahtevana dokazila o izpolnjevanju pogojev za pridobitev sredstev, ki se določijo z javnim razpisom.

11. člen

Vlogo za odobritev subvencije vložijo prosilci na način, ki je določen v razpisu.

Vloge obravnava komisija za dodeljevanje sredstev, ki jo imenuje župan za mandatno dobo župana. Sestavljajo jo trije člani, in sicer dva predstavnika Odbora za gospodarstvo pri Občinskem svetu Občine Dolenjske Toplice in predstavnik občinske uprave, zadolžen za področje gospodarstva. Komisija pripravi županu predlog o dodelitvi sredstev. Župan odloči o dodelitvi sredstev s sklepom, ki ga posreduje prosilcem.

Župan je dolžan seznaniti občinski svet o višini dodeljenih subvencij za preteklo leto z zaključnim računom proračuna.

Po odobritvi subvencije sklene vsak posameznik pogodbo z Občino Dolenjske Toplice, v kateri so določene vse medsebojne pravice in odgovornosti pogodbenih strank.

Namensko porabo sredstev iz posojilne pogodbe preverja Komisija za dodeljevanje sredstev, ki poda poročilo občinskemu organu in nadzornemu odboru. V primeru nenamenske porabe pomoči iz občinskega proračuna je koristnik sredstev dolžan le-ta takoj vrniti v enkratnem znesku z zakonitimi zamudnimi obrestmi.

VI. HRAMBA DOKUMENTACIJE

12. člen

Upravičenec mora hraniti vso dokumentacijo, ki je bila podlaga za odobritev pomoči po tem pravilniku, deset let od datuma prejema pomoči iz tega pravilnika.

Občina mora voditi natančne evidence z informacijami o dodeljenih pomočeh in dokazili o izpolnjevanju pogojev deset let od dneva zadnje dodelitve pomoči po tem pravilniku.

VII. KONČNE DOLOČBE

13. člen

Pomoč se lahko dodeli, če ima stimulativen učinek in ni namenjena samo zmanjševanju stroškov podjetja ter takrat, ko pozitivni učinki prevladujejo nad negativnimi.

Priglasitelj bo od prejemnika pomoči pred dodelitvijo sredstev pridobil pisno izjavo o:

- vseh drugih pomočeh de minimis, ki jih je podjetje prejelo na podlagi te ali drugih uredb de minimis v predhodnih dveh in v tekočem proračunskem letu;
- drugih že prejetih (ali zaprosenih) pomočeh za iste upravičene stroške in zagotovil, da z dodeljenim zneskom po-

moči »de minimis«, ne bo presežena zgornja meja de minimis pomoči ter intenzivnosti pomoči po drugih predpisih.

Dajalec pomoči bo pisno obvestil prejemnika:

– da je pomoč dodeljena po pravilu »de minimis« v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (Uradni list EU L 352, 24. 12. 2013);

– o znesku de minimis pomoči.

14. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika prenehata veljati Pravilnik o dodeljevanju proračunskih sredstev za pospeševanje zaposlovanja v Občini Dolenjske Toplice (Uradni list RS, št. 68/01 in spremembe) in Pravilnik o subvencioniranju obrestne mere za pospeševanje razvoja obrti in podjetništva v Občini Dolenjske Toplice (Uradni list RS, št. 74/02).

15. člen

Ta pravilnik se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 032-24/2015

Dolenjske Toplice, dne 29. oktobra 2015

Župan
Občine Dolenjske Toplice
Jože Muhič l.r.

3323. Sklep o ukinitvi javnega dobra

Na podlagi prvega odstavka 23. člena Zakona o graditvi objektov in 16. člena Statuta Občine Dolenjske Toplice (Uradni list RS, št. 93/07 in 42/10) je Občinski svet Občine Dolenjske Toplice na 7. redni seji dne 28. 10. 2015 sprejel

S K L E P o ukinitvi javnega dobra

1. člen

Ugotovi se, da nepremičnina parc. št. 396/5 – pot v izmeri 45 m², k.o. 1495 – Toplice in nepremičnina 4467/6 – pot v izmeri 3283 m², k.o. 1496 – Podturn, predstavljata javno dobro lokalnega pomena.

S tem sklepom se ukine status javnega dobra na nepremičnini parc. št. 396/5, k.o. 1495 – Toplice in nepremičnini 4467/6 – pot, k.o. 1496 – Podturn vpisani v zemljiški knjigi kot javno dobro.

2. člen

Nepremičnina parc. št. 396/5, k.o. 1495 – Toplice in nepremičnina parc. št. 4467/6, k.o. 1496 – Podturn, prenehata biti javno dobro in se pri njej vključijo lastninska pravica na ime Občina Dolenjske Toplice, Sokolski trg 4, 8350 Dolenjske Toplice, matična številka 1365720000, do celote.

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-24/2015-5

Dolenjske Toplice, dne 28. oktobra 2015

Župan
Občine Dolenjske Toplice
Jože Muhič l.r.

JESENICE**3324. Sklep o predčasnem prenehanju mandata občinskemu svetniku**

Občinski svet Občine Jesenice je na podlagi 30. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 94/07 – ZLV-UPB3 in spr.) ter 13. člena Statuta Občine Jesenice (Uradni list RS, št. 1/06 s spr.) na 2. dopisni seji dne 30. 10. 2015 sprejel naslednji

S K L E P**1. člen**

Občinski svet Občine Jesenice je na 8. redni seji Občinskega sveta Občine Jesenice sprejel 213. sklep, s katerim je ugotovil, da je občinskemu svetniku Matjažu Kašetu predčasno prenehal mandat z dnem 9. 9. 2015.

2. člen

Občinski svet Občine Jesenice potrjuje mandat nadomestni članici Občinskega sveta Občine Jesenice za preostanek mandatne dobe Veroniki Vidmar, rojeni 24. 8. 1973, stanujoči na Jesenicah, Ulica Staneta Bokala 19.

3. člen

Ta sklep začne veljati z dnem sprejema na seji Občinskega sveta Občine Jesenice in se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 900-13/2015

Jesenice, dne 30. oktobra 2015

Župan
Občine Jesenice
Tomaž Tom Mencinger l.r.

KOČEVJE**3325. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega zavoda Zdravstveni dom Kočevje**

Na podlagi 3. in 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC, 127/06 – ZJZP), 5. in 8. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – UPB, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF in 14/13), 18. člena Statuta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 32/15) ter 72. in 87. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 49/15) je Občinski svet Občine Kočevje na 12. redni seji dne 22. 10. 2015 sprejel

O D L O K**o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega zavoda Zdravstveni dom Kočevje****1. člen**

V Odloku o ustanovitvi javnega zavoda Zdravstveni dom Kočevje (Uradni list RS, št. 63/14) se za 10. členom doda nov 10.a člen, ki se glasi:

»10.a člen

(pravica do povračil stroškov članov sveta)

(1) Član sveta javnega zavoda je upravičen do povračila potnih stroškov za prihod na sejo sveta, in sicer v skladu s predpisi, ki veljajo za povračilo potnih stroškov zaposlenim v državnih organih oziroma samoupravnih lokalnih skupnostih.

(2) Član sveta je upravičen tudi do sejnine, in sicer v višini 75% sejnine, ki jo določa uredba, ki ureja sejnine v javnih zavodih, katerih ustanoviteljica je država.

(3) Ne glede na navedeno skupni znesek, ki se lahko izplača za povračilo potnih stroškov in sejin, ne sme preseči zneska, določenega v finančnem načrtu javnega zavoda.«.

2. člen

V tretjem odstavku 11. člena se v šesti alineji beseda »ustanovitelja« nadomesti z besedo »župana«.

3. člen

V prvem odstavku 20. člena se v drugi alineji beseda »ustanovitelja« nadomesti z besedo »župana«.

4. člen

Za 23. členom se doda nov 23.a člen, ki se glasi:

»23.a člen

(presežek prihodkov nad odhodki)

(1) Presežek prihodkov nad odhodki, zmanjšan za znesek za letnim planom odobrenih investicij in investicijskega vzdrževanja ter nakup opreme za opravljanje in razvoj zdravstvene dejavnosti, ki jih odobri svet zavoda in za znesek sredstev za plačilo dodatne delovne uspešnosti v skladu z zakonom, mora zavod vplačati v proračun Občine Kočevje.

(2) Svet zavoda vsako leto po sprejemu zaključnega računa za preteklo leto in v skladu s finančnim načrtom za tekoče leto ugotovi višino sredstev iz prejšnjega odstavka, ki jih mora zavod prenesti na ustanovitelja najkasneje do 30. aprila tekočega leta.«.

5. člen

V 28. členu se šesta alineja črta.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE**6. člen**

Zavod mora statut zavoda in druge akte uskladiti s tem odlokom najkasneje v roku dveh mesecev po njegovi uveljavitvi.

7. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-8/2012-3312-15

Kočevje, dne 22. oktobra 2015

Župan
Občine Kočevje
dr. Vladimir Prebilič l.r.

3326. Pravilnik o oddajanju šolskih prostorov v Občini Kočevje v uporabo

Na podlagi 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF in 14/15 – ZUUJFO), 18. člena Statuta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 32/15), 72. člena in četrtega odstavka 75. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 49/15) je Občinski svet Občine Kočevje na 12. redni seji dne 22. 10. 2015 sprejel

P R A V I L N I K**o oddajanju šolskih prostorov v Občini Kočevje v uporabo****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

S tem pravilnikom se določajo šolski prostori v lasti Občine Kočevje in upravljanju osnovnih šol in glasbene šole, katerih ustanoviteljica je Občina Kočevje (v nadaljnjem besedilu: upravljavec), ki se lahko oddajajo v uporabo ter pogoje in način njihove oddaje.

2. člen

V uporabo se lahko oddajo naslednji šolski prostori:

- telovadnica (vadbene površine, garderoba, sanitarije in kopalnica, športna orodja in druga športna oprema telovadnice),
- specialna učilnica (računalniška, gospodinjska, glasbena),
- klasična učilnica,
- avla šole.

3. člen

Telovadnica se lahko odda v uporabo za naslednje namene:

1. za izvajanje športne dejavnosti otrok in mladine ter članov, usmerjenih v kakovostni in vrhunski šport, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja področje športa;
2. za izvajanje športne rekreacije društev, registriranih za dejavnost športa, s sedežem v Občini Kočevje in morebitno izvedbo tekm tekm društev;
3. za izvajanje rekreacije drugih društev in rekreativnih skupin;
4. za izvedbo prireditev, katerih organizator je osnovna šola, glasbena šola, Občina Kočevje ali krajevna skupnost.

4. člen

Specialna oziroma klasična učilnica se lahko odda v uporabo za naslednje namene:

1. za izvedbo izobraževanja in drugih šolskih dejavnosti,
2. za izvedbo različnih seminarjev in tečajev in
3. za izvajanje dejavnosti kulturnih društev.

5. člen

Avla šole se lahko odda v uporabo za naslednje namene:

1. za izvedbo proslav in drugih prireditev,
2. za športno vadbo.

II. POGOJI IN NAČIN ODDAJE ŠOLSKIH PROSTOROV V UPORABO

6. člen

Šolske prostore iz prve alineje 2. člena tega pravilnika oddaja v uporabo upravljavec objekta, v katerem se ti prostori nahajajo, na podlagi javnega poziva za oddajo vlog za uporabo in koriščenje objektov in športnih površin v Občini Kočevje, ki ga v mesecu juliju tekočega leta za naslednje šolsko leto izvede Javni zavod za šport Občine Kočevje. Javni poziv se objavi na spletni strani Občine Kočevje in Javnega zavoda za šport Občine Kočevje.

Šolske prostore iz druge, tretje in četrte alineje 2. člena tega pravilnika oddaja v uporabo upravljavec objekta, v katerem se ti prostori nahajajo, in sicer na podlagi javnega poziva, ki ga upravljavec objavi na svoji spletni strani in na strani Občine Kočevje najkasneje v mesecu juniju za naslednje šolsko leto. V javnem pozivu mora upravljavec navesti šolske prostore, ki jih namerava oddati v uporabo, čas za katerega se prostor oddaja v uporabo, za kakšne namene se prostor lahko uporabi in ceno (napotitev na spletni naslov, na katerem je objavljen cenik). Javni poziv mora trajati najmanj 14 dni od dneva objave.

Na podlagi prijav upravljavec pripravi seznam upravičenec do uporabe šolskih prostorov, urnik koriščenja prostorov ter pogodbo o oddaji šolskega prostora v uporabo.

7. člen

Pri oddaji šolskih prostorov v uporabo imajo prednostno pravico uporabniki po naslednjem vrstnem redu:

1. izvajalci iz Občine Kočevje, ki izvajajo aktivnosti letnega programa športa;
2. izvajalci iz Občine Kočevje, ki izvajajo druge aktivnosti za otroke in mladino;

3. izvajalci izven Občine Kočevje, ki organizirajo aktivnosti za otroke in mladino iz Občine Kočevje;

4. izvajalci iz Občine Kočevje, ki organizirajo aktivnosti za odrasle, ki so usmerjeni v vrhunski šport;

5. kulturna društva iz Občine Kočevje za izvajanje redne dejavnosti;

6. izvajalci iz Občine Kočevje, ki izvajajo športno rekreacijo.

8. člen

Nezasedene termine uporabe šolskih prostorov lahko upravljavec odda v uporabo tudi na podlagi posamezne vloge uporabnika.

9. člen

Pogodbo o uporabi šolskih prostorov skleneta upravljavec in uporabnik.

V pogodbi se določijo medsebojne pravice in obveznosti, višina uporabnine, način plačila ter odgovorna oseba uporabnika, ki bo odgovarjala za dogovorjeno uporabo objekta in za povzročeno škodo. Pogodbo je treba skleniti v pisni obliki.

10. člen

Upravljavec lahko uporabniku oddaja šolske prostor v uporabo le v času, ko se v njih ne izvaja pouk oziroma interesne dejavnosti.

V primeru, da pride po sklenitvi pogodbe do spremembe letnega delovnega načrta upravljavca, kar ima za posledico njegove večje potrebe po šolskih prostorih, ki jih je ta oddal v uporabo, ima upravljavec pravico uporabniku omejiti število terminov uporabe šolskih prostorov.

11. člen

Upravljavec lahko šolske prostore odda v uporabo le odplačno, in sicer v skladu s cenikom, ki ga, na predlog strokovnih služb občinske uprave Občine Kočevje, s sklepom določi župan in objavi na spletni strani Občine Kočevje.

Osnova za določitev cene je ekonomska cena uporabe, ki je sestavljena iz materialnih stroškov ter stroškov upravljanja.

Materialni stroški obsegajo:

- stroške ogrevanja,
- stroške električne energije,
- stroške porabe vode,
- stroške komunalnih storitev,
- stroške potrošnega materiala, ki je potreben za redno delovanje objekta (sanitarni in sanitetni material, čistila ipd.),
- drugi materialni stroški.

Stroški upravljanja zajemajo:

- sorazmeren del stroškov plač in drugih osebnih prejemkov čistilk.

12. člen

Uporabnina se določi in obračuna na podlagi cen iz cenika iz prvega odstavka 11. člena tega pravilnika in dejanske površine najetih prostorov, vključno s spremljajočimi prostori, s tem, da se pri površini spremljajočih prostorov uporabi faktor v višini 0,5 (za 1 m² dejanske površine spremljajočega objekta se računa 0,5 m²).

13. člen

Uporabnina se na podlagi sklenjene pogodbe nakazuje na račun upravljavca. Upravljavec je dolžan zagotoviti ločeno spremljanje prihodkov iz naslova sklenjenih pogodb, in sicer kot svoje stroškovno mesto, sredstva pa nameniti za kritje stroškov obratovanja, tekočega in, po dogovoru z lastnikom, tudi investicijskega vzdrževanja objekta ter za nakup nove šolske opreme.

Sredstva, pridobljena iz naslova oddaje prostorov v uporabo, je upravljavec dolžan vključiti v svoj finančni načrt.

III. DRUGE DOLOČBE

14. člen

Upravljavec vodi posebno evidenco uporabe šolskih prostorov, iz katere morajo biti razvidni zlasti naslednji podatki:

- naziv uporabnika,
- odgovorna oseba uporabnika,
- čas uporabe,
- namen uporabe s številom udeležencev,
- ugotovitve o morebitnih pomanjkljivostih oziroma poškodbah na objektu in opremi po zaključku uporabe.

IV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

15. člen

Z uporabniki, ki na dan uveljavitve tega pravilnika uporabljajo šolske prostore iz prve alineje 2. člena tega pravilnika na podlagi javnega poziva za oddajo vlog za uporabo in koriščenje objektov in športnih površin v Občini Kočevje izvedenega v letu 2015, sklene upravljavec pogodbo v skladu s tem pravilnikom najkasneje v roku 60 dni po uveljavitvi tega pravilnika. Pogodba se sklene najdlje do 31. 8. 2016.

Z uporabniki, ki imajo na dan uveljavitve tega pravilnika sklenjene pogodbe za uporabo šolskih prostorov, upravljavec najkasneje v roku 60 dni po uveljavitvi tega pravilnika sklene nove pogodbe v skladu s tem pravilnikom brez javnega poziva, in sicer najdlje do 31. 8. 2016.

16. člen

Župan izda cenik iz 11. člena tega pravilnika najkasneje 20 dni po uveljavitvi tega pravilnika.

17. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Odlok o določitvi pogojev in cene za najem in uporabo šolskih prostorov, zaprtih ter odprtih šolskih športnih površin (Uradni list RS, št. 58/05).

18. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-21/2015-3310-4

Kočevje, dne 22. oktobra 2015

Župan
Občine Kočevje
dr. Vladimir Prebilič l.r.

3327. Pravilnik o pomoči pri kritju pogrebnih stroškov

Na podlagi 21. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/10 – ZUJF in 14/15 – ZUUJFO), 20. člena Zakona o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter o urejanju pokopališč (Uradni list SRS, št. 34/84, Uradni list RS, št. 26/90 in 2/04 – ZZdl-A), 18. člena Statuta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 32/15) in 72. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 49/15) je Občinski svet Občine Kočevje na 12. redni seji dne 22. 10. 2015 sprejel

PRAVILNIK o pomoči pri kritju pogrebnih stroškov

1. člen

Ta pravilnik ureja pomoč pri kritju pogrebnih stroškov, ki se izplačuje iz proračuna Občine Kočevje, in sicer: upravičence do te pomoči, višino pomoči ter način njene pridobitve.

2. člen

Poleg obveznosti plačila stroškov pokopa, ki izhaja iz 20. člena Zakona o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter o urejanju pokopališč (Uradni list SRS, št. 34/84, Uradni list RS, št. 26/90 in 2/04 – ZZdl-A) Občina Kočevje (v nadaljnjem besedilu: občina) iz proračuna zagotavlja pomoč pri kritju stroškov pogreba za umrlega, ki je imel zadnje stalno prebivališče v Občini Kočevje tudi v primerih, ko teh stroškov upravičenci iz 3. člena tega pravilnika niso sposobni plačati.

3. člen

Upravičenec do pomoči pri kritju pogrebnih stroškov na podlagi tega pravilnika je družinski član umrlega, ki je poskrbel za pogreb in teh stroškov ni sposoben plačati ter ima stalno prebivališče na območju Občine Kočevje.

4. člen

Za potrebe tega pravilnika se za družinskega člana šteje:

- zakonec oziroma oseba, s katero je umrl živel v zunajzakonski skupnosti ali v registrirani istospolni partnerski skupnosti ali

- otroci oziroma pastorki ali
- starši oziroma oseba, s katero eden izmed staršev živi v zakonski zvezi ali v zunajzakonski skupnosti ali v registrirani istospolni partnerski skupnosti ali
- brat ali sestra, kolikor umrli ob smrti ni zapustil družinskih članov, navedenih v prejšnjih alinejah.

5. člen

Šteje se, da družinski član ni sposoben plačati stroškov pogreba:

- če je prejemnik denarne socialne pomoči ali prejemnik varstvenega dodatka po zakonu, ki ureja socialno varstvene prejemke ali
- če je dohodek samske osebe nižji od 1,5 minimalnega dohodka samske osebe, določenega z uredbo, ki določa merila za določanje oprostitev pri plačilih socialno varstvenih storitev ali
- če je dohodek družine nižji od 1,5 minimalnega dohodka družine, določenega z uredbo, ki določa merila za določanje oprostitev pri plačilih socialno varstvenih storitev.

6. člen

Na podlagi tega pravilnika je upravičenec iz 3. člena tega pravilnika upravičen do povrnitve pogrebnih stroškov največ v višini 2,4 osnovnega zneska minimalnega dohodka, ki je določen z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke.

Kolikor je upravičenec po tem pravilniku upravičen tudi do izredne denarne socialne pomoči kot pomoči pri kritju stroškov pogreba umrlega (pogrebina) pri pristojnem centru za socialno delo, je iz naslova tega pravilnika upravičen do razlike med stroški pogreba in pogrebnine, vendar največ do višine 2,4 osnovnega zneska minimalnega dohodka, ki je določen z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke.

7. člen

Pogrebni stroški iz 6. člena tega pravilnika se povrnejo:

- na osebni račun upravičenca, če je upravičenec do pomoči po tem pravilniku račun za pogreb že plačal ali,
- z nakazilom pogrebniemu podjetju, ki je pogreb izvedel.

8. člen

Pravico do pomoči pri kritju pogrebnih stroškov po tem pravilniku lahko uveljavlja družinski član s pisno vlogo na obrazcu, ki je dostopen na uradni spletni strani Občine Kočevje oziroma na vložišču Občine Kočevje, Ljubljanska 26, 1330 Kočevje. Vlogo je treba poslati najkasneje v roku 15 dni od dneva pokopa na naslov Občina Kočevje, Ljubljanska 26, 1330 Kočevje ali jo vložiti neposredno na vložišču Občine Kočevje.

9. člen

O upravičenosti do kritja pogrebnih stroškov po tem pravilniku odloči pristojni občinski upravni organ z odločbo.

Zoper odločbo je možno v roku 8 dni po prejemu vložiti pritožbo, o kateri odloči župan.

10. člen

V primeru, da je bil pokojnik lastnik nepremičnega oziroma premoženega premoženja in Občina Kočevje poravnava stroške njegovega pogreba v skladu s tem pravilnikom, Občina Kočevje priglasí terjatev iz naslova plačila pogrebnih stroškov v zapuščinskem postopku po pokojniku.

11. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o pomoči pri kritju pogrebnih stroškov (Uradni list RS, št. 32/12, 68/12 in 14/14).

12. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-22/2015-3312-5

Kočevje, dne 22. oktobra 2015

Župan

Občine Kočevje

dr. Vladimir Prebilič l.r.

**3328. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah
Pravilnika o dodeljevanju finančnih sredstev
iz občinskega proračuna za pospeševanje
razvoja gospodarstva v Občini Kočevje**

Na podlagi 7. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr. in 101/13), 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB, 76/08, 79/09, 51/10 in 40/12 – ZUJF), 18. člena Statuta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 32/15) in 72. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 49/15) je Občinski svet Občine Kočevje na 12. redni seji dne 22. 10. 2015 sprejel

P R A V I L N I K

**o spremembah in dopolnitvah Pravilnika
o dodeljevanju finančnih sredstev iz občinskega
proračuna za pospeševanje razvoja
gospodarstva v Občini Kočevje**

1. člen

V Pravilniku o dodeljevanju finančnih sredstev iz občinskega proračuna za pospeševanje razvoja gospodarstva v Občini Kočevje (Uradni list RS, št. 85/13, 23/15, v nadaljevanju: pravilnik) se v 5. členu za tretjo alineje doda nova alineja, ki se glasi:

»– enotno podjetje« pomeni vsa podjetja, ki so med seboj najmanj v enem od naslednjih razmerij:

a) podjetje ima večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov drugega podjetja;

b) podjetje ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravnega, poslovnega ali nadzornega organa drugega podjetja;

c) podjetje ima pravico izvrševati prevladujoč vpliv na drugo podjetje na podlagi pogodbe, sklenjene z navedenim podjetjem, ali določbe v njegovi družbeni pogodbi ali statutu;

d) podjetje, ki je delničar ali družbenik drugega podjetja, na podlagi dogovora z drugimi delničarji ali družbeniki nave-

denega podjetja samo nadzoruje večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov navedenega podjetja.

Podjetja, ki so v katerem koli razmerju iz točk a) do d) te alineje tega člena preko enega ali več drugih podjetij, prav tako veljajo za enotno podjetje.«

2. člen

Doda se nov 9.a člen z besedilom:

»(1) »Do pomoči« de minimis« po tem pravilniku niso upravičene pravne osebe iz sektorjev:

– ribištva in akvakulture,

– primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi I k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti,

– predelave in trženja kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi I k Pogodbi v naslednjih primerih:

a) če je znesek pomoči določen na podlagi cene ali količine zadevnih proizvodov, ki so kupljeni od primarnih proizvajalcev ali jih zadevna podjetja dajo na trg,

b) če je pomoč pogojena s tem, da se delno ali v celoti prenese na primarne proizvajalce.

(2) Pomoč ne sme biti namenjena izvozu oziroma z izvozom povezane dejavnosti v tretje države ali države članice, kot je pomoč, neposredno povezana z izvoženimi količinami, z ustanovitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo.

(3) Pomoč ne sme biti pogojena s prednostno rabo domačih proizvodov pred uvoženimi.

(4) Skupni znesek pomoči, dodeljen enotni pravni osebi ne sme presežati 200.000,00 EUR v obdobju zadnjih treh proračunskih let, ne glede na obliko ali namen pomoči ter ne glede na to, ali se pomoč dodeli iz sredstev države, občine ali Unije (v primeru pravnih oseb, ki delujejo v komercialnem cestnem tovornem prevozu, znaša zgornja dovoljena meja pomoči 100.000,00 EUR).

(5) Pomoč ne sme biti namenjena za nabavo vozil za prevoz tovora v pravnih osebah, ki opravljajo komercialni cestni tovorni prevoz.

(6) Pri dodelitvi pomoči se upošteva kumulacija pomoči, in sicer:

– pomoč de minimis se ne sme kumulirati z državno pomočjo v zvezi z istimi upravičenimi stroški ali državno pomočjo za isti ukrep za financiranje tveganja, če bi se s takšno kumulacijo presežala največja intenzivnost pomoči ali znesek pomoči,

– pomoč de minimis, dodeljena v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013, se lahko kumulira s pomočjo de minimis, dodeljeno v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 360/2012 do zgornje meje, določene v uredbi 360/2012,

– pomoč de minimis, dodeljena v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013 se lahko kumulira s pomočjo de minimis, dodeljeno v skladu z drugimi uredbami de minimis do ustrezne zgornje meje (200.000 oziroma 100.000 EUR).

(7) Dajalec pomoči pridobi pred dodelitvijo sredstev od prejemnika izjavo o:

– vseh drugih pomočeh de minimis, ki jih je pravna oseba prejela na podlagi te ali drugih uredb de minimis v predhodnih dveh in v tekočem proračunskem letu,

– drugih že prejetih (ali zaprosenih) pomočeh za iste upravičene stroške in zagotovil, da z dodeljenim zneskom pomoči »de minimis«, ne bo presežena zgornja meja de minimis pomoči ter intenzivnosti pomoči po drugih predpisih,

– združitvi ali pripojitvi pravne osebe (vse že dodeljene de minimis pomoči kateri koli pravni osebi, ki je udeležena pri združitvi/pripojitvi, se upoštevajo pri ugotavljanju maksimalnega zneska de minimis pomoči, za novo oziroma prevzemno pravno osebo. Pomoč, ki je bila zakonito dodeljena pred združitvijo ali prevzemom, ostane zakonita),

– delitvi pravne osebe (de minimis pomoč dodeljena pred razdelitvijo pravne osebe se dodeli pravni osebi, ki je pomoč koristilo (navadno je to pravna oseba, ki prevzame dejavnost). Kolikor taka delitev ni mogoča, se de minimis pomoč razdeli sorazmerno, na podlagi knjigovodske vrednosti lastniškega kapitala novih pravnih oseb, na dan razdelitve).

(8) Dajalec pomoči pisno obvestiti prejemnika:
– da je pomoč dodeljena po pravilu »de minimis v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (Uradni list EU L 352, 24. 12. 2013), – o znesku de minimis pomoči.

(9) Evidence o individualni pomoči de minimis se hranijo 10 let od datuma dodelitve pomoči.«

3. člen

Sedmi odstavek 17. člena se spremeni tako, da se glasi:
»– do 100% upravičenih stroškov.«

4. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-4/2015-3421

Kočevje, dne 23. oktobra 2015

Župan
Občine Kočevje
dr. Vladimir Prebilič l.r.

3329. Sklep o cenah storitev oskrbe s pitno vodo na območju Občine Kočevje

Na podlagi 3. in 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO, 127/06 – ZJZP, 38/10 – ZUKN, 57/11), Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 87/12), 65. člena Odloka o oskrbi s pitno vodo na območju Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 32/12), 18. člena Statuta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 32/15) in 72. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 49/15) je Občinski svet Občine Kočevje na 12. redni seji dne 22. 10. 2015 sprejel

S K L E P

o cenah storitev oskrbe s pitno vodo na območju Občine Kočevje

1. člen

S tem sklepom se določijo cene elementov obračuna storitve oskrbe s pitno vodo iz sistemov, ki jih upravlja javno podjetje Hydrovod d.o.o. (v nadaljevanju izvajalec javne službe), porabnikom na področju Občine Kočevje.

2. člen

Cene, določene s tem sklepom, veljajo za porabnike na območju Občine Kočevje, ki so ali bodo priključeni na sisteme v upravljanju izvajalca javne službe.

3. člen

Vodarina, ki pokriva stroške izvajanja javne službe in je za vse vrste porabnikov enaka, znaša:

Vrsta porabe	Cena vključno z vodnimi povračil in brez DDV EUR/m ³
normirana poraba	0,6639
prekomerna poraba	0,9959

4. člen

Omrežnina, ki pokriva stroške javne infrastrukture, za vodomere dimenzije do DN 20 znaša:

Vodomer	Faktor omrežnine	Znesek na vodomere mesečno
DN ≤ 20	1,00	5,9635

Za vodomere drugih dimenzij se omrežnina izračuna skladno z določili Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja.

5. člen

Sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od prvega dne naslednjega meseca po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Z dnem, ko začne veljati ta sklep, preneha veljati Sklep o cenah storitev oskrbe s pitno vodo na območju Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 109/13), razen prehodne določbe iz 5. člena sklepa, ki velja do izteka.

Št. 301-3/2015-3522

Kočevje, dne 26. oktobra 2015

Župan
Občine Kočevje
dr. Vladimir Prebilič l.r.

3330. Sklep o ukinitvi statusa družbena lastnina v splošni rabi za parceli v k.o. 1577 – Kočevje

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 27/08 – Odl. US, 76/08, 79/09, 51/10, 84/10 – Odl. US in 40/12 – ZUJF in 14/15 – ZUUJFO), 23. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo, 92/05 – ZJC-B, 111/05 – Odl. US, 93/05 – ZVMS, 120/06 – Odl. US, 126/07, 108/09, 61/10 – ZRud-1, 76/10 – ZRud-1A, 20/11 – Odl. US, 57/12, 110/13, 101/13 – ZDavNepr in 22/14 – Odl. US in 19/15), 18. člena Statuta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 32/15) in 72. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 49/15) je Občinski svet Občine Kočevje na 12. redni seji dne 22. 10. 2015 sprejel

S K L E P

o ukinitvi statusa družbena lastnina v splošni rabi za parceli v k.o. 1577 – Kočevje

1. člen

S tem sklepom se ukine status družbena lastnina v splošni rabi za nepremičnini:

– parc. št. 1589/1 k.o. 1577 – Kočevje, v izmeri 455 m² in
– parc. št. 2158/0 k.o. 1577 – Kočevje, v izmeri 1187 m².

2. člen

Nepremičnini

– parc. št. 1589/1 k.o. 1577 – Kočevje, v izmeri 455 m² in
– parc. št. 2158/0 k.o. 1577 – Kočevje, v izmeri 1187 m²

postaneta last Občine Kočevje, Ljubljanska cesta 26, 1330 Kočevje, matična številka: 5874238000 do 1/1 (celote).

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 351-15/2013-3513

Kočevje, dne 23. oktobra 2015

Župan
Občine Kočevje
dr. Vladimir Prebilič l.r.

KOSTANJEVICA NA KRKI**3331. Odlok o spremembah in dopolnitvah
Odloka o ureditvenem načrtu mestno jedro
Kostanjevica**

Na podlagi 61.b. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12 in 76/14 – odl. US) ter 16. in 28. člena Statuta Občine Kostanjevica na Krki (Uradni list RS, št. 49/14) je Občinski svet Občine Kostanjevica na Krki na 7. redni seji dne 22. 10. 2015 sprejel

ODLOK**o spremembah in dopolnitvah Odloka
o ureditvenem načrtu mestno jedro Kostanjevica**

1. člen

V Odloku o ureditvenem načrtu mestno jedro Kostanjevica (Uradni list RS, št. 12/95, 97/01, 34/10 in 30/11) se v prvem odstavku 13.a člena v drugi alineji podpičje nadomesti s piko in doda besedilo »Določeno koto pritličja novih stavb je dopustno nadvišati za 30 cm, torej na koto 152,20 m.n.v.«.

2. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3500-2/2015

Kostanjevica na Krki, dne 22. oktobra 2015

Župan
Občine Kostanjevica na Krki
Ladko Petretič l.r.

LJUBLJANA**3332. Spremembe in dopolnitve Statuta Mestne
občine Ljubljana**

Na podlagi 29. in 64. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF in 14/15 – ZUUJFO) in 85. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 66/07 – uradno prečiščeno besedilo in 15/12) je Mestni svet Mestne občine Ljubljana na 10. seji dne 19. oktobra 2015 sprejel

**SPREMEMBE IN DOPOLNITVE
STATUTA****Mestne občine Ljubljana**

1. člen

V Statutu Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 66/07 – uradno prečiščeno besedilo in 15/12) se črtata 16. in 19. člen.

2. člen

V 5. točki 18. člena se prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»– določa izbirne lokalne javne službe ter obliko zagotavljanja in način opravljanja obveznih in izbirnih lokalnih javnih služb;«.

3. člen

Drugi odstavek 22. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Organi MOL zagotavljajo javnost dela z obveščanjem javnosti o svojem delu, z objavljanjem informacij javnega

značaja, določenih z zakonom, na spletni strani MOL, z uradnim objavljanjem splošnih aktov MOL, z objavljanjem sklicev sej mestnega sveta in njegovih delovnih teles ter gradiv za točke dnevnega reda teh sej, z neposrednim prenosom sej mestnega sveta, z omogočanjem navzočnosti občanov in predstavnikov javnih občil na sejah organov MOL in z omogočanjem sodelovanja občanov pri pripravi splošnih in drugih aktov MOL in na druge načine, ki jih določajo drugi predpisi MOL. Podrobneje lahko določi način zagotavljanja javnosti dela posameznega občinskega organa njegov poslovnik.«.

4. člen

23. člen se spremeni tako, da se glasi:

»23. člen

Organi MOL, njihova delovna telesa in sveti četrtih skupnosti sprejemajo odločitve na svoji seji z večino opredeljenih glasov navzočih članov, kolikor zakon ne določa drugače, ter veljavno sklepajo, če je na seji navzoča večina njihovih članov.«.

5. člen

24. člen se spremeni tako, da se glasi:

»24. člen

Odgovornost za škodo, ki jo pri opravljanju svoje funkcije funkcionarji povzročijo namenoma ali iz hude malomarnosti, določa zakon.«.

6. člen

Drugi odstavek 25. člena se črta.

7. člen

V 27. členu se črtajo peta, osma in trinajsta alineja.

Dosedanji šesta in sedma alineja postaneta peta in šesta alineja. Dosedanje deveta do dvanajsta alineja postanejo sedma do deseta. Dosedanje štirinajsta do osemnajsta alineja postanejo enajsta do petnajsta alineja.

8. člen

28. člen se spremeni tako, da se glasi:

»28. člen

Mestni svet se konstituira na svoji prvi seji v skladu z zakonom in poslovnikom mestnega sveta.«.

9. člen

V tretjem odstavku 30. člena se črta tretji stavek.

10. člen

35. člen se spremeni tako, da se glasi:

»35. člen

Nezdružljivost članstva v nadzornem odboru s funkcijami občinskih funkcionarjev, z delom v mestni upravi ter članstvom v organih četrtih skupnosti in drugih organizacij ureja zakon.«.

11. člen

V tretjem odstavku 36. člena se beseda »Izbiro« nadomesti z besedo »Imenovanje«.

12. člen

Prvi odstavek 38. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Razloge za razrešitev člana nadzornega odbora določa zakon.«.

13. člen

Prvi odstavek 43. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Nadzorni odbor samostojno določa svoj program dela, ki vsebuje letni program nadzora in predlog finančnega načrta.«.

14. člen

Prvi odstavek 46. člena se spremeni tako, da se glasi:
»Nadzorni odbor na podlagi letnega programa nadzora sprejme poročilo o nadzoru in ga poda mestnemu svetu, županu in nadzorovani osebi, po potrebi pa tudi računskemu sodišču in pristojnemu ministrstvu.«.

15. člen

V 47. členu se v prvem in drugem odstavku besedi »nadzorstveni zapisnik« nadomestita z besedama »osnutek poročila« v ustreznem sklonu.

16. člen

V 48. členu se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Nadzorovana stranka mora v postopku predložitve dokumentacije nadzornemu odboru ravnati tako, da se varujejo osebni in tajni podatki ter poslovne skrivnosti, ki so opredeljeni z zakonom, drugim predpisom ter aktom mestnega sveta ali uporabnika proračunskih sredstev.«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

17. člen

Drugi stavek 50. člena se spremeni tako, da se glasi: »Pri svojem delu je dolžan varovati osebne in tajne podatke ter poslovne skrivnosti, ki so tako opredeljeni z zakonom, drugim predpisom ali akti mestnega sveta in uporabnikov proračunskih sredstev, ter spoštovati dostojanstvo, dobro ime in integriteto posameznikov.«.

18. člen

V deveti alineji 51. člena se črta besedilo »pravnih poslih razpolaganja z nepremičnim premoženjem pod vrednostjo 2.000.000,00 eurov, o ostalih.«.

Za trinajsto alinejo se doda nova štirinajsta alineja, ki se glasi:

»– daje soglasje k poklicnemu opravljanju funkcije podžupana in o tem obvesti mestni svet.«.

Dosedanje štirinajsta do dvajseta alineja postanejo petnajsta do enaindvajseta alineja.

19. člen

V prvem odstavku 53. člena se prvi stavek spremeni tako, da se glasi: »Če župan meni, da je kakšen splošni akt ali njegov del neustaven ali nezakonit in uveljavi svojo pravico do zadržanja objave, mora o tem pisno obvestiti mestni svet najkasneje v 8 dneh od njegovega sprejema, navesti razloge za zadržanje in predlagati mestnemu svetu, da o njem ponovno odloči na prvi naslednji seji.«.

V drugem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi: »Če župan meni, da je odločitev mestnega sveta nezakonita ali v nasprotju s statutom ali drugim splošnim aktom MOL in uveljavi svojo pravico do zadržanja izvajanja odločitve mestnega sveta, mora o tem pisno obvestiti mestni svet najkasneje v 8 dneh od njenega sprejema, navesti razloge za zadržanje in predlagati mestnemu svetu, da o njej ponovno odloči na prvi naslednji seji.«.

20. člen

V drugem odstavku 57. člena se beseda »svet« nadomesti z besedama »predsednik sveta«.

Četrti odstavek se črta.

Dosedanji peti odstavek postane četrti odstavek.

21. člen

Peti odstavek 58. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Nezdružljivost članstva v svetu četrtne skupnosti s funkcijami funkcionarjev, članstvom v organih MOL in z delom v mestni upravi ureja zakon.«.

V šestem odstavku se doda nov četrti stavek, ki se glasi: »Glede konstituiranja sveta se smiselno uporabljajo določbe poslovnika mestnega sveta.«.

22. člen

Za 58. členom se doda nov 58.a člen, ki se glasi:

»58.a člen

Sveti posameznih četrtnih skupnosti MOL imajo naslednje število članov:

- 17 članov Svet Četrtna skupnosti Bežigrad,
- 17 članov Svet Četrtna skupnosti Center,
- 15 članov Svet Četrtna skupnosti Črnuče,
- 15 članov Svet Četrtna skupnosti Dravlje,
- 15 članov Svet Četrtna skupnosti Golovec,
- 15 članov Svet Četrtna skupnosti Jarše,
- 17 članov Svet Četrtna skupnosti Moste,
- 15 članov Svet Četrtna skupnosti Polje,
- 13 članov Svet Četrtna skupnosti Posavje,
- 15 članov Svet Četrtna skupnosti Rožnik,
- 15 članov Svet Četrtna skupnosti Rudnik,
- 13 članov Svet Četrtna skupnosti Sostro,
- 15 članov Svet Četrtna skupnosti Šentvid,
- 17 članov Svet Četrtna skupnosti Šiška,
- 13 članov Svet Četrtna skupnosti Šmarna gora,
- 15 članov Svet Četrtna skupnosti Trnovo,
- 15 članov Svet Četrtna skupnosti Vič.

23. člen

60.č člen se črta.

24. člen

V 61. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:
»Financiranje četrtne skupnosti ureja zakon. Sredstva, ki jih četrtna skupnost pridobi s prostovoljnimi prispevki fizičnih in pravnih oseb ter s plačili za storitve, so namenjena za financiranje njenih nalog.«.

V sedmem odstavku se beseda »svet« nadomesti z besedama »predsednik sveta«.

25. člen

67. člen se spremeni tako, da se glasi:

»67. člen

Občani na zboru občanov:

- obravnavajo pobude in predloge za spremembo območja, imena ali sedeža MOL in oblikujejo mnenja,
- dajejo in obravnavajo pobude za ustanovitev ali ukinitve ožjih delov MOL oziroma za spremembo njihovih območij,
- predlagajo, obravnavajo in oblikujejo stališča o spremembah območij naselij, imen naselij ter imen ulic,
- dajejo predloge organom MOL v zvezi s pripravo planov razvoja MOL, gospodarjenja s prostorom ter varovanja življenjskega okolja,
- obravnavajo in oblikujejo mnenja in stališča ter odločajo o zadevah, za katere je tako določeno z zakonom, tem statutom ali odlokom MOL, ter o zadevah, za katere tako sklene mestni svet ali župan.

Odločitve, predloge, pobude, stališča in mnenja zbora občanov so organi MOL, v katere pristojnost spada posamezna zadeva, dolžni obravnavati in pri izvajanju svojih nalog upoštevati. Če organ MOL meni, da jih ni mogoče upoštevati, je občanom dolžan na primeren način in v primernem roku svoje mnenje predstaviti in utemeljiti ter o tem obvestiti tudi mestni svet.«.

26. člen

Drugi odstavek 72. člena se črta.

Dosedanja tretji in četrti odstavek postaneta drugi in tretji odstavek.

27. člen

80. člen se črta.

28. člen

81. člen se spremeni tako, da se glasi:

»81. člen

Proračun MOL sestavljajo splošni del, posebni del in načrt razvojnih programov.

Prejemki in izdatki za posamezne namene financiranja javne porabe so zajeti v proračunu MOL.«.

29. člen

V 82. členu se prvi stavek spremeni tako, da se glasi: »Pred obravnavo osnutka proračuna MOL se ta objavi za obdobje 30 dni na spletni strani MOL, kar župan javno objavi.«.

30. člen

V 87. členu se prva alineja drugega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»– zaključni račun proračuna MOL,«.

31. člen

V 88. členu se pika na koncu nadomesti z vejico in doda besedilo »ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletni strani MOL.«.

32. člen

Te spremembe in dopolnitve statuta začnejo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-17/2005-75

Ljubljana, dne 19. oktobra 2015

Župan

Mestne občine Ljubljana
Zoran Jankovič i.r.

3333. Odlok o razglasitvi arheološkega najdišča Prule v Ljubljani za kulturni spomenik lokalnega pomena

Na podlagi 13. člena Zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08, 123/08, 8/11 – ORZVKD39, 90/12 in 111/13) ter 27. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 66/07 – uradno prečiščeno besedilo in 15/12) je Mestni svet Mestne občine Ljubljana na 10. seji 19. 10. 2015 sprejel

ODLOK

o razglasitvi arheološkega najdišča Prule v Ljubljani za kulturni spomenik lokalnega pomena

1. člen

Za kulturni spomenik lokalnega pomena se razglasi enota dediščine Ljubljana – arheološko najdišče Prule, EŠD 29688 (v nadaljnjem besedilu: spomenik).

Spomenik obsega parcele številke: 8/2, 8/4, 8/5, 8/7, 8/8, 8/9, 8/10, 8/11, 8/12, 8/13, 8/14, 12/6, 12/7, 12/8, 12/9, 12/10, 12/11, 12/12, 12/13, 12/14, 12/15, 13/1, 13/4, 13/6, 13/7, 13/8, 13/9, 13/11, 13/13, 13/14, 13/16, 13/17, 13/18, 13/20, 13/21, 13/22, 13/23, 13/24, 13/26, 13/27, 13/29, 13/30, 13/31, 13/32, 13/33, 13/34, 13/35, 13/36, 13/37, 13/38, 13/39, 13/40, 13/41, 13/42, 13/43, 13/44, 13/45, 13/46, 13/47, 13/48, 13/49, 13/50, 13/51, 13/52, 13/53, 13/54, 13/55, 13/56, 13/57, 13/58, 13/59, 13/60, 13/61, 13/62, 13/63, 13/64, 13/65, 13/66, 13/67, 13/68, 13/69, 13/70, 13/71, 13/72, 13/73, 13/74, 13/76, 13/77, 13/78, 13/79, 13/80, 13/81, 22/5, 22/6 – del (Janežičeva cesta med

Prijateljstvo ulico in cesto Prule), 22/7 – del (cesta Prule med Zvonarsko ulico in Privozom), 22/8, 22/10, 22/11, 22/13, 22/20, 22/21, 22/22, 22/26, 22/30, 22/31, 22/32, 22/34, 22/35, 22/36, 22/39, 22/40, 22/41, 22/42, 22/43, 22/44, 22/45, 22/46, 22/47, 22/48, 22/49, 22/50, 22/51, 22/52, 22/53, 22/54, 22/55, 22/56, 22/57, 22/58, 22/59, 22/60, 22/61, 22/62, 22/63, 22/64, 22/65, 22/66, 22/67, 22/68, 22/69, 22/70, 22/71, 22/72, 22/73, 22/74, 22/75, 22/77, 22/78, 22/79, 22/80, 22/81, 22/82, 22/83, 22/84, 22/85, 22/86, 22/87, 22/88, 22/89, 22/101, 22/102, 22/103, 22/104, 22/105, 22/106, 23/12, 23/13, 23/14, 23/15, 23/17, 23/19, 23/20, 23/21, 23/25, 23/26, 23/27, 23/28, 23/29, 23/30, 23/31, 23/33, 23/34, 23/36, 23/39, 23/40, 23/45, 23/46, 23/47, 23/48, 23/60, 23/63, 23/65, 23/66, 23/69, 23/70, 23/71, 23/72, 23/73, 23/74, 23/75, 23/76, 23/79, 23/80, 23/81, 23/82, 23/83, 23/84, 23/85, 23/86, 23/87, 23/90, 23/91, 23/92, 23/93, 23/94, 23/97, 23/98, 23/104, 23/105, 23/106, 23/107, 23/108, 23/109, 23/110, 23/111, 23/112, 23/113, 23/143, 23/144, 23/145, 23/146, 23/147, 23/154, 23/155, 23/156, 23/157, 23/158, 23/159, 23/160, 23/161, 23/162, 23/163, 23/164, 23/165, 23/166, 23/167, 23/168, 23/169, 23/170, 23/171, 25/4, 25/6, 25/7, 25/10, 25/12, 25/13, 25/14, 25/15, 25/19, 25/20, 25/22, 25/23, 25/27, 25/28, 25/29, 25/30, 25/31, 25/35, 25/36, 25/37, 25/39, 25/46, 25/47, 612/9 – del (Zvonarska ulica med cesto Prule in Prijateljstvo ulico), 612/17, 618/1 – del (Gruberjevo nabrežje od Špice do Prijateljstvo ulice) in 674, vse k. o. 2677 – Prule.

2. člen

Vrednote, ki utemeljujejo razglasitev za kulturni spomenik lokalnega pomena: Delno raziskano območje na Špici potrjuje najstarejšo in prvo stalno naselbino na območju Ljubljane, datirano v pozno bakreno dobo oziroma v sredino 3. tisočletja pr. n. št. Na lokaciji Tribuna in na drugih posameznih točkah na Prulah je bila odkrita protourbana naselbina z urejeno infrastrukturo, datirana na konec bronzne dobe in v starejšo železno dobo oziroma v čas od 11. do 6. st. pr. n. št. Območji Prul in pobočja Grajskega griča sta bili znova poseljeni v mlajši železni dobi oziroma v predrimski dobi od 3. do sredine 1. st. pr. n. št. Naselbino so sestavljale tlakovane ulice in lesene hiše. Konec 1. st. pr. n. št. in v začetku 1. st. n. št. se je na širšem območju lokacije Tribuna nahajal večfazni rimski vojaški tabor z bivalnimi in pomožnimi objekti, obzidjem z obrambnima jarkoma in vodnimi napravami.

Spomenik se razglasi z namenom, da se zagotovi njegov nadaljnji obstoj in celovitost ter ohranijo naslednje varovane sestavine: vse arheološke ostaline, to so vse stvari in vsakršni sledovi človekovega delovanja iz preteklih obdobij na površju, v zemlji in vodi, katerih ohranitev in preučevanje prispevata k odkrivanju zgodovinskega razvoja človeštva in njegove povezanosti z naravnim okoljem, za katere sta glavni vir informacij arheološko raziskovanje ali odkritja in za katere je mogoče domnevati, da so pod zemljo ali pod vodo vsaj 100 let in da imajo lastnosti dediščine.

3. člen

Za spomenik velja varstveni režim, ki določa:

– podreditev vseh posegov varovanju vrednot in sestavin iz prejšnjega člena in njihovi prezentaciji;

– prepovedane so rabe, ki dejansko ali potencialno lahko poškodujejo arheološke plasti, spreminjajo arheološki kontekst ali spreminjajo okoljske dejavnike, pomembne za njihovo ohranitev;

– v primeru odkritja kakovostno ohranjenih in izpovednih ostalin je le-te treba prezentirati na kraju samem (»in situ«) ali jih primerno vključiti v objekt javnega interesa ali jim poiskati drugo ustrešno lokacijo za prezentacijo;

– v primeru oboroženega spopada se spomenik označi z znakom Haaške konvencije.

Po predhodnih arheoloških raziskavah so možni:

– gradnja infrastrukturnih objektov ali komunalnih vodov;
– novogradnja ter rekonstrukcija, dozidava in nadzidava obstoječih objektov;

- na Špici je dopustna tudi gradnja delno zaprte pergole, pritičnega paviljona in dveh servisnih objektov (za rečna plovila in javne sanitarije);
- posegi (rekonstrukcija, zamenjava, vzdrževanje ipd.) na infrastrukturi na obstoječih trasah in v obstoječih gabaritih;
- ureditve zunanjih površin v obstoječih gabaritih ter gradnja enostavnih in nezahtevnih objektov.

4. člen

Zaradi izjemnih ostankov bakrenodobnega kolišča na območju parcele št. 25/14, k. o. 2677 – Prule, in ostankov protourbane železnodobne naselbine na parcelah št. 13/32 in 674, obe k. o. 2677 – Prule, se območji določita za arheološki rezervat, na katerem velja naslednji varstveni režim:

- prepovedano je posegati v zemljišče na način, ki utegne poškodovati najdišče (npr. odkopavati, nasipavati ali drugače posegati v teren, postavljati reklamne table in znamenja), razen tistih posegov, ki so namenjeni vzdrževanju objektov, varnosti, usmerjanju in obveščanju o spomeniku;
- prepovedano je postavljati objekte trajnega značaja, dopustna je le postavitvev otroških igral in urbane opreme ter začasnih objektov;
- prepovedane so novogradnje vseh vrst objektov, vključno z infrastrukturnimi in komunalnimi vodi, dopustni so posegi (rekonstrukcija, zamenjava, vzdrževanje ipd.) na infrastrukturi na obstoječi trasah in v obstoječih gabaritih;
- prepovedano je graditi novo podzemno infrastrukturo, razen izjemoma zaradi posegov, ki so nujni za ohranjanje spomenika;
- prepovedano izvajati rabe prostora, ki škoduje varovanim elementom spomenika;
- nepooblaščenim osebam je prepovedano iskanje arheoloških ostalin in uporaba tehničnih sredstev za te namene ter pobiranje površinskih arheoloških najdb;
- v zemljišče se posega izjemoma, in sicer v procesu znanstvenih raziskav;
- poseg, ki je v interesu znanstvenih raziskav, mora biti omejen na minimum.

5. člen

Za vse posege v spomenik, razen če zakon ne določa drugače, je treba predhodno pridobiti kulturnovarstvene pogoje in kulturnovarstveno soglasje Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije, Območne enote Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: zavod).

Zavod s kulturnovarstvenimi pogoji kot pogoj za pridobitev kulturnovarstvenega soglasja določi obveznost oprave predhodnih arheoloških raziskav. Rezultati predhodnih arheoloških raziskav lahko pomenijo spremembo projekta posega.

6. člen

Pristojno sodišče po uradni dolžnosti v zemljiški knjigi zaznamuje status kulturnega spomenika lokalnega pomena na parcelah, navedenih v drugem odstavku 1. člena tega odloka.

7. člen

Meje spomenika so določene na digitalnem katastrskem načrtu v merilu 1:2880 in vrisane na temeljnem topografskem načrtu v merilu 1:5000. Izvirnika načrtov, ki sta sestavna dela tega odloka, hranita zavod in Mestna občina Ljubljana.

8. člen

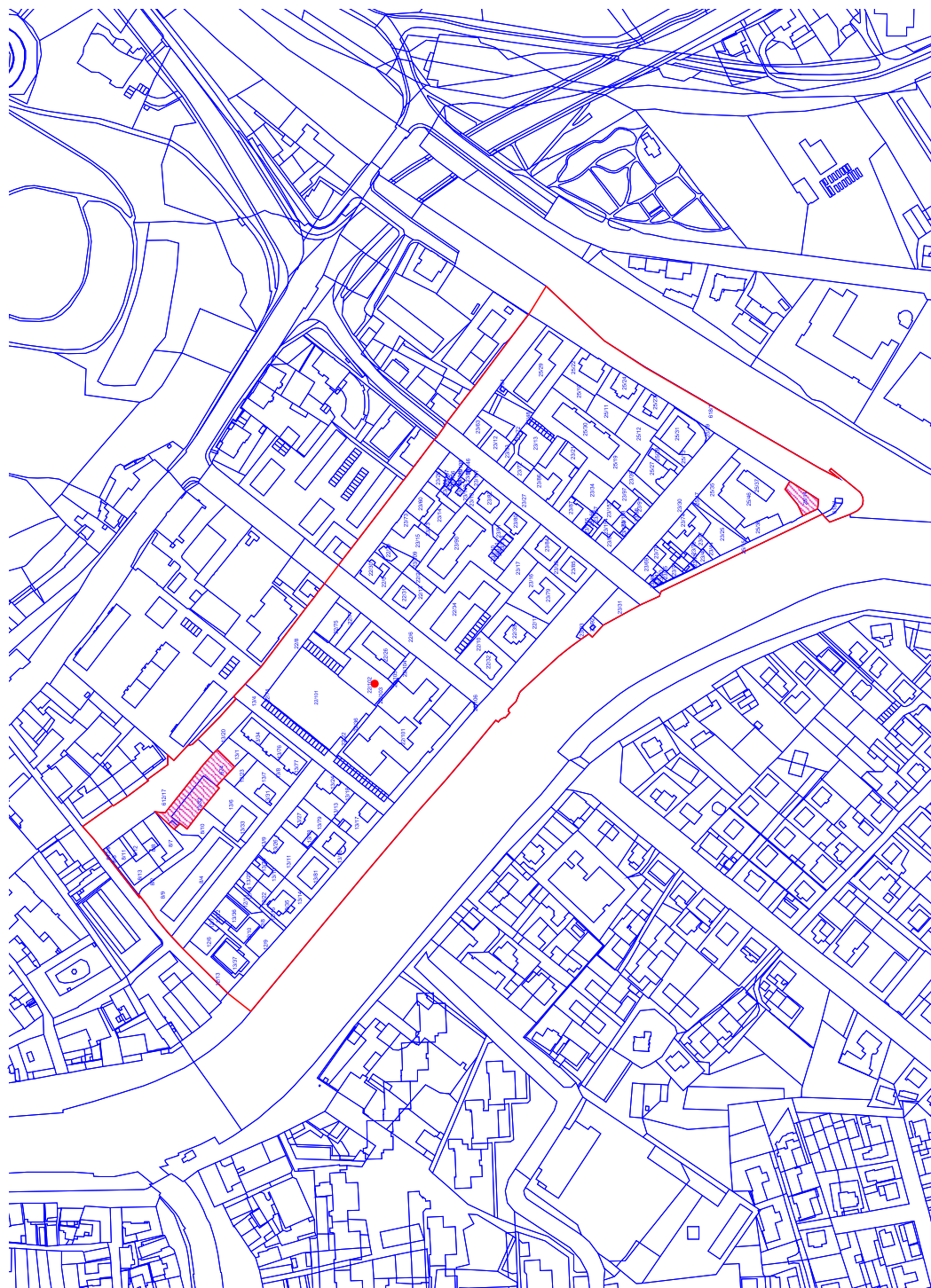
Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 622-28/2014-9
Ljubljana, dne 19. oktobra 2015

Župan
Mestne občine Ljubljana
Zoran Janković l.r.

Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije
Območna enota Ljubljana
Tržaška 4, Ljubljana

Datum izrisa : 8.1.2015

EŠD 29688

- centroid kulturnega spomenika
- območje kulturnega spomenika
- ▨ območje rezervatnega varstva

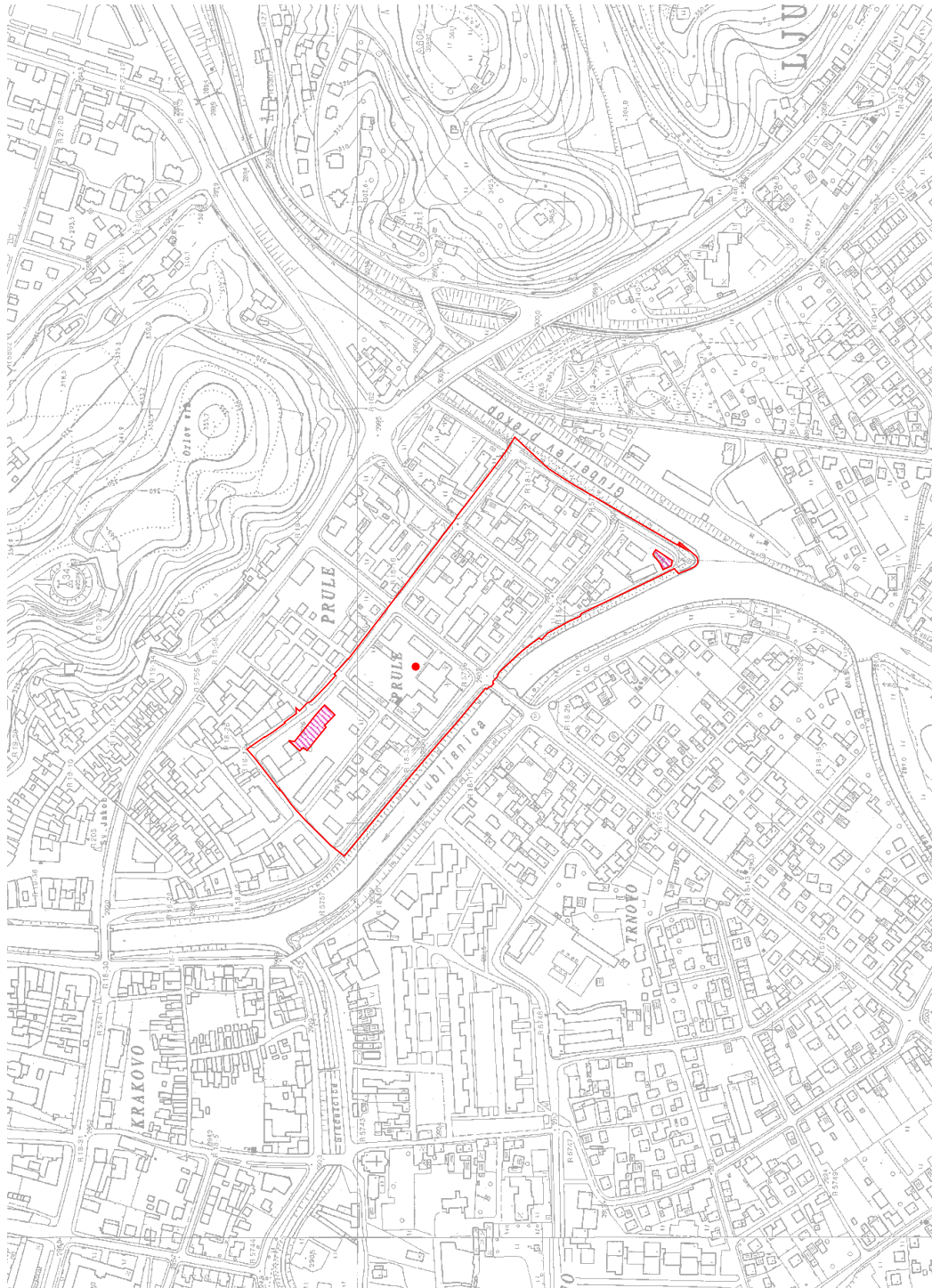
Merilo: 1:2880

K.O. PRULE, KARLOVŠKO PREDMESTJE, TRNOVSKO PREDMESTJE

Vir podatkov:
- Obvezni elementi predloga za razglasitev arheloškega najdišča Prule v Ljubljani za kulturni spomenik lokalnega pomena
- Vir za kartografsko osnovo:
- Digitalni katastrski načrt, Geodetska uprava RS

Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije
Območna enota Ljubljana
Tržaška 4, Ljubljana

Datum izrisa : 8.1.2015

EŠD 29688

- centroid kulturnega spomenika
- območje kulturnega spomenika
- ▨ območje rezervatnega varstva

Merilo: 1:5000

TTNS LJUBLJANA-J 4, LJUBLJANA-S 44

Vir podatkov:
- Obvezni elementi predloga za razglasitev arheološkega najdišča Prule v Ljubljani za kulturni spomenik lokalnega pomena
Vir za kartografsko osnovo:
- Temeljni topografski načrt 1 : 5000, 1 : 10 000, Geodetska uprava RS

3334. Odlok o razglasitvi muzejske zbirke Pivovarne Union v Ljubljani za kulturni spomenik lokalnega pomena

Na podlagi 19. člena Zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08, 123/08, 8/11 – ORZVKD39, 90/12 in 111/13) in 27. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 66/07 – uradno prečiščeno besedilo in 15/12) je Mestni svet Mestne občine Ljubljana na 10. seji 19. 10. 2015 sprejel

O D L O K**o razglasitvi muzejske zbirke Pivovarne Union v Ljubljani za kulturni spomenik lokalnega pomena****1. člen**

Za kulturni spomenik lokalnega pomena se razglasi muzejska zbirka v Pivovarskem muzeju (v nadaljnjem besedilu: spomeniška zbirka), ki se nahaja v prostorih Pivovarne Union oziroma v prostorih nekdanje sladarne na Celovski cesti 22 v Ljubljani.

Spomeniška zbirka je vpisana v inventarno knjigo. Kopijo inventarne knjige hrani Muzej in galerije mesta Ljubljane (v nadaljnjem besedilu: muzej).

2. člen

Vrednote, ki utemeljujejo razglasitev spomeniške zbirke za kulturni spomenik lokalnega pomena:

– pivovarstvo je ena od najstarejših delujočih industrij v Sloveniji. Pivovarna Union je nosilec tradicije industrijskega načina varjenja piva in kot taka »živa« prenašalka industrijske dediščine neprekinjeno vse od leta 1867, ko je na tem mestu začela delovati prva pivovarna, Pivovarna bratov Kosler. Pomembna prelomnica je leto 1909, ko se je takratna Koslerjeva pivovarna s sodelovanjem Avstrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Ljubljani ter graških pivovarn Goss, Puntingamin Reininghaus preoblikovala v Delniško družbo pivovarne Union in pridobila še danes aktualno ime. 1. oktober 1909 poleg novega naziva podjetja pomeni tudi rojstvo nove blagovne znamke Union, saj so vse vrste piva od takrat naprej varili pod tem imenom;

– spomeniška zbirka odsluženih pivovarskih strojev in drugih predmetov, povezanih s celotnim prikazom proizvodnje piva, sodarstva, transporta, gostilniške opreme, pivskega posodja, etiket ter pivovarskega marketinga, je začela nastajati v 70. letih 20. stoletja. Postavljena je bila leta 1986 in se nahaja v tretjem nadstropju nekdanje sladarne. Sestavlja jo preko sedemsto muzejskih predmetov. Najstarejši predmet je steklenica Pivovarne J. Kosler & CO., ki je bila v uporabi med leti 1894 in 1909.

3. člen

Za spomeniško zbirko velja varstveni režim, ki določa:

– ohranjanje spomeniške zbirke kot celote, vključno z dokumentacijo o posameznih predmetih zbirke oziroma delovnem procesu in zapisi nesnovne dediščine;

– zagotavljanje ustrezne namembnosti celote in posameznih delov spomeniške zbirke v skladu z varovanimi vrednotami in njenimi osnovnimi namembnostmi;

– hrambo in vzdrževanje skladno s predpisi, ki urejajo varovanje in hranjenje nacionalnega bogastva;

– lastnik se mora glede fizičnih posegov v spomeniško zbirko in njene dele ter o njenem premeščanju posvetovati z muzejem;

– lastnik po predhodnem dogovoru omogoča muzeju raziskavo, proučevanje in dokumentiranje spomeniške zbirke;

– v primeru okrnitve spomeniške zbirke ali njenega varovanega dela je potrebno zagotoviti strokovno prenovo in vzpostavitev stanja pred posegom oziroma prvotnega stanja varovanega dela na stroške povzročitelja;

– prepoved trajnega izvoza ali iznosa iz ozemlja Republike Slovenije.

Lastnik pri izvajanju varstvenega režima sodeluje z muzejem.

4. člen

Spomeniška zbirka je javno dostopna v skladu z urnikom, ki ga določi lastnik, vendar najmanj en dan v delovnem tednu.

5. člen

Lastnik mora o spremembi lastništva spomeniške zbirke nemudoma obvestiti Mestno občino Ljubljana in muzej.

6. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 620-11/2015-5

Ljubljana, dne 19. oktobra 2015

Župan
Mestne občine Ljubljana
Zoran Janković l.r.

3335. Odlok o razglasitvi nekdanje realke na Vegovi ulici 4 v Ljubljani za kulturni spomenik lokalnega pomena

Na podlagi 13. člena Zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08, 123/08, 8/11 – ORZVKD39, 90/12 in 111/13) ter 27. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 66/07 – uradno prečiščeno besedilo in 15/12) je Mestni svet Mestne občine Ljubljana na 10. seji 19. 10. 2015 sprejel

O D L O K**o razglasitvi nekdanje realke na Vegovi ulici 4 v Ljubljani za kulturni spomenik lokalnega pomena****1. člen**

Za kulturni spomenik lokalnega pomena se razglasi enota dediščine (EŠD 404) Ljubljana – Realka (v nadaljnjem besedilu: spomenik).

Spomenik obsega parcele številka *26/2, *26/3, *26/4, *26/5, *26/6, *26/7, *26/8 in *26/9, vse katastrska občina 1721 – Gradišče I.

2. člen

Vrednote, ki utemeljujejo razglasitev za spomenik lokalnega pomena: prva višja realna šola v Ljubljani, t. i. realka, predstavlja primer monumentalne arhitekture, zgrajene v neonormanskem slogu po načrtih dunajskega arhitekta Alexandra Bellona kot odmev monumentalnih palač ob dunajskem Ringu. Zgrajena je bila v obdobju 1871–1874 pod vodstvom stavbnih mojstrov Viljema Trea in Franca Faleschinija. Kipa personifikacij trgovine z Merkurjevo glasniško palico in tehnike z nakovalom, kladivom in zobatim kolesom ob vhodu sta delo dunajskega arhitekta Franza Mittelechnerja. Ljubljanska realka je imela v zgodovini velik pomen na področju šolstva. Čeprav po usmeritvi naravoslovna, je bila realka pomembna za splošni razvoj izobraženstva v Ljubljani. Veliko humanistov in umetnikov med dijaki dokazuje, da je realka širila dijakom duhovno obzorje in jih spodbujala k humanistično-kulturni ustvarjalnosti. Na njej so poučevali številni profesorji, ki so s pisanjem učbenikov in druge literature veliko doprinesli k širitvi slovenske strokovne literature in izobrazbe. Med najbolj znana imena štejemo prvega ravnatelja Mihaela Peternela, pisatelja Ferda

Kozaka, zgodovinarja in zemljepisca Simona Rutarja, skladatelja Antona Foersterja, fizika Albina Belarja, ustanovitelja in vodjo prve slovenske potresne opazovalnice, ki je delovala v prostorih realke, in druge. Ljubljansko realko je obiskovalo veliko znanih slovenskih kulturnikov, umetnikov in znanstvenikov, med najbolj znanimi imeni so bili Ivan Cankar, Srečko Kosovel, Rihard Jakopič, Maks Fabiani, Slavko Pengov, Mile Klopčič, Jože Snoj in drugi.

Varovane sestavine spomenika so:

- konstrukcijska ter višinska in tlorisna zasnova stavbe,
- fasada in streha z arhitekturnimi prvini in kiparskim okrasjem,
- vhodno stopnišče in predvrt s kovinsko ograjo,
- vhodna veža in triramno kamnito stopnišče z litoželezno ograjo, arhitekturnimi prvini in kupolo s svetlobnikom,
- kamnito dvoramno stopnišče v severnem traktu,
- kamnito polžasto stopnišče z litoželezno ograjo v južnem delu osrednjega trakta,
- leseno stopnišče z litoželezno ograjo v stolpiču,
- telovadnica na dvorišču,
- vodnjak na dvorišču,
- spominska plošča dijakom in žrtvam okupatorja v 2. svetovni vojni in
- stavbno pohištvo: vhodna vrata, notranja vrata s podboji, okna in tlaki.

3. člen

Za spomenik velja varstveni režim, ki določa:

- ohranjanje kulturnih, zgodovinskih, umetnostnozgodovinskih in arhitekturnih sestavin v celoti, v njihovi izvornosti in neokrnjenosti,
- ohranjanje osnovne namembnosti spomenika,
- ohranjanje obstoječih rab odprtega prostora, kjer te sledijo prvotni urbanistični zasnovi,
- podrejanje vseh posegov v spomenik in njegove dele ohranjanju varovanih sestavin v obliki, legi, gabaritih, konstrukciji, materialih, strukturi in barvni podobi,
- redno in strokovno vzdrževanje ter obnavljanje celote in varovanih sestavin spomenika,
- prepoved postavljanja ali gradnje trajnih ali začasnih objektov v območju spomenika, vključno z nadzemno in pod-

zemno infrastrukturo ter nosilci reklam ali drugih oznak, razen kadar so ti nujni za učinkovito ohranjanje in prezentacijo ter funkcioniranje spomenika ali njegovih delov,

– pri tehničnem posodabljanju spomenika in zagotavljanju dostopa gibalno oviranim osebam je potrebno varovane sestavine spomenika ohranjati v največji možni meri.

4. člen

Lastnik mora po predhodni najavi omogočiti dostopnost spomenika javnosti tudi v delih, ki sicer javnosti niso namenjeni, vendar v meri, ki ne ogroža osnovnih funkcij ali varovanih sestavin spomenika.

5. člen

Za vse posege v spomenik, razen če zakon ne določa drugače, je potrebno predhodno pridobiti kulturnovarstvene pogoje in kulturnovarstveno soglasje Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije, Območna enota Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: zavod).

6. člen

Pristojno sodišče po uradni dolžnosti zaznamuje v zemljiški knjigi status kulturnega spomenika na nepremičninah, navedenih v drugem odstavku 1. člena tega odloka.

7. člen

Meje spomenika so določene na digitalnem katastrskem načrtu v merilu 1:1000 in vrisane na topografskem načrtu v merilu 1:5000. Izvirnika načrtov, ki sta sestavna dela tega odloka, hranita zavod in Mestna občina Ljubljana.

8. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

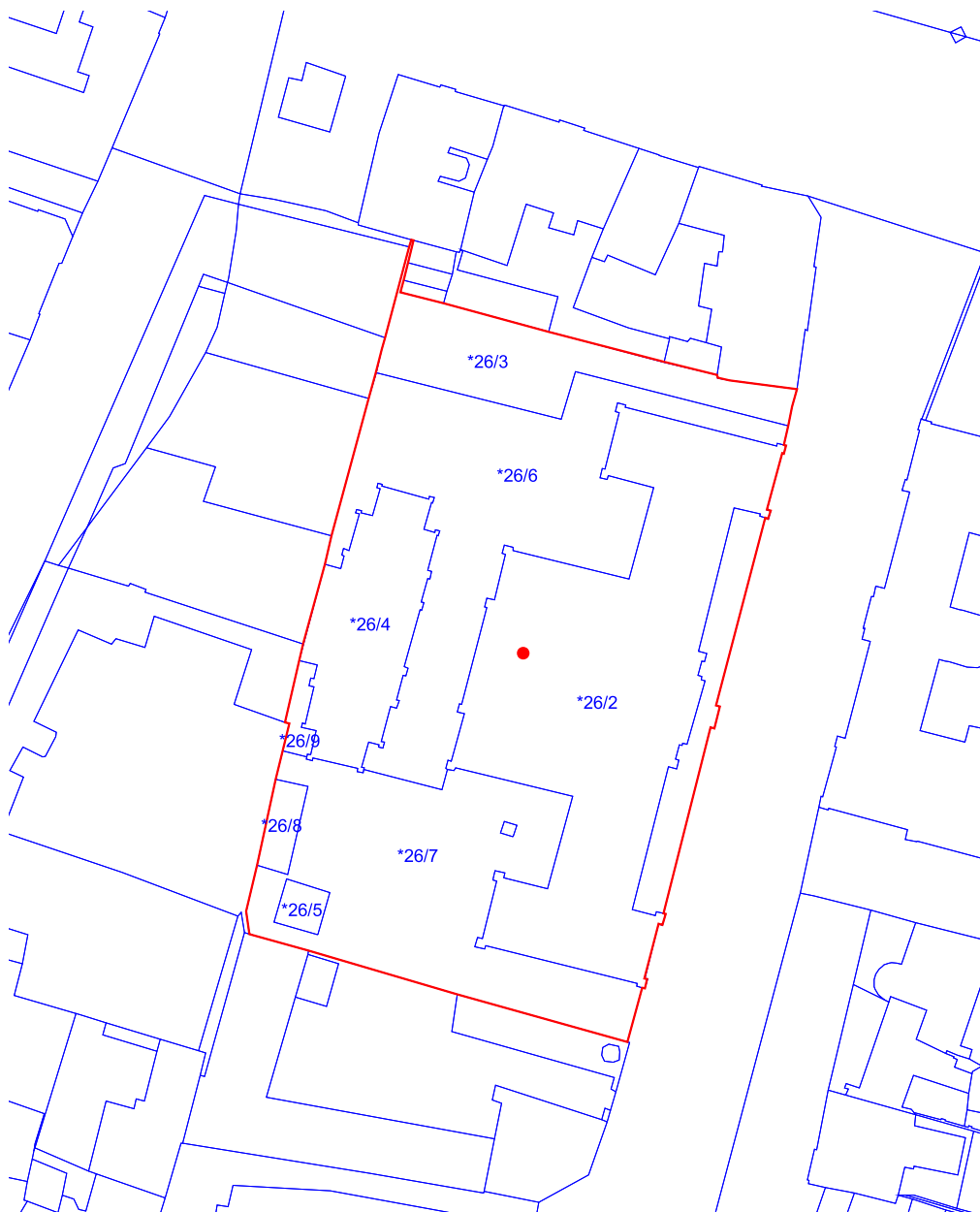
Št. 622-24/2014-14

Ljubljana, dne 19. oktobra 2015

Župan
Mestne občine Ljubljana
Zoran Janković l.r.

Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije
Območna enota Ljubljana
Tržaška 4, Ljubljana

Datum izrisa : 22.8.2014

K.O. GRADIŠČE I

Vir podatkov:

- Obvezni elementi predloga za razglasitev Realke v Ljubljani za kulturni spomenik lokalnega pomena

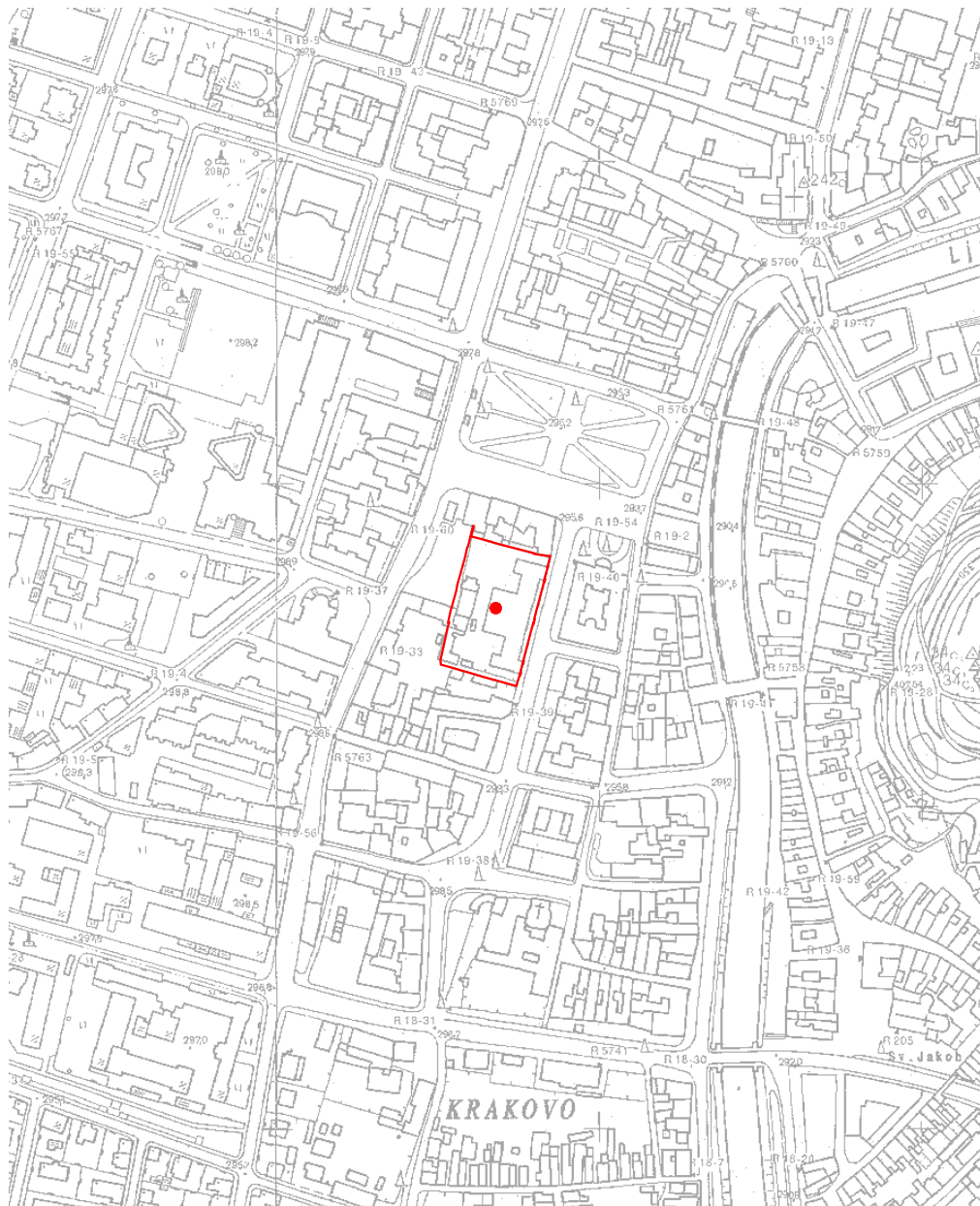
Vir za kartografsko osnovo:

- Digitalni katastrski načrt, Geodetska uprava Republike Slovenije

Merilo: 1:1000

Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije
 Območna enota Ljubljana
 Tržaška 4, Ljubljana

Datum izrisa : 22.08.2014

EŠD 404

- centroid kulturnega spomenika
- ▭ meja kulturnega spomenika

TTN5 LJUBLJANA-S 44

Vir podatkov:

- Obvezni elementi predloga za razglasitev Realke v Ljubljani za kulturni spomenik lokalnega pomena

Vir za kartografsko osnovo:

- Temeljni topografski načrt 1 : 5000, 1 : 10 000, Geodetska uprava Republike Slovenije

Merilo: 1:5000

3336. Odlok o spremembi Odloka o organizaciji in delovnem področju Mestne uprave Mestne občine Ljubljana

Na podlagi drugega odstavka 49. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF in 14/15 – ZUUJFO) in četrte alineje 27. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 66/07 – uradno prečiščeno besedilo in 15/12) je Mestni svet Mestne občine Ljubljana na 10. seji 19. oktobra 2015 sprejel

O D L O K
o spremembi Odloka o organizaciji in delovnem področju Mestne uprave Mestne občine Ljubljana

1. člen

V Odloku o organizaciji in delovnem področju Mestne uprave Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 51/07, 57/08, 53/09, 89/09, 89/11, 10/13, 21/14 in 24/15) se v 18. členu deveta alineja spremeni tako, da se glasi:

»– upravlja območja vrtničkov, na katerih MOL odda v zakup posamezne vrtničke, in območja, namenjena za vrtničke, ki jih MOL neurejene odda v zakup.«.

2. člen

Župan uskladi Pravilnik o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest v Mestni upravi Mestne občine Ljubljana s tem odlokom v roku dveh mesecev od njegove uveljavitve.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-60/2007-40

Ljubljana, dne 19. oktobra 2015

Župan
Mestne občine Ljubljana
Zoran Jankovič l.r.

3337. Odlok o spremembi in dopolnitvi Odloka o urejanju in čiščenju občinskih cest in javnih zelenih površin

Na podlagi 3. in 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO, 127/06 – ZJZP, 38/10 – ZUKN in 57/11 – ORZGJS40), 149. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) in 27. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 66/07 – uradno prečiščeno besedilo in 15/12) je Mestni svet Mestne občine Ljubljana na 10. seji 19. oktobra 2015 sprejel

O D L O K
o spremembi in dopolnitvi Odloka o urejanju in čiščenju občinskih cest in javnih zelenih površin

1. člen

V Odloku o urejanju in čiščenju občinskih cest in javnih zelenih površin (Uradni list RS, št. 11/09, 101/09 in 57/15) se za 3. členom doda nov 3.a člen, ki se glasi:

»3.a člen

Živali, ki živijo prosto v naravi, so po tem odloku osebk domorodnih in tujerodnih vrst, divjadi, hišnih in rejnih živali ali njihovih potomcev, ki živijo v naravi samostojno brez skrbi človeka.«.

2. člen

V 10. členu se pika na koncu nadomesti z vejico in doda besedilo »ki živijo prosto v naravi. Prepoved hranjenja ne velja za potrebe izvajanja projektov, ki so odobreni s strani MOL.«

3. člen

Tretja alineja 11. člena se spremeni tako, da se glasi:
»– hraniti živali, ki živijo prosto v naravi. Prepoved hranjenja ne velja za potrebe izvajanja projektov, ki so odobreni s strani MOL ter za ptice in veeverice na območju parka Tivoli.«.

4. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-53/2015-34

Ljubljana, dne 19. oktobra 2015

Župan
Mestne občine Ljubljana
Zoran Jankovič l.r.

3338. Odlok o spremembah Odloka o urejanju in oddaji zemljišč Mestne občine Ljubljana za potrebe vrtničkarstva

Na podlagi 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF in 14/15 – ZUUJFO) in 27. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 66/07 – uradno prečiščeno besedilo in 15/12) je Mestni svet Mestne občine Ljubljana na 10. seji 19. oktobra 2015 sprejel

O D L O K
o spremembah Odloka o urejanju in oddaji zemljišč Mestne občine Ljubljana za potrebe vrtničkarstva

1. člen

V Odloku o urejanju in oddaji zemljišč Mestne občine Ljubljana za potrebe vrtničkarstva (Uradni list RS, št. 103/13) se naslov III. poglavja spremeni tako, da se glasi:

»III. UPRAVLJAVEC OBMOČIJ.«.

2. člen

5. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Upravljalavec območij vrtničkov, na katerih MOL odda v zakup posamezne vrtničke, in območij, namenjenih za vrtničke, ki jih MOL odda v zakup skladno s 4. členom tega odloka, je oddelek Mestne uprave MOL, pristojen za varstvo okolja.«.

3. člen

6. člen se črta.

4. člen

Drugi odstavek 13. člena se spremeni tako, da se glasi:
»Nadzor nad ravnarji zakupnikov na vrtničkih na podlagi zakupnih pogodb opravlja oddelek Mestne uprave MOL iz 5. člena tega odloka preko skrbnikov zakupnih pogodb.«.

5. člen

Župan uskladi Pravilnik o urejanju in oddaji zemljišč Mestne občine Ljubljana za potrebe vrtičkarstva (Uradni list RS, št. 8/14) s tem odlokom v roku dveh mesecev od njegove uveljavitve.

6. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 354-1042/2015-2

Ljubljana, dne 19. oktobra 2015

Župan
Mestne občine Ljubljana
Zoran Janković l.r.

3339. Sklep o začetku postopka priprave sprememb in dopolnitev občinskega podrobnega prostorskega načrta za območje Bavarskega dvora

Na podlagi 57. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 106/10 – popr. ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 76/14 – odl. US in 14/15 – ZUUJFO) in 51. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 66/07 – uradno prečiščeno besedilo in 15/12) sprejemam

S K L E P

o začetku postopka priprave sprememb in dopolnitev občinskega podrobnega prostorskega načrta za območje Bavarskega dvora

1.

Predmet sklepa

S tem sklepom se začne priprava sprememb in dopolnitev občinskega podrobnega prostorskega načrta za območje Bavarskega dvora (v nadaljnjem besedilu: spremembe in dopolnitve OPPN).

2.

Ocena stanja in razlogi za pripravo sprememb in dopolnitev OPPN

Območje Bavarskega dvora ureja Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje Bavarskega dvora (Uradni list RS, št. 83/08, 78/10 in 43/14; v nadaljnjem besedilu: OPPN).

V času od sprejema OPPN se je investicijska namera za zahodni del območja OPPN spremenila. Novi investitor namerava zgraditi hotel višje kategorije. Del zahtev, ki jih mora stavba takega hotela zagotoviti, OPPN ne dopušča. Hotel potrebuje večji pritlični del, prostore za goste (konferenčna soba in dvorana) tudi v kletnih etažah, dovoz iz Slovenske ceste s kratkotrajnim stojnim mestom za taksije in avtobuse pred vhodom ter dostavo na nivoju pritličja, kar vse ni v skladu z določili OPPN.

Predlogi sprememb so sprejemljivi in ne spreminjajo celovitosti načrtovanih prostorskih ureditev v območju OPPN. Da bo hotel mogoče izvesti z vsemi potrebnimi dopolnitvami je treba izdelati spremembe in dopolnitve določil OPPN.

3.

Območje sprememb in dopolnitev OPPN

Območje sprememb in dopolnitev OPPN obravnava zahodni del območja OPPN – območje prostorskih enot P1, C2 in del C1.

Območje sprememb in dopolnitev OPPN se v fazi priprave lahko spremeni.

4.

Nosilci urejanja prostora, ki podajajo smernice za načrtovane prostorske ureditve, in drugi udeleženci, ki sodelujejo pri pripravi sprememb in dopolnitev OPPN

Nosilci urejanja prostora:

1. Mestna občina Ljubljana, Mestna uprava, Oddelek za gospodarske dejavnosti in promet.

Drugi udeleženci:

1. Republika Slovenija, Ministrstvo za okolje in prostor, Direktorat za okolje, Sektor za celovito presojo vplivov na okolje;

2. Mestna občina Ljubljana, Mestna uprava, Oddelek za ravnanje z nepremičninami.

V postopek se lahko vključijo tudi drugi nosilci urejanja prostora ali drugi udeleženci, če se v postopku priprave sprememb in dopolnitev OPPN izkaže, da ureditve posegajo v njihovo delovno področje.

5.

Način pridobitve strokovne rešitve

Podlaga za pripravo sprememb in dopolnitev OPPN je strokovna rešitev: Idejna zasnova, junij 2015, ki jo je izdelalo podjetje OFIS ARHITEKTI d.o.o.

6.

Roki za pripravo sprememb in dopolnitev OPPN

Priprava sprememb in dopolnitev OPPN se bo vodila po skrajšanem postopku, saj se spremembe in dopolnitve OPPN nanašajo samo na posamične posege v prostor, ki ne vplivajo na celovitost načrtovanih prostorskih ureditev ter na rabo sednjih zemljišč in objektov.

Sprejem predloga sprememb in dopolnitev OPPN je predviden osem mesecev po začetku priprave sprememb in dopolnitev OPPN. Upoštevani so minimalni okvirni roki.

7.

Obveznosti v zvezi s financiranjem priprave sprememb in dopolnitev OPPN

Pripravo sprememb in dopolnitev OPPN financira investitor, Bavarski stolp, d.o.o., ki v ta namen sklene pogodbo z izvajalcem, ki izpolnjuje zakonite pogoje za prostorsko načrtovanje. Obveznosti investitorja se določijo z dogovorom o sodelovanju med Mestno občino Ljubljana in investitorjem.

8.

Objava in uveljavitve

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi, objavi pa se tudi na spletni strani Mestne občine Ljubljana www.ljubljana.si.

Št. 3505-19/2015-3

Ljubljana, dne 21. oktobra 2015

Župan
Mestne občine Ljubljana
Zoran Janković l.r.

PUCONCI

3340. Odlok o rebalansu proračuna Občine Puconci za leto 2015

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF in 14/15 – ZUUJFO), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13 in 55/15 – ZFisP) ter 16., 101. in 105. člena Statuta Občine Puconci (Uradni list RS, št. 66/07 – UPB1, 18/10 in 103/11) je Občinski svet Občine Puconci na 9. seji dne 29. 10. 2015 sprejel

O D L O K

o rebalansu proračuna Občine Puconci za leto 2015

1. člen

V Odloku o proračunu Občine Puconci za leto 2015 se spremeni drugi odstavek 2. člena in se glasi:

»2. VIŠINA SPLOŠNEGA DELA PRORAČUNA IN STRUKTURA POSEBNEGA DELA PRORAČUNA

Splošni del proračuna se na ravni podskupin kontov do-
loča v naslednjih zneskih:

v eurih

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV		
	Skupina/Podskupina kontov/Konto	Rebalans 2015
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	8.981.463
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	5.547.556
	70 DAVČNI PRIHODKI	4.081.690
	700 Davki na dohodek in dobiček	3.495.399
	703 Davki na premoženje	373.100
	704 Domači davki na blago in storitve	213.191
71	NEDAVČNI PRIHODKI	1.465.866
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	403.449
	711 Takse in pristojbine	2.500
	712 Globe in druge denarne kazni	3.000
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	35.000
	714 Drugi nedavčni prihodki	1.021.917
72	KAPITALSKI PRIHODKI	208.984
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	6.400
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	202.584
73	PREJETE DONACIJE	5.000
	730 Prejete donacije iz domačih virov	5.000
74	TRANSFERNI PRIHODKI	3.219.923
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	1.703.872
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna Evropske unije	1.516.051
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	8.976.256
40	TEKOČI ODHODKI	3.944.343
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	315.625

	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	46.563
	402 Izdatki za blago in storitve	1.893.735
	403 Plačila domačih obresti	60.000
	409 Rezerve	1.628.420
41	TEKOČI TRANSFERI	2.655.161
	410 Subvencije	167.157
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	1.671.600
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	255.098
	413 Drugi tekoči domači transferi	561.306
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	2.251.662
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	2.251.662
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	125.090
	431 Investicijski transferi pravnim in fiz. osebam, ki niso proračunski uporabniki	94.800
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	30.290
III.	PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ	5.207
A. RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB		
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
	751 Prodaja kapitalskih deležev	0
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	440 Dana posojila	0
	441 Povečanje kapitalskih deležev in finančnih naložb	0
	442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	0
	443 Povečanje namenskega premoženja v javnih skladih in drugih osebah javnega prava, ki imajo premoženje v svoji lasti	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0
B. RAČUN FINANCIRANJA		
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	0
50	ZADOLŽEVANJE	0
	500 Domače zadolževanje	0
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	210.965
55	ODPLAČILA DOLGA	210.965
	550 Odplačila domačega dolga	210.965
IX.	POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-205.758
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-210.965
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.)	-5.207
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31. 12. PRETEKLEGA LETA	
	9009 Splošni sklad za drugo	205.758

2. člen

V Odloku o proračunu Občine Puconci za leto 2015 se spremeni drugi odstavek 13. člena in se glasi:

»Sredstva splošne proračunske rezervacije se uporabljajo za nepredvidene namene, za katere v proračunu niso zagotovljena sredstva, ali za namene, za katere se med letom izkaže, da niso zagotovljena sredstva v zadostnem obsegu, ker jih pri pripravi proračuna ni bilo mogoče načrtovati. Sredstva splošne proračunske rezervacije za leto 2015 se zagotavljajo v višini 36.746,04 EUR.«

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-0014/2015

Puconci, dne 29. oktobra 2015

Župan
Občine Puconci
Ernest Nemeč l.r.

ZAGORJE OB SAVI
3341. Sklep o javni razgrnitvi dopolnjenega osnutka Občinskega podrobnega prostorskega načrta za območje IZ 8 – Zajc (del) na Izlakah

Na podlagi 60. člena Zakona o prostorskem načrtovanju ZPNačrt (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, 109/12, 35/13 – Skl. US: U-1-43/13), Sklepa o začetku priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta za območje IZ 8 – Zajc (del) na Izlakah (Uradni list RS, št. 93/14) in 28. člena Statuta Občine Zagorje ob Savi (Uradni list RS, št. 30/15) je župan Občine Zagorje ob Savi sprejel

S K L E P
o javni razgrnitvi dopolnjenega osnutka Občinskega podrobnega prostorskega načrta za območje IZ 8 – Zajc (del) na Izlakah

1. člen

Javno se razgrne dopolnjen osnutek Občinskega podrobnega prostorskega načrta za območje IZ 8 – Zajc (del) na Izlakah – besedilo odloka, povzetek za javnost in projekt št. 14-161, ki ga je izdelalo podjetje OSA arhitekti d.o.o., Strma ulica 3, Maribor.

2. člen

Dopolnjen osnutek občinskega podrobnega prostorskega načrta za območje IZ 8 – Zajc (del) na Izlakah bo javno razgrnjen v mansardi upravne zgradbe Občine Zagorje ob Savi, Cesta 9. avgusta 5, Zagorje ob Savi in na sedežu KS Izlake, Izlake 3, Izlake, v času uradnih ur. Javna razgrnitev bo trajala od 16. novembra do 16. decembra 2015.

3. člen

V času javne razgrnitve bo organizirana javna obravnava, ki bo v sredo, dne 25. novembra 2015 ob 16. uri, na sedežu KS Izlake, Izlake 3, Izlake.

4. člen

V času javne razgrnitve in obravnave lahko na razgrnjen dopolnjen osnutek občinskega podrobnega prostorskega

načrta za območje IZ 8 – Zajc (del) na Izlakah podajo pripombe in predloge vsi zainteresirani. Pripombe in predlogi se lahko podajo pisno kot zapis v knjigo pripomb in predlogov na mestu javne razgrnitve ter pisno na naslov Občine Zagorje ob Savi, Cesta 9. avgusta 5, 1410 Zagorje ob Savi. Ustno se lahko pripombe in predlogi podajo na javni obravnavi.

5. člen

Občane se o javni razgrnitvi obvesti najmanj 7 dni pred začetkom javne razgrnitve na krajevno običajen način. Ta sklep se objavi na spletni strani Občine Zagorje ob Savi in v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati z dnem objave.

Št. 350-8/2014-7

Zagorje ob Savi, dne 27. oktobra 2015

Župan
Občine Zagorje ob Savi
Matjaž Švagan l.r.

ŽALEC
3342. Sklep o javni razgrnitvi dopolnjenega osnutka Občinskega podrobnega prostorskega načrta (OPPN) Spremembe in dopolnitve Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje LO-7

Na podlagi 60. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP (106/10 – popr.), 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A) in 29. člena Statuta Občine Žalec (Uradni list RS, št. 29/13) sprejemam

S K L E P
o javni razgrnitvi dopolnjenega osnutka Občinskega podrobnega prostorskega načrta (OPPN) Spremembe in dopolnitve Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje LO-7

1. člen

Župan Občine Žalec odreja, da se javno razgrne: dopolnjen osnutek Občinskega podrobnega prostorskega načrta Spremembe in dopolnitve Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje LO-7, ki ga je pripravil Urad za prostor in gospodarstvo Občine Žalec v oktobru 2015.

2. člen

Gradivo iz prejšnje točke bo od 16. 11. 2015 do 30. 11. 2015 javno razgrnjeno:

- v prostorih Urada za prostor in gospodarstvo Občine Žalec, soba št. 53, Ulica Savinjske čete 5, Žalec,
- v prostorih Mestne skupnosti Žalec, Ulica Savinjske čete 4, Žalec,
- na spletni strani Občine Žalec (<http://www.zalec.si>).

3. člen

V času javne razgrnitve lahko na razgrnjeni dopolnjeni osnutek OPPN podajo svoje pripombe in predloge vse fizične in pravne osebe, organizacije in skupnosti. Pripombe in predloge se lahko poda:

- kot zapis v knjigo pripomb in predlogov, ki se nahaja na mestu javne razgrnitve,

– pisno na Urad za prostor in gospodarstvo Občine Žalec, ali na elektronski naslov: glavna.pisarna@zalec.si,
– ustno na javni obravnavi.

4. člen

V času javne razgrnitve bo organizirana javna obravnava, ki bo v sredo, 25. novembra 2015 ob 16. uri, v sejni sobi Občine Žalec. Na javni obravnavi bosta pripravljavec in izdelovalec o vsebini OPPN in razgrnjenem gradivu podala podrobnejše obrazložitve in pojasnila.

5. člen

Javno naznanilo se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, na spletni strani Občine Žalec (<http://www.zalec.si>), na oglasni deski Občine Žalec in Mestne skupnosti Žalec. Javno naznanilo začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-03-00010/2015
Žalec, dne 2. novembra 2015

Župan
Občine Žalec
Janko Kos l.r.

ŽUŽEMBERK

3343. Pravilnik o sofinanciranju obnove kulturne dediščine na območju Občine Žužemberk

Na podlagi 9. člena Zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99, 16/08), Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 79/09, 51/10), 2. in 7. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – UPB4, 14/03) ter 14. člena Statuta Občine Žužemberk (Uradni list RS, št. 66/10 – UPB) je Občinski svet Občine Žužemberk na 9. redni seji dne 22. 10. 2015 sprejel

PRAVILNIK o sofinanciranju obnove kulturne dediščine na območju Občine Žužemberk

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Namen tega pravilnika je spodbujanje obnove nepremične kulturne dediščine v Občini Žužemberk.

Ta pravilnik določa pogoje, merila in kriterije za sofinanciranje obnove nepremične kulturne dediščine v Občini Žužemberk (v nadaljevanju: obnove).

Občina bo, glede na razpoložljiva sredstva v proračunu, z javnim razpisom za posamezno leto določila, katero obnovo nepremične kulturne dediščine bo sofinancirala.

Občina lahko sofinancira tudi obnovo objektov, ki so v vplivnem območju, če so za to razpoložljiva finančna sredstva.

2. člen

V tem pravilniku uporabljeni izrazi, ki se nanašajo na osebe in so zapisani v moški slovnični obliki, so uporabljeni kot nevtralni za ženski in moški spol.

UPRAVIČENCI

3. člen

Za pridobitev sredstev lahko zaprosijo tisti, ki so na območju Občine Žužemberk:

– lastniki ali solastniki nepremične kulturne dediščine za katero se dodeljuje sredstva ali

– najemniki nepremične kulturne dediščine in imajo z lastnikom sklenjeno dolgoročno najemno pogodbo o sovlaganjih v objekt ali ustrezno soglasje lastnika objekta.

Upravičenec ne sme za iste upravičene stroške, ki jih je navedel v vlogi na javni razpis, prejeti drugih javnih sredstev.

POSTOPEK ZA DODELITEV SREDSTEV

4. člen

Sredstva se dodelijo na podlagi javnega razpisa, ki ga potrdi župan.

Javni razpis mora vsebovati najmanj:

1. naziv in sedež razpisovalca,
2. akcijo, ki je predmet sofinanciranja,
3. navedbo upravičencev, ki lahko zaprosijo za sredstva,
4. višino razpoložljivih sredstev,
5. merila in kriterije ter prioritete, po katerih se bo posamezna akcija ocenjevala,
6. rok za vložitev vlog,
7. naslov, na katerega se vložijo vloge in način dostave,
8. rok, v katerem bo izdan sklep o dodelitvi sredstev,
9. okvirni rok za sklenitev pogodbe,
10. določitev obdobja za porabo sredstev.

Vlagatelji se prijavijo na razpis na podlagi razpisne dokumentacije, ki jo pripravi občinska uprava.

Na razpis posamezni vlagatelj prijavi lahko en poseg na le eni enoti kulturne dediščine.

POSTOPEK UGOTAVLJANJA UPRAVIČENCEV

5. člen

Sredstva med upravičence razdeli tričlanska komisija, ki jo s sklepom imenuje župan. Mandat članov komisije je vezan na mandat župana, ki lahko člane komisije razreši pred iztekom svojega mandata in v komisijo imenuje nove člane. Dva člana komisije sta imenovana iz občinske uprave, en pa iz Odbora za družbene dejavnosti.

Po preteku razpisnega roka člana komisije iz občinske uprave pristopita k odpiranju in obravnavi vlog.

Vlagatelji, ki bodo podali nepopolne vloge, bodo pisno pozvani, da v roku 5 dni vlogo dopolnijo. Vloge, ki v tem roku ne bodo dopolnjene, se s sklepom zavrnejo.

Celotna komisija po obravnavi vlog na podlagi pogojev in meril izdelata seznam prejemnikov s pripadajočo višino pomoči in ga predloži direktorju občinske uprave, kateri s sklepom razdeli sredstva med upravičence.

Za vodenje razpisnega postopka se uporabljajo določila predpisa, ki ureja splošni upravni postopek.

VSEBINSKA DOLOČILA

6. člen

Iz proračuna občine se sofinancirajo:

- a) obnove, povezane z adaptacijo in prenovo streh, oken in fasad,
- b) restavratorski in sanacijsko-konservatorski posegi,
- c) drugi posegi, ki bistveno prispevajo k ohranjanju, olepšanju in promociji.

MERILA

7. člen

Pogoji za sodelovanje na razpisu:

– enota je razglašena za nepremično kulturno dediščino na območju Občine Žužemberk, oziroma se lahko nahaja tudi v vplivnem območju,

– posegi, za katere so dodeljena sredstva po tem pravilniku, morajo biti izvedeni do konca roka, navedenega v javnem razpisu,

– vlagatelj mora pridobiti kulturno-varstveno soglasje za poseg,

– vlagatelj mora imeti poravnane vse obveznosti do Občine Žužemberk.

Višina sofinanciranja se določi na podlagi izpolnjevanja naslednjih meril:

a) Glede na stopnjo/pomen zaščitenosti nepremične kulturne dediščine:

– razglašen kulturni spomenik lokalnega pomena z Odlokom Občine Žužemberk,

– enote, razglašene za evidentirano nepremično kulturno dediščino na osnovi registra Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije.

b) Glede na stopnjo poškodovanosti nepremične kulturne dediščine:

– enoti zaradi poškodb grozi porušitev,

– enota ima poškodbe, ki ogrožajo posamezne varovane

lastnosti enote in okolice,

– enota ima manjše poškodbe, ki ne ogrožajo enote,

– enota je brez poškodb.

Ovrednotenje posameznega merila v točkah, se opredeli v javnem razpisu.

Upravičencem bodo dodeljena sredstva na podlagi zbranih točk, števila popolnih vlog in razpoložljivih sredstev v proračunu, pri čemer je vrednost sofinanciranja do 50% celotne vrednosti obnove.

Največja višina sofinanciranja 3.000 EUR.

PRITOŽBENI POSTOPEK

8. člen

Za vodenje pritožbenega postopka se uporabljajo določila predpisa, ki ureja splošni upravni postopek. Po pravnomočnosti izdanih odločb se upravičence pozove, da v določenem roku sklenejo pogodbo. Če pozvani v roku ne podpiše pogodbe se šteje, da je vlogo za sofinanciranje obnove umaknil.

Pogodba vsebuje:

– naziv in naslov izvajalca,

– navedbo vrste obnove,

– višino dodeljenih sredstev in način sofinanciranja,

– način nadzora nad porabo sredstev,

– določilo o vračilu sredstev v primeru nenamenske porabe sredstev,

– druge medsebojne pravice in obveznosti.

S posameznim upravičencem sklene Občina Žužemberk pogodbo o sofinanciranju, ki jo podpiše župan.

NADZOR

9. člen

Občinska uprava in komisija iz 4. člena tega pravilnika sta dolžni spremljati izvajanje obnov, ki so predmet tega pravilnika.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

10. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-55/2015-1

Žužemberk, dne 22. oktobra 2015

Župan
Občine Žužemberk
Franc Škufca l.r.

VLADA**3344. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode iz vrtin VE-1/57, VE-2/57 in VE-3/91 za ogrevanje in potrebe kopališča Terme Banovci**

Na podlagi prvega odstavka 137. člena in dvanajstega odstavka 199.a člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) ter 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o koncesiji za rabo termalne vode iz vrtin VE-1/57, VE-2/57 in VE-3/91 za ogrevanje in potrebe kopališča Terme Banovci****I. PREDMET IN OBSEG KONCESIJE****1. člen**

(predmet koncesije)

(1) Ta uredba je koncesijski akt, na podlagi katerega Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podeli koncesijo za rabo termalne vode iz vrtin VE-1/57, VE-2/57 in VE-3/91 za ogrevanje in potrebe kopališča Terme Banovci (v nadaljnjem besedilu: koncesija) na naslednjih vrtinah:

- VE-1/57 (ID znak 237-916-0), koordinate (X: 159405, Y: 590079, Z: 181);
- VE-2/57 (ID znak 237-688/7-0), koordinate (X: 159599, Y: 589695, Z: 182);
- VE-3/91 (ID znak 237-922-0), koordinate (X: 159375, Y: 590350, Z: 181).

(2) Obseg vodne pravice, izražen kot največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe termalne vode iz vrtine VE-1/57 je 47.935 m³/leto, iz vrtine VE-2/57 27.436 m³/leto in iz vrtine VE-3/91 82.309 m³/leto. Največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe termalne vode iz vrtine VE-1/57 je 7 l/s, iz vrtine VE-2/57 4 l/s in iz vrtine VE-3/91 12 l/s. Največja skupna dovoljena letna prostornina (količina) rabe vode je 157.680 m³/leto.

(3) Koncesija se podeli za rabo termalne vode za ogrevanje s klasifikacijsko številko 4.2.1 in za potrebe dejavnosti bazenskega kopališča s klasifikacijsko številko 3.1.2, v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo vrst posebne rabe vode in naplavin.

(4) Območje koncesije obsega območje vrtin VE-1/57, VE-2/57 in VE-3/91 iz prvega odstavka tega člena in zajema termalno podzemno vodo iz vodnega telesa podzemne vode Murska kotlina (VTPodV_4016), in sicer iz tretjega vodonosnika.

(5) Napajalno območje vrtin VE-1/57, VE-2/57 in VE-3/91 iz prvega odstavka tega člena ter meja tega območja se prikažeta na digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu in objavita v informacijskem sistemu okolja.

II. POGOJI ZA PRIDOBITEV IN IZVAJANJE KONCESIJE**2. člen**

(pogoji za pridobitev koncesije)

(1) Koncesija se podeli brez javnega razpisa pravni ali fizični osebi, ki ima v posesti in uporablja objekte za črpanje in odvzem termalne vode za izvajanje dejavnosti kopališč in ogrevanje v objektih Term Banovci.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi koncesijo brez javnega razpisa, če:

1. je vložila pobudo za izdajo koncesijskega akta oziroma vloge za izdajo koncesije v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
 2. je tehnično usposobljena in opremljena za izvajanje dejavnosti kopališč,
 3. ima pravnomočno uporabno dovoljenje za objekte, v katerih se rabi podzemna voda za dejavnost kopališč, in
 4. proti njej ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek ali ni prenehala poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe.
- (3) Koncesija se podeli za obdobje 30 let.
- (4) Koncesijsko obdobje iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

3. člen

(pogoji izvajanja koncesije)

(1) Oseba, ki pridobi koncesijo (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje okoljevarstvene pogoje, pogoje varstvenega režima in načina rabe podzemne vode:

1. zagotavljati, da največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode in največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz drugega odstavka 1. člena te uredbe nista preseženi;
 2. zagotavljati, da s svojo dejavnostjo ne povzroči poslabšanja ali ne prepreči doseganja dobrega kemijskega in količinskega stanja vodnega telesa podzemne vode, določenega v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda;
 3. imeti črpališče urejeno tako, da je preprečen vnos onesnaževal v vodonosnik;
 4. zagotavljati, da je izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode več kot 70 odstotkov, na način in v roku, ki sta določena s koncesijsko pogodbo. Izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode se izračuna v skladu s priložo 1, ki je sestavni del te uredbe;
 5. dejavnost izvajati tako, da pride le do občasnih sprememb toka podzemne vode ali do stalnih sprememb toka le na omejenem prostoru, vendar pa to ne sme povzročiti vdora druge vode ter stalnega in jasno izražene umetnega trenda v spremembah toka, zaradi katerega bi do takih vdorov lahko prišlo pozneje;
 6. zagotavljati monitoring v skladu s 4. členom te uredbe in priložo 2, ki je sestavni del te uredbe;
 7. zagotoviti opazovalno vrtino v skladu s programom monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe;
 8. skrbeti za najmanjšo mogočo porabo podzemne vode, ponovno uporabo podzemne vode ter uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo;
 9. izvajati ukrepe iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, in
 10. uporabljati podzemno vodo izključno za lastne potrebe, za katere se podeljuje koncesija.
- (2) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje naravovarstvene pogoje:
1. zagotavljati, da ne ogroža naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov, in
 2. preprečiti škodljive vplive ter ogrožanje naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.
- (3) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati druge pogoje, in sicer:
1. skrbeti za varstvo objektov in naprav za rabo podzemne vode ter za njihovo redno vzdrževanje;
 2. vzpostaviti stalen nadzor nad objekti in napravami za rabo podzemne vode ter zagotavljati dostop samo pooblaščenim osebam koncesionarja;
 3. dopustiti izvajanje meritev za potrebe državnega monitoringa podzemnih voda na vseh vrtinah, ki jih upravlja;

4. po navodilu koncedenta sodelovati pri izvajanju kratkotrajne (do 24-urne) popolne prekinitve odvzema vode, ki ga zaradi ocenjevanja količinskega stanja podzemne vode praviloma enkrat letno istočasno izvedejo vsi koncesionarji, ki odzemajo vodo iz istega termalnega vodonosnika (prekinitveni test);

5. zagotoviti koncedentu brezplačen dostop do podatkov o dosedanjih raziskavah, ki lahko dajo podatke o podzemni vodi;

6. trajno hraniti tehnično, litološko, hidrogeološko dokumentacijo in dokumentacijo, potrebno za izvajanje monitoringa iz 4. člena te uredbe, v tiskani in digitalni obliki;

7. zagotoviti brezplačni dostop do vseh podatkov, ki se nanašajo na rabo vode;

8. vzdrževati ali sanirati vrtine, izvedene pri raziskavah vodnega vira, ki je predmet koncesije;

9. po prenehanju koncesije z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje koncesije, ravnati v skladu z zakonom, ki ureja vode;

10. sodelovati s koncedentom pri izvajanju izrednih ukrepov, če se poveča stopnja ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda, ali intervencijskih in sanacijskih ukrepov ob naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda;

11. omogočiti brezplačno uporabo objektov in naprav v primeru suše, nenadnega onesnaženja ali poškodbe sistema za oskrbo s pitno vodo, če je to potrebno zaradi zagotavljanja oskrbe s pitno vodo, in

12. redno odstranjevati plavje in odvezati naplavine na območju najmanj desetih metrov gorvodno in dolvodno od posameznega izpusta odpadne vode v površinske vode.

(4) Koncesionar mora s tehničnimi ali drugimi ukrepi, vključno z zmanjšanjem dovoljene rabe podzemne vode, v določenem obdobju prilagoditi izvajanje koncesije novim razmeram, če pride do:

1. značilnega trenda zniževanja gladine podzemne vode, ki zajema vsaj šestletno obdobje,

2. značilnega trenda negativnih učinkov dolgoročnih sprememb režima toka podzemne vode,

3. preseganja količinskega obnavljanja vodonosnega sistema ali

4. vdora vode iz sosednjega vodonosnika ali površinske vode.

(5) Pojave iz prejšnjega odstavka ugotovi koncesionar na podlagi podatkov monitoringa iz 4. člena te uredbe ali ga o njih obvesti pristojni upravni organ.

(6) Koncesionar mora odvezati podzemno vodo in izvajati koncesijo tako, da ne vpliva na drugo dovoljeno posebno rabo vode.

4. člen

(monitoring)

(1) Koncesionar mora zagotavljati izvajanje monitoringa, ki obsega monitoring odvzetih količin podzemne vode ter monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine v skladu z zahtevami iz priloge 2 te uredbe.

(2) Monitoring se izvaja po programu, ki ga za obdobje treh zaporednih koledarskih let (v nadaljnjem besedilu: program monitoringa) pripravi koncesionar, potrdi pa Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Monitoring je treba izvajati v skladu s predpisi, ki urejajo monitoring podzemnih in površinskih voda, oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(4) Koncesionar mora predložiti agenciji v potrditev program monitoringa najpozneje do 1. julija zadnjega leta pred začetkom novega obdobja, za katero se pripravlja program monitoringa. Agencija potrdi program monitoringa v enem mesecu po njegovem prejemu. Če agencija ugotovi, da program monitoringa ni pripravljen v skladu s prejšnjim odstavkom in priložo 2 te uredbe, mora koncesionar v enem mesecu od prejema ugotovitev in priporočil agenciji poslati popravljen program monitoringa.

(5) Koncesionar mora najpozneje do 28. februarja tekočega leta poslati agenciji poročilo o meritvah, obdelavi podatkov in rezultatih izvajanja monitoringa za preteklo leto v skladu s priložo 2 te uredbe.

(6) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

– poročilo o meritvah za preteklo leto, ki vsebuje splošni opis izvajanja monitoringa in posebnosti v obdobju, na katero se poročilo nanaša,

– rezultate monitoringa za preteklo leto, ki vsebujejo rezultate po posameznih sestavnih delih monitoringa in parametrih, posebej pa o vrednostih ΔT in Q_{dej} , in

– obdelavo oziroma analizo ter razlago podatkov monitoringa.

(7) Obrazec poročila iz petega odstavka tega člena je objavljen na spletni strani agencije.

III. PLAČILO ZA KONCESIJO

5. člen

(opredelitev plačila za koncesijo)

Koncesionar plačuje plačilo za koncesijo za vsako leto rabe podzemne vode posebej ves čas trajanja koncesije.

6. člen

(višina plačila za koncesijo)

(1) Plačilo za koncesijo se določi za vsako koledarsko leto posebej.

(2) Višina plačila za koncesijo se za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} + Q_{vod_prav}) / 2) \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $V_{koncesija}$: višina plačila za koncesijo, izražena v eurih,

– C: povprečna letna cena za 1 MJ toplote, ki se jo pridobi iz ekstra lahkega kurilnega olja ter izračuna iz kurilne vrednosti ekstra lahkega kurilnega olja (ki je 42,6 MJ/kg) in cene ekstra lahkega kurilnega olja v maloprodaji v letu, ki je dve leti pred letom, za katero se določa plačilo za koncesijo. Povprečna letna cena za 1 MJ toplote se izraža v eurih,

– Q_{dej} : letna količina iz vseh vrtin odvzete podzemne vode v m^3 , oziroma zmogljivost objekta za črpanje za obdobje, ko ni na razpolago meritev načrpane podzemne vode, izražena brez enote za količino (m^3),

– Q_{vod_prav} : obseg vodne pravice v m^3 iz drugega odstavka 1. člena te uredbe, ki določa največjo dovoljeno letno prostornino (količino) v m^3 , izražena brez enote za količino (m^3),

– ΔT : temperaturna razlika med povprečno letno temperaturo podzemne vode na ustju vrtine in 12 °C, izražena brez enote za stopinje ($^{\circ}$),

– D: faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode.

(3) Višina plačila za koncesijo se v primeru vračanja neonesnažene podzemne vode v vodonosnik za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija_R} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} - 80\% Q_{vrnjene}) + (Q_{vod_prav} - 80\% Q_{vrnjene})) / 2 \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $Q_{vrnjena}$: letna količina vrnjene podzemne vode v vodonosnik v m^3 , izražena brez enote za količino (m^3).

(4) Poročanje o količini vrnjene neonesnažene podzemne vode iz prejšnjega odstavka se podrobneje uredi s koncesijsko pogodbo.

7. člen

(povprečna cena toplote (C) in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode (D))

(1) Povprečno letno ceno toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) iz

prejšnjega člena določi vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Spremembo povprečne letne cene toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) določi vlada najpozneje do 31. decembra tekočega leta za naslednje leto.

8. člen

(način plačevanja plačila za koncesijo)

(1) Koncesionar plačuje za koncesijo med letom v obliki dveh akontacij na podračun, določen s predpisom, ki ureja podračune in način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov, na podlagi računa.

(2) Akontacija znaša polovico zneska, izračunanega po enačbi iz drugega odstavka 6. člena te uredbe, pri čemer se uporabita povprečna cena toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D), določeni na podlagi prejšnjega člena. Vrednosti ΔT in Q_{dej} se pridobita iz poročila iz petega odstavka 4. člena te uredbe za preteklo leto.

(3) Prva akontacija v letu zapade v plačilo zadnji plačilni dan v juniju, druga akontacija v letu pa zadnji plačilni dan v decembru.

(4) Za nepravčasno plačane zneske akontacij oziroma plačila za koncesijo mora koncesionar plačati zakonite zamudne obresti.

(5) Koncesionar, ki med letom preneha izvajati koncesijo, mora organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico, v 30 dneh po prenehanju izvajanja koncesije poslati podatke iz drugega odstavka tega člena.

9. člen

(poračun)

(1) Koncesionar mora organu iz petega odstavka prejšnjega člena vsako leto najpozneje do 28. februarja poslati podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena za preteklo leto. Morebitno razliko med z akontacijama vplačanimi zneski in višino plačila za koncesijo, določeno v skladu s 6. členom te uredbe, je treba plačati na način iz prvega odstavka prejšnjega člena ali vrniti koncesionarju v 60 dneh po izdaji poročuna plačil za koncesijo.

(2) Če koncesionar ni poslal podatkov iz drugega odstavka prejšnjega člena v predpisanem roku ali je poslal napačne podatke, se za določitev višine plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prejšnjega odstavka.

10. člen

(hramba dokumentacije)

(1) Koncesionar mora dokumentacijo, s katero dokazuje resničnost in pravilnost podatkov iz drugega odstavka 8. člena te uredbe, hraniti še najmanj pet let od prejema računa oziroma poročuna za plačilo za koncesijo.

(2) Koncesionar mora hraniti podatke, pridobljene na podlagi monitoringa iz 4. člena te uredbe, še najmanj pet let po preteku koncesijskega obdobja.

IV. KONCESIJSKA POGODBA

11. člen

(sklenitev in vsebina koncesijske pogodbe)

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesijska pogodba je sklenjena, ko jo podpišeta obe pogodbeni stranki.

(3) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin, ki jih določata zakon, ki ureja vode, in zakon, ki ureja varstvo okolja, določijo zlasti:

1. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem koncesije,

2. razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,

3. način finančnega in strokovnega nadzora,

4. pogodbene kazni zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,

5. prenos oziroma odstranitev objektov in naprav ter sanacija vrtin po prenehanju koncesije in

6. medsebojno obveščanje.

(4) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin iz prejšnjega odstavka podrobneje določijo tudi ukrepi in pogoji iz 3. člena te uredbe na podlagi podatkov o:

1. globini črpanja in temperaturi podzemne vode na ustju vrtine,

2. stanju podzemnih voda na vodnem telesu iz četrtega odstavka 1. člena te uredbe,

3. uporabljanju podzemne vode za oskrbo s pitno vodo,

4. varstvenih območjih v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

5. ukrepov iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, ter

6. varstvenih in razvojnih usmeritvah oziroma mnenjih, če se rabi voda na območju naravne vrednote oziroma na območju, varovanem po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

V. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(višina plačila v prehodnem obdobju)

(1) Plačilo za koncesijo se začne plačevati s 1. januarjem 2016.

(2) Ne glede na 6. člen te uredbe znaša višina plačila za koncesijo 60 odstotkov za leto 2016, 70 odstotkov za leto 2017, 80 odstotkov za leto 2018 in 90 odstotkov za leto 2019 plačila za koncesijo, izračunanega na način iz 6. člena te uredbe.

13. člen

(povprečna letna cena toplote in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode v prehodnem obdobju)

(1) Vlada sprejme sklep iz 7. člena te uredbe v enem letu od uveljavitve te uredbe.

(2) Do uveljavitve sklepa iz prejšnjega odstavka znaša povprečna letna cena za 1 MJ toplote (C) 0,026 eura, faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) pa 1.

14. člen

(prva akontacija in podatki za izračun do vzpostavitve poročanja o monitoringu)

(1) Višino prve akontacije plačila za koncesijo določi organ iz petega odstavka 8. člena te uredbe, na podlagi podatkov o količini odvzete vode iz vrtin iz 1. člena te uredbe za preteklo leto.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora koncesionar poslati organu iz prejšnjega odstavka v enem mesecu od dokončnosti odločbe o določitvi koncesionarja.

(3) Če podatki iz prejšnjega odstavka niso poslani v roku iz prejšnjega odstavka, se za izračun plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prvega odstavka tega člena.

(4) Do vzpostavitve rednega letnega poročanja v skladu s petim odstavkom 4. člena te uredbe mora koncesionar do 28. februarja tekočega leta pošiljati podatke iz drugega odstavka 8. člena te uredbe organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico.

15. člen

(prvi program monitoringa in prvo poročilo o monitoringu)

(1) Koncesionar mora prvi program monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe predložiti agenciji v potrditev najpozneje v šestih mesecih od sklenitve koncesijske pogodbe.

(2) Meritve gladin vode prek opazovalne vrtine mora koncesionar začeti izvajati najpozneje v enem letu po potrditvi prvega programa monitoringa. V prvem programu monitoringa koncesionar predlaga vrtino, ki se bo uporabljala kot opazovalna vrtina.

(3) Koncesionar mora prvič poslati poročilo iz petega odstavka 4. člena te uredbe najpozneje do 28. februarja leta, ki sledi letu potrditve prvega programa monitoringa.

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-44/2015
Ljubljana, dne 5. novembra 2015
EVA 2015-2550-0114

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

Priloga 1**Izračun izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode*:**

$$\eta = 100 \times (T_{\text{vodni vir}} - T_{\text{odpadna voda}}) / (T_{\text{vodni vir}} - 12 \text{ } ^\circ\text{C})$$

kjer je:

- η : izkoristek toplotne energije, izražen v %,
- $T_{\text{vodni vir}}$: letna povprečna temperatura vode v $^\circ\text{C}$,
- $T_{\text{odpadna voda}}$: letna povprečna temperatura odpadne vode v $^\circ\text{C}$.

* V primeru dodatnega ogrevanja odvzete podzemne vode se zahteva po doseganju izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode ne upošteva.

Priloga 2

MONITORING

I. Splošno

Monitoring iz 4. člena te uredbe vključuje:

- monitoring odvzetih količin podzemne vode,
- monitoring vpliva rabe in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine.

Koncesionar mora zagotavljati kakovost podatkov z meroslovnim obvladovanjem merilne opreme. Postopek izvajanja meritev mora zagotavljati primerljivost rezultatov v celotnem obdobju programa monitoringa. Koncesionar mora hraniti vse pridobljene podatke v celotnem trajanju koncesije.

Koncesionar mora za podatke, za katere je tako določeno v tej prilogi, zagotavljati enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

II. Monitoring odvzetih količin podzemne vode

Z monitoringom odvzetih količin podzemne vode se spremlja količina odvzete podzemne vode z opravljanjem meritev dejanske količine odvzete podzemne vode z ustreznim merilnikom pretoka vode in elektronskim zapisovanjem tako, da se lahko trenutna količina in skupna odvzeta količina podzemne vode kadarkoli preverita.

Koncesionar mora za meritve zagotavljati enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

III. Monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

1. Za ugotavljanje morebitnih sprememb razmer se izvajata monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta za odvzem vode. Pri tem se spremljajo:
 - stopnja količinskega obnavljanja,
 - stalnost fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode in
 - stalnost hidravličnih značilnosti objekta za odvzem podzemne vode (v nadaljnjem besedilu: objekt).
2. Spremljanje stopnje količinskega obnavljanja

Stopnjo količinskega obnavljanja podzemne vode je treba ugotavljati s stalnim spremljanjem gladine oziroma tlaka podzemne vode, pretoka odvzete vode in njihovega trenda za posamezne objekte ter to letno vrednotiti v povezavi z rezultati vsakoletne kratkotrajne istočasne in popolne prekinitve odvzema podzemne vode v celotnem termalnem vodonosniku (prekinitveni test).

Ugotavljati je treba:

- razpon gladine podzemne vode ter sezonski in dolgoročni trend,
- odvisnost znižanja gladine in temperature podzemne vode od količine črpanja in hidroloških razmer,
- učinke kratkotrajnih popolnih prekinitvev rabe (odvzema) podzemne vode (prekinitveni test) in
- doseganje kritične vrednosti gladine podzemne vode.

Monitoring spremljanja stopnje količinskega obnavljanja je treba izvajati z meritvami:

- odvzete količine vode iz vsake vrtine za odvzem vode,
- gladine (tlaka) podzemne vode v vsaki vrtini za odvzem vode in v opazovalnih vrtinah in
- skupne količine odpadne vode iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi.

Meritev pretoka odvzetih količin vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem trenutne količine pretoka in kumulativne količine načrpane vode vsaj enkrat na uro. Za te meritve morata

biti zagotovljena elektronsko zapisovanje in enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

Meritve gladine podzemne vode na vrtinah za odvzem vode in v opazovalni vrtini se izvajajo s tlačno sondo in elektronskim zapisovanjem gladine podzemne vode ali na drug način, ki omogoča primerljivo kakovost rezultatov. Meritev gladine (tlaka) podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Za meritve gladine (tlaka) morata biti zagotovljena elektronsko zapisovanje in enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

Skupna količina odpadne vode se zapisuje vsaj enkrat dnevno. Mesto in način merjenja se posebej opredelita v programu monitoringa.

3. Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne in odpadne vode

Z analizo fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode je treba ugotavljati kemijsko sestavo in posredno tudi spremembo količinskega stanja (toplotne vrednosti) izkoriščanega vodonosnika.

Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti vode je treba izvajati z:

- a) meritvijo temperature podzemne vode na ustju vseh vrtin za odvzem vode,
- b) meritvijo temperature odpadne vode na izpustu iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi,
- c) analizo izotopske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode in
- č) analizo kemijske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode.

k a)

Meritve temperature podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Za meritve temperature odvzete podzemne vode morata biti zagotovljena elektronsko zapisovanje in enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

k b)

Meritve temperature odpadne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Mesto oziroma mesta in način merjenja se posebej opredelijo v programu monitoringa.

k c)

Z analizo izotopske sestave vode je treba ugotoviti vrednosti razmerja med ^{16}O in ^{18}O , razmerje med vodikom in devterijem ter količino tricija. Vzorci za analizo izotopske sestave vode se prvič odvzamejo v prvem letu izvajanja koncesije. Vzorčenje podzemne vode za analizo izotopske sestave vode je treba opraviti vsako leto v prvem triletnem programu monitoringa med ustaljenim režimom odzemanja. V nadaljnjih letih se analiza opravlja vsako tretje leto za razmerje med ^{16}O in ^{18}O ter za razmerje med vodikom in devterijem, za tricij pa le, če je bil zaznan v prvih treh analizah. Vzorčenje za analizo izotopske sestave vode se opravi pogosteje (letno), če se ugotovijo trendi slabšanja stanja (zniževanje gladine podzemne vode). Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

k č)

Ob vsakem vzorčenju za analizo kemijske sestave odvzete podzemne vode je treba na mestu objekta izmeriti osnovne fizikalno-kemijske lastnosti podzemne vode:

- specifično električno prevodnost,
- pH,
- oksidacijsko-redukcijski potencial,
- vsebnost kisika in nasičenost s kisikom ter
- temperaturo vzorčene vode iz vrtine in odpadne vode v izpustu.

Nabor parametrov 1:

Iz pip na ustjih vseh vrtin za odvzem vode morajo biti enkrat letno ugotovljene vsebnosti za naslednje značilne parametre:

- kalcij (Ca^{2+})
- magnezij (Mg^{2+})
- kalij (K^+)
- natrij (Na^+)
- hidrogenkarbonat (HCO_3^-)
- klorid (Cl^-)
- sulfat (SO_4^{2-})
- fosfat (PO_4^{3-})
- nitrat (NO_3^-)
- nitrit (NO_2^-)
- amonij (NH_4^+)
- železo (Fe (skupno))
- mangan (Mn (skupni))
- sušni preostanek pri 105 °C
- kremenica (SiO_2)
- raztopljeni CO_2
- mineralizacija (TDS – skupne raztopljene snovi)

Vzorci vode se odvzamejo iz vrtin, ki se uporabljajo za odzemanje vode, in sicer istočasno oziroma v primerljivih hidroloških razmerah.

Nabor parametrov 2:

V vzorcu odvzete vode je treba v prvem in tretjem letu izvajanja koncesije, nato pa na vsakih šest let ugotoviti tudi naslednje parametre:

- arzen
- fluorid
- bromid
- stroncij
- barij
- krom (skupni)
- bor
- litij
- jodid
- železo (Fe^{2+} , Fe^{3+})
- celotni organski ogljik (TOC)
- fenolne snovi
- mineralna olja (skupno)
- policiklični aromatski ogljikovodiki
- aromatski ogljikovodiki
- motnost (NTU)
- prosti CO_2
- raztopljeni H_2S

Parametre iz Nabora parametrov 2 je treba ugotoviti tudi, če se ugotovijo spremembe značilnih parametrov (Nabor parametrov 1), ki so enake ali večje od: $\pm 20\%$. Koncesionar lahko v programu monitoringa predlaga in utemelji konkretnim razmeram prilagojen seznam teh parametrov.

Pri prvem merjenju je treba v odvzeti podzemni vodi ugotoviti tudi koncentracijo in izotopsko sestavo žlahtnih plinov argon, helij in neon: koncentracijo v cc STP/g in ppm, izotopsko sestavo pa kot razmerje $^{40}\text{Ar}/^{36}\text{Ar}$, $^3\text{He}/^4\text{He}$, R/Ra in $^{20}\text{Ne}/^{22}\text{Ne}$.

Pri določanju vsebnosti analiziranih parametrov je treba upoštevati najnižje razpoložljive meje zaznavanja in določanja (meja določljivosti analitske metode). V letnem poročilu o monitoringu je treba navesti meje zaznavnosti in meje določljivosti analitske metode.

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

4. Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta je treba izvajati z:

- a) vzdrževanjem opreme in objektov za rabo podzemne vode,
- b) meritvami učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode,
- c) meritvami statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode in v opazovalnih vrtinah.

k a)

Vsa dela in spremembe, ki so bile narejene v ali pri objektu, merilni opremi ali opremi za rabo podzemne vode, je treba zapisovati in o tem poročati v letnem poročilu o monitoringu odvzetih količin podzemne vode. Enkrat tedensko je treba preverjati pravilno delovanje merilnih naprav.

k b)

Meritve učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode je treba opraviti po vnaprej izdelanem postopku: gre za kratkotrajen poskus, pri čemer je treba vrtino najprej ugasniti in počakati na kvazistabilizacijo gladine in nato črpati vsaj tri različne količine po nekaj ur, s čimer se preizkusijo učinkovitosti vrtine in njene morebitne izgube (črpalni poskus). Črpalni poskus mora biti prvič izveden v treh mesecih po sklenitvi koncesijske pogodbe, če so od zadnjega poskusa pretekla več kot tri leta, in drugič v tretjem letu prvega triletnega obdobja. Nato se črpalni poskus opravlja vsako šesto leto. Postopek izvajanja črpalnega poskusa se natančneje opredeli v programu monitoringa tako, da se zagotovi primerljivost rezultatov v celotnem časovnem obdobju.

k c)

Meritve statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode in opazovalnih vrtinah se izvajajo s spremljanjem gladine (tlaka) v času, ko se izvajajo črpalni poskusi iz prejšnje točke ali prekinitveni test iz 4. točke tretjega odstavka 3. člena te uredbe.

3345. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode za ogrevanje in potrebe kopališča – v Termah Paradiso Cvetkovič Marjan s. p. iz vrtine VC-1/09

Na podlagi prvega odstavka 137. člena in dvanajstega odstavka 199.a člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) in 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o koncesiji za rabo termalne vode za ogrevanje in potrebe kopališča – v Termah Paradiso Cvetkovič Marjan s. p. iz vrtine VC-1/09****I. PREDMET IN OBSEG KONCESIJE****1. člen**

(predmet koncesije)

(1) Ta uredba je koncesijski akt, na podlagi katerega Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podeli koncesijo za rabo termalne vode za ogrevanje in potrebe kopališča – v Termah Paradiso Cvetkovič Marjan s. p. iz vrtine VC-1/09 (v nadaljnjem besedilu: koncesija) (ID znak 1292-762/11-0), koordinate (X: 83919, Y: 551087, Z: 143).

(2) Obseg vodne pravice, izražen kot največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe vode iz vrtine VC-1/09, iz prejšnjega odstavka je 20.000 m³/leto. Maksimalna trenutna dovoljena raba prostornine (količina) rabe vode iz vrtine VC-1/09 je 6,3 l/s.

(3) Koncesija se podeli za rabo termalne vode za ogrevanje s klasifikacijsko številko 4.2.1 in za potrebe dejavnosti bazenskega kopališča s klasifikacijsko številko 3.1.2, v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo vrst posebne rabe vode in naplavin.

(4) Območje koncesije obsega območje vrtine VC-1/09 iz prvega odstavka tega člena in zajema termalno podzemno vodo iz vodnega telesa podzemne vode Krška kotlina (VTPodV_1003), in sicer iz tretjega vodonosnika.

(5) Napajalno območje vrtine VC-1/09 iz prvega odstavka tega člena ter meja tega območja se prikažeta na digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu in objavit v informacijskem sistemu okolja.

II. POGOJI ZA PRIDOBITEV IN IZVAJANJE KONCESIJE**2. člen**

(pogoji za pridobitev koncesije)

(1) Koncesija se podeli brez javnega razpisa pravni ali fizični osebi, ki ima v posesti in uporablja objekte za črpanje in odvzem termalne vode za izvajanje dejavnosti kopališč in ogrevanje v objektih Term Paradiso.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi koncesijo brez javnega razpisa, če:

1. je vložila pobudo za izdajo koncesijskega akta oziroma vloge za izdajo koncesije v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

2. je tehnično usposobljena in opremljena za izvajanje dejavnosti kopališč,

3. ima pravnomočno uporabno dovoljenje za objekte, v katerih se rabi podzemna voda za dejavnost kopališč, in

4. proti njej ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek ali ni prenehala poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe.

(3) Koncesija se podeli za obdobje 30 let.

(4) Koncesijsko obdobje iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

3. člen

(pogoji izvajanja koncesije)

(1) Oseba, ki pridobi koncesijo (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje okoljevarstvene pogoje, pogoje varstvenega režima in načina rabe podzemne vode:

1. zagotavljati, da največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode in največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz drugega odstavka 1. člena te uredbe nista preseženi;

2. zagotavljati, da s svojo dejavnostjo ne povzroči poslabšanja ali ne prepreči doseganja dobrega kemijskega in količinskega stanja vodnega telesa podzemne vode, določenega v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda;

3. imeti črpališče urejeno tako, da je preprečen vnos onesnaževal v vodonosnik;

4. zagotavljati, da je izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode več kot 70 odstotkov, na način in v roku, ki sta določena s koncesijsko pogodbo. Izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode se izračuna v skladu s priložo 1, ki je sestavni del te uredbe;

5. dejavnost izvajati tako, da pride le do občasnih sprememb toka podzemne vode ali do stalnih sprememb toka le na omejenem prostoru, vendar pa to ne sme povzročiti vdora druge vode ter stalnega in jasno izražene umetnega trenda v spremembah toka, zaradi katerega bi do takih vdorov lahko prišlo pozneje;

6. zagotavljati monitoring v skladu s 4. členom te uredbe in priložo 2, ki je sestavni del te uredbe;

7. skrbeti za najmanjšo mogočo porabo podzemne vode, ponovno uporabo podzemne vode ter uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo;

8. izvajati ukrepe iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, in

9. uporabljati podzemno vodo izključno za lastne potrebe, za katere se podeljuje koncesija.

(2) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje naravovarstvene pogoje:

1. zagotavljati, da ne ogroža naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov, in

2. preprečiti škodljive vplive ter ogrožanje naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

(3) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati druge pogoje, in sicer:

1. skrbeti za varstvo objektov in naprav za rabo podzemne vode ter za njihovo redno vzdrževanje;

2. vzpostaviti stalen nadzor nad objekti in napravami za rabo podzemne vode ter zagotavljati dostop samo pooblaščenim osebam koncesionarja;

3. dopustiti izvajanje meritev za potrebe državnega monitoringa podzemnih voda na vseh vrtinah, ki jih upravlja;

4. po navodilu koncedenta sodelovati pri izvajanju kratkotrajne (do 24-urne) popolne prekinitev odvzema vode, ki ga zaradi ocenjevanja količinskega stanja podzemne vode praviloma enkrat letno istočasno izvedejo vsi koncesionarji, ki odvzemajo vodo iz istega termalnega vodonosnika (prekinitveni test);

5. zagotoviti koncedentu brezplačen dostop do podatkov o dosedanjih raziskavah, ki lahko dajo podatke o podzemni vodi;

6. trajno hraniti tehnično, litološko, hidrogeološko dokumentacijo in dokumentacijo, potrebno za izvajanje monitoringa iz 4. člena te uredbe, v tiskani in digitalni obliki;

7. zagotoviti brezplačni dostop do vseh podatkov, ki se nanašajo na rabo vode;

8. vzdrževati ali sanirati vrtine, izvedene pri raziskavah vodnega vira, ki je predmet koncesije;

9. po prenehanju koncesije z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje koncesije, ravnati v skladu z zakonom, ki ureja vode;

10. sodelovati s koncedentom pri izvajanju izrednih ukrepov, če se poveča stopnja ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda, ali intervencijskih in sanacijskih ukrepov ob naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda;

11. omogočiti brezplačno uporabo objektov in naprav v primeru suše, nenadnega onesnaženja ali poškodbe sistema za oskrbo s pitno vodo, če je to potrebno zaradi zagotavljanja oskrbe s pitno vodo, in

12. redno odstranjevati plavje in odvezemati naplavine na območju najmanj desetih metrov gorvodno in dolvodno od posameznega izpusta odpadne vode v površinske vode.

(4) Koncesionar mora s tehničnimi ali drugimi ukrepi, vključno z zmanjšanjem dovoljene rabe podzemne vode, v določenem obdobju prilagoditi izvajanje koncesije novim razmeram, če pride do:

1. značilnega trenda zniževanja gladine podzemne vode, ki zajema vsaj šestletno obdobje,

2. značilnega trenda negativnih učinkov dolgoročnih sprememb režima toka podzemne vode,

3. preseganja količinskega obnavljanja vodonosnega sistema ali

4. vdora vode iz sosednjega vodonosnika ali površinske vode.

(5) Pojave iz prejšnjega odstavka ugotovi koncesionar na podlagi podatkov monitoringa iz 4. člena te uredbe ali ga o njih obvesti pristojni upravni organ.

(6) Koncesionar mora odvezemati podzemno vodo in izvajati koncesijo tako, da ne vpliva na drugo dovoljeno posebno rabo vode.

4. člen

(monitoring)

(1) Koncesionar mora zagotavljati izvajanje monitoringa, ki obsega monitoring odvzetih količin podzemne vode ter monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtnice v skladu z zahtevami iz priloge 2 te uredbe.

(2) Monitoring se izvaja po programu, ki ga za obdobje treh zaporednih koledarskih let (v nadaljnjem besedilu: program monitoringa) pripravi koncesionar, potrdi pa Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Monitoring je treba izvajati v skladu s predpisi, ki urejajo monitoring podzemnih in površinskih voda, oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(4) Koncesionar mora predložiti agenciji v potrditev program monitoringa najpozneje do 1. julija zadnjega leta pred začetkom novega obdobja, za katero se pripravlja program monitoringa. Agencija potrdi program monitoringa v enem mesecu po njegovem prejemu. Če agencija ugotovi, da program monitoringa ni pripravljen v skladu s prejšnjim odstavkom in priložo 2 te uredbe, mora koncesionar v enem mesecu od prejema ugotovitev in priporočil agenciji poslati popravljen program monitoringa.

(5) Koncesionar mora najpozneje do 28. februarja tekočega leta poslati agenciji poročilo o meritvah, obdelavi podatkov in rezultatih izvajanja monitoringa za preteklo leto v skladu s priložo 2 te uredbe.

(6) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

– poročilo o meritvah za preteklo leto, ki vsebuje splošni opis izvajanja monitoringa in posebnosti v obdobju, na katero se poročilo nanaša,

– rezultate monitoringa za preteklo leto, ki vsebujejo rezultate po posameznih sestavnih delih monitoringa in parametrih, posebej pa o vrednostih ΔT in Q_{dej} , in

– obdelavo oziroma analizo ter razlago podatkov monitoringa.

(7) Obrazec poročila iz petega odstavka tega člena je objavljen na spletni strani agencije.

III. PLAČILO ZA KONCESIJO

5. člen

(opredelitev plačila za koncesijo)

Koncesionar plačuje plačilo za koncesijo za vsako leto rabe podzemne vode posebej ves čas trajanja koncesije.

6. člen

(višina plačila za koncesijo)

(1) Plačilo za koncesijo se določi za vsako koledarsko leto posebej.

(2) Višina plačila za koncesijo se za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} + Q_{vod_prav}) / 2) \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $V_{koncesija}$: višina plačila za koncesijo, izražena v eurih,

– C: povprečna letna cena za 1 MJ toplote, ki se jo pridobi iz ekstra lahkega kurilnega olja ter izračuna iz kurilne vrednosti ekstra lahkega kurilnega olja (ki je 42,6 MJ/kg) in cene ekstra lahkega kurilnega olja v maloprodaji v letu, ki je dve leti pred letom, za katero se določa plačilo za koncesijo. Povprečna letna cena za 1 MJ toplote se izraža v eurih,

– Q_{dej} : letna količina iz vseh vrtnic odvzete podzemne vode v m³, oziroma zmogljivost objekta za črpanje za obdobje, ko ni na razpologo meritev načrpane podzemne vode, izražena brez enote za količino (m³),

– Q_{vod_prav} : obseg vodne pravice v m³ iz drugega odstavka 1. člena te uredbe, ki določa največjo dovoljeno letno prostornino (količino) v m³, izražena brez enote za količino (m³),

– ΔT : temperaturna razlika med povprečno letno temperaturo podzemne vode na ustju vrtnice in 12 °C, izražena brez enote za stopinje (°),

– D: faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode.

(3) Višina plačila za koncesijo se v primeru vračanja neonesnažene podzemne vode v vodonosnik za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija_R} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} - 80\% Q_{vrnjene}) + (Q_{vod_prav} - 80\% Q_{vrnjene})) / 2 \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $Q_{vrnjena}$: letna količina vrnjene podzemne vode v vodonosnik v m³, izražena brez enote za količino (m³).

(4) Poročanje o količini vrnjene neonesnažene podzemne vode iz prejšnjega odstavka se podrobneje uredi s koncesijsko pogodbo.

7. člen

(povprečna cena toplote (C) in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode (D))

(1) Povprečno letno ceno toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) iz prejšnjega člena določi vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Spremembo povprečne letne cene toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) določi vlada najpozneje do 31. decembra tekočega leta za naslednje leto.

8. člen

(način plačevanja plačila za koncesijo)

(1) Koncesionar plačuje za koncesijo med letom v obliki dveh akontacij na podračun, določen s predpisom, ki ureja podračune in način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov, na podlagi računa.

(2) Akontacija znaša polovico zneska, izračunanega po enačbi iz drugega odstavka 6. člena te uredbe, pri čemer se uporabita povprečna cena toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D), določeni na podlagi prejšnjega člena. Vrednosti ΔT in Q_{dej} se pridobita iz poročila iz petega odstavka 4. člena te uredbe za preteklo leto.

(3) Prva akontacija v letu zapade v plačilo zadnji plačilni dan v juniju, druga akontacija v letu pa zadnji plačilni dan v decembru.

(4) Za nepravočasno plačane zneske akontacij oziroma plačila za koncesijo mora koncesionar plačati zakonite zamudne obresti.

(5) Koncesionar, ki med letom preneha izvajati koncesijo, mora organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico, v 30 dneh po prenehanju izvajanja koncesije poslati podatke iz drugega odstavka tega člena.

9. člen

(poračun)

(1) Koncesionar mora organu iz petega odstavka prejšnjega člena vsako leto najpozneje do 28. februarja poslati podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena za preteklo leto. Morebitno razliko med z akontacijama vplačanimi zneski in višino plačila za koncesijo, določeno v skladu s 6. členom te uredbe, je treba plačati na način iz prvega odstavka prejšnjega člena ali vrniti koncesionarju v 60 dneh po izdaji poračuna plačil za koncesijo.

(2) Če koncesionar ni poslal podatkov iz drugega odstavka prejšnjega člena v predpisanem roku ali je poslal napačne podatke, se za določitev višine plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prejšnjega odstavka.

10. člen

(hramba dokumentacije)

(1) Koncesionar mora dokumentacijo, s katero dokazuje resničnost in pravilnost podatkov iz drugega odstavka 8. člena te uredbe, hraniti še najmanj pet let od prejema računa oziroma poračuna za plačilo za koncesijo.

(2) Koncesionar mora hraniti podatke, pridobljene na podlagi monitoringa iz 4. člena te uredbe, še najmanj pet let po preteku koncesijskega obdobja.

IV. KONCESIJSKA POGODBA

11. člen

(sklenitev in vsebina koncesijske pogodbe)

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesijska pogodba je sklenjena, ko jo podpišeta obe pogodbeni stranki.

(3) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin, ki jih določata zakon, ki ureja vode, in zakon, ki ureja varstvo okolja, določijo zlasti:

1. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem koncesije,

2. razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,

3. način finančnega in strokovnega nadzora,

4. pogodbene kazni zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,

5. prenos oziroma odstranitev objektov in naprav ter sanacija vrtin po prenehanju koncesije in

6. medsebojno obveščanje.

(4) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin iz prejšnjega odstavka podrobneje določijo tudi ukrepi in pogoji iz 3. člena te uredbe na podlagi podatkov o:

1. globini črpanja in temperaturi podzemne vode na ustju vrtine,

2. stanju podzemnih voda na vodnem telesu iz četrtega odstavka 1. člena te uredbe,

3. uporabljanju podzemne vode za oskrbo s pitno vodo,

4. varstvenih območjih v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

5. ukrepov iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, ter

6. varstvenih in razvojnih usmeritvah oziroma mnenjih, če se rabi voda na območju naravne vrednote oziroma na območju, varovanem po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

V. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(višina plačila v prehodnem obdobju)

(1) Plačilo za koncesijo se začne plačevati s 1. januarjem 2016.

(2) Ne glede na 6. člen te uredbe znaša višina plačila za koncesijo 60 odstotkov za leto 2016, 70 odstotkov za leto 2017, 80 odstotkov za leto 2018 in 90 odstotkov za leto 2019 plačila za koncesijo, izračunanega na način iz 6. člena te uredbe.

13. člen

(povprečna letna cena toplote in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode v prehodnem obdobju)

(1) Vlada sprejme sklep iz 7. člena te uredbe v enem letu od uveljavitve te uredbe.

(2) Do uveljavitve sklepa iz prejšnjega odstavka znaša povprečna letna cena za 1 MJ toplote (C) 0,026 eura, faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) pa 1.

14. člen

(prva akontacija in podatki za izračun do vzpostavitve poročanja o monitoringu)

(1) Višino prve akontacije plačila za koncesijo določi organ iz petega odstavka 8. člena te uredbe, na podlagi podatkov o količini odvzete vode iz vrtin iz 1. člena te uredbe za preteklo leto.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora koncesionar poslati organu iz prejšnjega odstavka v enem mesecu od dokončnosti odločbe o določitvi koncesionarja.

(3) Če podatki iz prejšnjega odstavka niso poslani v roku iz prejšnjega odstavka, se za izračun plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prvega odstavka tega člena.

(4) Do vzpostavitve rednega letnega poročanja v skladu s petim odstavkom 4. člena te uredbe mora koncesionar do 28. februarja tekočega leta pošiljati podatke iz drugega odstavka 8. člena te uredbe organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico.

15. člen

(prvi program monitoringa in prvo poročilo o monitoringu)

(1) Koncesionar mora prvi program monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe predložiti agenciji v potrditev najpozneje v šestih mesecih od sklenitve koncesijske pogodbe.

(2) Koncesionar mora prvič poslati poročilo iz petega odstavka 4. člena te uredbe najpozneje do 28. februarja leta, ki sledi letu potrditve prvega programa monitoringa.

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-47/2015

Ljubljana, dne 5. novembra 2015

EVA 2015-2550-0117

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

Priloga 1**Izračun izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode*:**

$$\eta = 100 \times (T_{\text{vodni vir}} - T_{\text{odpadna voda}}) / (T_{\text{vodni vir}} - 12 \text{ }^{\circ}\text{C})$$

kjer je:

- η : izkoristek toplotne energije, izražen v %,
- $T_{\text{vodni vir}}$: letna povprečna temperatura vode v $^{\circ}\text{C}$,
- $T_{\text{odpadna voda}}$: letna povprečna temperatura odpadne vode v $^{\circ}\text{C}$.

* V primeru dodatnega ogrevanja odvzete podzemne vode se zahteva po doseganju izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode ne upošteva.

Priloga 2

MONITORING

I. Splošno

Monitoring iz 4. člena te uredbe vključuje:

- monitoring odvzetih količin podzemne vode,
- monitoring vpliva rabe in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine.

Koncesionar mora zagotavljati kakovost podatkov z meroslovnim obvladovanjem merilne opreme. Postopek izvajanja meritev mora zagotavljati primerljivost rezultatov v celotnem obdobju programa monitoringa. Koncesionar mora hraniti vse pridobljene podatke v celotnem trajanju koncesije.

II. Monitoring odvzetih količin podzemne vode

Z monitoringom odvzetih količin podzemne vode se spremlja količina odvzete podzemne vode z opravljanjem meritev dejanske količine odvzete podzemne vode z ustreznim merilnikom pretoka vode in elektronskim zapisovanjem tako, da se lahko trenutna količina in skupna odvzeta količina podzemne vode kadarkoli preverita.

III. Monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

1. Za ugotavljanje morebitnih sprememb razmer se izvajata monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta za odvzem vode. Pri tem se spremljajo:

- stopnja količinskega obnavljanja,
- stalnost fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode in
- stalnost hidravličnih značilnosti objekta za odvzem podzemne vode (v nadaljnjem besedilu: objekt).

2. Spremljanje stopnje količinskega obnavljanja

Stopnjo količinskega obnavljanja podzemne vode je treba ugotavljati s stalnim spremljanjem gladine oziroma tlaka podzemne vode, pretoka odvzete vode in njihovega trenda za posamezne objekte ter to letno vrednotiti v povezavi z rezultati vsakoletne kratkotrajne istočasne in popolne prekinitve odvzema podzemne vode v celotnem termalnem vodonosniku (prekinitveni test).

Ugotavljati je treba:

- razpon gladine podzemne vode ter sezonski in dolgoročni trend,
- odvisnost znižanja gladine in temperature podzemne vode od količine črpanja in hidroloških razmer,
- učinke kratkotrajnih popolnih prekinitvev rabe (odvzema) podzemne vode (prekinitveni test) in
- doseganje kritične vrednosti gladine podzemne vode.

Monitoring spremljanja stopnje količinskega obnavljanja je treba izvajati z meritvami:

- odvzete količine vode iz vsake vrtine za odvzem vode,
- gladine (tlaka) podzemne vode v vrtini za odvzem vode in
- skupne količine odpadne vode iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi.

Meritev pretoka odvzetih količin vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem trenutne količine pretoka in kumulativne količine načrpane vode vsaj enkrat na uro.

Meritve gladine podzemne vode na vrtini za odvzem vode se izvajajo s tlačno sondo in elektronskim zapisovanjem gladine podzemne vode ali na drug način, ki omogoča primerljivo kakovost rezultatov. Meritev gladine (tlaka) podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro.

Skupna količina odpadne vode se zapisuje vsaj enkrat dnevno. Mesto in način merjenja se posebej opredelita v programu monitoringa.

3. Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne in odpadne vode

Z analizo fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode iz vrtine za odvzem vode je treba ugotavljati kemijsko sestavo in posredno tudi spremembo količinskega stanja (toplotne vrednosti) izkoriščanega vodonosnika.

Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti vode je treba izvajati z:

- a) meritvijo temperature podzemne vode na ustju vrtine za odvzem vode,
- b) meritvijo temperature odpadne vode na izpustu iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi,
- c) analizo izotopske sestave podzemne vode iz vrtine za odvzem vode in
- č) analizo kemijske sestave podzemne vode iz vrtine za odvzem vode.

k a)

Meritev temperature podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro.

k b)

Meritev temperature odpadne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Mesto oziroma mesta in način merjenja se posebej opredelijo v programu monitoringa.

k c)

Z analizo izotopske sestave vode je treba ugotoviti vrednosti razmerja med ^{16}O in ^{18}O , razmerje med vodikom in devterijem ter količino tricija. Vzorci za analizo izotopske sestave vode se prvič odvzamejo v prvem letu izvajanja koncesije. Vzorčenje podzemne vode za analizo izotopske sestave vode je treba opraviti vsako leto v prvem triletnem programu monitoringa med ustaljenim režimom odvzemanja. V nadaljnjih letih se analiza opravlja vsako tretje leto za razmerje med ^{16}O in ^{18}O ter za razmerje med vodikom in devterijem, za tricij pa le, če je bil zaznan v prvih treh analizah. Vzorčenje za analizo izotopske sestave vode se opravi pogosteje (letno), če se ugotovijo trendi slabšanja stanja (zniževanje gladine podzemne vode). Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

k č)

Ob vsakem vzorčenju za analizo kemijske sestave odvzete podzemne vode je treba na mestu objekta izmeriti osnovne fizikalno-kemijske lastnosti podzemne vode:

- specifično električno prevodnost,
- pH,
- oksidacijsko-redukcijski potencial,
- vsebnost kisika in nasičenost s kisikom ter
- temperaturo vzorčene vode iz vrtine in odpadne vode v izpustu.

Nabor parametrov 1:

Iz pip na ustjih vrtine za odvzem vode morajo biti enkrat letno ugotovljene vsebnosti za naslednje značilne parametre:

- kalcij (Ca^{2+})
- magnezij (Mg^{2+})
- kalij (K^{+})
- natrij (Na^{+})
- hidrogenkarbonat (HCO_3^{-})
- klorid (Cl^{-})
- sulfat (SO_4^{2-})
- fosfat (PO_4^{3-})
- nitrat (NO_3^{-})
- nitrit (NO_2^{-})
- amonij (NH_4^{+})

- železo (Fe (skupno))
- mangan (Mn (skupni))
- sušni preostanek pri 105 °C
- kremenica (SiO₂)
- raztopljeni CO₂
- mineralizacija (TDS – skupne raztopljene snovi)

Vzorci vode se odvzamejo iz vrtine, ki se uporablja za odzemanje vode, in sicer istočasno oziroma v primerljivih hidroloških razmerah.

Nabor parametrov 2:

V vzorcu odvzete vode je treba v prvem in tretjem letu izvajanja koncesije, nato pa na vsakih šest let ugotoviti tudi naslednje parametre:

- arzen
- flourid
- bromid
- stroncij
- barij
- krom (skupni)
- bor
- litij
- jodid
- železo (Fe²⁺, Fe³⁺)
- celotni organski ogljik (TOC)
- fenolne snovi
- mineralna olja (skupno)
- policiklični aromatski ogljikovodiki
- aromatski ogljikovodiki
- motnost (NTU)
- prosti CO₂
- raztopljeni H₂S

Parametre iz Nabora parametrov 2 je treba ugotoviti tudi, če se ugotovijo spremembe značilnih parametrov (Nabor parametrov 1), ki so enake ali večje od: ± 20 %. Koncesionar lahko v programu monitoringa predlaga in utemelji konkretnim razmeram prilagojen seznam teh parametrov.

Pri prvem merjenju je treba v odvzeti podzemni vodi ugotoviti tudi koncentracijo in izotopsko sestavo žlahtnih plinov argon, helij in neon: koncentracijo v cc STP/g in ppm, izotopsko sestavo pa kot razmerje ⁴⁰Ar/³⁶Ar, ³He/⁴He, R/Ra in ²⁰Ne/²²Ne.

Pri določanju vsebnosti analiziranih parametrov je treba upoštevati najnižje razpoložljive meje zaznavanja in določanja (meja določljivosti analitske metode). V letnem poročilu o monitoringu je treba navesti meje zaznavnosti in meje določljivosti analitske metode.

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

4. Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta je treba izvajati z:

- a) vzdrževanjem opreme in objektov za rabo podzemne vode,
- b) meritvami učinkovitosti in specifične izdatnosti vrtine za odzvem vode in
- c) meritvami statičnih in dinamičnih pogojev v vrtini za odzvem vode.

k a)

Vsa dela in spremembe, ki so bile narejene v ali pri objektu, merilni opremi ali opremi za rabo podzemne vode, je treba zapisovati in o tem poročati v letnem poročilu o monitoringu odvzetih količin podzemne vode. Enkrat tedensko je treba preverjati pravilno delovanje merilnih naprav.

k b)

Meritve učinkovitosti in specifične izdatnosti vrtine za odvzem vode je treba opraviti po vnaprej izdelanem postopku: gre za kratkotrajen poskus, pri čemer je treba vrtino najprej ugasniti in počakati na kvazistabilizacijo gladine in nato črpati vsaj tri različne količine po nekaj ur, s čimer se preizkusijo učinkovitosti vrtine in njene morebitne izgube (črpalni poskus). Črpalni poskus mora biti prvič izveden v treh mesecih po sklenitvi koncesijske pogodbe, če so od zadnjega poskusa pretekla več kot tri leta, in drugič v tretjem letu prvega triletnega obdobja. Nato se črpalni poskus opravlja vsako šesto leto. Postopek izvajanja črpalnega poskusa se natančneje opredeli v programu monitoringa tako, da se zagotovi primerljivost rezultatov v celotnem časovnem obdobju.

k c)

Meritve statičnih in dinamičnih pogojev v vrtini za odvzem vode se izvajajo s spremljanjem gladine (tlaka) v času, ko se izvajajo črpalni poskusi iz prejšnje točke ali prekinitveni test iz 4. točke tretjega odstavka 3. člena te uredbe.

3346. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode za ogrevanje in potrebe kopališča v Termah Dobrna iz izvira Zdraviliški dom in iz vrtine V-8/76

Na podlagi prvega odstavka 137. člena in dvanajstega odstavka 199.a člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdrl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) ter 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o koncesiji za rabo termalne vode za ogrevanje in potrebe kopališča v Termah Dobrna iz izvira Zdraviliški dom in iz vrtine V-8/76****I. PREDMET IN OBSEG KONCESIJE****1. člen**

(predmet koncesije)

(1) Ta uredba je koncesijski akt, na podlagi katerega Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podeli koncesijo za rabo termalne vode za ogrevanje in potrebe kopališča v Termah Dobrna iz izvira Zdraviliški dom in iz vrtine V-8/76 (v nadaljnjem besedilu: koncesija) na naslednjih vrtinah:

- izvir Zdraviliški dom (ID znak 1056-1834/3-0), koordinate (X: 132935, Y: 517454, Z: 368);
- vrtina V-8/76 (ID znak 1056-1846/3-0), koordinate (X: 132650, Y: 517644, Z: 361).

(2) Obseg vodne pravice, izražen kot največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe vode, iz izvira Zdraviliški dom je 54.116 m³ in iz vrtine V-8/76 je 135.100 m³. Maksimalna dovoljena trenutna raba prostornine (količina) rabe vode iz izvira Zdraviliški dom znaša 6,5 l/s in iz vrtine V-8/76 15 l/s. Največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe vode iz izvira Zdraviliški dom ter vrtine V-8/76 je 189.216 m³/leto.

(3) Koncesija se podeli za rabo termalne vode za ogrevanje s klasifikacijsko številko 4.2.1 in za potrebe dejavnosti bazenskega kopališča s klasifikacijsko številko 3.1.2, v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo vrst posebne rabe vode in naplavin.

(4) Območje koncesije obsega območje izvira Zdraviliški dom ter vrtine V-8/76 iz prvega odstavka tega člena in zajema termalno podzemno vodo iz vodnega telesa podzemne vode Spodnji del Savinje do Sotle (VTPodV_1009), in sicer iz tretjega vodonosnika.

(5) Napajalno območje izvira Zdraviliški dom ter vrtine V-8/76 iz prvega odstavka tega člena ter meja tega območja se prikažeta na digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu in objavita v informacijskem sistemu okolja.

II. POGOJI ZA PRIDOBITEV IN IZVAJANJE KONCESIJE**2. člen**

(pogoji za pridobitev koncesije)

(1) Koncesija se podeli brez javnega razpisa pravni ali fizični osebi, ki ima v posesti in uporablja objekte za črpanje in odvzem podzemne vode za izvajanje dejavnosti kopališč v objektih kopališč Term Dobrna.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi koncesijo brez javnega razpisa, če:

1. je vložila pobudo za izdajo koncesijskega akta oziroma vloge za izdajo koncesije v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

2. je tehnično usposobljena in opremljena za izvajanje dejavnosti kopališč,

3. ima pravnomočno uporabno dovoljenje za objekte, v katerih se rabi podzemna voda za dejavnost kopališč, in

4. proti njej ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek ali ni prenehala poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe.

(3) Koncesija se podeli za obdobje 30 let.

(4) Koncesijsko obdobje iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

3. člen

(pogoji izvajanja koncesije)

(1) Oseba, ki pridobi koncesijo (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje okoljevarstvene pogoje, pogoje varstvenega režima in načina rabe podzemne vode:

1. zagotavljati, da največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode in največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz drugega odstavka 1. člena te uredbe nista preseženi;

2. zagotavljati, da s svojo dejavnostjo ne povzroči poslabšanja ali ne prepreči doseganja dobrega kemijskega in količinskega stanja vodnega telesa podzemne vode, določenega v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda;

3. imeti črpališče urejeno tako, da je preprečen vnos onesnaževal v vodonosnik;

4. zagotavljati, da je izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode več kot 70 odstotkov, na način in v roku, ki sta določena s koncesijsko pogodbo. Izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode se izračuna v skladu s priložo 1, ki je sestavni del te uredbe;

5. dejavnost izvajati tako, da pride le do občasnih sprememb toka podzemne vode ali do stalnih sprememb toka le na omejenem prostoru, vendar pa to ne sme povzročiti vdora druge vode ter stalnega in jasno izraženega umetnega trenda v spremembah toka, zaradi katerega bi do takih vdorov lahko prišlo pozneje;

6. zagotavljati monitoring v skladu s 4. členom te uredbe in priložo 2, ki je sestavni del te uredbe;

7. skrbeti za najmanjšo mogočo porabo podzemne vode, ponovno uporabo podzemne vode ter uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo;

8. izvajati ukrepe iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, in

9. uporabljati podzemno vodo izključno za lastne potrebe, za katere se podeljuje koncesija.

(2) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje naravovarstvene pogoje:

1. zagotavljati, da ne ogroža naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov, in

2. preprečiti škodljive vplive ter ogrožanje naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

(3) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati druge pogoje, in sicer:

1. skrbeti za varstvo objektov in naprav za rabo podzemne vode ter za njihovo redno vzdrževanje;

2. vzpostaviti stalen nadzor nad objekti in napravami za rabo podzemne vode ter zagotavljati dostop samo pooblaščenim osebam koncesionarja;

3. dopustiti izvajanje meritev za potrebe državnega monitoringa podzemnih voda na vseh vrtinah, ki jih upravlja;

4. po navodilu koncedenta sodelovati pri izvajanju kratkotrajne (do 24-urne) popolne prekinitve odvzema vode, ki ga zaradi ocenjevanja količinskega stanja podzemne vode praviloma enkrat letno istočasno izvedejo vsi koncesionarji, ki odvezemajo vodo iz istega termalnega vodonosnika (prekinitveni test);

5. zagotoviti koncedentu brezplačen dostop do podatkov o dosedanjih raziskavah, ki lahko dajo podatke o podzemni vodi;

6. trajno hraniti tehnično, litološko, hidrogeološko dokumentacijo in dokumentacijo, potrebno za izvajanje monitoringa iz 4. člena te uredbe, v tiskani in digitalni obliki;

7. zagotoviti brezplačni dostop do vseh podatkov, ki se nanašajo na rabo vode;

8. vzdrževati ali sanirati vrtine, izvedene pri raziskavah vodnega vira, ki je predmet koncesije;

9. po prenehanju koncesije z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje koncesije, ravnati v skladu z zakonom, ki ureja vode;

10. sodelovati s koncedentom pri izvajanju izrednih ukrepov, če se poveča stopnja ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda, ali intervencijskih in sanacijskih ukrepov ob naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda;

11. omogočiti brezplačno uporabo objektov in naprav v primeru suše, nenadnega onesnaženja ali poškodbe sistema za oskrbo s pitno vodo, če je to potrebno zaradi zagotavljanja oskrbe s pitno vodo, in

12. redno odstranjevati plavje in odvezemati naplavine na območju najmanj desetih metrov gorvodno in dolvodno od posameznega izpusta odpadne vode v površinske vode.

(4) Koncesionar mora s tehničnimi ali drugimi ukrepi, vključno z zmanjšanjem dovoljene rabe podzemne vode, v določenem obdobju prilagoditi izvajanje koncesije novim razmeram, če pride do:

1. značilnega trenda zniževanja gladine podzemne vode, ki zajema vsaj šestletno obdobje,

2. značilnega trenda negativnih učinkov dolgoročnih sprememb režima toka podzemne vode,

3. preseganja količinskega obnavljanja vodonosnega sistema ali

4. vdora vode iz sosednjega vodonosnika ali površinske vode.

(5) Pojave iz prejšnjega odstavka ugotovi koncesionar na podlagi podatkov monitoringa iz 4. člena te uredbe ali ga o njih obvesti pristojni upravni organ.

(6) Koncesionar mora odvezemati podzemno vodo in izvajati koncesijo tako, da ne vpliva na drugo dovoljeno posebno rabo vode.

4. člen

(monitoring)

(1) Koncesionar mora zagotavljati izvajanje monitoringa, ki obsega monitoring odvzetih količin podzemne vode ter monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine v skladu z zahtevami iz priloge 2 te uredbe.

(2) Monitoring se izvaja po programu, ki ga za obdobje treh zaporednih koledarskih let (v nadaljnjem besedilu: program monitoringa) pripravi koncesionar, potrdi pa Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Monitoring je treba izvajati v skladu s predpisi, ki urejajo monitoring podzemnih in površinskih voda, oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovlje.

(4) Koncesionar mora predložiti agenciji v potrditev program monitoringa najpozneje do 1. julija zadnjega leta pred začetkom novega obdobja, za katero se pripravlja program monitoringa. Agencija potrdi program monitoringa v enem mesecu po njegovem prejemu. Če agencija ugotovi, da program monitoringa ni pripravljen v skladu s prejšnjim odstavkom in prilogo 2 te uredbe, mora koncesionar v enem mesecu od prejema ugotovitev in priporočil agenciji poslati popravljen program monitoringa.

(5) Koncesionar mora najpozneje do 28. februarja tekočega leta poslati agenciji poročilo o meritvah, obdelavi podatkov in rezultatih izvajanja monitoringa za preteklo leto v skladu s prilogo 2 te uredbe.

(6) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

– poročilo o meritvah za preteklo leto, ki vsebuje splošni opis izvajanja monitoringa in posebnosti v obdobju, na katero se poročilo nanaša,

– rezultate monitoringa za preteklo leto, ki vsebujejo rezultate po posameznih sestavnih delih monitoringa in parametrih, posebej pa o vrednostih ΔT in Q_{dej} , in

– obdelavo oziroma analizo ter razlago podatkov monitoringa.

(7) Obrazec poročila iz petega odstavka tega člena je objavljen na spletni strani agencije.

III. PLAČILO ZA KONCESIJO

5. člen

(opredelitev plačila za koncesijo)

Koncesionar plačuje plačilo za koncesijo za vsako leto rabe podzemne vode posebej ves čas trajanja koncesije.

6. člen

(višina plačila za koncesijo)

(1) Plačilo za koncesijo se določi za vsako koledarsko leto posebej.

(2) Višina plačila za koncesijo se za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} + Q_{vod_prav}) / 2) \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $V_{koncesija}$: višina plačila za koncesijo, izražena v eurih,

– C : povprečna letna cena za 1 MJ toplote, ki se jo pridobi iz ekstra lahkega kurilnega olja ter izračuna iz kurilne vrednosti ekstra lahkega kurilnega olja (ki je 42,6 MJ/kg) in cene ekstra lahkega kurilnega olja v maloprodaji v letu, ki je dve leti pred letom, za katero se določa plačilo za koncesijo. Povprečna letna cena za 1 MJ toplote se izraža v eurih,

– Q_{dej} : letna količina iz vseh vrtin odvzete podzemne vode v m³ oziroma zmogljivost objekta za črpanje za obdobje, ko ni na razpolago meritev načrpane podzemne vode, izražena brez enote za količino (m³),

– Q_{vod_prav} : obseg vodne pravice v m³ iz drugega odstavka 1. člena te uredbe, ki določa največjo dovoljeno letno prostornino (količino) v m³, izražena brez enote za količino (m³),

– ΔT : temperaturna razlika med povprečno letno temperaturo podzemne vode na ustju vrtine in 12 °C, izražena brez enote za stopinje (°),

– D : faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode.

(3) Višina plačila za koncesijo se v primeru vračanja neonesnažene podzemne vode v vodonosnik za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija_R} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} - 80\% Q_{vrnjene}) + (Q_{vod_prav} - 80\% Q_{vrnjene}) / 2) \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $Q_{vrnjena}$: letna količina vrnjene podzemne vode v vodonosnik v m³, izražena brez enote za količino (m³).

(4) Poročanje o količini vrnjene neonesnažene podzemne vode iz prejšnjega odstavka se podrobneje uredi s koncesijsko pogodbo.

7. člen

(povprečna cena toplote (C) in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode (D))

(1) Povprečno letno ceno toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) iz prejšnjega člena določi vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Spremembo povprečne letne cene toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) določi vlada najpozneje do 31. decembra tekočega leta za naslednje leto.

8. člen

(način plačevanja plačila za koncesijo)

(1) Koncesionar plačuje za koncesijo med letom v obliki dveh akontacij na podračun, določen s predpisom, ki ureja podračune in način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov, na podlagi računa.

(2) Akontacija znaša polovico zneska, izračunanega po enačbi iz drugega odstavka 6. člena te uredbe, pri čemer se uporabita povprečna cena toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D), določeni na podlagi prejšnjega člena. Vrednosti ΔT in Q_{dej} se pridobita iz poročila iz petega odstavka 4. člena te uredbe za preteklo leto.

(3) Prva akontacija v letu zapade v plačilo zadnji plačilni dan v juniju, druga akontacija v letu pa zadnji plačilni dan v decembru.

(4) Za nepravočasno plačane zneske akontacij oziroma plačila za koncesijo mora koncesionar plačati zakonite zamudne obresti.

(5) Koncesionar, ki med letom preneha izvajati koncesijo, mora organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico, v 30 dneh po prenehanju izvajanja koncesije poslati podatke iz drugega odstavka tega člena.

9. člen

(poračun)

(1) Koncesionar mora organu iz petega odstavka prejšnjega člena vsako leto najpozneje do 28. februarja poslati podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena za preteklo leto. Morebitno razliko med z akontacijama vplačanimi zneski in višino plačila za koncesijo, določeno v skladu s 6. členom te uredbe, je treba plačati na način iz prvega odstavka prejšnjega člena ali vrniti koncesionarju v 60 dneh po izdaji poračuna plačil za koncesijo.

(2) Če koncesionar ni poslal podatkov iz drugega odstavka prejšnjega člena v predpisanem roku ali je poslal napačne podatke, se za določitev višine plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prejšnjega odstavka.

10. člen

(hramba dokumentacije)

(1) Koncesionar mora dokumentacijo, s katero dokazuje resničnost in pravilnost podatkov iz drugega odstavka 8. člena te uredbe, hraniti še najmanj pet let od prejema računa oziroma poračuna za plačilo za koncesijo.

(2) Koncesionar mora hraniti podatke, pridobljene na podlagi monitoringa iz 4. člena te uredbe, še najmanj pet let po preteku koncesijskega obdobja.

IV. KONCESIJSKA POGODBA

11. člen

(sklenitev in vsebina koncesijske pogodbe)

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesijska pogodba je sklenjena, ko jo podpišeta obe pogodbeni stranki.

(3) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin, ki jih določata zakon, ki ureja vode, in zakon, ki ureja varstvo okolja, določijo zlasti:

1. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem koncesije,
2. razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,
3. način finančnega in strokovnega nadzora,
4. pogodbene kazni zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,

5. prenos oziroma odstranitev objektov in naprav ter sanacija vrtin po prenehanju koncesije in

6. medsebojno obveščanje.

(4) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin iz prejšnjega odstavka podrobneje določijo tudi ukrepi in pogoji iz 3. člena te uredbe na podlagi podatkov o:

1. globini črpanja in temperaturi podzemne vode na ustju vrtine,
2. stanju podzemnih voda na vodnem telesu iz četrtega odstavka 1. člena te uredbe,
3. uporabljanju podzemne vode za oskrbo s pitno vodo,
4. varstvenih območjih v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
5. ukrepov iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, ter
6. varstvenih in razvojnih usmeritvah oziroma mnenjih, če se rabi voda na območju naravne vrednote oziroma na območju, varovanem po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

V. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(višina plačila v prehodnem obdobju)

(1) Plačilo za koncesijo se začne plačevati s 1. januarjem 2016.

(2) Ne glede na 6. člen te uredbe znaša višina plačila za koncesijo 60 odstotkov za leto 2016, 70 odstotkov za leto 2017, 80 odstotkov za leto 2018 in 90 odstotkov za leto 2019 plačila za koncesijo, izračunanega na način iz 6. člena te uredbe.

13. člen

(povprečna letna cena toplote in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode v prehodnem obdobju)

(1) Vlada sprejme sklep iz 7. člena te uredbe v enem letu od uveljavitve te uredbe.

(2) Do uveljavitve sklepa iz prejšnjega odstavka znaša povprečna letna cena za 1 MJ toplote (C) 0,026 eura, faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) pa 1.

14. člen

(prva akontacija in podatki za izračun do vzpostavitve poročanja o monitoringu)

(1) Višino prve akontacije plačila za koncesijo določi organ iz petega odstavka 8. člena te uredbe, na podlagi podatkov o količini odvzete vode iz vrtin iz 1. člena te uredbe za preteklo leto.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora koncesionar poslati organu iz prejšnjega odstavka v enem mesecu od dokončnosti odločbe o določitvi koncesionarja.

(3) Če podatki iz prejšnjega odstavka niso poslani v roku iz prejšnjega odstavka, se za izračun plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prvega odstavka tega člena.

(4) Do vzpostavitve rednega letnega poročanja v skladu s petim odstavkom 4. člena te uredbe mora koncesionar do 28. februarja tekočega leta pošiljati podatke iz drugega odstavka 8. člena te uredbe organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico.

15. člen

(prvi program monitoringa in prvo poročilo o monitoringu)

(1) Koncesionar mora prvi program monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe predložiti agenciji v potrditev najpozneje v šestih mesecih od sklenitve koncesijske pogodbe.

(2) Koncesionar mora prvič poslati poročilo iz petega odstavka 4. člena te uredbe najpozneje do 28. februarja leta, ki sledi letu potrditve prvega programa monitoringa.

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-52/2015
Ljubljana, dne 5. novembra 2015
EVA 2015-2550-0119

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

Priloga 1**Izračun izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode*:**

$$\eta = 100 \times (T_{\text{vodni vir}} - T_{\text{odpadna voda}}) / (T_{\text{vodni vir}} - 12 \text{ } ^\circ\text{C})$$

kjer je:

- η : izkoristek toplotne energije, izražen v %,
- $T_{\text{vodni vir}}$: letna povprečna temperatura vode v $^\circ\text{C}$,
- $T_{\text{odpadna voda}}$: letna povprečna temperatura odpadne vode v $^\circ\text{C}$.

* V primeru dodatnega ogrevanja odvzete podzemne vode se zahteva po doseganju izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode ne upošteva.

Priloga 2

MONITORING

I. Splošno

Monitoring iz 4. člena te uredbe vključuje:

- monitoring odvzetih količin podzemne vode,
- monitoring vpliva rabe in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine.

Koncesionar mora zagotavljati kakovost podatkov z meroslovnim obvladovanjem merilne opreme. Postopek izvajanja meritev mora zagotavljati primerljivost rezultatov v celotnem obdobju programa monitoringa. Koncesionar mora hraniti vse pridobljene podatke v celotnem trajanju koncesije.

II. Monitoring odvzetih količin podzemne vode

Z monitoringom odvzetih količin podzemne vode se spremlja količina odvzete podzemne vode z opravljanjem meritev dejanske količine odvzete podzemne vode z ustreznim merilnikom pretoka vode in elektronskim zapisovanjem tako, da se lahko trenutna količina in skupna odvzeta količina podzemne vode kadarkoli preverita.

III. Monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

1. Za ugotavljanje morebitnih sprememb razmer se izvajata monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta za odvzem vode. Pri tem se spremljajo:

- stopnja količinskega obnavljanja,
- stalnost fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode in
- stalnost hidravličnih značilnosti objekta za odvzem podzemne vode (v nadaljnjem besedilu: objekt).

2. Spremljanje stopnje količinskega obnavljanja

Stopnjo količinskega obnavljanja podzemne vode je treba ugotavljati s stalnim spremljanjem gladine oziroma tlaka podzemne vode, pretoka odvzete vode in njihovega trenda za posamezne objekte ter to letno vrednotiti v povezavi z rezultati vsakoletne kratkotrajne istočasne in popolne prekinitve odvzema podzemne vode v celotnem termalnem vodonosniku (prekinitveni test).

Ugotavljati je treba:

- razpon gladine podzemne vode ter sezonski in dolgoročni trend,
- odvisnost znižanja gladine in temperature podzemne vode od količine črpanja in hidroloških razmer,
- učinke kratkotrajnih popolnih prekinitvev rabe (odvzema) podzemne vode (prekinitveni test) in
- doseganje kritične vrednosti gladine podzemne vode.

Monitoring spremljanja stopnje količinskega obnavljanja je treba izvajati z meritvami:

- odvzete količine vode iz vsake vrtine za odvzem vode,
- gladine (tlaka) podzemne vode v vrtinah za odvzem vode in
- skupne količine odpadne vode iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi.

Meritev pretoka odvzetih količin vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem trenutne količine pretoka in kumulativne količine načrpane vode vsaj enkrat na uro.

Meritve gladine podzemne vode na vrtinah za odvzem vode se izvajajo s tlačno sondo in elektronskim zapisovanjem gladine podzemne vode ali na drug način, ki omogoča primerljivo kakovost rezultatov. Meritev gladine (tlaka) podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro.

Skupna količina odpadne vode se zapisuje vsaj enkrat dnevno. Mesto in način merjenja se posebej opredelita v programu monitoringa.

3. Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne in odpadne vode

Z analizo fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode iz vrtine za odvzem vode je treba ugotavljati kemijsko sestavo in posredno tudi spremembo količinskega stanja (toplotne vrednosti) izkoriščanega vodonosnika.

Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti vode je treba izvajati z:

- a) meritvijo temperature podzemne vode na ustju vrtine za odvzem vode,
- b) meritvijo temperature odpadne vode na izpustu iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi,
- c) analizo izotopske sestave podzemne vode iz vrtin za odvzem vode in
- č) analizo kemijske sestave podzemne vode iz vrtin za odvzem vode.

k a)

Meritev temperature podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro.

k b)

Meritev temperature odpadne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Mesto oziroma mesta in način merjenja se posebej opredelijo v programu monitoringa.

k c)

Z analizo izotopske sestave vode je treba ugotoviti vrednosti razmerja med ^{16}O in ^{18}O , razmerje med vodikom in devterijem ter količino tricija. Vzorci za analizo izotopske sestave vode se prvič odvzamejo v prvem letu izvajanja koncesije. Vzorčenje podzemne vode za analizo izotopske sestave vode je treba opraviti vsako leto v prvem triletnem programu monitoringa med ustaljenim režimom odvzemanja. V nadaljnjih letih se analiza opravlja vsako tretje leto za razmerje med ^{16}O in ^{18}O ter za razmerje med vodikom in devterijem, za tricij pa le, če je bil zaznan v prvih treh analizah. Vzorčenje za analizo izotopske sestave vode se opravi pogosteje (letno), če se ugotovijo trendi slabšanja stanja (zniževanje gladine podzemne vode). Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

k č)

Ob vsakem vzorčenju za analizo kemijske sestave odvzete podzemne vode je treba na mestu objekta izmeriti osnovne fizikalno-kemijske lastnosti podzemne vode:

- specifično električno prevodnost,
- pH,
- oksidacijsko-redukcijski potencial,
- vsebnost kisika in nasičenost s kisikom ter
- temperaturo vzorčene vode iz vrtine in odpadne vode v izpustu.

Nabor parametrov 1:

Iz pip na ustjih vrtine za odvzem vode morajo biti enkrat letno ugotovljene vsebnosti za naslednje značilne parametre:

- kalcij (Ca^{2+})
- magnezij (Mg^{2+})
- kalij (K^{+})
- natrij (Na^{+})
- hidrogenkarbonat (HCO_3^{-})
- klorid (Cl^{-})
- sulfat (SO_4^{2-})
- fosfat (PO_4^{3-})
- nitrat (NO_3^{-})
- nitrit (NO_2^{-})
- amonij (NH_4^{+})

- železo (Fe (skupno))
- mangan (Mn (skupni))
- sušni preostanek pri 105 °C
- kremenica (SiO₂)
- raztopljeni CO₂
- mineralizacija (TDS – skupne raztopljene snovi)

Vzorci vode se odvzamejo iz vrtine, ki se uporablja za odzemanje vode, in sicer istočasno oziroma v primerljivih hidroloških razmerah.

Nabor parametrov 2:

V vzorcu odvzete vode je treba v prvem in tretjem letu izvajanja koncesije, nato pa na vsakih šest let ugotoviti tudi naslednje parametre:

- arzen
- flourid
- bromid
- stroncij
- barij
- krom (skupni)
- bor
- litij
- jodid
- železo (Fe²⁺, Fe³⁺)
- celotni organski ogljik (TOC)
- fenolne snovi
- mineralna olja (skupno)
- policiklični aromatski ogljikovodiki
- aromatski ogljikovodiki
- motnost (NTU)
- prosti CO₂
- raztopljeni H₂S

Parametre iz Nabora parametrov 2 je treba ugotoviti tudi, če se ugotovijo spremembe značilnih parametrov (Nabor parametrov 1), ki so enake ali večje od: ± 20 %. Koncesionar lahko v programu monitoringa predlaga in utemelji konkretnim razmeram prilagojen seznam teh parametrov.

Pri prvem merjenju je treba v odvzeti podzemni vodi ugotoviti tudi koncentracijo in izotopsko sestavo žlahtnih plinov argon, helij in neon: koncentracijo v cc STP/g in ppm, izotopsko sestavo pa kot razmerje ⁴⁰Ar/³⁶Ar, ³He/⁴He, R/Ra in ²⁰Ne/²²Ne.

Pri določanju vsebnosti analiziranih parametrov je treba upoštevati najnižje razpoložljive meje zaznavanja in določanja (meja določljivosti analitske metode). V letnem poročilu o monitoringu je treba navesti meje zaznavnosti in meje določljivosti analitske metode.

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

4. Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta je treba izvajati z:

- a) vzdrževanjem opreme in objektov za rabo podzemne vode,
- b) meritvami učinkovitosti in specifične izdatnosti vrtin za odzemanje vode in
- c) meritvami statičnih in dinamičnih pogojev v vrtinah za odzemanje vode.

k a)

Vsa dela in spremembe, ki so bile narejene v ali pri objektu, merilni opremi ali opremi za rabo podzemne vode, je treba zapisovati in o tem poročati v letnem poročilu o monitoringu odvzetih količin podzemne vode. Enkrat tedensko je treba preverjati pravilno delovanje merilnih naprav.

k b)

Meritve učinkovitosti in specifične izdatnosti vrtine za odvzem vode je treba opraviti po vnaprej izdelanem postopku: gre za kratkotrajen poskus, pri čemer je treba vrtino najprej ugasniti in počakati na kvazistabilizacijo gladine in nato črpati vsaj tri različne količine po nekaj ur, s čimer se preizkusijo učinkovitosti vrtine in njene morebitne izgube (črpalni poskus). Črpalni poskus mora biti prvič izveden v treh mesecih po sklenitvi koncesijske pogodbe, če so od zadnjega poskusa pretekla več kot tri leta, in drugič v tretjem letu prvega triletnega obdobja. Nato se črpalni poskus opravlja vsako šesto leto. Postopek izvajanja črpalnega poskusa se natančneje opredeli v programu monitoringa tako, da se zagotovi primerljivost rezultatov v celotnem časovnem obdobju.

k c)

Meritve statičnih in dinamičnih pogojev v vrtini za odvzem vode se izvajajo s spremljanjem gladine (tlaka) v času, ko se izvajajo črpalni poskusi iz prejšnje točke ali prekinitveni test iz 4. točke tretjega odstavka 3. člena te uredbe.

3347. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode za ogrevanje in potrebe kopališča – Terme Maribor iz vrtin MB-1/90, MB-2/91 in MB-4/92

Na podlagi prvega odstavka 137. člena in dvanajstega odstavka 199.a člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) ter 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o koncesiji za rabo termalne vode za ogrevanje in potrebe kopališča – Terme Maribor iz vrtin MB-1/90, MB-2/91 in MB-4/92

I. PREDMET IN OBSEG KONCESIJE

1. člen

(predmet koncesije)

(1) Ta uredba je koncesijski akt, na podlagi katerega Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podeli koncesijo za rabo termalne vode za ogrevanje in potrebe kopališča – Terme Maribor iz vrtin MB-1/90, MB-2/91 in MB-4/92 (v nadaljnjem besedilu: koncesija) na naslednjih vrtinah:

– MB-1/90 (ID znak 656-1041/1-0), koordinate (X: 154852, Y: 552947, Z: 256);

– MB-2/91 (ID znak 681-2620/2-0), koordinate (X: 155448, Y: 551779, Z: 256);

– MB-4/92 (ID znak 681-2495/2-0), koordinate (X: 155565, Y: 552489, Z: 257).

(2) Obseg vodne pravice, izražen kot največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe vode, iz vrtin MB-1/90, MB-2/91, MB-4/92 je po 15.768 m³/leto. Največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode po posamezni vrtini je 0,5 l/s. Največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) vode je 47.304 m³/leto.

(3) Koncesija se podeli za rabo termalne vode za ogrevanje s klasifikacijsko številko 4.2.1 in za potrebe dejavnosti bazenskega kopališča s klasifikacijsko številko 3.1.2, v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo vrst posebne rabe vode in naplavin.

(4) Območje koncesije obsega območje vrtin MB-1/90, MB-2/91 in MB-4/92 iz prvega odstavka tega člena in zajema termalno podzemno vodo iz vodnega telesa podzemne vode Dravska kotlina (VTPodV_3012), in sicer iz tretjega vodonosnika.

(5) Napajalno območje vrtin MB-1/90, MB-2/91 in MB-4/92 iz prvega odstavka tega člena ter meja tega območja se prikažeta na digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu in objavita v informacijskem sistemu okolja.

II. POGOJI ZA PRIDOBITEV IN IZVAJANJE KONCESIJE

2. člen

(pogoji za pridobitev koncesije)

(1) Koncesija se podeli brez javnega razpisa pravni ali fizični osebi, ki ima v posesti in uporablja objekte za črpanje in odvzem termalne vode za izvajanje dejavnosti kopališč in ogrevanje v objektih Term Maribor.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi koncesijo brez javnega razpisa, če:

1. je vložila pobudo za izdajo koncesijskega akta oziroma vloge za izdajo koncesije v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

2. je tehnično usposobljena in opremljena za izvajanje dejavnosti kopališč,

3. ima pravnomočno uporabno dovoljenje za objekte, v katerih se rabi podzemna voda za dejavnost kopališč, in

4. proti njej ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek ali ni prenehala poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe.

(3) Koncesija se podeli za obdobje 30 let.

(4) Koncesijsko obdobje iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

3. člen

(pogoji izvajanja koncesije)

(1) Oseba, ki pridobi koncesijo (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje okoljevarstvene pogoje, pogoje varstvenega režima in načina rabe podzemne vode:

1. zagotavljati, da največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode in največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz drugega odstavka 1. člena te uredbe nista preseženi;

2. zagotavljati, da s svojo dejavnostjo ne povzroči poslabšanja ali ne prepreči doseganja dobrega kemijskega in količinskega stanja vodnega telesa podzemne vode, določenega v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda;

3. imeti črpališče urejeno tako, da je preprečen vnos onesnaževal v vodonosnik;

4. zagotavljati, da je izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode več kot 70 odstotkov, na način in v roku, ki sta določena s koncesijsko pogodbo. Izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode se izračuna v skladu s priložo 1, ki je sestavni del te uredbe;

5. dejavnost izvajati tako, da pride le do občasnih sprememb toka podzemne vode ali do stalnih sprememb toka le na omejenem prostoru, vendar pa to ne sme povzročiti vdora druge vode ter stalnega in jasno izraženega umetnega trenda v spremembah toka, zaradi katerega bi do takih vdorov lahko prišlo pozneje;

6. zagotavljati monitoring v skladu s 4. členom te uredbe in priložo 2, ki je sestavni del te uredbe;

7. zagotoviti opazovalno vrtino v skladu s programom monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe;

8. skrbeti za najmanjšo mogočo porabo podzemne vode, ponovno uporabo podzemne vode ter uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo;

9. izvajati ukrepe iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, in

10. uporabljati podzemno vodo izključno za lastne potrebe, za katere se podeljuje koncesija.

(2) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje naravovarstvene pogoje:

1. zagotavljati, da ne ogroža naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov, in

2. preprečiti škodljive vplive ter ogrožanje naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

(3) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati druge pogoje, in sicer:

1. skrbeti za varstvo objektov in naprav za rabo podzemne vode ter za njihovo redno vzdrževanje;

2. vzpostaviti stalen nadzor nad objekti in napravami za rabo podzemne vode ter zagotavljati dostop samo pooblaščenim osebam koncesionarja;

3. dopustiti izvajanje meritev za potrebe državnega monitoringa podzemnih voda na vseh vrtinah, ki jih upravlja;

4. po navodilu koncedenta sodelovati pri izvajanju kratkotrajne (do 24-urne) popolne prekinitve odvzema vode, ki ga zaradi ocenjevanja količinskega stanja podzemne vode praviloma enkrat letno istočasno izvedejo vsi koncesionarji, ki odvzemajo vodo iz istega termalnega vodonosnika (prekinitveni test);

5. zagotoviti koncedentu brezplačen dostop do podatkov o dosedanjih raziskavah, ki lahko dajo podatke o podzemni vodi;

6. trajno hraniti tehnično, litološko, hidrogeološko dokumentacijo in dokumentacijo, potrebno za izvajanje monitoringa iz 4. člena te uredbe, v tiskani in digitalni obliki;

7. zagotoviti brezplačni dostop do vseh podatkov, ki se nanašajo na rabo vode;

8. vzdrževati ali sanirati vrtime, izvedene pri raziskavah vodnega vira, ki je predmet koncesije;

9. po prenehanju koncesije z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje koncesije, ravnati v skladu z zakonom, ki ureja vode;

10. sodelovati s koncedentom pri izvajanju izrednih ukrepov, če se poveča stopnja ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda, ali intervencijskih in sanacijskih ukrepov ob naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda;

11. omogočiti brezplačno uporabo objektov in naprav v primeru suše, nenadnega onesnaženja ali poškodbe sistema za oskrbo s pitno vodo, če je to potrebno zaradi zagotavljanja oskrbe s pitno vodo, in

12. redno odstranjevati plavje in odvezemati naplavine na območju najmanj desetih metrov gorvodno in dolvodno od posameznega izpusta odpadne vode v površinske vode.

(4) Koncesionar mora s tehničnimi ali drugimi ukrepi, vključno z zmanjšanjem dovoljene rabe podzemne vode, v določenem obdobju prilagoditi izvajanje koncesije novim razmeram, če pride do:

1. značilnega trenda zniževanja gladine podzemne vode, ki zajema vsaj šestletno obdobje,

2. značilnega trenda negativnih učinkov dolgoročnih sprememb režima toka podzemne vode,

3. preseganja količinskega obnavljanja vodonosnega sistema ali

4. vdora vode iz sosednjega vodonosnika ali površinske vode.

(5) Pojave iz prejšnjega odstavka ugotovi koncesionar na podlagi podatkov monitoringa iz 4. člena te uredbe ali ga o njih obvesti pristojni upravni organ.

(6) Koncesionar mora odvezemati podzemno vodo in izvajati koncesijo tako, da ne vpliva na drugo dovoljeno posebno rabo vode.

4. člen

(monitoring)

(1) Koncesionar mora zagotavljati izvajanje monitoringa, ki obsega monitoring odvzetih količin podzemne vode ter monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtime v skladu z zahtevami iz priloge 2 te uredbe.

(2) Monitoring se izvaja po programu, ki ga za obdobje treh zaporednih koledarskih let (v nadaljnjem besedilu: program monitoringa) pripravi koncesionar, potrdi pa Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Monitoring je treba izvajati v skladu s predpisi, ki urejajo monitoring podzemnih in površinskih voda, oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(4) Koncesionar mora predložiti agenciji v potrditev program monitoringa najpozneje do 1. julija zadnjega leta pred začetkom novega obdobja, za katero se pripravlja program monitoringa. Agencija potrdi program monitoringa v enem mesecu po njegovem prejemu. Če agencija ugotovi, da program monitoringa ni pripravljen v skladu s prejšnjim odstavkom in priložo 2 te uredbe, mora koncesionar v enem mesecu od prejema ugotovitev in priporočil agenciji poslati popravljen program monitoringa.

(5) Koncesionar mora najpozneje do 28. februarja tekočega leta poslati agenciji poročilo o meritvah, obdelavi podatkov in rezultatih izvajanja monitoringa za preteklo leto v skladu s priložo 2 te uredbe.

(6) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

– poročilo o meritvah za preteklo leto, ki vsebuje splošni opis izvajanja monitoringa in posebnosti v obdobju, na katero se poročilo nanaša,

– rezultate monitoringa za preteklo leto, ki vsebujejo rezultate po posameznih sestavnih delih monitoringa in parametrih, posebej pa o vrednostih ΔT in Q_{dej} , in

– obdelavo oziroma analizo ter razlago podatkov monitoringa.

(7) Obrazec poročila iz petega odstavka tega člena je objavljen na spletni strani agencije.

III. PLAČILO ZA KONCESIJO

5. člen

(opredelitev plačila za koncesijo)

Koncesionar plačuje plačilo za koncesijo za vsako leto rabe podzemne vode posebej ves čas trajanja koncesije.

6. člen

(višina plačila za koncesijo)

(1) Plačilo za koncesijo se določi za vsako koledarsko leto posebej.

(2) Višina plačila za koncesijo se za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} + Q_{vod_prav}) / 2) \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $V_{koncesija}$: višina plačila za koncesijo, izražena v eurih,

– C: povprečna letna cena za 1 MJ toplote, ki se jo pridobi iz ekstra lahkega kurilnega olja ter izračuna iz kurilne vrednosti ekstra lahkega kurilnega olja (ki je 42,6 MJ/kg) in cene ekstra lahkega kurilnega olja v maloprodaji v letu, ki je dve leti pred letom, za katero se določa plačilo za koncesijo. Povprečna letna cena za 1 MJ toplote se izraža v eurih,

– Q_{dej} : letna količina iz vseh vrtn odvezete podzemne vode v m³ oziroma zmogljivost objekta za črpanje za obdobje, ko ni na razpolago meritev načrpane podzemne vode, izražena brez enote za količino (m³),

– Q_{vod_prav} : obseg vodne pravice v m³ iz drugega odstavka 1. člena te uredbe, ki določa največjo dovoljeno letno prostornino (količino) v m³, izražena brez enote za količino (m³),

– ΔT : temperaturna razlika med povprečno letno temperaturo podzemne vode na ustju vrtime in 12 °C, izražena brez enote za stopinje (°),

– D: faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode.

(3) Višina plačila za koncesijo se v primeru vračanja neonesnažene podzemne vode v vodonosnik za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija_R} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} - 80\% Q_{vrnjene}) + (Q_{vod_prav} - 80\% Q_{vrnjene})) / 2 \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $Q_{vrnjena}$: letna količina vrnjene podzemne vode v vodonosnik v m³, izražena brez enote za količino (m³).

(4) Poročanje o količini vrnjene neonesnažene podzemne vode iz prejšnjega odstavka se podrobneje uredi s koncesijsko pogodbo.

7. člen

(povprečna cena toplote (C) in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode (D))

(1) Povprečno letno ceno toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) iz prejšnjega člena določi vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Spremembo povprečne letne cene toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) določi vlada najpozneje do 31. decembra tekočega leta za naslednje leto.

8. člen

(način plačevanja plačila za koncesijo)

(1) Koncesionar plačuje za koncesijo med letom v obliki dveh akontacij na podračun, določen s predpisom, ki ureja podračune in način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov, na podlagi računa.

(2) Akontacija znaša polovico zneska, izračunanega po enačbi iz drugega odstavka 6. člena te uredbe, pri čemer se uporabita povprečna cena toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D), določeni na podlagi prejšnjega člena. Vrednosti ΔT in Q_{dej} se pridobita iz poročila iz petega odstavka 4. člena te uredbe za preteklo leto.

(3) Prva akontacija v letu zapade v plačilo zadnji plačilni dan v juniju, druga akontacija v letu pa zadnji plačilni dan v decembru.

(4) Za nepravočasno plačane zneske akontacij oziroma plačila za koncesijo mora koncesionar plačati zakonite zamudne obresti.

(5) Koncesionar, ki med letom preneha izvajati koncesijo, mora organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico, v 30 dneh po prenehanju izvajanja koncesije poslati podatke iz drugega odstavka tega člena.

9. člen

(poračun)

(1) Koncesionar mora organu iz petega odstavka prejšnjega člena vsako leto najpozneje do 28. februarja poslati podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena za preteklo leto. Morebitno razliko med z akontacijama vplačanimi zneski in višino plačila za koncesijo, določeno v skladu s 6. členom te uredbe, je treba plačati na način iz prvega odstavka prejšnjega člena ali vrniti koncesionarju v 60 dneh po izdaji poročila plačil za koncesijo.

(2) Če koncesionar ni poslal podatkov iz drugega odstavka prejšnjega člena v predpisanem roku ali je poslal napačne podatke, se za določitev višine plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prejšnjega odstavka.

10. člen

(hramba dokumentacije)

(1) Koncesionar mora dokumentacijo, s katero dokazuje resničnost in pravilnost podatkov iz drugega odstavka 8. člena te uredbe, hraniti še najmanj pet let od prejema računa oziroma poročila za plačilo za koncesijo.

(2) Koncesionar mora hraniti podatke, pridobljene na podlagi monitoringa iz 4. člena te uredbe, še najmanj pet let po preteku koncesijskega obdobja.

IV. KONCESIJSKA POGODBA

11. člen

(sklenitev in vsebina koncesijske pogodbe)

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesijska pogodba je sklenjena, ko jo podpišeta obe pogodbeni stranki.

(3) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin, ki jih določata zakon, ki ureja vode, in zakon, ki ureja varstvo okolja, določijo zlasti:

1. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem koncesije,
2. razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,
3. način finančnega in strokovnega nadzora,
4. pogodbene kazni zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,

5. prenos oziroma odstranitev objektov in naprav ter sanacija vrtin po prenehanju koncesije in

6. medsebojno obveščanje.

(4) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin iz prejšnjega odstavka podrobneje določijo tudi ukrepi in pogoji iz 3. člena te uredbe na podlagi podatkov o:

1. globini črpanja in temperaturi podzemne vode na ustju vrtine,
2. stanju podzemnih voda na vodnem telesu iz četrtega odstavka 1. člena te uredbe,
3. uporabljanju podzemne vode za oskrbo s pitno vodo,
4. varstvenih območjih v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
5. ukrepih iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, ter
6. varstvenih in razvojnih usmeritvah oziroma mnenjih, če se rabi voda na območju naravne vrednote oziroma na območju, varovanem po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

V. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(višina plačila v prehodnem obdobju)

(1) Plačilo za koncesijo se začne plačevati s 1. januarjem 2016.

(2) Ne glede na 6. člen te uredbe znaša višina plačila za koncesijo 60 odstotkov za leto 2016, 70 odstotkov za leto 2017, 80 odstotkov za leto 2018 in 90 odstotkov za leto 2019 plačila za koncesijo, izračunanega na način iz 6. člena te uredbe.

13. člen

(povprečna letna cena toplote in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode v prehodnem obdobju)

(1) Vlada sprejme sklep iz 7. člena te uredbe v enem letu od uveljavitve te uredbe.

(2) Do uveljavitve sklepa iz prejšnjega odstavka znaša povprečna letna cena za 1 MJ toplote (C) 0,026 eura, faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) pa 1.

14. člen

(prva akontacija in podatki za izračun do vzpostavitve poročanja o monitoringu)

(1) Višino prve akontacije plačila za koncesijo določi organ iz petega odstavka 8. člena te uredbe, na podlagi podatkov o količini odvzete vode iz vrtin iz 1. člena te uredbe za preteklo leto.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora koncesionar poslati organu iz prejšnjega odstavka v enem mesecu od dokončnosti odločbe o določitvi koncesionarja.

(3) Če podatki iz prejšnjega odstavka niso poslani v roku iz prejšnjega odstavka, se za izračun plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prvega odstavka tega člena.

(4) Do vzpostavitve rednega letnega poročanja v skladu s petim odstavkom 4. člena te uredbe mora koncesionar do 28. februarja tekočega leta pošiljati podatke iz drugega odstavka 8. člena te uredbe organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico.

15. člen

(prvi program monitoringa in prvo poročilo o monitoringu)

(1) Koncesionar mora prvi program monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe predložiti agenciji v potrditev najpozneje v šestih mesecih od sklenitve koncesijske pogodbe.

(2) Meritve gladin vode prek opazovalne vrtine mora koncesionar začeti izvajati najpozneje v enem letu po potrditvi prvega programa monitoringa. V prvem programu monitoringa koncesionar predlaga vrtino, ki se bo uporabljala kot opazovalna vrtina.

(3) Koncesionar mora prvič poslati poročilo iz petega odstavka 4. člena te uredbe najpozneje do 28. februarja leta, ki sledi letu potrditve prvega programa monitoringa.

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-51/2015
Ljubljana, dne 5. novembra 2015
EVA 2015-2550-0150

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

Priloga 1**Izračun izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode*:**

$$\eta = 100 \times (T_{\text{vodni vir}} - T_{\text{odpadna voda}}) / (T_{\text{vodni vir}} - 12 \text{ } ^\circ\text{C})$$

kjer je:

- η : izkoristek toplotne energije, izražen v %,
- $T_{\text{vodni vir}}$: letna povprečna temperatura vode v $^\circ\text{C}$,
- $T_{\text{odpadna voda}}$: letna povprečna temperatura odpadne vode v $^\circ\text{C}$.

* V primeru dodatnega ogrevanja odvzete podzemne vode se zahteva po doseganju izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode ne upošteva.

Priloga 2

MONITORING

I. Splošno

Monitoring iz 4. člena te uredbe vključuje:

- monitoring odvzetih količin podzemne vode,
- monitoring vpliva rabe in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine.

Koncesionar mora zagotavljati kakovost podatkov z meroslovnim obvladovanjem merilne opreme. Postopek izvajanja meritev mora zagotavljati primerljivost rezultatov v celotnem obdobju programa monitoringa. Koncesionar mora hraniti vse pridobljene podatke v celotnem trajanju koncesije.

II. Monitoring odvzetih količin podzemne vode

Z monitoringom odvzetih količin podzemne vode se spremlja količina odvzete podzemne vode z opravljanjem meritev dejanske količine odvzete podzemne vode z ustreznim merilnikom pretoka vode in elektronskim zapisovanjem tako, da se lahko trenutna količina in skupna odvzeta količina podzemne vode kadarkoli preverita.

III. Monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

1. Za ugotavljanje morebitnih sprememb razmer se izvajata monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta za odvzem vode. Pri tem se spremljajo:

- stopnja količinskega obnavljanja,
- stalnost fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode in
- stalnost hidravličnih značilnosti objekta za odvzem podzemne vode (v nadaljnjem besedilu: objekt).

2. Spremljanje stopnje količinskega obnavljanja

Stopnjo količinskega obnavljanja podzemne vode je treba ugotavljati s stalnim spremljanjem gladine oziroma tlaka podzemne vode, pretoka odvzete vode in njihovega trenda za posamezne objekte ter to letno vrednotiti v povezavi z rezultati vsakoletne kratkotrajne istočasne in popolne prekinitve odvzema podzemne vode v celotnem termalnem vodonosniku (prekinitveni test).

Ugotavljati je treba:

- razpon gladine podzemne vode ter sezonski in dolgoročni trend,
- odvisnost znižanja gladine in temperature podzemne vode od količine črpanja in hidroloških razmer,
- učinke kratkotrajnih popolnih prekinitvev rabe (odvzema) podzemne vode (prekinitveni test) in
- doseganje kritične vrednosti gladine podzemne vode.

Monitoring spremljanja stopnje količinskega obnavljanja je treba izvajati z meritvami:

- odvzete količine vode iz vsake vrtine za odvzem vode,
- gladine (tlaka) podzemne vode v vsaki vrtini za odvzem vode in v opazovalnih vrtinah in
- skupne količine odpadne vode iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi.

Meritev pretoka odvzetih količin vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem trenutne količine pretoka in kumulativne količine načrpane vode vsaj enkrat na uro.

Meritve gladine podzemne vode na vrtinah za odvzem vode in v opazovalni vrtini se izvajajo s tlačno sondo in elektronskim zapisovanjem gladine podzemne vode ali na drug način, ki omogoča primerljivo kakovost rezultatov. Meritev gladine (tlaka) podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro.

Skupna količina odpadne vode se zapisuje vsaj enkrat dnevno. Mesto in način merjenja se posebej opredelita v programu monitoringa.

3. Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne in odpadne vode

Z analizo fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode je treba ugotavljati kemijsko sestavo in posredno tudi spremembo količinskega stanja (toplotne vrednosti) izkoriščanega vodonosnika.

Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti vode je treba izvajati z:

- a) meritvijo temperature podzemne vode na ustju vseh vrtin za odvzem vode,
- b) meritvijo temperature odpadne vode na izpustu iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi,
- c) analizo izotopske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode in
- č) analizo kemijske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode.

k a)

Meritev temperature podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro.

k b)

Meritev temperature odpadne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Mesto oziroma mesta in način merjenja se posebej opredelijo v programu monitoringa.

k c)

Z analizo izotopske sestave vode je treba ugotoviti vrednosti razmerja med ^{16}O in ^{18}O , razmerje med vodikom in devterijem ter količino tricija. Vzorci za analizo izotopske sestave vode se prvič odvzamejo v prvem letu izvajanja koncesije. Vzorčenje podzemne vode za analizo izotopske sestave vode je treba opraviti vsako leto v prvem triletnem programu monitoringa med ustaljenim režimom odvzemanja. V nadaljnjih letih se analiza opravlja vsako tretje leto za razmerje med ^{16}O in ^{18}O ter za razmerje med vodikom in devterijem, za tricij pa le, če je bil zaznan v prvih treh analizah. Vzorčenje za analizo izotopske sestave vode se opravi pogosteje (letno), če se ugotovijo trendi slabšanja stanja (zniževanje gladine podzemne vode).

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

k č)

Ob vsakem vzorčenju za analizo kemijske sestave odvzete podzemne vode je treba na mestu objekta izmeriti osnovne fizikalno-kemijske lastnosti podzemne vode:

- specifično električno prevodnost,
- pH,
- oksidacijsko-redukcijski potencial,
- vsebnost kisika in nasičenost s kisikom ter
- temperaturo vzorčene vode iz vrtine in odpadne vode v izpustu.

Nabor parametrov 1:

Iz pip na ustjih vseh vrtin za odvzem vode morajo biti enkrat letno ugotovljene vsebnosti za naslednje značilne parametre:

- kalcij (Ca^{2+})
- magnezij (Mg^{2+})
- kalij (K^+)
- natrij (Na^+)
- hidrogenkarbonat (HCO_3^-)
- klorid (Cl^-)
- sulfat (SO_4^{2-})
- fosfat (PO_4^{3-})
- nitrat (NO_3^-)
- nitrit (NO_2^-)
- amonij (NH_4^+)
- železo (Fe (skupno))
- mangan (Mn (skupni))
- sušni preostanek pri 105 °C
- kremenica (SiO_2)
- raztopljeni CO_2
- mineralizacija (TDS – skupne raztopljene snovi)

Vzorci vode se odvzamejo iz vrtin, ki se uporabljajo za odzemanje vode, in sicer istočasno oziroma v primerljivih hidroloških razmerah.

Nabor parametrov 2:

V vzorcu odvzete vode je treba v prvem in tretjem letu izvajanja koncesije, nato pa na vsakih šest let ugotoviti tudi naslednje parametre:

- arzen
- flourid
- bromid
- stroncij
- barij
- krom (skupni)
- bor
- litij
- jodid
- železo (Fe^{2+} , Fe^{3+})
- celotni organski ogljik (TOC)
- fenolne snovi
- mineralna olja (skupno)
- policiklični aromatski ogljikovodiki
- aromatski ogljikovodiki
- motnost (NTU)
- prosti CO_2
- raztopljeni H_2S

Parametre iz Nabora parametrov 2 je treba ugotoviti tudi, če se ugotovijo spremembe značilnih parametrov (Nabor parametrov 1), ki so enake ali večje od: $\pm 20\%$. Koncesionar lahko v programu monitoringa predlaga in utemelji konkretnim razmeram prilagojen seznam teh parametrov.

Pri prvem merjenju je treba v odvzeti podzemni vodi ugotoviti tudi koncentracijo in izotopsko sestavo žlahtnih plinov argon, helij in neon: koncentracijo v cc STP/g in ppm, izotopsko sestavo pa kot razmerje $^{40}\text{Ar}/^{36}\text{Ar}$, $^3\text{He}/^4\text{He}$, R/Ra in $^{20}\text{Ne}/^{22}\text{Ne}$.

Pri določanju vsebnosti analiziranih parametrov je treba upoštevati najnižje razpoložljive meje zaznavanja in določanja (meja določljivosti analitske metode). V letnem poročilu o monitoringu je treba navesti meje zaznavnosti in meje določljivosti analitske metode.

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

4. Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta je treba izvajati z:

- a) vzdrževanjem opreme in objektov za rabo podzemne vode,
- b) meritvami učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode,
- c) meritvami statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode in v opazovalnih vrtinah.

k a)

Vsa dela in spremembe, ki so bile narejene v ali pri objektu, merilni opremi ali opremi za rabo podzemne vode, je treba zapisovati in o tem poročati v letnem poročilu o monitoringu odvzetih količin podzemne vode. Enkrat tedensko je treba preverjati pravilno delovanje merilnih naprav.

k b)

Meritve učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode je treba opraviti po vnaprej izdelanem postopku: gre za kratkotrajen poskus, pri čemer je treba vrtino najprej ugasniti in počakati na kvazistabilizacijo gladine in nato črpati vsaj tri različne količine po nekaj ur, s čimer se preizkusijo učinkovitosti vrtine in njene morebitne izgube (črpalni poskus). Črpalni poskus mora biti prvič izveden v treh mesecih po sklenitvi koncesijske pogodbe, če so od zadnjega poskusa pretekla več kot tri leta, in drugič v tretjem letu prvega triletnega obdobja. Nato se črpalni poskus opravlja vsako šesto leto. Postopek izvajanja črpalnega poskusa se natančneje opredeli v programu monitoringa tako, da se zagotovi primerljivost rezultatov v celotnem časovnem obdobju.

k c)

Meritve statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode in opazovalnih vrtinah se izvajajo s spremljanjem gladine (tlaka) v času, ko se izvajajo črpalni poskusi iz prejšnje točke ali prekinitveni test iz 4. točke tretjega odstavka 3. člena te uredbe.

3348. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode za potrebe kopališč Thermane d. d. iz vrtin K-1/72, K-2/95 in V-7/67

Na podlagi prvega odstavka 137. člena, dvanajstega odstavka 199.a člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15), 27. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 57/12) in 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o koncesiji za rabo termalne vode za potrebe kopališč Thermane d. d. iz vrtin K-1/72, K-2/95 in V-7/67****I. PREDMET IN OBSEG KONCESIJE****1. člen**

(predmet koncesije)

(1) Ta uredba je koncesijski akt, na podlagi katerega Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podeli koncesijo za rabo termalne vode za ogrevanje in potrebe kopališč Thermane d. d. iz vrtin K-1/72, K-2/95 in V-7/67 (v nadaljnjem besedilu: koncesija) na naslednjih vrtinah:

– K-1/72 (ID znak 1026-156-0), koordinate (X: 112865, Y: 518323, Z: 216);

– K-2/95 (ID znak 1026-155/7-0), koordinate (X: 112944, Y: 518272, Z: 222);

– V-7/67 (ID znak 1026-155/1-0), koordinate (X: 112769, Y: 518305, Z: 220).

(2) Obseg vodne pravice, izražen kot največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe vode, iz vrtine K-1/72 je 315.360 m³/leto, iz vrtine K-2/95 240.752 m³/leto in iz vrtine V-7/67 11.888 m³/leto. Največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine K-1/72 je 10 l/s, iz vrtine K-2/95 7 l/s, iz vrtine V-7/67 pa 0,37 l/s. Največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe vode je 568.000 m³/leto.

(3) Koncesija se podeli za rabo termalne vode za ogrevanje s klasifikacijsko številko 4.2.1 in za potrebe dejavnosti bazenskega kopališča s klasifikacijsko številko 3.1.2, v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo vrst posebne rabe vode in naplavin.

(4) Območje koncesije obsega območje vrtin K-1/72, K-2/95 in V-7/67 iz prvega odstavka tega člena in zajema termalno podzemno vodo iz vodnega telesa podzemne vode Spodnji del Savinje do Sotle (VTPodV_1009), in sicer iz tretjega vodonosnika.

(5) Napajalno območje vrtin K-1/72, K-2/95 in V-7/67 iz prvega odstavka tega člena ter meja tega območja se prikažeta na digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu in objavita v informacijskem sistemu okolja.

II. POGOJI ZA PRIDOBITEV IN IZVAJANJE KONCESIJE**2. člen**

(pogoji za pridobitev koncesije)

(1) Koncesija se podeli brez javnega razpisa pravni ali fizični osebi, ki ima v posesti in uporablja objekte za črpanje in odvzem podzemne vode za izvajanje dejavnosti kopališč v objektih Thermane d. d.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi koncesijo brez javnega razpisa, če:

1. je vložila pobudo za izdajo koncesijskega akta oziroma vloge za izdajo koncesije v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

2. je tehnično usposobljena in opremljena za izvajanje dejavnosti kopališč,

3. ima pravnomočno uporabno dovoljenje za objekte, v katerih se rabi podzemna voda za dejavnost kopališč, in

4. proti njej ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek ali ni prenehala poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe.

(3) Koncesija se podeli za obdobje 30 let.

(4) Koncesijsko obdobje iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

3. člen

(pogoji izvajanja koncesije)

(1) Oseba, ki pridobi koncesijo (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje okoljevarstvene pogoje, pogoje varstvenega režima in načina rabe podzemne vode:

1. zagotavljati, da največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode in največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz drugega odstavka 1. člena te uredbe nista preseženi;

2. zagotavljati, da s svojo dejavnostjo ne povzroči poslabšanja ali ne prepreči doseganja dobrega kemijskega in količinskega stanja vodnega telesa podzemne vode, določenega v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda;

3. imeti črpališče urejeno tako, da je preprečen vnos onesnaževal v vodonosnik;

4. zagotavljati, da je izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode več kot 70 odstotkov, na način in v roku, ki sta določena s koncesijsko pogodbo. Izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode se izračuna v skladu s priložo 1, ki je sestavni del te uredbe;

5. dejavnost izvajati tako, da pride le do občasnih sprememb toka podzemne vode ali do stalnih sprememb toka le na omejenem prostoru, vendar pa to ne sme povzročiti vdora druge vode ter stalnega in jasno izraženega umetnega trenda v spremembah toka, zaradi katerega bi do takih vdorov lahko prišlo pozneje;

6. zagotavljati monitoring v skladu s 4. členom te uredbe in priložo 2, ki je sestavni del te uredbe;

7. skrbeti za najmanjšo mogočo porabo podzemne vode, ponovno uporabo podzemne vode ter uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo;

8. izvajati ukrepe iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, in

9. uporabljati podzemno vodo izključno za lastne potrebe, za katere se podeljuje koncesija.

(2) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje naravovarstvene pogoje:

1. zagotavljati, da ne ogroža naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov, in

2. preprečiti škodljive vplive ter ogrožanje naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

(3) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati druge pogoje, in sicer:

1. skrbeti za varstvo objektov in naprav za rabo podzemne vode ter za njihovo redno vzdrževanje;

2. vzpostaviti stalen nadzor nad objekti in napravami za rabo podzemne vode ter zagotavljati dostop samo pooblaščenim osebam koncesionarja;

3. dopustiti izvajanje meritev za potrebe državnega monitoringa podzemnih voda na vseh vrtinah, ki jih upravlja;

4. po navodilu koncedenta sodelovati pri izvajanju kratkotrajne (do 24-urne) popolne prekinitve odvzema vode, ki ga zaradi ocenjevanja količinskega stanja podzemne vode praviloma enkrat letno istočasno izvedejo vsi koncesionarji, ki odzemajo vodo iz istega termalnega vodonosnika (prekinitveni test);

5. zagotoviti koncedentu brezplačen dostop do podatkov o dosedanjih raziskavah, ki lahko dajo podatke o podzemni vodi;

6. trajno hraniti tehnično, litološko, hidrogeološko dokumentacijo in dokumentacijo, potrebno za izvajanje monitoringa iz 4. člena te uredbe, v tiskani in digitalni obliki;

7. zagotoviti brezplačni dostop do vseh podatkov, ki se nanašajo na rabo vode;

8. vzdrževati ali sanirati vrtine, izvedene pri raziskavah vodnega vira, ki je predmet koncesije;

9. po prenehanju koncesije z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje koncesije, ravnati v skladu z zakonom, ki ureja vode;

10. sodelovati s koncedentom pri izvajanju izrednih ukrepov, če se poveča stopnja ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda, ali intervencijskih in sanacijskih ukrepov ob naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda;

11. omogočiti brezplačno uporabo objektov in naprav v primeru suše, nenadnega onesnaženja ali poškodbe sistema za oskrbo s pitno vodo, če je to potrebno zaradi zagotavljanja oskrbe s pitno vodo, in

12. redno odstranjevati plavje in odvezemati naplavine na območju najmanj desetih metrov gorvodno in dolvodno od posameznega izpusta odpadne vode v površinske vode.

(4) Koncesionar mora s tehničnimi ali drugimi ukrepi, vključno z zmanjšanjem dovoljene rabe podzemne vode, v določenem obdobju prilagoditi izvajanje koncesije novim razmeram, če pride do:

1. značilnega trenda zniževanja gladine podzemne vode, ki zajema vsaj šestletno obdobje,

2. značilnega trenda negativnih učinkov dolgoročnih sprememb režima toka podzemne vode,

3. preseganja količinskega obnavljanja vodonosnega sistema ali

4. vdora vode iz sosednjega vodonosnika ali površinske vode.

(5) Pojave iz prejšnjega odstavka ugotovi koncesionar na podlagi podatkov monitoringa iz 4. člena te uredbe ali ga o njih obvesti pristojni upravni organ.

(6) Koncesionar mora odvezemati podzemno vodo in izvajati koncesijo tako, da ne vpliva na drugo dovoljeno posebno rabo vode.

4. člen

(monitoring)

(1) Koncesionar mora zagotavljati izvajanje monitoringa, ki obsega monitoring odvzetih količin podzemne vode ter monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine v skladu z zahtevami iz priloge 2 te uredbe.

(2) Monitoring se izvaja po programu, ki ga za obdobje treh zaporednih koledarskih let (v nadaljnjem besedilu: program monitoringa) pripravi koncesionar, potrdi pa Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Monitoring je treba izvajati v skladu s predpisi, ki urejajo monitoring podzemnih in površinskih voda, oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(4) Koncesionar mora predložiti agenciji v potrditev program monitoringa najpozneje do 1. julija zadnjega leta pred začetkom novega obdobja, za katero se pripravlja program monitoringa. Agencija potrdi program monitoringa v enem mesecu po njegovem prejemu. Če agencija ugotovi, da program monitoringa ni pripravljen v skladu s prejšnjim odstavkom in priložo 2 te uredbe, mora koncesionar v enem mesecu od prejema ugotovitev in priporočil agenciji poslati popravljen program monitoringa.

(5) Koncesionar mora najpozneje do 28. februarja tekočega leta poslati agenciji poročilo o meritvah, obdelavi podatkov in rezultatih izvajanja monitoringa za preteklo leto v skladu s priložo 2 te uredbe.

(6) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

– poročilo o meritvah za preteklo leto, ki vsebuje splošni opis izvajanja monitoringa in posebnosti v obdobju, na katero se poročilo nanaša,

– rezultate monitoringa za preteklo leto, ki vsebujejo rezultate po posameznih sestavnih delih monitoringa in parametrih, posebej pa o vrednostih ΔT in Q_{dej} , in

– obdelavo oziroma analizo ter razlago podatkov monitoringa.

(7) Obrazec poročila iz petega odstavka tega člena je objavljen na spletni strani agencije.

III. PLAČILO ZA KONCESIJO

5. člen

(opredelitev plačila za koncesijo)

Koncesionar plačuje plačilo za koncesijo za vsako leto rabe podzemne vode posebej ves čas trajanja koncesije.

6. člen

(višina plačila za koncesijo)

(1) Plačilo za koncesijo se določi za vsako koledarsko leto posebej.

(2) Višina plačila za koncesijo se za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} + Q_{vod_prav}) / 2) \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $V_{koncesija}$: višina plačila za koncesijo, izražena v eurih,

– C: povprečna letna cena za 1 MJ toplote, ki se jo pridobi iz ekstra lahkega kurilnega olja ter izračuna iz kurilne vrednosti ekstra lahkega kurilnega olja (ki je 42,6 MJ/kg) in cene ekstra lahkega kurilnega olja v maloprodaji v letu, ki je dve leti pred letom, za katero se določa plačilo za koncesijo. Povprečna letna cena za 1 MJ toplote se izraža v eurih,

– Q_{dej} : letna količina iz vseh vrtin odvzete podzemne vode v m³ oziroma zmogljivost objekta za črpanje za obdobje, ko ni na razpolago meritev načrpane podzemne vode, izražena brez enote za količino (m³),

– Q_{vod_prav} : obseg vodne pravice v m³ iz drugega odstavka 1. člena te uredbe, ki določa največjo dovoljeno letno prostornino (količino) v m³, izražena brez enote za količino (m³),

– ΔT : temperaturna razlika med povprečno letno temperaturo podzemne vode na ustju vrtine in 12 °C, izražena brez enote za stopinje (°),

– D: faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode.

(3) Višina plačila za koncesijo se v primeru vračanja neonesnažene podzemne vode v vodonosnik za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija_R} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} - 80\% Q_{vrnjene}) + (Q_{vod_prav} - 80\% Q_{vrnjene})) / 2 \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $Q_{vrnjena}$: letna količina vrnjene podzemne vode v vodonosnik v m³, izražena brez enote za količino (m³).

(4) Poročanje o količini vrnjene neonesnažene podzemne vode iz prejšnjega odstavka se podrobneje uredi s koncesijsko pogodbo.

7. člen

(povprečna cena toplote (C) in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode (D))

(1) Povprečno letno ceno toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) iz prejšnjega člena določi vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Spremembo povprečne letne cene toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe

vode (D) določi vlada najpozneje do 31. decembra tekočega leta za naslednje leto.

8. člen

(način plačevanja plačila za koncesijo)

(1) Koncesionar plačuje za koncesijo med letom v obliki dveh akontacij na podračun, določen s predpisom, ki ureja podračune in način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov, na podlagi računa.

(2) Akontacija znaša polovico zneska, izračunanega po enačbi iz drugega odstavka 6. člena te uredbe, pri čemer se uporabita povprečna cena toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D), določeni na podlagi prejšnjega člena. Vrednosti ΔT in Q_{dej} se pridobita iz poročila iz petega odstavka 4. člena te uredbe za preteklo leto.

(3) Prva akontacija v letu zapade v plačilo zadnji plačilni dan v juniju, druga akontacija v letu pa zadnji plačilni dan v decembru.

(4) Za nepravčasno plačane zneske akontacij oziroma plačila za koncesijo mora koncesionar plačati zakonite zamudne obresti.

(5) Koncesionar, ki med letom preneha izvajati koncesijo, mora organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico, v 30 dneh po prenehanju izvajanja koncesije poslati podatke iz drugega odstavka tega člena.

9. člen

(poračun)

(1) Koncesionar mora organu iz petega odstavka prejšnjega člena vsako leto najpozneje do 28. februarja poslati podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena za preteklo leto. Morebitno razliko med z akontacijama vplačanimi zneski in višino plačila za koncesijo, določeno v skladu s 6. členom te uredbe, je treba plačati na način iz prvega odstavka prejšnjega člena ali vrniti koncesionarju v 60 dneh po izdaji poročuna plačil za koncesijo.

(2) Če koncesionar ni poslal podatkov iz drugega odstavka prejšnjega člena v predpisanem roku ali je poslal napačne podatke, se za določitev višine plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prejšnjega odstavka.

10. člen

(hramba dokumentacije)

(1) Koncesionar mora dokumentacijo, s katero dokazuje resničnost in pravilnost podatkov iz drugega odstavka 8. člena te uredbe, hraniti še najmanj pet let od prejema računa oziroma poročuna za plačilo za koncesijo.

(2) Koncesionar mora hraniti podatke, pridobljene na podlagi monitoringa iz 4. člena te uredbe, še najmanj pet let po preteku koncesijskega obdobja.

IV. KONCESIJSKA POGODBA

11. člen

(sklenitev in vsebina koncesijske pogodbe)

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesijska pogodba je sklenjena, ko jo podpišeta obe pogodbeni stranki.

(3) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin, ki jih določata zakon, ki ureja vode, in zakon, ki ureja varstvo okolja, določijo zlasti:

1. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem koncesije,
2. razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,
3. način finančnega in strokovnega nadzora,

4. pogodbene kazni zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,

5. prenos oziroma odstranitev objektov in naprav ter sanacija vrtin po prenehanju koncesije in

6. medsebojno obveščanje.

(4) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin iz prejšnjega odstavka podrobneje določijo tudi ukrepi in pogoji iz 3. člena te uredbe na podlagi podatkov o:

1. globini črpanja in temperaturi podzemne vode na ustju vrtnice,

2. stanju podzemnih voda na vodnem telesu iz četrtega odstavka 1. člena te uredbe,

3. uporabljanju podzemne vode za oskrbo s pitno vodo,

4. varstvenih območjih v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

5. ukrepov iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, ter

6. varstvenih in razvojnih usmeritvah oziroma mnenjih, če se rabi voda na območju naravne vrednote oziroma na območju, varovanem po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

V. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(višina plačila v prehodnem obdobju)

(1) Plačilo za koncesijo se začne plačevati s 1. januarjem 2016.

(2) Ne glede na 6. člen te uredbe znaša višina plačila za koncesijo 60 odstotkov za leto 2016, 70 odstotkov za leto 2017, 80 odstotkov za leto 2018 in 90 odstotkov za leto 2019 plačila za koncesijo, izračunanega na način iz 6. člena te uredbe.

13. člen

(povprečna letna cena toplote in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode v prehodnem obdobju)

(1) Vlada sprejme sklep iz 7. člena te uredbe v enem letu od uveljavitve te uredbe.

(2) Do uveljavitve sklepa iz prejšnjega odstavka znaša povprečna letna cena za 1 MJ toplote (C) 0,026 eura, faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) pa 1.

14. člen

(prva akontacija in podatki za izračun do vzpostavitve poročanja o monitoringu)

(1) Višino prve akontacije plačila za koncesijo določi organ iz petega odstavka 8. člena te uredbe, na podlagi podatkov o količini odvzete vode iz vrtin iz 1. člena te uredbe za preteklo leto.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora koncesionar poslati organu iz prejšnjega odstavka v enem mesecu od dokončnosti odločbe o določitvi koncesionarja.

(3) Če podatki iz prejšnjega odstavka niso poslani v roku iz prejšnjega odstavka, se za izračun plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prvega odstavka tega člena.

(4) Do vzpostavitve rednega letnega poročanja v skladu s petim odstavkom 4. člena te uredbe mora koncesionar do 28. februarja tekočega leta pošiljati podatke iz drugega odstavka 8. člena te uredbe organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico.

15. člen

(prvi program monitoringa in prvo poročilo o monitoringu)

(1) Koncesionar mora prvi program monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe predložiti agenciji v potrditev najpozneje v šestih mesecih od sklenitve koncesijske pogodbe.

(2) Koncesionar mora prvič poslati poročilo iz petega odstavka 4. člena te uredbe najpozneje do 28. februarja leta, ki sledi letu potrditve prvega programa monitoringa.

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-48/2015

Ljubljana, dne 5. novembra 2015

EVA 2015-2550-0151

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

Priloga 1**Izračun izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode*:**

$$\eta = 100 \times (T_{\text{vodni vir}} - T_{\text{odpadna voda}}) / (T_{\text{vodni vir}} - 12 \text{ } ^\circ\text{C})$$

kjer je:

- η : izkoristek toplotne energije, izražen v %,
- $T_{\text{vodni vir}}$: letna povprečna temperatura vode v $^\circ\text{C}$,
- $T_{\text{odpadna voda}}$: letna povprečna temperatura odpadne vode v $^\circ\text{C}$.

* V primeru dodatnega ogrevanja odvzete podzemne vode se zahteva po doseganju izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode ne upošteva.

Priloga 2

MONITORING

I. Splošno

Monitoring iz 4. člena te uredbe vključuje:

- monitoring odvzetih količin podzemne vode,
- monitoring vpliva rabe in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine.

Koncesionar mora zagotavljati kakovost podatkov z meroslovnim obvladovanjem merilne opreme. Postopek izvajanja meritev mora zagotavljati primerljivost rezultatov v celotnem obdobju programa monitoringa. Koncesionar mora hraniti vse pridobljene podatke v celotnem trajanju koncesije.

Koncesionar mora za podatke, za katere je tako določeno v tej prilogi, zagotavljati enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

II. Monitoring odvzetih količin podzemne vode

Z monitoringom odvzetih količin podzemne vode se spremlja količina odvzete podzemne vode z opravljanjem meritev dejanske količine odvzete podzemne vode z ustreznim merilnikom pretoka vode in elektronskim zapisovanjem tako, da se lahko trenutna količina in skupna odvzeta količina podzemne vode kadarkoli preverita.

Koncesionar mora za meritve zagotavljati enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

III. Monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

1. Za ugotavljanje morebitnih sprememb razmer se izvajata monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta za odzem vode. Pri tem se spremljajo:

- stopnja količinskega obnavljanja,
- stalnost fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode in
- stalnost hidravličnih značilnosti objekta za odzem podzemne vode (v nadaljnjem besedilu: objekt).

2. Spremljanje stopnje količinskega obnavljanja

Stopnjo količinskega obnavljanja podzemne vode je treba ugotavljati s stalnim spremljanjem gladine oziroma tlaka podzemne vode, pretoka odvzete vode in njihovega trenda za posamezne objekte ter to letno vrednotiti v povezavi z rezultati vsakoletne kratkotrajne istočasne in popolne prekinitev odvzema podzemne vode v celotnem termalnem vodonosniku (prekinitveni test).

Ugotavljati je treba:

- razpon gladine podzemne vode ter sezonski in dolgoročni trend,
- odvisnost znižanja gladine in temperature podzemne vode od količine črpanja in hidroloških razmer,
- učinke kratkotrajnih popolnih prekinitev rabe (odvzema) podzemne vode (prekinitveni test) in
- doseganje kritične vrednosti gladine podzemne vode.

Monitoring spremljanja stopnje količinskega obnavljanja je treba izvajati z meritvami:

- odvzete količine vode iz vsake vrtine za odzem vode,
- gladine (tlaka) podzemne vode v vsaki vrtini za odzem vode in
- skupne količine odpadne vode iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi.

Meritev pretoka odvzetih količin vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem trenutne količine pretoka in kumulativne količine načrpane vode vsaj enkrat na uro. Za te meritve morata biti zagotovljena elektronsko zapisovanje in enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

Meritve gladine podzemne vode na vrtinah za odvzem vode se izvajajo s tlačno sondo in elektronskim zapisovanjem gladine podzemne vode ali na drug način, ki omogoča primerljivo kakovost rezultatov. Meritev gladine (tlaka) podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Za meritve gladine (tlaka) morata biti zagotovljena elektronsko zapisovanje in enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

Skupna količina odpadne vode se zapisuje vsaj enkrat dnevno. Mesto in način merjenja se posebej opredelita v programu monitoringa.

3. Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne in odpadne vode

Z analizo fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode je treba ugotavljati kemijsko sestavo in posredno tudi spremembo količinskega stanja (toplotne vrednosti) izkoriščanega vodonosnika.

Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti vode je treba izvajati z:

- a) meritvijo temperature podzemne vode na ustju vseh vrtin za odvzem vode,
- b) meritvijo temperature odpadne vode na izpustu iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi,
- c) analizo izotopske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode in
- č) analizo kemijske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode.

k a)

Meritev temperature podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Za meritve temperature odvzete podzemne vode morata biti zagotovljena elektronsko zapisovanje in enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

k b)

Meritev temperature odpadne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Mesto oziroma mesta in način merjenja se posebej opredelijo v programu monitoringa.

k c)

Z analizo izotopske sestave vode je treba ugotoviti vrednosti razmerja med ^{16}O in ^{18}O , razmerje med vodikom in devterijem ter količino tricija. Vzorci za analizo izotopske sestave vode se prvič odvzamejo v prvem letu izvajanja koncesije. Vzorčenje podzemne vode za analizo izotopske sestave vode je treba opraviti vsako leto v prvem triletnem programu monitoringa med ustaljenim režimom odvzemanja. V nadaljnjih letih se analiza opravlja vsako tretje leto za razmerje med ^{16}O in ^{18}O ter za razmerje med vodikom in devterijem, za tricij pa le, če je bil zaznan v prvih treh analizah. Vzorčenje za analizo izotopske sestave vode se opravi pogosteje (letno), če se ugotovijo trendi slabšanja stanja (zniževanje gladine podzemne vode). Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

k č)

Ob vsakem vzorčenju za analizo kemijske sestave odvzete podzemne vode je treba na mestu objekta izmeriti osnovne fizikalno-kemijske lastnosti podzemne vode:

- specifično električno prevodnost,
- pH,
- oksidacijsko-redukcijski potencial,
- vsebnost kisika in nasičenost s kisikom ter
- temperaturo vzorčene vode iz vrtine in odpadne vode v izpustu.

Nabor parametrov 1:

Iz pip na ustjih vseh vrtin za odvzem vode morajo biti enkrat letno ugotovljene vsebnosti za naslednje značilne parametre:

- kalcij (Ca^{2+})
- magnezij (Mg^{2+})
- kalij (K^+)
- natrij (Na^+)
- hidrogenkarbonat (HCO_3^-)
- klorid (Cl^-)
- sulfat (SO_4^{2-})
- fosfat (PO_4^{3-})
- nitrat (NO_3^-)
- nitrit (NO_2^-)
- amonij (NH_4^+)
- železo (Fe (skupno))
- mangan (Mn (skupni))
- sušni preostanek pri 105 °C
- kremenica (SiO_2)
- raztopljeni CO_2
- mineralizacija (TDS – skupne raztopljene snovi)

Vzorci vode se odvzamejo iz vrtin, ki se uporabljajo za odzemanje vode, in sicer istočasno oziroma v primerljivih hidroloških razmerah.

Nabor parametrov 2:

V vzorcu odvzete vode je treba v prvem in tretjem letu izvajanja koncesije, nato pa na vsakih šest let ugotoviti tudi naslednje parametre:

- arzen
- fluorid
- bromid
- stroncij
- barij
- krom (skupni)
- bor
- litij
- jodid
- železo (Fe^{2+} , Fe^{3+})
- celotni organski ogljik (TOC)
- fenolne snovi
- mineralna olja (skupno)
- policiklični aromatski ogljikovodiki
- aromatski ogljikovodiki
- motnost (NTU)
- prosti CO_2
- raztopljeni H_2S

Parametre iz Nabora parametrov 2 je treba ugotoviti tudi, če se ugotovijo spremembe značilnih parametrov (Nabor parametrov 1), ki so enake ali večje od: $\pm 20\%$. Koncesionar lahko v programu monitoringa predlaga in utemelji konkretnim razmeram prilagojen seznam teh parametrov.

Pri prvem merjenju je treba v odvzeti podzemni vodi ugotoviti tudi koncentracijo in izotopsko sestavo žlahtnih plinov argon, helij in neon: koncentracijo v cc STP/g in ppm, izotopsko sestavo pa kot razmerje $^{40}\text{Ar}/^{36}\text{Ar}$, $^3\text{He}/^4\text{He}$, R/Ra in $^{20}\text{Ne}/^{22}\text{Ne}$.

Pri določanju vsebnosti analiziranih parametrov je treba upoštevati najnižje razpoložljive meje zaznavanja in določanja (meja določljivosti analitske metode). V letnem poročilu o monitoringu je treba navesti meje zaznavnosti in meje določljivosti analitske metode.

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

4. Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta je treba izvajati z:

- a) vzdrževanjem opreme in objektov za rabo podzemne vode,
- b) meritvami učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode in
- c) meritvami statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode.

k a)

Vsa dela in spremembe, ki so bile narejene v ali pri objektu, merilni opremi ali opremi za rabo podzemne vode, je treba zapisovati in o tem poročati v letnem poročilu o monitoringu odvzetih količin podzemne vode. Enkrat tedensko je treba preverjati pravilno delovanje merilnih naprav.

k b)

Meritve učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode je treba opraviti po vnaprej izdelanem postopku: gre za kratkotrajen poskus, pri čemer je treba vrtino najprej ugasniti in počakati na kvazistabilizacijo gladine in nato črpati vsaj tri različne količine po nekaj ur, s čimer se preizkusijo učinkovitosti vrtine in njene morebitne izgube (črpalni poskus). Črpalni poskus mora biti prvič izveden v treh mesecih po sklenitvi koncesijske pogodbe, če so od zadnjega poskusa pretekla več kot tri leta, in drugič v tretjem letu prvega triletnega obdobja. Nato se črpalni poskus opravlja vsako šesto leto. Postopek izvajanja črpalnega poskusa se natančneje opredeli v programu monitoringa tako, da se zagotovi primerljivost rezultatov v celotnem časovnem obdobju.

k c)

Meritve statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode se izvajajo s spremljanjem gladine (tlaka) v času, ko se izvajajo črpalni poskusi iz prejšnje točke ali prekinitveni test iz 4. točke tretjega odstavka 3. člena te uredbe.

3349. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode za potrebe kopališča LifeClass Portorož iz vrtine HV-1/94

Na podlagi prvega odstavka 137. člena in dvanajstega odstavka 199.a člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) ter 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o koncesiji za rabo termalne vode za potrebe kopališča LifeClass Portorož iz vrtine HV-1/94

I. PREDMET IN OBSEG KONCESIJE

1. člen

(predmet koncesije)

(1) Ta uredba je koncesijski akt, na podlagi katerega Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podeli koncesijo za rabo termalne vode za potrebe kopališča LifeClass Portorož iz vrtine HV-1/94 za potrebe kopališč (v nadaljnjem besedilu: koncesija). Vrtina se nahaja na nepremičnini ID znak 2631-1584/9-0, koordinate (X: 42150, Y: 390451, Z: 8).

(2) Obseg vodne pravice, izražen kot največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine HV-1/94 iz prejšnjega odstavka, je 12.563 m³/leto. Največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine HV-1/94 je 0,79 l/s.

(3) Koncesija se podeli za rabo termalne vode za potrebe dejavnosti bazenskega kopališča s klasifikacijsko številko 3.1.2, v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo vrst posebne rabe vode in naplavin.

(4) Območje koncesije obsega območje vrtine HV-1/94 iz prvega odstavka tega člena in zajema termalno podzemno vodo iz vodnega teleda podzemne vode Obala in Kras z Brkini (VtPodV_5019), in sicer iz prvega vodonosnika.

(5) Napajalno območje vrtine HV-1/94 iz prvega odstavka tega člena ter meja tega območja se prikažeta na digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu in objavit v informacijskem sistemu okolja.

II. POGOJI ZA PRIDOBITEV IN IZVAJANJE KONCESIJE

2. člen

(pogoji za pridobitev koncesije)

(1) Koncesija se podeli brez javnega razpisa pravni ali fizični osebi, ki ima v posesti in uporablja objekte za črpanje in odvzem termalne vode za izvajanje dejavnosti kopališča v objektih LifeClass Portorož.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi koncesijo brez javnega razpisa, če:

1. je vložila pobudo za izdajo koncesijskega akta oziroma vloge za izdajo koncesije v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

2. je tehnično usposobljena in opremljena za izvajanje dejavnosti kopališč,

3. ima pravnomočno uporabno dovoljenje za objekte, v katerih se rabi podzemna voda za dejavnost kopališč, in

4. proti njej ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek ali ni prenehala poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe.

(3) Koncesija se podeli za obdobje 30 let.

(4) Koncesijsko obdobje iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

3. člen

(pogoji izvajanja koncesije)

(1) Oseba, ki pridobi koncesijo (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje okoljevarstvene pogoje, pogoje varstvenega režima in načina rabe podzemne vode:

1. zagotavljati, da največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode in največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz drugega odstavka 1. člena te uredbe nista preseženi;

2. zagotavljati, da s svojo dejavnostjo ne povzroči poslabšanja ali ne prepreči doseganja dobrega kemijskega in količinskega stanja vodnega telesa podzemne vode, določenega v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda;

3. imeti črpališče urejeno tako, da je preprečen vnos onesnaževal v vodonosnik;

4. zagotavljati, da je izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode več kot 70 odstotkov, na način in v roku, ki sta določena s koncesijsko pogodbo. Izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode se izračuna v skladu s priložo 1, ki je sestavni del te uredbe;

5. dejavnost izvajati tako, da pride le do občasnih sprememb toka podzemne vode ali do stalnih sprememb toka le na omejenem prostoru, vendar pa to ne sme povzročiti vdora druge vode ter stalnega in jasno izraženega umetnega trenda v spremembah toka, zaradi katerega bi do takih vdorov lahko prišlo pozneje;

6. zagotavljati monitoring v skladu s 4. členom te uredbe in priložo 2, ki je sestavni del te uredbe;

7. skrbeti za najmanjšo mogočo porabo podzemne vode, ponovno uporabo podzemne vode ter uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo;

8. izvajati ukrepe iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, in

9. uporabljati podzemno vodo izključno za lastne potrebe, za katere se podeljuje koncesija.

(2) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje naravovarstvene pogoje:

1. zagotavljati, da ne ogroža naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov, in

2. preprečiti škodljive vplive ter ogrožanje naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

(3) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati druge pogoje, in sicer:

1. skrbeti za varstvo objektov in naprav za rabo podzemne vode ter za njihovo redno vzdrževanje;

2. vzpostaviti stalen nadzor nad objekti in napravami za rabo podzemne vode ter zagotavljati dostop samo pooblaščenim osebam koncesionarja;

3. dopustiti izvajanje meritev za potrebe državnega monitoringa podzemnih voda na vseh vrtinah, ki jih upravlja;

4. po navodilu koncedenta sodelovati pri izvajanju kratkotrajne (do 24-urne) popolne prekinitve odvzema vode, ki ga zaradi ocenjevanja količinskega stanja podzemne vode praviloma enkrat letno istočasno izvedejo vsi koncesionarji, ki odvzemajo vodo iz istega termalnega vodonosnika (prekinitveni test);

5. zagotoviti koncedentu brezplačen dostop do podatkov o dosedanjih raziskavah, ki lahko dajo podatke o podzemni vodi;

6. trajno hraniti tehnično, litološko, hidrogeološko dokumentacijo in dokumentacijo, potrebno za izvajanje monitoringa iz 4. člena te uredbe, v tiskani in digitalni obliki;

7. zagotoviti brezplačni dostop do vseh podatkov, ki se nanašajo na rabo vode;

8. vzdrževati ali sanirati vrtine, izvedene pri raziskavah vodnega vira, ki je predmet koncesije;

9. po prenehanju koncesije z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje koncesije, ravnati v skladu z zakonom, ki ureja vode;

10. sodelovati s koncedentom pri izvajanju izrednih ukrepov, če se poveča stopnja ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda, ali intervencijskih in sanacijskih ukrepov ob naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda;

11. omogočiti brezplačno uporabo objektov in naprav v primeru suše, nenadnega onesnaženja ali poškodbe sistema za oskrbo s pitno vodo, če je to potrebno zaradi zagotavljanja oskrbe s pitno vodo, in

12. redno odstranjevati plavje in odvezemati naplavine na območju najmanj desetih metrov gorvodno in dolvodno od posameznega izpusta odpadne vode v površinske vode.

(4) Koncesionar mora s tehničnimi ali drugimi ukrepi, vključno z zmanjšanjem dovoljene rabe podzemne vode, v določenem obdobju prilagoditi izvajanje koncesije novim razmeram, če pride do:

1. značilnega trenda zniževanja gladine podzemne vode, ki zajema vsaj šestletno obdobje,

2. značilnega trenda negativnih učinkov dolgoročnih sprememb režima toka podzemne vode,

3. preseganja količinskega obnavljanja vodonosnega sistema ali

4. vdora vode iz sosednjega vodonosnika ali površinske vode.

(5) Pojave iz prejšnjega odstavka ugotovi koncesionar na podlagi podatkov monitoringa iz 4. člena te uredbe ali ga o njih obvesti pristojni upravni organ.

(6) Koncesionar mora odvezemati podzemno vodo in izvajati koncesijo tako, da ne vpliva na drugo dovoljeno posebno rabo vode.

4. člen

(monitoring)

(1) Koncesionar mora zagotavljati izvajanje monitoringa, ki obsega monitoring odvzetih količin podzemne vode ter monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtnice v skladu z zahtevami iz priloge 2 te uredbe.

(2) Monitoring se izvaja po programu, ki ga za obdobje treh zaporednih koledarskih let (v nadaljnjem besedilu: program monitoringa) pripravi koncesionar, potrdi pa Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Monitoring je treba izvajati v skladu s predpisi, ki urejajo monitoring podzemnih in površinskih voda, oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(4) Koncesionar mora predložiti agenciji v potrditev program monitoringa najpozneje do 1. julija zadnjega leta pred začetkom novega obdobja, za katero se pripravlja program monitoringa. Agencija potrdi program monitoringa v enem mesecu po njegovem prejemu. Če agencija ugotovi, da program monitoringa ni pripravljen v skladu s prejšnjim odstavkom in priložo 2 te uredbe, mora koncesionar v enem mesecu od prejema ugotovitev in priporočil agenciji poslati popravljen program monitoringa.

(5) Koncesionar mora najpozneje do 28. februarja tekočega leta poslati agenciji poročilo o meritvah, obdelavi podatkov in rezultatih izvajanja monitoringa za preteklo leto v skladu s priložo 2 te uredbe.

(6) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

– poročilo o meritvah za preteklo leto, ki vsebuje splošni opis izvajanja monitoringa in posebnosti v obdobju, na katero se poročilo nanaša,

– rezultate monitoringa za preteklo leto, ki vsebujejo rezultate po posameznih sestavnih delih monitoringa in parametrih, posebej pa o vrednostih ΔT in Q_{dej} , in

– obdelavo oziroma analizo ter razlago podatkov monitoringa.

(7) Obrazec poročila iz petega odstavka tega člena je objavljen na spletni strani agencije.

III. PLAČILO ZA KONCESIJO

5. člen

(opredelitev plačila za koncesijo)

Koncesionar plačuje plačilo za koncesijo za vsako leto rabe podzemne vode posebej ves čas trajanja koncesije.

6. člen

(višina plačila za koncesijo)

(1) Plačilo za koncesijo se določi za vsako koledarsko leto posebej.

(2) Višina plačila za koncesijo se za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} + Q_{vod_prav}) / 2) \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $V_{koncesija}$: višina plačila za koncesijo, izražena v eurih,

– C : povprečna letna cena za 1 MJ toplote, ki se jo pridobi iz ekstra lahkega kurilnega olja ter izračuna iz kurilne vrednosti ekstra lahkega kurilnega olja (ki je 42,6 MJ/kg) in cene ekstra lahkega kurilnega olja v maloprodaji v letu, ki je dve leti pred letom, za katero se določa plačilo za koncesijo. Povprečna letna cena za 1 MJ toplote se izraža v eurih,

– Q_{dej} : letna količina iz vseh vrtin odvzete podzemne vode v m³ oziroma zmogljivost objekta za črpanje za obdobje, ko ni na razpolago meritev načrpane podzemne vode, izražena brez enote za količino (m³),

– Q_{vod_prav} : obseg vodne pravice v m³ iz drugega odstavka 1. člena te uredbe, ki določa največjo dovoljeno letno prostornino (količino) v m³, izražena brez enote za količino (m³),

– ΔT : temperaturna razlika med povprečno letno temperaturo podzemne vode na ustju vrtnice in 12 °C, izražena brez enote za stopinje (°),

– D : faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode.

(3) Višina plačila za koncesijo se v primeru vračanja neonesnažene podzemne vode v vodonosnik za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija_R} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} - 80\% Q_{vrnjene}) + (Q_{vod_prav} - 80\% Q_{vrnjene})) / 2 \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $Q_{vrnjena}$: letna količina vrnjene podzemne vode v vodonosnik v m³, izražena brez enote za količino (m³).

(4) Poročanje o količini vrnjene neonesnažene podzemne vode iz prejšnjega odstavka se podrobneje uredi s koncesijsko pogodbo.

7. člen

(povprečna cena toplote (C) in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode (D))

(1) Povprečno letno ceno toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) iz prejšnjega člena določi vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Spremembo povprečne letne cene toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) določi vlada najpozneje do 31. decembra tekočega leta za naslednje leto.

8. člen

(način plačevanja plačila za koncesijo)

(1) Koncesionar plačuje za koncesijo med letom v obliki dveh akontacij na podračun, določen s predpisom, ki ureja podračune in način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov, na podlagi računa.

(2) Akontacija znaša polovico zneska, izračunanega po enačbi iz drugega odstavka 6. člena te uredbe, pri čemer se uporabita povprečna cena toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D), določeni na podlagi

prejšnjega člena. Vrednosti ΔT in Q_{dej} se pridobita iz poročila iz petega odstavka 4. člena te uredbe za preteklo leto.

(3) Prva akontacija v letu zapade v plačilo zadnji plačilni dan v juniju, druga akontacija v letu pa zadnji plačilni dan v decembru.

(4) Za nepravočasno plačane zneske akontacij oziroma plačila za koncesijo mora koncesionar plačati zakonite zamudne obresti.

(5) Koncesionar, ki med letom preneha izvajati koncesijo, mora organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico, v 30 dneh po prenehanju izvajanja koncesije poslati podatke iz drugega odstavka tega člena.

9. člen

(poračun)

(1) Koncesionar mora organu iz petega odstavka prejšnjega člena vsako leto najpozneje do 28. februarja poslati podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena za preteklo leto. Morebitno razliko med z akontacijama vplačanimi zneski in višino plačila za koncesijo, določeno v skladu s 6. členom te uredbe, je treba plačati na način iz prvega odstavka prejšnjega člena ali vrniti koncesionarju v 60 dneh po izdaji poračuna plačil za koncesijo.

(2) Če koncesionar ni poslal podatkov iz drugega odstavka prejšnjega člena v predpisanem roku ali je poslal napačne podatke, se za določitev višine plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prejšnjega odstavka.

10. člen

(hramba dokumentacije)

(1) Koncesionar mora dokumentacijo, s katero dokazuje resničnost in pravilnost podatkov iz drugega odstavka 8. člena te uredbe, hraniti še najmanj pet let od prejema računa oziroma poračuna za plačilo za koncesijo.

(2) Koncesionar mora hraniti podatke, pridobljene na podlagi monitoringa iz 4. člena te uredbe, še najmanj pet let po preteku koncesijskega obdobja.

IV. KONCESIJSKA POGODBA

11. člen

(sklenitev in vsebina koncesijske pogodbe)

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesijska pogodba je sklenjena, ko jo podpišeta obe pogodbeni stranki.

(3) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin, ki jih določata zakon, ki ureja vode, in zakon, ki ureja varstvo okolja, določijo zlasti:

1. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem koncesije,
2. razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,
3. način finančnega in strokovnega nadzora,
4. pogodbene kazni zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,
5. prenos oziroma odstranitev objektov in naprav ter sanacija vrtin po prenehanju koncesije in
6. medsebojno obveščanje.

(4) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin iz prejšnjega odstavka podrobneje določijo tudi ukrepi in pogoji iz 3. člena te uredbe na podlagi podatkov o:

1. globini črpanja in temperaturi podzemne vode na ustju vrtine,
2. stanju podzemnih voda na vodnem telesu iz četrtega odstavka 1. člena te uredbe,
3. uporabljanju podzemne vode za oskrbo s pitno vodo,

4. varstvenih območjih v skladu s predpisi, ki urejajo vode, 5. ukrepov iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, ter

6. varstvenih in razvojnih usmeritvah oziroma mnenjih, če se rabi voda na območju naravne vrednote oziroma na območju, varovanem po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

V. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(višina plačila v prehodnem obdobju)

(1) Plačilo za koncesijo se začne plačevati s 1. januarjem 2016.

(2) Ne glede na 6. člen te uredbe znaša višina plačila za koncesijo 60 odstotkov za leto 2016, 70 odstotkov za leto 2017, 80 odstotkov za leto 2018 in 90 odstotkov za leto 2019 plačila za koncesijo, izračunanega na način iz 6. člena te uredbe.

13. člen

(povprečna letna cena toplote in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode v prehodnem obdobju)

(1) Vlada sprejme sklep iz 7. člena te uredbe v enem letu od uveljavitve te uredbe.

(2) Do uveljavitve sklepa iz prejšnjega odstavka znaša povprečna letna cena za 1 MJ toplote (C) 0,026 eura, faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) pa 1.

14. člen

(prva akontacija in podatki za izračun do vzpostavitve poročanja o monitoringu)

(1) Višino prve akontacije plačila za koncesijo določi organ iz petega odstavka 8. člena te uredbe, na podlagi podatkov o količini odvzete vode iz vrtin iz 1. člena te uredbe za preteklo leto.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora koncesionar poslati organu iz prejšnjega odstavka v enem mesecu od dokončnosti odločbe o določitvi koncesionarja.

(3) Če podatki iz prejšnjega odstavka niso poslani v roku iz prejšnjega odstavka, se za izračun plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prvega odstavka tega člena.

(4) Do vzpostavitve rednega letnega poročanja v skladu s petim odstavkom 4. člena te uredbe mora koncesionar do 28. februarja tekočega leta pošiljati podatke iz drugega odstavka 8. člena te uredbe organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico.

15. člen

(prvi program monitoringa in prvo poročilo o monitoringu)

(1) Koncesionar mora prvi program monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe predložiti agenciji v potrditev najpozneje v šestih mesecih od sklenitve koncesijske pogodbe.

(2) Koncesionar mora prvič poslati poročilo iz petega odstavka 4. člena te uredbe najpozneje do 28. februarja leta, ki sledi letu potrditve prvega programa monitoringa.

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-50/2015

Ljubljana, dne 5. novembra 2015

EVA 2015-2550-0152

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

Priloga 1**Izračun izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode*:**

$$\eta = 100 \times (T_{\text{vodni vir}} - T_{\text{odpadna voda}}) / (T_{\text{vodni vir}} - 12 \text{ } ^\circ\text{C})$$

kjer je:

- η : izkoristek toplotne energije, izražen v %,
- $T_{\text{vodni vir}}$: letna povprečna temperatura vode v $^\circ\text{C}$,
- $T_{\text{odpadna voda}}$: letna povprečna temperatura odpadne vode v $^\circ\text{C}$.

* V primeru dodatnega ogrevanja odvzete podzemne vode se zahteva po doseganju izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode ne upošteva.

Priloga 2

MONITORING

I. Splošno

Monitoring iz 4. člena te uredbe vključuje:

- monitoring odvzetih količin podzemne vode,
- monitoring vpliva rabe in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine.

Koncesionar mora zagotavljati kakovost podatkov z meroslovnim obvladovanjem merilne opreme. Postopek izvajanja meritev mora zagotavljati primerljivost rezultatov v celotnem obdobju programa monitoringa. Koncesionar mora hraniti vse pridobljene podatke v celotnem trajanju koncesije.

II. Monitoring odvzetih količin podzemne vode

Z monitoringom odvzetih količin podzemne vode se spremlja količina odvzete podzemne vode z opravljanjem meritev dejanske količine odvzete podzemne vode z ustreznim merilnikom pretoka vode in elektronskim zapisovanjem tako, da se lahko trenutna količina in skupna odvzeta količina podzemne vode kadarkoli preverita.

III. Monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

1. Za ugotavljanje morebitnih sprememb razmer se izvajata monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta za odvzem vode. Pri tem se spremljajo:

- stopnja količinskega obnavljanja,
- stalnost fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode in
- stalnost hidravličnih značilnosti objekta za odvzem podzemne vode (v nadaljnjem besedilu: objekt).

2. Spremljanje stopnje količinskega obnavljanja

Stopnjo količinskega obnavljanja podzemne vode je treba ugotavljati s stalnim spremljanjem gladine oziroma tlaka podzemne vode, pretoka odvzete vode in njihovega trenda za posamezne objekte ter to letno vrednotiti v povezavi z rezultati vsakoletne kratkotrajne istočasne in popolne prekinitve odvzema podzemne vode v celotnem termalnem vodonosniku (prekinitveni test).

Ugotavljati je treba:

- razpon gladine podzemne vode ter sezonski in dolgoročni trend,
- odvisnost znižanja gladine in temperature podzemne vode od količine črpanja in hidroloških razmer,
- učinke kratkotrajnih popolnih prekinitvev rabe (odvzema) podzemne vode (prekinitveni test) in
- doseganje kritične vrednosti gladine podzemne vode.

Monitoring spremljanja stopnje količinskega obnavljanja je treba izvajati z meritvami:

- odvzete količine vode iz vsake vrtine za odvzem vode,
- gladine (tlaka) podzemne vode v vrtini za odvzem vode in
- skupne količine odpadne vode iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi.

Meritev pretoka odvzetih količin vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem trenutne količine pretoka in kumulativne količine načrpane vode vsaj enkrat na uro.

Meritve gladine podzemne vode na vrtini za odvzem vode se izvajajo s tlačno sondo in elektronskim zapisovanjem gladine podzemne vode ali na drug način, ki omogoča primerljivo kakovost rezultatov. Meritev gladine (tlaka) podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro.

Skupna količina odpadne vode se zapisuje vsaj enkrat dnevno. Mesto in način merjenja se posebej opredelita v programu monitoringa.

3. Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne in odpadne vode

Z analizo fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode iz vrtine za odvzem vode je treba ugotavljati kemijsko sestavo in posredno tudi spremembo količinskega stanja (toplotne vrednosti) izkoriščanega vodonosnika.

Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti vode je treba izvajati z:

- a) meritvijo temperature podzemne vode na ustju vrtine za odvzem vode,
- b) meritvijo temperature odpadne vode na izpustu iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi,
- c) analizo izotopske sestave podzemne vode iz vrtine za odvzem vode in
- č) analizo kemijske sestave podzemne vode iz vrtine za odvzem vode.

k a)

Meritev temperature podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro.

k b)

Meritev temperature odpadne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Mesto oziroma mesta in način merjenja se posebej opredelijo v programu monitoringa.

k c)

Z analizo izotopske sestave vode je treba ugotoviti vrednosti razmerja med ^{16}O in ^{18}O , razmerje med vodikom in devterijem ter količino tricija. Vzorci za analizo izotopske sestave vode se prvič odvzamejo v prvem letu izvajanja koncesije. Vzorčenje podzemne vode za analizo izotopske sestave vode je treba opraviti vsako leto v prvem triletnem programu monitoringa med ustaljenim režimom odvzemanja. V nadaljnjih letih se analiza opravlja vsako tretje leto za razmerje med ^{16}O in ^{18}O ter za razmerje med vodikom in devterijem, za tricij pa le, če je bil zaznan v prvih treh analizah. Vzorčenje za analizo izotopske sestave vode se opravi pogosteje (letno), če se ugotovijo trendi slabšanja stanja (zniževanje gladine podzemne vode). Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

k č)

Ob vsakem vzorčenju za analizo kemijske sestave odvzete podzemne vode je treba na mestu objekta izmeriti osnovne fizikalno-kemijske lastnosti podzemne vode:

- specifično električno prevodnost,
- pH,
- oksidacijsko-redukcijski potencial,
- vsebnost kisika in nasičenost s kisikom ter
- temperaturo vzorčene vode iz vrtine in odpadne vode v izpustu.

Nabor parametrov 1:

Iz pip na ustjih vrtine za odvzem vode morajo biti enkrat letno ugotovljene vsebnosti za naslednje značilne parametre:

- kalcij (Ca^{2+})
- magnezij (Mg^{2+})
- kalij (K^{+})
- natrij (Na^{+})
- hidrogenkarbonat (HCO_3^{-})
- klorid (Cl^{-})
- sulfat (SO_4^{2-})
- fosfat (PO_4^{3-})
- nitrat (NO_3^{-})
- nitrit (NO_2^{-})
- amonij (NH_4^{+})

- železo (Fe (skupno))
- mangan (Mn (skupni))
- sušni preostanek pri 105 °C
- kremenica (SiO₂)
- raztopljeni CO₂
- mineralizacija (TDS – skupne raztopljene snovi)

Vzorci vode se odvzamejo iz vrtine, ki se uporablja za odzemanje vode, in sicer istočasno oziroma v primerljivih hidroloških razmerah.

Nabor parametrov 2:

V vzorcu odvzete vode je treba v prvem in tretjem letu izvajanja koncesije, nato pa na vsakih šest let ugotoviti tudi naslednje parametre:

- arzen
- fluorid
- bromid
- stroncij
- barij
- krom (skupni)
- bor
- litij
- jodid
- železo (Fe²⁺, Fe³⁺)
- celotni organski ogljik (TOC)
- fenolne snovi
- mineralna olja (skupno)
- policiklični aromatski ogljikovodiki
- aromatski ogljikovodiki
- motnost (NTU)
- prosti CO₂
- raztopljeni H₂S

Parametre iz Nabora parametrov 2 je treba ugotoviti tudi, če se ugotovijo spremembe značilnih parametrov (Nabor parametrov 1), ki so enake ali večje od: ± 20 %. Koncesionar lahko v programu monitoringa predlaga in utemelji konkretnim razmeram prilagojen seznam teh parametrov.

Pri prvem merjenju je treba v odvzeti podzemni vodi ugotoviti tudi koncentracijo in izotopsko sestavo žlahtnih plinov argon, helij in neon: koncentracijo v cc STP/g in ppm, izotopsko sestavo pa kot razmerje ⁴⁰Ar/³⁶Ar, ³He/⁴He, R/Ra in ²⁰Ne/²²Ne.

Pri določanju vsebnosti analiziranih parametrov je treba upoštevati najnižje razpoložljive meje zaznavanja in določanja (meja določljivosti analitske metode). V letnem poročilu o monitoringu je treba navesti meje zaznavnosti in meje določljivosti analitske metode.

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

4. Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta je treba izvajati z:

- a) vzdrževanjem opreme in objektov za rabo podzemne vode,
- b) meritvami učinkovitosti in specifične izdatnosti vrtine za odzjem vode in
- c) meritvami statičnih in dinamičnih pogojev v vrtini za odzjem vode.

k a)

Vsa dela in spremembe, ki so bile narejene v ali pri objektu, merilni opremi ali opremi za rabo podzemne vode, je treba zapisovati in o tem poročati v letnem poročilu o monitoringu odvzetih količin podzemne vode. Enkrat tedensko je treba preverjati pravilno delovanje merilnih naprav.

k b)

Meritve učinkovitosti in specifične izdatnosti vrtine za odvzem vode je treba opraviti po vnaprej izdelanem postopku: gre za kratkotrajen poskus, pri čemer je treba vrtino najprej ugasniti in počakati na kvazistabilizacijo gladine in nato črpati vsaj tri različne količine po nekaj ur, s čimer se preizkusijo učinkovitosti vrtine in njene morebitne izgube (črpalni poskus). Črpalni poskus mora biti prvič izveden v treh mesecih po sklenitvi koncesijske pogodbe, če so od zadnjega poskusa pretekla več kot tri leta, in drugič v tretjem letu prvega triletnega obdobja. Nato se črpalni poskus opravlja vsako šesto leto. Postopek izvajanja črpalnega poskusa se natančneje opredeli v programu monitoringa tako, da se zagotovi primerljivost rezultatov v celotnem časovnem obdobju.

k c)

Meritve statičnih in dinamičnih pogojev v vrtini za odvzem vode se izvajajo s spremljanjem gladine (tlaka) v času, ko se izvajajo črpalni poskusi iz prejšnje točke ali prekinitveni test iz 4. točke tretjega odstavka 3. člena te uredbe.

3350. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode iz vrtin Le-1g/97, Pt-20/49 in Pt-74/50 za ogrevanje in potrebe kopališča Terme Lendava

Na podlagi prvega odstavka 137. člena in dvanajstega odstavka 199.a člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) in 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o koncesiji za rabo termalne vode iz vrtin Le-1g/97, Pt-20/49 in Pt-74/50 za ogrevanje in potrebe kopališča Terme Lendava

I. PREDMET IN OBSEG KONCESIJE

1. člen

(predmet koncesije)

(1) Ta uredba je koncesijski akt, na podlagi katerega Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podeli koncesijo za rabo termalne vode iz vrtin Le-1g/97, Pt-20/49 in Pt-74/50 za ogrevanje in potrebe kopališča Terme Lendava (v nadaljnjem besedilu: koncesija) na naslednjih vrtinah:

- Le-1g/97 (ID znak 166-1034/2-0), koordinate (X: 157663, Y: 612144, Z: 161);
- Pt-20/49 (ID znak 169-1603/5-0), koordinate (X: 155376, Y: 611997, Z: 160);
- Pt-74/50 (ID znak 166-1520-0), koordinate (X: 155989, Y: 612475, Z: 160).

(2) Obseg vodne pravice, izražen kot največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine Le-1g/97 je 204.984 m³/leto, iz vrtine Pt-20/49 56.765 m³/leto in iz vrtine Pt-74/50 28.400 m³/leto. Največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine Le-1g/97 je 8 l/s, iz vrtine Pt-20/49 1,8 l/s in iz vrtine Pt-74/50 0,9 l/s. Največja skupna dovoljena letna prostornina (količina) rabe vode je 290.149 m³/leto.

(3) Koncesija se podeli za rabo termalne vode za ogrevanje s klasifikacijsko številko 4.2.1 in za potrebe dejavnosti bazenskega kopališča s klasifikacijsko številko 3.1.2, v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo vrst posebne rabe vode in naplavin.

(4) Območje koncesije obsega območje vrtin Le-1g/97, Pt-20/49 in Pt-74/50 iz prvega odstavka tega člena in zajema termalno podzemno vodo iz vodnega telesa podzemne vode Murska kotlina (VTPodV_4016), in sicer iz tretjega vodonosnika.

(5) Napajalno območje vrtin Le-1g/97, Pt-20/49 in Pt-74/50 iz prvega odstavka tega člena ter meja tega območja se prikažeta na digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu in objavita v informacijskem sistemu okolja.

II. POGOJI ZA PRIDOBITEV IN IZVAJANJE KONCESIJE

2. člen

(pogoji za pridobitev koncesije)

(1) Koncesija se podeli brez javnega razpisa pravni ali fizični osebi, ki ima v posesti in uporablja objekte za črpanje in odvzem termalne vode za izvajanje dejavnosti kopališč in ogrevanje v objektih Term Lendava.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi koncesijo brez javnega razpisa, če:

1. je vložila pobudo za izdajo koncesijskega akta oziroma vloge za izdajo koncesije v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
 2. je tehnično usposobljena in opremljena za izvajanje dejavnosti kopališč,
 3. ima pravnomočno uporabno dovoljenje za objekte, v katerih se rabi podzemna voda za dejavnost kopališč, in
 4. proti njej ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek ali ni prenehala poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe.
- (3) Koncesija se podeli za obdobje 30 let.
- (4) Koncesijsko obdobje iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

3. člen

(pogoji izvajanja koncesije)

(1) Oseba, ki pridobi koncesijo (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje okoljevarstvene pogoje, pogoje varstvenega režima in načina rabe podzemne vode:

1. zagotavljati, da največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode in največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz drugega odstavka 1. člena te uredbe nista preseženi;
2. zagotavljati, da s svojo dejavnostjo ne povzroči poslabšanja ali ne prepreči doseganja dobrega kemijskega in količinskega stanja vodnega telesa podzemne vode, določenega v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda;
3. imeti črpališče urejeno tako, da je preprečen vnos onesnaževal v vodonosnik;
4. zagotavljati, da je izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode več kot 70 odstotkov, na način in v roku, ki sta določena s koncesijsko pogodbo. Izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode se izračuna v skladu s priložo 1, ki je sestavni del te uredbe;
5. dejavnost izvajati tako, da pride le do občasnih sprememb toka podzemne vode ali do stalnih sprememb toka le na omejenem prostoru, vendar pa to ne sme povzročiti vdora druge vode ter stalnega in jasno izraženega umetnega trenda v spremembah toka, zaradi katerega bi do takih vdorov lahko prišlo pozneje;
6. zagotavljati monitoring v skladu s 4. členom te uredbe in priložo 2, ki je sestavni del te uredbe;
7. zagotoviti opazovalno vrtino v skladu s programom monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe;
8. skrbeti za najmanjšo mogočo porabo podzemne vode, ponovno uporabo podzemne vode ter uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo;
9. izvajati ukrepe iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, in
10. uporabljati podzemno vodo izključno za lastne potrebe, za katere se podeljuje koncesija.

(2) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje naravovarstvene pogoje:

1. zagotavljati, da ne ogroža naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov, in
 2. preprečiti škodljive vplive ter ogrožanje naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.
- (3) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati druge pogoje, in sicer:
1. skrbeti za varstvo objektov in naprav za rabo podzemne vode ter za njihovo redno vzdrževanje;
 2. vzpostaviti stalen nadzor nad objekti in napravami za rabo podzemne vode ter zagotavljati dostop samo pooblaščenim osebam koncesionarja;
 3. dopustiti izvajanje meritev za potrebe državnega monitoringa podzemnih voda na vseh vrtinah, ki jih upravlja;

4. po navodilu koncedenta sodelovati pri izvajanju kratkotrajne (do 24-urne) popolne prekinitve odvzema vode, ki ga zaradi ocenjevanja količinskega stanja podzemne vode praviloma enkrat letno istočasno izvedejo vsi koncesionarji, ki odzemajo vodo iz istega termalnega vodonosnika (prekinitveni test);

5. zagotoviti koncedentu brezplačen dostop do podatkov o dosedanjih raziskavah, ki lahko dajo podatke o podzemni vodi;

6. trajno hraniti tehnično, litološko, hidrogeološko dokumentacijo in dokumentacijo, potrebno za izvajanje monitoringa iz 4. člena te uredbe, v tiskani in digitalni obliki;

7. zagotoviti brezplačni dostop do vseh podatkov, ki se nanašajo na rabo vode;

8. vzdrževati ali sanirati vrtine, izvedene pri raziskavah vodnega vira, ki je predmet koncesije;

9. po prenehanju koncesije z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje koncesije, ravnati v skladu z zakonom, ki ureja vode;

10. sodelovati s koncedentom pri izvajanju izrednih ukrepov, če se poveča stopnja ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda, ali intervencijskih in sanacijskih ukrepov ob naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda;

11. omogočiti brezplačno uporabo objektov in naprav v primeru suše, nenadnega onesnaženja ali poškodbe sistema za oskrbo s pitno vodo, če je to potrebno zaradi zagotavljanja oskrbe s pitno vodo, in

12. redno odstranjevati plavje in odvezati naplavine na območju najmanj desetih metrov gorvodno in dolvodno od posameznega izpusta odpadne vode v površinske vode.

(4) Koncesionar mora s tehničnimi ali drugimi ukrepi, vključno z zmanjšanjem dovoljene rabe podzemne vode, v določenem obdobju prilagoditi izvajanje koncesije novim razmeram, če pride do:

1. značilnega trenda zniževanja gladine podzemne vode, ki zajema vsaj šestletno obdobje,

2. značilnega trenda negativnih učinkov dolgoročnih sprememb režima toka podzemne vode,

3. preseganja količinskega obnavljanja vodonosnega sistema ali

4. vdora vode iz sosednjega vodonosnika ali površinske vode.

(5) Pojave iz prejšnjega odstavka ugotovi koncesionar na podlagi podatkov monitoringa iz 4. člena te uredbe ali ga o njih obvesti pristojni upravni organ.

(6) Koncesionar mora odvezati podzemno vodo in izvajati koncesijo tako, da ne vpliva na drugo dovoljeno posebno rabo vode.

4. člen

(monitoring)

(1) Koncesionar mora zagotavljati izvajanje monitoringa, ki obsega monitoring odvzetih količin podzemne vode ter monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine v skladu z zahtevami iz priloge 2 te uredbe.

(2) Monitoring se izvaja po programu, ki ga za obdobje treh zaporednih koledarskih let (v nadaljnjem besedilu: program monitoringa) pripravi koncesionar, potrdi pa Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Monitoring je treba izvajati v skladu s predpisi, ki urejajo monitoring podzemnih in površinskih voda, oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(4) Koncesionar mora predložiti agenciji v potrditev program monitoringa najpozneje do 1. julija zadnjega leta pred začetkom novega obdobja, za katero se pripravlja program monitoringa. Agencija potrdi program monitoringa v enem mesecu po njegovem prejemu. Če agencija ugotovi, da program monitoringa ni pripravljen v skladu s prejšnjim odstavkom in priložo 2 te uredbe, mora koncesionar v enem mesecu od prejema ugotovitev in priporočil agenciji poslati popravljen program monitoringa.

(5) Koncesionar mora najpozneje do 28. februarja tekočega leta poslati agenciji poročilo o meritvah, obdelavi podatkov in rezultatih izvajanja monitoringa za preteklo leto v skladu s priložo 2 te uredbe.

(6) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

– poročilo o meritvah za preteklo leto, ki vsebuje splošni opis izvajanja monitoringa in posebnosti v obdobju, na katero se poročilo nanaša,

– rezultate monitoringa za preteklo leto, ki vsebujejo rezultate po posameznih sestavnih delih monitoringa in parametrih, posebej pa o vrednostih ΔT in Q_{dej} , in

– obdelavo oziroma analizo ter razlago podatkov monitoringa.

(7) Obrazec poročila iz petega odstavka tega člena je objavljen na spletni strani agencije.

III. PLAČILO ZA KONCESIJO

5. člen

(opredelitev plačila za koncesijo)

Koncesionar plačuje plačilo za koncesijo za vsako leto rabe podzemne vode posebej ves čas trajanja koncesije.

6. člen

(višina plačila za koncesijo)

(1) Plačilo za koncesijo se določi za vsako koledarsko leto posebej.

(2) Višina plačila za koncesijo se za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} + Q_{vod_prav}) / 2) \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $V_{koncesija}$: višina plačila za koncesijo, izražena v eurih,

– C: povprečna letna cena za 1 MJ toplote, ki se jo pridobi iz ekstra lahkega kurilnega olja ter izračuna iz kurilne vrednosti ekstra lahkega kurilnega olja (ki je 42,6 MJ/kg) in cene ekstra lahkega kurilnega olja v maloprodaji v letu, ki je dve leti pred letom, za katero se določa plačilo za koncesijo. Povprečna letna cena za 1 MJ toplote se izraža v eurih,

– Q_{dej} : letna količina iz vseh vrtin odvzete podzemne vode v m^3 , oziroma zmogljivost objekta za črpanje za obdobje, ko ni na razpolago meritev načrpane podzemne vode, izražena brez enote za količino (m^3),

– Q_{vod_prav} : obseg vodne pravice v m^3 iz drugega odstavka 1. člena te uredbe, ki določa največjo dovoljeno letno prostornino (količino) v m^3 , izražena brez enote za količino (m^3),

– ΔT : temperaturna razlika med povprečno letno temperaturo podzemne vode na ustju vrtine in 12 °C, izražena brez enote za stopinje ($^{\circ}$),

– D: faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode.

(3) Višina plačila za koncesijo se v primeru vračanja neonesnažene podzemne vode v vodonosnik za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija_R} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} - 80\% Q_{vrnjene}) + (Q_{vod_prav} - 80\% Q_{vrnjene})) / 2 \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $Q_{vrnjene}$: letna količina vrnjene podzemne vode v vodonosnik v m^3 , izražena brez enote za količino (m^3).

(4) Poročanje o količini vrnjene neonesnažene podzemne vode iz prejšnjega odstavka se podrobneje uredi s koncesijsko pogodbo.

7. člen

(povprečna cena toplote (C) in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode (D))

(1) Povprečno letno ceno toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) iz

prejšnjega člena določi vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Spremembo povprečne letne cene toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) določi vlada najpozneje do 31. decembra tekočega leta za naslednje leto.

8. člen

(način plačevanja plačila za koncesijo)

(1) Koncesionar plačuje za koncesijo med letom v obliki dveh akontacij na podračun, določen s predpisom, ki ureja podračune in način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov, na podlagi računa.

(2) Akontacija znaša polovico zneska, izračunanega po enačbi iz drugega odstavka 6. člena te uredbe, pri čemer se uporabita povprečna cena toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D), določeni na podlagi prejšnjega člena. Vrednosti ΔT in Q_{dej} se pridobita iz poročila iz petega odstavka 4. člena te uredbe za preteklo leto.

(3) Prva akontacija v letu zapade v plačilo zadnji plačilni dan v juniju, druga akontacija v letu pa zadnji plačilni dan v decembru.

(4) Za nepravčasno plačane zneske akontacij oziroma plačila za koncesijo mora koncesionar plačati zakonite zamudne obresti.

(5) Koncesionar, ki med letom preneha izvajati koncesijo, mora organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico, v 30 dneh po prenehanju izvajanja koncesije poslati podatke iz drugega odstavka tega člena.

9. člen

(poračun)

(1) Koncesionar mora organu iz petega odstavka prejšnjega člena vsako leto najpozneje do 28. februarja poslati podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena za preteklo leto. Morebitno razliko med z akontacijama vplačanimi zneski in višino plačila za koncesijo, določeno v skladu s 6. členom te uredbe, je treba plačati na način iz prvega odstavka prejšnjega člena ali vrniti koncesionarju v 60 dneh po izdaji poračuna plačil za koncesijo.

(2) Če koncesionar ni poslal podatkov iz drugega odstavka prejšnjega člena v predpisanem roku ali je poslal napačne podatke, se za določitev višine plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prejšnjega odstavka.

10. člen

(hramba dokumentacije)

(1) Koncesionar mora dokumentacijo, s katero dokazuje resničnost in pravilnost podatkov iz drugega odstavka 8. člena te uredbe, hraniti še najmanj pet let od prejema računa oziroma poračuna za plačilo za koncesijo.

(2) Koncesionar mora hraniti podatke, pridobljene na podlagi monitoringa iz 4. člena te uredbe, še najmanj pet let po preteku koncesijskega obdobja.

IV. KONCESIJSKA POGODBA

11. člen

(sklenitev in vsebina koncesijske pogodbe)

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesijska pogodba je sklenjena, ko jo podpišeta obe pogodbeni stranki.

(3) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin, ki jih določata zakon, ki ureja vode, in zakon, ki ureja varstvo okolja, določijo zlasti:

1. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem koncesije,
2. razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,
3. način finančnega in strokovnega nadzora,
4. pogodbene kazni zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,
5. prenos oziroma odstranitev objektov in naprav ter sanacija vrtin po prenehanju koncesije in
6. medsebojno obveščanje.

(4) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin iz prejšnjega odstavka podrobneje določijo tudi ukrepi in pogoji iz 3. člena te uredbe na podlagi podatkov o:

1. globini črpanja in temperaturi podzemne vode na ustju vrtine,
2. stanju podzemnih voda na vodnem telesu iz četrtega odstavka 1. člena te uredbe,
3. uporabljanju podzemne vode za oskrbo s pitno vodo,
4. varstvenih območjih v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
5. ukrepov iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, ter
6. varstvenih in razvojnih usmeritvah oziroma mnenjih, če se rabi voda na območju naravne vrednote oziroma na območju, varovanem po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

V. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(višina plačila v prehodnem obdobju)

(1) Plačilo za koncesijo se začne plačevati s 1. januarjem 2016.

(2) Ne glede na 6. člen te uredbe znaša višina plačila za koncesijo 60 odstotkov za leto 2016, 70 odstotkov za leto 2017, 80 odstotkov za leto 2018 in 90 odstotkov za leto 2019 plačila za koncesijo, izračunanega na način iz 6. člena te uredbe.

13. člen

(povprečna letna cena toplote in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode v prehodnem obdobju)

(1) Vlada sprejme sklep iz 7. člena te uredbe v enem letu od uveljavitve te uredbe.

(2) Do uveljavitve sklepa iz prejšnjega odstavka znaša povprečna letna cena za 1 MJ toplote (C) 0,026 eura, faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) pa 1.

14. člen

(prva akontacija in podatki za izračun do vzpostavitve poročanja o monitoringu)

(1) Višino prve akontacije plačila za koncesijo določi organ iz petega odstavka 8. člena te uredbe, na podlagi podatkov o količini odvzete vode iz vrtin iz 1. člena te uredbe za preteklo leto.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora koncesionar poslati organu iz prejšnjega odstavka v enem mesecu od dokončnosti odločbe o določitvi koncesionarja.

(3) Če podatki iz prejšnjega odstavka niso poslani v roku iz prejšnjega odstavka, se za izračun plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prvega odstavka tega člena.

(4) Do vzpostavitve rednega letnega poročanja v skladu s petim odstavkom 4. člena te uredbe mora koncesionar do 28. februarja tekočega leta pošiljati podatke iz drugega odstavka 8. člena te uredbe organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico.

15. člen

(prvi program monitoringa in prvo poročilo o monitoringu)

(1) Koncesionar mora prvi program monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe predložiti agenciji v potrditev najpozneje v šestih mesecih od sklenitve koncesijske pogodbe.

(2) Meritve gladin vode prek opazovalne vrtine mora koncesionar začeti izvajati najpozneje v enem letu po potrditvi prvega programa monitoringa. V prvem programu monitoringa koncesionar predlaga vrtino, ki se bo uporabljala kot opazovalna vrtina.

(3) Koncesionar mora prvič poslati poročilo iz petega odstavka 4. člena te uredbe najpozneje do 28. februarja leta, ki sledi letu potrditve prvega programa monitoringa.

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-45/2015
Ljubljana, dne 5. novembra 2015
EVA 2015-2550-0155

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

Priloga 1**Izračun izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode*:**

$$\eta = 100 \times (T_{\text{vodni vir}} - T_{\text{odpadna voda}}) / (T_{\text{vodni vir}} - 12 \text{ } ^\circ\text{C})$$

kjer je:

- η : izkoristek toplotne energije, izražen v %,
- $T_{\text{vodni vir}}$: letna povprečna temperatura vode v $^\circ\text{C}$,
- $T_{\text{odpadna voda}}$: letna povprečna temperatura odpadne vode v $^\circ\text{C}$.

* V primeru dodatnega ogrevanja odvzete podzemne vode se zahteva po doseganju izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode ne upošteva.

Priloga 2

MONITORING

I. Splošno

Monitoring iz 4. člena te uredbe vključuje:

- monitoring odvzetih količin podzemne vode,
- monitoring vpliva rabe in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine.

Koncesionar mora zagotavljati kakovost podatkov z meroslovnim obvladovanjem merilne opreme. Postopek izvajanja meritev mora zagotavljati primerljivost rezultatov v celotnem obdobju programa monitoringa. Koncesionar mora hraniti vse pridobljene podatke v celotnem trajanju koncesije.

II. Monitoring odvzetih količin podzemne vode

Z monitoringom odvzetih količin podzemne vode se spremlja količina odvzete podzemne vode z opravljanjem meritev dejanske količine odvzete podzemne vode z ustreznim merilnikom pretoka vode in elektronskim zapisovanjem tako, da se lahko trenutna količina in skupna odvzeta količina podzemne vode kadarkoli preverita.

III. Monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

1. Za ugotavljanje morebitnih sprememb razmer se izvajata monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta za odvzem vode. Pri tem se spremljajo:
 - stopnja količinskega obnavljanja,
 - stalnost fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode in
 - stalnost hidravličnih značilnosti objekta za odvzem podzemne vode (v nadaljnjem besedilu: objekt).
2. Spremljanje stopnje količinskega obnavljanja

Stopnjo količinskega obnavljanja podzemne vode je treba ugotavljati s stalnim spremljanjem gladine oziroma tlaka podzemne vode, pretoka odvzete vode in njihovega trenda za posamezne objekte ter to letno vrednotiti v povezavi z rezultati vsakoletne kratkotrajne istočasne in popolne prekinitve odvzema podzemne vode v celotnem termalnem vodonosniku (prekinitveni test).

Ugotavljati je treba:

- razpon gladine podzemne vode ter sezonski in dolgoročni trend,
- odvisnost znižanja gladine in temperature podzemne vode od količine črpanja in hidroloških razmer,
- učinke kratkotrajnih popolnih prekinitvev rabe (odvzema) podzemne vode (prekinitveni test) in
- doseganje kritične vrednosti gladine podzemne vode.

Monitoring spremljanja stopnje količinskega obnavljanja je treba izvajati z meritvami:

- odvzete količine vode iz vsake vrtine za odvzem vode,
- gladine (tlaka) podzemne vode v vsaki vrtini za odvzem vode in v opazovalnih vrtinah in
- skupne količine odpadne vode iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi.

Meritev pretoka odvzetih količin vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem trenutne količine pretoka in kumulativne količine načrpane vode vsaj enkrat na uro.

Meritve gladine podzemne vode na vrtinah za odvzem vode in v opazovalni vrtini se izvajajo s tlačno sondo in elektronskim zapisovanjem gladine podzemne vode ali na drug način, ki omogoča primerljivo kakovost rezultatov. Meritev gladine (tlaka) podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro.

Skupna količina odpadne vode se zapisuje vsaj enkrat dnevno. Mesto in način merjenja se posebej opredelita v programu monitoringa.

3. Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne in odpadne vode

Z analizo fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode je treba ugotavljati kemijsko sestavo in posredno tudi spremembo količinskega stanja (toplotne vrednosti) izkoriščanega vodonosnika.

Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti vode je treba izvajati z:

- a) meritvijo temperature podzemne vode na ustju vseh vrtin za odvzem vode,
- b) meritvijo temperature odpadne vode na izpustu iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi,
- c) analizo izotopske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode in
- č) analizo kemijske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode.

k a)

Meritev temperature podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro.

k b)

Meritev temperature odpadne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Mesto oziroma mesta in način merjenja se posebej opredelijo v programu monitoringa.

k c)

Z analizo izotopske sestave vode je treba ugotoviti vrednosti razmerja med ^{16}O in ^{18}O , razmerje med vodikom in devterijem ter količino tricija. Vzorci za analizo izotopske sestave vode se prvič odvzamejo v prvem letu izvajanja koncesije. Vzorčenje podzemne vode za analizo izotopske sestave vode je treba opraviti vsako leto v prvem triletnem programu monitoringa med ustaljenim režimom odvzemanja. V nadaljnjih letih se analiza opravlja vsako tretje leto za razmerje med ^{16}O in ^{18}O ter za razmerje med vodikom in devterijem, za tricij pa le, če je bil zaznan v prvih treh analizah. Vzorčenje za analizo izotopske sestave vode se opravi pogosteje (letno), če se ugotovijo trendi slabšanja stanja (zniževanje gladine podzemne vode). Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

k č)

Ob vsakem vzorčenju za analizo kemijske sestave odvzete podzemne vode je treba na mestu objekta izmeriti osnovne fizikalno-kemijske lastnosti podzemne vode:

- specifično električno prevodnost,
- pH,
- oksidacijsko-redukcijski potencial,
- vsebnost kisika in nasičenost s kisikom ter
- temperaturo vzorčene vode iz vrtine in odpadne vode v izpustu.

Nabor parametrov 1:

Iz pip na ustjih vseh vrtin za odvzem vode morajo biti enkrat letno ugotovljene vsebnosti za naslednje značilne parametre:

- kalcij (Ca^{2+})
- magnezij (Mg^{2+})
- kalij (K^{+})
- natrij (Na^{+})
- hidrogenkarbonat (HCO_3^{-})
- klorid (Cl^{-})
- sulfat (SO_4^{2-})
- fosfat (PO_4^{3-})
- nitrat (NO_3^{-})
- nitrit (NO_2^{-})
- amonij (NH_4^{+})

- železo (Fe (skupno))
- mangan (Mn (skupni))
- sušni preostanek pri 105 °C
- kremenica (SiO₂)
- raztopljeni CO₂
- mineralizacija (TDS – skupne raztopljene snovi)

Vzorci vode se odvzamejo iz vrtin, ki se uporabljajo za odzemanje vode, in sicer istočasno oziroma v primerljivih hidroloških razmerah.

Nabor parametrov 2:

V vzorcu odvzete vode je treba v prvem in tretjem letu izvajanja koncesije, nato pa na vsakih šest let ugotoviti tudi naslednje parametre:

- arzen
- fluorid
- bromid
- stroncij
- barij
- krom (skupni)
- bor
- litij
- jodid
- železo (Fe²⁺, Fe³⁺)
- celotni organski ogljik (TOC)
- fenolne snovi
- mineralna olja (skupno)
- policiklični aromatski ogljikovodiki
- aromatski ogljikovodiki
- motnost (NTU)
- prosti CO₂
- raztopljeni H₂S

Parametre iz Nabora parametrov 2 je treba ugotoviti tudi, če se ugotovijo spremembe značilnih parametrov (Nabor parametrov 1), ki so enake ali večje od: ± 20 %. Koncesionar lahko v programu monitoringa predlaga in utemelji konkretnim razmeram prilagojen seznam teh parametrov.

Pri prvem merjenju je treba v odvzeti podzemni vodi ugotoviti tudi koncentracijo in izotopsko sestavo žlahtnih plinov argon, helij in neon: koncentracijo v cc STP/g in ppm, izotopsko sestavo pa kot razmerje ⁴⁰Ar/³⁶Ar, ³He/⁴He, R/Ra in ²⁰Ne/²²Ne.

Pri določanju vsebnosti analiziranih parametrov je treba upoštevati najnižje razpoložljive meje zaznavanja in določanja (meja določljivosti analitske metode). V letnem poročilu o monitoringu je treba navesti meje zaznavnosti in meje določljivosti analitske metode.

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

4. Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta je treba izvajati z:

- a) vzdrževanjem opreme in objektov za rabo podzemne vode,
- b) meritvami učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odzemanje vode,
- c) meritvami statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odzemanje vode in v opazovalnih vrtinah.

k a)

Vsa dela in spremembe, ki so bile narejene v ali pri objektu, merilni opremi ali opremi za rabo podzemne vode, je treba zapisovati in o tem poročati v letnem poročilu o monitoringu odvzetih količin podzemne vode. Enkrat tedensko je treba preverjati pravilno delovanje merilnih naprav.

k b)

Meritve učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode je treba opraviti po vnaprej izdelanem postopku: gre za kratkotrajen poskus, pri čemer je treba vrtino najprej ugasniti in počakati na kvazistabilizacijo gladine in nato črpati vsaj tri različne količine po nekaj ur, s čimer se preizkusijo učinkovitosti vrtine in njene morebitne izgube (črpalni poskus). Črpalni poskus mora biti prvič izveden v treh mesecih po sklenitvi koncesijske pogodbe, če so od zadnjega poskusa pretekla več kot tri leta, in drugič v tretjem letu prvega triletnega obdobja. Nato se črpalni poskus opravlja vsako šesto leto. Postopek izvajanja črpalnega poskusa se natančneje opredeli v programu monitoringa tako, da se zagotovi primerljivost rezultatov v celotnem časovnem obdobju.

k c)

Meritve statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode in opazovalnih vrtinah se izvajajo s spremljanjem gladine (tlaka) v času, ko se izvajajo črpalni poskusi iz prejšnje točke ali prekinitveni test iz 4. točke tretjega odstavka 3. člena te uredbe.

3351. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode iz vrtin B-2/85 in B-3/88 za potrebe kopališča Terme Zreče

Na podlagi prvega odstavka 137. člena in dvanajstega odstavka 199.a člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) ter 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o koncesiji za rabo termalne vode iz vrtin B-2/85 in B-3/88 za potrebe kopališča Terme Zreče****I. PREDMET IN OBSEG KONCESIJE****1. člen**

(predmet koncesije)

(1) Ta uredba je koncesijski akt, na podlagi katerega Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podeli koncesijo za rabo termalne vode za potrebe kopališča Terme Zreče iz vrtin B-2/85 in B-3/88 (v nadaljnjem besedilu: koncesija) na vrtinah B-2/85 (ID znak 1101-11-0), koordinate (X: 135737, Y: 531013, Z: 373) in B-3/88 (ID znak 1105-376/13-0), koordinate (X: 134582, Y: 531632, Z: 351).

(2) Obseg vodne pravice, izražen kot največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe vode, iz vrtine B-2/85 je 59.790 m³/leto in iz vrtine B-3/88 155.900 m³/leto. Največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine B-2/85 je 28 l/s in iz vrtine B-3/88 11 l/s. Največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe vode je 215.690 m³/leto.

(3) Koncesija se podeli za rabo termalne vode za ogrevanje s klasifikacijsko številko 4.2.1 in za potrebe dejavnosti bazenskega kopališča s klasifikacijsko številko 3.1.2, v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo vrst posebne rabe vode in naplavin.

(4) Območje koncesije obsega območje vrtin B-2/85 in B-3/88 iz prvega odstavka tega člena in zajema termalno podzemno vodo iz vodnega telesa podzemne vode Haloze in Dravinjske gorice (VTPodV_3014), in sicer iz prvega vodonosnika.

(5) Napajalno območje vrtin B-2/85 in B-3/88 iz prvega odstavka tega člena ter meja tega območja se prikažeta na digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu in objavita v informacijskem sistemu okolja.

II. POGOJI ZA PRIDOBITEV IN IZVAJANJE KONCESIJE**2. člen**

(pogoji za pridobitev koncesije)

(1) Koncesija se podeli brez javnega razpisa pravni ali fizični osebi, ki ima v posesti in uporablja objekte za črpanje in odvzem termalne vode za izvajanje dejavnosti kopališča Term Zreče.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi koncesijo brez javnega razpisa, če:

1. je vložila pobudo za izdajo koncesijskega akta oziroma vloge za izdajo koncesije v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

2. je tehnično usposobljena in opremljena za izvajanje dejavnosti kopališč,

3. ima pravnomočno uporabno dovoljenje za objekte, v katerih se rabi podzemna voda za dejavnost kopališč, in

4. proti njej ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek ali ni prenehala poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe.

(3) Koncesija se podeli za obdobje 30 let.

(4) Koncesijsko obdobje iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

3. člen

(pogoji izvajanja koncesije)

(1) Oseba, ki pridobi koncesijo (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje okoljevarstvene pogoje, pogoje varstvenega režima in načina rabe podzemne vode:

1. zagotavljati, da največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode in največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz drugega odstavka 1. člena te uredbe nista preseženi;

2. zagotavljati, da s svojo dejavnostjo ne povzroči poslabšanja ali ne prepreči doseganja dobrega kemijskega in količinskega stanja vodnega telesa podzemne vode, določenega v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda;

3. imeti črpališče urejeno tako, da je preprečen vnos onesnaževal v vodonosnik;

4. zagotavljati, da je izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode več kot 70 odstotkov, na način in v roku, ki sta določena s koncesijsko pogodbo. Izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode se izračuna v skladu s priložo 1, ki je sestavni del te uredbe;

5. dejavnost izvajati tako, da pride le do občasnih sprememb toka podzemne vode ali do stalnih sprememb toka le na omejenem prostoru, vendar pa to ne sme povzročiti vdora druge vode ter stalnega in jasno izražene umetnega trenda v spremembah toka, zaradi katerega bi do takih vdorov lahko prišlo pozneje;

6. zagotavljati monitoring v skladu s 4. členom te uredbe in priložo 2, ki je sestavni del te uredbe;

7. skrbeti za najmanjšo mogočo porabo podzemne vode, ponovno uporabo podzemne vode ter uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo;

8. izvajati ukrepe iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, in

9. uporabljati podzemno vodo izključno za lastne potrebe, za katere se podeljuje koncesija.

(2) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje naravovarstvene pogoje:

1. zagotavljati, da ne ogroža naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov, in

2. preprečiti škodljive vplive ter ogrožanje naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

(3) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati druge pogoje, in sicer:

1. skrbeti za varstvo objektov in naprav za rabo podzemne vode ter za njihovo redno vzdrževanje;

2. vzpostaviti stalen nadzor nad objekti in napravami za rabo podzemne vode ter zagotavljati dostop samo pooblaščenim osebam koncesionarja;

3. dopustiti izvajanje meritev za potrebe državnega monitoringa podzemnih voda na vseh vrtinah, ki jih upravlja;

4. po navodilu koncedenta sodelovati pri izvajanju kratkotrajne (do 24-urne) popolne prekinitev odvzema vode, ki ga zaradi ocenjevanja količinskega stanja podzemne vode praviloma enkrat letno istočasno izvedejo vsi koncesionari, ki odvzemajo vodo iz istega termalnega vodonosnika (prekinitveni test);

5. zagotoviti koncedentu brezplačen dostop do podatkov o dosedanjih raziskavah, ki lahko dajo podatke o podzemni vodi;

6. trajno hraniti tehnično, litološko, hidrogeološko dokumentacijo in dokumentacijo, potrebno za izvajanje monitoringa iz 4. člena te uredbe, v tiskani in digitalni obliki;

7. zagotoviti brezplačni dostop do vseh podatkov, ki se nanašajo na rabo vode;

8. vzdrževati ali sanirati vrtine, izvedene pri raziskavah vodnega vira, ki je predmet koncesije;

9. po prenehanju koncesije z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje koncesije, ravnati v skladu z zakonom, ki ureja vode;

10. sodelovati s koncedentom pri izvajanju izrednih ukrepov, če se poveča stopnja ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda, ali intervencijskih in sanacijskih ukrepov ob naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda;

11. omogočiti brezplačno uporabo objektov in naprav v primeru suše, nenadnega onesnaženja ali poškodbe sistema za oskrbo s pitno vodo, če je to potrebno zaradi zagotavljanja oskrbe s pitno vodo, in

12. redno odstranjevati plavje in odvezemati naplavine na območju najmanj desetih metrov gorvodno in dolvodno od posameznega izpusta odpadne vode v površinske vode.

(4) Koncesionar mora s tehničnimi ali drugimi ukrepi, vključno z zmanjšanjem dovoljene rabe podzemne vode, v določenem obdobju prilagoditi izvajanje koncesije novim razmeram, če pride do:

1. značilnega trenda zniževanja gladine podzemne vode, ki zajema vsaj šestletno obdobje,

2. značilnega trenda negativnih učinkov dolgoročnih sprememb režima toka podzemne vode,

3. preseganja količinskega obnavljanja vodonosnega sistema ali

4. vdora vode iz sosednjega vodonosnika ali površinske vode.

(5) Pojave iz prejšnjega odstavka ugotovi koncesionar na podlagi podatkov monitoringa iz 4. člena te uredbe ali ga o njih obvesti pristojni upravni organ.

(6) Koncesionar mora odvezemati podzemno vodo in izvajati koncesijo tako, da ne vpliva na drugo dovoljeno posebno rabo vode.

4. člen

(monitoring)

(1) Koncesionar mora zagotavljati izvajanje monitoringa, ki obsega monitoring odvzetih količin podzemne vode ter monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtnice v skladu z zahtevami iz priloge 2 te uredbe.

(2) Monitoring se izvaja po programu, ki ga za obdobje treh zaporednih koledarskih let (v nadaljnjem besedilu: program monitoringa) pripravi koncesionar, potrdi pa Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Monitoring je treba izvajati v skladu s predpisi, ki urejajo monitoring podzemnih in površinskih voda, oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovlje.

(4) Koncesionar mora predložiti agenciji v potrditev program monitoringa najpozneje do 1. julija zadnjega leta pred začetkom novega obdobja, za katero se pripravlja program monitoringa. Agencija potrdi program monitoringa v enem mesecu po njegovem prejemu. Če agencija ugotovi, da program monitoringa ni pripravljen v skladu s prejšnjim odstavkom in prilogo 2 te uredbe, mora koncesionar v enem mesecu od prejema ugotovitev in priporočil agenciji poslati popravljen program monitoringa.

(5) Koncesionar mora najpozneje do 28. februarja tekočega leta poslati agenciji poročilo o meritvah, obdelavi podatkov in rezultatih izvajanja monitoringa za preteklo leto v skladu s prilogo 2 te uredbe.

(6) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

– poročilo o meritvah za preteklo leto, ki vsebuje splošni opis izvajanja monitoringa in posebnosti v obdobju, na katero se poročilo nanaša,

– rezultate monitoringa za preteklo leto, ki vsebujejo rezultate po posameznih sestavnih delih monitoringa in parametrih, posebej pa o vrednostih ΔT in Q_{dej} , in

– obdelavo oziroma analizo ter razlago podatkov monitoringa.

(7) Obrazec poročila iz petega odstavka tega člena je objavljen na spletni strani agencije.

III. PLAČILO ZA KONCESIJO

5. člen

(opredelitev plačila za koncesijo)

Koncesionar plačuje plačilo za koncesijo za vsako leto rabe podzemne vode posebej ves čas trajanja koncesije.

6. člen

(višina plačila za koncesijo)

(1) Plačilo za koncesijo se določi za vsako koledarsko leto posebej.

(2) Višina plačila za koncesijo se za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} + Q_{vod_prav}) / 2) \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $V_{koncesija}$: višina plačila za koncesijo, izražena v eurih,

– C : povprečna letna cena za 1 MJ toplote, ki se jo pridobi iz ekstra lahkega kurilnega olja ter izračuna iz kurilne vrednosti ekstra lahkega kurilnega olja (ki je 42,6 MJ/kg) in cene ekstra lahkega kurilnega olja v maloprodaji v letu, ki je dve leti pred letom, za katero se določa plačilo za koncesijo. Povprečna letna cena za 1 MJ toplote se izraža v eurih,

– Q_{dej} : letna količina iz vseh vrtnic odvzete podzemne vode v m³ oziroma zmogljivost objekta za črpanje za obdobje, ko ni na razpolago meritev načrpane podzemne vode, izražena brez enote za količino (m³),

– Q_{vod_prav} : obseg vodne pravice v m³ iz drugega odstavka 1. člena te uredbe, ki določa največjo dovoljeno letno prostornino (količino) v m³, izražena brez enote za količino (m³),

– ΔT : temperaturna razlika med povprečno letno temperaturo podzemne vode na ustju vrtnice in 12 °C, izražena brez enote za stopinje (°),

– D : faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode.

(3) Višina plačila za koncesijo se v primeru vračanja neonesnažene podzemne vode v vodonosnik za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija_R} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} - 80\% Q_{vrnjene}) + (Q_{vod_prav} - 80\% Q_{vrnjene})) / 2 \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $Q_{vrnjena}$: letna količina vrnjene podzemne vode v vodonosnik v m³, izražena brez enote za količino (m³).

(4) Poročanje o količini vrnjene neonesnažene podzemne vode iz prejšnjega odstavka se podrobneje uredi s koncesijsko pogodbo.

7. člen

(povprečna cena toplote (C) in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode (D))

(1) Povprečno letno ceno toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) iz prejšnjega člena določi vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Spremembo povprečne letne cene toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) določi vlada najpozneje do 31. decembra tekočega leta za naslednje leto.

8. člen

(način plačevanja plačila za koncesijo)

(1) Koncesionar plačuje za koncesijo med letom v obliki dveh akontacij na podračun, določen s predpisom, ki ureja podračune in način plačevanja obveznih datatev in drugih javnofinančnih prihodkov, na podlagi računa.

(2) Akontacija znaša polovico zneska, izračunanega po enačbi iz drugega odstavka 6. člena te uredbe, pri čemer se uporabita povprečna cena toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D), določeni na podlagi

prejšnjega člena. Vrednosti ΔT in Q_{dej} se pridobita iz poročila iz petega odstavka 4. člena te uredbe za preteklo leto.

(3) Prva akontacija v letu zapade v plačilo zadnji plačilni dan v juniju, druga akontacija v letu pa zadnji plačilni dan v decembru.

(4) Za nepravočasno plačane zneske akontacij oziroma plačila za koncesijo mora koncesionar plačati zakonite zamudne obresti.

(5) Koncesionar, ki med letom preneha izvajati koncesijo, mora organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico, v 30 dneh po prenehanju izvajanja koncesije poslati podatke iz drugega odstavka tega člena.

9. člen

(poročun)

(1) Koncesionar mora organu iz petega odstavka prejšnjega člena vsako leto najpozneje do 28. februarja poslati podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena za preteklo leto. Morebitno razliko med z akontacijama vplačanimi zneski in višino plačila za koncesijo, določeno v skladu s 6. členom te uredbe, je treba plačati na način iz prvega odstavka prejšnjega člena ali vrniti koncesionarju v 60 dneh po izdaji poročuna plačil za koncesijo.

(2) Če koncesionar ni poslal podatkov iz drugega odstavka prejšnjega člena v predpisanem roku ali je poslal napačne podatke, se za določitev višine plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prejšnjega odstavka.

10. člen

(hramba dokumentacije)

(1) Koncesionar mora dokumentacijo, s katero dokazuje resničnost in pravilnost podatkov iz drugega odstavka 8. člena te uredbe, hraniti še najmanj pet let od prejema računa oziroma poročuna za plačilo za koncesijo.

(2) Koncesionar mora hraniti podatke, pridobljene na podlagi monitoringa iz 4. člena te uredbe, še najmanj pet let po preteku koncesijskega obdobja.

IV. KONCESIJSKA POGODBA

11. člen

(sklenitev in vsebina koncesijske pogodbe)

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesijska pogodba je sklenjena, ko jo podpišeta obe pogodbeni stranki.

(3) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin, ki jih določata zakon, ki ureja vode, in zakon, ki ureja varstvo okolja, določijo zlasti:

1. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem koncesije,

2. razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,

3. način finančnega in strokovnega nadzora,

4. pogodbene kazni zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,

5. prenos oziroma odstranitev objektov in naprav ter sanacija vrtin po prenehanju koncesije in

6. medsebojno obveščanje.

(4) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin iz prejšnjega odstavka podrobneje določijo tudi ukrepi in pogoji iz 3. člena te uredbe na podlagi podatkov o:

1. globini črpanja in temperaturi podzemne vode na ustju vrtine,

2. stanju podzemnih voda na vodnem telesu iz četrtega odstavka 1. člena te uredbe,

3. uporabljanju podzemne vode za oskrbo s pitno vodo,

4. varstvenih območjih v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

5. ukrepov iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, ter

6. varstvenih in razvojnih usmeritvah oziroma mnenjih, če se rabi voda na območju naravne vrednote oziroma na območju, varovanem po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

V. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(višina plačila v prehodnem obdobju)

(1) Plačilo za koncesijo se začne plačevati s 1. januarjem 2016.

(2) Ne glede na 6. člen te uredbe znaša višina plačila za koncesijo 60 odstotkov za leto 2016, 70 odstotkov za leto 2017, 80 odstotkov za leto 2018 in 90 odstotkov za leto 2019 plačila za koncesijo, izračunanega na način iz 6. člena te uredbe.

13. člen

(povprečna letna cena toplote in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode v prehodnem obdobju)

(1) Vlada sprejme sklep iz 7. člena te uredbe v enem letu od uveljavitve te uredbe.

(2) Do uveljavitve sklepa iz prejšnjega odstavka znaša povprečna letna cena za 1 MJ toplote (C) 0,026 eura, faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) pa 1.

14. člen

(prva akontacija in podatki za izračun do vzpostavitve poročanja o monitoringu)

(1) Višino prve akontacije plačila za koncesijo določi organ iz petega odstavka 8. člena te uredbe, na podlagi podatkov o količini odvzete vode iz vrtin iz 1. člena te uredbe za preteklo leto.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora koncesionar poslati organu iz prejšnjega odstavka v enem mesecu od dokončnosti odločbe o določitvi koncesionarja.

(3) Če podatki iz prejšnjega odstavka niso poslani v roku iz prejšnjega odstavka, se za izračun plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prvega odstavka tega člena.

(4) Do vzpostavitve rednega letnega poročanja v skladu s petim odstavkom 4. člena te uredbe mora koncesionar do 28. februarja tekočega leta pošiljati podatke iz drugega odstavka 8. člena te uredbe organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico.

15. člen

(prvi program monitoringa in prvo poročilo o monitoringu)

(1) Koncesionar mora prvi program monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe predložiti agenciji v potrditev najpozneje v šestih mesecih od sklenitve koncesijske pogodbe.

(2) Koncesionar mora prvič poslati poročilo iz petega odstavka 4. člena te uredbe najpozneje do 28. februarja leta, ki sledi letu potrditve prvega programa monitoringa.

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-49/2015

Ljubljana, dne 5. novembra 2015

EVA 2015-2550-0156

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

Priloga 1**Izračun izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode*:**

$$\eta = 100 \times (T_{\text{vodni vir}} - T_{\text{odpadna voda}}) / (T_{\text{vodni vir}} - 12 \text{ } ^\circ\text{C})$$

kjer je:

- η : izkoristek toplotne energije, izražen v %,
- $T_{\text{vodni vir}}$: letna povprečna temperatura vode v $^\circ\text{C}$,
- $T_{\text{odpadna voda}}$: letna povprečna temperatura odpadne vode v $^\circ\text{C}$.

* V primeru dodatnega ogrevanja odvzete podzemne vode se zahteva po doseganju izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode ne upošteva.

Priloga 2

MONITORING

I. Splošno

Monitoring iz 4. člena te uredbe vključuje:

- monitoring odvzetih količin podzemne vode,
- monitoring vpliva rabe in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine.

Koncesionar mora zagotavljati kakovost podatkov z meroslovnim obvladovanjem merilne opreme. Postopek izvajanja meritev mora zagotavljati primerljivost rezultatov v celotnem obdobju programa monitoringa. Koncesionar mora hraniti vse pridobljene podatke v celotnem trajanju koncesije.

II. Monitoring odvzetih količin podzemne vode

Z monitoringom odvzetih količin podzemne vode se spremlja količina odvzete podzemne vode z opravljanjem meritev dejanske količine odvzete podzemne vode z ustreznim merilnikom pretoka vode in elektronskim zapisovanjem tako, da se lahko trenutna količina in skupna odvzeta količina podzemne vode kadarkoli preverita.

III. Monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

1. Za ugotavljanje morebitnih sprememb razmer se izvajata monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta za odvzem vode. Pri tem se spremljajo:

- stopnja količinskega obnavljanja,
- stalnost fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode in
- stalnost hidravličnih značilnosti objekta za odvzem podzemne vode (v nadaljnjem besedilu: objekt).

2. Spremljanje stopnje količinskega obnavljanja

Stopnjo količinskega obnavljanja podzemne vode je treba ugotavljati s stalnim spremljanjem gladine oziroma tlaka podzemne vode, pretoka odvzete vode in njihovega trenda za posamezne objekte ter to letno vrednotiti v povezavi z rezultati vsakoletne kratkotrajne istočasne in popolne prekinitve odvzema podzemne vode v celotnem termalnem vodonosniku (prekinitveni test).

Ugotavljati je treba:

- razpon gladine podzemne vode ter sezonski in dolgoročni trend,
- odvisnost znižanja gladine in temperature podzemne vode od količine črpanja in hidroloških razmer,
- učinke kratkotrajnih popolnih prekinitvev rabe (odvzema) podzemne vode (prekinitveni test) in
- doseganje kritične vrednosti gladine podzemne vode.

Monitoring spremljanja stopnje količinskega obnavljanja je treba izvajati z meritvami:

- odvzete količine vode iz vsake vrtine za odvzem vode,
- gladine (tlaka) podzemne vode v vsaki vrtini za odvzem vode in
- skupne količine odpadne vode iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi.

Meritev pretoka odvzetih količin vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem trenutne količine pretoka in kumulativne količine načrpane vode vsaj enkrat na uro.

Meritve gladine podzemne vode na vrtinah za odvzem vode se izvajajo s tlačno sondo in elektronskim zapisovanjem gladine podzemne vode ali na drug način, ki omogoča primerljivo kakovost rezultatov. Meritev gladine (tlaka) podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro.

Skupna količina odpadne vode se zapisuje vsaj enkrat dnevno. Mesto in način merjenja se posebej opredelita v programu monitoringa.

3. Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne in odpadne vode

Z analizo fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode je treba ugotavljati kemijsko sestavo in posredno tudi spremembo količinskega stanja (toplotne vrednosti) izkoriščanega vodonosnika.

Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti vode je treba izvajati z:

- a) meritvijo temperature podzemne vode na ustju vseh vrtin za odvzem vode,
- b) meritvijo temperature odpadne vode na izpustu iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi,
- c) analizo izotopske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode in
- č) analizo kemijske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode.

k a)

Meritev temperature podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro.

k b)

Meritev temperature odpadne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Mesto oziroma mesta in način merjenja se posebej opredelijo v programu monitoringa.

k c)

Z analizo izotopske sestave vode je treba ugotoviti vrednosti razmerja med ^{16}O in ^{18}O , razmerje med vodikom in devterijem ter količino tricija. Vzorci za analizo izotopske sestave vode se prvič odvzamejo v prvem letu izvajanja koncesije. Vzorčenje podzemne vode za analizo izotopske sestave vode je treba opraviti vsako leto v prvem triletnem programu monitoringa med ustaljenim režimom odvzemanja. V nadaljnjih letih se analiza opravlja vsako tretje leto za razmerje med ^{16}O in ^{18}O ter za razmerje med vodikom in devterijem, za tricij pa le, če je bil zaznan v prvih treh analizah. Vzorčenje za analizo izotopske sestave vode se opravi pogosteje (letno), če se ugotovijo trendi slabšanja stanja (zniževanje gladine podzemne vode). Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

k č)

Ob vsakem vzorčenju za analizo kemijske sestave odvzete podzemne vode je treba na mestu objekta izmeriti osnovne fizikalno-kemijske lastnosti podzemne vode:

- specifično električno prevodnost,
- pH,
- oksidacijsko-redukcijski potencial,
- vsebnost kisika in nasičenost s kisikom ter
- temperaturo vzorčene vode iz vrtine in odpadne vode v izpustu.

Nabor parametrov 1:

Iz pip na ustjih vseh vrtin za odvzem vode morajo biti enkrat letno ugotovljene vsebnosti za naslednje značilne parametre:

- kalcij (Ca^{2+})
- magnezij (Mg^{2+})
- kalij (K^+)
- natrij (Na^+)
- hidrogenkarbonat (HCO_3^-)
- klorid (Cl^-)
- sulfat (SO_4^{2-})
- fosfat (PO_4^{3-})
- nitrat (NO_3^-)
- nitrit (NO_2^-)
- amonij (NH_4^+)

- železo (Fe (skupno))
- mangan (Mn (skupni))
- sušni preostanek pri 105 °C
- kremenica (SiO₂)
- raztopljeni CO₂
- mineralizacija (TDS – skupne raztopljene snovi)

Vzorci vode se odvzamejo iz vrtin, ki se uporabljajo za odzemanje vode, in sicer istočasno oziroma v primerljivih hidroloških razmerah.

Nabor parametrov 2:

V vzorcu odvzete vode je treba v prvem in tretjem letu izvajanja koncesije, nato pa na vsakih šest let ugotoviti tudi naslednje parametre:

- arzen
- flourid
- bromid
- stroncij
- barij
- krom (skupni)
- bor
- litij
- jodid
- železo (Fe²⁺, Fe³⁺)
- celotni organski ogljik (TOC)
- fenolne snovi
- mineralna olja (skupno)
- policiklični aromatski ogljikovodiki
- aromatski ogljikovodiki
- motnost (NTU)
- prosti CO₂
- raztopljeni H₂S

Parametre iz Nabora parametrov 2 je treba ugotoviti tudi, če se ugotovijo spremembe značilnih parametrov (Nabor parametrov 1), ki so enake ali večje od: ± 20 %. Koncesionar lahko v programu monitoringa predlaga in utemelji konkretnim razmeram prilagojen seznam teh parametrov.

Pri prvem merjenju je treba v odvzeti podzemni vodi ugotoviti tudi koncentracijo in izotopsko sestavo žlahtnih plinov argon, helij in neon: koncentracijo v cc STP/g in ppm, izotopsko sestavo pa kot razmerje ⁴⁰Ar/³⁶Ar, ³He/⁴He, R/Ra in ²⁰Ne/²²Ne.

Pri določanju vsebnosti analiziranih parametrov je treba upoštevati najnižje razpoložljive meje zaznavanja in določanja (meja določljivosti analitske metode). V letnem poročilu o monitoringu je treba navesti meje zaznavnosti in meje določljivosti analitske metode.

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

4. Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta je treba izvajati z:

- a) vzdrževanjem opreme in objektov za rabo podzemne vode,
- b) meritvami učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode,
- c) meritvami statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode.

k a)

Vsa dela in spremembe, ki so bile narejene v ali pri objektu, merilni opremi ali opremi za rabo podzemne vode, je treba zapisovati in o tem poročati v letnem poročilu o monitoringu odvzetih količin podzemne vode. Enkrat tedensko je treba preverjati pravilno delovanje merilnih naprav.

k b)

Meritve učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode je treba opraviti po vnaprej izdelanem postopku: gre za kratkotrajen poskus, pri čemer je treba vrtino najprej ugasniti in počakati na kvazistabilizacijo gladine in nato črpati vsaj tri različne količine po nekaj ur, s čimer se preizkusijo učinkovitosti vrtine in njene morebitne izgube (črpalni poskus). Črpalni poskus mora biti prvič izveden v treh mesecih po sklenitvi koncesijske pogodbe, če so od zadnjega poskusa pretekla več kot tri leta, in drugič v tretjem letu prvega triletnega obdobja. Nato se črpalni poskus opravlja vsako šesto leto. Postopek izvajanja črpalnega poskusa se natančneje opredeli v programu monitoringa tako, da se zagotovi primerljivost rezultatov v celotnem časovnem obdobju.

k c)

Meritve statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode se izvajajo s spremljanjem gladine (tlaka) v času, ko se izvajajo črpalni poskusi iz prejšnje točke ali prekinitveni test iz 4. točke tretjega odstavka 3. člena te uredbe.

3352. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode iz vrtin T-9/68, VB-2/04 in izvira Toplice za ogrevanje in potrebe kopališč hotelov na Bledu

Na podlagi prvega odstavka 137. člena in dvanajstega odstavka 199.a člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) ter 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O**o koncesiji za rabo termalne vode iz vrtin T-9/68, VB-2/04 in izvira Toplice za ogrevanje in potrebe kopališč hotelov na Bledu****I. PREDMET IN OBSEG KONCESIJE****1. člen**

(predmet koncesije)

(1) Ta uredba je koncesijski akt, na podlagi katerega Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podeli koncesijo za rabo termalne vode za ogrevanje in za potrebe kopališč hotelov na Bledu (v nadaljnjem besedilu: koncesija) iz vrtin T-9/68, VB-2/04 in izvira Toplice na naslednjih vrtinah:

- T-9/68 (ID 2191- 1185/1-0), koordinate (X: 136194, Y: 431841, Z: 500);
- VB-2/04 (ID 2191-784/2-0), koordinate (X: 136266, Y: 431764, Z: 482);
- izvir Toplice (ID 2191-788/21-0), koordinate (X: 136106, Y: 431682, Z: 480).

(2) Obseg vodne pravice, izražen kot največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe vode iz vrtine T-9/68 je 40.000 m³/leto, iz vrtine VB-2/04 60.000 m³/leto in iz izvira Toplice 174.500 m³/leto. Največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine T-9/68 je 2,0 l/s, iz vrtine VB-2/04 4,5 l/s in iz izvira Toplice 15,0 l/s. Največja skupna letna prostornina (količina) rabe vode je 274.500 m³/leto.

(3) Koncesija se podeli za rabo termalne vode za ogrevanje s klasifikacijsko številko 4.2.1 in za potrebe dejavnosti bazenskega kopališča s klasifikacijsko številko 3.1.2, v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo vrst posebne rabe vode in naplavin.

(4) Območje koncesije obsega območje vrtin T-9/68, VB-2/04 in izvira Toplice iz prvega odstavka tega člena in z njima termalno podzemno vodo iz vodnega telesa podzemne vode Savske kotline in Ljubljansko Barje (VtprodV_1001), in sicer Blejskega termalnega vodonosnika.

(5) Napajalno območje vrtin T-9/68, VB-2/04 in izvira Toplice iz prvega odstavka tega člena ter meja tega območja se prikažeta na digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu in objavita v informacijskem sistemu okolja.

II. POGOJI ZA PRIDOBITEV IN IZVAJANJE KONCESIJE**2. člen**

(pogoji za pridobitev koncesije)

(1) Koncesija se podeli brez javnega razpisa pravni ali fizični osebi, ki ima v posesti in uporablja objekte za črpanje in odvzem termalne vode za izvajanje dejavnosti kopališč in ogrevanje v objektih Sava hotelov Bled.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi koncesijo brez javnega razpisa, če:

1. je vložila pobudo za izdajo koncesijskega akta oziroma vloge za izdajo koncesije v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

2. je tehnično usposobljena in opremljena za izvajanje dejavnosti kopališč,

3. ima pravnomočno uporabno dovoljenje za objekte, v katerih se rabi podzemna voda za dejavnost kopališč, in

4. proti njej ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek ali ni prenehala poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe.

(3) Koncesija se podeli za obdobje 30 let.

(4) Koncesijsko obdobje iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

3. člen

(pogoji izvajanja koncesije)

(1) Oseba, ki pridobi koncesijo (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje okoljevarstvene pogoje, pogoje varstvenega režima in načina rabe podzemne vode:

1. zagotavljati, da največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode in največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz drugega odstavka 1. člena te uredbe nista preseženi;

2. zagotavljati, da s svojo dejavnostjo ne povzroči poslabšanja ali ne prepreči doseganja dobrega kemijskega in količinskega stanja vodnega telesa podzemne vode, določenega v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda;

3. imeti črpališče urejeno tako, da je preprečen vnos onesnaževal v vodonosnik;

4. zagotavljati, da je izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode več kot 70 odstotkov, na način in v roku, ki sta določena s koncesijsko pogodbo. Izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode se izračuna v skladu s priložo 1, ki je sestavni del te uredbe;

5. dejavnost izvajati tako, da pride le do občasnih sprememb toka podzemne vode ali do stalnih sprememb toka le na omejenem prostoru, vendar pa to ne sme povzročiti vdora druge vode ter stalnega in jasno izraženega umetnega trenda v spremembah toka, zaradi katerega bi do takih vdorov lahko prišlo pozneje;

6. zagotavljati monitoring v skladu s 4. členom te uredbe in priložo 2, ki je sestavni del te uredbe;

7. skrbeti za najmanjšo mogočo porabo podzemne vode, ponovno uporabo podzemne vode ter uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo;

8. izvajati ukrepe iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, in

9. uporabljati podzemno vodo izključno za lastne potrebe, za katere se podeljuje koncesija.

(2) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje naravovarstvene pogoje:

1. zagotavljati, da ne ogroža naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov, in

2. preprečiti škodljive vplive ter ogrožanje naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

(3) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati druge pogoje, in sicer:

1. skrbeti za varstvo objektov in naprav za rabo podzemne vode ter za njihovo redno vzdrževanje;

2. vzpostaviti stalen nadzor nad objekti in napravami za rabo podzemne vode ter zagotavljati dostop samo pooblaščenim osebam koncesionarja;

3. dopustiti izvajanje meritev za potrebe državnega monitoringa podzemnih voda na vseh vrtinah, ki jih upravlja;

4. po navodilu koncedenta sodelovati pri izvajanju kratkotrajne (do 24-urne) popolne prekinitve odvzema vode, ki ga zaradi ocenjevanja količinskega stanja podzemne vode praviloma enkrat letno istočasno izvedejo vsi koncesionarji, ki odzemajo vodo iz istega termalnega vodonosnika (prekinitveni test);

5. zagotoviti koncedentu brezplačen dostop do podatkov o dosedanjih raziskavah, ki lahko dajo podatke o podzemni vodi;

6. trajno hraniti tehnično, litološko, hidrogeološko dokumentacijo in dokumentacijo, potrebno za izvajanje monitoringa iz 4. člena te uredbe, v tiskani in digitalni obliki;

7. zagotoviti brezplačni dostop do vseh podatkov, ki se nanašajo na rabo vode;

8. vzdrževati ali sanirati vrtine, izvedene pri raziskavah vodnega vira, ki je predmet koncesije;

9. po prenehanju koncesije z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje koncesije, ravnati v skladu z zakonom, ki ureja vode;

10. sodelovati s koncedentom pri izvajanju izrednih ukrepov, če se poveča stopnja ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda, ali intervencijskih in sanacijskih ukrepov ob naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda;

11. omogočiti brezplačno uporabo objektov in naprav v primeru suše, nenadnega onesnaženja ali poškodbe sistema za oskrbo s pitno vodo, če je to potrebno zaradi zagotavljanja oskrbe s pitno vodo, in

12. redno odstranjevati plavje in odvezemati naplavine na območju najmanj desetih metrov gorvodno in dolvodno od posameznega izpusta odpadne vode v površinske vode.

(4) Koncesionar mora s tehničnimi ali drugimi ukrepi, vključno z zmanjšanjem dovoljene rabe podzemne vode, v določenem obdobju prilagoditi izvajanje koncesije novim razmeram, če pride do:

1. značilnega trenda zniževanja gladine podzemne vode, ki zajema vsaj šestletno obdobje,

2. značilnega trenda negativnih učinkov dolgoročnih sprememb režima toka podzemne vode,

3. preseganja količinskega obnavljanja vodonosnega sistema ali

4. vdora vode iz sosednjega vodonosnika ali površinske vode.

(5) Pojave iz prejšnjega odstavka ugotovi koncesionar na podlagi podatkov monitoringa iz 4. člena te uredbe ali ga o njih obvesti pristojni upravni organ.

(6) Koncesionar mora odvezemati podzemno vodo in izvajati koncesijo tako, da ne vpliva na drugo dovoljeno posebno rabo vode.

4. člen

(monitoring)

(1) Koncesionar mora zagotavljati izvajanje monitoringa, ki obsega monitoring odvzetih količin podzemne vode ter monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine v skladu z zahtevami iz priloge 2 te uredbe.

(2) Monitoring se izvaja po programu, ki ga za obdobje treh zaporednih koledarskih let (v nadaljnjem besedilu: program monitoringa) pripravi koncesionar, potrdi pa Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Monitoring je treba izvajati v skladu s predpisi, ki urejajo monitoring podzemnih in površinskih voda, oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(4) Koncesionar mora predložiti agenciji v potrditev program monitoringa najpozneje do 1. julija zadnjega leta pred začetkom novega obdobja, za katero se pripravlja program monitoringa. Agencija potrdi program monitoringa v enem mesecu po njegovem prejemu. Če agencija ugotovi, da program monitoringa ni pripravljen v skladu s prejšnjim odstavkom in priložo 2 te uredbe, mora koncesionar v enem mesecu od prejema ugotovitev in priporočil agenciji poslati popravljen program monitoringa.

(5) Koncesionar mora najpozneje do 28. februarja tekočega leta poslati agenciji poročilo o meritvah, obdelavi podatkov in rezultatih izvajanja monitoringa za preteklo leto v skladu s priložo 2 te uredbe.

(6) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

– poročilo o meritvah za preteklo leto, ki vsebuje splošni opis izvajanja monitoringa in posebnosti v obdobju, na katero se poročilo nanaša,

– rezultate monitoringa za preteklo leto, ki vsebujejo rezultate po posameznih sestavnih delih monitoringa in parametrih, posebej pa o vrednostih ΔT in Q_{dej} , in

– obdelavo oziroma analizo ter razlago podatkov monitoringa.

(7) Obrazec poročila iz petega odstavka tega člena je objavljen na spletni strani agencije.

III. PLAČILO ZA KONCESIJO

5. člen

(opredelitev plačila za koncesijo)

Koncesionar plačuje plačilo za koncesijo za vsako leto rabe podzemne vode posebej ves čas trajanja koncesije.

6. člen

(višina plačila za koncesijo)

(1) Plačilo za koncesijo se določi za vsako koledarsko leto posebej.

(2) Višina plačila za koncesijo se za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} + Q_{vod_prav}) / 2) \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $V_{koncesija}$: višina plačila za koncesijo, izražena v eurih,

– C: povprečna letna cena za 1 MJ toplote, ki se jo pridobi iz ekstra lahkega kurilnega olja ter izračuna iz kurilne vrednosti ekstra lahkega kurilnega olja (ki je 42,6 MJ/kg) in cene ekstra lahkega kurilnega olja v maloprodaji v letu, ki je dve leti pred letom, za katero se določa plačilo za koncesijo. Povprečna letna cena za 1 MJ toplote se izraža v eurih,

– Q_{dej} : letna količina iz vseh vrtin odvzete podzemne vode v m³, oziroma zmogljivost objekta za črpanje za obdobje, ko ni na razpolago meritev načrpane podzemne vode, izražena brez enote za količino (m³),

– Q_{vod_prav} : obseg vodne pravice v m³ iz drugega odstavka 1. člena te uredbe, ki določa največjo dovoljeno letno prostornino (količino) v m³, izražena brez enote za količino (m³),

– ΔT : temperaturna razlika med povprečno letno temperaturo podzemne vode na ustju vrtine in 12 °C, izražena brez enote za stopinje (°),

– D: faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode.

(3) Višina plačila za koncesijo se v primeru vračanja neonesnažene podzemne vode v vodonosnik za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija_R} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} - 80\% Q_{vrnjene}) + (Q_{vod_prav} - 80\% Q_{vrnjene})) / 2 \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $Q_{vrnjena}$: letna količina vrnjene podzemne vode v vodonosnik v m³, izražena brez enote za količino (m³).

(4) Poročanje o količini vrnjene neonesnažene podzemne vode iz prejšnjega odstavka se podrobneje uredi s koncesijsko pogodbo.

7. člen

(povprečna cena toplote (C) in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode (D))

(1) Povprečno letno ceno toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) iz prejšnjega člena določi vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Spremembo povprečne letne cene toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe

vode (D) določi vlada najpozneje do 31. decembra tekočega leta za naslednje leto.

8. člen

(način plačevanja plačila za koncesijo)

(1) Koncesionar plačuje za koncesijo med letom v obliki dveh akontacij na podračun, določen s predpisom, ki ureja podračune in način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov, na podlagi računa.

(2) Akontacija znaša polovico zneska, izračunanega po enačbi iz drugega odstavka 6. člena te uredbe, pri čemer se uporabita povprečna cena toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D), določeni na podlagi prejšnjega člena. Vrednosti ΔT in Q_{dej} se pridobita iz poročila iz petega odstavka 4. člena te uredbe za preteklo leto.

(3) Prva akontacija v letu zapade v plačilo zadnji plačilni dan v juniju, druga akontacija v letu pa zadnji plačilni dan v decembru.

(4) Za nepravčasno plačane zneske akontacij oziroma plačila za koncesijo mora koncesionar plačati zakonite zamudne obresti.

(5) Koncesionar, ki med letom preneha izvajati koncesijo, mora organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico, v 30 dneh po prenehanju izvajanja koncesije poslati podatke iz drugega odstavka tega člena.

9. člen

(poračun)

(1) Koncesionar mora organu iz petega odstavka prejšnjega člena vsako leto najpozneje do 28. februarja poslati podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena za preteklo leto. Morebitno razliko med z akontacijama vplačanimi zneski in višino plačila za koncesijo, določeno v skladu s 6. členom te uredbe, je treba plačati na način iz prvega odstavka prejšnjega člena ali vrniti koncesionarju v 60 dneh po izdaji poročila plačil za koncesijo.

(2) Če koncesionar ni poslal podatkov iz drugega odstavka prejšnjega člena v predpisanem roku ali je poslal napačne podatke, se za določitev višine plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prejšnjega odstavka.

10. člen

(hramba dokumentacije)

(1) Koncesionar mora dokumentacijo, s katero dokazuje resničnost in pravilnost podatkov iz drugega odstavka 8. člena te uredbe, hraniti še najmanj pet let od prejema računa oziroma poročila za plačilo za koncesijo.

(2) Koncesionar mora hraniti podatke, pridobljene na podlagi monitoringa iz 4. člena te uredbe, še najmanj pet let po preteku koncesijskega obdobja.

IV. KONCESIJSKA POGODBA

11. člen

(sklenitev in vsebina koncesijske pogodbe)

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesijska pogodba je sklenjena, ko jo podpišeta obe pogodbeni stranki.

(3) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin, ki jih določata zakon, ki ureja vode, in zakon, ki ureja varstvo okolja, določijo zlasti:

1. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem koncesije,
2. razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,
3. način finančnega in strokovnega nadzora,

4. pogodbene kazni zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,

5. prenos oziroma odstranitev objektov in naprav ter sanacija vrtin po prenehanju koncesije in

6. medsebojno obveščanje.

(4) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin iz prejšnjega odstavka podrobneje določijo tudi ukrepi in pogoji iz 3. člena te uredbe na podlagi podatkov o:

1. globini črpanja in temperaturi podzemne vode na ustju vrtine,

2. stanju podzemnih voda na vodnem telesu iz četrtega odstavka 1. člena te uredbe,

3. uporabljanju podzemne vode za oskrbo s pitno vodo,

4. varstvenih območjih v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

5. ukrepov iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, ter

6. varstvenih in razvojnih usmeritvah oziroma mnenjih, če se rabi voda na območju naravne vrednote oziroma na območju, varovanem po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

V. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(višina plačila v prehodnem obdobju)

(1) Plačilo za koncesijo se začne plačevati s 1. januarjem 2016.

(2) Ne glede na 6. člen te uredbe znaša višina plačila za koncesijo 60 odstotkov za leto 2016, 70 odstotkov za leto 2017, 80 odstotkov za leto 2018 in 90 odstotkov za leto 2019 plačila za koncesijo, izračunanega na način iz 6. člena te uredbe.

13. člen

(povprečna letna cena toplote in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode v prehodnem obdobju)

(1) Vlada sprejme sklep iz 7. člena te uredbe v enem letu od uveljavitve te uredbe.

(2) Do uveljavitve sklepa iz prejšnjega odstavka znaša povprečna letna cena za 1 MJ toplote (C) 0,026 eura, faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) pa 1.

14. člen

(prva akontacija in podatki za izračun do vzpostavitve poročanja o monitoringu)

(1) Višino prve akontacije plačila za koncesijo določi organ iz petega odstavka 8. člena te uredbe, na podlagi podatkov o količini odvzete vode iz vrtin iz 1. člena te uredbe za preteklo leto.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora koncesionar poslati organu iz prejšnjega odstavka v enem mesecu od dokončnosti odločbe o določitvi koncesionarja.

(3) Če podatki iz prejšnjega odstavka niso poslani v roku iz prejšnjega odstavka, se za izračun plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prvega odstavka tega člena.

(4) Do vzpostavitve rednega letnega poročanja v skladu s petim odstavkom 4. člena te uredbe mora koncesionar do 28. februarja tekočega leta pošiljati podatke iz drugega odstavka 8. člena te uredbe organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico.

15. člen

(prvi program monitoringa in prvo poročilo o monitoringu)

(1) Koncesionar mora prvi program monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe predložiti agenciji v potrditev najpozneje v šestih mesecih od sklenitve koncesijske pogodbe.

(2) Koncesionar mora prvič poslati poročilo iz petega odstavka 4. člena te uredbe najpozneje do 28. februarja leta, ki sledi letu potrditve prvega programa monitoringa.

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-46/2015

Ljubljana, dne 5. novembra 2015

EVA 2015-2550-0158

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.

Predsednik

Priloga 1**Izračun izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode*:**

$$\eta = 100 \times (T_{\text{vodni vir}} - T_{\text{odpadna voda}}) / (T_{\text{vodni vir}} - 12 \text{ } ^\circ\text{C})$$

kjer je:

- η : izkoristek toplotne energije, izražen v %,
- $T_{\text{vodni vir}}$: letna povprečna temperatura vode v $^\circ\text{C}$,
- $T_{\text{odpadna voda}}$: letna povprečna temperatura odpadne vode v $^\circ\text{C}$.

* V primeru dodatnega ogrevanja odvzete podzemne vode se zahteva po doseganju izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode ne upošteva.

Priloga 2

MONITORING

I. Splošno

Monitoring iz 4. člena te uredbe vključuje:

- monitoring odvzetih količin podzemne vode,
- monitoring vpliva rabe in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine.

Koncesionar mora zagotavljati kakovost podatkov z meroslovnim obvladovanjem merilne opreme. Postopek izvajanja meritev mora zagotavljati primerljivost rezultatov v celotnem obdobju programa monitoringa. Koncesionar mora hraniti vse pridobljene podatke v celotnem trajanju koncesije.

II. Monitoring odvzetih količin podzemne vode

Z monitoringom odvzetih količin podzemne vode se spremlja količina odvzete podzemne vode z opravljanjem meritev dejanske količine odvzete podzemne vode z ustreznim merilnikom pretoka vode in elektronskim zapisovanjem tako, da se lahko trenutna količina in skupna odvzeta količina podzemne vode kadarkoli preverita.

III. Monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

1. Za ugotavljanje morebitnih sprememb razmer se izvajata monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta za odvzem vode. Pri tem se spremljajo:
 - stopnja količinskega obnavljanja,
 - stalnost fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode in
 - stalnost hidravličnih značilnosti objekta za odvzem podzemne vode (v nadaljnjem besedilu: objekt).
2. Spremljanje stopnje količinskega obnavljanja

Stopnjo količinskega obnavljanja podzemne vode je treba ugotavljati s stalnim spremljanjem gladine oziroma tlaka podzemne vode, pretoka odvzete vode in njihovega trenda za posamezne objekte ter to letno vrednotiti v povezavi z rezultati vsakoletne kratkotrajne istočasne in popolne prekinitve odvzema podzemne vode v celotnem termalnem vodonosniku (prekinitveni test).

Ugotavljati je treba:

- razpon gladine podzemne vode ter sezonski in dolgoročni trend,
- odvisnost znižanja gladine in temperature podzemne vode od količine črpanja in hidroloških razmer,
- učinke kratkotrajnih popolnih prekinitvev rabe (odvzema) podzemne vode (prekinitveni test) in
- doseganje kritične vrednosti gladine podzemne vode.

Monitoring spremljanja stopnje količinskega obnavljanja je treba izvajati z meritvami:

- odvzete količine vode iz vsake vrtine za odvzem vode,
- gladine (tlaka) podzemne vode v vsaki vrtini za odvzem vode in
- skupne količine odpadne vode iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi.

Meritev pretoka odvzetih količin vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem trenutne količine pretoka in kumulativne količine načrpane vode vsaj enkrat na uro.

Meritve gladine podzemne vode na vrtinah za odvzem vode se izvajajo s tlačno sondo in elektronskim zapisovanjem gladine podzemne vode ali na drug način, ki omogoča primerljivo kakovost rezultatov. Meritev gladine (tlaka) podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro.

Skupna količina odpadne vode se zapisuje vsaj enkrat dnevno. Mesto in način merjenja se posebej opredelita v programu monitoringa.

3. Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne in odpadne vode

Z analizo fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode je treba ugotavljati kemijsko sestavo in posredno tudi spremembo količinskega stanja (toplotne vrednosti) izkoriščanega vodonosnika.

Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti vode je treba izvajati z:

- a) meritvijo temperature podzemne vode na ustju vseh vrtin za odvzem vode,
- b) meritvijo temperature odpadne vode na izpustu iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi,
- c) analizo izotopske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode in
- č) analizo kemijske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode.

k a)

Meritev temperature podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro.

k b)

Meritev temperature odpadne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Mesto oziroma mesta in način merjenja se posebej opredelijo v programu monitoringa.

k c)

Z analizo izotopske sestave vode je treba ugotoviti vrednosti razmerja med ^{16}O in ^{18}O , razmerje med vodikom in devterijem ter količino tricija. Vzorci za analizo izotopske sestave vode se prvič odvzamejo v prvem letu izvajanja koncesije. Vzorčenje podzemne vode za analizo izotopske sestave vode je treba opraviti vsako leto v prvem triletnem programu monitoringa med ustaljenim režimom odvzemanja. V nadaljnjih letih se analiza opravlja vsako tretje leto za razmerje med ^{16}O in ^{18}O ter za razmerje med vodikom in devterijem, za tricij pa le, če je bil zaznan v prvih treh analizah. Vzorčenje za analizo izotopske sestave vode se opravi pogosteje (letno), če se ugotovijo trendi slabšanja stanja (zniževanje gladine podzemne vode). Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

k č)

Ob vsakem vzorčenju za analizo kemijske sestave odvzete podzemne vode je treba na mestu objekta izmeriti osnovne fizikalno-kemijske lastnosti podzemne vode:

- specifično električno prevodnost,
- pH,
- oksidacijsko-redukcijski potencial,
- vsebnost kisika in nasičenost s kisikom ter
- temperaturo vzorčene vode iz vrtine in odpadne vode v izpustu.

Nabor parametrov 1:

Iz pip na ustjih vseh vrtin za odvzem vode morajo biti enkrat letno ugotovljene vsebnosti za naslednje značilne parametre:

- kalcij (Ca^{2+})
- magnezij (Mg^{2+})
- kalij (K^{+})
- natrij (Na^{+})
- hidrogenkarbonat (HCO_3^{-})
- klorid (Cl^{-})
- sulfat (SO_4^{2-})
- fosfat (PO_4^{3-})
- nitrat (NO_3^{-})
- nitrit (NO_2^{-})
- amonij (NH_4^{+})

- železo (Fe (skupno))
- mangan (Mn (skupni))
- sušni preostanek pri 105 °C
- kremenica (SiO₂)
- raztopljeni CO₂
- mineralizacija (TDS – skupne raztopljene snovi)

Vzorci vode se odvzamejo iz vrtin, ki se uporabljajo za odzemanje vode, in sicer istočasno oziroma v primerljivih hidroloških razmerah.

Nabor parametrov 2:

V vzorcu odvzete vode je treba v prvem in tretjem letu izvajanja koncesije, nato pa na vsakih šest let ugotoviti tudi naslednje parametre:

- arzen
- flourid
- bromid
- stroncij
- barij
- krom (skupni)
- bor
- litij
- jodid
- železo (Fe²⁺, Fe³⁺)
- celotni organski ogljik (TOC)
- fenolne snovi
- mineralna olja (skupno)
- policiklični aromatski ogljikovodiki
- aromatski ogljikovodiki
- motnost (NTU)
- prosti CO₂
- raztopljeni H₂S

Parametre iz Nabora parametrov 2 je treba ugotoviti tudi, če se ugotovijo spremembe značilnih parametrov (Nabor parametrov 1), ki so enake ali večje od: ± 20 %. Koncesionar lahko v programu monitoringa predlaga in utemelji konkretnim razmeram prilagojen seznam teh parametrov.

Pri prvem merjenju je treba v odvzeti podzemni vodi ugotoviti tudi koncentracijo in izotopsko sestavo žlahtnih plinov argon, helij in neon: koncentracijo v cc STP/g in ppm, izotopsko sestavo pa kot razmerje ⁴⁰Ar/³⁶Ar, ³He/⁴He, R/Ra in ²⁰Ne/²²Ne.

Pri določanju vsebnosti analiziranih parametrov je treba upoštevati najnižje razpoložljive meje zaznavanja in določanja (meja določljivosti analitske metode). V letnem poročilu o monitoringu je treba navesti meje zaznavnosti in meje določljivosti analitske metode.

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

4. Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta je treba izvajati z:

- a) vzdrževanjem opreme in objektov za rabo podzemne vode,
- b) meritvami učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odzemanje vode,
- c) meritvami statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odzemanje vode.

k a)

Vsa dela in spremembe, ki so bile narejene v ali pri objektu, merilni opremi ali opremi za rabo podzemne vode, je treba zapisovati in o tem poročati v letnem poročilu o monitoringu odvzetih količin podzemne vode. Enkrat tedensko je treba preverjati pravilno delovanje merilnih naprav.

k b)

Meritve učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode je treba opraviti po vnaprej izdelanem postopku: gre za kratkotrajen poskus, pri čemer je treba vrtino najprej ugasniti in počakati na kvazistabilizacijo gladine in nato črpati vsaj tri različne količine po nekaj ur, s čimer se preizkusijo učinkovitosti vrtine in njene morebitne izgube (črpalni poskus). Črpalni poskus mora biti prvič izveden v treh mesecih po sklenitvi koncesijske pogodbe, če so od zadnjega poskusa pretekla več kot tri leta, in drugič v tretjem letu prvega triletnega obdobja. Nato se črpalni poskus opravlja vsako šesto leto. Postopek izvajanja črpalnega poskusa se natančneje opredeli v programu monitoringa tako, da se zagotovi primerljivost rezultatov v celotnem časovnem obdobju.

k c)

Meritve statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode se izvajajo s spremljanjem gladine (tlaka) v času, ko se izvajajo črpalni poskusi iz prejšnje točke ali prekinitveni test iz 4. točke tretjega odstavka 3. člena te uredbe.

3353. Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o nadzoru pomorskega prometa

Na podlagi 57. in 65. člena Pomorskega zakonika (Uradni list RS, št. 120/06 – uradno prečiščeno besedilo 88/10 in 59/11) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O**o spremembah in dopolnitvah Uredbe o nadzoru pomorskega prometa**

1. člen

V Uredbi o nadzoru pomorskega prometa (Uradni list RS, št. 94/10 in 26/12) se v 1. členu besedilo »Direktivo Komisije 2011/15/EU z dne 23. februarja 2011 o spremembi Direktive 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet Skupnosti (UL L št. 49 z dne 24. 2. 2011, str. 33)« nadomesti z besedilom »Direktivo Komisije 2014/100/EU z dne z dne 28. oktobra 2014 o spremembi Direktive 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet (UL L št. 308 z dne 29. 10. 2014, str. 82), (v nadaljnjem besedilu: direktiva 2002/59/ES)«.

2. člen

V 3. členu se za 24. točko doda nova 25. točka, ki se glasi: »25. SI SafeSeaNet (SI SSN) pomeni nacionalni informacijski sistem za spremljanje in nadzor pomorskega prometa;«. Dosedanja 25., 26., 27. in 28. točka postanejo 26., 27., 28. in 29. točka.

3. člen

V 22. členu se v naslovu pred besedilom »SafeSeaNet« doda kratica »SI«.

V prvem odstavku se za besedo »vzpostavljen« dodata besedi »sistem SI«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Uprava sprejme poslovnik delovanja sistema SI SafeSeaNet v skladu s Prilogo III direktive 2002/59/ES.«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

4. člen

Poslovnik iz spremenjenega drugega odstavka 22. člena uredbe sprejme uprava do 18. novembra 2015.

5. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00710-26/2015

Ljubljana, dne 5. novembra 2015

EVA 2015-2430-0012

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

3354. Uredba o dopolnitvah Uredbe o pomoči ob nepredvidljivih dogodkih v kmetijstvu

Na podlagi 10., 12. in 23. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14 in 32/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O**o dopolnitvah Uredbe o pomoči ob nepredvidljivih dogodkih v kmetijstvu**

1. člen

V Uredbi o pomoči ob nepredvidljivih dogodkih v kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/14, 65/14 in 32/15) se v 5. členu v napovednem stavku besedilo »za naslednja ukrepa« nadomesti z besedilom »za naslednje ukrepe«, v 3. točki pika na koncu besedila nadomesti s podpičjem in doda nova 4. točka, ki se glasi:

»4. ukrep IV: finančna pomoč za nadomestilo škode ob poginu živali zaradi vraničnega prisada.«.

2. člen

Za 11.c členom se dodajo nov 5. oddelek ter novi 11.č, 11.d in 11.e člen, ki se glasijo:

»5. Ukrep IV: finančna pomoč za nadomestilo škode ob poginu živali zaradi vraničnega prisada

11.č člen

(predmet in namen podpore ter škodni dogodek)

(1) Namen podpore je ohranitev ekonomske sposobnosti kmetov, da nadaljujejo živinorejsko proizvodnjo z namenom ohranjanja kmetijske dejavnosti in poseljenosti slovenskega podeželja.

(2) Predmet podpore je dodelitev nepovratnih sredstev v obliki podpore na žival za odpravo posledic škode ob poginu živali zaradi izbruha vraničnega prisada.

(3) Škodni dogodek iz prejšnjega odstavka je pogin živali zaradi izbruha vraničnega prisada (v nadaljnjem besedilu: škodni dogodek pri ukrepu IV).

11.d člen

(pogoji za pridobitev sredstev)

(1) Vlagatelj mora za pridobitev sredstev izpolnjevati naslednje pogoje:

1. kmetijsko gospodarstvo je na dan pogina živali vpisano v register kmetijskih gospodarstev;

2. vlagatelju je poginila žival zaradi vraničnega prisada v letu 2015;

3. na dan škodnega dogodka pri ukrepu IV ima vlagatelj živali vpisane v registru živali;

4. vlagatelju je bila izdana odločba pristojnega organa o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje vraničnega prisada;

5. vlagatelj je v zvezi s škodnim dogodkom pri ukrepu IV vpisan v informacijski sistem za spremljanje, nadzor in poročanje o določenih boleznih živali (EPI);

6. vlagatelju so bili izdani odvozniki veterinarsko higienске službe za poginule živali;

7. vlagatelju je bila izdana odločba o ukinitvi vseh ukrepov, ki so bili uvedeni zaradi vraničnega prisada.

(2) Podpora se lahko uveljavlja največ do števila živali iz 2. točke prejšnjega odstavka, ki so na posameznem kmetijskem gospodarstvu poginile zaradi okužbe z vraničnim prisadom in so navedene v odločbi o ukinitvi vseh ukrepov, ki so bili uvedeni zaradi vraničnega prisada.

11.e člen

(finančne določbe)

(1) Sredstva se dodelijo upravičencu kot pomoč v obliki nepovratnih sredstev.

(2) Finančna pomoč znaša:

– 900,00 eura na poginulo kravo,

– 950,00 eura na poginulo telico, starejšo od dveh let,

– 1.100,00 eura na poginulega bika, starejšega od dveh let,

– 800,00 eura za poginulo goved, staro od enega do dveh let,

– 480,00 eura na poginulo goved, staro od 6 mesecev do enega leta,

– 250,00 eura na poginulo tele, staro do 6 mesecev.«.

(3) Za podporo zaradi škode, ki je nastala zaradi škodnega dogodka pri ukrepu IV, se zagotovijo sredstva v višini 13.000 eurov v letu 2016 iz razpoložljivih sredstev za ukrepe ob nepredvidljivih dogodkih v kmetijstvu.

(4) Isti upravičenec lahko pridobi podporo po tem ukrepu le enkrat v treh letih.«.

KONČNA DOLOČBA

3. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00715-46/2015

Ljubljana, dne 5. novembra 2015

EVA 2015-2330-0126

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.

Predsednik

3355. Odločba za imenovanje državne pravobranilke na Zunanjem oddelku Državnega pravobranilstva v Celju

Na podlagi drugega odstavka 29. člena Zakona o državnem pravobranilstvu (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 77/09, 46/13 in 95/14 – ZUPPJS15) in petega odstavka 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na predlog ministra za pravosodje, številka 702-27/2015 z dne 15. 10. 2015 na 60. redni seji dne 29. 10. 2015 izdala naslednjo

ODLOČBO

1. Alenka Pavič, rojena 15. 11. 1975, se imenuje za državno pravobranilko na Zunanjem oddelku Državnega pravobranilstva v Celju, za dobo osmih let.

2. Državna pravobranilka Alenka Pavič na Zunanjem oddelku Državnega pravobranilstva v Celju nastopi delo 1. 11. 2015.

Št. 70201-20/2015

Ljubljana, dne 29. oktobra 2015

EVA 2015-2030-0077

Vlada Republike Slovenije

mag. Dejan Židan l.r.

Podpredsednik

POPRAVKI

3356. Popravek Odredbe o dopolnitvah Odredbe o določitvi seznama tehničnih specifikacij za dvo- in trikolesna motorna vozila

Na podlagi drugega odstavka 11. člena Zakona o Uradnem listu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo, 102/07, 109/09, 38/10 – ZUKN) dajem

POPRAVEK

Odredbe o dopolnitvah Odredbe o določitvi seznama tehničnih specifikacij za dvo- in trikolesna motorna vozila

V Odredbi o dopolnitvah Odredbe o določitvi seznama tehničnih specifikacij za dvo- in trikolesna motorna vozila (Uradni list RS, št. 74/15) se v 1. členu številka »308/01« pravilno glasi »308/02«, besedilo »312/04 – Del 5« pa se pravilno glasi »312/05 – Del 5«.

Št. 007-331/2015
Ljubljana, dne 5. oktobra 2015

dr. Peter Gašperšič l.r.
Minister
za infrastrukturo

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

3304. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o avdiovizualnih medijskih storitvah (ZAvMS-A) 9155
3305. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o infrastrukturi za prostorske informacije (ZIPI-A) 9160
3306. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o železniškem prometu (ZZelP-J) 9162
3307. Resolucija o nacionalnem programu za enake možnosti žensk in moških 2015–2020 (ReNPEM-ŽM15–20) 9173

VLADA

3344. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode iz vrtin VE-1/57, VE-2/57 in VE-3/91 za ogrevanje in potrebe kopališča Terme Banovci 9264
3345. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode za ogrevanje in potrebe kopališča – v Termah Paradiso Cvetkovič Marjan s. p. iz vrtine VC-1/09 9273
3346. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode za ogrevanje in potrebe kopališča v Termah Dobrna iz izvira Zdraviliški dom in iz vrtine V-8/76 9281
3347. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode za ogrevanje in potrebe kopališča – Terme Maribor iz vrtin MB-1/90, MB-2/91 in MB-4/92 9290
3348. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode za potrebe kopališč Thermane d. d. iz vrtin K-1/72, K-2/95 in V-7/67 9299
3349. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode za potrebe kopališča LifeClass Portorož iz vrtine HV-1/94 9308
3350. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode iz vrtin Le-1g/97, Pt-20/49 in Pt-74/50 za ogrevanje in potrebe kopališča Terme Lendava 9316
3351. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode iz vrtin B-2/85 in B-3/88 za potrebe kopališča Terme Zreče 9325
3352. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode iz vrtin T-9/68, VB-2/04 in izvira Toplice za ogrevanje in potrebe kopališč hotelov na Bledu 9333
3353. Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o nadzoru pomorskega prometa 9342
3354. Uredba o dopolnitvah Uredbe o pomoči ob nepredvidljivih dogodkih in kmetijstvu 9342
3308. Sklep o odprtju Konzulata Republike Slovenije v Diestu, v Kraljevini Belgiji 9213
3309. Sklep o imenovanju častnega konzula Republike Slovenije v Diestu, v Kraljevini Belgiji 9213
3310. Sklep o imenovanju generalnega konzula Republike Slovenije v Monostru 9213
3355. Odločba za imenovanje državne pravobranilke na Zunanjem oddelku Državnega pravobranilstva v Celju 9343

MINISTRSTVA

3311. Pravilnik o prepovedi vpogleda v povzetek podatkov o pacientu v Centralnem registru podatkov o pacientih 9213
3312. Pravilnik o dopolnitvi in spremembi Pravilnika o izboru in sofinanciranju programov javnih del 9217
3313. Odredba o spremembi vzgojno-izobraževalnega programa osnovna šola 9217

DRUGI DRŽAVNI ORGANI
IN ORGANIZACIJE

3314. Koeficienti rasti cen v Republiki Sloveniji, september 2015 9217
3315. Poročilo o gibanju plač za avgust 2015 9218
3316. Poročilo o rasti cen življenjskih potrebščin na območju Slovenije za oktober 2015 9218

OBČINE

BREŽICE

3317. Sklep o začetku priprave sprememb in dopolnitev občinskega prostorskega načrta, PPIP Artiče sever, del ART 17 in Rajec, del RAJ 04 – skrajšani postopek 9219

DOBJE

3318. Pravilnik o ohranjanju in spodbujanju razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Dobje za programsko obdobje 2015–2020 9220

DOLENJSKE TOPLICE

3319. Obvezna razlaga 139. člena v povezavi z 254. in 256. členom Odloka o prostorskem načrtu Občine Dolenjske Toplice 9226
3320. Odlok o Občinskem podrobnem prostorskem načrtu za del območja DP4-OPPN Meniški stelnjki 9227
3321. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o proračunu Občine Dolenjske Toplice za leto 2015 II 9239
3322. Pravilnik o dodeljevanju sredstev iz občinskega proračuna za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v Občini Dolenjske Toplice 9240
3323. Sklep o ukinitvi javnega dobra 9242

JESENICE

3324. Sklep o predčasnem prenehanju mandata občinskemu svetniku 9243

KOČEVJE

3325. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega zavoda Zdravstveni dom Kočevje 9243
3326. Pravilnik o oddajanju šolskih prostorov v Občini Kočevje v uporabo 9243
3327. Pravilnik o pomoči pri kritju pogrebnih stroškov 9245
3328. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o dodeljevanju finančnih sredstev iz občinskega proračuna za pospeševanje razvoja gospodarstva v Občini Kočevje 9246
3329. Sklep o cenah storitev oskrbe s pitno vodo na območju Občine Kočevje 9247
3330. Sklep o ukinitvi statusa družbena lastnina v splošni rabi za parceli v k.o. 1577 – Kočevje 9247

KOSTANJEVICA NA KRKI

3331. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ureditvenem načrtu mestno jedro Kostanjevica 9248

LJUBLJANA

3332. Spremembe in dopolnitve Statuta Mestne občine Ljubljana 9248
3333. Odlok o razglasitvi arheološkega najdišča Prule v Ljubljani za kulturni spomenik lokalnega pomena 9250
3334. Odlok o razglasitvi muzejske zbirke Pivovarne Union v Ljubljani za kulturni spomenik lokalnega pomena 9254
3335. Odlok o razglasitvi nekdanje realne na Vegovi ulici 4 v Ljubljani za kulturni spomenik lokalnega pomena 9254
3336. Odlok o spremembi Odloka o organizaciji in delovnem področju Mestne uprave Mestne občine Ljubljana 9258
3337. Odlok o spremembi in dopolnitvi Odloka o urejanju in čiščenju občinskih cest in javnih zelenih površin 9258
3338. Odlok o spremembah Odloka o urejanju in oddaji zemljišč Mestne občine Ljubljana za potrebe vrtičkarstva 9258
3339. Sklep o začetku postopka priprave sprememb in dopolnitev občinskega podrobnega prostorskega načrta za območje Bavarskega dvora 9259

PUCONCI	
3340.	Odlok o rebalansu proračuna Občine Puconci za leto 2015 9260
ZAGORJE OB SAVI	
3341.	Sklep o javni razgrnitvi dopolnjenega osnutka Občinskega podrobnega prostorskega načrta za območje IZ 8 – Zajc (del) na Izlakah 9261
ŽALEC	
3342.	Sklep o javni razgrnitvi dopolnjenega osnutka Občinskega podrobnega prostorskega načrta (OPPN) Spremembe in dopolnitve Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje LO-7 9261
ŽUŽEMBERK	
3343.	Pravilnik o sofinanciranju obnove kulturne dediščine na območju Občine Žužemberk 9262
POPRAVKI	
3356.	Popravek Odredbe o dopolnitvah Odredbe o določitvi seznama tehničnih specifikacij za dvo- in trikolesna motorna vozila 9344

Uradni list RS – Razglasni del

Razglasni del je objavljen v elektronski izdaji št. 84/15 na spletnem naslovu: www.uradni-list.si

VSEBINA

Javni razpisi	1967
Razpisi delovnih mest	1974
Druge objave	1976
Objave po Zakonu o političnih strankah	1986
Evidence sindikatov	1987
Objave gospodarskih družb	1988
Zavarovanja terjatev	1989
Objave sodišč	1990
Izvršbe	1990
Oklici o začasnih zastopnikih in skrbnikih	1990
Oklici dedičem	1991
Oklici pogrešanih	1992
Preklici	1993
Zavarovalne police preklicujejo	1993
Spričevala preklicujejo	1993
Drugo preklicujejo	1993

ISSN 1318-0576

9 771318 057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – direktorica Ksenija Mihovar Globokar • Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – direktor Matjaž Peterka • Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. • Naročnina za obdobje 1. 1. do 31. 12. 2015 je 386 EUR (brez DDV), v ceno posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 9,5% DDV. • Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke • Uredništvo in uprava Ljubljana, Dunajska cesta 167 • Poštni predal 379 • Telefon tajništvo (01) 425 14 19, računovodstvo (01) 200 18 22, naročnine (01) 425 23 57, telefaks (01) 200 18 25, prodaja (01) 200 18 38, preklici (01) 200 18 32, telefaks (01) 425 01 99, uredništvo (01) 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) (01) 200 18 32, uredništvo – telefaks (01) 425 01 99 • Internet: www.uradni-list.si – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si • Transakcijski račun 02922-0011569767